

POETAE MELICI GRAECI

ALCMANIS STESICHORI IBYCI
ANACREONTIS SIMONIDIS CORINNAE
POETARVM MINORVM RELIQVIAS
CARMINA POPVLARIA ET CONVIVIALIA
QVAEQVE ADESPOTA FERVNTVR

EDIDIT

D. L. PAGE, Litt.D.

APVD CANTABRIGIENSES
LINGVAE GRAECAE PROFESSOR REGIVS
COLLEGII IESU MAGISTER

OXFORD
AT THE CLARENDON PRESS

Oxford University Press, Ely House, London W. 1

GLASGOW NEW YORK TORONTO MELBOURNE WELLINGTON
CAPE TOWN SALISBURY IBADAN NAIROBI LUSAKA ADDIS ABABA
BOMBAY CALCUTTA MADRAS KARACHI LAHORE DACCA
KUALA LUMPUR HONG KONG TOKYO

© *Oxford University Press 1962*

FIRST PUBLISHED 1962
REPRINTED LITHOGRAPHICALLY IN GREAT BRITAIN
AT THE UNIVERSITY PRESS, OXFORD
FROM CORRECTED SHEETS OF THE FIRST EDITION
BY VIVIAN RIDLER
PRINTER TO THE UNIVERSITY
1967

PRAEFATIO

OCTO lyricorum praeter Pindarum anthologiam primus edidit Michaelis Neander in *Aristologia Pindarica*, Basil. 1556, pp. 378 seqq.: est libellus pulcher sed exilis, fragmenta vix triginta continens. mox anno 1560 comparuit anthologia ab H. Stephano confecta, *Pindari Olympia &c. . . ceterorum octo lyricorum carmina*; idem iam anno 1554 *Anacreontis Teii Odas*, 1556 *Anacreontis et aliorum lyricorum aliquot poetarum odas*, scilicet Sapphonis Alcaeique fragmenta pauca congesserat. sexies provulgata est anthologia Stephaniana, quamquam anno 1568 palmam facile abripuerat Fulvius Vrsinus, qui fragmentorum copiam multo locupletiolem coacervarat, non nulla feliciter emendavit. restat adhuc veneratione dignus liber, *Carmina novem illustrium feminarum . . . et lyricorum Alcmanis Stesichori Alcaei Ibyci Anacreontis Simonidis Bacchylidis . . . ex bibliotheca Fulvii Vrsini Romani*, Antverp. 1568.

sequuntur anni ducenti in quibus nihil huiusmodi memorabile invenio, quamquam permulta obiter emendata sunt ab Athenaei aliorumque editoribus, inter quos eminent eminebuntque Gulielmus Canter Isaac Casaubon Ricardus Bentley. paulum moramur, si *Anacreonta Teium* edidit I. Barnes (1705, tert. 1734), *Sapphus poetriae Lesbiae fragmenta &c.* Iohannes C. Wolf (1733), *Anacreontis Teii Carmina* Iohannes F. Fischer (1754, tert. 1793), *Fragmenta Stesichori Lyrici* Iohannes A. Suchfort (1771). nec multum profecit Ricardus F. P. Brunck in *Analectis Veterum Poetarum Graecorum* (1776); pauca enim selegit, perpauca correxit; eadem commentario haudquaquam inutili instruxit Fridericus Iacobs (*Anthologia Graeca* 1794–1814). his fere temporibus operam praesertim in Athenaeo navabat Ricardus Porson, raro sed egregio in melicis successu. mox accesserunt a Carolo I. Blomfield edita *Sapphonis Fragmenta*, *Mus. Crit.* I (1814) 1 seqq., *Alcaei Mitylenaei Fragmenta* ibid. IV 421 seqq., *Stesichori Fragmenta* ibid. VI 256 seqq.: huius collectiones parum amplas, textus paucis liberatos

PRAEFATIO

vitiis denuo publicavit, Simonidis fragmenta addidit Thomas Gaisford (*Poetae Minores Graeci* III 1823).

interdum in Germania rerum novus incipiebat ordo: *Fragmenta Alcmanis lyrici* edidit Fridericus G. Welcker (1815), *Sapphonis Mytilenaeae Fragmenta* Christianus F. Neue (1827), *Alcaei Mytilenaei Reliquias* Augustus Matthiae (1827), *Stesichori Himerensis Fragmenta* Ottomarus F. Kleine (1828), *Ibyci Rhegini Carminum Reliquias* Fridericus G. Schneidewin (1833), *Anacreontis Carminum Reliquias* Theodorus Bergk (1834), *Simonidis Cei Carminum Reliquias* Schneidewin (1835); eisdem temporibus *Anthologiam Lyricam* componebat Fridericus Mehlhorn (1827), *Delectum Poesis Graecorum III: Poetarum Melicorum Reliquias* Schneidewin (1838); lectu digna etiam eiusdem opuscula, *Exercitationum Criticarum in Poetas Graecos Minores capita quinque* (1836), *Coniectanea Critica* (1839), *de Laso Hermionensi Commentatio* (1842-3), *Beitraege zur Kritik der Poetae Lyrici Graeci ed. Th. Bergk* (1843). aurea vere aetas, cum tot tantisque philologis superaddendum sit immortale nomen Godofredi Hermann, cui uni plus debemus quam ceteris ante Theodorum Bergk omnibus. eo duce summum denique culmen attigerunt Henricus Ludovicus Ahrens (*de Graecae Linguae Dialectis* 1839-43), et Theodorus Bergk (*Poetae Lyrici Graeci III: Poetae Melici* 1843; ed. sec. 1853, tert. 1867, quart. 1882): quorum libros modo compares cum quovis antecedentium (paene addideram etiam futurorum), agnosces inter praestantissimos omnium saeculorum in hac nostra disciplina esse numerandos. praebuit Theodorus Bergk adamussim id quod tempus postulabat: Hermann praeeunte numerorum, Ahrensis dialectorum peritiam; eruditionem in litteris Graecis ut profundam ita latissime extentam; industriam in fragmentis colligendis, curam in exscribendis paene incredibilem, acumen in emendando quale nemo postea. nunquam obsolescet hominis ingeniosissimi illustre monumentum.

Ahrensii vestigia prementes Augustus Fick, mox etiam Otho Hoffmann Anacreontis Lesbiorumque dialectos purgavere. Bergkii inter successores vix quemquam mentione dignum reperio ante Fridericum Blass, cui obtigit novam rerum seriem

PRAEFATIO

ordiri: is enim primus notissimum illud Alcmanis fragmentum papyraceum, anno 1855 repertum, 1863 publicatum, qua par erat disciplina tractavit. successit aetas de qua infinitum esset si debita loquerer: satis erit virorum illustrium nomina commemorare, quibus debentur inopinata ac mirifica poesis melicae incrementa, nec non editiones doctrina incomparabili instructae. primo igitur nominandi loco Bernardus Grenfell & Arturus Hunt; Gulielmus Schubart & Vdalricus de Wilamowitz-Moellendorff; Hieronymus Vitelli & Medea Norsa; et qui in arte quae vocatur papyrologica omnibus antecellit, Edgar Lobel.

quod ad reliquias iam dudum notas attinet, non ita multum post Bergkium profecimus: tantum in Sapphone Alcaeoque Lobel, in ceteris Wilamowitz prospere versatus est; accedit ut viri artis metricae periti, quorum praestantissimi Wilamowitz et Paulus Maas, plurimum ad textus corrigendos recteque repraesentandos contulerint.

de historia hactenus: hodie qui melicis studet, suam ipsum oportet reliquiarum redigere collectionem. sane omnia suis temporibus nota conguessit I. M. Edmonds (*Lyra Graeca* i-iii; i 1922, ed. alt. 1928; ii 1924, iii 1927): cuius liber quamquam utilissimus in coacervatione scriptorum ad vitas spectantium, in auctoribus laudandis plenus et accuratus, textus tamen plerumque audaciores praebet, manuscriptorum lectiones paucas easque parum studiose renuntiat. quibus potius selecta quam collecta placent, nequaquam spernenda Ernesti Diehl *Anthologia Lyrica Graeca* (I iv 1935, II ed. alt. 1942), quamvis parum dialectis artique metricae satisfaciat, manuscriptorum lectiones nec plene nec lucide referat, apparatus criticum adnotatiuncularum sartagine plerumque parum necessaria atque adeo inutili referciat.

ego hoc mihi proposui, ut textus titulosque carminum melicorum exceptis Pindaricis Bacchylideisque omnes qui ad nos usque pervenere denuo ex editionibus recentissimis provulgarem; testimonia omnia fere exscriberem; lectiones manuscriptorum plenissime renuntiarem. terminum constitui, quo tempore incipit liber utilissimus ab Iohanne Powell conscriptus *Collectanea Alexandrina* (1925): repetita invenies pauca quae

PRAEFATIO

potius mei quam istius libri temporibus congruunt; animi causa scolia Berolinensia inclusi; denique accedunt adespota quaedam Alexandrina istic praetermissa, nequid omnino sit neglectum.

poetarum Lesbiorum fragmenta separatim placuit edere, praesertim cum Edgar Lobel, in hac doctrina omnium facile princeps, semet papyros denuo perlecturum sponderit, re vera omnia ingenio examinaturus acerrimo. reliqua continet hic liber, cui pauca praefabor.

de dialectis disserendi nihil est hic loci: etenim fusius alibi de Alcmane Corinnaque disputavi, de ceteris libellum longiusculum taedio plenum conscripsi, nunquam ita me di ament publicaturus. quomodo dialectos Alexandrini repraesentarint, praecipue in Alcmane Sapphone Alcaeo Corinna, multo minus in ceteris, papyri nos aliquatenus certiores fecere. harum exemplo, quamquam nequaquam in omnibus rebus secum ipsae constant, obtemperare conatus, in eo potissimum haerebam, an falsa cum veris recipere deberem. exemplum si quaeris: scripsit Alcman ΘΙΟΣ, ΣΙΟΣ Alcmanis editor Alexandrinus. ego quamvis haesitabundus ut in re lubrica tandem tradita referre decrevi. in una re videbor mecum ipse vix constitisse: ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ, ΔΕΟΝΥΣΟΣ, similia scripsit Anacreon, scripserunt Iones usquequaque ante saec. V p. post.; nos in fontibus nostris ΚΛΕΥ-, ΔΕΥ- legimus. vereor ut recte ducibus Augusto Fick, Othone Hoffmann hunc posterioris aetatis scribendi modum ab Anacreonte discernendum esse censuerim. moneo autem ΣΙΟΣ in Alcmane scripsisse Lacedaemoniis exceptis omnes omni tempore, ΔΕΥ- pro ΔΕΟ- in Anacreonte neminem unquam ubicumque ante saeculum V p. post.

qua ratione cuiusque poetae fragmenta ordinaverim si quaeris, vix habeo quod respondeam. plerumque primo papyracea, tum quae ad libros numero vel titulo notatos relata accepimus, sequentia ita pro materie dispono ut cohaereant quae ad res fabulosas, quae ad res divinas spectant; in Anacreonte etiam quae eisdem fere numeris scripta sunt. sed parum me iudice refert, nam indice verborum subiecto quidquid quaesiveris facile invenies.

PRAEFATIO

in apparatu qui vocatur critico manuscriptorum lectiones fere omnes refero quibus utuntur fontium nostrorum editores recentissimi. nempe multa ac praeclara adminicula habemus quibus indigebat Theodorus Bergk, velut scholia in Apollonium Rhodium Theocritumque a Carolo Wendel edita, in Euripidem ab Eduardo Schwartz, in Pindarum ab A. B. Drachmann; Etymologici Genuini codicem Vaticanum contulit Ricardus Reitzenstein; Plutarchum legimus in editione nova Teubneriana; Stobaei textum optime edidit Curtius Wachsmuth et Otho Hense, Hephaestionis Maximilianus Consbruch, Suda Ada Adler, Apollonii Dyscoli R. Schneider et G. Vhlig; ne dicam Pollucis Athenaei aliorum editiones hodie probatiores.

coniecturarum seriem paene infinitam perpendi, eas tantum exscripsi quas probabiles vel aliquo modo utiles esse iudicabam, reliquas aut omnino taciturus aut in commentarium relegaturus. in auctoribus emendationum nominandis laboriosius egi: negligentissimi in hac re et Theodorus Bergk et Vdalicus de Wilamowitz-Moellendorff, quibus posteri tam serviliter obsequuntur ut etiam errores perpetuent. sescenta suis reddidi, plura dubio procul debui. tantum dialectorum quisquilias nihil moror: ubicumque forma in textum recepta manuscriptorum auctoritate eget, rem in apparatu notatam invenies, correctoris nomen frustra requires. parum enim refert hodie, quis primus ἦ in á, ελκειν in ελκην, ἡμῖν in ἡμῖν mutaverit; atqui semper memores erimus, quantum hoc nomine debeamus viris illustrissimis Ahrens Bergk Fick Hoffmann Meister Bechtel Lobel.

adnotationes denique exegeticas consulto exclusi, futille ratus breviter praecipere in rebus quae explanatione plenissima indigent. commentariola non nulla iam alias scripsi, plura fortasse posthac scripturus. interim tantum quae tradita sunt quatenus possum correcta offero. qua in re inconstantiam meam iure reprehendes: scilicet initium ab Vrsino Stephanoque cepi, quae in melicos scripta sunt paene omnia perlegi vel percucurri; hinc exoritur immensa adnotationum multitudo, quas in exsilium coactus pauculis peperci, praesertim eis quae te ad scripta eorum referrent qui de textu ipso disceptarint quorumque interpretationes arbitrium meum in textu constituendo

PRAEFATIO

gubernaverint. scio autem memet extra terminos iusto saepius esse palatum; erunt qui condonent, erunt qui secus. ego me crimini obnoxium esse confiteor et huic et aliis innumerabilibus. utilem tamen libellum meum mihi ipsi iam per annos tredecim fuisse scio, aliis fore spero.

D. L. P.

Fragmenta Alcmanis 10, 13 (*b*), (*c*), (*d*), Stesichori 193, 217 excerpta sunt e papyro adhuc inedita, commentarium in poetas melicos scriptum continente; haec quam potest plenissime in *P.Oxy.* vol. xxix suo tempore publicabitur. .

SUMMARIUM

ALCMAN	pp. 1-91
STESICHORUS	94-141
IBYCUS	143-169
ANACREON	171-235
SIMONIDES	237-323
CORINNA	325-358
MELICI MINORES	359-447
CARMINA POPULARIA	449-470
CARMINA CONVIVIALIA	471-482
ADESPOTA	483-551
INDICES	553-623

ALCMAN

1 (23 B., I D.)

1 Πωλυδεύκης·

Ἰν τε τὸν βιατὰν

Εὐτείχῃ] τε φάνακτά τ' Ἀρήιον

Ἰν τὸν ἀγρόταν

10]πώρω κλόνον

1 παρήσομες

] γεραιτάτοι

μή τις ἀνθ]ρώπων ἐς ὥρανὸν ποτήσθω

φ]άν[α]σσαν ἢ τιν'

20 Χά]ριτες δὲ Διὸς δ[ό]μον

τάτοι

ἡ φίλοις

Ἰγαρέον

ἰώλεσ' ἦβα

ἵππον

].ταίας

] μαρμάρωι μυλάκρωι

]. εν Αἴδας

]αυτοι

]’πον· ἄλαστα δὲ

35 col. ii φέργα πάσον κακὰ μῆσαμένοι·

ἔστι τις σιῶν τίσις·

ὁ δ’ ὀλβιος, ὅστις εὐφρων

ἀμέραν [δι]απλέκει

ἄκλαυτος· ἐγὼν δ’ αἶδω

40 Ἀγιδῶς τὸ φῶς· ὀρῶ

φ’ ὧτ’ ἄλιον, ὄνπερ δμιν

Ἀγιδῶ μαρτύρεται

φαίνην· ἐμὲ δ’ οὗτ’ ἐπαινῇν

οὔτε μωμήσθαι νιν ἅ κλενὰ χοραγὸς

45 οὐδ’ ἀμῶς ἐῆι· δοκεῖ γὰρ ἦμεν αὐτα

ἐκπρεπῆς τὼς ὥπερ αἴτις

ἐν βοτοῖς στάσειεν ἵππον

παγὸν ἀεθλοφόρον καναχάποδα

τῶν ὑποπετριδίων ὀνείρων·

1 seqq. cf. Clem. Alex. *protr.* 36, et schol. *ibid.* i 308 Staehlin (de Hercule ab Hippocoontis filiis vulnerato): μέμνηται καὶ Ἀλκμᾶν ἐν ᾧ

2 Schol. Pind. *Ol.* xi 15 a, i 346 Dr. ἀλέγων ὕμνων. καὶ Ἀλκμᾶν (Ἀλκαῖος codd.)· οὐκ ἐγὼ Λύκον ἐν Μούσαις ἀλέγω. παρὰ τὸ ἀλέγειν καὶ φροντίδα ποιεῖν 6 An. Ox. Cramer i 158. 31 ὅσοις κυρίοις εἰς ἧς λήγουσι βαρυτόνοις συνθέτοις παράκειται ἐπιθετικά, ταῦτα ὀξύνεται . . . εἴ που βαρύνεται τὸ κύριον, τὸ ἐπιθετικὸν ὀξύνεται. εἰ οὖν ἐστὶν Εὐτείχης ὄνομα κύριον παρ’ Ἀλκμᾶνι, Εὐτείχη τ’ ἀνακτ’ ἀρήιον, καὶ ὥφειλεν εἶναι τούτῳ τῷ λόγῳ Εὐτείχεα. πόθεν οὖν ἡ τετριμμένη βαρεῖα τάσις; similia Hdn. I 81. 33, II 99. 32 L.; cf. Schol. A Hom. *Il.* 16. 57, εἰ δὴ Εὐτείχης ὄνομα κύριον παρ’ Ἀλκμᾶνι, ὀξύνεται τὸ ἐπιθετικόν 19 Hesych. s.v. Νηρέυς· θαλάσσιος δαίμων. Ἀλκμᾶν καὶ Πόρκον ὀνομάζει 49 Et. Mag. 783. 20, Et. Sym. cod. V *ibid.* Gaisf. ὑποπετριδίων ὀνείρων (ὑποπτέρων ὄν. codd. DM, ὑποπετριδίων (sscr. πετρι) ὄν. Et. Sym.)· Διονύσιος ὁ Σιδώνιος πρῶτος ταύτην τῇ ἐπιβολῇ ἐχρήσατο, ἥπερ χρώνται οἱ γραμματικοί, ὡς τύμβος τυμβίδιος, . . . πτερὸν πετριδίων. ἐχρῆν οὖν εἰπεῖν καὶ τῶν ὑποπτέρων ὀνείρων τῶν ὑποπετριδίων ὑπερθέσει τῶν ὑποπετριδίων (ὑποπετερ- DM, ὑποπετρ- Et. Sym.)· οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ Παθῶν (II 237. 11 L.)

accentus, sim., permulti; vid. *Alcman* (1951) 4 seqq.

2 suppl. e. schol. Pind. l.c. 3 ἀλλ’ Ἐνα] suppl. Bergk 6 suppl. ex An. Ox. l.c. fort. Ἀρήιον scribendum, coll. schol. A 11. Ἀλκων]a suppl. Bergk 13 γλῆρ veri sim. 14 seq. καὶ Πόρος] γεραϊτάτοι | σιῶν vel δαιμόνων] γεραϊτάτοι | Πόρος τ’· veri sim., coll. schol. A 16-17 suppl. Blass 17 γαμεν 18 Κυπρίαν] suppl. Blass 20 suppl. Blass 25 ἔδωκε vel δέδωκε 28 θρόνον vel χρόνον 29 ματαίας veri sim. 35 ἐργα 38 suppl. Blass 39 ἀκλαυτος 41 ρ(ε) Diels, alii: scriba quid voluerit incertum 43 φαίνεν, ἐπαίνεν 44 μῶμέςθαι 45 δοκεῖ, εἶμεν sscr. η 46 ὠπερ

- 50 ἦ οὐχ ὀρήϊς; ὁ μὲν κέλης
 Ἐνετικός· ἃ δὲ χαίτα
 τᾶς ἐμᾶς ἀνεψιῶς
 Ἀγησιχόρας ἐπανθεῖ
 χρυσός [ὦ]ς ἀκήρατος·
- 55 τό τ' ἀργύριον πρόσωπον,
 διαφάδαν τί τοι λέγω;
 Ἀγησιχόρα μὲν αὐτά·
 ἃ δὲ δευτέρα πεδ' Ἀγιδῶ τὸ φειδος
 ἵππος Ἰβηνῶι Κολαξαῖος δραμήται·
- 60 ταὶ Πεληάδες γὰρ ἄμιν
 ὀρθραῖαι φᾶρος φεροίσαις
 νύκτα δι' ἀμβροσίαν ἄτε σήριον
 ἄστρον ἀνηρομέναι μάχονται·
 οὔτε γάρ τι πορφύρας
- 65 τόσσος κόρος ὥστ' ἀμύναι,
 οὔτε ποικίλος δράκων
 παγχρύσιος, οὐδὲ μίτρα
 Λυδία, νεανίδων
- col. iii ἱανογ[λ]εφάρων ἄγαλμα,
 70 οὐδὲ ταὶ Ναννῶς κόμαι,
 ἀλλ' οὐ[δ'] Ἀρέτα σιειδῆς,
 οὐδὲ Σύλακίς τε καὶ Κλεησισήρα,
 οὐδ' ἐς Αἰνησιμβρ[ό]τας ἐνθοῖσα φασεῖς
 Ἄσταφίς [τ]έ μοι γένοιτο
- 75 καὶ ποτιγλέποι Φίλυλλα
 Δαμαρ[έ]τα τ' ἐρατά τε Φιανθεμῖς·
 ἀλλ' Ἀγησιχόρα με τείρει·
 οὐ γὰρ ἃ κ[α]λλίσφυρος
 Ἀγησιχ[ό]ρ[α] πάρ' αὐτεῖ,
 80 Ἀγιδοῖ αρμένει
 θωστήρ[ι]ά τ' ἄμ' ἐπαινεῖ.
 ἀλλὰ τᾶν [...] σιοὶ
 δέξασθε· [σι]ῶν γὰρ ἄνα
 καὶ τέλος· [χο]ροστάτις,
- 85 φείποιμί κ', [ἐ]γὼν μὲν αὐτὰ
 παρσένος μάταν ἀπὸ θράνω λέλακα

	γλαύξ· ἐγὼ[ν] δὲ τᾷ μὲν Ἀώτι μάλιστα
	φανδάνην ἐρῶ· πόνων γὰρ
	ἄμιν ἰάτωρ ἔγεντο·
90	ἐξ Ἀγησιχόρ[ας] δὲ νεάνιδες
	<u>ἱρ]ήνας ἐρατ[ᾱ]ς ἐπέβαν·</u>
	τῶ]ι τε γὰρ σηραφόρῳι
	...]τῶς ἐδ.....
	τ[ῶι] κυβερνάται δὲ χρή
95	κ[ῆ]ν νᾶϊ μάλιστ' ἀκούην·
	ἀ δὲ τᾶν Σηρην[ί]δων
	ἰοιδότερα μ[έν] οὐχί,
	σiai γάρ, ἀντ[ί] δ' ἔνδεκα
	παίδων δεκ[ὰς] αἰδ' ἀείδ[ει]·
100	φθέγγεται δ' [ᾗρ'] ὦ[τ'] ἐπὶ Ξάνθῳ ῥοαῖσι
	κύκνος· ἀ δ' ἐπιμέρῳι ξανθᾷ κομίσκαι
col. iv	[]
	[]
	[]
105	[]
	==

61 Herodian. π.μ.λ. β 36, II 942. 9 (cf. I 393. 2) L. παραφυλακτέον ὅτι τὸ φάρος
 τυχόν συστελλομένου τοῦ ᾧ ἀναδέχεται πάλιν ἐν διαφόρῳι σημαιομένῳ τὰ τρία
 γένη . . . οὐδέτερον, ὅποτε σημαντικὸν τοῦ ἱματίου ἢ καὶ τοῦ ἀρότρου, ὡς καὶ
 παρ' Ἀλκμᾶνι· ἀλλὰ καὶ παρ' Ἀντιμάχῳ (fr. 119 Wyss)· αἰὲ φάρεος χατέουσιν
 ἐκόντες (χατεύουσιν ἔχων codd.: corr. Lehrs)· οὕτως ἐν τοῖς ἀντιγράφοις εὐρηται
 64-65 Schol. Lips. Hom. *Il.* 5. 266, i 243 Bachm. (eadem, sed τόσος, Eust. *Il.* 546.
 29), φησὶ γὰρ ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης τὸ ἀμύνεσθαι οὐ μόνον σημαίνειν τὸ κακῶς
 παθόντα ἀντιδιατιθέναι, ἀλλὰ τίθεσθαι καὶ ἀντὶ ψилоῦ τοῦ ἀμείψασθαι. φέρει γὰρ
 χρῆσιν ἐκ τε Ἀλκμᾶνος τό· οὐ γὰρ πορφύρας τόσος κόρος ὥστ' ἀμύνασθαι 71 Et.
 Mag. 134. 25, Et. Sym. cod. V Ἀραιτασιείδης· κατὰ συγκοπὴν Ἀραιτασιοείδης, ὡς
 σιοείδης σιείδης συγκοπῇ τοῦ σ

51 ενετικός: Ἐνητικός Diels: fort. potius φενη- 54 [ῶ]τ' conii. Blass
 56 διαφρα- delecto ρ 58 ἄγιδῶς ἀ εἶδος 59 εἰβήνῳι, δραμέται 60 πελειάδες
 61 Ὀρθίαι (φορθίαι) conii. Bergk, coll. schol. A 62 σιρ, sscr. ut vid. σειρ
 63 αυειρ- 64 ουτι, sscr. ε 69 ιανο-: vid. Taillardat *Rev. de Phil.* 27 (1953)
 131 seqq. 76 ιανθ- 80 [δὲ π]αρμένει vel [δ' ἱκτ]αρ μένει veri sim. 82 τᾶν
 [εὔ]χας (Blass) veri sim. 85 εἰποιμί 86 βεβακα, sup. utrumque β scr.
 λ 88 ἀνδ- 91 ἱρ] potius quam εἶρ], sed etiam η incertum 93 αὐ]
 τῶς veri sim. 97 suppl. Weil 98 e schol. A suppl. 99 suppl. Wilam.,
 Blass 100 suppl. Blass 104 seq. latet Hagesichorae nomen 105 in
 marg. coronis

Schol. A: in marginibus P.Louvr. scripta

2 ὅτι τοιαύτη ἡ | διάν(οια)· τὸν Λύκαι|ον οὐ συγκατα|ριθμ(ῶ) τ[οῖς] α... | [Ἰπ-
ποκων]τίδαις | ουμ[...]. | του[.....]. | .εἰφ[...]. | .[...]. | ἔσται οὐ μόνον | τὸν
Λύκαι(ον) ἀλλ[ἀ] | καὶ τοὺς λο[ι]ποὺς | Δηρίτιδας οὓς ἐπ' ὀνόματος λέγει

6 (scr. manus²) Φερεκ(ύδης) ἕνα | τ(ῶν) Ἰπποκωντιδ(ῶν) | Ἀρήιτον· μῆ[π]ο[τ] οὖν
κ(αὶ) ὦδε σὺν τῶ[ι τ] | δεῖ γρ(άφειν) ἡ τ(ὸν) Ἀρήιτον | ὁ Ἀλκμ(άν) Ἀρήιον

14 ὅτι τὸν Πόρον εἶρηκε τὸν αὐτὸν | τῶι ὑπὸ τοῦ Ἡσιόδο(ν) μεμυθολογ[η]μένωι Χάει

32 Ἀριστο(φάνης) Αἰδας, Πάμφιλο(ς) | Αἰδας

37 αἰ π(ρὸς) τῆ(ς) Ἀγιδούς

38 Ἀρί(σταρ)χ(ος) δ[δ] ὀλβιος[]

42 ἐντεῦθεν αἰ π(ρὸς) τῆς Ἀγισιχόρ(ας) | παρ[...]. ουσι

48 αἰ π(ρὸς) τῆ(ς) Ἀγιδού(ς) τοῦτ[ο]... | ὅτα αἰ π(ρὸς) τῆ(ς) Ἀγισιχόρ(ας)

49 ὅτι τὰ θανμα[σ]τὰ καὶ τερατῶδη οἱ | ποιηταὶ εἰώθα(σι) τοῖς | ὀνείροις προσάπτειν
κ(αὶ) | παρομοιοῦν διὰ τὸ φαίνεσθαι | κατὰ τὸ[ν] ὄνειρον τοιαῦτα· | ὕ[πο]π[η]τ[ε]ρ[ι]δίο(ν)
εἶρηκε ὡς | ὑπὸ π[τ]ε[ρ]α(ι) οἰκοῦντα(ς) | ἐν α... τόπω(ι)· παραγράφ(ει) | δὲ Ὀμη(ρον)
ὡς ἐν τῇ(ι) Ὀδυσσεΐαι· | Πὰρ δ' ἴσαν Ὠκεανοῖο ῥοὰς | καὶ Λευκά[δ]α πέτρην ἡδὲ παρ'
ἡελίοιο πύλας καὶ δῆμο(ν) ὀνείρων

59 | τα γένη ἐστὶν κῶν ἵππων [...] | Εἰβην() |[...]. | .αξείαχ-
[...]. | την

61 sup. voc. φᾶρος· ἀροτο

sub col., ad vv. 60 seqq. spectantia: ἀρ[ο]τρο(ν)· | ὀρθίαι φᾶρος· Σωσιφάνης
ἀροτρον. ὅτι | τὴν Ἀγιδῶ καὶ Ἀγισιχόραν περὶστεραῖς εἰκάζουσι

supra col. ad vv. 64 seqq. spectantia, linearum vi reliquiae: tres priores legere
nequeo (nisi in tertio διδάσκαλος), in tribus sequentibus tantum (4)]ε[ς τ' ἀριθμ' τ'
ιβ[] πρωτος οὐδὲ ταὶ Ναι[ν]ῶς κόμαι], (5) Ἀρέτα Θυλακίς
(συλ, sscr. θ) τ(ε) κ(αὶ) Κλεσισθή[], (6) τ]ε κ(αὶ) Ἀσταφίς κ(αὶ) Φίλυλλα κ(αὶ)
Δαμαρέτα κ(αὶ) Ἰανθεμ[ίς]

79 ἀν(τι) αὐτοῦ. | Στασικλεῖ[.][.][.].ρ.

81 θωστήρια ἐορτ[ή]

83 ὅτι τὸ ἀνα ἄνυσις

88 ἀρέσκειν ἐπιθυμῶ

95 νᾶι νᾶι Ἀρι...

98 ενδ. ...|τα...[...].]δὲ εἶρηκε | ἀλλὰ διὰ | τὸ τὸν | χορὸν ὅτε μὲν ἐξ ἰᾶ παρθένων
ὅτε δὲ ἐκ ἱ· φη(σὶν) οὖν | τὴν χορηγὸν ...χχ... ἀντὶ ἰᾶ αἰδεῖν ἱ· ἐξῆν γὰρ α. | ἀριθμὸν
εἰπεῖν εἵπερ οὐκ ἐβούλετο τὸν ἀριθμ(ὸν) τ(ῶν) | παρθένων - - - (cetera vix
legibilia, nisi ai Ολυμπι et ιθ ἐξην)

Schol. B: P.Oxy. 2389

fr. 6 col. i

]ς ἵππος Κολαξαῖος
] οὕτως ἢ Ἀγιδῶ προ
 δευτέρᾳ κατὰ τὸ εἶδος
] ἵππος Κολ[αξαῖος πρό]ς 'Ιβηγόν
 5 Κολ[αξαίου δ.[.....].[....]ο
 'Ιβ]ηνοῦ· πε[ρὶ δὲ τοῦ γένου]ς τῶν
 ἵππων] Ἀρίσταρχος ο[ὕτως ἱστορ]εῖ· ἀμ-
 φότερ]α ταῦτα γένη ἱπ[πων.....]κά· λέ-
 γουσι] δὲ ἀμφοτέρω[ν διαπρε]πόντων
 10 προφ]έρειν τὸν [Ἰβηγ]όν.....] τοὺς
 'Ιβη]γούς φησιν τῆς Ἀ[νδρίας] ἔθνος εἶναι·
 ἀπὸ τ]οῦτου δὲ βούλετ[αι.....]στι] Λυ-
 δὸς ἦν] ὁ Ἀλκμάν· Σω[σίβιος δὲ τὸ τ]ῶν
 'Ιβηγῶ]ν ἔθνος ἀποφ[αίνει]ρι-
 15]κεῖσθαι προσα[γόμενος ..]δο
 μ]άρτυν περὶ δὲ τῶ[ν Κολαξαῖ]ων
 Εὐδο]ς ὁ Κν[ίδι]ος δια[.....]νεαμ[
]ιψ[.....]γρ[.....]δε.[
] τὸν πόντον τοῦτο[ν]

post e.p. pauca suppl. Barrett *Gnomon* 33 (1961) 682 seqq.

1 seqq. incertum quo modo versus obscurissimos (vv. 58–59 supra) interpretetur: v. 1 fuerit] ὡς ἵππος necne, videtur Agido cum equo Colaxaeo comparari; si eadem Agido v. 3 δευτέρᾳ κατὰ τὸ εἶδος dicitur (ut veri simil.), credideris commentatorem cum Aristarcho consentire, qui Colaxaeum Ibeno posthabendum censuit. itaque nominative ἃ δὲ δευτέρᾳ Ἀγιδῶ intellexit, adverbiascente πεδᾶ, 'quae deinde pulchritudinis secundas fert, scilicet Agido, ea (cum Hagesichora) velut equus Colaxaeus cum Ibeno concurret (= Hagesichorae palmam cedet)': obstat tamen v. 2 προ-, cum πρὸς Ἀγισιχόραν καὶ γὰρ δευτέρᾳ κτλ. expectasses; at divisio πρό]ς quoad sciam inaudita. egomet πεδ' Ἀγιδῶ nihil nisi 'post Agido' (accus.) significare posse credo: 'quaecunque puella post Agido secundas fert, ea (cum rivali sua) velut Col. cum Ib. concurret' (i.e. reliquae puellae, quae in proxima strophā nominatim memorantur, non tam formosae sunt ut chori rivalis aequales superent,—neque enim satis purpurae habemus, etc.)

8 cf. schol. A ad 59 Ἀσιατ]ικά, sim. 13 vel δ' ἔτερ]ον (Barrett) 13 seqq. 'Σω. Ibenorum sedem (nescio quo loco) esse demonstrat, testem (nescio quem) adducens'].δω in]. δο corr. Π, fort. 'Ἡρόδωρον in -δοτον (Barrett) 17 vel Κησά]ς (e.p.)

- ἄμιν ὄρθρῳ φᾶρος φεροίσαις νύκτα δι'
 ἄμβροσίᾳ[ν ἄτε σίριον ἄστρον ἀνειρομέναι
 μάχοντα[ι
 εἰρημέν[
 5 τὴν Ἀγιδῶ [πλεο-
 αὐταῖς ὄρ[Ἄ-
 δὲ τοῦτο λ.[
νάκις εἰσα[
 ταρνίδες [
 10 [
 ἀδ.... .[
 χονται· τὰς [δὲ Πλειάδας Πελειάδας φη-
 σιν καθάπερ [καὶ Πίνδαρος ὄρει-
 ᾶν γε Πελειάδων μὴ τηλόθεν *Οαρίωνα
 15 νεῖσθαι· ἐὰν [
 οὕτως ἀκοῦσαι ἦ τε Ἀγισιχό-
 ρα καὶ ἡ Ἀγιδῶ.[
 οὔσαι τὸ τοῦ σιρ[ίου ἄστρον
 μαχόμεναι πε[
 20 πλειάδων τὸ α[
 γὰρ ὡς πελειάδες
 ρουσιν πα.[
 νύκ[τ]α δι' ἀ[μβροσίαν ἄτε σίριον ἄστρον ἀνει-
 ρο]μέναι μ[άχ]ο[ν]ται
 25 πειν τι· εἶναι γάρ [
 σίαν ἀντίστροφον τῷ νύκτα δι' ἄμβρο-
 χάποδα ὥστε ἡλ[κανα-
 λείπειν τιμω[
 .]ν ἄστρον ἄτε σίριον κατὰ
 30 λόγον τοιοῦτον [
 ἡμᾶς περὶ τῆς [
]. . νου ἄστρ[
]. πο[

fere omnia suppl. e.p. 9 Atarnides quid sibi velint prorsus ignotum
 11 διερμ possis, tum spat. ii litt. vac.; fort. δι' ἄμβροσίαν ἀνειρομέναι μάχονται
 voluit 12 seqq. Pind. Nem. 2. 11 (cf. Athen. xi 490 F) 24 seq. φασὶ δὲ
 ἐν τοῖς ἄνω ἐλλείπειν τι possis: sed de responsione minus accurate disserit, de
 omissione (24-25, 27-28) prorsus hariolatur 26 παγὸν ἀεθλοφόρον spatium
 excedit: fort. παγὸν omisit .

ALCMAN 1 Schol. B

fr. 7 col. i

(a)

		].[
τα		] Φίλυλλα Δαμαρέ-
τ-		]. καθ' ὑπόθεσιν ταύ-
τας	5	της Αἰνησιμβρό-
		]βου[

(b)

ἵνα βλέπηι·
τὰς λοιπὰς παρθένους ἄλλ' Ἀγ-
σιχόρα με [τείρει
], ἀλλ' Ἀγγοισιχ[όρα με τείρει· οὐ
5 γάρ ὁ] καλίσφυρος Ἀγγοισιχόρα πάρ' αὐτεῖ·
οὐχ ὥς νυν μὴ παροῦσης
τήs Ἀγγοισιχοράs ἀλλὰ [
]ται ὅτι ἐάν τις] τῇs Αἰνιοσυμβρότας
ἐλθῆις οὐδεμίαν [
10]. εἰν παρ[θ]ένοιν
]ε τείρει

e.p. secutus supplevi monendum est, a supplementis pendere sententiam. indicio v. 6 fretus ita summam reddere possis : 3 seq. [τρίρει· τουτέστιν ἔρωτί με | πύξει]·; 6 seqq. παροῦσης μετὰ τῶν ἄλλων | τῆς Ἀγ. ἀλλά [λέγειν βούλεται κτλ. ; οὐδεμίαν | τοιαύτην δυνήσῃ | εὐρεῖν παθόνον | ἀλλὰ μόνη Ἀγγοισχό|ρα με τείρει . .

'*verbis oû γὰρ . . . οὐτὲι* dicit poeta ab Aenesimbrotae domo, non ab hac nostra caerimonia, abesse Hagesichoram' ad v. 73, οὐδ' *ἐς Αἶν. ἐνδοῖα*, refertur γὰρ v. 78, 'non ibis ad Aen., *nam* non illic (οὐτὲι) sed hic prope Agido manet Hagesichora'; intervenit vv. 74-77 id quod dicere potuisses si ad Aen. ivisses, cuius summa est, nullam illic esse puellam quae tali te desiderio opprimeret quali Hagesichora. ita fere locum obscurissimum interpretari conatus est noster, perperam opinor

(a) 3-5 init. accedit ut vid. fr. 13 τ[, τα[s (vid. e.p.)

fr. 7 (a) col. ii

ΕΙΣΚ[
ΤΑΔΟ.[
.[

2 lemma indicat ἔκθεσις: veri simile est, hic et in col. i carmen idem respici, sed post v. 80 nusquam invenitur ταδο

fr. 8

·]μεν·[·
·]ωθεοιδε[·

cf. vv. 82-83 σιοὶ δέξασθε

cf. etiam fr. 20 τὴν ἡμέραν (ἀμέραν διαπλέκει?); 21. 3, ubi ἔάνθω [ροαῖσι possis

2 (9+74^A B., 2+89 D.)

- 2 (i) Ps.-Herodian. π. σχημ., *Rhet. Gr.* viii 606 Walz (iii 102 Spengel)

Ἀλκμανικὸν δὲ τὸ μεσάζον τὴν ἐπαλλήλων ὀνομάτων ἢ ῥημάτων
θέσιν πληθυντικοῖς ἢ δυϊκοῖς ὀνόμασιν ἢ ῥήμασι . . . πλεονάζει δὲ
τοῦτο τὸ σχῆμα παρ' Ἀλκμᾶνι τῷ λυρικῷ, ὅθεν καὶ Ἀλκμανικὸν
ὠνόμασται. εὐθὺς γοῦν ἐν τῇ δευτέρᾳ ᾠδῇ παραίληπται·

Κάστωρ τε πῶλων ὠκέων δματῆρες ἱππόται σοφοὶ
καὶ Πωλυδεύκης κυδρός

Schol. Pind. *Pyth.* 4. 318, ii 141 Dr., τῷ δὲ τῆς ἐρμηνείας σχήματι πλειστάκις
Ἀλκμᾶν κέχρηται . . . Κάστωρ—κυδρός. Schol. Hom. *Od.* 10. 513, ii 476 Di., τοῦτο
καλεῖται Ἀλκμανικὸν οὐχ ὅτι Ἀλκμᾶν πρῶτος αὐτῷ ἐχρήσατο ἀλλ' ὅτι πολὺ ἐστὶ παρ'
αὐτῷ, οἷον· Κάστωρ—Πωλυδεύκης. sim. Eust. *Od.* 1667. 34, ubi Κάστωρ—Πωλυ-
δεύκης

1 Κάστορε Herod. cod. Haun. τε om. Schol. Hom., Eust. κῶλων ὠκέων
Herod. cod. Haun.; κῶλων (om. ὠκέων) cod. Ven.; κῶλων ὠκέα codd. Parr.;
πῶλων ταχέων Schol. Pind.; ὠκέων πῶλων Schol. Hom., Eust. δματῆρες Schol.
Pind. codd. BE (δμήτ- GQ, δημήτ- D); δαμαντῆρες Herod. codd. Ven., Parr.,
δαμάντορες cod. Haun.; ἐλατῆρες Schol. Hom., ἐλατῆρε Eust. ἱππότα σοφῶ
Herod. codd. Parr.; ἱππ. σοφ. om. Schol. Hom., Eust. 2 Πωλυδεύκης (-εις
Eust.) codd.: corr. Bergk κυδρος Herod. cod. Ven., κύδεος codd. Parr., κυδνός
Schol. Pind. cod. E

- (ii) Et. Gen. A *Ind. Lect.* Rost. 1890/1 p. 5 Reitz., B p. 55 Miller

καὶ τὸ αἰδοιεστάτοι (-τον B) ὡς παρ' Ἀλκμᾶνι, οἷον·
σιοῖσι κἀνθρώποισιν αἰδοιεστάτοι

ita A (sed σιοῖσι): ναοῖσιν ἀνθρώποισιν αἰδοιέστατον B accent. -έστατοι utroque
loco A

- (iii) P.Oxy. 2393 fr. 1. 8–9 (vid. fr. 12. 8 infra, p. 32)

ἰσιδματογ τέγ[ος· τὸ τῶν Δι-
ος κούρων οἴκημα

3 non erat κ; fort. γ. [possis 4 post [α'], o valde dubium 5 incer-
tum utrum [νστ] an [ντ] 7 vix τησ

(iv) 4-5 e.g. ν[α]ῖοις νέρθεν γὰς ἀειζώιοι σ[υ]δματον (o)tégoy possis. quod si [-στωτ τὴ πύλων ὡκένω] inter 5 κα- et 6 ματρήεις suppleris, inter 3 σοιστί π[ι] et 4 αἰόιοι spatium xii fere litt. habebis; quod nequaquam caperet π[- — — — κἀνθρώποισι]; ergo voc. κἀνθρώποισιν om. Π, nisi forte σοιστί γ'. [legendum, σοιστί γ' ἀνθρωποίαι τ' αἰόιοι· (et fort. σοιστή τ') debuit], aut ia. trim. aut [- — —] σοιστί κτλ. alioquin σοιστί π[- — — αἰόιοι·, om. Voc. κἀνθρώποισιν

fort. ita legendum:

[υ — υ] σοιοῖσι τ' ἀνθρώποισι τ' αἰδοιεσάτοι
ναίοισι νε[ρθεν γὰς ἀειζῶσι] σιόδματον τέγος
Κάστωρ τε πῶλων ὠκέων δματῆρες ἱππόται σοφοὶ
καὶ Πωλυδεύκης κυδρός

vid. etiam Barrett l.c. ($\underline{\omega} -]$ σιοῖσι π[ἀσι κἀνθρ. αἰδ.)

3

3 P.Oxy. 2387

fr. 1

]τα[
 π]αρεγγρά(φεται) ἐν [το]ῖς ἀντιγρά(φοις) αὐτῇ
]πέμπτωι καὶ ἐν ἐκείνῳι
 ἐν μὲν τῷι Ἀρ(ιστο)νί(κου) περιεγέγρα(πτο) ἐν δὲ τῷι Πτολ(εμαίου)
 ἀπερ[ί]γρα(πτος) ἦν

Ὀλ]υμπιάδες περί με φρένας

]ς αἰοῖδας

]ω δ' ἀκούσαι

]ας ὁπός

5

] .ρα καλὸν ὕμνιοισᾶν μέλος

]οι

ὑπνον ἀ]πὸ γλεφάρων σκεδ[α]σεῖ γλυκύν

]ς δέ μ' ἄγει πεδ' ἀγῶν' ἔμην

ἀχι μά]λιστα κόμ[αν ξ]ανθὰν τινάξω·

10

] .σχ[ἀπ]αλοὶ πόδες

<desunt vv. 20>

fr. 3 col. i

]

]λος·

]

<κρυερὰ>

]

35

]α

] .ας·

]

<desunt vv. 23>

fr. 3 col. ii

λυσιμελεῖ τε πόσῳι, τακερώτερᾳ

δ' ὑπνῳ καὶ σανάτῳ ποτιδέρκεται·

οὐδέ τι μαψιδίως γλυκ. ἦνα·

Ἀ[σ]τυμέλοισα δέ μ' οὐδέν ἀμείβεται

65

ἀλλὰ τὸ]ν πυλεῶν' ἔχοισα

[ῶ] τις αἰγλά[ε]ντος ἀστήρ

ῶρανῳ διαιπετής

ἧ χρύσιον ἔρνος ἧ ἀπαλὸ]ν ψίλ]ον

·.]ν

- 70] . διέβα ταναοῖς πο[σί·]
 -κ]ομος νοτία Κινύρα χ[άρ]ις
 — ἐπὶ π]αρσενικᾶν χαίταισιν ἴσδει·
 Α]στυμέλοισα κατὰ στρατόν
] μέλημα δάμωι
 75]μαν ἐλοῖσα
]λέγω·
]εναβαλ' α[ί] γὰρ ἄργυριν
] . .]ία
]α ἴδοιμ' αἶ πως με . . ον φίλοι
 80 ἀσ]σον [ῖο]ῖσ' ἀπαλᾶς χηρὸς λάβοι,
 αἰψά κ' [ἐγὼν ἰ]κέτις κήνας γενοίμαν·
 νῦν δ' []δα παῖδα βα[.]ύφρονα
 παιδι[.]]μ' ἔχουσιν
].·ε[]ν ἂ παῖς
 85] χάριν·

<desunt vv. 5>

accedit fr. 2 ¹]αν[²] [³]ρι[⁴], fr. 1 parti dext. inf. vicinum ut vid. omnia suppl. e.p. exceptis 9 ἀχι, 65 τὸ]ν, 71 -κ]ομος, 80 ἄσσαν ἰοῖσ', 81 ἐγὼν schol. marg. sup.: 2 αὐτῇ sc. ὠιδῇ (vix στροφή); 3 κᾶν (τῶι) supplendum ut vid. (ita e.p.); ferebatur ergo idem carmen in libris primo et quinto; rectius in primo opinatur Aristonicus, Ptolemaeus in quinto.

accentus, sim., 1-10: 1 ρί 3 κού 5 κᾶ ἄν 7 σεῖ 8 γῶ ἱμ 9 ξω·

1 seqq. erat huiusmodi sententia: Μῶσαι Ὀλυμπιάδες περὶ με φρένας | ἡμέραι νέας ἀοιδᾶς | πίμπλατ'· ἰθύω δ' ἀκούσαι | παρθενητίας (hoc e.p.) ὅπως | πρὸς αἰθέρα καλὸν κτλ. 3 marg. schol. vestig. minima 6]σοι vel]εοι ut vid.

34 marg. schol. κ]ρυερα ψύχρα | ἀπαρχῆ | πῆ |
 accentus, sim., 61-85: 61 πόσ 62 δ' ται· 63 γλυκ' ἦνᾶ· 64 α[.]τὺ-
 μέλ δέμ' 65 ὦν' 67 διᾶλ 68 χρῦ ἡ ἀπ 70 ἐβᾶ οἷς 71 τίᾶκι-
 νύρᾶ 72 ἄν ἴσδει· 73 μέλ 74 δᾶ 75 οἷσ 76 γω· 77 λ' ᾶ
 ἀργ 78 ἰᾶ 79 αἰδοιμ' αἶ 80 σὸ·[.]s λᾶς λάβοι· 81 κηνᾶς μαν·
 82 νῦνδ' παῖ 84 ·ε[ἄπαῖς 85 ω·

62 θαν in σαν corr. 63 γλυκῆα κήνα non scripsit, fort. debuit ante hunc versum coronidem posuit manus posterior 65 fort. πυλιῶν' debuit 68 ἡ ἀπ-: synecphonesis Paus. iii 19. 6 ψίλα καλοῦσιν οἱ Δωριεῖς τὰ πτερά 71-72 supra (παρσενικ)ᾶν nescioquid scriptum: fort. καλλίκομος ν. K. χ., | ἦν, ἐπὶ παρσενικᾶς κτλ. 71 unguentum Cyprium ut vid. 72 marg. schol. vestig. minima 73-74 e.g. ἡ μὲν Ἀστ., ἔρχεται μέλ. 77 de βάλ' (vel ἀβάλ') αἶ γὰρ cogitat e.p. 79 vel ἴδοι μ': hic et 64, 73 (φαστυ-) fort. digamma scribendum μεσσην ut vid. i.e. φίλοι, sed fort. φιλοῖ debuit marg. schol., fort. μό(νον, -νας) Π(τολεμαῖος), vid. e.p. 80 suppl. Barrett, Peek 81 sed κηνᾶς Π 82 βα[θ] vel βα[ρ] marg. schol. fort. ὁμ(οίως) vel οὐ(τω)

fr. 3 col. iii ι[
 ϑ[
μ[
 μ[
 95 εἰ.[
ὀυ.[
σῦ.[
 ὀλκ[
οσσάι[
 100 ἀλλα.[
 ξεδε.[
βῆμε.[
 ..]κεσ[
 ..].εσ[
 105 [
 [
 [
 [
 .[
 110 δ[
.[
σ[
 ε[
κ.[
 115 ἰστει[
 οἶδε[
ευδε[
]. . τ[

99 ante h.v. coronis (cf. 63 sup.) 118 sequebantur huius col. vv. ii, mox
 eiusdem strophae vv. vi initio col. sequentis

fr. 4	fr. 5	fr. 6
.]γ[.]κ[.]αιόλᾱ[.]τακομέ[ν-]ῆράνῃ[5]ὑτίσσ[.]νυμφᾱ[α]εἰσεν[]ρατᾱν[].ον[. . 2 fort. -λᾱν	.]..[.]σᾶω[.]ᾶλα[.]ιπολ[5]χορη[.]οῖ[. 5 οὐ]χ ὄρη[?]	. [. . [. .] α[5 . [. . . .
fr. 7	fr. 8	fr. 9
.]ενασ[. .]μυχ[. . . .	.]πε[. .]υρεστ[. . . .	.] [. .]νχερ[. .]ῖωνᾶ[. .]ανῦβ[. 5] [. . 2]αν possis
fr. 10	fr. 11	fr. 12
.] [. .]σαν[. .]α·δ[. .]οσ[. 5]θον[. .]σπ[. .]σ[. . 3]σα· possis 4]λος,]δος, sim.	.]αφιλοπτ[. .]οντο·πή.α[. .]στευρυστερν[. .]τοναμευσα[. 5]θαδη[. .]..[. 2-3 fort. πήρατα . . . εὐρυστέρνω sc. γᾶς (e.p.)	.] [. .] [. .]ᾱσᾶᾱσ[. .]..κφο[. 5] [. .]δόιαν[. .]ισιῶν[. .]ς· [. .]ναοιδ[. 4 κακο possis 7]. : α vel δ 9 col. fin.

fr. 13

· . .
] . [.
] . α . . ε μ [.
 ' .] ω π ο λ [.
] α δ ι κ α [.] . [.
 5] ν ε π α σ α ν α [.
] κ ρ [.

5 Μσανα| vel δσανα|τ-?

fr. 14

· . .
] [.
] [.
] σ ο υ τ [.
] . [.] σ α [.
 . . .

fr. 15

· . .
] η α [.
] [.
] ν ρ [.
] ε [.
 5] α ν τ [.
 . . .

fr. 16

· . .
] σ μ [.
] ω ν [.
] . κ α [.
] [.
 5] [.
 . . .

fr. 17

· . .
] . [.
] τ ο ἰ σ ἄ [.
] δ ο μ ο ι σ ι ν [.
] σ ο τ [.] . [.
 5] . ο ν [. .] . α [.
] δ ε κ α ι σ ι ο κ [.
] ν γ ε τ ω ι [.
] . [.

· . .
 7 fort. τ]ηνγ^λ

fr. 18

· . .
] . [.
] [.
] σ [.
] ἐ σ ώ ι τ ε [.
 5] [.
] [] [.
 . . .

fr. 19

· . .
] . [.
 [.
 α σ [.
 κ ω [.
 . . .
 1 ut vid. coronidis fr.
 3 α σ υ [vel α σ τ [

fr. 20

· . .
] .
] .
] τ ο ι [.
] .
] .
 5] υ κ η [.
 . . .

fr. 21

· . .
] . [.
] . τ ά ι ρ [.
] φ ο ι β [.
] α ν [.
 5] . [.
 . . .

ALCMAN 3 frr. 22-30

fr. 22

· ·
]σσ.[·
· · ·

fr. 23

· · ·
]ιπεν [·
]·ορωδασια.[·
]εσσαπυρος [·
]·πολλαδεκ[·
5]·αστηκαιφ[·
]ντεμαιόι.[·
]ν[·

fr. 24

· ·
]ιν[·
· · ·

1]·: Ψ vel σ possis
· *Ἀσίας* possis (e.p.)
6 *Μαιόι* possis (e.p.)
lineas τφ[

2 *εὐρυ*]·*χόρω* δ'
5 *ἀστη* και φ[
6-7 inter

fr. 25

· ·
]ι· [·
]αιταδ[·
] [·
]ρηῖα[·
5]αλευ[·
]ωσα[·
· · ·

fr. 26

· · ·
].[·
]σᾶ.[·
]ωιδα[·
]ενσω[·
5]ανδε[·
].·ιο[·
· · ·

fr. 27

· · ·
]·...·.[·
]ωνμεγα[·
]οστε.[·
· · ·

fr. 28

· ·
].[·
]. [·
] [·
]. [·
5]τό.[·
· · ·

fr. 29

· · ·
]τᾶν[·
]ου[·
· · ·

fr. 30

· ·
].ο[·
].·ᾶσ[·
· · ·

fr. 31

· · ·
] [·
] [·
] [·
] [·
].χατ[
 · · ·

fr. 32

· · ·
] [·
] ν. [·
] [·
 · · ·

fr. 33

· · ·
] [·
] !. [·
 · · ·

4

4 P.Oxy. 2388

fr. 1

· · ·
].[.] ναὶ. [·
] αλλονεραιοφ[
] ωταδεγινετ[
 5 σαν] μαστὰ δ' ἀνθ[
 γαρύματα μαλσακὰ [·
 νεόχμ' ἔδειξαν τερπ[
 ποικίλα φ.[.] ρα[.] αι·[
 ἀ δ' ἰππέω[
 Κλησιμβ[ρότα
 10 βῶσ' ἀ τεμε[
 κλη. νβ[
 οὐδ' ἀ[.] ιφ[
].[
 · · ·

suppl. e.p. accentus, sim., ι αι 4 δ' 5 ρθ 6 δ'ι 7 αι·
 8 ἀδ' 10 βῶσ' ἀ 12 δ' ἀ
 4 fort. ἀνθ[ρώποις(ι), e.p. 6 τερπ[: sequebatur syll. brevis 10 fort.
 e.g. ἡ·|βῶσα 11 κληρον possis

ALCMAN 4 fr. 2-7

fr. 2	fr. 3	fr. 4
· δ[· ποισ[· σαλαμ[· ἔχθυ[5 τᾶνσυ[· συνκ[·	· [· ταλλοτρ[· ροοσμεν[· ἰδμεν[5 οιοσῆ[· πολυδ[·	·].[· .ογο[·]/αιφα[·]πολεμ[5]. γ' αἰδη[λ- ·]ρωντ' α[·]στάγ' οἶδε[·]ωσδυσμ[·]ηναυτον[10]. [.]ανο[·]. γ[·
		2]λογο possis 5 suppl. e.p.
fr. 5	fr. 6	fr. 7
·]αν [·]δεπ[·]λουσον [·].ωνδυμαι[ν- 5 -πλ]οκαμοισχα[·]δονες ·]εσουδετε[· (-)σ]αλπιδ- ·]...κοκλετ[· 3 ἀκο]λουσον veri sim. 4-5 Euphorionis fr. 47 φιλοπλοκάμοισι Δυμαίνας conf. e.p. 8 suppl. e.p.	·]ξυναιξ[·]χοραγοι[·].ι. [·] [5] [·]ος [·] [·] [·]πιππωνεα[10]νο[.]σα [·]μεῖον[·] [·] [·	·].[·]η[·]κ[·]αλ[5]μ[·]τρ[· · · versuum initia?
	1 col. init. ut vid. vid., fort. in γ corr. ἐ]π' vel ἀ]π' ἱππω vel ἱππων 11 fort. μῆον debuit	

fr. 8	fr. 9	fr. 10	fr. 11
. . .εσ[] [] [Σ]εράπνᾱ[5]νουκ[] [. . .	. . .ησ[]δαστ[]ιοσ[. . .	. . .[]αμ[]χαιπ[. . .	. .]λ[μ][]ή.[].ω[]ν.[. . .
fr. 12	fr. 13	fr. 14	fr. 15
. .] [.ησ[]εα []άισ[. . .	. .]πα[]αλ.[]ζ.[. . .	. .]κ[]λω[]πω[].[. . .	. .].[]κουει[] [. . .
			2 ᾱ]κούει veri sim.
fr. 16	fr. 17	fr. 18	fr. 19
. .]ᾱ.[]α.[].ν[. . .	. .]εὐρ'ε[. . .	. .].τε[. . .	. .]δε[]αῖ.[. . .
fr. 20	fr. 21	fr. 22	
. .]οπ[].δ.[. . .	. .].[]πεί.[]ντα[. . .	. .]ν.[].θν[. . .	

fr. 1 (a) col. i 3 seqq., (b), (c)

(a)

5 τ]οῦ Πολυδεύ[κεος
]ρχας οδεξέ
 Κάστ]ωρ ἕως τοῦ
]ος . ηνεξο
]γ. ἀπέφευ-
 γ-]. ἔβλαψεν
 Π]ολυδεύκης
 το κασιγ]νηταν σα
 κ]ασιγγητ[
]. αιστη[
]αυτα[

(b)

5
].[
].φροναλα
].ρωναλλη
]αγερωχε
]ιστοδικη
].βλεφαρων
]τοσσονει
]ρωνιμου
].ουκει.[
] [

(a) 5 *Κάστωρ* hic ex Alcmane, si recte interpretati sumus 9-10 de
Leucippidis Dioscurisque agebatur ut vid. (e.p.)

(b) 4 ἀγέρωχαι: cf. fr. 10 (b) 15 (infra, p. 31) 5 Πλε]ιστοδίκη? sed aliter dividere possis

(c)

]..□...□...[
].τ'φοιβα[.]ωνεφ[
]στηντωνφοιβςω[
]ναλαμβανομ[
 5]νωσς αλλα[
]στι συμφορ.[

(c) 2 τ(ήν) τῶν Φοιβα[ί]ων ἐο[ρτήν possis (e.p.) 3 i.q. φοιβαιω[

fr. 2 col. i

]ου[
]..ν οὐδ.[
 —] παρασταθεῖσαν
] τὴν Ἀφροδίτην Θέ-
 5 ων [καὶ Τ]υραννίων ἀναγι-
 νώσκου[σι χρυσῶ] κατὰ γενικὴν, ἢν' ἦι·
 οὐδὲ εἷς [σε μέμ]ψεται πλησίον χρυσοῦ
 σταῶσαν οὐ[δέ] ἐ[ξελ]έγξει σε χρυσός, ἀλλὰ
 διοίσεις αὐτόν. οὐ γὰρ πολυπῆμων Κά-
 10 λα]ισος ἀνὴρ πεδ' ἀνδρῶν οὐ[δ'] ἄγριος· ἐ[κ]
 τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον. οὐκ ἔστι πολυπῆ-
 μων ὁ Κάλαισο[ς ἀ]λλ' εὐδαίμων οὐδ' ἄγριος
 ἀλλὰ ἡμερος. νῦν δ' ἴομες τῷ δαίμονος
 — ἔω(ς) τοῦ παι[δῶν] ἀρίσταν Λεωτυχίδα
 15 Λ]ακεδαι[μονί]ω βασιλεύς. ἄδηλον δὲ
 θ]υγάτηρ ἢ Τιμασιμβρότα
]αι τιμος. φῦαν δ' ἔοικεν
 — παιδί ξανθῷ Πολυδώ[ρ]ω[
] Λεωτυχίδα υἱός ἐστι τοῦ

- 20 Λακεδαιμονίων] βασιλέ[ω]ς· [το]ῦ δ' Εὐρυκ[ρ]ά-
 τους υἱὸς Πολύδ[ω]ρος καὶ Τιμ[ασιμ]βρότα
 θυγά[τηρ]. σὲ Μῶ[σα] λίσσομαι π[αντ]ῶν μά-
 λιστα [· τὰς Μο]ύσας ὑπερ[·] [·] .ατρος
 τῆς τ[·]]ντιδων φυλ[ῆ]ς. ὁ δὲ χ[ο]ρός (ἐστι)
 25 Δύμα[ιναι, ὧν πᾶ]τρα Δυμᾶ[νες]. ἐν δ' ἐ ταύ-
 τηι τῇ ωιδ[ῇ] Ἀλ[κμ]ὰν φυσιολο[γεῖ]· ἐ[κ]θη-
 σ[ό]μεθα δὲ [τὰ δ]οκοῦντα ἡ[μῶν] μ[ε]τὰ τὰς
 τῶν λοιπῶ[ν] πεί[ρασ]. Γῆς [μὲν] Μούσα[ς]
 θυγατέρας ὡς Μίμνερμ[ος] .]τας ἐγε[λ]νεαλόγησε

e.p. secutus supplevi (CR n.s. 9 (1959) 16 seqq.)
 i 2 lemma indicat spat. vac. ante οὐδ.[relictum 4 seqq. χρυσῶ (πέλας,
 sim.) pro χρυσῶι legebant 9 διοίσεις: 'superabis' 9 seqq. πολυπήμων
 'multis miseriis adfectus' male interpretabantur 17 ἔοικεν incertum
 18 potius -δώρω quam -δώρωι opinor 19 seq. Leotychidae filius est Hippo-
 cratidas: eius nomen et in lemmate (18) et in comment. (19) supplendum esse
 iudico 20 seqq. de Polydoro et Timasimbrotā, Eurycratis regis Spartani
 filius, ut vid., agitur; huic Polydoro comparatur Leotychidae regis filius Hippo-
 cratidas 22 vel τῇ Μῶσα; est novi carm. initium 23]. :]λ ut vid.,
 vel fort.]μ 24 fort. Πιτα]ν<α>τιδων, α sup. vt scr. 28 seq. cf. fr.
 67; vid. etiam Barrett *Gnomon* 33 (1961) 682 seqq.

- .ρ.[
 πάντων...[
 τις ἐκ δὲ τῷ π[τέ-
 κμωρ ἐγένετο τ[
 5 μο[.] ἐντεῦθεν εἰ.[
 πόρον ἀπὸ τῆς πορ.[.].[
 ὥς γὰρ ἤρξατο ἡ ὕλη κατασκευα[σθῆναι
 ἐγένετο πόρος τις οἰονεῖ ἀρχή· λέγει
 οὖν ὁ Ἀλκμᾶν τὴν ὕλην πάν[των τετα-
 10 ραγμένην καὶ ἀπόητον· εἶτα [γενέ-
 σθαι τινὰ φησιν τὸν κατασκευά[ζοντα
 πάντα, εἶτα γενέσθαι [πό]ρον, τοῦ [δὲ πό-
 ρου παρελθόντος ἐπακολουθη[σαι] τέ-
 κμωρ· καὶ ἔστιν ὁ μὲν πόρος οἶον ἀρχή, τὸ δὲ τέ-
 15 κμωρ οἰονεῖ τέλος. τῆς Θέτιδος γενο-
 μένης ἀρχὴ καὶ τέ[λ]ο[ς ταῦτ]α πάντων ἐ-
 γένε[τ]ο, καὶ τὰ μὲν πάντα [ὁμο]ίαν ἔχει
 τὴν φύσιν τῇ τοῦ χαλκοῦ ὕλῃ, ἡ δὲ
 Θέτις τ[ῇ] τοῦ τεχνίτου, ὁ δὲ πόρος καὶ τὸ τέ-
 20 κμωρ τῇ ἀρχῇ καὶ τῷ τέλει. πρέσγ[υς
 δὲ ἀντὶ τοῦ πρεσβύτης. καὶ τρίτος σκότος·
 διὰ τὸ μηδέπω μῆτε ἥλιον μῆτε σε-
 λήνην γεγονέναι ἀλλ' ἔτι ἀδιάκριτ[ο]ν εἶναι
 τ]ὴν ὕλην· ἐγένοντο οὖν ὑπο.[.]. πό-
 25 ρος καὶ τέκμωρ καὶ σκότ[ος]].[ἀμάρ
 τε καὶ σελάνα καὶ τρίτον σκότος· τας
 μαρμαρυγας· ἀμάρ οὐ ψιλῶς ἀλλὰ
 σὺν ἡλίῳ· τὸ μὲν πρότερον ἦν σκότος μό-
 νον, μετὰ δὲ ταῦτα διακριθέ[ν]το]ς αὐτοῦ

post e.p. pauca supplevi vid. etiam Barrett l.c.
 ii 2-3 Θέ[τις] possis 3-4 π[ό]ρω τὸ τέκμωρ· τὸ δὲ τέκμωρ ἐγένετο
 τ[ῷ] πόρῳ ἀκόλουθον, sim. 6 πορ.[: post πορ, h.v. apex 17 μὲν, [ὁμο],
 incerta 20 seq. cf. i. 14 Schol. A, ubi Poros deorum vetustissimus
 21 seqq. hariolari mihi visus hic commentator: scilicet καὶ τρίτος σκότος, quod
 poeta (25 seq.) prope ἀμάρ et σελάνα tertio loco posuit, hic a contextu evolsit, ad
 Porum Tecmorque quasi socium transtulit 24 fort. ὑπὸ τ[ῆ]ς ὑπὸ (e.p.)
 26 fort. <ἔως> τας μαρμ. debuit: alioquin obscurum quomodo intellegi possit

	col. i		col. ii
	]κρι[		
	]περση[		..[
	]νεσθα[] [		στιγκ...[
	]..ονκλη		γαρυσεσ.[
5	]..ην		πρ.[...].[
	]..γενει		γαμον.[
	<i>E</i>]υβοιαν		ηπειγ..[
	]..δεκαλ		γαρανδρ.[
	]ιτροφουσ		επειτα.[
10	]ραστην		μηδιω.[
	]οδε		ενβ πα.[
	]βριαρε-		βαινε[
	]..[...].[]		γενε ^a .[
	]]		πιπτω[
15	] []		]υπερκ.[
	] []		[]φοτερωστι [

(ii) 4 γάρυς, γαρύεσθαι? II ἐν β' παρ[θενείων veri sim. 13 lemma ut vid.

accedunt fr. 14. 2-3 lemma? π. .ιονολ[, διφν. απαν[; 19 lemmata? 4 αϊ.[, 7 ληκ[; 29. 5]δετινμ[, fort. τίν; 30. 2 κακίζειν / κυδάσδεν? ; 34. 7-8 Ἀλλκμ[αν | εἰν τῷ α̃ [

6

6 P.Oxy. 239I commentarii fragmenta

fr. 4 2-6

5]αργυρου[.] []
]εχεινεκεινη[]
]φατιφιλεν[]
]φησυντηφιλ[]
]ηρδιοδιδω[]

fr. 2I

(a)

5]νεμμε.[
].πενθερο[
].τοσπενθ.[
]οσκειθιδησ[
]..[.]οοαλκ[

(b)

]νει.[
]σθηεπ[
]σουκα.[
]ξον.απαι.[
 5]...καλ.[.].ναηρ[
]ραλληλωστοαυτο[
]τεθνηωτων λα[
]σνουσιανγα[
]ασαμυκλασκα[
 10].δρομονφυλα[
]εου[

(c)

].ο..[
]γλυκηα[
].[.]σδιαδε.[

accedunt eiusdem pap. fr. 9. 4 γλυκεῖ[, 10. 1 ubi ? Φ]λυλλ[a-possis, 11. 5 K]υπριδ[
fr. 4. 4 lemma ut vid. φαρτὶ φίλῶν fr. 21 (a) 1 [: γ vel π veri sim.
4 κείθι δῆ? 5 fort. Ἀλκαί(ος); non erat Ἀλκ(μ)άν (b) 7 post τεθηγῶτων
spatiolum vac. : lemma? 9 ? τ]ὰς Ἀμύνκλας

7

P.Oxy. 2389 commentarii fragmenta

fr. I (a) (b) (c) coniuncta

.]..[
]ε'δ.[.]. κῶμα
 σιῶν κῶ]μα θεῶν δ' εἶρη-
 ται (vel -κε)] ἀσανάτας τελε-
 5 τὰς] ἐτάρφθεν φρέ-
 να(ς)] ὁ Μενέλαος
]α.δ.[. α]ὐτὸν τιμᾶ-
 σθαι ἐν ταῖς Θεράπ]ναις μετὰ τῶν Διὸς κού-
 ρων]κος ἐν τῇ Πελο[ποννήσῳ
 10]σ[.]αι Ἑλένη καὶ[
]λεγο[]ω...[.] ἀφα[
]. μετ...δ.[]ν ἐν Θεράπναις
 τιμ]ὰς ἔχουσι· πο[λλὰ] δ' ἐμνάσαντ' οσ[
]αν ἀπήρ[ι]τον Β[α]κχῶν Καδ[μ-
 15]. σεν[.]κα[.] ἀμφίβ[ολ]ον πότ[ερον
]. οὐσα...[]ν ἔργων [ἐμ]νήσθη[σαν
]ασαν [ὕ]βριος ἀντ' ὀλοῆς καὶ ἀτα[σθαλίας

fere omnia suppl. e.p.

de coniunctione fragmentorum vid. e.p.

accentus, sim.: 2 κῶ

13 σαντ'

de Menelao ut vid. agitur Therapnis una cum Dioscuris colendo: κῶμα σιῶν
 somnus est quo alternis diebus fruuntur Dioscuri cf. Schol. E. Tro. 210, ii 353
 Schw., οἰκητήριόν φασι τὰς Θεράπνας τῶν Διοσκούρων παρόσον ὑπὸ τὴν γῆν τῆς
 Θεράπνας εἶναι λέγονται ζῶντες, ὡς Ἀλκμάν φησι (ubi ἀλκ. . . . cod. A, ἀλκμαιων α);
 Harpocr. s.v. Θεράπναι· . . . τόπος ἐστὶν ἐν Λακεδαιμόνι οὐ μνημονεύει καὶ Ἀλκμάν ἐν α.

11 Ἀφα[ρητιαδ-? 13 ante πο[spat. vac. 15 non ut vid. πα]ρσεν[ι]-
 καν:]ισε vel]ησε ν[ι]καν possis ante ἀμφ spat. vac. 16 fort. τῶν ἔργων
 17 post]ασαν spat. vac. cf. fr. Orph. 103. 2 Ab. ὕβριος ἀντ' ὀλοῆς καὶ ἀτασθαλίας
 ὑπερόπλου sup. 17 schol.]. ὡς οἱ Διὸς κο[ῦ]ρ[οι] Ἰδου[17 col. fin.: marg.
 inf. schol.]. καθόλου[|]ειν.[

8

8 P.Oxy. 2389

fr. 4 col. ii

ἀν-

δροδάμα[
 Φοίβη κα[ὶ Ἰλάειρα
 ται ἀπολλ[
 στροφε του[
 5 συλληπτικ[
 θεῶν[]..[
 (.[]ων γ.[
 T[υν]δαρίδα[ι]ς ἐκ τῶν [
 Μῶσαι Μ[ν]αμοσύνα μ[
 10 γεισαπ.[...]σε γέννατο[
 ...μα[...]

omnia suppl. e.p. vid. etiam Barrett l.c.
 2 Leucippi filiae, a Dioscuris raptae (Apollinis filiae in Cypriis, Pausan. iii 16. 1;
 fort. Ἀπόλλ[ων· v. 3) 7 seq. carminis titulus, cancellis appositis deletus
 10 corr. ex εγχειν- vel εγγην- 11 τετρα[vel τετρο[ut vid.

9

9 P.Oxy. 2389

fr. 23

ποδ[
 ρουσαντ[
 δε σφυ[
 φυ...[
 5 .]ψ[

inît. καναχά|ποδ[, δνεῖ|ρους credidisses, sed obstat lemma σφυ[

10

(a) P.Oxy. xxix comment. in melicos (vid. praef. p. x supra)
fr. i col. iii

...]Φλ[ι]άσιος[
 Α]ίσχυ[λ]ος ομ[.].α[
 Α]κεδα[ι]μόνιον ἀ[ποφαί-
 νει τὸν Ἀλ[κμ]ᾶνα [
 5 γὰρ ἐν τοῖς Ὑακιν[θ]-
 ἄκουσα ταν ἀηδ[ον]-
 παρ' Εὐρώτα.[
 ταν Ἀμυκλα[
 μεναι τατ[
 10 τον εὐνομῳ[
 ουσαν αὐτα.[
 ἀρεταν ταν[
 που μέλεσι.[
 ταλλαν ταν τ.[
 15 Ἀταρνίδα ἐν[
 ἐν γὰρ τούτο[ις
 γράφειν ταπ[
 Ἀλκμᾶνος [
 τον αλ[
 20 ἐπιλε[
 .
 .
 .
]α.[
]νον[
]θοπ[
]νθ.[].ια.[

(col. ii ibid. de arte citharistica apud Lacedaemonios agitur: nihil pro certo ex Alcmane laudatum vel de Alcmane dictum)

fere omnia suppl. Lobel

1 seq. cf. Xen. *Symp.* iv § 63 ubi inter doctos numeratur *Αἰσχύλος ὁ Φλειάσιος*
 4-5 λέγει γὰρ ἐν τοῖς Ὑακινθίοις, sim., sed etiam alia possis 6 seq. ἄκουσα
 ταν ἀηδόνων, sim. nequaquam certum est ex Alcmane vv. 6 seqq. esse
 delectos 7 ταὶ παρ' Εὐρώτα βοᾶίσι(ι) possis 9-15 incertum
 quatenus lemma extantum: formae ουσαν, που Alcmani alienae 24 seqq.
 24 Εἰς νθο[ς, 26 ἐν Α[νθοῖς possis, ut fiat sententia 'rerum in Lydia gestarum
 nihil ullius momenti omisit Xanthus (unde scias Alcmana non esse Lydium,
 alioquin memorasset Xanthus)'

- 25 Ἀλκμ[αν οὐδ]᾽ ἐ γὰρ ἄλ-
λο τῶν ἐν[πα]ραλέλ[οι-
πεν οὐδ]᾽ ἐν κατὰ μ[κρὸν
ἀξίων λό]γου γεγεν[ημέ-
νων· ἐστι[.] οὐδε[.] .[.] .[.]
30 ὥς Λακεδα[ι]μόνιοι τότ[ε
ἐπέστησαν Λυδὸν ὄντα
διδάσκαλον τῶν θυγατέ-
ρων καὶ ἐφή[βω]ν πατρίο[ις
χοροῖς το[...]. των [ἀ-
35 γωνίσασθα[ι δ]᾽ ἐ μηδέπω [
καὶ νῦν ἔτι [ξέ]νικῶι κέχρη[ν-
ται διδασκάλωι χο[ρῶν.
γ]ὰρ εἰ διὰ [τ]ὴν σοφία[ν πο-
λίτην ἐπ[ο]ιήσαντο [
40 ἐστιν ἑα[ν]τοῦ κατη[γορεῖν
· η τοῖς ἀ[ισ]μασι τὸν [Ἀλκμᾶ-
να καὶ λέγειν ὅτι βάρβαρος
ἦν καὶ Λυδὸς ὑπερλ[ι-
π]ατρίδος καὶ γε[
45 .]ου καιτο[...].[

29 seqq. 29 ἔστι δ' οὐδὲν θαυμάσιον | ὥς possis, 'nequaquam incongruum est, Lacedaemonios eo tempore Lydium puellis chori magistrum praeficere, cum etiam hodie peregrino utantur'

34 seq. ἀγωνίσασθαι δὲ μηδέπω quo modo cum reliquis cohaereat incertum; et sup. το[...]. των ut vid. est aliquid inter lineas scriptum

39 seqq. 39 [ἀτοπον, sim., possis: 'si Lacedaemonii artis causa civitatem ei dedissent, parum veri simile est Alcmana semet ipsum in carminibus accusare et dicere se barbarum esse Lydiumque'

41 init.: primae litt. exstat hasta vertic. pede dextrorsum hamato, π possis

videntur Lydium esse Alcmana negare vv. 24 seqq., affirmare 29 seqq., negare 38 seqq. (qui negat in civitatem adscriptum, negat esse peregrinum; adscribitur enim peregrinus, non ingenuus): quae quo modo inter se cohaereant equidem non video

39 seqq. ita fort. intellegendi: 'sunt qui Spartanum fieri Alcmana concedant, nasci negent: in carminibus enim (fr. 16. 5 Σαρδίων ἀπ' ἀκρᾶν) Lydium se esse iactat; est ergo Lydus, in civitatem Spartanorum adscriptus.—haec manifeste falsa sunt, nam si in civitatem adscriptus fuisset, nequaquam se barbarum esse natum iactasset.' restat ut asseveret hic commentator ne verum quidem esse, Alcmana genus barbarum iactasse: versus enim istos non ab ipso Alcmane sed a choro esse cantatos, ita ut dubitationi fuerit locus, quisnam hominum commemoratus sit

(b) *ibid.* fr. 5 col. ii

]οῖς ποι.[
]ς ἀλλὰ ἀγένης
 τὴν ἡλικίαν ὃ [Ἀγ]η[σ]ί[δα]μος
]ς Δ[ι]οσκού[ρ]ων κα[
 5]ανάγει πρὸς τὸ χ[ρ]ῶ-
 μ[α] ἐλεφάντι-
 νο[ν . . .] προσονο[μ]άζειν·
 τὸ δ[...]λαῖς ἄρχε ταῖς Δυ-
 μαί[ναις] Τυνδαριδαίῃ[
 10 εσα[]εν αἵχμαι σι-
 οφίλεις χο[ρα]γέ Ἀγησίδαμε
 κλεε[νν]έ Δαμοτιμίδα· καὶ
 μικρ[ὸν] π[ρο]ελθὼν περὶ τῇ[ς]
 ἡλ[ικίας] αὐτοῦ λέγει καὶ τό[δε]·
 15 .γερώχως κῆρατὼς χο-
 ρα]γὼς· αὐτὰ γὰρ ἀμῶν ἡλι-
 κ]ες νεανίαι φίλοι τ' ἀγ[έ]ναι-
 οἱ κ' ἀνύπανοι· αὐτόν τε γὰρ
 τὸν Ἀγησ[ί]δαμον ἀγένει-
 20 ον] ἀποφαι[ν]ει]ν συν
]. δεδει[] αὐτῶι
]τον πω[γων]-
 κτλ.

omnia suppl. Lobel
 9 fin. incerta lectio et divisio 10 potius -μαί quam -μαί 12 fort.
 κλεινὴ debuit. 15 init. non erat α, vix ω; circuli arcus superior ut vid.
 voc. ἀγέρωχος apud Alcmana testatur Eust. *Il.* 314. 43 δηλοῖ . . . τοὺς σεμνοὺς, ὡς
 Ἄλκμῶν βούλεται 16 fort. αὐτοὶ (vel αὐτεῖ) voluit 16-17 ἀλικες debuit
 lemmatum Alcmanicorum numeris sententiisque frustra insudavi

11

11 P.Oxy. 2389

fr. 35

columnarum ii fragmenta locupletiora : col. i multa puellarum mentio quarum aliae τὰι Πιτανάτιδες, aliae Δύμαιναι nominantur (i 3 ἐν Πιτά[ν]η, 7 ἐ[ς] τ[ῇ]ν Πιτά[ν]ην), 8 τ[αῖς] Πιτανάτισι, 11 Πι[τάν]η, fort. etiam 10 ἐν Πι[τάν]η; 5 Δύμαι[ν]-, 7 Δ[ύ]μαιν[ι], cf. Hesych. Δύσμαιναι· αἱ ἐν Σπάρτῃ χορίτιδες Βάκχαι; col. ii de Chalcidensibus disceptatio longior

lemmata ut vid. col. i 1 παρσεν[ι]; 14 ἐπέων π[ρ]ο[σ]θεν, ὡς Ὅμη(ρος) ἔπεα πτερόεντα, unde π[τεροέντων]ν supplere possis; 15 καὶ πα[ύ]νια (suppl. Barrett) πα[ρ]σένω μάλι[σ]τ' ἀείσατ[ε]

cf. etiam i 13 κ(αἰ) τὰ ἔπ[η] . ε τὸ μέλο[ς] κ(αἰ) τῇ]ν λέξιν : cf. fr. 39.1 (p. 45)

haec fragmenta feliciter retractavit Barrett l.c.

12

12 P.Oxy. 2393 lexic fragmentum

fr. 1 4-10

· · ·
]σιοφιν[
5] .μ[
]αιχμα[.]α... ..[
] κοναθρο[.]σμα[
]σιοδματο.τ..[
]οσκουρωγο[
10].[
· · ·

4 = θεόφιν

κὼν ἄθροισμα

sim.

6-7 αἰχματὰς στρατ[ὸς] (vel -ὸν . . . -ὸν) ut vid. explic. πολέμ[ι]-

8-9 σιόδματον τέγ[ος] ut vid. explic. τῶν Δι[ο]οσκούρων οἰκία,

cf. fr. 2 supra (p. 10) : ex quo carmine verba ordinatim ut vid. explicantur

13

excerpta e commentariis ad Alcmanis carmina vitamque spectantibus

(a)

P.Oxy. 2389 fr. 9 col. i

5].[...]πος ἐχέγγυος
] βεβαιωτῆς ἂν γένοι-
το ὅτι] Λάκων εἶη ὅτε φη-
σί·] ἀντίφαριν Λάκωνι τέ-
κτονα πα]ρθενίων σοφῶν Ἀλκμᾶ-
10 νι ω]ν τε μελέων ποτίφορον
].ον· ἀλλ' ἔοικε Λυδὸν αὐ-
τὸν νομί]ζειν ὃ τε Ἀριστοτέλης καὶ
 σύ]μψηφοι ἀπατηθέντες
] ἀνὴρ ἀγρεῖος οὐδ[ἐ
15 σκαῖος κτλ.]

'Lacedaemonium esse Alcmana testatur (nescio quis) cum dicat "rivalem Alcmanis Laconis etc." (versus alias incognitos). Aristoteles (et Crates?), fr. 16 freti, Lydium esse coniecerunt, sed falso . . .'

14 αγριος, ε sup. ι scr.

(b)

(c)

P. Oxy. xxix comment. in melicos (vid. praef. p. x)

fr. 4. 10-15

fr. 5 col. i (b) 3-5

10 [ἐμπε-
ριπλέκει, ἐζ[ήτησε γὰρ ὥσ-
περ ἔφην ἥδ[η διαλλατ-
τούσαις καὶ μὴ [κοιναῖς ἴστο-
ρίαις χρῆσθαι κ[
15 ἐστὶ περὶ Ἀλκμ[ᾶνος

Ἀλκ]μᾶνα
]ς· οὐδὲ
] Σαρδι-

cf. 16. 4-5 infra

(d)

fr. 17. 5-8

]εκτον ὅτι
Ἀλκ]μᾶν ἐν Λυδοῖς
]σαιτο[.] μέλους
]ς κλ[ε]ναὶ Σάρ- [[δίες?]

Μελῶν ᾱ

14 (1+4+6 B., 7 D.)

- 14 Syrian. in *Hermog. comment.* i 61. 14 Rabe (= Max. Plan. ap. *Rhet. Gr.* v 510 W.)

ἡ μὲν οὖν στροφή ἐστιν ἡ πρώτη τιθεμένη περίοδος ἐκ δυεῖν ἢ πλείονων κώλων ὁμοίων ἢ ἀνομοίων συγκειμένη, ὡς παρὰ Ἀλκμᾶνι . . . ἐξ ἀνομοίων δὲ ὡς τόδε·

(a) Μῶσ' ἄγε Μῶσα λίγηα πολυμμελές

αἰὲν αἰοιδὲ μέλος

νεοχμὸν ἄρχε παρσένοις αἰεῖδην

Priscian. *de metr. Terent.* 24, *Gramm. Lat.* iii 428 Keil

Simonides et Alcman in iambico teste Heliodoro non solum in fine ponunt spondeum sed etiam in aliis locis; Simonides in ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχίαι . . . (fr. 27). Alcman autem in primo catalecticum trimetrum fecit habentem in quarto loco modo iambum modo spondeum, sic:

νεοχμὸν ἄρχε παρσένοις αἰεῖδην

(b) καὶ ναὸς ἀγνὸς εὐπύργῳ Σεράπνας

hic quarto loco spondeum habet; similiter

(c) χέρρονδε κωφὸν ἐν φύκεσσι πίτνει

quarto loco spondeum posuit (nam $\overline{\phi\upsilon}$ producitur) teste Heliodoro, qui ait Simoniden hoc frequenter facere.

Ap. Dysc. *synl.* ᾱ 3, p. 3 Uhlig ἔστιν οὖν <καὶ> ἐκ τῶν παρεπομένων τὸ τοιοῦτον ἐπιδείξαι, ἐν οἷς δις τὸ αὐτὸ στοιχεῖον παραλαμβάνεται, ἔλλαβεν ἔννεπε· ἀλλὰ καὶ συλλαβή, Λέλεξ πάμπαν· ἀλλὰ καὶ λέξις, Μῶσ' ἄγε Μῶσα λίγεια. Schol. Callim. fr. 1. 42, i p. 7 Pf. κ(αῖ) Ἀλκ(μάν)· Μῶσ' ἄγε Μῶσ' ἄγε λίγια. Et. Mag. 589. 47 ἐτυμώτερον δὲ οἱ Δωριεῖς λέγουσι· Μῶσ' ἄγε Μῶσα λίγεια. Erotian. p. 99 Klein νεοχμὸν· νεώτατον, ὡς καὶ Ἀλκμᾶν ἐν ᾱ μελῶν (ᾱ^τ μελῶν codd. AB). Harpocrat. *lex.* i 151 Di.. Θεράπναι· . . . τόπος ἐστὶν ἐν Λακεδαίμονι Θεράπναι, οὗ μνημονεύει καὶ Ἀλκμᾶν ἐν ᾱ; fere eadem Suda ii 706 A. (ubi Ἀλκαῖος pro Ἀλκμάν codd.)

(a) 1 Μῶσ' om. Syr. cod. S, Μῶσ' ἄγε om. Ap. cod. B λίγη ἀπὸ δ' υμμελέσαιεν Syr. cod. S; λίγεια Syr. cod. V, Ap., Et. Mag.; λιγία Schol. Callim. 2 αἰ-εναοιδὲ coni. Bergk 3 νεομον Prisc. codd. RVA παρσενοις αειδειν Prisc. RVA, παρσέν αειδειν Syr. cod. S, π. αειδε cod. V

(b) καί—Σερ. om. Prisc. cod. R ἀγνᾶς codd., corr. Hermann εὐπυργῶν εραπνας Prisc. cod. A σερ- codd.

(c) χερσάνδε codd.: post Ahrensium correxi, coll. Hesych. χέρρον· τὴν χέρσον γῆν. Λάκωνες κωφῶν ἐν φύκεσσι Prisc. cod. A πίτνει codd. (om. R)

Max. Planudis errores non exscripsi

15 (10+11 B., 11 D.)

Hephaest. *ench.* i 3, p. 2 Consbr.

θέσει μακραὶ γίνονται ὅταν βραχέος ὄντος ἢ βραχυνομένου φωνήεν-
τος σύμφωνα πίπτῃ μεταξύ αὐτοῦ καὶ τοῦ τῆς ἐξῆς συλλαβῆς
φωνήεντος πλείονα ἐνὸς ἀπλοῦ. γίνεται δὲ τοῦτο κατὰ πέντε τρόπους·
ἦτοι γὰρ λήξει εἰς δύο σύμφωνα, οἶον· Τίρυνς οὐδέ τι τεῖχος ἐπήρκεσε
(adesp. 125)·

καὶ κῆνος ἐν σάλεσσι πολλοῖς ἤμενος μάκαρς ἀνὴρ

Ap. Dyc. *pron.* 75 b, i 59 Schn. Δωριεῖς τῆνος· καθαιρεμένος θην καὶ τῆνος ὑπὸ
τῷ χρόνῳ, Σώφρων (fr. 56 K.). σπανίως διὰ τοῦ κ· καὶ κείνος ἐν σάλεσιν πολλοῖς
ἤμενος, Ἀλκμάν. *ibid.* 74 a, i 58 Schn. Ἀλκμάν πρώτῳ· μάκαρς ἐκείνος. Schol.
Dion. Thrac. p. 346. 20 Hilg. μάκαρς περίηρς παρὰ Ἀλκμᾶνι

κείνος codd. σάλεσσι Heph. cod. D: σάλεσιν codd. AI et Ap. Dyc. πολλοῖς
om. Heph. κείμενος Heph. cod. I ex Ap. Dyc. 74 a alterius versus initium
μάκαρς ἐκείνος fingunt edd., fort. recte
'Herculem dicere videtur', Bergk

Μελῶν β?

16

16 (24. B., 13 D.)

οὐκ ἦς ἀνὴρ ἀγρείος οὐ-
 δὲ σκαῖος οὐδὲ †παρὰ σοφοῖ-
 σιν† οὐδὲ Θεσσαλὸς γένος,
 Ἐρυσίχαιος οὐδὲ ποιμὴν,
 5 ἀλλὰ Σαρδίῳ ἀπ' ἀκρᾶν

Steph. Byz. s.v. Ἐρυσίχη, i 281 Meineke (= Hdn. I 130. 35, II 874. 9 L.) Ἐρυσίχη· πολὺς Ἀκαρνανίας ἥτις ὕστερον Οἰνιάδαι ὠνομάσθη . . . τὸ ἐθνικὸν Ἐρυσίχαιος, περὶ οὐ πολλὸς λόγος τοῖς ἀρχαίοις· ὁ τεχνικὸς γὰρ καὶ Ἡρωδιανὸς φησιν (φασιν codd.) ὅτι σεσημειῖται τὸ ἐρυσίχαιος προπαροξυνόμενον ἐν τοῖς ἔθνοις· μήποτε οὖν τὸ χαῖον ἐγκεῖσθαι, ὃ ἐστὶν ἡ βουκολικὴ ῥάβδος, καὶ τὸν ἐρύσω μέλλοντα. διχῶς οὖν ἔσται, ὡς ἔστι δῆλον παρ' Ἀλκμᾶν ἐν ἀρχῇ τοῦ δευτέρου τῶν παρθενείων αἰσμάτων· φησὶ γάρ· οὐκ εἰς—Ἐρυσίχαιος. εἰ γὰρ τῷ Θεσσαλὸς γένος συναπτέον, ἐθνικὸν ἔστι καὶ προπερισπάσθω, Ἡρωδιανὸς ἐν ταῖς καθόλου προσωιδίαις καὶ Πτολεμαῖος ἔφη· εἰ δὲ τῷ οὐδὲ ποιμὴν συνάψει τις, λέγων τὸ οὐδὲ ποιμὴν ἢ ἐρυσίχαιος, πρόδηλον ὡς προπαροξυνθήσεται καὶ δημοῖ τὸν βουκόλον ἢ τὸν αἰπόλον, πρὸς δὲ τὸ ποιμὴν ἀρμόδιον ἐπαχθήσεται. ὁ πολίτης Ἐρυσίχαιος κτλ. cf. An. Ox. Cramer i 10. 28, Et. Mag. s.v. Ἀχαιός

Strabo x 2. 22, ii 364 Kramer τῆς δὲ μεσογαίας κατὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν Ἐρυσίχαιους τινὰς φησιν Ἀπολλόδωρος λέγεσθαι, ὧν Ἀλκμᾶν μέμνηται· οὐδ' Ἐρυσίχαιος—ἀκρᾶν. Chrysipp. π. ἀποφατ. 21, ii 57 Arnim εἰ Ἀλκμᾶν ὁ ποιητὴς οὕτως ἀπεφαίνετο· οὐκ ἦς—σκαῖος (sim. ter repet.) Schol. Ap. Rhod. 4. 972, p. 300 W. καὶ τὸ παρ' Ἀλκμᾶν δὲ λεγόμενον ἐρυσίχαιον, τῷ χαίῳ ἐρύοντα καὶ ποιμαίνοντα (ἐρύοντας ἢ ποιμ. codd., corr. Keil, Wilam.). P.Oxy. 2389 fr. 9 i 14 (p. 33 supra)] ἀνὴρ ἀγρείος οὐδ[, ubi ε sup. i scr. cf. Aelian. epist. 20 fin.

1 ἦς Chrys., cf. Eust. Od. 1892. 44 ἐτι ἰστέον καὶ ὅτι τὸ εἰρημένον ἦν ἐπὶ τρίτου ἐνικου προσώπου ὃ Ἀλκμᾶν ἦς λέγει, μετεπιλημμένου τοῦ ἢ εἰς 5 Δωρικῶς, ὡς ὃ Ἡρακλείδης παραδίδωσιν: εἰς Steph. ἄγριος Steph. et P.Oxy. ante corr.; αγροικος Chrys. 2 παρὰ σοφοῖσιν (φοῖσιν Steph. cod. V) vix sanum; parum veri similia coni. edd., velut παράσοφος (Jacobs), παρ' ἀσόφοισιν (Welcker) si non gravius corruptum, παρ et fort. σοφοῖς scribendum 4 οὐδ' ἐρυσίχαιος (ἐρυσίχαιος calydoniaῖον δὲ ποιμὴν Strabo) codd.: οὐδ' del. Hartung ἐρυσίχαιος legebant nonnulli, falso opinor 5 ἀλλὰ—ἀκρᾶν om. Strab. codd. n (in marg. add. man. sec.), p; ἀκρᾶν vel ἀκρας codd. reliqui

Μελῶν γ

17 (33 B., 49 D.)

17 Athen. (om. E) x 416 C D

καὶ Ἀλκμᾶν δ' ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἀδηφάγον εἶναι παραδίδωσιν ἐν
τῷ τρίτῳ διὰ τούτων·

καὶ ποκά τοι δώσω τρίποδος κύτος
† ὠκένιλεα Γειρης†.
ἀλλ' ἔτι νῦν γ' ἄπυρος, τάχα δὲ πλέος
ἔτνεος, οἶον ὁ παμφάγος Ἀλκμᾶν
5 ἡράσθη χλιαρὸν πεδὰ τὰς τροπὰς·
οὔτι γὰρ †οὐ τετυγμένον† ἔσθαι,
ἀλλὰ τὰ κοινὰ γάρ, ὥπερ ὁ δᾶμος,
ζατεύει

Aelian. v.h. i 27 λέγεται δὲ ἐν Σικελίᾳ Ἀδηφαγίας ἱερὸν εἶναι καὶ Σιτοῦς ἄγαλμα
Δήμητρος· ὁμολογεῖ δὲ καὶ Ἀλκμᾶν ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν πολυβορώτατον γεγονέναι

1 τόκα coni. Bergk 2 init. ὦ κ' ἐνι, fin. ἀγείρης vel (Bergk) ἀγείραις
(ἀγή- Bechtel) veri sim.; in medio quid steterit prorsus ignotum 3 δ'
ἐμπλεος coni. Lobel 5 χαιερὸν παιδα Athen., corr. Casaubon 6 vulgo
ἡὺ (anon.) τετυγμένον (cod. rec., probavit Casaubon), sed forma adverb. ἡὺ
inaudita; varia possis, velut ἄδῃ τετυγμένον, οὐδὲ γὰρ εὖ τι τετυγμένον ἐσθίει coni.
Hartung 7 καινὰ Athen., corr. Casaubon ὥσπερ Athen.

Μελῶν δ

18

18 P.Oxy. 2392

commentarium in librum quartum scripsit Dionysius quidam:

Διονυσίου ἐπο.[] | Ἀλκμᾶνος | μελ[ῶ]ν δ' | ὑπ(ό)μνημα

Μελῶν εἰ

19 (74^B B., 55 D.)

19 Athen. iii 110 F seq.

μακωνίδων δ' ἄρτων μνημονεύει Ἀλκμὰν ἐν τῷι εἴ (ἱε cod., corr. Schweighaеuser) οὕτως·

κλίνας μὲν ἑπτὰ καὶ τόσαι τραπέσσαι
μακωνιᾶν ἄρτων ἐπιστεφοίσαι
λίνω τε σασάμω τε κῆν πελίχνας
†πεδέστε† χρυσοκόλλα.

ἐστὶ <δὲ> βρωμάτιον διὰ μέλιτος καὶ λίνου (cf. Hesych. χρυσοκόλλα).

1 τόσαι coni. Maas 2 μακωνίδων Athen., corr. Chantraine et Irigoien
coll. Philostr. *gymn.* 44 2-3 ἐπιστεφεῖς σελίνω codd. CE 4 πεδέστε (ita
cod. A sec. Peppink) nondum sanatum: παίδεσσι Schweighaеuser, πέδεστι Bergk
(et cod. A sec. Desrousseaux *Mélanges Cumont* 661 seqq.) πλέεσσι possis κῆν
—χρυσ. om. CE (σασάμω τε· ὅτι χρυσοκόλλα ἐστὶ βρωμάτιον κτλ.; vid. Desrousseaux
l.c., qui ita locum refingit: ἐπιστεφεῖς, αἱ / λίνω—πελίχνας / πέδεστι χρυσοκόλλα<ς·
χρυσόκόλλα> ἐστὶ βρωμ. κτλ.) eidem carmini fr. 96 adscr. Wilam. *GV* 285 n. 2,
probat Von der Mühl *Schweiz. Ges. für Volkskunde* (1951) 212 seq.

20 (76 B., 56 D.)

20 Athen. (om. E) x 416 D

κὰν τῷι εἴ δὲ ἐμφανίζει (scil. Ἀλκμὰν) αὐτοῦ τὸ ἀδηφάγον λέγων
οὕτως·

ῶρας δ' ἔσηκε τρεῖς, θέρος
καὶ χεῖμα κῶπώραν τρίταν
καὶ τέτρατον τὸ φῆρ, ὅκα
σάλλει μὲν, ἐσθίην δ' ἄδαν
5 οὐκ ἔστι

1 fort. τρεῖς et σέρ· scribendum 2 χειμάχων· παρὰ cod., corr. anon.
3-4 τοηροκας ἀλλ' εἰ μὲν cod., explic. Grotefend, Fiorillo, Porson, Schweighaеuser
α ἐσθίειν cod., corr. Grotefend, Fiorillo (ἐσθίειν), Porson (ἐσθίειν)

INCERTI LOCI

21 (13 B.)

21 Pausan. i 41. 4, i 110 seq. Sp.

ταῦτα μὲν οὕτω γενέσθαι λέγουσιν· ἐγὼ δὲ γράφειν μὲν ἐθέλω Μεγαρεῦσιν ὁμολογοῦντα, οὐκ ἔχω δὲ ὅπως ἱεῦρωμαι πάντα σφίσιν, ἀλλὰ ἀποθανεῖν μὲνλέοντα ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ὑπὸ Ἀλκάθου πείθομαι, Μεγαρέως δὲ Τίμαλκον παῖδα τίς μὲν ἐς Ἀφιδναν ἐλθεῖν μετὰ τῶν Διοσκούρων ἔγραψε; πῶς δ' ἂν ἀφικόμενος ἀναιρεθῆναι νομίζοιτο ὑπὸ Θησέως, ὅπου καὶ Ἀλκμὰν ποιήσας αἰσμα ἐς τοὺς Διοσκούρους, ὡς Ἀθήνας ἔλοιεν καὶ τὴν Θησέως ἀγάγοιεν μητέρα αἰχμάλωτον, ὅμως Θησέα φησὶν αὐτὸν ἀπειναι; Πίνδαρος δὲ τούτοις τε κατὰ ταῦτα ἐποίησε (fr. 243 Sn.) καὶ γάμβρον τοῖς Διοσκούροις Θησέα εἶναι βουλόμενον <ἄρπασθεῖσαν τὴν Ἑλένην διαφυλάξαι add. Schroeder> ἐς ὃ ἀπελθεῖν αὐτὸν Πειρίθωι τὸν λεγόμενον γάμον συμπράξοντα.

Schol. A Hom. Il. 3. 242, i 153 Di.

Ἑλένη ἄρπασθεῖσα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἀγνοοῦσα τὸ συμβεβηκὸς μετὰ τοῖς ἀδελφοῖς. Διοσκούροις κακόν, ὑπολαμβάνει δι' αἰσχύνης αὐτῆς μὴ πεπορευθῆναι τούτους εἰς Ἦλιον, ἐπειδὴ προτέρως ὑπὸ Θησέως ἡρπάσθη, καθὼς προείρηται. διὰ γὰρ τὴν τότε γενομένην ἄρπαγὴν Ἀφιδνα πόλις Ἀττικῆς πορθεῖται καὶ τιτρώσκεται Κάστωρ ὑπὸ Ἀφιδνου τοῦ τότε βασιλέως κατὰ τὸν δεξιὸν μηρόν. οἱ δὲ Διόσκουροι Θησέως μὴ τυχόντες λαφυραγωγούσι τὰς Ἀφίδνας (Ἀθήνας cod.). ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Πολεμωνίοις ἢ τοῖς Κυκλικοῖς καὶ ἀπὸ μέρους παρὰ Ἀλκμᾶνι τῷ λυρικῷ.

22 (13 adn. B.)

22 Hesych. s.v.

Ἀσαναίων πόλιν· τὰς Ἀφίδνας.

Ἀσανέων cod., corr. Palmer Alcmani adscripsit O. Mueller (= fr. 13 Bergk), recte opinor (frustra Latte ad loc. 'sed est senarii pars')

23 (14 B.)

- 23 Pausan. iii 26. 2, i 313 seq. Sp.

Θαλαμῶν δὲ ἀπέχει σταδίους εἴκοσιν ὀνομαζομένη Πέφνος ἐπὶ θαλάσση. πρόκειται δὲ νησίς πέτρας τῶν μεγάλων οὐ μείζων, Πέφνος καὶ ταύτη τὸ ὄνομα. τεχθῆναι δὲ ἐνταῦθα τοὺς Διοσκόρους φασὶν οἱ Θαλαμᾶται. τοῦτο μὲν δὴ καὶ Ἀλκμᾶνα ἐν αἵσματι οἶδα εἰπόντα. τραφῆναι δὲ οὐκέτι ἐν τῇ Πέφνῳ φασὶν (φησὶν conl. Siebelis) αὐτοὺς, ἀλλὰ Ἑρμῆν τὸν ἐς Πελλάναν κομίσαντα εἶναι.

24

- 24 Himer. or. xxxix 12, p. 160 Colonna

Ἀλκμᾶν (-μαίων codd.) δὲ <δ> τὴν Δώριον λύραν Λυδίοις κεράσας αἵσμασιν ἐτύγγανε μὲν διὰ τῆς Σπάρτης εἰς Διὸς Λυκ<α>ίου κομίζων αἵσματα· οὐ μὴν παρήλθε τὴν Σπάρτην πρὶν καὶ αὐτὴν τὴν πόλιν καὶ Διοσκόρους ἀσπάσασθαι.

25 (12 B.)

- 25 Schol. Bern. ad Verg. *Geo.* iii 89 ed. Hagen *Fleckeisen's Jahrb.* Suppl. iv (1861-7) 930

Amycla urbs in Peloponneso: equos autem a Neptuno Iunoni datos Alcman lyricus (C. G. Mueller: *alcimân liricos codd.*) dicit Cyllarum et Xanthum, quorum Polluci Cyllarum, Xanthum fratri eius concessum esse dictum est; Cyllarus enim equus fuit Pollucis.

cf. Serv. Dan. *ibid.* (iii 1. 283 T.-H.) Xanthum autem <dicit> et Cyllarum equos, quos Neptunus Iunoni dono dedit, illa Castori et Polluci, ut poetae Graeci fabulantur.

de Alcmanis mentione dubitabat Vürtheim *Stesichoros* (1919) 4 seqq.; fort. recte, sed vid. Fraenkel *JRS* 39 (1949) 151

26 (26 B., 94 D.)

26 Antig. Caryst. *mir.* xxiii (27), p. 8 Keller

τῶν δὲ ἀλκούνων οἱ ἄρσενες κηρύλοι καλοῦνται. ὅταν οὖν ὑπὸ τοῦ γήρως ἀσθενήσωσιν καὶ μηκέτι δύνωνται πέτεσθαι, φέρουσιν αὐτοὺς αἱ θήλειαι ἐπὶ τῶν πτερῶν λαβοῦσαι. καὶ ἔστι τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀλκμᾶνος λεγόμενον τούτῳ συνωικειωμένον· φησὶν γὰρ ἀσθενὴς ὢν διὰ τὸ γήρας καὶ τοῖς χοροῖς οὐ δυνάμενος συμπεριφέρεσθαι οὐδὲ τῇ τῶν παρθένων ὀρχήσει·

οὐ μ' ἔτι, παρσενικαὶ μελιγάρνες ἰαρόφωνοι,
 γυῖα φέρην δύναται· βάλε δὴ βάλε κηρύλος εἶην,
 ὅς τ' ἐπὶ κύματος ἄνθος ἄμ' ἀλκύνεσσι ποτήται
 νηδεὲς ἦτορ ἔχων, ἀλιπόρφυρος ἰαρός ὄρνις.

Ap. Dysc. *coni.* 522, i 254 Schn. τὸ ἀβάλε ἐντελὲς ἐστὶ, καὶ σαφὲς ἐκ τῆς ἐκτάσεως τοῦ ᾠ· καὶ ἀφαιρεθὲν γὰρ τὸ αὐτὸ δηλοῖ· βάλε—εἶην. Et. Gen. A *Ind. Lect. Rost.* 1890/1 p. 6 Reitz., B p. 60 Miller βάλε· ἀντὶ τοῦ ἀβάλε, οἶον· βάλε δὴ—εἶην. ὁ δὲ Ἀλκμᾶν τὸ ἀβάλε, οἶον· ἀβάλε καὶ νοέοντα (= fr. 111); sim. Et. Mag. 186. 39 (βάλε βάλε κῆρυξ φωνήν), Et. Sym. cod. V *ibid.*, An. Ox. Cramer i 264 seq. (βάλε δὴ—εἶην), Hdn. I 108. 34 L., An. Bekker ii 946. 9 = Schol. Dion. Thrac. p. 279. 14 Hilg. (βάλε δὴ—εἶην. Ἀλκμᾶν). Suda iii 112 A. (= Schol. Ar. *Av.* 300) s.v. κηρύλος· ὁ ἄρρην ἀλκύνων, ὃς ἐν ταῖς συνουσίαις ἀποθνήσκει. Εὐφρόνιος φησι τοὺς Δωριεῖς λέγειν· βάλε δὴ—εἶην· τοὺς δὲ Ἀττικοὺς κειρύλον. τοὺς δὲ ἄρρενας γηράσκοντας αἱ θήλειαι βαστάζουσι τοῖς πτεροῖς. Schol. Ar. *Av.* 251, p. 60–61 White ὢν τ' ἐπὶ πόντιον· ὁ τε περιττός. ἐστὶ δὲ παρὰ τὸ Ἀλκμᾶνος· ὅς τ'—ποτᾶται. διὸ καὶ Δωρικῶς εἴρηται. Phot. *lex. ὄρνις*· . . . καὶ Δωριεῖς ὄρνις, παρ' Ἀλκμᾶν δὲ ἄπαξ ὄρνις· ἀδεὲς—ὄρνις. Athen. xi 374 D Ἀλκμᾶν . . . ἀλιπ.—ὄρνις

1 οὐ μὲν τι Antig. παρθ- Antig. ἱερο- Antig. ἱμερόφωνοι *coni.* Barker, sed cf. Theogn. 761, Aesch. *Suppl.* 696, *Agam.* 245, alia (vid. etiam Pontani *Maia* 3 (1950) 44 seqq.). 2 φέρειν Antig. βάλε βάλε Et. Mag., βάλλε βάλλε Et. Sym., βάλε δὲ βάλε Suda, βάλλε δὲ βάλλε Schol. Ar. κῆρυξ (κῆρυκος Et. Sym.) φω(ν)ήν Et. Mag., κύρρηλος εἶην An. Ox., ἀπὸ τοῦ κῆρυκος εἶην Et. Gen. B 3 ποτᾶται Schol. Ar. et codd. Ar. in *parodia* 4 νηδεὲς Boissonade: νηλεὲς Antig., ἀδεὲς Phot. ἰαρός Hecker: εἶαρος Antig., Athen., Phot. Rhian. 73. 3 (Powell), Anth. Pal. vii 171. 1, alia confert Pontani l.c. 47 n. 1; cf. Callim. fr. 803 n. Pfeiffer. falsa est Antigoni interpretatio: ἄμ' ἀλκύνεσσι ποτᾶται, non φορεῖται, hic cerylus

27 (45 B., 67 D.)

27 Hephaest. *ench.* vii 4, p. 22 Consbr.

Ἀλκμᾶν δὲ καὶ ὅλας στροφὰς τούτῳ τῷ μέτρῳ κατεμέτρησε·

Μῶσ' ἄγε Καλλιόπα θύγατερ Διὸς
 ἄρχ' ἐρατῶν φεπέων, ἐπὶ δ' ἕμερον
 ὕμνῳ καὶ χαρίεντα τίθῃ χορόν.

ibid. iv 1, p. 13 C. (cf. epitom. p. 361 C.) ἀκατάληκτα καλεῖται μέτρα ὅσα τὸν τελευταῖον πόδα ὁλόκληρον ἔχει, οἷον [[ὥς]] ἐπὶ δακτυλικοῦ· Μῶσ'—Διός. Syrian. *comment. in Hermog.* i 61. 14 Rabe ἡ μὲν οὖν στροφή ἐστὶν ἡ πρώτη τιθεμένη περίοδος ἐκ δυεῖν ἢ πλείονων κῶλων ὁμοίων ἢ ἀνομοίων συγκειμένη, ὡς παρὰ Ἀλκμᾶνι· Μῶσ'—χορόν. αὕτη γὰρ ἡ στροφή ἐκ τριῶν ἐστὶ κῶλων δακτυλικῶν ἰσομέτρων. cf. Arsen. = Apostol. xi 94 a, ii 540 L.—S. Μῶσά γε—χορόν· Ἀλκμᾶνος

1 μῶσά γε Heph. AD bis, μῶσαγε Heph. I bis, μῶσ' om. Syr. S καλλιῶπα Syr. V θύγατερ αἰ Syr. S 2 ἐρατ' Heph. D ἐπῶν Syr. V (ἐπ- codd. omn.) 2-3 ἐπὶ δ' ἐρατῶν ὕμνον (ex ὕμνων) Syr. V 3 τίθει codd. χορῶ Syr. V, χῶρῳ Syr. S (χορῶ in marg. man. prima)

28 (59 B., 40 D.)

28 Schol. A Hom. *Il.* 13. 588, ii 25-26 Di.

τῇ φῖ παραγωγῇ ὁ ποιητὴς κατὰ τριῶν κέχρηται πτώσεων, ἐπὶ γενικῆς δοτικῆς αἰτιατικῆς . . . ἐπὶ δὲ κλητικῆς Ἀλκμᾶν ὁ μελοποιὸς οὕτως·

Μῶσα Διὸς θύγατερ λίγ' ἀείσομαι οὐρανίαφι,
 ἐστὶ γὰρ οὐρανία.

Schol. Lips. Hom. *Il.* 2. 233, i 102 Bachm. ἀπὸ κλητικῆς οἷον οὐρανία οὐρανίαφι· οὐρανίαφι λίγ' ἀείσομαι. Ap. Dysc. *adv.* 575, i 165 Schn. ἐστὶ δὲ καὶ παρὰ Ἀλκμᾶνι καὶ κατὰ κλητικῆς τὸ οὐρανία οὐρανίαφιν. An. Ox. Cramer i 293. 22 ἀπὸ κλητικῆς ὡς τὸ οὐρανίαφι· οὐρανίαφι γ' ἀείσομαι. Et. Gud. 411. 16 ἀπὸ κλητικῆς οἷον· οὐρανίαφι φίλῃ γὰρ εἴσομαι. Et. Mag. 800. 10 ἐν κλητικῇ, ὦ οὐρανία, λίγ' αἶων καὶ οὐρανίαφι. Et. Sym. cod. V ibid. μούσα λίγεια οὐρανίαφι

λίγ' ἀείσ. ante ὥραν. Et. Mag. (in λίγ' αἶων καὶ corruptum): post ὥραν. rell. ὥραν. Schol. A Hom.: οὐραν. rell. cetera ut supra exhibui

29 (2 B., 9 D.)

- 29 Achill.
- comment. in Arat.*
- p. 82 Maass

(ad ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα:) Ἀλκμάν·

ἐγὼν δ' αἰείσομαι

ἐκ Διὸς ἀρχομένα

ἐγὼ δὲ αἰεί σοι με ἐκ Διὸς ἀρχόμενα codd.: corr. Valckenaer, qui ἀρχόμενος coni.
ἐγώνγα δ' ('nisi malis ἐγὼ λῆγ'') Bergk

30 (7 B., 10 D.)

- 30 Aristeid.
- or.*
- xxviii 51, ii 158 Keil

ἀκούεις δὲ τοῦ Λάκωνος λέγοντος εἰς αὐτόν τε καὶ τὸν χορόν·

ἃ Μῶσα κέκλαγ' ἃ λίγηα Σηρήν

... προστίθει δὲ κακεῖνο, ὅτι αὐτῆς τῆς Μούσης δεηθεὶς κατ' ἀρχὰς
ὁ ποιητής, ἔν' ἐνεργὸς ὑπ' αὐτῆς γένοιτο, εἶτα ὥσπερ ἐξεστηκώς
φησιν ὅτι τοῦτο ἐκείνο χορὸς αὐτὸς ἀντὶ τῆς Μούσης γεγένηται.

ἡ Μῶσα κεκλήγη codd. AS¹, ἡ Μῶσα κεκλήγει QUTS², corr. Welcker (κέκληγ'
ἡ) ἡ λίγεια σειρήν codd.

31 (95 B., 42 D.)

- 31 Eust.
- Od.*
1547. 60

λέγει δὲ καὶ Ἀλκμάν·

τὰν Μῶσαν καταυσεῖς

ἀντὶ τοῦ ἀφανίσεις.

Μοῦσαν καταύσεις Eust. cf. Hesych. καθαῦσαι· ἀφανίσαι

32 (152 B.)

- 32 Phot.
- lex.*
- ii 268 Naber = p. 654 Porson

〈φιλεύς· ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἱστάμενος. ὅθεν καὶ

φιλόφιλος

παρ' Ἀλκμᾶνι, ἡ φιλοῦσα ἐπ' ἄκρου〉 χοροῦ ἵστασθαι.

eadem Suda iv 846 A. s.v. φιλεύς, unde Phot. suppl. Porson
φιλείς· οἱ ὑστατοὶ χορεύοντες

cf. Hesych.

33 (146^A B.)

- 33 Anon. I
- comment. in Arat.*
- p. 91. 11 Maass

καὶ Ἀλκμᾶν ὁμοστοίχους ἐκάλεσε τὰς ἐν τάξει χορευούσας παρθένους.

34 (125 B.)

- 34 Schol. Theocr.
- argum. carm.*
- xii, p. 249 seq. W.

ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον Ἀίτης, γέγραπται δὲ Ἰάδι διαλέκτῳ. ὁ δὲ λόγος ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου πρὸς ἐρώμενον. ὅθεν καὶ τὸ ἐπίγραμμα Ἀίτης, ἐπεὶ δὴ τοὺς ἐρωμένους αἴτας ἔνιοι καλοῦσιν, ὡς Θεσσαλοί. καὶ γὰρ Ἀλκμᾶν τὰς ἐπεράστους κόρας λέγει

αἴτίας

ibid. p. 251 W. Ἐρατοσθένης (Wendel: -σθένους ὑπόθεσις codd.) αἴτην τὸν ἐταῖρόν φησιν, Ἀλκμᾶν δὲ τὰς ἐπεράστους κόρας αἰτίας φησιν (Wendel: αἴτας χορδὰς ἀπεράστους (ἐπ. cod. T) codd.). cf. Et. Gud. 57. 19 Stef.; Et. Mag. 43. 40; Hesych. s.v. αἴτας; Phot. s.v. αἰέταν, p. 37 Reitz.; Sud. i 63 A. s.v. αἰέτης; Hdn. I 105. 11, II 296. 6 L.; An. Ox. Cramer ii 173. 1; Eust. II. 732. 24, Od. 1500. 29, 1547. 18

αἴτας codd., corr. Ahrens (fem. αἴτις, acc. pl. -ίας)

35 (98 B., 19 D.)

- 35 Et. Mag. 486. 38

καλά· τὸ καλὰ παρὰ τῷ Ἀλκμᾶνι κάλλα (cod. P: καλά MD) ἐστίν, οἶον·

κάλλα μελισδομέναι

fere eadem An. Par. Cramer iv 63. 13 (cod. Paris. 2636). Ap. Dysc. *adv.* 565, i 155 Schn. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ καλὰ, ὃ δι' ἐνὸς μὲν ἁ γράφεται κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος, παρὰ Δωριεῦσι δὲ δι' ἐτέρου ἁ

κάλλα μελλισδομέναι Et. Mag. DP, καλὰ μὴ λεισοδόμεναι M, καλὰ μελιδόμεναι An. Par.

36 (65 B., 18 D.)

Ap. Dysc. *pron.* 118 c; i 93 Schn.

- 36 ἄμες Δώριον. Ἀλκμᾶν·

ὡς ἄμες τὸ καλὸν μελίσκον

μελίσκιον (olim Bergk) exspectasses; μελίσκον iterum fr. 113 infra vid. Locker *Glotta* 28 (1940) 76 seqq.

37 (77-78 B., 17 + 21 D.)

- 37 Ap. Dysc.
- pron.*
- 123 b, i 96 seq. Schn.

ἡ ἀμὶν Δωρικὴ συστέλλει τὸ ἰ, ἐν οἷς ἐγκλινομένη προπερισπᾶται·

(a) αἱ γὰρ δμιν

τούτων μέλοι,

ὄξυνομένη τε

(b) ἀμὶν δ' ὑπαύλησεῖ μέλος,

Ἀλκμάν.

(a) 2 τωυτων Ap., corr. Bekker (b) -ήσει Ap.

38 (66 B., 20 D.)

- 38 Ap. Dysc.
- pron.*
- 121 b, i 95 Schn.

ἡ ἀμῶν παρὰ Δωριεῦσι καὶ σύναρθρον γενικὴν σημαίνει ἀκόλουθον
τῇ ἀμός. τῇ μέντοι διαιρέσει ἡ πρωτότυπος διαλλάσσει τῆς
κτητικῆς, οὐκέτι τὸ αὐτὸ ἀναδεχομένης. Ἀλκμάν·

ὄσσαι δὲ παῖδες ἀμέων

ἐντί, τὸν κιθαριστὰν

αἰνέοντι

1 ὄσαι Ap.

39 (25 B., 92 D.)

- 39 Athen. (om. E) ix 389 F seq.

καλοῦνται δ' οἱ πέρδικες ὑπ' ἐνίων κακκάβαι, ὥς καὶ ὑπ' Ἀλκμᾶνος
λέγοντος οὕτως·

φῆπη τάδε καὶ μέλος Ἀλκμάν·

εὗρε γεγλωσσαμέναν

κακκαβίδων ὅπα συνθέμενος,

σαφῶς ἐμφανίζων ὅτι παρὰ τῶν περδίκων αἶδεν ἐμάνθανε. διὸ καὶ
Χάμαιλέων ὁ Ποντικός ἔφη τὴν εὗρεσιν τῆς μουσικῆς τοῖς ἀρχαίοις
ἐπινοηθῆναι ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐρημίαις αἰδόντων ὀρνίθων.

1 ἐπη γε δὲ Athen. : ἐπη τάδε Bergk (τάδε in γα δὲ, γε δὲ corruptum), quem dubi-
tanter sequor; vix ἐπη δέ τε, quod coni. Wilam. 2 εὗρετε γλωσσαμενον Athen. :
corr. Meineke (γεγλ-), Marzullo (-μέναν: sed idem voc. tanquam glossema delet;
vid. Rh. Mus. 98 (1955) 73 seqq.) 3 ὅπα Schneidewin (Beitr. 33), probant
Marzullo, Desrousseaux REG 65 (1952) 40 seq. : ὄνομα Athen.; στόμα Emperius
improbat Marzullo op. cit. 75 seq.

40 (67 B., 93 D.)

40 Athen. (om. E) ix 374 D

οἱ δὲ Δωριεῖς λέγοντες ὄρνιξ τὴν γενικὴν διὰ τοῦ χ̃ λέγουσιν ὄρνιχος. Ἀλκμὰν δὲ διὰ τοῦ σ̃ τὴν εὐθείαν ἐκφέρει· ἀλιπόρφυρος εἶαρος ὄρνις (fr. 26. 4)· καὶ τὴν γενικὴν·

φοῖδα δ' ὀρνίχων νόμῳς
παντῶν

ι οἶδα Athen. δ' Hermann: δι' Athen. 2 πάντων Athen.

41 (35 B., 100 D.)

41 Plut. vit. Lycurg. 21. 6, iii 2. 37 seq. L.-Z.

μουσικωτάτους γὰρ ἄμα καὶ πολεμικωτάτους ἀποφαίνουσιν (scil. Πίνδαρος καὶ Τέρπανδρος) αὐτούς (scil. τοὺς Λακεδαιμονίους)·

ἔρπει· γὰρ ἅντα τῷ σιδάρῳ τὸ καλῶς κιθαρίσδην,
ὥς ὁ Λακωνικὸς ποιητῆς εἴρηκε.

id. de Alex. fort. aut virt. 2, ii 2. 96 Nachst.-Siev.-Titch. καὶ μαρτυρῆσαι τοῖς Σπαρτιάταις αἰδοῦσιν· ἔρπει—κιθαρ.

ἔρπει: ῥέπει conl. Scaliger ante Welckerum scribebatur τῷ σιδάρῳ -ίσδην Lyc. S²: -ίσδεν Lyc. L², Alex. Π; -ίλειν Alex. JFZ; -ίδδεν Lyc. L¹, Alex. SP, -ίδδεν Lyc. S¹

42 (100 B., 3 D.)

42 Athen. ii 39 A

οἶδα δ' ὅτι Ἀναξανδρίδης (II 160 K.) τὸ νέκταρ οὐ ποτὸν ἀλλὰ τροφήν εἶναι λέγει θεῶν . . . καὶ Ἀλκμὰν δὲ φησι τὸ

νέκταρ ἔδμεναι

αὐτούς.

Eust. Od. 1633. ι Ἀλκμὰν δὲ λέγων τοὺς θεοὺς νέκταρ ἔδμεναι

43 (51 B., 25 D.)

- 43 Ap. Dysc.
- pron.*
- 64 b, i 50 seq. Schn.

οἱ αὐτοὶ Δωριεῖς ἐγώνγα καὶ ἐγώνη·
οὐ γὰρ ἐγώνγα φάνασσα Διὸς θύγατερ,
Ἀλκμάν.

ἄνασσα cod.

44 (104 B.)

- 44 Schol. Ar.
- Pac.*
- 457

πρὸς τοὺς οἰομένους τῶν νεωτέρων τὸν αὐτὸν εἶναι Ἄρεα καὶ
Ἐνυάλιον, κατ' ἐπίθετον. τινὲς δὲ Ἄρεως καὶ Ἐνυοῦς τὸν Ἐνυάλιον,
οἱ δὲ Κρόνου καὶ Ῥέας. Ἀλκμᾶνα δὲ λέγουσιν ὅτε μὲν τὸν αὐτὸν
λέγειν ὅτε δὲ διαίρειν.

Ἀλκμᾶνα κτλ. om. cod. R, habet cod. V

45 (86 B., 32 D.)

- 45 Ap. Dysc.
- pron.*
- 105 a, i 82 Schn.

ὀρθοτονεῖται δὲ (scil. τοί) καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι συνήθως Δωριεῦσιν·
φάδοι Διὸς δόμῳ χορὸς ἄμους καὶ τοί, φάναξ

ἄδοι Ap. ὁ χορὸς Ap., corr. Hartung τοί γ' αναξ Ap., corr. Maittaire

46 (85^A B., 34 D.)

- 46 Hephaest.
- ench.*
- xii 2, p. 37 seq. Consbr.

καὶ ὅλα μὲν οὖν αἵσματα γέγραπται ἰωνικά, ὥσπερ Ἀλκμᾶνι·
φέκατον μὲν Διὸς υἱὸν τάδε Μῶσαι κροκόπεπλοι

ἐκατὸν et ἐκατὸν codd.

47 (61 B., 31 D.)

- 47 Ap. Dysc.
- coni.*
- 490, i 223 seq. Schn.

ἄρα· οὗτος κατὰ πᾶσαν διάλεκτον, ὑπεσταλμένης τῆς κοινῆς καὶ
Ἀττικῆς, ἦρα λέγεται . . . παρ' Ἀλκμᾶνι·

ἦρα τὸν Φοῖβον ὄνειρον εἶδον

48 (17 B., 33 D.)

- 48 Ap. Dysc.
- pron.*
- 96 b, i 75 Schn.

ἡ σέο μεταβάλλει τὸ σ εἰς τὸ τ παρὰ Δωριεῦσιν. Ἀλκμᾶν·

ἐμὲ Λατοῖδα τέο †δ' ἀχοσχορον†

ἐμὲ: ἐν ε' *coni.* Hermann

δ' ἀρχέχορον *coni.* Hermann, δαυχοφόρον Bergk

49 (73 B., 29 D.)

- 49 Ap. Dysc.
- adv.*
- 563, i 153 Schn. (= An. Bekker ii 563)

πρόσθεν (-θε *cod.*, corr. Dronke) πρόσθα· καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι
οὕτω δεκτέον τὴν συναλοιφήν·

πρόσθ' Ἀπόλλωνος Λυκίῳ

προς *cod.*, corr. Bast

50 (83–84 B., 30+39 D.)

- 50 Hephaest.
- ench.*
- xiv 6, p. 46 Consbr.

ἀπ' ἐλάσσονος δὲ ἐπιωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτόν ἐστι παρ'
Ἀλκμᾶνι, ὃ τὴν μὲν πρώτην ἔχει ἱαμβικὴν ἐξάσημον ἢ ἐπτάσημον,
τὰς δὲ ἐξῆς δύο ἰωνικάς ἐξασήμους καθαρὰς, οἶον·

(a) περισσόν· αἶ γὰρ Ἀπόλλων ὁ Λύκῃος

(b) Ἰνὼ σαλασσομέδοισ' ἂν ἀπὸ μασδῶν

(b) σαλασσομέδοισαν *cod.* A, σάλασ· ὁμέδοισαν *cod.* I ἀπομάσδων *codd.*, dist.
Porson

51 (102 B.)

- 51 Plut. *mus.* 14, p. 117. 28 Lasserre, vi 3. 12 Ziegler

ἄλλοι δὲ καὶ αὐτὸν τὸν θεόν (scil. Ἀπόλλωνα) φασιν αὐλῆσαι,
καθάπερ ἱστορεῖ ὁ ἄριστος μελῶν ποιητῆς Ἀλκμάν.

52 (103 B.)

- 52 Schol. Theocr. v 83, p. 170 seq. W.

τὰ δὲ Κάρνεα· Πράξιλλα (fr. 7) μὲν ἀπὸ Κάρνου (K: -ης G, -ίου
rell.) φησὶν ὠνομάσθαι τοῦ Διὸς καὶ Εὐρώπης υἱοῦ, ὃς ἦν ἐρώμενος
τοῦ Ἀπόλλωνος· Ἀλκμάν δὲ ἀπὸ Καρνέου τινὸς Τρωϊκοῦ.

53 (18 B., 62 D.)

- 53 Schol. T Hom. *Il.* 21. 485, vi 364 Maass

θῆρας ἐναίρειν· φονεύειν ἢ σκυλεύειν. περιάπτεται γὰρ νεβρίδας
(scil. Ἄρτεμις). Ἀλκμάν·

ρεσσαμέναι πέρι δέρματα θηρῶν

έσσαμέναι cod. (έπαμέναι apogr. Vat.); fort. -μένα scribendum παρὰ cod., corr.
Hartung fort. σθηρῶν

54 (101^A B., 64 D.)

- 54 Eust. *Od.* 1618. 28 (= Hdn. II 646. 5 L.)

κατὰ δὲ τὴν παρὰ Ἑρωδιανῶι Ἀλκμανικὴν χρῆσιν καὶ Ἀρτέμιδος
Ἀρτέμιτος, οἶον·

Ἀρτέμιτος θεράποντα

Ἀρτάμ· coni. Bergk an σεράπ·?

55 (21 B., 35 D.)

55 Strabo viii 3. 8, ii 111 Kramer

καὶ Ἀλκμάν δέ·

Κύπρον ἡμερτὰν λιποῖσα καὶ Πάφον περιρρύταν

Eust. II. 305. 34 Ἀλκμάν· Κύπρον—περιρρύταν. cf. Menand. π. ἐπιδεικτ. iii init., *Rhet. Gr.* ix 135 seq. Walz ἅμα μὲν γὰρ ἐκ πολλῶν τόπων τοὺς θεοὺς ἐπικαλεῖν ἔξεστιν ὡς παρὰ τῆς Σαπφοῦ καὶ τῷ Ἀλκμᾶνι πολλαχοῦ εὐρίσκομεν

56 (34 B., 37 D.)

56 Athen. (om. E) xi 498 F-499 A

Ἀσκληπιάδης δ' ὁ Μυρλεανὸς ἐν τῷ περὶ τῆς Νεστορίδος φησὶν ὅτι τῷ σκύφει καὶ τῷ κισσυβίῳ τῶν μὲν ἐν ἄστει καὶ μετρίων οὐδεὶς ἐχρήτο, συβῶται δὲ καὶ νομεῖς καὶ οἱ ἐν ἀγρῶνι, ὡς ὁ Εὐμαῖος (*Od.* 14. 112 seqq.). καὶ Ἀλκμάν δέ φησι·

πολλάκι δ' ἐν κορυφαῖς ὀρέων, ὅκα
 σοιοῖσι φάδῃ πολύφανος ἑορτά,
 χρύσιον ἄγγος ἔχοισα, μέγαν σκύφον,
 οἰά τε ποιμένες ἄνδρες ἔχοισιν,
 5 χερσὶ λεόντεον ἐν γάλα θείσα
 τυρὸν ἐτύρησας μέγαν ἄτρυφον Ἀργειφόνται.

Aristeid. *or.* xli 7, ii 331 Keil πολλή τις καὶ ἄμαχος ἡ δύναμις τοῦ θεοῦ (scil. Διονύσου), καὶ δύναται' ἂν καὶ ὄνους πτεροῦν, οὐχ ἵππους μόνον· ὥσπερ καὶ λεόντων γάλα ἀμέλγειν ἀνέθηκέν τις αὐτῷ Λακωνικὸς ποιητής. Gramm. anon. Hamburg. ed. Welcker, *Rh. Mus.* 10 (1856) 256 (cf. Schneidewin *Philol.* 10 (1855) 349, *Lex. Vindob.* (Nauck) 269) ἀργειφόντης· καὶ τύρος ἐν τηρήσας μέγαν ἀργύφαν. ἀργιφόντα. cf. Hesych. ἄτρυφος (ἄτροφος cod., corr. Welcker)· τυρὸς ὁ πησσομένος ὑπὸ Λακόνων

2 θεοῖς ἀδῃ Athen. -φamos conl. Fiorillo 3 χρύσειον Athen. 4 ἔχουσιν Athen. 5 λεόντειον malit Bechtel ἐπαλαθῆσα Athen.: corr. Hermann; minus veri sim. λεόντειον γάλα (Fiorillo) 6 ἀργειοφόνται Athen.; ἀργειφόντης in lemme, in adnot. recte ἀργ(ε)ιφόντα(ι) gramm. anon. (unde ἀργιφόνταν male Welcker) vid. Pontani *Maia* 3 (1950) 36

57 (48 B., 43 D.)

57 Plut. *quaest. conv.* iii 10. 3, iv 115 seq. Hub.

τοῦτο δὲ καὶ τὸν ἀέρα πάσχοντα θεωροῦμεν· δροσοβολεῖ γὰρ ταῖς
πανσελήνοις μάλιστα διατηκόμενος, ὥς πού καὶ Ἀλκμᾶν ὁ μελοποιὸς
αἰνιττόμενος τὴν δρόσον ἀέρος θυγατέρα καὶ σελήνης·

οἶα Διὸς θυγάτηρ Ἔρσα τράφει
καὶ Σελάνας

id. *aet. phys.* 24, v 3. 21 Hub.-Pohl. δροσοβόλοι γὰρ αἱ πανσελήνοι· διὸ καὶ τὴν
δρόσον ὁ Ἀλκμᾶν Διὸς θυγατέρα καὶ Σελήνης προσεῖπε ποιήσας· Διὸς—Σελάνας δίας.
de fac. in orbe lun. 25, v 3. 75 Hub.-Pohl. ἐξηγούμενος ταυτὶ τὰ Ἀλκμᾶνος· θυγάτηρ—
Σελ., ὅτι νῦν τὸν ἀέρα καλεῖ Δία καὶ φησιν αὐτὸν ὑπὸ τῆς σελήνης καθυγραυνόμενον εἰς
δρόσους τρέπεσθαι. Macrobi. *Sat.* vii 16. 31, p. 474 Eyss. nam cum luna plena est
vel cum nascitur . . . aer aut in pluviam solvitur aut, si sudus sit, multum de se
roris emittit: unde et Alcman lyricus dixit rorem aeris et lunae filium. (hinc
fortasse quae lusit Natalis Comes, *mythol.* iii 255. 1: ita vero Bergk in adnot.;
equidem cum libri editionem Venet. 1567 legerem locum somnolentus praeterii
(illud 'iii 255' in ed. Ven. non cadit). 'optime de homine fraudulento et mendaci
disseruit Naeke, *Op.* II p. 218–25', Pfeiffer *Callim.* i 305. 2)

1 incipiunt οἶα, φησί, Διὸς θυγάτηρ *qu. conv.*, Διὸς θύγατερ *aet. phys.*, θυγάτηρ
(post lac. 6 litt. cod. E, 12 litt. cod. B) *fac. lun.* Ἔρσα τρέφει *aet. phys.*: ἔργα τρέ-
φει *fac. lun.*, μέγα τρέφει *qu. conv.* 2 καὶ σελάνας *fac. lun.*: καὶ ἀσελάνας *qu. conv.*,
καὶ σελάνας δίας *aet. phys.* (fort. σελά(νας) δίας ex ΣΕΛΑ ΔΙΑΣ pro ΣΕΛΑΝΑΣ
scripto; ita Sandbach) ἥδὲ pro καὶ coni. Welcker ut hexam. dact. efficeret

58 (38 B., 36 D.)

58 Hephaest. *ench.* xiii 6, p. 42 Consbr.

δύναται δὲ καὶ μέχρι τοῦ ἑξαμέτρου προκόπτειν τὸ μέτρον διὰ τὸ τὸ
τριακοντάσημον μὴ ὑπερβάλλειν, καὶ εἴη ἂν ἑξάμετρον καταληκτικὸν
τὸ καλούμενον <...> τὸ τοῦ Ἀλκμᾶνος ἐκ μόνων ἀμφιμάκρων·

Ἀφροδίτα μὲν οὐκ ἔστι, μάργος δ' Ἔρως οἶα <παῖς> παῖσδε,
ἄκρ' ἐπ' ἄνθη καθαίνων, ἃ μὴ μοι θίγης, τῷ κυπαιρίσκῳ.

Apostol. *cent.* iv 62 b, ii 322 L.-S. Ἀφροδίτα τὰ μὲν οὐκ ἔστι μάργος δ' ἔρως οἶα
παῖσδα ἄκρ' ἐπ' ἄνθηκα βαίνων, ἃ μὴ μοι θίγης, τῷ κυπαιρίσσω. Ἀλκμᾶνος

1 παῖς suppl. Bentley: οἶα παῖσδε (-δει sscr. η cod. A) codd. 2 ἄνθη cod. H:
-ης codd. ΑΙ -ίσκω cod. A

59 (36–37 B., 101–2 D.)

59 Athen. xiii 600 F

Ἀρχύτας δ' ὁ ἁρμονικός, ὡς φησι Χαμαιλέων, Ἀλκμᾶνα γεγονέναι τῶν ἐρωτικῶν μελῶν ἡγεμόνα καὶ ἐκδοῦναι πρῶτον μέλος ἀκόλαστον† ὄντα καὶ περὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὴν τοιαύτην Μοῦσαν εἰς τὰς διατριβάς· διὸ καὶ λέγειν ἐν τινι τῶν μελῶν·

(a) Ἔρωσ με δηῦτε Κύπριδος φέκατι
γλυκὺς κατεῖβων καρδίαν ἱαίνει.

λέγει δὲ καὶ ὡς τῆς Μεγαλοστράτης οὐ μετρίως (οὐ μετρ. Schweigh. : συμμέτρως Athen.) ἐρασθεῖς ποιητρίας μὲν οὔσης δυναμένης δὲ καὶ διὰ τὴν ὀμιλίαν τοὺς ἐραστὰς προσελκύσασθαι· λέγει δ' οὕτως περὶ αὐτῆς·

(b) τοῦτο φαδειᾶν ἔδειξε Μωσᾶν
δῶρον μάκαιρα παρσένων
ἅ ξανθὰ Μεγαλοστράτα.

(a) ἰ με δ' αὐτε A, δ' αὐ με E ἔκατι Athen., E

(b) ἰ τουθ' αδειαν Athen., corr. Stephanus (ἀδειᾶν), Bergk an φαδῆαν? Μοῦσαν ἔδειξε Athen. : Μωσᾶν Stephanus, Bergk, ἔδ. Μω. Wilam. 2 παρθ· Athen. (b) om. Epitom

60 (16 B., 24 D.)

60 Athen. (om. E) xv 680 F

ἐν δὲ τῷ θ' (h.p. ix 19. 3) ὁ αὐτὸς Θεόφραστος φησιν· ἐάν τις τοῦ ἐλιχρύσου τῷ ἄνθει στεφανῶται, εὐκλείαν ἴσχει μύρῳ ράινων. μνημονεύει αὐτοῦ Ἀλκμᾶν ἐν τούτοις·

καὶ τὴν εὐχομαι φέροισα
τόνδ' ἐλιχρύσω πυλεῶνα
κῆρατῳ κυπαίρω.

Eust. Od. 1648. 7 κύπειρον κύπαιρον παρ' Ἀλκμᾶν. cf. Didym. ad Hom. II. 21. 351

2–3 πυλεω ακηράτων κυπερω Athen., corr. Casaubon (πυλεῶνα), Boissonade, Welcker cf. Athen. xv 678 A πυλεῶν· οὕτως καλεῖται ὁ στέφανος ὃν τῇ Ἑρᾷ περιτιθέασιν Λάκωνες, ὡς φησιν Πάμφιλος. Hesych. πυλεῶνα· στέφανον. Callim. fr. 80. 5 n. Pf.

61 (III B.)

61 Eust. *Il.* 1154. 25

Ἀκμων δὲ ὅτι καὶ ὁ τοῦ οὐρανοῦ, ὡς ἐρρέθη, λέγεται πατὴρ διὰ τὸ ἀκάματον τῆς οὐρανίου κινήσεως, ἀφ' ἧς ἐννοίας καὶ ὁ Ἄτλας εἴληπται, καὶ ὅτι Ἀκμονίδαι οἱ Οὐρανίδαι, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. ὡς δὲ Ἀκμονος ὁ οὐρανὸς ὁ Ἀλκμάν, φασίν, ἱστορεῖ.

cf. eund. 1150. 59, et quae Bergk in adnot. affert

62 (IO5 B.)

62 Pausan. iii 18. 6, i 287 Sp.

ἐς Ἀμύκλας δὲ κατιούσιν ἐκ Σπάρτης ποταμός ἐστι Τίασα· θυγάτερα δὲ νομίζουσιν εἶναι τοῦ Εὐρώτα τὴν Τίασαν, καὶ πρὸς αὐτῇ Χαρίτων ἐστὶν ἱερὸν Φαέννας καὶ Κλητᾶς, καθὰ δὴ καὶ Ἀλκμάν ἐποίησεν. ἰδρύσασθαι δὲ Λακεδαιμόνα Χάρισιν ἐνταῦθα <τὸ> ἱερὸν καὶ θέσθαι τὰ ὀνόματα ἡγνεται.

63

63 Schol. min. Hom. *Il.* 6. 21, *Atti della Reale Accademia Nazionale dei Lincei* 1931 ser. vi (sci. mor., stor., e filol.) vol. iv p. 384 de Marco

οὓς ποτε νύμφη· . . . οἱ δὲ πολλὰ γένη νυμφῶν, ὥς φησιν Ἀλκμάν·

Ναῖδες τε Λαμπάδες τε Θυιάδες τε,

Θυιάδες μὲν αἱ συμβακχεύουσαι Διονύσῳ καὶ συνθυλίουσαι, τουτέστι συνεξορμούσαι (-μῶσαι cod., corr. de Marco)· Λαμπάδες δὲ αἱ σὺν Ἐκάτῃ δαιδοφοροῦσαι καὶ συλλαμπαδεύουσαι (-δέουσαι cod. sec. de Marco).

64 (62 B., 44 D.)

- 64 Plut.
- de fort. Rom.*
- 4, ii 2. 49 Nachst.-Siev.-Titch.

οὕτως εἰσῆλθεν (scil. ἡ Τύχη) εἰς Ῥώμην ὡς μενούσα καὶ τοιαύτη
 πάρεστιν [[ὡς]] ἐπὶ τὴν δίκην. οὐ μὲν γὰρ ἀπειθής, κατὰ Πίνδαρον
 (fr. 40 Sn.), οὐδὲ δίδυμον στρέφουσα πηδάλιον, ἀλλὰ μᾶλλον

Εὐνομίας <τε> καὶ Πειθῶς ἀδελφὰ
 καὶ Προμαθίας θυγάτηρ

ὡς γενεαλογεῖ Ἀλκμάν.

Εὐνομίας, Πειθοῦς, ἀδελφὴ, Προμηθείας codd. τε add. Bergk

65 (69 B., 45 D.)

- 65 Schol. A (i 36 Di.) D Gen. (p. 9 Nicole) Hom.
- Il.*
- i. 222

μετὰ δαίμονας ἄλλους· οὕτως δαίμονας καλεῖ τοὺς θεοὺς ἧτοι
 ὅτι δαήμονες· ἔμπειροι γὰρ καὶ ἰδριες πάντων αὐτοὶ εἰσιν· ἡ ὅτι
 διαιτηταὶ εἰσι καὶ διοικηταὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς Ἀλκμάν ὁ λυρικός
 φησιν·

†οἶθεν† πάλως ἔπαλε δαιμονάς τ' ἐδάσατο·

τοὺς μερισμούς, τὰς διαιρέσεις αὐτῶν.

fere eadem An. Ox. Cramer iv 409. 14 et An. Matranga 409. 19

οἶθεν schol. A, οἶθεν An. Matr., οἶ ἔθεν An. Ox., οἶ ἔθεν schol. Gen.: vix ὅς
 φέθεν (Bergk); οἰόθεν possis πάλους schol. A Gen., πάλους An. Ox., πάλιν An.
 Matr.: corr. Bergk, qui tamen dativum defendit ἔπαλε Ursinus: ἔπαλλε(ν)
 codd. exc. schol. Gen. ἔπαλαν δαιμονάς τ' ἐδάσατο schol. Gen.: δαιμονάς
 τεδάσαντο schol. A, δαίμονας ἐδάσατο An. Ox., δαιήμονας τ' ἐδάσατο An. Matr.;
 δαιμονάς Nauck

66 (108 B.)

- 66 Tzetz. in Hom.
- Il.*
- p. 65 Herm.

Θαλῆς, Πυθαγόρας, Πλάτων τε καὶ οἱ Στωικοὶ διαφορὰν ἴσασι
 δαιμόνων τε καὶ ἡρώων. δαίμονας γὰρ φάσκουσιν ἀσωμάτους εἶναι
 οὐσίας, ἡρώας δὲ ψυχὰς σωμάτων διαζυγείσας. Ὅρφεὺς δὲ καὶ
 Ὅμηρος Ἡσιόδος τε καὶ Ἀλκμάν ὁ λυροποιὸς καὶ οἱ ἄλλοι ποιηταὶ
 ἀλληγάλλως ταῦτα ἐκδέχονται.

67 (119 B.)

67 Diod. Sic. iv 7. 1, i 404 Vogel

περὶ δὲ τῶν Μουσῶν ἐπειδήπερ ἐμνήσθημεν ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου πράξεσιν, οἰκείον ἂν εἶη διελθεῖν ἐν κεφαλαίοις. ταύτας γὰρ οἱ πλείστοι τῶν μυθογράφων καὶ μάλιστα δεδοκιμασμένοι φασὶ θυγατέρας εἶναι Διὸς καὶ Μνημοσύνης. ὀλίγοι δὲ τῶν ποιητῶν, ἐν οἷς ἐστὶ καὶ Ἀλκμάν, θυγατέρας ἀποφαίνονται Οὐρανοῦ καὶ Γῆς.

Schol. Pind. *Nem.* iii 16 b, iii 43 Dr.

ὁ μὲν Ἀρίσταρχος Οὐρανοῦ θυγατέρα τὴν Μοῦσαν δέδεκται καθάπερ Μίμνερος (fr. 13 Bergk) καὶ Ἀλκμάν ἱστοροῦσιν.

68 (68 B., 77 D.)

68 Choerob. *in Theodos. can.* i 123. 4 Hilg. (= An. Bekker iii 1182, cf. Hdn. I 525. 30, II 7. 28, 321. 17, 617. 23, 768. 34 L.)

ἰστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον τὸ λᾶας τὸ προσηγορικὸν καὶ τὸ μέγας τὸ ἐπίθετον σημειούμεθα ἔχειν τὸ ᾧ συνεσταλμένον, ἀλλὰ καὶ τὸ Αἴας τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι ἔχομεν σεσημειωμένον ὡς συστέλλον τὸ ᾧ· ἐκείνος γὰρ συνέστειλεν αὐτὸ εἰπών·

δουρὶ δὲ ξυστῶι μέμανεν Αἴας αἱματῇ τε Μέμνων.

ἐστὶ δὲ τροχαϊκὸν τὸ μέτρον καὶ μετρεῖται οὕτως· δουρὶ—Μέμνων.

id. i 217. 19 Αἴας παρὰ τῷ Ἀλκμᾶνι; eadem i 384. 24; cf. i 346. 28. An. Ox. Cramer iii 283. 11 πᾶν εἰς ᾧ ἀρσενικὸν βαρύτονον ἐπ' εὐθείας ἐκτείνεσθαι θέλει, εἴτε ὄνομα εἴη εἴτε μετοχή· Αἴας Δρύας Θόας, λέξας γράφας ποιήσας. διὸ σημειούμεθα ποιητικῶς τὸ λᾶας ἀναιδής, καὶ μέγας ἐπίθετον, τὸ δουρὶ—Αἴας, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Et. Gen. p. 92 Miller τὸ δὲ δουρὶ ξυστῶι μέμνη Αἴας παρ' Ἀλκμᾶνι, ἀπὸ τῆς δουρὸς γενικῆς. Draco Straton. p. 12 Herm. δουρὶ—μύμνων

fort. δουρὶ δὲ om. Et. Gen. μέμνηεν (μέμνη Et. Gen.) codd. αἱματὰ Choer., Draco, corr. Hiller-Crusius (-τά; iam Hermann) μύμνων Draco

69 (56^B B., 76 D.)

- 69 Et. Gen. B p. 212 Miller (cf. Et.-Mag. 574. 38)

μέγας· γίνεται παρὰ τὸ μὴ ἀπαγορευτικὸν καὶ τὸ γῆ, μέγας τις
ὦν ὁ μὴ αἰεὶ ἐν τῇ γῇ ὦν ἀλλ' ὑπερέχων αὐτῆς καὶ εἰς ὕψος ἐπαιρό-
μενος. τὸ δὲ †μη† Ἀλκμάν (Ἀλμᾶν cod.) εἶπε

†με δ' αὐτε† φαίδιμος Αἴας

vel fort. Ἀλκμάν· εἶπε κτλ.
dum vel Αἴας

μέγ' αὐτεῖ conl. Bergk, contextui incommo-

70 (52–54 B., 113 + 74 + 47 D.)

- 70 Ap. Dysc.
- pron.*
- 106 b, i 83 Schn.

ἡ σέ ὁμοίως πρὸς πάντων κοινή. Δωριεῖς διὰ τοῦ τ . . .

(a) πρὸς δέ τε τῶν φίλων

Ἀλκμάν· καὶ ἔτι μετὰ τοῦ ἰ

(b) τεῖ γὰρ Ἀλεξάνδρῳ δαμάσαι

καὶ ἔτι κοινῶς

(c) σὲ γὰρ αἶζομαι

id. *synl.* β 89, 100, pp. 193, 203 Uhlig (sine nomine auctoris) σὲ γὰρ αἶζομαι

(b) δάμασε(ν) conl. Ahrens 'te (scil. Achillem) Paridi domandum tradidere
fata', sim.

(c) fort. αἶδομαι

71 (113 B.)

- 71 Schol. A Hom.
- Il.*
3. 250, i 154 Di.

Λαομεδοντιάδῃ· μήτηρ Πριάμου, ὥς φησι Πορφύριος ἐν τῷ περὶ
τῶν παραλελειμμένων τῷ ποιητῇ ὀνομάτων, κατὰ μὲν Ἀλκμᾶνα τὸν
μελοποιὸν Ζευξίππῃ, κατὰ δὲ Ἑλλάνικον Στρυμῷ.

72 (107 B.)

- 72 Plut.
- de malign. Herod.*
- 14, v 216 Bernard.

καίτοι τῶν παλαιῶν καὶ λογίων ἀνδρῶν οὐχ Ὅμηρος οὐχ Ἡσίοδος
οὐκ Ἀρχίλοχος οὐ Πείσανδρος οὐ Στησίχορος οὐκ Ἀλκμᾶν οὐ
Πίνδαρος Αἰγυπτίου ἔσχον λόγον Ἡρακλέους ἢ Φοίνικος, ἀλλ' ἔνα
τοῦτον ἴσασι πάντες Ἡρακλέα τὸν Βοιωτίον ὁμοῦ καὶ Ἀργεῖον.

73 (88 B.)

- 73 An. Ox. Cramer i 418. 3 (schol. ad voc. ὑπαιθα in Hom.)

λέγεται δὲ καὶ ἄνευ τῆς $\overline{\theta\alpha}$ παρὰ Ἀλκμᾶνι καὶ σημαίνει τὸ πρό-
τερον·

ἴσχύς τε ὑπὸ τοῦ Ἱππολόχου κλέος δ' ἔβαλλον
οὐ νῦν ὑπεστάντων†

ἀντὶ τοῦ πρότερον.

locus conclamatus: init. οἱ τότε ὑπ' Ἱππολόχῳ veri sim.; mox <Δορυ>κλέος τ' conl. Bergk; sub ὑπε- latet ὑπαί 'qui tunc ab Hippolocho et <Dory>cle, antea non resistentibus, pulsus sunt', sim.

74 (72 B., 84 D.)

- 74 An. Ox. Cramer i 159. 30

καὶ ὁ μὲν ποιητὴς τὴν ἄρχουσαν συστέλλει ἐν τῷ ἔσκεν, ὁ δὲ
Ἀλκμᾶν φυλάττει·

ἦσκέ τις Καφεὺς φανάσων·

τινὲς δύο μὲν φασί, ἧς ἀντὶ τοῦ ἦν Δωρικῶς καὶ κέ σύνδεσμος· οἱ
Δωριεῖς ἢ μετὰ τοῦ ν λέγουσιν ἢ τροπῇ τοῦ εἰς κα.

σκαφεὺς cod., corr. Neumann ἀν- cod.

75 (109 B.)

- 75 Aelian.
- v.h.*
- xii 36, ii 132 Hercher

εὐοίκασιν οἱ ἀρχαῖοι ὑπὲρ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τῆς Νιόβης παίδων
μὴ συνάδειν ἀλλήλοις. Ὅμηρος μὲν ἐξ λέγει ἄρρενας καὶ τοσαύτας
κόρας (Il. 24. 603), Λᾶσος δὲ δις ἑπτὰ λέγει (fr. 5), Ἡσίοδος δὲ
ἐννέα καὶ δέκα (fr. 34 Rzach), . . . Ἀλκμᾶν <δὲ> δέκα φησί, Μίμνε-
ρος εἴκοσι (fr. 19 Bergk) καὶ Πίνδαρος τοσοῦτους (fr. 52 n Sn.).

76 (110 B.)

- 76 Aelian.
- n.a.*
- xii 3, i 292 Hercher

Ὁμήρῳ μὲν οὖν φωνὴν Ξάνθῳ τῷ ἱππῳ δόντι (*Il.* 19. 404 seqq.)
 συγγνώμην νέμειν ἄξιον, ποιητῆς γάρ· καὶ Ἀλκμᾶν δὲ μιμούμενος
 ἐν τοῖς τοιούτοις Ὅμηρον οὐκ ἂν φέροιτο αἰτίαν, ἔχει γὰρ ἀξιόχρεων
 †ἐς αἰδῶ† τὴν πρωτίστην τόλμαν. Αἰγυπτίοις δὲ τοιαῦτα κομπά-
 ζουσι προσέχειν πῶς οἶόν τε;

77 (40 B., 73 D.)

- 77 Schol. A Hom.
- Il.*
3. 39, i 139 Di.

δύσπαρι· ἐπὶ κακῷ ὠνομασμένε Πάρι . . . καὶ Ἀλκμᾶν φησιν·

Δύσπαρις Αἰνόπαρις κακὸν Ἑλλάδι βωτιανείραι.

Eust. *Il.* 379. 34 τὸ δὲ Δύσπαρι εἶδος ἄριστε, ὅπερ Εὐριπίδης Αἰνόπαρι φησίν, ὡς
 καὶ τὴν Ἑλένην Δυσελένην διὰ τοῦ ἐξαγγέλου Φρυγός, ἀφορμὴν ἐνδέδωκε τῷ Ἀλκμᾶνι
 μίξαντι ἀμφοτέρω εἰπεῖν Δύσπαρις—βωτ.

Δύσπαρις καὶ Αἰνόπ. Eust. -είρη codd.

78 (149 B.)

- 78 Et. Mag. 663. 54 (= Hdn. I 246. 8, II 252. 30 L.)

Περίηρς· ἐκ τοῦ περιήρης ἄρον τὸ ἦ,

Περίηρς·

ταύτῃ ἐάν σοι προτεθῇ παρ' Ἀλκμᾶνι, ὅτι κλίνον αὐτό, μὴ κλίνῃς·
 οὐ γὰρ ἀκολουθεῖ ἢ κατάληξις, εἰ γένοιτο περιήρους, πρὸς τὴν
 περιήρης εὐθείαν. περὶ Παθῶν.

Schol. in Dion. Thrac. p. 346. 20 Hilg. μάκαρς περίηρς παρὰ Ἀλκμᾶνι

79 (87 B., 72 D.)

79 Schol. Pind. *Ol.* i 91 a, i 37 seq. Dr.

καὶ Ἀλκαῖος δὲ καὶ Ἀλκμάν λίθον φασὶν ἐπαιωρεῖσθαι τῷ
Ταντάλῳ· κείσθαι πὲρ κεφαλᾶς μέγας ὦ Αἰσιμίδα λίθος (Alc. fr.
365)· ὁ δὲ Ἀλκμάν·

†ὅπως ἀνὴρ δ' ἐν ἀσμένοισιν ἀλιτρώς ἦσθ' ἐπὶ
θάκας κατὰ πέτρας ὀρέων μὲν οὐδὲν δοκέων δέ†

Eust. *Od.* 1701. 23 ὅτι δὲ φαντασία ἦν καὶ τὰ ἐπὶ Σισύφῳ ῥηθισόμενα πλάσματα
δηλοῖ ὁ Ἀλκμάν ἐν τῷ· ὀρέοντι μὲν οὐδέν, δοκέοντι δέ. ἐνθεν ὅρα τὸ ὀρέοντι, ἐξ οὗ
φαίνεται ὅτι τριὸν ὑποπέπτωκε συζυγίαις τὸ ὀρῶ . . . ὀράω . . . ὀρώ . . ., καὶ ὀρέω
παρὰ Ἀλκμάν, οὐ μετοχὴ ὀρέων

1 ὅπως AEH, ὅπη Q; οὕτως· coni. Bergk ἐν ἀρμ· coni. Bergk φθιμένοις vel
ἐνέροις subiacere coni. Ursinus ἀλιτρός coni. Bergk, -τήριος Crusius ἦσθ' AQ,
ἦσθ' H, οἶσθ' E 2 θάκας coni. Heyne, -κω Bergk ὀρέων A^{pc}, ὀρέων A^{ac} EHQ
'locum sanent ii, qui velint aut possint', Porson

80 (41 B., 80 D.)

80 Schol. T Hom. *Il.* 16. 236, vi 177 Maass

καὶ Ἀλκμάν γάρ φησι·

καὶ ποκ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ὥατ' ἐταίρων
Κίρκα ἐπαλείψασα,

οὐ γὰρ αὐτὴ ἤλειψεν, ἀλλ' ὑπέθετο Ὀδυσσεῖ.

1 ποτὲ cod. ὥατ' Schneidewin (ὥαθ'): ὥτά θ' cod. ἐτάρων cod. 2 Κίρκα
cod. ἐπαλ· vix credibile, sed vid. Schulze *Quaest. Ep.* 258; monstrum invenies
simile Hes. *op.* 131 ἀτάλλων ἐπάλεψε(ν) coni. Heyne (ἐπή-)

81 (29 B., 16 D.)

81 Schol. Hom. *Od.* 6. 244, i 314 Di.

αἱ γὰρ ἐμοὶ—ἐνθάδε ναιετάων· ἄμφω μὲν ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος.
διστάζει δὲ περὶ τοῦ πρώτου, ἐπεὶ καὶ Ἀλκμάν αὐτὸν μετέβαλε
παρθένους λεγούσας εἰσάγων

Ζεῦ πάτερ, αἱ γὰρ ἐμὸς πόσις εἴη.

cf. Hom. *Od.* 6. 244

82 (28 B., 15 D.)

82 Athen. (om. E) ix 373 D

Μένανδρος Διδύμαις (fr. 105 K.—Th.)· ὄρνεις φέρων ἐλήλυθα, καὶ ἐξῆς (fr. 106 K.—Th.) ὄρνιθας ἀποστέλλει, φησίν. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ ὄρνις λέγουσι πρόκειται τὸ Μενάνδρειον μαρτύριον. ἀλλὰ καὶ Ἀλκμάν πού φησι·

λῦσαν δ' ἄπρακτα νεάνιδες ὦ-
τ' ὄρνις ριέρακος ὑπερπταμένω.

1 λῦσαν iure suspectum: δῶσαν coni. Jacobs; numeris incommodum ἄυσαν (Bergk; ἄυσαν ἄπρακτα non licet scribere) ὥστ' Athen. 2 ὄρνιθας Athen., corr. recc. ἱερ. Athen.; fort. ριέρ- scribendum -μένωι Athen., -μενω iam Ursinus cf. Hom. Od. 6. 138

83 (31 B., 106 D.)

83 An. Par. Cramer iv 181. 25 (Cyrilli lex.)

εἶκω· τὸ ὑποχωρῶ. ἔνθεν καὶ τὸ οἶκος εἰς ὃν ὑποχωροῦμεν, ὡς Ἀλκμάν·

τῶι δὲ γυνὰ ταμία σφέας ἔειξε χώρας.

Ap. Dysc. pron. 142 b, i 112 Schn. τὸ σφέασε, εἰξεν† χώρας παρ' Ἀλκμᾶν τῶι εἰ πλεονάζει

τό δε γυναι τάμιας An. Par., corr. Bergk φέας εἶξε An. Par., σφέασε, εἰξεν Ap.

84 (32 B., 82 D.)

84 Eust. Il. 110. 35 (cf. Hdn. II 356. 7, 645. 20, 748. 23 L.)

μονῆρες δὲ ἐν θηλυκοῖς ἡ χεῖρ, ἡ κλίνεται διχῶς, ποτὲ μὲν διὰ τοῦ ε, ὅθεν καὶ τὰ χέρνιβα, ποτὲ δὲ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ποτὲ δὲ κατὰ Ἑρωδιανὸν καὶ μετατεθείσης αὐτῆς εἰς ἦ, ὧι μαρτυρεῖ, φησίν, Ἀλκμάν ἐν τῶι·

ἐπ' ἀριστερὰ χηρὸς ἔχων.

<Ἀρκτον δ'> ἐπ' κτλ. suppl. Bergk, coll. Hom. Od. 5. 276

85 (3+30 B., 4+46 D.)

85 Ap. Dysc. pron. 139 b, i 109 Schn.

πλεῖστα γοῦν ἔστι παρ' ἐτέροις εὐρεῖν. σφέτερον πατέρα (Hes. op. 2) ἀντὶ τοῦ ὑμέτερον, ἀντὶ τοῦ τεὰ τὸ κήδεα λέξον ἐὰ παρὰ

Καλλιμάχῳ (fr. 472 Pf.) καὶ πάλιν παρ' αὐτῷ ἀντὶ τοῦ σφωϊτέρου.
 Ἀλκμάν·

(a) ὑμέ τε καὶ σφετέρως ἔππως

(b) σφεὰ δὲ †ποτὶ γούνατα πίπτω

(b) δὴ ποτὶ conī. Lobel, δὲ ποτὶ Bekker fort. γών-

86 (148 B.)

- 86 An. Ox. Cramer i 343. 10 (schol. ad voc. πλείτε in Hom.)
 καὶ πλήτρων τὸ πηδάλιον καὶ ὑποκοριστικῶς εἶπεν Ἀλκμάν
 πλήθριον.

87 (adesp. 34–37 B., Alcm. 12 + 22 + 27 + 85 + 79 D.)

- 87 Ap. Dysc. *synl.* § 61, p. 483 seq. Uhlig
 εἰς δὲ τὴν τοῦ ἀνδρὸς συνηγορίαν καὶ τὰ τῆς συναλιφῆς οὐκ
 ἐμποδιεῖ τὸν λόγον· ἀπειράκεις γὰρ τὰ Δωρικὰ διὰ ψιλῶν ἀντιστοιχῶν
 τὰς συναλιφὰς ποιεῖται·

(a) κῶ τοξότας Ἡρακλέης

(b) κάλλιστ' ὑπαυλῆν

(c) καὶ μεγασθενῆς Ἀσαναία

(d) Μελάμποδά τ' Ἀρπόλυκόν τε

(e) ἄρχοι μὲν γὰρ †κοθρασιων†

ad haec cod. Aⁿ in margine: Ἀλκμᾶνος

(b) καλιστ' cod., corr. Aldina ὑπαυλεν cod.

(c) καμεγασθενησασαναία cod. A¹: prim. σ del. et π ex θ fecit A³

(e) κῶ θρασίων Bekker, Ahrens, Bergk, κ' ὁ θρασίων Hiller-Crusius, Diehl

88 (56^A B., 88 D.)

- 88 Ap. Dysc. *pron.* 143 b, i 112 Schn.
 πάλιν δὴ ὁ Ἀλκμάν τὸ σφεᾶς ἀντὶ ἐνικοῦ ἔταξε καὶ τὸ
 σφοῖς ἀδελφιδεοῖς
 κᾶρα καὶ φόνον

2 κάραν cod., corr. Bast

89 (60 B., 58 D.)

- 89 Apollon. Soph.
- lex. s.v.*
- κνώδαλον, p. 488 seq. de Villoison

. . . ἔνιοι δὲ θήρας μὲν καὶ θηρία λέγουσι (λέγοντες cod., corr. de Villoison) λέοντας καὶ παρδάλεις καὶ λύκους καὶ πάντα τὰ παραπλήσια τούτοις, ἔρπετά δὲ πάλιν κοινῶς τὰ γένη τῶν ὄψεων, κνώδαλα δὲ τὰ θαλάσσια κήτη, φαλαίνας καὶ ὅσα τοιαῦτα, καθάπερ καὶ Ἀλκμὰν διαστέλλει λέγων οὕτως·

εὐδουσι δ' ὀρέων κορυφαί τε καὶ φάραγγες
 πρώονές τε καὶ χαράδραι
 φύλά τ' ἔρπετ' ὅσα τρέφει μέλαινα γαῖα
 θῆρές τ' ὀρεσκῶιοι καὶ γένος μελισσῶν
 5 καὶ κνώδαλ' ἐν βένθεσσι πορφυρέας ἁλός·
 εὐδουσι δ' οἰωνῶν φύλα τανυπτερύγων.

de numeris non constat; incertum etiam quatenus dialectus Lacon. sit restituenda 1 ὀρέων disyll.; vel εὐδουσιν δ' ὀρέων trisyll. 1-2 φάλαγγες πρώτονέστε cod., corr. de Villoison, Welcker 3 φύλα: ὕλα coni. Pfeiffer *Herm.* 87 (1959) 1 seqq.; pluralem maluissim τε ἔρπετά θ' ὅσα cod.: lect. dub., praesertim cum ἔρπετόν adiect. inauditum sit 4 θ. ὀρ. τε καὶ coni. Welcker σῆρές? μελισσῶν cod. 5 κνώδαλα ἐν βένθεσι πορφυρῆς cod., corr. Welcker, Bergk -ρέας monosyll. 6 vel εὐδουσιν δ'

90 (58 B., 59 D.)

- 90 Schol. Soph.
- O.C.*
- 1248, p. 53 de Marco

τὰ ἀπὸ τῶν ὀρῶν φησι τῶν προσαγορευομένων 'ΡΙπῶν. τινὲς δὲ οὕτω καλοῦσι, 'Ρίπαια ὄρη. λέγει δὲ αὐτὰ ἐννύχια διὰ τὸ πρὸς τῇ δύσει κεῖσθαι. μέμνηται δὲ καὶ Ἀλκμὰν λέγων οὕτως·

'Ρίπας, ὄρος ἀνθέον ὕλαι,
 νυκτὸς μελαίνας στέρνον

1 ῥίπας L: ῥίπου R, ῥί^π M; -ᾶν coni. Brunck ἐνθεον codd., corr. Lobeck coll. *hy. Hom.* i 8 2 στέρνων codd., corr. Triclinius

91 (39 B., 105 D.)

- 91 Athen. xv 682 A

Νικόλαος δ' ὁ Δαμασκηνὸς ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν ἱστοριῶν πρὸς ταῖς ἑκατὸν περὶ τὰς Ἀλπεῖς λίμνην τινὰ φησιν εἶναι πολλῶν σταδίων

οὔσαν, ἧς περὶ τὸν κύκλον πεφυκέναι δι' ἔτους ἄνθη ἡδίστα καὶ
 εὐχρoύστατα, ὅμοια ταῖς καλουμέναις κάλχαις. τῶν δὲ καλχῶν
 μέμνηται καὶ Ἀλκμᾶν ἐν τούτοις·

χρῦσιον ὄρμον ἔχων ῥαδινᾶν πετάλοισι καλχῶν

χρυσεῖον Athen. sec. Peppink ῥαδινὰν . . . κάλχαν Athen., corr. Dalecamp
 πετάλοις ἴσα coni. Bergk tantum ῥαδινὰν πετάλοισι κάλχαν E

92 (117 B., 53 D.)

92 Athen. i 31 C

Ἀλκμᾶν δέ που

(a) ἄπυρον φοῖνον

καὶ

(b) ἄνθεος ὄσδοντα

φησὶ τὸν ἐκ

(c) Πέντε Λόφων,

ὅς ἐστι τόπος Σπάρτης ἀπέχων στάδια ἑπτὰ, καὶ τὸν ἐκ Δενθιάδων,
 ἐρύματός τινος, καὶ τὸν ἐξ Οἰνοῦντος καὶ τὸν ἐξ Ὀνόγλων καὶ
 Σταθμῶν. χωρία δὲ ταῦτα κεῖται (τὰ καὶ cod.) πλησίον Πιτάνης.
 φησὶν οὖν·

(d) †οἶνον δ' Οἰνονντιάδα ἢ Δένθιν ἢ Καρύστιον
 ἢ Ὀνογλιν ἢ Σταθμίταν†

καὶ τὸν ἐκ Καρύστου, ὅς ἐστι πλησίον Ἀρκαδίας (haec post ἐρύματός
 τινος transposuit Porson). ἄπυρον δὲ εἶπε τὸν οὐχ ἡψημένον·
 ἐχρῶντο γὰρ ἐφθοῖς οἶνοις.

Strabo x 1. 6, ii 336 Kramer Καρύστιον οἶνον Ἀλκμᾶν εἴρηκε; fere eadem Steph.
 Byz. s.v. Κάρυστος (Hdn. I 223. 27 L.). Eust. II. 281. 10 ὁ δὲ παρὰ τῷ Ἀλκμᾶν
 Καρύστιος οἶνος . . . ἀπὸ Καρύστου Ἀρκαδικοῦ, κατὰ δὲ τὸν γεωγράφον ἀπὸ Λακωνικῆς
 Καρύστου; Od. 1449. 12 τὸν δὲ τοιοῦτον (scil. οἶνον) ὑπονοητέον ἀνθοσμῖαν εἶναι . . .
 ὃν διαλύσας Ἰωνικῶι τρόπῳ Ἀλκμᾶν ὁ μελοποιὸς ἄνθεος ὄσδοντα ἔφη; Od. 1633. 51
 ἐκ τῆς ἀνθρᾶς δηλαδὴ ὁσμῆς τοῦ οἴνου, ὃν Ἀλκμᾶν ἄνθεος ὄσδοντά φησιν. cf. Hesych.
 in Οἰνούσιος, Ὀνιγλῖς, Δένθις

(a) οἶνον Athen. (d) minima mutatione versus ita restituere possis:

φοῖνον δὲ φοινοεντίδαν ἢ Δένθιν ἢ Καρύστιον
 ἢ Ὀνογλιν ἢ Σταθμίτιν (vel Σταθμαῖον)

93 (43 B., 54 D.)

93 Ammon. *de diff.* p. 74 Valckenaer

(s.v. ἱπες) ἱκες δὲ τὰ διεσθίοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀμπέλων·
 Ἀλκμάν (ita Ursinus ut vid. et Valk., sequitur Welcker; Ἀλκμάν
 om. Schneidewin, Bergk, Diehl).

καὶ ποικίλον ἱκα τὸν ὀφθαλμῶν
 †ἀμπέλων† ὀλετήρα.

2 ἀμπελίνων coni. Bergk; ἀμπέλων del. Schneidewin

94 (20 B., 63 D.)

94 Athen. iii 114 F seq.

αἱ δὲ παρ' Ἀλκμᾶνι θριδακίσκαι λεγόμεναι αἱ αὐταὶ εἰσι ταῖς
 Ἀττικαῖς θριδακίναῖς. λέγει δὲ οὕτως ὁ Ἀλκμάν·

θριδακίσκας τε καὶ κριβανωτῶς.

Σωσίβιος δ' ἐν γ' περὶ Ἀλκμᾶνος κριβάνας (-βανά cod., corr. Bergk)
 φησὶ λέγεσθαι πλακοῦντάς τινας τῷ σχήματι μαστοειδεῖς.

id. xiv 646 A κριβάνας πλακοῦντάς τινας ὀνομαστικῶς Ἀπολλόδωρος παρ' Ἀλκμᾶνι.
 ὁμοίως καὶ Σωσίβιος ἐν γ' περὶ Ἀλκμᾶνος τῷ σχήματι μαστοειδεῖς εἶναι φάσκων
 αὐτοὺς, χρῆσθαι δ' αὐτοῖς Λάκωνας πρὸς τὰς τῶν γυναικῶν ἐστιάσεις, περιφέρειν τ'
 αὐτοὺς ὅταν μέλλωσιν αἰδεῖν τὸ παρεσκευασμένον ἐγκώμιον τῆς Παρθένου αἱ ἐν τῷ
 χορῷ ἀκόλουθοι

-ωτός AE, corr. apogr. recentissimi

95 (70-71 B., 52+51 D.)

95 Athen. (om. E) iv 140 C

εἴη φησὶν ὁ Πολέμων καὶ τὸ δεῖπνον ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων
 αἶκλον προσαγορεύεσθαι, παραπλησίως ἀπάντων Δωριέων οὕτως
 αὐτὸ καλούντων. Ἀλκμάν μὲν γὰρ οὕτω φησί·

(a) κῆπὶ τᾷ μύλῳ δρυφῆται κῆπὶ ταῖς συναικλίαις,

οὕτω τὰ συνδείπνια καλῶν. καὶ πάλιν·

(b) αἶκλον Ἀλκμᾶν ἀρμόξατο.

αἶκλον δ' οὐ λέγουσιν οἱ Λάκωνες τὴν μετὰ τὸ δεῖπνον μοῖραν, ἀλλ'

οὐδέ τὰ διδόμενα τοῖς φιδίταις μετὰ τὸ δεῖπνον· ἄρτος γάρ ἐστι καὶ κρέας.

(a) συνακλειαις Athen., corr. Musurus

(b) αἰκλον Athen.

(a) non intellegitur; doctorum interpr. vel coniect. exscripsit L. Massa Positano *Parola del Passato* 1 (1946) 367 seqq.

96 (75 B., 50 D.)

96 Athen. (om. E) xiv 648 B

πολτοῦ δὲ μνημονεύει Ἀλκμὰν οὕτως·

ἤδη παρεξεί πυνάνιον τε πολτὸν

χίδρον τε λευκὸν κηρίναν τ' ὀπώραν.

ἐστὶ δὲ τὸ πυνάνιον, ὥς φησι Σωσίβιος, πανσπερμία ἐν γλυκεὶ ἡψημένη. χίδρον δὲ οἱ ἐφθοὶ πυροί. κηρίναν δὲ ὀπώραν λέγει τὸ μέλι.

Eust. *Od.* 1563. 1 Ἀλκμὰν δέ, φασί, χίδρα οἶδε, τοὺς ἐφθούς πυρούς. 1735. 51 λέγεται δὲ καὶ ὅτι Ἀλκμὰν κηρίνην ὀπώραν λέγει τὸ μέλι

-έξει et τ' ὀπώραν Athen. vid. fr. 19 adnot.

97 (144 B.)

97 Schol. Hom. *Od.* 23. 76, ii 717 Di.

ὁ δὲ Ἀλκμὰν καὶ τὰς γνάθους

μάστακας

φησὶ παρὰ τὸ μασᾶσθαι.

98 (22 B., 71 D.)

98 Strabo x 4. 18, ii 410 Kramer

τὰ δὲ συσσίτια ἀνδρείαα παρὰ μὲν τοῖς Κρησὶν καὶ νῦν ἔτι καλεῖσθαι (scil. φησὶν Ἔφορος), παρὰ δὲ τοῖς Σπαρτιάταις μὴ διαμεῖναι καλούμενα ὁμοίως πρότερον· παρ' Ἀλκμᾶνι γοῦν οὕτω κεῖσθαι·

θοίναις δὲ καὶ ἐν θιάσοισιν

ἀνδρείων παρὰ δαιτυμόνεσσι πρέπει παιᾶνα κατάρχην.

1 θοίναις cod. o et marg. man. sec. cod. n: φοίνικες codd. CDhis, φοίνες in φθοίναις corr. B, φθοίναις k; voc. et seq. δὲ om. cod. n 2 ἀνδρείων codd. BCDhi παρ conl. Cobet; tum fort. ἀνδρείων πρέπει codd., corr. Ursinus -χειν codd.

Κυδωνίων δὲ μήλων μνημονεύει . . . Ἀλκμάν.

100 (90 B., 114 D.)

“Ερμων δ’ ἐν Κρητικαῖς Γλώσσαις κοδύμαλα (κοδύμαλλα A, κωδ-
in marg.; κωδύμαλα CE) καλεῖσθαι φησι τὰ κυδώνια μῆλα. Πο-
λέμων δ’ ἐν ἐ’ τῶν πρὸς Τίμαιον ἄνθους γένος τὸ κοδύμαλον
(κωδύμαλλον A) εἶναι τινὰς ἱστορεῖν. Ἀλκμάν δὲ τὸ στρουθίον μῆλον,
ὅταν λέγῃ

μείον ἢ κοδύμαλον.

Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ Σωσίβιος τὸ κυδώνιον μήλον ἀκούουσιν. ὅτι δὲ διαφέρει τὸ κυδώνιον μήλον τοῦ στρουθίου σαφῶς εἴρηκε Θεόφραστος ἐν β' τῆς ἱστορίας (HP ii 2. 5)

μείον ἢ κωδύμαλλον Athen. μῆον scr. Bergk, sed cf. 4 fr. 6. 11 supra

101 (91 B., 99 D.)

Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἀριστοκλέους Ἐπιστολὴν Ἀντιγραφῇ ὁ νῦν, φησί, ἡμεῖς λέγομεν ψαλτήριον, τοῦτ' εἶναι μάγαδιν, ὁ δὲ κλεψιάμβος κληθεῖς, ἔτι δ' ὁ τρίγωνος καὶ ὁ ἔλνμος καὶ τὸ ἐννεάχορδον ἀμαυρότερα τῇ χρειαίᾳ καθέστηκεν. καὶ Ἀλκμὰν δέ φησιν·

μάγαδιν δ' ἀποθέσθαι

102 (81 B., 110 D.)

παρὰ τὴν Δωρίδος διάλεκτον τροπὴ γίνεται τοῦ η εἰς $\bar{\alpha}$ μακρόν·
 . . . ἐὰν δὲ ὦσιν ἐκ τοῦ ϵ , οὐκέτι· ἔλατος ἱππήλατος. Ἀλκμάν·

λεπτά δ' ἀταρπὸς †ἀνηλῆς† δ' ἀνάγκα,

ἐκ γὰρ τοῦ ἐλεεινῆ.

νηλεῆς coni. Bergk; potius fort. ἀνηλεῆς (Schneidewin), ut numeri fiant
]-| - - - - - | - - ἀνάγκη cod.

103 (99 B., 115 D.)

- 103 Ap. Dysc.
- pron.*
- 136 b, i 107 Schn.

Αἰολεῖς μετὰ τοῦ *φ* κατὰ πᾶσαν πτῶσιν καὶ γένος . . . καὶ Ἀλκμᾶν
δὲ συνεχῶς αἰολίζων φησί·

τὰ *φ*ὰ κάδεα

τα εα cod., corr. Bergk (*φε* iam Welcker) fort. κή- scribendum (Crusius)

104 (42 B., 81 D.)

- 104 Ap. Dysc.
- adv.*
- 566, i 156 Schn.

ἐξῆς ῥητέον ἐστὶ καὶ περὶ τοῦ ῥαί. Ἀλκμᾶν·

† τίς ἂν τίς ποκα ῥαί ἄλλα νόον ἀνδρὸς ἐπίσποι†

ρα αλλα cod. fort. τίς κα, τίς ποκα ῥαί ἄλλω νόον ἀνδρὸς ἐπίσποι; (coni. Bergk, Bekker)

105 (89 B., 78 D.)

- 105 Ap. Dysc.
- synt.*
- γ 31, p. 298 Uhlig

(diversae verborum personae eadem forma utuntur; νικῶ
prima pers. in indic., secunda in imper. pass. :) μέτεισιν ὁ λόγος
καὶ μέχρι τοῦ τρίτου, ὃ δύναται περιγράφεσθαι τῆς συνεμπτώσεως
διὰ τὴν προσιούσαν τοῦ *ι* γραφῆν. ὁμως γοῦν ἀκουόμενον συνεμ-
πίπτει τῇ πρὸς τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον προφορᾷ, καὶ ἔστιν ἐν τῷ
δέοντι λόγῳ, ἐὰν ἡ ἐπακολουθοῦσα αὐτῷ ἐγκλισις συνῇ, λέγω ἡ
εὐκτική, ὡς ἔχει τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι·

νικῶι δ' ὁ κάρρων.

Ἀλκμᾶνι—κάρρων: Ἀλ cod. A¹, tum κμᾶν νικῶι in rasura, sequentia in spat.
vac., A²

106 (47 B., 48 D.)

- 106 Aristeid.
- or.*
- xxviii 54, ii 159 Keil

ἀλλαχῇ δὲ οὕτω σφόδρα ἔνθεος γίγνεται (scil. ὁ Ἀλκμᾶν) ὥστε
φαίης ἂν ὅτι οὐδ' οὕτωσι κατὰ τὸ ῥῆμα ἔνθεός ἐστιν, ἀλλ' αὐτὸ δὴ
τοῦτο ὥσπερ θεὸς τῶν ἀπὸ μηχανῆς λέγει·

φείπατέ μοι τάδε φύλα βροτήσια.

εἶπ· Aristeid.

107 (27 B., 95 D.)

107 Aristeid. *or.* xlv 32, ii 40 seq. Di.

δεσπότης δ' οἰκέτου τῷ διαφέρει πρὸς θεῶν; οὐ δεσπότου μὲν προστάξαι, δούλου δ' ὑπακούσαι πᾶς τις ἂν φήσειεν εἶναι; οὐκοῦν ὁ μὲν οἶδεν ἐφ' ἑαυτοῦ τί χρὴ ποιεῖν, ὁ δὲ ἀκούσας μανθάνει. τί δὲ ὁ τῶν παρθένων ἐπαινέτης τε καὶ σύμβουλος λέγει ὁ Λακεδαιμόνιος ποιητής;

Πολλαλέγων ὄνυμ' ἀνδρί, γυναικὶ δὲ Πασιχάρηα.

πολλά, φησίν, ὁ ἀνὴρ λεγέτω, γυνὴ δὲ οἷς ἂν ἀκούσῃ χαίρετω.

ad haec schol. iii 397 Di. ὁ τῶν παρθένων κτλ.· ὁ Ἀλκμάν

πολλὰ λέγων codd., corr. Hermann πᾶσι χάρηα Θ, πάσῃ χάσῃ χάρηα ('nisi quid Iebbii operae peccarunt', Di.) M, πάση χαρῇ L, corr. Ursinus interpr. Nissen *Philol.* 92 (1936) 470 seqq.

108 (116 B.)

108 Aristeid. *or.* xlvi 206, ii 272 Di.

ἐὼ ταῦτα Πλάτωνος χάριν. ἔστω τὸ γειτόνημα ἀλμυρόν, ὡς φησιν.

ad haec schol. iii 635 Di. Ἀλκμάν ὁ λυρικός τοῦτο εἶπεν·

ἀλμυρόν τὸ γειτόνημα.

Arsen. = Apostol. *cent.* ii 23, ii 271 L.-S. ἀλμυρόν γειτόνημα· ἐμβλεπε πόρρω. δημοῖ δὲ ὅτι κακόν ἐστι τὸ γειτόνημα τῆς θαλάσσης ἔχειν . . . ἐχρήσατο δὲ ταύτῃ (scil. τῇ λέξει) καὶ Ἀλκμάν ὁ λυρικός

109 (112 B.)

109 Athen. xiv 624 B

ταύτην δὲ τὴν ἁρμονίαν Φρύγες πρῶτοι εἶδον καὶ μετεχειρίσαντο. διὸ καὶ τοὺς παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν αὐλητὰς Φρυγίους καὶ δουλοπρεπεῖς τὰς προσηγορίας ἔχειν. οἷός ἐστιν ὁ παρὰ Ἀλκμᾶνι

Σάμβας καὶ Ἄδων καὶ Τῆλος,

παρὰ δὲ Ἰππώνακτι (fr. 97 Bergk) Κίων καὶ Κώδαλος καὶ Βάβυς.

110 (80 B., 107 D.)

- 110 Choerob. *in Theodos. can.* ii 343. 33 Hilg. (= An. Bekker iii 1294)

οὐδέποτε γὰρ μέσος παρακείμενος δισύλλαβος εὐρίσκεται ἐν χρήσει
χωρὶς τοῦ οἶδα καὶ τοῦ οἶκα, ὃ σημαίνει τὸ ὁμοίωμα, ὡς παρὰ
Ἀλκμᾶνι.

οἶκας μὲν ὠραίω λίνωι,

ἀντὶ τοῦ ὁμοίωσαι.

id. ii 107. 13 Hilg. (= An. Bekker iii 1404) καὶ διὰ τὸ οἶκα, ὃ σημαίνει τὸ ὁμοίω,
οἶον οἶκας παρ' Ἀλκμᾶνι ἀντὶ τοῦ ὁμοίος εἶ; eadem An. Ox. Cramer iv 415. 30, fere
eadem i 287. 4, iv 368. 19; cf. Hdn. II 796. 38, 837. 36 L.

οἶκας Choerob. p. 107 cod. C^e, An. Ox. i 287: εἶκας Choerob. p. 343 codd. CV
(εἵκασμεν cod. O), p. 107 codd. VO, An. Ox. iv 415, εἶκα An. Ox. iv 368

οἶκας, forma Iadis recentioris propria, Alcmana usum esse vix credibile;
equidem Ἀνακρέοντι pro Ἀλκμᾶνι scripserim (εἵκας)

111 (112 D.)

- 111 Et. Gen. A *Ind. Lect. Rost.* 1890/1 p. 6 Reitz., B p. 60 Miller

ὁ δὲ <αὐτός> Ἀλκμᾶν τὸ ἀβάλε, οἶον·

ἀβάλε καὶ νοέοντα·

τοῦτο δὲ γίνεται καὶ ᾧ κατὰ συγκοπήν, οἶον· ᾧ πάντως ἵνα γῆρας
(Callim. fr. I. 33 Pf.), ἀμφότερα γὰρ πάντως μίαν σημασίαν
ἔχουσιν (hic desinit cod. B) τὸ ᾧ καὶ τὸ ἀβάλε.

Schol. Marc. ad Dion. Thrac. p. 431. 20 Hilg. (cf. Pfeiffer l.c.) καὶ τὸ βάλε
κενοεῦνται (ita cod. V: κυνοεῦντα cod. N)

112 (92 B., 83 D.)

- 112 Et. Gen. B p. 53 Miller+Et. Mag. 171. 7 (= Hdn. II 176. 13 L.)

αὔσιον· καὶ ὁ μὲν Ἰβυκος (fr. 12) αὔσιον λέγει, οἶον· οὐ γὰρ
αὔσιον παῖς Τυδέως. ὁ δὲ Ἀλκμάν·

†ταυσία πολλακίω.†

ὁ δὲ ποιητὴς κατὰ διάστασιν καὶ τροπὴν τοῦ *ā* εἰς *ῆ*, οἶον· τηυσίην
ὀδόν. οὐδεὶς γὰρ τὸν σχηματισμὸν αὐτοῦ κατῴρθωσεν. ἐγὼ δὲ
ἡγοῦμαι ὅτι πρῶτον τὸ παρ' Ἰβύκωι, δεύτερον τὸ παρὰ Ἀλκμᾶνι,
τρίτον τὸ παρὰ Ὀμήρῳι κατὰ διάστασιν. οὕτως Ἑρωδιανὸς περὶ
Παθῶν.

παυσία Et. Mag. codd. DP πολλ- Et. Gen.: παλλ- Et. Mag. varie tentata,
velut ταυσίαν πάλιν κίω Bergk, ταύσια πολλὰ κίω Sitzler (denuo Hiller)

113 (101^B B.)

- 113 Et. Gen. B p. 291 Miller+Et. Mag. 776. 21

(s.v. ὑλακόμωροι)· καὶ Ἀλκμάν·

†μελισκόνα τὸν ἀμόρη†

vid. fr. 36 supra adnot.

114 (93 B., 87 D.)

- 114 Et. Mag. 506. 20 (= Hdn. II 212. 15 L.)

Κέρκυρ· . . . Ἀλκμάν φησι·

καὶ Κέρκυρος ἀγῆται,

ἀπὸ εὐθείας τῆς Κέρκυρ . . . οὕτως Ἑρωδιανός.

Et. Gud. 316. 42, fere eadem; 'in omnibus ita traditur Etymologicis', Reitzen-
stein *Ind. Lect. Rost.* 1891/2 p. 21

ἡγείται codd.

115 (94 B., 23 D.)

115 Et. Mag. 620. 35 (= Hdn. I 495. 14, II 302. 2, 559. 23 L.)

ὄκκα δὴ γυνὰ εἶην

παρὰ Ἀλκμᾶνι. τὸ ὅτε ὄκα λέγει ἢ διάλεκτος, εἴτα διπλασιάσασα
ὄκκα. περὶ Παθῶν.

Ap. Dyc. *adv.* 606, i 193 Schn. τὸ μὲν Δωρικὸν τὸ τ εἰς κ μεταλαμβάνει, ὅτε τὸ
ποτέ ποκά ἐστι, τὸ ἄλλοτε ἄλλοκα, ὅτε ὄκα, καὶ μετὰ περισσοῦ τοῦ κ , ὄκκα δὴ γυνή

δὴ Ap.: δὲ Et. γυνή Ap.: τύνη Et. εἶην Et. solum

116 (55 B., 103 D.)

116 Et. Mag. 622. 44, Et. Sym. cod. V Gaisf. (= Hdn. II 250. 14 L.)

ἐκ δὲ τοῦ ὀλοός γίνεται ἡ κλητικὴ ὀλοέ, καὶ κατὰ συγκοπὴν ὀλέ·
ἐὰν δὲ ὀλός <ῆι> ἢ εὐθεία, γένοιτ' ἂν ἡ κλητικὴ ὀλέ, καὶ οὐκ ἐστι
συγκοπή, οἶον·

ἔχει μ' ἄχος ὦ ὀλέ δαῖμον.

τοῦτο περὶ Παθῶν Ἑρωδιανός.

An. Ox. Cramer ii 461 seq., cf. Schol. A Hom. *Il.* 10. 134 (de accentu τῶν εἰς $\lambda\omicron\varsigma$
ληγόντων δισυλλάβων) τὸ Ἀλκμανικὸν (Ἀλμ. cod.)· ἔχει—δαῖμον. τοῦ γὰρ δῶλε
συγκοπή ἐστίν. *ibid.* i 442. 10 τὸ δὲ ὦ ὀλέ δαῖμον κλητικὸν ἐκ τοῦ ὀλοός συγκέκοπται,
ὡς ἐκ τοῦ ἡλεέ ἡλέ. *similia* Hdn. π. καθ. προσ. 5, I 154. 14 L.

ἔχοι An. Ox. ii μ' ὄχος Et. Mag. cod. M, μάχης An. Ox. ii ὦ λε An. Ox. ii;
ὦλοέ, ὦ 'λοέ coni. edd.

117 (97 B., 14 D.)

117 Eust. *Il.* 1147. 1

ἐπεί, φησί (scil. Δίδυμος), λῆδος τὸ πρωτότυπον, ὃ Δωριεῖς
λᾶδός φασιν, ὡς Ἀλκμάν·

λᾶδος φημένα καλόν,

ὃ ἐστι λῆδιον ἐνδεδυμένη εὐειδές.

εἰμένα cod.

118 (64 B., III D.)

118 Eust. *Od.* 1787. 40

ὁ Ἀλεξανδρεὺς Ἡρακλεΐδης . . . γράφει οὕτω· λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς ἐκ τοῦ φιλω μετοχὴν φίλεις . . . καὶ εὐκτικὰ τούτων φιλείη . . . μήποτε οὖν καὶ τὸ εἶη ῥῆμα Αἰολικόν ἐστιν ἀπὸ τῆς εἰς μετοχῆς, ἥς κλίσιν παρὰ τοῖς ποιηταῖς εἰπὼν φυλάττεσθαι παράγει χρῆσιν ἐξ Ἀλκμᾶνος τὸ

ἔστι παρέντων μνᾶσιν †ἐπιθέσθαι†,

οὐ κατὰ ἔξαρσιν, φησί, τοῦ ὁ ἀπὸ τοῦ παρεόντων, ἀλλ' ἐκ τοῦ εἰς, ἔντος Αἰολικοῦ.

119 (49 B., II6 D.)

119 Hephaest. *ench.* vii 3, p. 22 Consbr.

τῶι δὲ ἐφθημιμερεῖ Ἀλκμάν (scil. δακτυλικῶι χρῆται)·

ταῦτα μὲν ὥς κεν ὁ δᾶμος ἅπας

Schol. B in Heph., p. 273 C. Ἀλκμάν κέχρηται· ταῦτα—ἅπας

κεν scripsi: ἄν codd. δῆμος codd.

120 (44 B., 28 D.)

120 Herodian. π.μ.λ. β 44, II 949. 18 L.

πιέζω· τὰ εἰς ζῶ λήγοντα ῥήματα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύτονα οὐδέποτε τῶι ε παραλήγεσθαι θέλει . . . σημειῶδες ἄρα παρ' Ἀττικοῖς καὶ τοῖς Ἰωσι λεγόμενον διὰ τοῦ ε τὸ πιέζω, ὥσπερ καὶ παρὰ τῶι ποιητῇ. προσέθηκα δὲ καὶ τὰς διαλέκτους, ἐπεὶ παρ' Ἀλκαίῳι διχῶς λέγεται, παρὰ δὲ Ἀλκμᾶνι διὰ τοῦ α·

τῶι δὲ †σηομυνθια κατ' αν κάρραν μάβως† ἐπίαζε

σηομυνθια cod. sec. Egenolff, *Rh. Mus.* 35 (1880) 104: priores σκομυνθεα latet veritas: σκόλλιν ingeniose Bergk, coll. Hesych. s.v. (κορυφή ἢ καταλειμμένη τῶν τριχῶν. τινὲς δὲ μαλλόν, πλόκαμον); tum θιά (σιὰ) veri sim. κατὰν (vel κατ τὰν) κάρραν (vel κόρραν) possis μάβως penitus obscurum (male λαβῶσ', ἀμβᾶσ' conl. edd.)

121 (79 B., 57 D.)

- 121 Priscian.
- inst.*
- i 21,
- Gramm. Lat.*
- ii 16. 3 Keil

inveniuntur etiam pro vocali correpta hoc digamma illi usi,
ut Ἀλκμάν·

καὶ χεῖμα πῦρ τε δάριον.

est enim dimetrum iambicum, et sic est proferendum *f* ut
faciat brevem syllabam.

id. i 22, ii 17. 10 K. hiatus quoque causa solebant illi interponere *f*, quod ostendunt et poetae Aeolide usi; Ἀλκμάν· καὶ—δάριον

corruptissime ut solent Prisciani codd. (ΚΑΙΧΕΙΜΑ ΠΙΡ ΤΕ ΔΑΦΙΟΝ, ΚΑΚΕΙΝΑ ΠΥΡΤΕΑΔΑΦΙΟΝ, similia)

de voc. δάριον consulendus Kretschmer *Gr. Vaseninschr.* (1894) 47

122 (96 B., 90 D.)

- 122 Schol. A Hom.
- Il.*
12. 66, i 418 Di. (Hdn. I 393. 28, II 81. 5 L.)

προπερισπαστέον δὲ καὶ τὸ στεῖνος. οὐδετέρως γὰρ ἐξηγήνεται,
πᾶν δὲ οὐδέτερον εἰς ὅς λῆγον ἐν ὀνόμασι βαρύνεσθαι θέλει. οὕτως
οὖν καὶ μακρὸς ὀξύνομεν ἀρσενικὸν ὑπάρχον. εἰ δὲ οὐδέτερον γένοιτο,
βαρύνεται. οὕτως καὶ τὸ κλειτός· οὐδέτερον γὰρ γενόμενον βαρύνεται
παρ' Ἀλκμᾶνι·

†τῷ ἐν† Θεσσαλίῳ κλήτει

τῷ ἐν: ἐν τῷ ἐ' conl. Schneidewin, ἐν τῷ· Dindorf, τῶν ἐν Bergk
suspectum: -άλω conl. Dindorf, -αλίαι ('nisi malis -αλίδων') Bergk
Schol.

Θεσσαλίῳ
κλείτει

123 (50 B., 108 D.)

- 123 Schol. BT Hom.
- Il.*
22. 305, iv 295 Di., vi 392 Maass

ἀλλὰ μέγα ῥέξας· λείπει ἀγαθόν. Ἀλκμάν·

μέγα γείτονι γείτων.

124 (46 B., 38 D.)

- 124 Schol. Hom. *Od.* 3. 171, i 134 seq. Di. (= An. Par. Cramer iii 433. 17)

νησίδιον μικρόν πρὸ τῆς Χίου ἐστὶ τὰ Ψύρα, ἀπέχον Χίου σταδίου
ὀγδοήκοντα, ἔχον λιμένα νεῶν εἴκοσι. Ἀλκμάν·

πάρ τ' ἱερὸν σκόπελον παρά τε Ψύρα
[[τὸν Διόνυσον ἄγοντες,]]

οἶον ἐν μηδενὶ αὐτὸν τιθέμενοι· διὰ τὸ λυπρὸν τῆς νήσου.

Eust. *Od.* 1462. 46 Ψυρία δὲ νησίδιον Χίου, φασίν, ἀπέχον σταδίου ὀγδοήκοντα
λιμένα ἔχον νεῶν εἴκοσι. λέγεται δὲ καὶ οὐδετέρως τὰ Ψύρα, ὡς Ἀλκμάν· παρά τε
ἱερὸν—ἄγοντες, ἡγουν ὡς οἶον ἐν οὐδενὶ τιθέμενοι τὸν Διόνυσον. καὶ ἔστι παροιμία τὸ
Ψύρα τὸν Διόνυσον, διὰ τὴν τῆς νήσου λυπρότητα

1 παρά τε ἱερὸν Schol., Eust., corr. Buttmann πὰρ τε Ψύρα coni. Cobet
2 cf. Cratin. fr. 352 (I 114 K.), Steph. Byz. s.v. Ψύρα i 704 Mein. . . . Κρατίδος·
Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες; quod proverbium cit. etiam Phot. *lex.*, App. Prov. v
39, Greg. Cyr. (Leid.) iii 40, alii. Alcmanis versum cum Cratini fragmento
coaluisse coni. Schneidewin, quem dubitanter sequor

125 (63 B., 109 D.)

- 125 Schol. Pind. *Isthm.* i 56, iii 205 seq. Dr.

ὁ πονήσας δὲ νόωι καὶ προμάθειαν φέρει· ὁ Χρύσιππος ἐμφαίνειν
φησὶν ὡς καὶ πρότερον μὲν συνετῶς ἐγχωρήσαντα, ὡς μὴ κινδυνεύσει,
καὶ μετὰ τὴν κάθοδον δὲ ἡσφαλισμένον τὰ καθ' ἑαυτόν.
τοῦτο οὖν φησιν· ὁ παθὼν τῷ νῶι προμαθῆς γίνεται. Ἀλκμάν·

πῆρά τοι μαθήσιος ἀρχά.

πεῖρα codd. μαθησι' cod. D

126 (82 B., 97 D.)

- 126 Strabo xii 8. 21, ii 586 seq. Kramer

λέγεται δὲ τινα φύλα Φρύγια οὐδαμοῦ δεικνύμενα, ὥσπερ οἱ
Βερέκυντες. καὶ Ἀλκμάν λέγει·

Φρύγιον αὔλησε μέλος τὸ Κερβήσιον,

καὶ βόθυνός τις λέγεται Κερβήσιος ἔχων ὀλεθρίους ἀποφοράς· ἀλλ' οὗτος γε δείκνυται, οἱ δ' ἄνθρωποι οὐκέθ' οὕτω λέγονται.

ηὐλ· codd. (ηὐλῖσι cod. F) αὐλησεν, del. τό, conl. Bergk κερβήσιον Cfg, κερβήσιον Dhi Κερβ· conl. Ursinus (denuoque Meineke) coll. Hesych. s.v. Κερβιαῖον (ἔθνος ἐχόμενον Λυδῶν)

127 (I20 B.)

127 Hesych. s.v.

ἀάνθα·

εἶδος ἐνωτίου παρὰ Ἀλκμᾶνι †ἢ Ἀριστοφάνει† (ὡς Ἀριστοφάνης conl. Bergk; καὶ Ἀριστοφάνει Pearson, = Ar. fr. 926, I 595 K.)

eadem Zonar. ap. An. Par. Cramer iv 84. 18

128 (I23 B.)

128 Et. Mag. 22. 30, Et. Sym. cod. V ibid. Gaisf. (= Hdn. II 256. II L.)

ὁ δὲ Ἑρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ Παθῶν λέγει ὅτι παράγωγόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ ἄγος ἀγίζω καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄζω, ὡς σκέλος σκελίζω, τεῖχος τειχίζω. πόθεν δὲ δηλον; ἐκ τοῦ τὸν Ἀλκμᾶνα εἰπεῖν

ἀγίσδεο

ἀντὶ τοῦ ἄζεο.

ἀγίσδεο αὐτός Et. Sym., unde ἀγίσδεο δ' αὐτῶς conl. Bergk

129 (I2I B.)

129 An. Ox. Cramer i 55. 4

εἰ μὲν οὖν παρὰ τὸ ἄγαν καὶ θέειν ἐστίν (scil. τὸ ἀγαθόν), ἐφ' ᾧ. ἄγαν θέομεν, σύνθετον· ἀπλοῦν δὲ εἰ παρὰ τὸ ἀγάζω ἐστί, τὸ θαυμάζω, ὅπερ παρὰ ἀγῶ (ασῶ cod.)· ἐστὶν δὲ παρ' Ἀλκμᾶνι

αὐτὸν †ἀγᾶ,†

ἀφ' οὗ καὶ ἄγῃμι καὶ ἄγαμαι . . . καὶ ὡς σκεδάω σκεδάζω, οὕτως καὶ ἀγῶ ἀγάζω.

ἀγῃ indicat., ἀγῃ imperat., exspectasses

130 (132 B.)

- 130 Et. Mag. 228. 38 (= Hdn. II 487. 26 L.)

γεργύρα· ζητεῖ εἰς τὸ γόργυρα. ὁ δὲ Ἀλκμὰν διὰ τοῦ ἔ

γέργυρα

φησί.

An. Bekker i 233. 27 ὁ δὲ Ἀλκμὰν διὰ τὸ ἔ γέργυρα ἔφη

131 (133 B.)

- 131 Schol. Lucian.
- Anachars.*
- xxxii, p. 170 Rabe

γέρρον·

τετράγωνον σκέπασμα ἐκ στερεᾶς βύρσης, ὡς ἀντὶ ἀσπίδος ἐχρῶντο Σκύθαι ἐν τοῖς πολέμοις σκεπόμενοι. φέρεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων σημαιομένων παρὰ τοῖς παλαιοῖς . . . Ἀλκμὰν δὲ ἐπὶ τῶν οἰστῶν τέθεικε τὴν λέξιν.

132 (135 B.)

- 132 Schol. Vat. in Dion. Thrac.
- gramm.*
- p. 281. 18 Hilg. (= An. Bekker ii 949)

τὰ δὲ εἰς ἀν βαρύνεται, λίαν ἄγαν πέραν . . . τὸ

δοάν

παρὰ Ἀλκμᾶνι Δωρικῶς ὀξύνεται, γεγονὸς οὕτως· δῆν, δάν, δοάν.

δφάν vel (quod malit Bechtel) δοφάν exspectasses

133 (145 B.)

- 133 Et. Gud. 395. 51

μνήμη· μνήμη ἀπὸ τοῦ μένειν ἐν ἡμῖν αὐτὴν· Ἀλκμὰν δέ, φασί,

δόρκον

αὐτὴν καλεῖ· βλέπομεν γὰρ τῇ διανοίᾳ τὰ ἀρχαῖα.

Δορκῶν coni. Headlam; pro φασὶ δόρκον, φρασιδορκον coni. O. Mueller

134 (136^B B.)

134 Et. Gen. B p. 136 Miller

ἐντραφεός· ἀρσενικὸν ὄνομα παρὰ τὸ εὖ καὶ τὸ τρέφω· πέπονθε
δὲ λύσιν διὰ τὸ μέτρον. τὸ δὲ

ζάτραφα

παρὰ Ἀλκμᾶνι κανονιστέον κατὰ μεταπλασμόν ἀπὸ τοῦ ζάτροφον.

135 (137 B.)

135 Et. Mag. 420. 48

ἡδυμος· τὸ συγκριτικὸν ἡδυμώτερος, καὶ Ἰωνικῶς ἡδυμέστερος,
ὥς ἀνιαρότερος ἀνιηρέστερος. τὸ δὲ ὑπερθετικὸν

φαδυμέστατον

Ἀλκμᾶν ἔφη.

ἡδυ- codd.

136 (139 B.)

136 An. Ox. Cramer i 190. 19

ἡσί· . . .

ἡτί

δὲ λέγει Ἀλκμᾶν (Ἀκμᾶν cod.) ἀντὶ τοῦ ἡσίν.

137

137 Schol. Callim. fr. 384. 1 Pf. (P.Oxy. 2258 C fr. 2 (a) 25)

ποιητικὸ(ν) δὲ τὸ ἀπὸ συνδέσμου ἄρχεσθ(αι). Ἀλκμᾶν·

κ(αὶ) δ' αὖ με .[

δ' αὖ: = δὴ αὖ (Lobel) fort. με[

138 (140 B.)

138 An. Ox. Cramer i 55. 16 (= Hdn. I 194. 35 L.)

Τρύφων δὲ οὕτως· τὰ εἰς ὅς τριγενῇ παραλήγοντα τῶι ᾱ, καὶ
ἔχοντα ἐν τῇ τρίτῃ ἀπὸ τέλους συλλαβῇ ᾱ, ὀξύνεται· μαδαρός
πλαδαρός ἀγανός . . . σεσημείωται τὸ κάρχαρος . . . καὶ τὸ θηλυκὸν
παρ' Ἀλκμᾶνι.

καρχάραισι φωναῖς

καρχάρεσσι cod., corr. Schneidewin

139 (141 B.)

139 Eust. II. 756. 30

Δωριεῖς . . . φίλτατος φίντατος, ἦλθεν ἦνθεν . . . καὶ Δωρικῶς . . .
κέλετο

κέντο

παρὰ Ἀλκμᾶνι.

140 (142 B.)

140 Et. Mag. 506. 18

κερκόλῦρα·

οὕτως ὁ Ἀλκμᾶν ἐχρήσατο.

fere eadem Zonar. 1190, cf. Sud. iii 100 A. s.v. (ὄνομα τόπου, ubi τόνου conl.
Bergk)

141 (85^B B., 98 D.)

141 Et. Gen. B p. 206 Miller

λιγύκορτον

πάλιν παρ' Ἀλκμᾶνι †ἔχει† ἀντὶ τοῦ λιγύκορτον μεταθέσει τοῦ ῥ.

λιγύκορτον (in marg. λιγύκυρτον) πάλιν . . . ἀντὶ τοῦ λιγύκυρτον cod., corr. Miller
ἔχει ut vid. corruptum: λιγύκορτον πάλιν ἀχεῖ (vel ἄχει) παρ' Ἀλκμᾶνι ἀντὶ κτλ. conl.
Bergk

142

- 142 Anon. ap. Reitzenstein, *Ind. Lect. Rost.* 1890/1 p. 6 (Alcmanis fr. e Diogeniano in Cyrillum recepit scriba cod. Coisl. 394, saec. x)

ὀλκάς·

πλοῖον. καὶ παρὰ Ἀλκμᾶνι ἀηδῶν (αιειδῶν cod.). καὶ εἰρήνη. καὶ εἶδος πλοίου.

cf. Hesych. in ὀλκάς (πλοῖα. ναὺς φορτηγός. ἀηδῶν. εἰρήνη (Σειρήν coni. Voss.). δυνατάς)

143 (146^B B.)

- 143 Schol. A Hom. *Il.* 17. 40, ii 126 Di. (= Hdn. I 103. 3, II 104. 30 L.)

τὰ γὰρ εἰς $\overline{\tau\iota\varsigma}$ λήγοντα θηλυκὰ δισύλλαβα, μὴ ὄντα ἐπιθετικά, παραληγόμενα δὲ τῷ ὃ ἦτοι μόνω ἢ σὺν ἐτέρω φωνήεντι ὀξύνεσθαι θέλει, κοιτίς Προιτίς φροντίς,

οὐτίς

τὸ ζῶιον παρ' Ἀλκμᾶνι.

"= ὥτις", LSJ; quod si verum est, cur οὐτίς non ὥτις apud Alcmana?

144 (147^A B.)

- 144 Et. Gen. A *Ind. Lect. Rost.* 1891/2 p. 14 Reitz., B p. 243 Miller

πήρατα·

πέρατα. καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι †πέρασα† περὶ (hoc om. B) παθῶν.

fort. πείρατα (coni. Miller, probat Reitz.)· πέρατα. καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι πήρατα. περὶ Παθῶν. cf. 3 fr. 11. 2 supra

145 (114 B.)

- 145 Plut. *mus.* 5, p. 113. 26 Lasserre, vi 3. 5 Ziegler

τοῦ δὲ Πολυμνήστου καὶ Πίνδαρος (fr. 188 Sn.) καὶ Ἀλκμᾶν οἱ τῶν μελῶν ποιηταὶ ἐμνημόνευσαν.

146 (151 B.)

- 146 Suda s.v.
- χθονία*
- , iv 808 Adler

καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι δέ, ὅτε φησὶ

χθόνιον τέρας

ἐπὶ τῆς ἔριδος, τινὲς ἀντὶ τοῦ στυγνὸν ἐδέξαντο, ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ μέγα· ἐπεὶ πρὸς αὐτὴν λέγει.

147 (153 B.)

- 147 Schol. A Hom.
- Il.*
12. 137, i 421 Di. (= Hdn. I 109. 13 L.)

αὔας· . . . ἴσως δε βεβαρυτόνηται, ἐπεὶ καὶ τὸ ναῦος ἐβαρύνετο καὶ τὸ Τραῦος κύριον καὶ τὸ

ψαῦος

παρ' Ἀλκμᾶνι.

non intellegitur

148 (118 B.)

- 148 Aristeid.
- or.*
- xxviii 54, ii 159 Keil

ἐτέρωθι τοίνυν καλλωπιζόμενος (scil. ὁ Λάκων) παρ' ὅσοις εὐδοκιμεῖ, τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα ἔθνη καταλέγει ὥστ' ἔτι νῦν τοὺς ἀθλίους γραμματιστὰς ζητεῖν οὐ γῆς ταῦτ' εἶναι, λυσιτελεῖν δ' αὐτοῖς καὶ μακράν, ὥς ἔοικεν, ἀπελθεῖν ὁδὸν μᾶλλον ἢ περὶ τῶν Σκιαπόδων ἀνήνυτα πραγματεύεσθαι. vid. Schneidewin *Coni. Crit.* 21 seqq.

Strabo i 2. 35, i 65 Kramer

'Ησιόδου δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσαιτο ἄγνοϊαν ἡμίκυνας λέγοντος καὶ μακροκεφάλους καὶ πυγμαίους (fr. 62 Rzach). οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ 'Ομήρου ταῦτα μυθεύοντος, ὧν εἰσι καὶ οὗτοι οἱ πυγμαῖοι, οὐδ' Ἀλκμᾶνος

*στεγανόποδας**ιστοροῦντος*, οὐδ' Αἰσχύλου κυνοκεφάλους καὶ στερνοφθάλμους καὶ μονομμάτους. cf. vii 3. 6, ii 20 Kr. Ἀλκμᾶνα δὲ *στεγανόποδας*. cf. etiam An. Ox. Cramer iii 370. 8 (schol. in Tzetz. *chil.* vii 764).

149 (124 B.)

- 149 Steph. Byz. s.v., i 40 Meineke (= Hdn. I 90. 25 L.)

*Αἰγιαλός· . . . τὸ θηλυκὸν Αἰγιαλία, καὶ**Αἰγιαλὶς**παρὰ Ἀλκμᾶνι.*

150 (127 B.)

- 150 Steph. Byz. s.v., i 97 Meineke (= Hdn. I 49. 4, 388. 30 L.)

*Ἀνείχωρον·**μέμνηται Ἀλκμάν. οἱ οἰκοῦντες . . . πλησίον Περσῶν κείμενοι.*151 (128^A B.)

- 151 Steph. Byz. s.v., i 109 Meineke

*Ἀράξαι ἢ Ἀραῖοι·**ἔθνος Ἰλλυρίας, ὡς Ἀλέξανδρος Κορνήλιος ἐν τῷ περὶ τῶν παρ' Ἀλκμᾶνι (-άνων codd. ITRV) τοπικῶς εἰρημένων.*152 (128^B B.)

- 152 Steph. Byz. s.v., i 129 Meineke (= Hdn. I 53. 14 L.)

*Ἀρυββα· τὸ ἐθνικὸν**Ἀρύββας·**οὕτω γὰρ Ἀλκμάν.*

inter ar- et -αρρ, -υβ- et -υββ-, fluctuant codd.

153 (129 B.)

- 153 Steph. Byz. s.v., i 136 Meineke

*Ἀσσός·**. . . Ἀλέξανδρος δ' ὁ Κορνήλιος ἐν τῷ περὶ τῶν παρ' Ἀλκμᾶνι τοπικῶς ἱστορημένων Μιτυληναίων ἄποιον ἐν τῇ Μυσίᾳ φησὶν Ἀσσόν, ὅπου ὁ σαρκοφάγος γίνεται λίθος.*

Μιτυλ.: Μηθυμναίων coni. Meineke, coll. Strab. xiii 1. 58

154 (131 B.)

- 154 Steph. Byz. s.v., i 198 seq. Meineke (= Hdn. I 194. 33, 385. 23 L.)

*Γάργαρα· πόλις τῆς Τρωιάδος ἐπὶ τῇ ἄκρῃ τῆς Ἰδῆς Παλαιγάρ-
γαρος καλουμένη, ἣν Αἰολικὴν ὀνομάζει Στράβων καὶ Ἑκαταῖος.
Ἀλκμᾶν δὲ θηλυκῶς*

τὴν Γάργαρον

φησὶν· ἐν αὐτῇ κατώικουν Λέλεγες.

155 (134 B.)

- 155 Steph. Byz. s.v., i 212 Meineke (= Hdn. I 397. 9 L.)

Γραικός· ὁ Ἕλληνα, ὀξυτόνως . . .

Γραικες.

*δὲ παρὰ Ἀλκμᾶνι αἱ τῶν Ἑλλήνων μητέρες, καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν
Ποιμέσιν (fr. 518 P.)*

156 (136^A B.)

- 156 Steph. Byz. s.v., i 339 Meineke (= Hdn. I 26, cf. II 527. 4 L.)

Ἰσσηδόνες· ἔθνος Σκυθικόν. Ἑκαταῖος Ἀσίαι. Ἀλκμᾶν δὲ μόνος

Ἰσσηδόνας

αὐτοὺς φησιν. εὐρίσκεται δὲ ἡ δευτέρα παρ' ἄλλοις διὰ τοῦ εἰ.

Ἰσσηδ. cod. R, Ἀσσεδ. cod. A, Ἀσεδ. cod. V, vid. Bolton, Aristeas p. 184

157 (147^B B.)

- 157 Steph. Byz. s.v., i 525 Meineke (= Hdn. I 270. 6 L.)

Πιτυοῦσαι· νῆσοι διάφοροι, αἵ

Πιτυώδεις

καλεῖ Ἀλκμᾶν.

Eust. II. 355. 45 Πιτυοῦσαι . . . αἵ δὲ Ἀλκμᾶν Πιτυώδεις καλεῖ

MISCELLANEA

158

Κολυμβῶσαι?

158 Suda s.v. Ἀλκμάν, i 117 Adler

ἔγραψε βιβλία ἕξ μέλη καὶ Κολυμβώσας.

Ptolem. *Heph. nov. hist. ap. Phot. bibl.* 151 a 7 seqq. Bekker *τελευτήσαντος Δημητρίου τοῦ Σκηψίου τὸ βιβλίον Τέλλιδος πρὸς τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ εὐρέθη· τὰς δὲ Κολυμβώσας †Ἀλκμάνους† (Ἀλκμᾶνος conī. Casaubon, Ἀλκιμένους Meineke) πρὸς τῇ κεφαλῇ †Τυρονίχου† (Τυννίχου conī. Valesius, Naeke) τοῦ Χαλκιδέως εὐρεθῆναι φησιν κτλ.*

vid. Lobel ad P.Oxy. 2388 fr. 1. 10 (= 4 fr. 1. 10 supra); Kaibel *RE* i (1894) 1541. 31 seqq.; Crusius *ibid.* 1568. 56 seqq.; Schm.-St. *Gr. Lit.* I i 457 n. 2; Bergk ad Tynnichi fr. 1

159

159 Leonidas *Anth. Pal.* vii 19*τὸν χαρίεντ' Ἀλκμᾶνα, τὸν ὕμνητῆρ' ὕμνεαίων*

unicus testis, Alcmana huiusmodi carmina composuisse

160

160 Athen. xv 678 B seq.

(Sosibio auctore memorat Alcmanis carmina festis diebus esse recitata: cuiusmodi carmina respiciat incertum)

161 artis metricae scriptorum testimonia

(a) Hephaest. *sign.* 4, p. 74 Consbr. γράψας γὰρ ἐκείνος (scil. Ἀλκμάν) δεκατεσσάρων στροφῶν αἵματα τὸ μὲν ἡμισυ τοῦ αὐτοῦ μέτρου ἐποίησεν ἐπτάστροφον, τὸ δὲ ἡμισυ ἐτέρου, καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ ταῖς ἐπτά στροφαῖς ταῖς ἐτέραις τίθεται ἡ διπλὴ σημαίνουσα τὸ μεταβολικῶς τὸ αἶσμα γεγράφθαι.

(b) id. *ench.* viii, p. 25 C. τὸ μέντοι τὸν σπονδεῖον ἔχον ἀλλὰ μὴ τὸν ἀνάπαιστον παρὰ λήγοντα εἰσὶν οἱ Λακωνικὸν καλοῦσι, προφερόμενοι παράδειγμα τὸ ἀγετ' ὦ Σπάρτας ἔνοπλοι κούροι ποτὶ τὰν Ἄρεως κίνασιν: hic schol. A p. 134 C. ἐπεὶ Ἀλκμάν τούτῳ ἐχρήσατο· οὗτος δὲ Λάκων; fere eadem Choerob. *ibid.* p. 234.

id. p. 28 C. (de archibuleo) τοὺς δὲ μετὰ τὸν πρῶτον πόδα τρεῖς οἱ μὲν ἐν συνεχείᾳ γράψαντες τὸ μέτρον πάντως ἀναπαίστους ἐφύλαξαν, Ἀλκμάν δὲ πον καὶ σπονδεῖους παραλαμβάνει.

(c) *Gramm. Lat.* Keil: Serv. iv 460. 21 (Alcmanium — — — — —); iv 461. 17 (Alcmanium — — — — —); iv 462. 10 (alcmanium — — — — —); iv 462. 18 (alcmanium — — — — —); iv 462. 24 (alcmanium — — — — —); Mar. Vict. vi 77. 14 (apud Alcmanem — — — — —); Serv. iv 458. 16 (alcmanium — — — — —); fr. Bobiense vi 622. 26 (tetrametrum hypercatalectum φαίμανος αἰτες cupidines calore cirio gerunt†); Atil. Fort. vi 298. 1 (Alcman — — — — —: cuius exemplar exstat unicum ἀ ξανθὰ Μεγαλοστράτα, fr. 59 (b) 3 supra).

praeterea laudantur alia metrorum genera quae in fragmentis inveniuntur, velut Mar. Vict. vi 73. 10, 115. 8, Serv. iv 459. 17, 460. 25, 30, 32; non intellegitur [Censor.] *de mus.* vi 607 seq. cf. etiam P.Oxy. 220 col. v init.

(d) Hesych. κλεψίαμβοι· Ἀριστόξενος· μέλη τινὰ παρ' Ἀλκμάν

INCERTI AUCTORIS

162

162 P.Oxy. 2394

fr. 1 (a)

col. i
(a)
δ]μαλικᾶς
].εοσ[
]σει[...].os
πλο]υσίαι
5].[].
].av
. . .

col. ii
αιμη[
εγω[
].[...].
. . .

(b)

5
].
]..
]
]φ[...].νετ'ουδεῖς
10]
]
]
]
]

].ᾶδ[
]ωιτε[
]μοικαι[
εγω'νδ[
παπτα[ιν-
αυφανεχω[
παρ'απυθμ[εν-
σχεδον[
τ...].σε[
καλωσῦ[...].
|σιγαλ[
)λαο[
ηῖσα[ν
...[
. . .

fere omnia suppl. e.p.

schol.: col. i (a) marg. sup.].κωνα[, marg. dext. 1 θυμαλικ(ας) Νι() 3 σει-
ων 4 αφνεάιτ' (sup. á scr. ·ο·), mox post spat. vac. πλουσιᾶ[5 ου-
διατηναντιστροφον; col. i (b) 6 φτεροντ'απ[, hic et 13 vestig. alia minima
col. i (a) 2]στεος possis 3 ονος possis col. i (b) 9 vix]φ[α]ινετ'
col. ii (b) 4 εγων in εγω ut vid. corr. 6 fort. ἀνέχω[ρ-, e.p. 10 καλυ in
καλω corr. 11 σιγαλ[όεις, sim., e.p.

fr. 13

fr. 14

•]α[
]μα[
]πε[
]εάντ[
]υμ[
]εκ[

$$\begin{array}{c} \cdot \\ \cdot \\ \cdot \end{array} \begin{array}{c}] . [\\] \mu \epsilon [\\] \nu [\end{array} \begin{array}{c} \cdot \\ \cdot \\ \cdot \end{array}$$

omnia suppl. e.p. de positione frr. 2 (b), (c), fr. 3, vid. e.p.: fort. (a) 2-4 cum (c) 4-6 ita coniungendi ut legas κό[as δ]ναθήματα, κα[ās π]λείας μύρου, παρ πυκ[ινά]ς θέσαν

2 (a) 5 ἐλε[φαντιν- possis, e.p. 6]υ veri sim.: fort. cum fr. 3 ita coniun-
gendus ut legas ἐλ' ἀθ[ύρματα; vid. e.p. 8 suppl. e schol. marg. inf. π[αρσενι-

σκαί |]αι II κεφ[αλ· veri sim., e.p.

2 (c) 5 ω in ov corr.

6 ἰτέᾱ[s veri sim., e.p.

7 ut vid. *ov supra*

lineam scr.

Dorica esse arguunt inter alia accentus *πλουσία, ἥσαν*: Alcmana indicat σ pro θ in *παρσενίσκαι* scriptum. egomet dubito, nam cur *ἐγών* in *ἐγώ*, ω in *ου* toties mutatum? praeterea si *θέσαν ἱτέας* 2 (c) 6 legendum, omissum digamma Alcmanis usu abhorret.

163

163 Athenagoras *legatio pro Christianis* 14, Corp. Apolog. Christ.
saec. ii, vii 62 Otto = p. 15 Schwartz

Ἀθηναῖοι μὲν Κελεὼν καὶ Μετάνειραν ἱδρυνταὶ θεοὺς, Λακε-
δαιμόνιοι δὲ Μενέλεων, καὶ θύουσιν αὐτῷ καὶ ἑορτάζουσιν, Ἰλιεῖς
δὲ οὐδὲ τὸ ὄνομα ἀκούοντες Ἑκτορα φέρουσιν, Κεῖοι Ἀρισταῖον,
τὸν αὐτὸν καὶ Δία καὶ Ἀπόλλω νομίζοντες, Θάσιοι Θεαγένην, ὑφ'
οὗ καὶ φόνος Ὀλυμπίασιν ἐγένετο, Σάμιοι Λύσανδρον ἐπὶ τοσαύταις
σφαγαῖς καὶ τοσούτοις κακοῖς, † Ἀλκμὰν καὶ Ἡσίοδος Μῆδειαν ἥ τ'
Νόβην Κίλικες, Σικελοὶ Φίλιππον κτλ.

ita cod.: sed recte Petitem secutus monet Otto, 'non perstringit hic Athenagoras singulorum hominum circa numen deliria, sed varias gentium superstitiones'. an ex ἀμίκαν καρχηδόνοι, quod paulo infra sequitur, ἀλκμὰν καὶ ἡσιόδος ortum?

164 (115 B.)

- 164 Schol. Aristeid. or. xlvii 138, iii 490 Di.

ὁ Κρής δὴ τὸν πόντον· . . .

παροιμία ἐπὶ τῶν εἰδότην μὲν προσποιουμένων δ' ἄγνοεῖν. . . .
λέγεται δὲ καὶ ἡ παροιμία καὶ οὕτως· ὁ Σικελὸς τὴν θάλατταν. . . .
Ἀλκμᾶν δὲ ὁ λυρικός μέμνηται τῆς παροιμίας.

similia Arsen. = Apostol. *cent.* xiii 6, ii 571 L.-S. (ὁ Σικελὸς τὴν θάλασσαν); cf. Zenob. v 30 et proverb. syllog. ap. Miller, *Mélanges* p. 360, sed sine nomine Alcmanis (μέμνηται Ἀλκαῖος Zenob.)

165

- 165 Eust.
- Od.*
1648. 6

λέγει (scil. Ἡρακλείδης . . . ὥς) ἐκ τοῦ κτείνω κταίνω Δωρικώτερον παρὰ Ἀλκαίῳ.

παρὰ Ἀλκμᾶνι coni. Lobel

166 (126 B.)

- 166 Hesych. s.v. (cf. Et. Mag. 63. 45)

ἀλιβάπτοις· πορφυροῖς (Et. Mag.: -αν Hesych.). ὄρνιν. Ἀχαιὸς καὶ †Ἀλκμάς.†

Ἀλκμᾶν coni. Musurus; Ἀχαιὸς καὶ Ἀλκμ. hinc ad gloss. sup. ἀλιάποδα (τὸν κέπφον, ἢ θαλάττιον ὄρνιν) transtulit Schmidt, probat Latte

167 (130 B.)

- 167 Hesych. s.v.

βλήρ· δέλεαρ. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ αἶθμα. παρὰ †Ἀλκμαιων† ἢ λέξις.

Ἀλκμᾶνι coni. Meineke, Ἀλκαίῳ Schow (illud praeferendum; hoc in textu temere Latte)

DORICA EX AP. DYSC., ETYMOLOGICIS, AL.
OMNIA SINE NOMINE AUCTORIS

168 (adesp. 43^A B., Alcm. 5 D.)

168 Ap. Dysc. *synt.* β 77, p. 183 Uhlig

καί τν φίλιππον ἔθηκεν

id. paulo inferius (p. 184 Uhlig) et rursus *pron.* 68 b, p. 54 Schn. *καί—ἔθηκε(ν)*

καί τν: καί τοι *pron.*

169 (adesp. 42 B., Alcm. 26 D.)

169 Ap. Dysc. *pron.* 68 b, p. 54 Schn.

καί τν Διὸς θυγάτερ μεγαλόσθενες

170 (adesp. 46^B B., Alcm. 65 D.)

170 Et. Gen. B p. 263 Miller

ρύτεια· παρὰ τὸ ἐρύα ἐρυτήρ, καὶ ρύτεια ἀποβολῇ τοῦ ζ·

Ἄρταμι ρύτεια τόξων

171 (57 B., 96 D.)

171 Et. Sym. cod. V ap. Et. Mag. 116. 22

τὸ δὲ αἰδέμεναι ποιητικὴ παραγωγή, οὐ Δωρικὴ διάλεκτος. τὸ γὰρ Λακωνικόν ἐστιν αἰδῆν ἢ αἰδεῖν·

μηδ' ἔμ' αἰδῆν ἀπέρυκε.

An. Par. Cramer iii 297. 28 (= Hdn. II 354, fr. 568 adn. L.) τὸ ἀπαρέμφατον Δωρικῶς αἰδῆν καὶ αἰδεῖν (αἰδῆν καὶ αἰδεῖν cod.)· τούτων γὰρ τὸ ἦν ἔθος εἰς ἐν ποιεῖν

μηδέ μ' veri sim. αἰδεῖν pro αἰδῆν utroque loco Et. Sym.

172 (adesp. 43^B B., Alcm. 91 D.)

172 Hesych. s.v.

ἐνετίδας πώλους †στεφαν. ἐνιφόρω. † ἀπὸ τῆς περὶ τὸν (τὴν cod.)
Ἀδρίαν Ἐνετίδος. διαφέρει γὰρ ἐκεῖ.

Ἐνετίδας πώλως στεφανηφόρως conl. Bergk (gen. sing. Schmidt) coll. Alcm. fr.
I. 50 seq.

173 (19 B., 61 D.)

173 Choerob. *de phaeon.* ap. Hephaest. p. 247 Consbr.

Ἡλιόδωρος δέ φησι κοσμίαν εἶναι τῶν παιωνικῶν τὴν κατὰ πόδα
τομήν, . . . οἶον·

οὐδὲ τῷ Κνακάλω

οὐδὲ τῷ Νυρσίλῳ

1 κνᾶ κήλω, 2 μυρσίλα cod. U

174 (adesp. 45 B., Alcm. 104 D.)

174 Hephaest. *ench.* iv 3, p. 13 Consbr.

βραχυκατάληκτα δὲ καλεῖται ὅσα ἀπὸ διποδίας ἐπὶ τέλους ὅλῳ
ποδὶ μεμείωται, οἶον ἐπὶ ἱαμβικοῦ·

ἄγ' αὐτ' ἐς οἶκον τὸν Κλεησίπῳ,

ἐνταῦθα γὰρ ὁ σιππῳ ποῦς ἀντὶ ὅλης ἱαμβικῆς κείται διποδίας.

eadem epitom. Heph. p. 361 C.

αὔτε φοῖκον conl. Wilam., ut versus Alcmani daretur κλεησίπῳ cod. I:
κλεησ- cod. A, καλεησ- cod. D, καλησ- epitom.

175 (p. 78 B.)

175 Hesych. s.v.

σάνδυξ· δένδρον θαμνώδες, οὗ τὸ ἄνθος χροιάν κόκκῳ ἐμπερῇ
ἔχει, ὡς Σωσίβιος.

176 (p. 78 B.)

176 Schol. Theocr. v 92, p. 174 W.

Σωσίβιος δὲ Λάκωσι τὰς ἀνεμώνας φαίνidas καλεῖσθαι φησι.

177

177 Hesych. s.vv.

ἱανοκρήδεμνος

ἱανόκροκα

Alcmani tribuit Wilam. *Herm.* 32 (1897) 256 n. : sed *ἱανο-* scribendum et dialecto Lacon. abiudicandum esse vidit Taillardat *Rev. de Phil.* 27 (1953) 131 seqq.; cf. Hombert *RÉG* 70 (1957) 147 seq.

STESICHORUS

metoparum sculptarum quae Heraeum ad Sirim adornavere Stesichori carmina esse fontem praecipuum si non unicum coniecere P. Zancani Montuoro & U. Zanolli-Bianco libri eruditissimi humanissimique pag. 106 seq., *Heraion alla foce del Sele* II (1954). de hac re quid censeam breviter expono:

Stesichori carmina eo tempore (570–560 a.C.) locoque notissima fuisse nemo negabit: sed metopas cum carminum reliquiis comparanti fabulae utrimque communes paucae recognoscuntur (videas quaeso catalogum op. cit. 109 seqq.)—

I A metopae 1–6 (pp. 111–40 Tab. LII–LX): Centauiromachia in monte Pholoe; cf. Stes. fr. 4, unde liquet fabulam eandem in *Geryoneide* esse narratam.

II metopa 22 (pp. 260–5 Tab. LXXXIV): Andromacha Astyanactem amplexa ut videtur; adstat mulier, fortasse Helena (accedit etiam metopa 23, mulieris caput luctu adflictae, fort. Hecubae). Stesichori ad *Ilii Pers.* referre possis.

II metopae 24–26 (pp. 269–300 Tab. LXXXVI–LXXXIX): 24 Clytemnestra securim attollit; retinet a tergo mulier, fortasse nutrix (*Laodamiam* appellant editores coll. Stes. fr. 41); 25 vir virum occidit, Orestes Aegisthum ut videtur; 26 virum serpens spiris implicat, Orestem Erinys ut videtur. fontem esse Stesichori *Oresteiam* quivis coniciat, argumentorum copia demonstrant doctissimi editores.

III C metopa 32 (pp. 350–4): Pelias in aeno moriturus (accedit metopa 33, ad *Peliadas fugientes* ab editoribus relata; mihi incertum videtur). *Ἀθλα ἐπὶ Πελίαι* scripsisse fertur Stesichorus.

contra fatendum est

(a) metoparum quae cum Stesichori reliquiis comparari possint, tantum in I A 1–6 (Pholos), II 24–26 (Oresteia) videri artius vinculum;

(b) etiam in istis, siquid novi appareat, incertum esse Stesichorine ingenio an sculptoris ortum sit;

(c) metoparum partem longe maiorem nihil cum Stesichori reliquiis habere commune: I B metopae 7–9, Silenomachia;

STESICHORUS

I C metopae 10-11, Hercules Deianeiram ab Eurytione defendit (?); I D met. 12-17, Herculis labores varii, quorum ne unum quidem a Stesichoro acceperimus esse tractatum (Geryonis historiae, aliorum a Stesichoro commemoratorum vestigium in metopis nullum); II met. 18, Achilles Troilo insidiatur; 19-21, Zeus, Iris vel Eris, Patrocli mors (fontem esse Hom. *Il.* 16. 787 seqq. demonstrant pp. 254 seqq.); 27, vir testudine vectus; III A met. 28-29, Latonae raptus; B 30-31, Leucipidum raptus. equidem iudicari non nullas eius esse generis quod arti Stesichoreae parum conveniat: Silenos dico Heram rapturos; Cercopas; viros testudinibus vectos.

qui Stesichorum interpretari conatur, metopas lepidissimas perpetuo ante oculos habeat; qui textum edit, caveat tanquam testimonia mythopoeiae Stesichoreae adhibere.

ΑΘΛΑ ΕΠΙ ΠΕΛΙΑΙ

178

I (I B. et D.)

Et. Mag. 544. 54

Κύλλαρως· ἵππος Κάστορος. παρὰ τὸ κέλλειν, ὁ ταχύς. Στησί-
χορος ἐν τοῖς ἐπὶ Πελῖαι Ἀθλοῖς (ἐν τῷ Πελίοις Ἀθλοῖς cod. Sorb.,
om. cett.) τὸν μὲν Ἑρμῆν δεδωκέναι φησί·

Φλόγεον καὶ Ἀρπαγον, ὠκέα τέκνα Ποδάργας,
Ἥρα δὲ Ξάνθον καὶ Κύλλαρων.

fere eadem Et. Gud. 353. 22 (adde cod. Paris. 2631 ap. An. Par. Cramer iv 49. 25)
s.v. *Κυλλαρῖς* (ἐπιπελίοις ἀθλοῖς cod., corr. Sturz, et post *δεδωκέναι φησί* add. τοῖς
Διοσκούροις, quod habent etiam An. Ox. Cramer ii 456. 11, Suda iii 209 A., Et. Gen.
B p. 199 Miller); Tertull. *de spect.* 9, p. 10 seq. Reifferscheid & Wissowa, Castori et
Polluci . . . equos a Mercurio distributos Stesichorus docet; Serv. in Verg. *Geo.*
iii 89, iii 1. 283 T.-H. Xanthum autem (dicit) et Cyllarum equos quos Neptunus
Iunoni dono dedit, illa Castori et Polluci, ut poetae graeculi fabulantur; Prob. in
Verg. *Geo.* i 12 et iii 89, iii 2. 351 et 380 T.-H.; schol. Bern. ibid. iii 89 (vid. Alcman.
fr. 25); schol. in Stat. *Theb.* iv 215, vi 306 (328), pp. 205, 314 Jahnke; gloss. in *Corp.*
Gloss. Lat. v 178 Goetz

1 Ἑρμείας Φλόγεον (vel fort. Φλογίον, Bergk) μὲν ἔδωκε καὶ Ἀρπ. conl. Blomfield;
Ἑρμείας μὲν ἔδωκεν / Φλόγεόν τε καὶ Ἀρπ. Hiller-Crusius τέκνον Sud. codd.
GM Ποδάργας Et. Gud. ap. An. Par., -γάς An. Ox., -άργης Et. Mag., Et.
Gud., -άργας Sud. cod. G 2 Ἥρα Hemsterhuys: -αν codd. omn. (Ἥρα(ν)
δὲ Ξάνθον om. Suda) δὲ Ξάνθον Hemsterhuys: δ' ἐξάλισθον Et. Mag., δ' ἐξάλισθον
An. Ox., δὲ ἐξάλισθον Et. Gud. ap. An. Par., δὲ ξάλισθον Et. Gen., Ἥραν δ'
ἐλιόμενος παρὰ σιδήρῳ τῶν ἐπισώτρων, ὃ ἐστὶ τῶν κανθῶν confuse Et. Gud. (locum
explicat Bergk ad Stes. fr. 1 pp. 205-6)

2 (2-3 B. et D.)

179 Athen. (om. E) iv 172 D seq.

πεμμάτων δὲ πρῶτόν φησιν μνημονεύσαι Πανύασιν Σέλευκος, ἐν οἷς περὶ τῆς παρ' Αἰγυπτίοις ἀνθρωποθυσίας διηγείται, πολλὰ μὲν ἐπιθεῖναι λέγων πέμματα, πολλὰς δὲ νοσσάδας ὄρνις (fr. 26 Kinkel), προτέρου Στησιχόρου ἢ Ἰβύκου ἐν τοῖς Ἀθλοῖς ἐπιγραφομένοις εἰρηκότος φέρεσθαι τῇ παρθένῳ δῶρα

- (a) σασαμίδας χόνδρον τε καὶ ἐγκρίδας
ἄλλα τε πέμματα καὶ μέλι χλωρόν.

ὅτι δὲ τὸ ποίημα τοῦτο Στησιχόρου ἐστὶν ἰκανώτατος μάρτυς Σιμωνίδης ὁ ποιητής, ὃς περὶ τοῦ Μελεάγρου τὸν λόγον ποιούμενός φησιν (Sim. fr. 59 infra). ὁ γὰρ Στησίχορος οὕτως εἴρηκεν ἐν τῷ προκειμένῳ αἵσματι τοῖς Ἀθλοῖς·

- (b) θρώισκων μὲν ἄρ' Ἀμφιάραος ἄκοντι δὲ
νίκασεν Μελέαγρος.

id. xiv 645 E ἐγκρίδες· πεμμάτων ἐψόμενον ἐν ἐλαίῳ καὶ μετὰ τοῦτο μελιτούμενον. μνημονεύει αὐτῶν Στησίχορος διὰ τούτων· χόνδρον—χλωρόν

(a) δωρας ἀσαμίδας Athen., corr. Ursinus (denuoque Casaubon)

(b) μὲν γὰρ Athen., corr. Kleine νικας ἐμμελέαγρος Athen.

(a) ad Alcestidis Admetique nuptias refert Vürtheim *Sies.* 6 seq.

3 (4 B.)

180 Zenob. cent. vi 44, i 173 L.-S.

χειροβρῶτι δεσμῶν· τοῖς πυκτικοῖς ἱμάσι. διὰ τὸ τὰς σάρκας διακόπτειν καὶ ἀναλίσκειν. βέλτιον δὲ τὸν δεσμὸν ἀκούειν τὸν ἀποβιβρώσκοντα τῷ χεῖρε. ἐδέθη γὰρ ἐν τινι ἱπετραίῳ· Στησίχορος ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπὶ Πελῖαι Ἀθλων.

cf. Sud. iv 802 A. et Hesych. s.v. χειροβρῶτι

ἐδέθη Schott (vid. Schneidewin *Ibyc.* p. 168): ἐδεήθη codd. ἐν ἀρχῇ: εὐναρχεῖν codd., corr. Schneidewin ἐπὶ Πελῖαι: ἐπὶ Πελῖαν codd., corr. Schneidewin

ΓΑΡΥΟΝΑΙΣ

181

4 (7 B., 5 D.)

Athen. xi 499 A

Στησίχορος δὲ τὸ παρὰ Φόλῳ τῷ Κενταύρῳ ποτήριον σκύφιον
δέπας καλεῖ ἐν ἴσῳ τῷ σκυφοειδές. λέγει δ' ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους·

σκύφιον δὲ λαβὼν δέπας ἔμμετρον ὥς τριλάγυνον
πῖ' ἐπισχόμενος, τό ρά οἱ παρέθηκε Φόλος κεράσας.

id. 499 E τὸ δ' ἐν Γηρυονίδι Στησιχόρου ἔμμετρον ὥς τριλάγυνον τὴν τῶν τριῶν
γενῶν ἀμφιβολίαν ἔχει, ubi γηρυονίδη cod. A, corr. Heringa; ante στησιχόρου habet
λαγύνοις cod. A; τὸ δὲ παρὰ Στησιχόρῳ cod. E

1 σκύφειον coni. Casaubon, probant Schweighaeuser, Schneidewin, Bergk δὲ
om. E 2 πῖ' E: πῖ' Athen., πῖνεν coni. Friedemann (et Kleine) λόφος E
vid. Zancani Montuoro & Zanotti-Bianco *Heraion etc.* pp. 111 seqq., Tab. LII-
LX manet incertum, quomodo Pholi historiam cum Geryoneide poeta
coniunxerit; vid. Raffaele *Indagini sul problema Stesicoreo* (1937) 24 seqq.

5 (9 B., 6^A D.)

182 Pausan. viii 3. 2, ii 261 Sp.

Παλλαντίου μὲν δὴ καὶ Στησίχορος ὁ Ἱμεραῖος ἐν Γηρυονίδι
ἐποιήσατο μνήμην.

Pallantii Arcadii mentionem ad Pholi historiam (fr. 4 supra) referendam
esse credideris

6 (10 B., 6^B D.)

183 Schol. Ap. Rhod. i 211, p. 26 W.

Στησίχορος δὲ ἐν τῇ Γηρυονίδι καὶ νῆσόν τινα ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ
πελάγει Σαρπηδονίαν φησί.

7 (5 B., 4 D.)

184 Strabo iii 2. 11, i 228 Kramer

εοίκασι δ' οἱ παλαιοὶ καλεῖν τὸν Βαῖτιν Ταρτησσόν, τὰ δὲ Γάδειρα καὶ τὰς πρὸς αὐτὴν νήσους Ἑρύθειαν. διόπερ οὕτως εἰπεῖν ὑπολαμβάνουσι Στησίχορον περὶ τοῦ Γηρυόνης βουκόλου (scil. τοῦ Εὐρυτίωνος, Hes. *theog.* 293), διότι γεννηθεῖη

σχεδὸν ἀντιπέρας κλεινᾶς Ἑρυθείας

Ταρτησσοῦ ποταμοῦ παρὰ παγὰς ἀπείρονας ἀργυρορίζους
ἐν κευθμῶνι πέτρας.

1 ἐρυθίας codd. 2 ἀπείρονας fort. novi versus initium (Wilam.) 3 κευ-
θμῶνων codd., corr. Hermann (et Kleine) πέτρας codd. BCl
πηγαί hic aquae non fontes; cf. Hom. *Il.* 23. 148. alioquin 'incredible, Stesichorus adeo situs locorum imperitum fuisse, ut fontem fluvii ibi collocaret, ubi in mare effunditur' (Bergk)

8 (8 B., 6 D.)

185 Athen. (om. E) xi 469 E

οἷ δὲ καὶ ὁ Ἥλιος ἐπὶ ποτηρίου διεκομίζετο ἐπὶ τὴν δύσιν
Στησίχορος μὲν οὕτως φησὶν·

Ἀέλιος δ' Ὑπεριονίδας δέπας ἐσκατέβαινε
χρῦσεον, ὄφρα δι' ὠκεανοῖο περάσας
ἀφίκοιθ' ἱερᾶς ποτὶ βένθεα νυκτὸς ἐρεμνᾶς,
ποτὶ ματέρα κουριδίαν τ' ἄλοχον παῖδας τε φίλους
5 ὁ δ' ἐς ἄλσος ἔβα δάφναισι κατὰσκιον
ποσὶ παῖς Διός.

id. 470 C Φερεκύδης δ' ἐν τρίτῃ τῶν Ἱστοριῶν (FGH I 18 Jac.) προειπὼν περὶ τοῦ ὠκεανοῦ ἐπιφέρει· ὁ δ' Ἡρακλῆς ἔλκεται ἐπ' αὐτὸν τὸ τόξον ὡς βαλὼν, καὶ ὁ Ἥλιος παύσασθαι κελεύει, ὁ δὲ δείσας παύεται. Ἡλιος δὲ ἀντὶ τούτου δίδωσιν αὐτῷ τὸ δέπας τὸ χρῦσεον ὃ αὐτὸν ἐφόρει σὺν ταῖς ἱπποῖς, ἐπὶν δύνῃ, διὰ τοῦ ὠκεανοῦ τὴν νύκτα πρὸς ἑωὴν ἐν' ἀνίσχει [[ὁ ἥλιος]]. ἔπειτα πορεύεται Ἡρακλῆς ἐν τῷ δέπαι τούτῳ ἐς τὴν Ἑρύθειαν. καὶ ὅτε δὲ ἦν ἐν τῷ πελάγει, Ὡκεανὸς πειρώμενος αὐτοῦ κυμαίνει τὸ δέπας φανταζόμενος. ὁ δὲ τοξεύειν αὐτὸν μέλλει, καὶ αὐτὸν δείσας Ὡκεανὸς παύσασθαι κελεύει. 781 D (iii 16 K.) τὸν δὲ Ἥλιον ὁ Στησίχορος ποτηρίῳ διαπλεῖν φησι τὸν ὠκεανόν, αἱ καὶ τὸν Ἡρακλῆα περαιωθῆναι ἐπὶ τὰς Γηρυόνης βόας ὀρμῶντα. Eust. *Od.* 1632. 23 ὁ δὲ μῦθος κατὰ τὴν τοῦ δειπνοσοφιστοῦ ἔκθεσιν ὁ παρὰ τῷ

Στησιχόρῳ, ποτηρίῳ τὸν Ἥλιον διαπλέειν λέγει τὸν ὠκεανόν, ὡς καὶ τὸν Ἡρακλέα διαπεραιωθῆναι ἐπὶ τὰς Γηρυόνης βοῦς ὁρμῶντα, διὸ καὶ δέπας Ἡράκλειον λέγεσθαι, τὸ καὶ Ἡλίου

1 ἄλιος Athen., corr. Fiorillo, nisi ἄμος (coni. Kaibel) praeferendum 3 ἀφ-
 ίκηθ' Athen., corr. Blomfield 4 ἐρ- Athen. ποτὶ βένθεα: διὰ βένθεα coni.
 Vürtheim; sed cum sol occidit profundissima est in oriente caligo 6 ποσὶν
 παῖς Athen.: ποσὶ παῖς Suchfort; ποσοὶ παῖς coni. Blomfield (qui etiam ποσοὶ Διὸς
 παῖς coni., probavit Mehlhorn)

9 (6 B.)

186 Schol. Hes. *theog.* 287, p. 412 Gaisf.

ἐστὶ δὲ ὁ Γηρυονεύς ἐκ Καλλιρρόης τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Χρυσάορος.
 Στησίχορος δὲ καὶ ἐξ χεῖρας ἔχειν φησὶ καὶ ἐξ πόδας καὶ ὑπόπτερον
 εἶναι.

ΕΛΕΝΑ

187

10 (29 B., 10 D.)

Athen. iii 81 D

Κυδωνίων δὲ μήλων μνημονεύει Στησίχορος ἐν Ἑλένῃ οὕτως·
 πολλὰ μὲν Κυδωνία μάλα ποτερρίπτουν ποτὶ δίφρον ἀνακτι,
 πολλὰ δὲ μύρσινα φύλλα
 καὶ ῥοδίονους στεφάνους ἴων τε κορωνίδας οὔλας.

1 μὲν fort. omittendum (Suchfort; denuo Dobree) μάλα Athen., sed ἄ in
 rasura, fort. μήλα ποτερρίπτουν coni. Bergk, fort. ποτερρίπτειον scribendum
 2 μυρσινα Athen., μύρρινα CE, corr. Schneidewin 3 ῥαδίνου Athen., corr.
 codd. CE ad Helenae Menelaeique nuptias referendum

11 (30 B., 10^D D.)

188 Athen. x 451 D

καὶ Στησίχορος δ' ἐν Ἑλένῃ
 λιθαργύρεον ποδανιπτῆρα
 ἔφη.

λιθάργυρον coni. Nauck ποδο- Athen., E

12 (31 B., 10^E D.)

189 Argum. Theocr. xviii, p. 331 W.

τοῦτο τὸ εἰδύλλιον ἐπιγράφεται Ἑλένης ἐπιθαλάμιος καὶ ἐν αὐτῷ
 τινα εἴληπται ἐκ τοῦ πρώτου Στησιχόρου Ἑλένης.

πρώτου ad primum Helenae librum rettulit Bergk

13 (28 B., 10^C D.)

190 Schol. A Hom. *Il.* 2. 339, i 103 Di.

τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀρίστων ἐπὶ μνηστείαν τῆς Ἑλένης παρόντων
 διὰ τὸ γένος καὶ τὸ κάλλος, Τυνδάρεως ὁ πατὴρ αὐτῆς, ὥς τινές
 φασι, φυλασσόμενος μὴ ποτε ἓνα αὐτῶν προκρίνας τοὺς ἄλλους
 ἐχθροὺς ποιήσῃται, κοινὸν αὐτῶν ἔλαβεν ὄρκον ἢ μὴν τῷ ληψομένῳ
 τὴν παῖδα ἀδικουμένῳ περὶ αὐτὴν σφόδρα πάντας ἐπαμνεῖν. διόπερ
 Μενελάῳ αὐτὴν ἐκδίδωσιν. καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀρπασθείσης αὐτῆς
 ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐκοινώνησαν τῇ στρατείᾳ διὰ τοὺς γενομένους
 ὄρκους. ἡ ἱστορία παρὰ Στησιχόρῳ.

cf. Hes. fr. H 40 seqq. Merkelbach

191 Pausan. ii 22. 6, i 184 Sp.

πλησίον δὲ τῶν Ἀνάκτων Εἰληθυίας ἐστὶν ἱερὸν ἀνάθημα Ἑλένης, ὅτε σὺν Πειρίθῳ Θησέως ἀπελθόντος ἐς Θεσπρωτοὺς Ἀφιδνά τε ὑπὸ Διοσκούρων ἐάλω καὶ ἤγετο ἐς Λακεδαίμονα Ἑλένη. ἔχειν μὲν γὰρ αὐτὴν λέγουσιν ἐν γαστρὶ, τεκοῦσαν δὲ ἐν Ἀργεὶ καὶ τῆς Εἰληθυίας ἰδρυσαμένην τὸ ἱερὸν τὴν μὲν παῖδα ἦν ἔτεκε Κλυταιμνήστραι δοῦναι, συνοικεῖν γὰρ ἤδη Κλυταιμνήστραν Ἀγαμέμνονι, αὐτὴν δὲ ὕστερον τούτων Μενελάῳ γήμασθαι. καὶ ἐπὶ τῷδε Εὐφορίων Χαλκιδεὺς (fr. 90 Powell) καὶ Πλευρώνιος Ἀλέξανδρος (fr. 2 Mein.) ἔπη ποιήσαντες, πρότερον δὲ ἔτι Στησίχορος ὁ Ἰμεραῖος, κατὰ ταῦτά φασιν Ἀργείοις Θησέως εἶναι θυγατέρα Ἰφιγένειαν.

ΕΛΕΝΑ: ΠΑΛΙΝΩΙΔΙΑ

192

15 (32 B., II D.)

Plato *Phaedr.* 243 A

ἐστὶν δὲ τοῖς ἀμαρτάνουσι περὶ μυθολογίαν καθαρμὸς ἀρχαῖος, ὃν Ὅμηρος μὲν οὐκ ἤισθετο, Στησίχορος δέ· τῶν γὰρ ὀμμάτων στερηθεὶς διὰ τὴν Ἑλένης κακηγορίαν οὐκ ἠγνόησεν ὥσπερ Ὅμηρος, ἀλλ' ἄτε μουσικὸς ὢν ἔγνω τὴν αἰτίαν καὶ ποιεῖ εὐθύς·

οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὗτος,
οὐδ' ἔβας ἐν νηυσὶν εὐσέλμοις
οὐδ' ἵκεο πέρασμα Τροίας,

καὶ ποιήσας δὴ πᾶσαν τὴν καλουμένην Παλινωιδίαν παραχρήμα ἀνέβλεψεν.

id. *Resp.* 586 C τὸ τῆς Ἑλένης εἶδωλον ὑπὸ τῶν ἐν Τροίᾳ Στησίχορός φησι γενέσθαι περιμάχτην ἀγνοίᾳ τοῦ ἀληθοῦς. *ISOCR. Hel.* 64 ἐνεδείξατο δὲ καὶ Στησιχόρῳ τῷ ποιητῇ τὴν αὐτῆς δύναμιν· ὅτε μὲν γὰρ ἀρχόμενος τῆς ᾠδῆς ἐβλασφήμησέ τι περὶ αὐτῆς, ἀνέστη τῶν ὀφθαλμῶν ἐστερημένος, ἐπειδὴ δὲ γνούς τὴν αἰτίαν τῆς συμφορᾶς τὴν καλουμένην Παλινωιδίαν ἐποίησε, πάλιν αὐτὸν εἰς τὴν αὐτὴν φύσιν κατέστησε. *Horat. erod.* xvii 42 infamis Helenae Castor offensus vice / fraterque magni Castoris, victi prece, / adempta vati reddidere lumina (ubi schol. Cruq.: Stesichorus poeta Graecus scripsit Helenae vituperationem; quare irati Castor et Pollux illi lumina ademerunt. sed postea monitus Stesichorus illius laudem decantavit, quare oculos iterum illi reddiderunt). *Dio Chrys. or.* xi 40, i 159 de Budé οὕτως δέ, ἔφη, γελοῖως ἀπὸ τούτων διακείσθε ὑμεῖς ὥστε ποιητὴν ἕτερον Ὀμήρῳ πεισθέντα καὶ ταῦτά πάντα ποιήσαντα περὶ Ἑλένης, Στησίχορον ὡς οἶμαι, τυφλωθῆναι φάτε ὑπὸ τῆς Ἑλένης ὡς ψευδόμενον, αὐτὸς δὲ ἀναβλέψαι τάναντία ποιήσαντα . . . καὶ τὸν μὲν Στησίχορον ἐν τῇ ὕστερον ᾠδῇ λέγειν ὅτι τὸ παράπαν οὐδὲ πλεύσειεν ἡ Ἑλένη οὐδαμῶς, ἄλλοι δὲ τινες ὡς ἀρπασθείη μὲν Ἑλένη ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου, δεῦρο δὲ παρ' ἡμᾶς εἰς Αἴγυπτον ἀφίκοιτο. *Pausan.* iii 19. 11, i 293 seq. *Sp.* ὃν δὲ οἶδα λέγοντας Κροτωνιάτας περὶ Ἑλένης λόγον, ὁμολογοῦντας δὲ σφίσι καὶ Ἱμεραίους, ἐπιμνησθήσομαι καὶ τοῦδε. ἔστιν ἐν τῷ Εὐξείνῳ νῆσος κατὰ τοῦ Ἰστρου τὰς ἐκβολὰς Ἀχιλλέως ἱερά . . . ἐς ταύτην πρῶτος ἐσπλεύσαι λέγεται Κροτωνιάτης Λεώνυμος, . . . χρόνῳ δὲ ὡς ὕγιανας ἐπανῆλθεν, . . . ἰδεῖν μὲν ἔφασκεν Ἀχιλλέα, . . . Ἑλένην δὲ Ἀχιλλεῖ μὲν συνοικεῖν, προστάξαι δὲ οἱ πλεύσαντι ἐς Ἱμέραν πρὸς Στησίχορον ἀγγέλλειν ὡς ἡ διαφθορὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἐξ Ἑλένης γένοιτο αὐτῷ μηνίματος. Στησίχορος μὲν ἐπὶ ταύτῃ τὴν Παλινωιδίαν ἐποίησεν. *Philostr. vit. Apoll.* vi 11, i 221 Kayser ἀλλ' εἰ μὲν τις ὕγιως καὶ ἡμᾶς ἔχει σοφία Ἱμεραίου ἀνδρός, ὃς αἰδων ἐς τὴν Ἑλένην ἐναντίον τῷ προτέρῳ λόγῳ Παλινωιδίαν αὐτὸν ἐκάλεσεν, οὐκ ἔστιν ἔτυμος ὁ λόγος οὗτος ἥδη καὶ αὐτοὺς ὥρα λέγειν. *Aristeid.* *or.* xlv 54, ii 72 Di. ὥσπερ οἱ Στησίχορου Τρῶες οἱ τὸ τῆς Ἑλένης εἶδωλον ἔχοντες ὡς αὐτὴν; *or.* xlii 131, i 212 Di. ὥσπερ τῶν ποιητῶν φασὶ τινες τὸν Ἀλέξανδρον τῆς Ἑλένης τὸ εἶδωλον λαβεῖν, αὐτὴν δὲ οὐ δυνηθῆναι, ubi schol. iii 150 Di. Στησίχορος ἐν τῇ ποιήσει λέγει ὡς ἥρπакὼς τὴν Ἑλένην Ἀλέξανδρος καὶ διὰ τῆς Φάρου ἐρχόμενος ἀφηρέθη μὲν ταύτην παρὰ Πρωτεύως, ἔλαβε δὲ παρ' αὐτοῦ ἐν πίνακι τὸ εἶδωλον αὐτῆς γεγραμμένον ἵνα ὁρῶν παραμυθόιτο τὸν αὐτοῦ ἔρωτα. *Max. Tyt.* xxi 1, p. 255 *Hob.* οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος, λέγει πού τῶν αὐτοῦ διωμάτων ὁ

Ἱμεραῖος ποιητὴς ἐξομνύμενος τὴν ἔμπροσθεν ᾠδὴν ἐν ᾗ περὶ τῆς Ἑλένης εἰπεῖν φησιν οὐκ ἄληθεῖς λόγους. ἀναμάχεται οὖν ἐπαίνῳ τὸν ἔμπροσθεν ψόγον. δοκῶ δὴ μοι κατὰ τὸν ποιητὴν ἐκείνον δεήσεσθαι καὶ αὐτὸς παλινωιδίας, ubi in marg. ad ὁ Ἱμ. ποιητὴς adnot. τὸν Στῆσιχόρον φησιν (schol. vet. b) R, τὸν Σιμωνίδην φησὶν M. Athen. xi 505 B οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὗτος. Tzetz. ad Lycophr. *Alex.* 113, ii 59 Sch. λέγουσιν ὅτι διερχομένῳ Ἀλεξάνδρῳ δι' Αἰγύπτου ὁ Πρωτεὺς Ἑλένην ἀφελόμενος εἰδῶλον Ἑλένης αὐτῷ δέδωκεν καὶ οὕτως ἐπλευσεν εἰς Τροίαν, ὥς φησι Στῆσιχορος. Suda s.v. Στῆσιχ. iv 433 Adler φασὶ δὲ αὐτὸν γράψαντα ψόγον Ἑλένης τυφλωθῆναι, πάλιν δὲ γράψαντα Ἑλένης ἐγκώμιον ἐξ ὀνείρου τὴν Παλινωιδίαν ἀναβλέψαι

nihil memoratu dignum in aliis (e.g. Macar. *cent.* vii 81; Mantissae prov. ii 89; Dion. Hal. *ep. Att.* 3; Cic. *Att.* ix 13 init.; plerosque enumerant Kleine et Bergk ad loc.) qui vel Palinodiam respiciunt vel versu οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὗτος tamquam proverbio utuntur

2 ἐνστέλμοις coni. Blomfield (ἐϋστέλμ. iam Ursinus)

193 P.Oxy. xxix comment in melicos (vid. praef. p. x supra) fr. 26 col. i

[μέμ-
 φεται τὸν Ὅμηρον ὅτι Ἑ-
 λένην ἐποίησεν ἐν Τροίαι
 5 καὶ οὐ τὸ εἶδωλον αὐτῆς, ἔν
 τε τῇι ἐτέραι τὸν Ἡσίοδον
 μέμ[φετ]αι· διτταὶ γάρ εἰσι πα-
 λινωιδ<ίαι δια>λλάττουσαι, καὶ ἔ-
 στιν ἡ μὲν ἀρχή· δεῦρ' αὖ-
 10 τε θεὰ φιλόμολπε, τῆς δέ·
 χρυσόπτερε παρθένε, ὥς
 ἀνέγραψε Χαμαιλέων· αὖ-
 τὸς δ' ἐφ[ησ]ιν ὁ Στησίχορος
 τὸ μὲν εἶδωλον ἐλλθεῖν ἐς
 15 Τροίαν τὴν δ' Ἑλένην π[α]ρὰ
 τῷ Πρωτεῖ καταμεῖν[αι]· οὐ-
 τως δὲ ἐκ[α]ινοποίησε τ[ὰς]
 ἱστορ[ί]ας [ὥ]στε Δημοφῶντα
 μὲν τ[ὸ]ν Θησέως ἐν τ[ῷ] νό-
 20 στῳ μετὰ τῶν θε[ῶ]ν [δωρ]
 ἀνενεχ[θῆναι λέγ]ειν [ἐ]ς Αἴ-
 γυπτον, [γενέσθαι] δὲ Θη[σεῖ]
 Δημοφῶντα μ[ὲν] ἐξ Ἰόπης
 τῆς Ἰφικλέους, Αἰκάμαντα δὲ
 25] . . [] ἐκ δὲ τῆς ἀμ[]
] . . τη[] . . λη[] .

(sequ. vv. 6 vestigia minora; notabilia tantum 28 τῆς [Ἑ]λένης, 29 Ἀγαμέμν-, 31 Ἀμφίλοχον)

omnia suppl. Lobel

5-7 cur Hesiodum increpauerit obscurum; etenim πρῶτος Ἡσίοδος περὶ τῆς Ἑλένης τὸ εἶδωλον παρήγαγε, Hes. fr. 266 Rz. = paraphr. Lycophr. i 71 Scheer

7 seq. διτταγαρεσι, in διτταγαρεισιπα corr. man. prima, tum λινωδ[.]λλαττουσαι Π., corr. Lobel duas esse palinodias ignorabamus 11 = Musa? cf. Himer. or. xlviii 37 Col. 15 cf. Aristeid. or. iii. 150, Lycophr. 113 18 Demophonta

ad Aegyptum esse devectum unus auctor Stesichorus 20 post θε, circuli arcus superior 23 vulgo Phaedrae filius, sed Antiopae Pind. fr. 176 Sn.,

Ariadnae schol. Hom. Od. 11. 321 Iopa: vid. Plut. Thes. 29, sed nusquam Demophontis mater 25 ἐκ Φαίδρας, sed etiam alia possis 25-26 Ἀμ[α]ζόνος

Ἰππολύτη[s] probabiliter Lobel 31 Amphilocho: cf. fr. 51 infra

ΕΠΙΦΥΛΛΑ

194

17 (16 B., 8 D.)

Sext. Emp. *adv. mathem.* α 261, iii 64 Mau

ὑπόθεσιν γὰρ ἑαυτοῖς ψευδῇ λαμβάνοντες οἱ ἱστορικοὶ τὸν ἀρχηγὸν ἡμῶν τῆς ἐπιστήμης Ἀσκληπιὸν κεκεραυνῶσθαι λέγουσιν, οὐκ ἀρκούμενοι τῷ ψεύσματι ἐν ᾧ καὶ ποικίλως αὐτὸ μεταπλάττουσι, Στησίχορος μὲν ἐν Ἐριφύλῃ εἰπὼν ὅτι τινὰς τῶν ἐπὶ Θήβαις πεσόντων ἀνιστᾷ, Πολύανθος δὲ ὁ Κυρηναῖος κτλ.

Schol. Pind. *Pyth.* iii 96, ii 75 Dr. λέγεται δὲ ὁ Ἀσκληπιὸς χρυσῷ δελεασθεὶς ἀναστῆσαι Ἰππόλυτον τεθνηκότα. οἱ δὲ Τυνδάρεων, ἕτεροι Καпанέα, οἱ δὲ Γλαῦκον, οἱ δὲ Ὀρφικοὶ Ὑμέναιον, Στησίχορος δὲ ἐπὶ Καпанεὶ καὶ Λυκούργῳ. οἱ δὲ διὰ τὸ τὰς Προϊτίδας ἰάσασθαι, οἱ δὲ διὰ τὸ τὸν Ὠρίωνα. Φύλαρχος ὅτι τοὺς Φυνεΐδας ἰάσατο, Φερεκύδης δὲ ὅτι τοὺς ἐν Δελφοῖς θνήσκοντας ἀναβιοῦν ἐποίησεν.

Schol. Eur. *Alc.* i, ii 216 Schw. Ἀπολλόδωρος δὲ φησι κεραυνωθῆναι τὸν Ἀσκληπιὸν ἐπὶ τῷ τὸν Ἰππόλυτον ἀναστῆσαι, Ἀμελησαγόρας δὲ ὅτι Γλαῦκον, Πανύασσις <δὲ> ὅτι Τυνδάρεων, οἱ δὲ Ὀρφικοὶ ὅτι Ὑμέναιον, Στησίχορος δὲ ἐπὶ Καпанεὶ καὶ Λυκούργῳ, Φερεκύδης δὲ κτλ.

Apollod. *bibl.* iii 121, p. 141 seq. Wagner εὖρον δὲ τινὰς λεγόμενους ἀναστῆναι ὑπ' αὐτοῦ, Καпанέα καὶ Λυκούργον, ὡς Στησίχορός φησιν <ἐν> Ἐριφύλῃ, Ἰππόλυτον ὡς ὁ τὰ Ναυπακτικὰ συγγράψας κτλ.

Philodem. *de piet.* p. 52 Gomperz Ἀσκληπι[ὸν δὲ Ζε]ῦς ἐκεραυνώσ[εν ὡς μ]ὲν ὁ τὰ Ναυπα[κτι]κὰ συγγράψας [ὡς δ' ἐ]ν Ἐριφύλῃ Σ[τησίχο]ρος ὅτι Κα[πανέα καὶ Λυ]κούρ[γον] . . .

ΕΥΡΩΠΕΙΑ

195

18 (15 B.)

Schol. Eur. *Phoen.* 670, i 318 Schw.

ὁ μὲν Στησίχορος ἐν Εὐρωπείᾳ τὴν Ἀθηνᾶν ἐσπαρκέναι τοὺς ὀδόντας φησίν.

ἐν εὐρώ M, ἐν εὐρωπία TA

ΙΛΙΟΥ ΠΕΡΣΙΣ

196

19 (23 B.)

Harpocr. *lex.* i 165 seq. Di.

καθελών· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους φησίν· ἢ ἐν ὀδῶι καθελών, ἀντὶ τοῦ ἀνελών ἢ ἀποκτείνας. ἐχρήσαντο δὲ οὕτω τῷ ὀνόματι καὶ ἄλλοι, ὡς καὶ Στησίχορος ἐν Ἰλίου Πέρσιδι καὶ Σοφοκλῆς ἐν Εὐμήλῳ (fr. 205 P.).

fere eadem Suda iii 6 Adler, breviora multo Phot. *lex.* p. 122 Porson, Zonar. 1165

ἡλίου περσίδι, sim., codd.

20 (21 B., 9^c D.)

197 Pausan. x 26. 1, iii 174 Sp.

Κλυμένην μὲν οὖν Στησίχορος ἐν Ἰλίου Πέρσιδι κατηρίβμηκεν ἐν ταῖς αἰχμαλώτοις.

21 (19 B., 9^a D.)

198 Pausan. x 27. 2, iii 177 seq. Sp.

ἐς δὲ Ἑκάβην Στησίχορος ἐν Ἰλίου Πέρσιδι ἐποίησεν, ἐς Λυκίαν ὑπὸ Απόλλωνος αὐτὴν κομισθῆναι.

22 (24 B., 9^E D.)

199 Athen. xiii 610 C

καὶ ἐὰν μὲν τίς σου πύθηται τίνες ἦσαν οἱ εἰς τὸν δούρειον ἵππον
ἐγκατακλεισθέντες, ἐνὸς καὶ δευτέρου ἴσως ἐρεῖς ὄνομα· καὶ οὐδὲ
ταῦτ' ἐκ τῶν Στῆσιχόρου, σχολῇ γάρ, ἀλλ' ἐκ τῆς †σακατου
Ἀργείου Ἰλίου Πέρσιδος· οὗτος γὰρ παμπόλλους τινὰς κατέλεξεν.

Eust. *Od.* 1698. 2 φασι δὲ τοὺς εἰς αὐτὸν (scil. τὸν δούρειον ἵππον) καταβάντας τινὲς
μὲν ὦν καὶ Στῆσιχορος ἑκατὸν εἶναι, ἕτεροι δὲ δώδεκα

23 (18 B., 9 D.)

200 Athen. x 456 F seq.

ἀνακομίζοντος δ' αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ὄνου ὃν ἐκάλουν Ἐπειὸν διὰ τὸ
μυθολογεῖσθαι τοῦτο δρᾶν ἐκείνον καὶ ἀναγεγράφθαι ἐν τῷ τοῦ
Ἀπόλλωνος ἱερῷ τὸν Τρωικὸν μῦθον, ἐν ᾧ ὁ Ἐπειὸς ὑδροφορεῖ τοῖς
Ἀτρεΐδαις, ὡς καὶ Στῆσιχορός φησιν·

ὦικτιρε γὰρ αὐτὸν ὕδωρ
αἰεὶ φορέοντα Διὸς κούρα βασιλεῦσιν.

Eust. *Il.* 1323. 55 τὸν δὲ εἰρημένον Ἐπειὸν ὑδροφορεῖν τοῖς Ἀτρεΐδαις ἱστορεῖ
Στῆσιχορος ἐν τῷ· ὦικτιρε δ' αὐτὸν ὕδωρ αἰεὶ φορέοντα Διὸς κούροις βασιλεῦσιν.
ἐνθα ὄρα τὸ Διὸς κούροις, καθ' ὃ καὶ Διὸς κούρη ἢ Ἀφροδίτῃ ἐν παραθέσει, ὥστε κατ'
ἐξοχὴν τινα Διόσκουροι συνθέτως οἱ τῆς Λήδας καὶ τοῦ Διὸς

ὦικτιρε δ' αὐτὸν E αἰ Athen., E Eust. omnia ut dedimus

24 (25 B., 9^F D.)201 Schol. Eur. *Or.* 1287, i 214 Schw.

ἀρα εἰς τὸ τῆς Ἑλένης κάλλος βλέψαντες οὐκ ἐχρήσαντο τοῖς
ξίφεσιν. οἷόν τι καὶ Στῆσιχορος ὑπογράφει περὶ τῶν καταλεῦναι
αὐτὴν μελλόντων. φησὶ γὰρ ἅμα τῷ τὴν ὄψιν αὐτῆς ἰδεῖν αὐτοὺς
ἀφείναι τοὺς λίθους ἐπὶ τὴν γῆν.

25 (20 B., 9^B D.)

- 202 Schol. Eur.
- Andr.*
- 10, ii 249 Schw.

Στησίχορον μὲν γὰρ ἱστορεῖν ὅτι τεθνήκοι (scil. ὁ Ἀστυάναξ) καὶ τὸν τὴν Πέρσιδα συντεταχότα κυκλικὸν ποιητὴν (p. 138 Allen) ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ τείχους ρίφθει· ὦι ἠκολουθηκέναι Εὐριπίδην.

26 (18 adnot. B.)

- 203 Dio Chrys.
- or.*
- ii 33, p. 29 de Budé

Στησίχορον δὲ καὶ Πινδάρου ἐπεμνήσθη, τοῦ μὲν ὅτι μιμητὴς Ὀμήρου γενέσθαι δοκεῖ καὶ τὴν ἄλωσιν οὐκ ἀναξίως ἐποίησε τῆς Τροίας, κτλ.

27 (22 B., 9^D D.)

- 204 Pausan. x 26. 9, iii 176 seq. Sp.

ἐφεξῆς δὲ τῇ Λαοδίκῃ ὑποστάτης τε λίθου καὶ λουτήριόν ἐστιν ἐπὶ τῷ ὑποστάτῃ χαλκοῦν, Μέδουσα δὲ κατέχουσα ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις τὸ ὑπόστατον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κάθεται· ἐν δὲ ταῖς Πριάμου θυγατρᾶσιν ἀριθμῆσαι τις ἂν καὶ ταύτην κατὰ τοῦ Ἱμεραίου τὴν ὠιδήν.

- 205

28 (p. 212 B.)

accedit *Tabula* quae vocatur *Iliaca*, in via Appia prope Bovillas reperta, de cuius fide dissensio maxima est.

Troada videmus ab ora maritima usque ad ipsius oppidi arcem delineatam. adest titulus Ἰλίου Πέρσις κατὰ Στησίχορον: *Τρωικός*. quod ad res et personas attinet haec fere summa est:

(i) Ajax Cassandrae templi in gradibus prolapsae instat. (ii) equi lignei e latere crura hominis caputque galeatum prominent, alveo scala est apposita. (iii) Neoptolemus Priamo prope aram instat; Hecuba Priamum amplexa nescio quem ex Achivis respicit. (iv) Menelaus Helenam ante templum Veneris in genua

prolapsam stricto ense occisurus vultum avertit. (v) cistam, quae aediculae formam habet, Aeneae tradit nescio quis. (vi) porta excedens Anchisem umeris fert Aeneas; ducit Mercurius, comitatur Ascanius, adstat mulier luctu adflicta. (vii) Demophon, mulier *Αἴσα* (*Αἴθρα* intellegunt edd.), Acamas. (viii) Hectoris tumuli vel cippi muro quadrato circumdati in gradibus sedent a fronte Talthybius Andromacha Cassandra Helenus, a latere dextro Hecuba Polyxena Andromacha Helenus Odysseus. (ix) iuxta Achillis sepulcrum Polyxenam mactat Neoptolemus; adsidet Odysseus, adstat Calchas. (x) sinus duo maritimi, intervenit cippus titulo *σειγαῖον* adscripto. laeva naves Achivorum, *ναύσταθμον Ἀχαιῶν*, prope litus instructae, dextra navem Aeneas cum Anchise conscendit, Ascanium secum trahit; maestissimus adstat Misenus; cistam vel aediculam nescio cui in nave stanti tradit Anchises. (xi) praeterea figurae satis multae, quibus alii alia dant nomina.

meditatus quae de hac tabula scripserunt Jahn Robert Seeliger Paulcke Mancuso Vürtheim alii, tandem adducor ut Stesichori carmen etsi non adamussim repraesentari credam. si cui parum veri simile videtur, rettulisse Stesichorum de Aenea Anchisem umeris ferente, cum patre filio 'Misenos' penatibus 'Hesperiam' petente (ita tabula: *Αἰνῆας σὺν τοῖς ἰδίοις ἀπαίρων εἰς τὴν Ἑσπερίαν*), iam consulendus Texier *Revue archéologique* 13 (1939) 12 seqq.; aequus mihi videtur iudex Mancuso *La Lirica &c.* (1912) 174 seqq.

ΚΕΡΒΕΡΟΣ

206

29 (II B.)

Pollux x 152, ii 236 Bethe

ἀρύβαλλος δὲ ἐπὶ τοῦ συσπάστου βαλαντίου ἐν Ἀντιφάνους Αὐτοῦ ἐρῶντι (II 31 K.) καὶ ἐν Στρησιχόρου Κερβέρῳ.

Suda s.v. i 350 Adler οὐ μόνον παρὰ Στρησιχόρῳ καὶ ἄλλοις Δωριεῦσιν ἀλλὰ καὶ ἐν Ἰππεύσιν (1094) Ἀριστοφάνη. eadem An. Bekker i 444. 23

ΚΥΚΝΟΣ

207

30 (12 B., 6^c D.)Schol. Pind. *Ol.* x 19, i 315 Dr.

Κυκνέα μάχη· ὅτι τὸν Ἄρεος Κύκνον Ἑρακλῆς φυγὼν αὐτὸς ἀνείλε, Στησίχορος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Κύκνῳ φησίν. 21, p. 316 ἐτράπη μὲν ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Κύκνου ὁ Ἑρακλῆς. ὁ Κύκνος υἱὸς ὦν τοῦ Ἄρεος ἐν τῇ παρόδῳ τῆς Θεσσαλίας οἰκῶν τοὺς παριόντας ξένους ἐκαρτόμει, ἐκ τῶν κεφαλῶν ναὸν τῷ Ἀπόλλωνι (Ἄρει conī. Heyne, Boeckh) ποιῆσαι βουλόμενος. παριόντι τοίνυν τῷ Ἑρακλεῖ ἐπεβούλευσε καὶ συστάσης μάχης ἐτράπη εἰς φυγὴν ὁ Ἑρακλῆς συλλαβομένου τοῦ Ἄρεος ὡς παιδὶ τῷ Κύκνῳ. ἀλλὰ ὕστερον αὐτὸν μόνον γενόμενον ἐνίκησεν ὁ Ἑρακλῆς. ita cod. A : fere eadem codd. BCDEQ (ad 19), add. Στησίχορος ἐν <τῷ> ἐπιγραφομένῳ Κύκνῳ ἱστορεῖ.

ΝΟΣΤΟΙ

208

31 (33 B.)

Pausan. x 26. i, iii 174 Sp.

Στησίχορος . . . καὶ Ἀριστομάχην ἐποίησεν ἐν Νόστοις (ἐννός τοῖς codd. : corr. Heyne) θυγατέρα μὲν Πριάμου, Κριτολάου δὲ γυναῖκα εἶναι τοῦ Ἰκετάονος.

cf. Tzetz. *Posthom.* 750, p. 173 Jacobs Στησίχορος δ' ἐρέησιν ἐοῖς ἐπέεσσιν νόστον

32

209 P.Oxy. 2360 col. i-ii, ed. Lobel; saec. i p.C.

col. i

θε[ῖ]ον ἐ[ξ]αίφνας τέρας ἰδοῖσα νύμφα
 ᾧδε δε[...]. Ἑλένα φωνᾷ ποτ[ῖ] παιδ' Ὀδύσειο[ν]
 Τηλέμαχ[...]. τις ὅδ' ἀμὲν ἄγγελ[ο]ς ὠρανόθεν
 δι' αἰθέρο[ς ἀτ]ρυγέτας κατέπαλτο βαδ[...]
 5]·ε φοιναι κεκλαγγω[...]

]...s ὑμετέρους δόμους προφα.[.....]vs
].....αν.us ἀνήρ
 βο]νλαῖς Ἀθάνας
].ηis.αυτα λακέρυζα κορώνα
 10].μ' οὐδ' ἐγώ σ' ἐρύ[ξ]ω
 Παν]ελόπα σ' ἰδοῖσα φίλου πατ[ρ]ὸς υἱόν
]σο.[.]τ..s ἐσθλ[
].[.]θειον μ[
 .] [
 15].[
].ν...[
].α..□.[
].[
]αμο[
 20].ουω[
].ντ[
 . . .

col. ii

ἀργυρέαν τεπ[
 χρυσῶι ὑπερθε[
 ἐκ Δαρδανιδ..[
 Πλεισθενίδας.[
 5 καὶ τὰ μὲν ευ.[
 συνθ.[...].[...].[
 χρυσ[
 . . .

omnia suppl. e.p. accentus, sim., nulli conferendus *Od.* lib. xv
 col. i i cf. *Od.* 15. 168 2 δ' εἰ]φ' Ἑλένα veri sim., e.p. 3 Τηλέμαχ',
 [ὄσ]τις—κατέπαλτο, βαδίζειν veri sim., e.p., tum σ' οἰκαδ' ἀνωγ(ε), sim., possis
 κατεπτατο vel -πτατο Π, corr. e.p. (nisi κατέπατο, βᾶ δ[voluit) 5 -γω[ν vel
 -γως, sed -αγώς exspectasses 6 προφαν]εῖς Ὀδυσε]ύς veri sim., e.p. 9 αὐτὰ
 vel αὐτα cf. *Od.* 15. 68 12 fort. τέλος ἐσθλ[όν, e.p. col. ii cf. *Od.* 15.
 113 seqq.

ΟΡΕΣΤΕΙΑΣ Α?

210

33 (35 B., 12 D.)

Ar. Pax 775 seqq.

Μοῦσα σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ / τοῦ φίλου
 χόρευσον / κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαΐτας / καὶ θαλίας
 μακάρων: ad haec schol. RV, IV iii 96 Di., ii 135 Herw. τὸ ᾠ πρὸς
 τὴν ἀλλαγὴν τοῦ μέτρου. αὕτη δὲ <παρα>πλοκή ἐστὶ καὶ ἔλαθεν. σφόδρα
 δὲ γλαφυρὸν εἴρηται, καὶ ἔστι Στησιχόρειον (-ειος cod. V). ita fort.
 Stesichorus:

Μοῦσα σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένα μετ' ἐμοῦ
 κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαΐτας
 καὶ θαλίας μακάρων

Orestiae exordium esse coni. Bergk: idem voc. πολέμους ἀπωσ. Stesichori esse
 negat de Oresteia Stesichori vid. imprimis Ferrari *Athenaeum* n.s. 16 (1938)
 1 seqq.

34 (36 B., 13 D.)

211 Ar. Pax 800

ὅταν ἡρινὰ μὲν φωνῇ χειδῶν ἐζομένη κελαδῇ: ad haec schol.
 RV, IV iii 100 Di., ii 140 Herw. καὶ αὕτη πλοκή Στησιχόρειος.
 φησὶ γὰρ οὕτως·

ὅτε ἦρος ὦραι κελαδῇ χειδῶν

ὅταν ἦρος codd.: ὅτε (vel ὅκα) (ρ)ἦρος Stesichorus

35 (37 B., 14 D.)

212 Ar. Pax 797 seqq.

τοιάδε χρῆ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων / τὸν σοφὸν ποιητὴν /
 ὑμνεῖν ὅταν ἡρινὰ μὲν κτλ.: ad haec schol. RV IV iii 100 Di., ii 140
 Herw. ἐστὶ δὲ παρὰ τὰ Στησιχόρου (παρὰ Στησιχόρῳ cod. V) ἐκ
 τῆς Ὀρεστείας·

τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων
ὕμνειν Φρύγιον μέλος ἐξευρόντας ἀβρῶς
ἦρος ἐπερχομένου.

δαμώματα δὲ τὰ δημόσια αἰδόμενα.

ἐξευρόντα codd., corr. Kleine, nisi -όντα σ' ἀβρῶς, μ' ἀβρῶς praeferendum.
interpr. L. Delatte *L'Antiquité Class.* 7 (1938) 23 seqq.

ΟΡΕΣΤΕΙΑΣ Β

213

36 (34 B.)

An. Bekker ii 783. 16 (= Schol. Dion. Thrac. 183. 13 Hilg.)

Στησίχορος δὲ ἐν δευτέρῳ Ὀρεστείας . . . τὸν Παλαμήδην φησὶν
εὐρηκέναι (scil. τὰ στοιχεῖα); 786. 11 Στησίχορος δὲ Παλαμήδην
εὐρετὴν αὐτῶν ποιεῖται. fere eadem An. Ox. Cramer iv 318. 19

Cf. Eur. *Or.* 432 seq.

37 (14^E D.)

214 Habron ap. P.Oxy. 1087 ii 47, viii 105 G.—H.

τὸ λιθακός, ἔνθεν φη(σὶ) Στησίχορος ἐν Ὀρεστείας β'.
λιθακοῖς

ΟΡΕΣΤΕΙΑΣ Α vel Β

215

38 (38 B., 14^A D.)

Philodem. *de piet.* p. 24 Gomperz

Στη[σίχορο]ς δ' ἐν Ὀρεστεί[αι κατ]ακολουθήσας [Ἑσιό]δωι τὴν
Ἀγαμέμνονος Ἰφιγένειαν εἶ[ναι τῇ]ν Ἑκάτην νῦν [ὀνομαζ]ομένην
[. . . (quae sequuntur valde incerta praeter voc. τάφον; ceterum
vid. Sauppe *Philol.* 21 (1864) 139 seqq.).

cf. Pausan. i 43. 1, i 116 Sp. λέγουσι δὲ εἶναι καὶ Ἰφιγενείας ἡρώιον· ἀποθανεῖν γὰρ
καὶ ταύτην ἐν Μεγάρῳ. ἐγὼ δὲ ἤκουσα μὲν καὶ ἄλλον ἐς Ἰφιγένειαν λόγον ὑπὸ
Ἀρκάδων λεγόμενον, οἶδα δὲ Ἑσιόδον (fr. 100) ποιήσαντα ἐν καταλόγῳ γυναικῶν
Ἰφιγένειαν οὐκ ἀποθανεῖν, γνώμη δὲ Ἀρτέμιδος Ἑκάτην εἶναι

216 Schol. Eur. *Or.* 46, i 102 Schw.

φανερὸν ὅτι ἐν Ἀργεὶ ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται. Ὁμηρος δὲ ἐν Μυκῆναις φησὶ τὰ βασιλεία Ἀγαμέμνονος, Στησίχορος δὲ καὶ Σιμωνίδης (fr. 44) ἐν Λακεδαίμονι.

40

217 P.Oxy. xxix comment. in melicos (vid. praef. p. x) fr. 26 col. ii

Στη]σίχορος ἐχρήσατο διη-
 γήμασιν, τῶν τε ἄλλων ποι-
 ητῶν οἱ πλείονες τι-
 μαις ταῖς τούτου· με-
 5 Ὀμηρον κα[ὶ] Ἡσίοδον [
 μᾶλλον] Στησιχο[ρ]ο[ν]. [
 φων[...]. Αἰσχύλο[ς] μὲν γὰρ
 Ὀρέστ[ε]ρ[ος] ποιήσα[ς]
 .ιαν [Ἀ]γαμέμνον[α]
 10 Χ]ορηφ[ό]ρους Εὐμειν[ίδας]
 ...]. [. . .] τὸν ἀναγ[νωρι]-
 μὸν διὰ τοῦ βοστρύχο[υ]
 Στ]ησιχόρῳ γὰρ ἐστίν [
 . . .], Ε[ὐ]ριπίδης δὲ τὸ τ[όξον]
 15 τὸ Ὀρέστου ὅτι ἐστὶν δε[δο]-
 μένον αὐτῷ δῶρον πα[ρὰ]
 τ[οῦ] Ἀπόλλωνος· παρ[ω]. [
 γ]ὰρ λέγεται· δὸς τόξα μ[οι]
 κ[ε]ρουλκά, δῶρα Λοξίου, [οἷς ἐλ-
 20 π'] Ἀπόλλων μ' ἐξαμύ[νασ]θαι
 θ[ε]άς· παρὰ δὲ Στ]ησιχ[ό]ρῳ· τό-
 ξα] τάδε δώσω παλά-
 μα]ισιν ἑμαῖσι κεκασμένα
 ...]. [ἐ]πικρατέως βάλλειν·

Εὐριπίδ]ης δὲ καὶ τὴν Ἰφ[υγέ-
νειαν ἐ]ποίησε γαμουμέ[ν]ην
Ἀχιλλεῖ]...σατ[.]ρ.[

omnia suppl. Lobel

2 seqq. 'poetis plurimis fons erat Stesichorus; post Homerum Hesiodumque cum illo praecipue concinunt', e.g. οἱ πλείονες τ[αῖς ἀφορ]μαῖς ταῖς τούτου, tum quod proposuit Lobel με[τὰ γὰρ] Ὅμ. καὶ Ἡσ. [οὐδενὶ] μᾶλλον ἢ Στησιχόρῳ [συμ]φω[οῦσ]ι 8 seq. τριλο[γίαν] exspectasses, sed γ non adeo veri sim. 11 seqq. 'hunc

anagorismi modum a Stesichoro mutuatus est Aeschylus' 17 seq. παρ' ὧς [μὲν γ]ὰρ suppl. Lobel 21 seqq. cf. schol. Eur. Or. 268, i 126 Schw.

Στησιχόρῳ ἐπόμενος τόξα φησὶν αὐτὸν εἰληφέναι παρὰ Ἀπόλλωνος 22 seq. Hes. scut. 320 seq. confert Lobel κεκασμένα: cf. A. Eum. 766 init. e.g. τόξα δὲ σοὶ] τάδε 25 Stesichorum secutus Iphigeneiam ad Aulida sub praetextu

nuptiarum illectam esse memorat Euripides

41 (41 B., 14^D D.)

218 Schol. Aesch. Cho. 733, i 388 Weckl.

Κίλισσαν δὲ φησι τὴν Ὀρέστου τροφόν, Πίνδαρος δὲ Ἀρσινόη (Pyth. xi 26), Στησίχορος Λαοδάμειαν.

Laod. nutricem etiam Pherecydes FGH I 94. 134 Jac.

42 (42 B., 15 D.)

219 Plut. ser. num. vind. 10, iii 412 Pohl.-Siev.

ὥστε πρὸς τὰ γινόμενα καὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀποπλάττεσθαι τὸ τῆς Κλυταιμνήστρας ἐνύπνιον τὸν Στησίχορον οὕτως πῶς λέγοντα·

ταῖ δὲ δράκων ἐδόκησε μολεῖν κάρα βεβρωμένος ἄκρον,
ἐκ δ' ἄρα τοῦ βασιλεὺς Πλεισθενίδας ἐφάνη.

1 λέγοντα τάδε (τάδε om. cod. R); δράκων fere codd., corr. Reiske (ταῖδε; ταῖ δὲ Kleine) δράκων / μολ. ἐδόκησε κάρα coni. Suchfort interpr. Ferrari Athenaeum 16 (1938) 15 seqq.; vid. etiam Zancani Montuoro Rendic. Accad. Arch. Napoli 26 (1951) 270 seqq.; Heraion &c. (1954) 269-300, Tab. LXXXVI-LXXXIX

ΣΚΥΛΛΑ

220

43 (13 B.)

Schol. Ap. Rhod. iv 825–31⁸, p. 295 W.

Στησίχορος δὲ ἐν τῇ Σκύλλῃ †εἰδός τινος† Λαμίας τὴν Σκύλλαν
 φησὶ θυγατέρα εἶναι.

Eust. *Od.* 1714. 34 Στησίχορος δὲ Λαμίαν αὐτῆς (scil. Σκύλλης) μητέρα ποιεῖ. fere
 eadem schol. Hom. *Od.* 12. 124, ii 541 Di. (= An. Par. Cramer iii 479. 14)

εἰδός τινος L, om. P: εἰδους.τινός Keil, Εἰδοῦς τινος Bergk; 'fortasse latent verba
 τῆς Ποσειδῶνος, ut haec Lamia ea sit, quam Sibyllae matrem dicunt Paus. x 12. 1,
 Plut. *de Pyth. Orac.* 9 (398 C), alii', Wendel; Εἰδοῦς τινες coni. et tanquam glos-
 sema del. Vürtheim

ΣΥΟΘΗΡΑΙ

221

44 (14 B., 7 D.)

Athen. (om. E) iii 95 D

Στησίχορός τέ φησιν ἐν Συοθήραις·

κρύψαι δὲ ῥύγχος

ἄκρον γὰρ ὑπένερθεν

1 κρύψε coni. Dindorf, probant Kapp, Snell *Herm.* 85 (1957) 250 n. 3

45

222 P.Oxy. 2359 fr. 1, ed. Lobel; saec. ii p.C.

col. i

Θεσ]τιάδαι·

]αρ ὀφιγόνου τε καὶ ἀσπασί-

οι

]ν ἐν μεγάρ[ο]ισιν· ἀτὰρ πόδας

]τ. .αθο. Προκάων Κλυτί-

5

ος τ(ε)

]σθαν·

]ας δὲ μόλ' [E]ὐρυτίων

]ς τανυπ[έ]πλου

]ας

].Εἰλατίδαο δαίφρονος

. . .

col. ii

ἔνθεν μὲν Λοκρ[οὶ

ἰζάνον αἰχματαὶ [

τέκνα φιλα[

ἐρί-

ηρες Ἀχαιοὶ [

5

καὶ ὑπερθύμοι [

θ' ἱερὰν Βοιωτῖδ[α ν]αίον [

χθόνα πύροφόρ[ον.]

ἔνθεν δ' αὖ Δρύοπ[ές] τε κα[ὶ

λοι μενεχάρμα[ι

. . .

omnia suppl. e.p. accentus, sim.: i 1 δαι· 2 γόν ασπασί 3 σιν
 4 κλυτί 5 αν· 6 δ' ἐμολ' (marg. corr. μόλ) ii 2 ζάν 3 X ante
 versum 6 θ' ιαρ

i 4 seq. [ὠκέες αἰχματα] τ' ἀγαθοὶ Προκάων Κλυτί[ός τ' ἐς ἀγῶνα νεέ]σθαν possis
 Proc. et Clyt. Thestidae a Meleagro occisi alibi nusquam memorantur nisi
 Schol. T Hom. *Il.* 9. 567; Pind. fr. 343. 28 Sn. confert e.p. 9 fort. latet

Καινέος βία; sim., nam hic Elati filius in *Συοθήραις* erat
 ii incertum an eiusdem carminis 8 seq. fort. Αἰτω[λοί] (e.p.), sed pro λ litt.
 δ non minus veri sim.

accedunt fr. 2, 3 vestigia minima, 2. 2].στορεσα[, 3..1-2]υ[,].εκλ[

INCERTI LOCI

46 (26 B., 17 D.)

223 Schol. Eur. *Or.* 249, i 123 Schw.

Στησίχορος φησιν ὡς θύων τοῖς θεοῖς Τυνδάρεως Ἀφροδίτης ἐπελάθετο. διὸ ὀργισθεῖσαν τὴν θεὸν διγάμους τε καὶ τριγάμους καὶ λευψάνδρους αὐτοῦ τὰς θυγατέρας ποιῆσαι (ἐποίησεν codd., corr. Schw.). ἔχει δὲ ἡ χρῆσις οὕτως·

οὐνεκα Τυνδάρεως
 ῥέζων ποτὲ πᾶσι θεοῖς μόνας λάβει' ἡπιοδώρου
 Κύπριδος· κείνα δὲ Τυνδαρέου κόραις
 χολωσαμένα διγάμους τε καὶ τριγάμους τίθησι
 5 καὶ λιπασάνορας.

1 οὐνεκά ποτε codd.: ποτέ post ῥέζων primus Suchfort Τυνδάρεως codd., corr. Schneidewin 2 πᾶσι MT: ἅπασι AB μόνης A: μιᾶς MTB; μούνας conl. Bergk λάθετο B: λήθετο A, ἐπελάθετο MT 3 Τυνδάρεω codd. κόραις A: κούραις B, κούρας T, κούρου M 4 -σαμένη codd. τε om. A 5 λιπασάνορας A, λιπασήνορας TB; λιπεσιόρας M, unde λιπασάορας conl. Schneidewin

Helena adscriptit Bergk, *Orestiae* Geel (prob. Schneidewin *Beitr.* 121), *Troiae excidio* Blomfield, Welcker

47 (69 B.)

224 Schol. Lycophr. *Alex.* 265, ii 115 Scheer

Στησίχορος δὲ καὶ Εὐφορίων (fr. 56 Powell) τὸν Ἑκτορά φασιν εἶναι υἱὸν τοῦ Ἀπόλλωνος.

Schol. T Hom. *Il.* 24. 258, vi 462 Maass Στησίχορος Ἀπόλλωνος αὐτόν (scil. Ἑκτορα) φησιν οὐ νοήσας τὴν ὑπερβολήν

48 (70 B.)

225 Plut. *sollert. anim.* 36, vi 1. 74 Hub.

ἡ δ' Ὀδυσσεύς ἀσπὶς ὅτι μὲν ἐπίσημον εἶχε δελφίνα καὶ Στησίχορος ἱστορήκεν. ἐξ ἧς δ' αἰτίας, Ζακύνθιοι διαμνημονεύουσιν κτλ.

Schol. Lycophr. *Alex.* 658, ii 219 Scheer Στησίχορος φησιν Ὀδυσσεῖα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος φέρειν δελφίνος τύπον· καὶ Εὐφορίων (fr. 67 Powell) δὲ τοῦτ' αὖτε συμφθέγγεται

49 (84 B.)

- 226 Schol. T Hom.
- Il.*
14. 336, vi 127 Maass

τὸν Ὀιλέα Ζηνόδοτος ἐπόμενος Ἑσιόδωι (fr. 116. 1 Rz.) καὶ
Στησίχωρι χωρὶς τοῦ ὃ ὀνομάζει Ἰλέα.

Eust. *Il.* 277. 2 Στησίχορος διχῶς αὐτὸ προάγει· οὐ γὰρ μόνον τρισυλλάβως Ὀϊλεύς ἀλλὰ καὶ δισυλλάβως Ἰλεύς. 1018. 58 ὅτι δὲ τὸ Ὀϊλεύς δίχα τοῦ ἐν ἀρχῇ ὃ προφέρουσι τινες, ἤδη δεδήλωται. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ ὅτι Στησίχορος καὶ Ἑσιόδος τὴν τοιαύτην οἶδασι προφορὰν

50 (61 B.)

- 227 [Apollod.]
- bibl.*
- iii 117, p. 140 Wagner

Κυνόρτου δὲ Περιήρης (υἱὸς ἦν), ὃς γαμεῖ Γοργοφόνην τὴν Περσέως, καθάπερ Στησίχορός φησι, καὶ τίκτει Τυνδάρεων Ἰκάριον Ἀφαρέα Λεύκιππον.

Tzetz. in Lycophr. *Alex.* 511, ii 184 Scheer Κυνόρτου δὲ παῖς Περιήρης, οὗ καὶ Γοργοφόνης τῆς Περσέως κατὰ Στησίχορον Τυνδάρεως Ἰκάριος Ἀφαρεὺς καὶ Λεύκιππος

51 (17 B., 8^A D.)

- 228 Eust.
- Il.*
316. 16

Πίνδαρος δὲ (*Ol.* 6. 77) οὐκ ἀδελφούς ἀλλὰ γονέας μητρὸς μάτρως ἔφη. Στησίχορος δὲ πάτρωα τὸν κατὰ πατέρα πρόγονον εἶπεν, ἔνθα παρ' αὐτῷ Ἀμφίλοχος ἔφη τὸ

πάτρω' ἐμὸν ἀντίθεον Μελάμποδα·

Μελάμπους γὰρ οὐ Ἀντιφάτης οὐ Οἰκλῆς οὐ Ἀμφιάραος ὅθεν Ἀμφίλοχος.

Aristoph. *Byz.* π. τῶν ὑποπτευομένων μὴ εἰρῆσθαι τοῖς παλαιοῖς ap. Miller *Mélanges* 431 Πίνδαρος δὲ τοὺς γονέας τῆς μητρὸς μήτρως ἔφη, Στησίχορος δὲ τοὺς τοῦ πατρὸς πάτρωας

Eriphylae adscripsit Bergk, sed recte Kleine *Sles.* p. 125 'ad Thebanas igitur, vides, ut ad Troianas res, ad Nostos adeo verba pertinere possunt'

52 (57 B., 26^A D.)

229 Athen. xii 512 E–513 A

διόπερ καὶ Μεγακλείδης ἐπιτιμᾷ τοῖς μεθ' Ὀμηρον καὶ Ἡσίοδον ποιηταῖς ὅσοι περὶ Ἡρακλέους εἰρήκασιν ὥς στρατοπέδων ἡγείτο καὶ πόλεις ἦρει . . . τοῦτον οὖν, φησὶν, οἱ νέοι ποιηταὶ κατασκευάζουσιν ἐν ληιστοῦ σχήματι μόνον περιπορευόμενον ξύλον ἔχοντα καὶ λεοντὴν καὶ τόξα· καὶ ταῦτα πλάσαι πρῶτον Στησίχορον τὸν Ἱμεραῖον. καὶ Ξάνθος δ' ὁ μελοποιὸς πρεσβύτερος ὢν Στησιχόρου ὥς καὶ αὐτὸς ὁ Στησίχορος μαρτυρεῖ, ὥς φησιν ὁ Μεγακλείδης, οὐ ταύτην αὐτῷ περιτίθῃσι τὴν στολὴν ἀλλὰ τὴν Ὀμηρικὴν. πολλὰ δὲ τῶν Ξάνθου παραπεποίηκεν ὁ Στησίχορος ὥσπερ καὶ τὴν Ὀρέστειαν καλουμένην.

Eust. II. 1279. 8 ἕτεροι δὲ τῶν μάλιστα νεωτέρων ὥς καὶ ὁ Ἱμεραῖος Στησίχορος ἀλλοῖον παραδεικνύουσι τὸν Ἡρακλέα ἐν ληιστοῦ σχήματι περιπορευόμενον ξύλον ἔχοντα καὶ λεοντὴν καὶ τόξον

53 (58 B., 26^B D.)

230 Pausan. ix 11. 2, iii 23 seq. Sp.

ἐπιδεικνύουσι δὲ Ἡρακλέους τῶν παίδων τῶν ἐκ Μεγάρας μνήμα οὐδέν τι ἀλλοίως τὰ ἐς τὸν θάνατον λέγοντες ἢ Στησίχορος ὁ Ἱμεραῖος καὶ Πανύασσις (fr. 22 Kinkel) ἐν τοῖς ἔπεσιν ἐποίησαν. Θηβαῖοι δὲ καὶ τάδε ἐπιλέγουσιν, ὥς Ἡρακλῆς ὑπὸ τῆς μανίας καὶ Ἀμφιτρύωνα ἔμελλεν ἀποκτινύναι, πρότερον δὲ ἄρα ὕπνος ἐπέλαβεν αὐτὸν ὑπὸ τοῦ λίθου τῆς πληγῆς· Ἀθηναῖν δὲ εἶναι τὴν ἐπαφείσάν οἱ τὸν λίθον τοῦτον, ὄντινα σωφρονιστῆρα ὀνομάζουσιν.

54 (59 B., 26^C D.)231 Plut. *de malign. Herod.* 14, v 216 Bernard.

καίτοι τῶν παλαιῶν καὶ λογίων ἀνδρῶν οὐχ Ὀμηρος οὐχ Ἡσίοδος . . . οὐ Στησίχορος . . . Αἰγυπτίου ἔσχον λόγον Ἡρακλέους ἢ Φοῖνικος ἀλλ' ἓνα τοῦτον ἴσασι πάντες Ἡρακλέα τὸν Βοιωτίον ὁμοῦ καὶ Ἀργεῖον.

55 (50 B., 22 D.)

232 Plut. *de E apud Delph.* 21, iii 24 Pohl.-Siev.

εικότως οὖν ὁ Εὐριπίδης εἶπε (*Suhrbl.* 974) . . . καὶ πρότερος ἔτι
τούτου [[ὁ]] Στησίχορος·

†μάλα† τοι μάλιστα
παιγμοσύνας <τε> φιλεῖ μολπὰς τ' Ἀπόλλων,
κῆδεα δὲ στοναχὰς τ' Αἰδὰς ἔλαχε

1 <χορεύ>ματά τοι conī. Wilam., ἀλλά τοι Crusius, μάλα τοι μελιστᾶν Bergk
2 παιδμ- vel παισμ- maluit Wilam. τε suppl. Blomfield φιλεῖ conī. Schnei-
dewin 3 κῆδεα τε codd., corr. Blomfield; κα- Schneidewin

56

233 P.Oxy. 2260 ii 18 seqq., ed. Lobel; saec. ii p.C.

παρὰ δὲ Στησιχόρῳ [κα]τὰ τὴν γένεσιν·
[... τε]ύχεσι λαμπομέν[.....]. ὀρουσεν ἐπ'
εὐρείαν χθ[ό]να.

suppl. e.p. est commentarius in poetam quempiam; de Minerva Iovis
capite oriunda agitur. cf. Ibyc. fr. 17 λαμπομένα an -οις incertum]. (ante
ὀρουσεν): litterae arculus sup. dext., fort. σ; Παλλά]s suppl. Merkelbach ορουσάν Π
cf. schol. Ap. Rhod. iv 1310, p. 313 W., = fr. 26 d Diehl, 62 Bergk: πρῶτος Στησί-
χορος ἔφη σὺν ὅπλοις ἐκ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς ἀναπηδῆσαι τὴν Ἀθηνᾶν vid. fr.
62 adn.

57 (72 B.)

234 Schol. AB Hom. *Il.* 23. 92, ii 251, iv 309 Di.

Διόνυσος Ἡφαιστον γενόμενον ἐν Νάξῳ μιᾷ τῶν Κυκλάδων
ξενίσας ἔλαβε παρ' αὐτοῦ δῶρον χρύσειον ἀμφορέα. διωχθεὶς δὲ
ὑστερον ὑπὸ Λυκούργου καὶ καταφυγὼν εἰς θάλασσαν, φιλοφρόνως
αὐτὸν ὑποδεξαμένης Θέτιδος ἔδωκεν αὐτῇ τὸν ἡφαιστότευκτον
ἀμφορέα. ἡ δὲ τῷ παιδὶ ἐχαρίσατο ὅπως μετὰ θάνατον ἐν αὐτῷ
ἀποτεθῇ τὰ ὀστέα αὐτοῦ. ἱστορεῖ Στησίχορος.

58 (49 B., 2I D.)

235 Schol. T Hom. *Il.* 6. 507, v 231 Maass

Στησίχορος

κοιλωνύχων ἵππων πρύτανιν

τὸν Ποσειδῶνά φησιν.

πρυτάνην cod.

59 (68 B.)

236 Pausan. ix 2. 3, iii. 4 Sp.

τοῖς δὲ ἐκ Μεγάρων ἰοῦσι πηγή τέ ἐστιν ἐν δεξιᾷ καὶ προελθοῦσιν ὀλίγον πέτρα· καλοῦσι δὲ τὴν μὲν Ἀκταίωνος κοίτην, ἐπὶ ταύτῃ καθεύδειν φάμενοι τῇ πέτραι τὸν Ἀκταίωνα ὁπότε κάμοι θηρεύων, ἐς δὲ τὴν πηγήν ἐνιδεῖν λέγουσιν αὐτὸν λουομένης Ἀρτέμιδος ἐν τῇ πηγῇ. Στησίχορος δὲ ὁ Ἰμεραῖος ἔγραψεν ἐλάφου περιβαλεῖν δέρμα Ἀκταίωνι τὴν θεόν, παρασκευάζουσάν οἱ τὸν ἐκ τῶν κυνῶν θάνατον ἵνα δὴ μὴ γυναῖκα Σεμέλῃν λάβοι.

cf. fr. adesp. 39 Bergk cum adnot. interpr. Rose *Mnemos.* 59 (1931) 431-2; similiter iam Hiller *Bursians Jb.* 54 (1888) 177)

60 (64 B.)

237 Strabo i 2. 34, i 64 Kramer

Ἡσίοδος δ' ἐν καταλόγῳ (fr. 23 Rz.) φησί· καὶ κούρην Ἀράβοιο τὸν Ἑρμῶν ἀκάκητα / γείνατο καὶ Θρονίη κούρῃ Βήλοιο ἀνακτος. οὕτω δὲ καὶ Στησίχορος λέγει. εἰκάζειν οὖν ἔστιν ὅτι ἀπὸ τούτου καὶ ἡ χώρα Ἀραβία ἤδη τότε ὠνομάζετο· κατὰ δὲ τοὺς ἥρωας τυχὸν ἴσως οὕτω.

61 (54 B.)

238 Schol. Ap. Rhod. i 230-3, p. 28 W.

ὁ γὰρ Μινύας πολλὰς εἶχεν θυγατέρας. καὶ γὰρ ὁ Ἰάσων Ἀλκιμέδης ἐστὶ τῆς Κλυμένης τῆς Μινύου θυγατρὸς. Στησίχορος δὲ Ἑτεοκλυμένης φησίν, Φερεκύδης δὲ (3 F 104 b Jac.) Ἀλκιμέδης τῆς Φυλάκου.

62 (60 B.)

239 Et. Mag. 772. 49, Et. Sym. cod. V ibid. Gaisf.

Τυφωεύς· Ἡσίοδος (*theog.* 821) αὐτὸν Γῆς γενεαλογεῖ, Στησίχορος δὲ Ἥρας μόνης κατὰ (μόνον διὰ Et. Sym.) μνησικακίαν Διὸς τεκούσης αὐτόν.

fort. ex eodem carm. atque fr. 56; vid. Sigrid Kauer *Die Geburt der Athena &c.* (Würzburg 1959) 54 seq.

63 (45 B., 18 D.)

240 Eust. *Il.* 9. 43

οὐ μόνον γὰρ Ἡσίοδος ἐκ τῆς τῶν Μουσῶν ἐπικλήσεως ἄρχεται . . . ἀλλὰ καὶ Στησίχορος ἐν τῷ·

δεῦρ' ἄγε Καλλιόπεια λίγεια

id. *io.* 7 Στησίχορος δὲ τὸ κύριον ἐκφωνεῖ ἐν τῷ· Καλλιόπεια λίγεια

'fortasse exordium Ἰλίου Πέρσιδος', Bergk

64 (46 B.)

241 Aristeid. *or.* xxxiii 2, ii 228 Keil

μέτειμι δὲ ἐπὶ ἕτερον προοίμιον κατὰ Στησίχορον.

ἐπὶ (vel ἐφ') ἕτερον codd. quid dixerit Stesichorus incertum: μέτειμι δ' ἐφ' ἕτερον προοίμιον poetae tribuit Bergk, cui etiam verba quae in Aristeid. loco laudato sequuntur, (συμβαίνει ἅμα μὲν σχεδὸν ὥσπερ ἂν) εἰς μάτην γίνεσθαι τοὺς λόγους, ex eodem Stes. loco petita videntur esse; 'fortasse haec duo fragmenta *Palinodiae* adscribenda'

65 (48 B., 20 D.)

242 Athen. (om. E) iv 154 E-F

ὁπότε γὰρ τὸ μάχη συντιθέμενον τὸ τέλος εἰς ὅς τρέπει ὡς ἐν τῷ
 σύμμαχος πρωτόμαχος ἐπίμαχος ἀντίμαχος, φιλόμαχον γένος ἐκ
 Περσέος παρὰ Πινδάρου (fr. 164 Sn.), τηνικαῦτα προπαροξύνεται.
 ὁπότε δὲ παροξύνεται, τὸ μάχεσθαι ῥῆμα περιέχει ὡς ἐν τῷ πυγ-
 μάχος ναυμάχος,

αὐτόν σε πυλαμάχε πρῶτον

παρὰ Στησιχόρῳ.

Schol. A Hom. *Il.* 5. 31, i 199 Di. *τειχεσιπλήτα* . . . ἐστὶν ἐπίθετον ἀνάλογον τῷ
 παρὰ Στησιχόρῳ *πυλεμάχῳ*

πυλαιμάχε conl. Blomfield, et est veri sim.; cf. Callim. fr. 638 Pf. cum adnot.

66 (53 B., 19 D.)

243 Schol. Ap. Rhod. iii 106, p. 220 W.

τὸ ῥαδινόν . . . Στησίχορος ἐπὶ τοῦ εὐτόνου·

ῥαδινοὺς δ' ἐπέπεμπον ἄκοντας

ἐπεμπον PH

67 (51 B., 23 D.)

244 Stob. *ecl.* iv 56. 15, v 1126 Hense

Στησιχόρου·

ἀτελέστατα γὰρ καὶ ἀμάχανα τοὺς θανόντας
 κλαίειν

Apostol. *cent.* iv 23 h, ii 316 L.-S., eadem

1 ἀτελεστά (hoc cum cod. B ap. Gaisf.) τε conl. Ahrens
 καὶ om. Trinc. ἀμή· codd. τοῦ θανόντος cod. M

γὰρ om. Apostol.,

68 (52 B., 24 D.)

- 245 Stob.
- eccl.*
- iv 58. 5, v 1142 Hense

Στησιχόρου·

θανόντος ἀνδρὸς πᾶσα †πολιὰ† ποτ' ἀνθρώπων χάρις.

Arsen. = Apostol. *cent.* viii 83 d, ii 455 L. θανόντος ἀνδρὸς πᾶσ' ὄλντ' ἀνθρώπων χάρις. Στησιχόρου

-όντος in -ώντος corr. M^t πᾶσα πολιὰ SA, πᾶσα πολιᾶ M; πᾶσ' ὄλντ' ἀνθρώπων χάρις Trinc., Apostol. πᾶσ' ἀπόλλυται ποτ' ἀνθρ. coni. Scaliger, Kleine; fort. πᾶσ' ἀπώλ(ετ') ἂ ποτ' (= ποτὶ) ἀνθρώπων χάρις

69 (74 B.)

- 246 Et. Gud. s.v. i 34 de Stefani

Ἄιος· ὄνομα παρὰ τῷ Στησιχόρῳ.

Cod. Vind. Phil. Gr. 158 (fol. 5^r), eadem; Cyrilli Lex. in Cod. Bodl. Auct. T. II (11) f. 90a ἄιος· ὁ παράσθησι χοροδῶς ὁ αἰών, ubi παρὰ Στησιχόρῳ restituit nescio quis ap. LSJ s.v. ἄιος, mox ὁ(νομα) παρὰ Στησιχόρῳ. <Αἰώς> ὁ αἰών coni. Lloyd-Jones. Cf. etiam Choerob. ap. An. Ox. Cramer ii 171. 19

70 (75 B.)

- 247 Ptolemaeus Chennus
- nova hist.*
- iii 10, ed. A. Chatzis,
- Stud. zur Gesch. und Kultur des Altertums*
- vii 2 (1914),
- der Philosoph und Grammatiker Ptol. Chennus*
- , p. 24

περὶ τῶν παρὰ Στησιχόρῳ ζητουμένων

ἀκεσταλίων

ὀρνίθων.

ἀκεσταλίων obelo notat Chatzis voc. (om. LSJ) non intellegitur

71 (56 B.)

- 248 Aristot.
- hist. anim.*
- v 9. 542 b 24, p. 162 seq. Dittmeyer

πάντων δὲ σπανιώτατον ἰδεῖν ἀλκυνόνα ἐστίν· σχεδὸν γὰρ περὶ Πλειάδος δύσιν καὶ τροπὰς ὁρᾶται μόνον καὶ ἐν τοῖς ὑφόρμοις ὅσον περιπταμένη περὶ τὸ πλοῖον ἀφανίζεται εὐθύς. διὸ καὶ Στησίχορος τοῦτον τὸν τρόπον ἐμνήσθη περὶ αὐτῆς.

72 (76 B.)

- 249 An. Ox. Cramer i 369. 16 (= Hdn. II 239. 6 L.)

ὥς δὲ παρὰ τὸ ἱξω ἱξαλος . . . κονίσσω κονίσσαλος, οὕτως καὶ ἱψω ἱψαλος, ἀφ' οὗ παρὰ Στησιχόρῳ·

ἀνίψαλον παῖδα,

τὸν ἀβλαβῆ.

ibid. i 205. 11 ἀνίψαλον δὲ παῖδα ἔφη ὁ Στησίχορος. cf. Et. Mag. 110. 45 ἀνίψαλον τὸν ἀβλαβῆ; fere eadem Et. Sym. ibid., cf. etiam Hesych. s.v. ἀνίψανον

ἀνίψανον Et. Mag. cod. D, Et. Sym., Hesych.; -ψαλλον Et. Mag. rell.

73 (77 B.)

- 250 Athen. v 180 E

καλεῖ δὲ Στησίχορος μὲν τὴν Μοῦσαν

ἀρχεσίμολπον

Eust. *Od.* 1480. 22 καὶ Στησίχορος δὲ καλεῖ τὴν Μοῦσαν ἀρχεσίμολπον

74 (78 B.)

- 251 Et. Gud. s.v., i 225 de Stefani

ἄτερπνος· οὕτως ὁ ἄγρυπνος παρὰ Ῥηγίνοις, ὥς καὶ παρ' Ἰβύκῳ καὶ Στησιχόρῳ . . . ἐστὶ γὰρ κατ' ἐντέλειαν ἀτέρπυνος, ὁ χωρὶς ὦν ὕπνου.

cf. Et. Mag. 163. 8, An. Par. Cramer iv 61. 22, ad Ibys. fr. 47 infra

75 (81 B.)

- 252 Schol. Dion. Thrac. 19, p. 278. 28 Hilg. (= An. Bekker ii 945. 25)
οἶον ἔνδοθεν ἔξοθεν παρὰ Στησιχόρῳ, πρόσσοθεν παρ' Ὀμήρῳ.

cf. Ibyc. fr. 49

76 (82 B.)

- 253 Et. Mag. 100. 47, Et. Sym. cod. V ibid., Et. Gud. i 135 de Stefani
ἀνασφῆλαι· ἀναρρωσθῆναι, σφῆλον γὰρ τὸ ἰσχυρόν (τὸ ante ἀναρ-
ρωσθ. Et. Sym., mox δ σημαίνει τὸ ἰσχυρόν παρὰ Στησιχόρῳ)·
Στησίχορος

ἐρίσφηλον

ἔφη τὸν Ἡρακλέα (ἐρίσφ.—Ἡρακλέα om. Et. Sym.), ἴσον τῷ
ἐρισθενῇ.

77 (83 B.)

- 254 Et. Mag. 427. 48

Στησίχορος δὲ Τάρταρον

ἡλίβατον

τὸν βαθὺν λέγει.

eadem vel fere eadem Phot. lex. s.v. ἡλίβατον, Hesych. s.v., schol. Lucian. *apol.*
p. 236. 23 Rabe

78 (85 B.)

- 255 Schol. T Hom. *Il.* 21. 575, vi 369 Maass (cf. ii 230, iv 278 Di.) =
Hdn. I 166. 8, II 119. 1 L.

Ἀρίσταρχός τινάς φησι γράφειν κυνυλαγμόν· καὶ Στησίχορος δὲ
εἴοικεν οὕτως ἀνεγνωκέναι. φησὶ γοῦν·

ἀπειρεσίοιο κυνυλαγμοῖο.

Eust. *Il.* 1251. 61 τὸ δὲ ἐπεὶ κεν ὑλαγμόν ἀκούσῃ τινὲς γράφουσιν ἐπεὶ κυνυλαγμόν
(κυνηλ. cod.) ἀκούσῃ, διὰ τὸ γράψαι πον τὸν Στησίχορον ἀπειρεσίου κυνυλαγμοῦ
(κυνηλ. cod.)

ἀπειρεσίοιο κυνυλαγμοῖο iv 278 Di. Eust. ut supra

79 (86 B.)

256 Eust. *Il.* 524. 28

λεύκιππος·

λέγεται παρὰ Στησιχόρῳ ἐπιθετικῶς.

 cf. *Ibyc.* 4. 1 λευκίππους κόρους

80 (47 B.)

257 Et. Gen. B p. 212 Miller

μάτην· ἐστὶ γὰρ ἡ μάτη θηλυκῶς. Στησίχορος·

μάτας

εἶπεν. εἶτα ἡ αἰτιατικὴ εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν.

 Zonar. 1338 s.v. μάτην· ἀντὶ τοῦ ματαίως. ἀπὸ τοῦ θηλυκοῦ εἰς ἐπίρρημα. Στησίχορος· μάτας εἰπών.

 μάτας εἰπών Stesichoro vulgo dabatur: εἰπών, εἶπεν abiudic. Nauck

81 (79 B.)

258 Hesych. s.v.

βρυαλίσκται· πολεμικοὶ ὄρχησταί. μενέδουποι. Ἰβυκος (fr. 54) καὶ Στησίχορος.

 ὠρχηγνται μεναιδοιπον cod., corr. Musurus, Hermann
 incertum quid ad poetam referendum sit: <βρυαλ.> μενέδ. coni. Hermann

82 (87 B.)

259 An. Bekker iii 1397 (Choerob. in *Theodos.* = Hdn. I 45. 14, II 743. 24 L.)

μεσόνυξ, μεσόνυχος·

εἰς τῶν ἐπτὰ πλανήτων παρὰ τοῖς Πυθαγορείοις ὀνομάζεται. μέμνηται Στησίχορος.

83 (88 B.)

- 260 Schol. Ap. Rhod. iv 973, p. 300 W.

ὀρείχαλκος·

εἶδος χαλκοῦ . . . μνημονεύει καὶ Στησίχορος καὶ Βακχυλίδης (fr. 51 Sn.).

cf. Ibyc. fr. 1 (a) 42-43 ὀρειχάλκω

84 (89 B.)

- 261 Phot.
- lex. s.v.*
- , ii 76 Naber = p. 412 Porson

πέποσχα·

Δωριέων τινὲς τούτῳ κέχρηται ὧν καὶ Στησίχορός (-χωρός cod. Gal.) ἐστίν.

πέποσχε Epicharmo (fr. 11 Kaibel) tribuit Et. Mag. 662. 11

85 (91 B.)

- 262 Schol. Ar. Av. 1302, p. 239 White

ὁ πηνέλοψ νήττη μὲν ἐστίν ὅμοιον, περιστερᾶς δὲ μέγεθος· μέμνηται δὲ αὐτοῦ Στησίχορος καὶ Ἰβυκος (fr. 36)

86 (90 B.)

- 263 Strabo viii 3. 31, ii 141 Kramer

Στησίχορον δὲ καλεῖν πόλιν τὴν χώραν Πίσαν λεγομένην, ὡς ὁ ποιητὴς τὴν Λέσβον Μάκαρος πόλιν, Εὐριπίδης δ' ἐν Ἰωνί (294)· Εὐβοί' Ἀθήναις ἐστί τις γείτων πόλις.

87 (92 B.)

264 An. Ox. Cramer i 191. 32 seq. (= Hdn. II 316. 5 L.)

Δωριεῖς γὰρ τὸ ἐφοίτα ἐφοίτη λέγουσι καὶ τὸ ἐσύλα ἐσύλη καὶ τὸ
ηὔδα ηὔδη. ὁ γοῦν Στησίχορος φησι

ποταύδη,

ὁ λέγει ὁ ποιητῆς προσηύδα.

ποτ' αὔδη cod., corr. Cramer

88 (93 B.)

265 Eust. *Il.* 772. 3

ἡ δὲ παροιμία τοὺς φθονεροὺς καὶ ψογεροὺς Τελχῖνας ὡς ἐκ τῶν
εἰρημένων καλεῖ. Στησίχορος δέ, φασί, τὰς Κῆρας καὶ τὰς σκοτώσεις
Τελχῖνας προσηγόρευσε.

cf. Callim. fr. 1. 1 et 7 Pf. cum adnot.

89 (95 B.)

266 Eust. *Od.* 1441. 16

Στησίχορος δὲ (φησὶν).

ὑπερθυμέστατον ἀνδρῶν.

90 (94 B.)

267 Schol. Pind. *Ol.* ix 129, i 297 Dr.

ἔπειτα χάρμα· νῦν ἀντὶ τοῦ χαρά. *Ομηρος δὲ ἐπὶ τῆς μάχης. οἱ
δὲ περὶ Ἰβυκον (fr. 59) καὶ Στησίχορον χάρμην τὴν ἐπιδораτίδα
φασίν. cf. P.Oxy. 1604 2. 13, xiii 36 G.-H.]ς τε χάρμας, ubi in
marg. adn. τὰς ἐπιδораτίδας.

91 (55 B.)

- 268 Schol. Eur.
- Rhes.*
- 5, ii 326 Schw.

οἱ ἀρχαῖοι εἰς τρεῖς φυλακάς νέμονται τὴν νύκτα. Ὅμηρος [[δέ]]. ἀλλ' ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει (*Od.* 14. 483). Στησίχορος δὲ καὶ Σιμωνίδης (fr. 139) πενταφύλακόν φασιν [[ὑποτίθεσθαι τὴν νύκτα]].

^{χρ}στησίδ' δὲ ὁ σιμωνίδης, tum φησιν, cod. A, corr. Schwartz; Στησίχορον δὲ ὁ Σιμωνίδης φησιν coni. Vater (ad Eur. *Rhes.* p. 75)

92 (67 B.)

- 269 Argum. a in Hes.
- scut.*
- p. 267 Rzach

τῆς Ἀσπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ τετάρτῳ Καταλόγῳ φέρεται μέχρι στίχων ν' καὶ σ'. διὸ καὶ ὑπώπτεικεν Ἀριστοφάνης ὡς οὐκ οὔσαν αὐτὴν Ἡσιόδου ἀλλ' ἑτέρου τινὸς τὴν Ὀμηρικὴν ἀσπίδα μιμήσασθαι προαιρουμένον. Μεγακλῆς (Μεγακλείδης coni. Schoemann) ὁ Ἀθηναῖος γνήσιον μὲν οἶδε τὸ ποίημα, ἄλλως δὲ ἐπιτιμᾷ τῷ Ἡσιόδῳ. ἄλογον γάρ φησι ποιεῖν ὄπλα Ἡφαιστον τοῖς τῆς μητρὸς ἐχθροῖς. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ τρίτῳ φησὶν αὐτοῦ εἶναι ἐκ τε τοῦ χαρακτήρος καὶ ἐκ τοῦ πάλιν τὸν Ἰόλαον ἐν τῷ Καταλόγῳ εὐρίσκειν ἡμιοχοῦντα Ἡρακλεῖ. καὶ Στησίχορος δὲ φησιν Ἡσιόδου εἶναι τὸ ποίημα.

Stesichori nomen a contextu alienum videtur: corruptum esse censuit Paley. *Scutum* saec. vi a.C. init. scriptum esse arguunt R. M. Cook *CQ* 31 (1937) 204 seqq., J. L. Myres *JHS* 61 (1941) 17 seqq.: si recte, oritur quaestio de qua consulendus J. A. Davison *Eranos* 53 (1955) 132 seqq.

93 (65 B.)

- 270 Vibius Sequester
- de fluminibus fontibus etc.*
- p. 6. 6 Bursian

Himera oppido Thermitanorum dedit nomen Himerae. hoc flumen in duas partes findi ait Stesichorus, unam in Tyrrenum mare, aliam in Libycum decurrere. Cf. *Himer. or.* xxvii 27, p. 126 seq. Colonna κοσμεῖ μὲν γὰρ Ἀνακρέων τὴν Τηίων πόλιν τοῖς μέλεσι: . . . τὴν δὲ Ἰμέραν τὴν Σικελικὴν οὐκ ἐλευθέραν ποιεῖ μόνον τῶν τυράννων ἀλλὰ καὶ λόγοις κοσμεῖ Στησίχορος. *Sil. Ital.* xiv 232 seq. litora Thermarum prisca dotata Camena / armavere suos qua mergitur Himera ponto / Aeolico.

94 (73 B.)

271 Plin. *n.h.* ii 54, i 143 Mayhoff

virī ingentes supraque mortalia, tantorum numinum lege deprehensa et misera hominum mente iam soluta, in defectibus scelera aut mortem aliquam siderum pavente (quo in metu fuisse Stesichori et Pindari vatū sublimia ora palam est deliquio solis) aut in lunae veneficia arguente mortalitate etc. cf. Plut. *de fac. in orbe lun.* 19, v 3. 57 Hub.-Pohl. Θέων ἡμῖν οὗτος τὸν Μίμνερμον ἐπάξει καὶ τὸν Κυδίαν καὶ τὸν Ἀρχίλοχον, πρὸς δὲ τούτοις τὸν Στῆσίχορον καὶ τὸν Πίνδαρον ἐν ταῖς ἐκλείψεσιν ὀλοφυρομένους· ἄστρον (ἄστρον Boeckh: τὸν codd.) φανερώτατον κλεπτόμενον, καί· μέσῳ ἄματι (ἄμα τὴν codd., corr. Leonicus) νύκτα γινομένην, καὶ τὴν ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου σκότους (-τος codd., corr. B¹ e) <...> ἀτραπὸν φάσκοντας.

post σκότους, lac. 16 litt. cod. E, 2 + 12 cod. B: <ἐσσυμέναν> e Pindaro suppl. Adler incertum quid cuique tribuendum sit: de Stes. auctore versus μέσῳ ἄματι νύκτα γινομένην cogitavit Bergk; vid. Pind. fr. 107 Schroeder (*Paes.* ix 2-5 Sn.) cum adnot., ubi ἄστρον ὑπέρτατον κλεπτόμενον et ἐπίσκοτον ἀτραπὸν

95 (80 B.)

272 Hesych. s.v.

ναυκληρώσιμοι στεγαί· τὰ πανδοκεῖα· †ἐπεὶ ἔνιοι ἐμπορεῖα λέγουσιν. ὥς καὶ Στῆσίχορος ἐμπορικὸν οἶκόν φησιν.†

‘aedes conducendae = deversoria’: hucusque plana, quae sequuntur obscura. incertum quid dixerit Stesichorus, quem voc. ἐμπορικόν usum esse vix adducor ut credam

96

273 Schol. Hom. *Il.* 21 ap. P.Oxy. 221 ii, ii 58 seq. G.-H.

ἠϋξῆκ[εν ὁ Λυκάων τὴν δέησιν· εὐλόγως, [ὅπως συγγνώμης τύχη·] καὶ ἄλλως δὲ [ἅπαντες οἱ μέλλον]τες τελευτᾶν [μακρολόγοι, ὅπως τοσοῦ]τόν γε χρόνον κερδαίνωσι· καὶ παρὰ Στῆσιχῶρι [

suppl. Wilam. *GGA* 1900. 42 e schol. BT apud Stesichorum nescio quis moriturus μακρολογεῖ

vid. Lamprocl. fr. 1 infra (P.Oxy. 1611; schol. E Ald. ad Ar. *Nub.* 967; schol. Aristeid. *or.*; Tzetz. *chil.*): erant qui Π. *περσ.* ad Stesichorum referrent, addito aut δεινὰν θεὸν ἐγρεκύνδοιμον αὐτὸν κλήμιζω πολεμαδόκον ἀγνὰν / παῖδα Διὸς μεγάλου δαμάσιππον

275 artis metricae scriptorum testimonia

(a) (i) Diomed. i 512. 23 K. angelicum metrum celeritate nuntiis aptum Stesichorus invenit. unam enim ultimam syllabam detraxit hexametro et fecit tale: optima Calliope miranda poematibus.

(ii) Fr. Bobiense vi 623. 9 K. octametrum catalecticum, quo usus est Stesichorus in Sicilia: audiat haec nostri mela carminis et tunc per tua rura volabit.

(iii) Serv. *cent. metr.* iv 461. 2 K. (dact.) stesichoreum constat pentametro catalectico, ut est hoc: Marsya cede deo, tua carmina flebis.

(iv) Serv. iv 461. 20 dact. hept. catal.; 462. 20 anap. trim. acatal.; Caes. Bass. vi 256. 9 archebul.; Plot. Sacerd. vi 543. 26 encomiol. (mollius in pueris aut in puellis): haec in fragmentis reperiuntur.

(b) Suda iv 586 A. s.v. *τρία Στησιχόρου*. . . ἐπωδικὴ γὰρ πᾶσα ἡ Στησιχόρου ποιήσις; Diogenian. *cent.* vii 14 (et alii) οὐδὲ τὰ *τρία Στησιχόρου γινώσκεις*, sim. al., vid. L.-S. ad loc. i 288.

MISCELLANEA

99

- 276 (a) Athen. xiii 601 A καὶ Στησίχορος δ' οὐ μετρίως ἐρωτικὸς γενόμενος συνέστησε καὶ τοῦτον τὸν τρόπον τῶν αἰσμάτων ἃ δὴ καὶ τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο παιδεία (παιδιὰ Athen., corr. Welcker) καὶ παιδικά.

credideris Athenaeum carmina qualia *Rhadinam* respicere.

- (b) Eupolis fr. 139, I 294 K. τὰ Στησιχόρου τε καὶ Ἀλκμᾶνος Σιμωνίδου τε / ἀρχαῖον αἰεῖδεν· ὁ δὲ Γνήσιππος ἔστιν ἀκούειν κτλ.

apparet Stesichori carmina in conviviis cantitata esse; apud Lucianum *ver. hist.* ii 15 choros in convivio ducunt Εὐνομὸς τε ὁ Λοκρὸς καὶ Ἀρίων ὁ Λέσβιος καὶ Ἀνακρέων καὶ Στησίχορος. cf. Timaeum ap. Athen. vi 250 B μετὰ τὸ δεῖπνον ἐκείνοι μὲν τῶν Φρυγίου καὶ Στησιχόρου, ἔτι δὲ Πινδάρου παιάνων τῶν ναυτῶν τινὰς ἀνεληφότες ἦιδον.

- (c) Clem. Alex. *strom.* I xvi 78, ii 51 Staehlin μέλος τε αὐτῷ πρῶτος περιέθηκε τοῖς ποιήμασι καὶ τοὺς Λακεδαιμονίων νόμους ἐμελοποίησε Τέρπανδρος ὁ Ἀντισσαῖος, διθύραμβον δὲ ἐπενόησεν Λάσος ὁ Ἑρμιονεύς, ὕμνον Στησίχορος Ἱμεραῖος, χορείαν Ἀλκμάν, κτλ.

SPURIA

100 (43 B., 15^A D.)

277 ΚΑΛΥΚΗ

Athen. xiv 619 D

Ἀριστόξενος δὲ ἐν τετάρτῳ περὶ Μουσικῆς· ἦιδον, φησὶν, αἱ ἀρχαῖαι γυναῖκες Καλύκην τινὰ ὠιδῆν. Στησιχόρου δ' ἦν ποίημα, ἐν ᾧ Καλύκη τις ὄνομα ἐρῶσα Εὐάθλου νεανίσκου εὐχεται τῇ Ἀφροδίτῃ γαμηθῆναι αὐτῷ. ἐπεὶ δὲ ὑπερεῖδεν ὁ νεανίσκος κατεκρήμνισεν ἑαυτήν. ἐγένετο δὲ τὸ πάθος περὶ Λευκάδα. σωφρονικὸν δὲ πάνυ κατεσκευάσεν ὁ ποιητὴς τὸ τῆς παρθένου ἦθος, οὐκ ἐκ παντὸς

τρόπου θελούσης συγγενέσθαι τῷ νεανίσκῳ, ἀλλ' εὐχομένης εἰ δύναίτο γυνὴ τοῦ Εὐάθλου γενέσθαι κουριδίᾳ, ἥ εἰ τοῦτο μὴ δυνατόν ἀπαλλαγῆναι τοῦ βίου.

Eust. II. 1236. 61 ἦν δέ τις καὶ Καλύκη ὠιδῇ, Στσησιχόρου ποίημα ἐπὶ τῇ Καλύκῃ κατακρημνισθείσῃ δι' ἔρωτα. καὶ Ἀρπαλύκῃ ἑτέρα ἐπὶ ὁμοίῳ πάθει

Stesichoro recte abiudicavit Rose CQ 26 (1932) 92; cf. etiam E. Rizzo *Questioni Stesicoree* I (Messina, 1895)

101 (44 B., 16 D.)

ΠΑΔΙΝΗ

278

Strabo viii 3. 20, ii 125 seq. Kramer

καὶ πεδίον δ' αὐτόθι καλεῖται Σαμικόν· ἐξ οὗ πλέον ἄν τις τεκμαίροίτο ὑπάρξαι ποτὲ πόλιν τὴν Σάμον. καὶ ἡ 'Ραδίνη δὲ ἦν (εἰς ἣν codd.) Στσησίχορος ποιῆσαι δοκεῖ, ἥς ἀρχή

ἄγε Μοῦσα λίγει' ἄρξον ἀοιδᾶς †ἐρατῶν ὕμνους†

Σαμίων περὶ παίδων ἐρατῇ φθεγγομένα λύραι,

ἐντεῦθεν λέγει τοὺς παῖδας. ἐκδοθεῖσαν γὰρ τὴν 'Ραδίνην εἰς Κόρινθον τυράννῳ φησὶν ἐκ τῆς Σάμου πλεῦσαι πνέοντος Ζεφύρου, οὐ δὴ ποῦθεν τῆς 'Ιωνικῆς Σάμου· τῷ δ' αὐτῷ ἀνέμῳ καὶ ἀρχιθέωρον εἰς Δελφούς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς ἐλθεῖν, καὶ τὸν ἀνεψιὸν ἐρῶντα αὐτῆς ἄρματι εἰς Κόρινθον ἐξορμήσῃ παρ' αὐτήν· ὃ τε τύραννος κτείνας ἀμφοτέρους ἄρματι ἀποπέμπει τὰ σώματα, μεταγνοὺς δ' ἀνακαλεῖ καὶ θάπτει.

Pausan. vii 5. 13 Σαμίοις δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν εἰς τὸ 'Ηραῖον τὸ 'Ραδίνης καὶ Λεοντίχου μνήμα ἔστι, καὶ τοῖς ὑπὸ ἔρωτος ἀνιωμένοις εὐχεσθαι καθέστηκεν ἰοῦσιν ἐπὶ τὸ μνήμα

1 ἐρατωνύμου conl. Bergk, 'Ερατὼ νόμους Heyne, 'Ερατοὶ νόμους Bergk
Stesichoro recte abiudicavit Rose CQ 26 (1932) 83

102 (63 B.)

279

ΔΑΦΝΙΣ

Aelian. *v.h.* x 18, ii 112 Hercher

βουκολῶν δὲ κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ Δάφνις, ἡράσθη αὐτοῦ νύμφη μία καὶ ὠμίλησε καλῶι ὄντι . . . συνθήκας δὲ ἐποίησε μηδεμιᾷ ἄλλῃι πλησιᾶσαι αὐτὸν καὶ ἐπηπειλήσεν ὅτι πεπρωμένον ἐστὶν αὐτὸν στερηθῆναι τῆς ὄψεως εἰς παραβῆναι. καὶ εἶχον ὑπὲρ τούτων ῥήτραν πρὸς ἀλλήλους. χρόνῳ δὲ ὕστερον βασιλέως θυγατρὸς ἐρασθείσης αὐτοῦ οἰνωθεὶς ἔλυσε τὴν ὁμολογίαν καὶ ἐπλησίασε τῇ κόρῃ. ἐκ δὲ τούτου τὰ βουκολικὰ μέλη πρῶτον ἦισθη καὶ εἶχεν ὑπόθεσιν τὸ πάθος τὸ κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. καὶ Στησίχορον γε τὸν Ἰμεραῖον τῆς τοιαύτης μελοποιίας ὑπάρξασθαι.

103 (66 B.)

280 Aelian. *n.a.* xvii 37, i 428 seq. Hercher

ἀμῶντες ἄνθρωποι τὸν ἀριθμὸν ἑκαίδεκα τοῦ ἡλίου καταφλέγοντος δῖφι πιεζόμενοι ἕνα ἑαυτῶν ἀπέστειλαν ἐκ πηγῆς γειτνιώσης κομίσαι ὕδωρ. οὐκοῦν ὁ ἀπὼν τὸ μὲν δρέπανον τὸ ἀμνητικὸν διὰ χειρὸς εἶχε τὸ δὲ ἀρυστικὸν ἀγγεῖον κατὰ τοῦ ὤμου ἔφερεν. ἐλθὼν δὲ καταλαμβάνει αἰτὸν ὑπὸ τινος ὄψεως ἐγκρατῶς τε καὶ εὐλαβῶς περιπλακέντα. ἔτυχε δὲ ἄρα καταπτάς μὲν ἐπ' αὐτὸν ὁ αἰτὸς, οὐ μὴν τῆς ἐπιβουλῆς ἐγκρατὴς ἐγένετο, οὐδέ, τοῦτο δὴ τὸ Ὀμηρικόν, τοῖς ἑαυτοῦ τέκνοις τὴν δαῖτα ἐκόμισεν, ἀλλὰ τοῖς ἐκείνου περιπεσὼν ἔρμασιν ἐμελλεν οὐ μὰ Δί' ἀπολεῖν ἀλλ' ἀπολείσθαι. εἰδὼς οὖν ὁ γεωργὸς τὸν μὲν εἶναι Διὸς ἀγγελοῦ καὶ ὑπηρέτην, εἰδὼς γε μὴν κακὸν θηρίον τὸν ὄφιν, τῷ δρεπάνῳ τῷ προειρημένῳ διακόπτει τὸν θῆρα, καὶ μέντοι καὶ τῶν ἀφύκτων ἐκείνων εἰργμῶν τε καὶ δεσμῶν τὸν αἰτὸν ἀπολύει. ὁδοῦ μέντοι πάρεργον τῷ ἀνδρὶ ταῦτα καὶ δὴ διεπέπρακτο, ἀρυσάμενος δὲ τὸ ὕδωρ ἦκε καὶ πρὸς τὸν οἶνον κεράσας ὥρεξε πᾶσιν, οἱ δὲ ἄρα ἔπιον καὶ ἀμυστὶ καὶ πολλὰς ἐπὶ τῷ ἀρίστῳ. ἐμελλε δὲ καὶ αὐτὸς ἐπ' ἐκείνοις πίεσθαι· ἔτυχε γάρ πως ὑπηρέτης κατ' ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ ἀλλ' οὐ συμπότης ὢν. ἐπεὶ δὲ τοῖς χεῖλεσι τὴν κύλικα προσῆγεν, ὁ σωθεὶς αἰτὸς ζωάγρια ἐκτίνων οἱ καὶ κατὰ τύχην ἀγαθὴν ἐκείνου

ἔτι διατρίβων περὶ τὸν χώρον ἐμπίπτει τῇ κύλικι καὶ ἐκταράττει αὐτὴν καὶ ἐκχεῖ τὸ ποτόν. ὁ δὲ ἡγανάκτησεν, καὶ γὰρ ἔτυχε διψῶν, καὶ λέγει· εἴτα μέντοι σὺ ἐκεῖνος ὢν· καὶ γὰρ τὸν ὄρνιν ἐγνώρισε· τοιαύτας ἀποδίδως τοῖς σωτήρησι τὰς χάριτας; ἀλλὰ πῶς ἔτι ταῦτα καλὰ; πῶς δ' ἂν καὶ ἄλλος σπουδὴν καταθέσθαι θελήσειεν ἔς τινα αἰδοῖ Διὸς χαρίτων ἐφόρου τε καὶ ἐπόπτου; καὶ τῷ μὲν ταῦτα εἴρητο, καὶ ἐφρύνετο· ὁρᾷ δὲ ἐπιστραφεὶς τοὺς πίνοντας ἀυπαίροντάς τε καὶ ἀποθνήσκοντας. ἦν δὲ ἄρα ὡς συμβαλεῖν ἐμημεκῶς ἔς τὴν πηγὴν ὁ ὄφεις καὶ κεράσας αὐτὴν τῷ ἰῷ. ὁ μὲν οὖν ἀετὸς τῷ σώσαντι ἰσότιμον τῆς σωτηρίας ἀπέδωκε τὸν μισθόν. λέγει δὲ Κράτης ὁ Περγαμηνὸς ὑπὲρ τούτων καὶ τὸν Στησίχορον αἰδεῖν ἔν τινι ποιήματι οὐκ ἐκφοιτήσαντί που ἔς πολλοὺς σεμνόν τε καὶ ἀρχαῖον ὥς γε κρίνειν ἐμὲ τὸν μάρτυρα ἐσάγων.

sim. Tzetz. *chil.* iv 302 seqq., p. 131 Kiessling

ΑΠΟΡΗΤΗΕΓΜΑΤΑ

(a) Aristot. *rhet.* ii 20. 1393 b 6, p. 136 Roemer λόγος δὲ οἷος ὁ Στησιχόρου περὶ Φαλάριδος . . . Στησίχορος μὲν γάρ, ἐλομένων στρατηγὸν αὐτοκράτορα τῶν Ἱμεραίων Φάλαριν καὶ μελλόντων φυλακὴν διδόναι τοῦ σώματος, τᾶλλα διαλεχθεὶς εἶπεν αὐτοῖς λόγον, ὥς ἵππος εἶχε λειμῶνα μόνος, ἐλθόντος δ' ἐλάφου καὶ διαφθείροντος τὴν νομὴν, βουλόμενος τιμωρῆσασθαι τὸν ἐλάφον ἡρώτα τινὰ ἀνθρώπον εἰ δύναιτ' ἂν μετ' αὐτοῦ τιμωρῆσασθαι τὸν ἐλάφον, ὁ δ' ἔφησεν, εἰάν λάβῃ χαλινὸν καὶ αὐτὸς ἀναβῇ ἐπ' αὐτὸν ἔχων ἀκόντια. συνομολογήσαντος δὲ καὶ ἀναβάντος ἀντὶ τοῦ τιμωρῆσασθαι αὐτὸς ἐδούλευσε τῷ ἀνθρώπῳ. οὕτω δὲ καὶ ὑμεῖς, ἔφη, ὁρᾶτε μὴ βουλόμενοι τοὺς πολεμίους τιμωρῆσασθαι ταῦτό πάθητε τῷ ἵππῳ· τὸν μὲν γὰρ χαλινὸν ἔχετε ἤδη, ἐλόμενοι στρατηγὸν αὐτοκράτορα· εἰάν δὲ φυλακὴν δῶτε καὶ ἀναβῆναι ἐάσητε, δουλεύσετε ἤδη Φαλάριδι. cf. Conon. *narr.* xlii.

(b) *ibid.* 1394 b–1395 a ἀρμόττει δ' ἐν τοῖς τοιούτοις . . . τὰ αἰνιγματώδη, οἷον εἴ τις λέγει ὅπερ Στησίχορος ἐν Λοκροῖς εἶπεν, ὅτι οὐ δεῖ ὕβριστὰς εἶναι, ὅπως μὴ οἱ τέττιγες χαμόθεν αἰδωσιν.

Dionysio adscribit Demetr. *eloc.* 99.

(c) Philodem. *mus.* 30. 31, p. 18 Kernke καὶ Τέρπανδ[ρος] κατὰ μαν[τεῖον] [ἐν τοῖς] φιλιτείοις αἰ[δ]ω[ν] τῆς ταρ[α]χῆς ἔπαυσε τοὺς [Λακεδαιμονίους] καὶ περὶ Στησιχ[ό]ρου δ' ἱστορεῖται διότι τῶν ν ἀν[τι]παρατεταγμένων [ἤδη] καταστὰς ἐν μέσοις [ἡισέ τι παρα]κλητικὸν καὶ δια[λλάξ]α[s] διὰ τοῦ μέλου[s] εἰς ἡσυχ[ί]αν αὐτοὺς μετέσ[τησεν].

(d) *ibid.* 20. 1, p. 87 K. (= fr. 71 B.)] ἀγώνων ἔτερπεν ὁ Τέρ[παν]δρος, τοὺς δὲ Λάκωνας <μῆ> ἀπε[ι]θεῖν προα[ι]ρουμένους τῷ μαντείῳ κα[ὶ] λόγῳ δ' ἴσω[s] προαχθέν[τ]ας ἀποτεθεῖσθαι τὴν στάσιν. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ μὲν κα[τ]ὰ Στησίχορον οὐκ ἀκρι[β]ῶ[s] ἱστο[ρεῖ]ται, τ[ὸ] δ[ὲ] Π[ι]νδάρειον εἰ τῆς διχ[ο]νοίας ἔπαυσεν οὐκ οὔδαμεν κτλ.

(e) Plin. *n.h.* x 82, ii 243 Mayhoff (de luscinae cantu) breviterque omnia tam parvulis in faucibus, quae tot exquisitis

tibiarum tormentis ars hominum excogitavit, non ut sit dubium hanc suavitatem praemonstratam efficaci auspicio, cum in ore Stesichori cecinit infantis. cf. Christod. *ecphr.*, *Anth. Pal.* ii 125 seqq. Στησίχορον δ' ἐνόησα λιγύθροον, ὃν ποτε γαῖα / Σικελίη μὲν ἔφερβε, λύρης δ' ἐδίδαξεν Ἀπόλλων / ἀρμονίην ἔτι μητρὸς ἐνὶ σπλάγχνοισιν ἐόντα. / τοῦ γὰρ τικτομένοιο καὶ ἐς φάος ἄρτι μολόντος / ἔκποθεν ἡερόφοιτος ἐπὶ στομάτεσσιν ἀηδῶν / λάθρηι ἐφεζομένη λιγυρὴν ἀνεβάλλετο μολπήν.

IBYCUS

P.Oxy. 1790, cui accedunt eiusdem p. fr. P.Oxy. 2081(f); saec. i a.C.

- οἱ καὶ Δαρδανίδα Πριάμοιο μέ-
 γ' ἄσ]τυ περικλεές ὄλβιον ἡνάρων
 Ἄργ]οθεν ὀρνυμένοι
 4 Ζη]νὸς μεγάλοιο βουλαῖς
 ξα]νθάς Ἑλένας περὶ εἶδει
 δῆ]ριν πολύμνον ἔχ[ο]ντες
 πό]λεμον κατὰ δακρ[υό]εντα,
 Πέρ]γαμον δ' ἀνέ[β]α ταλαπείριο[ν ἄ]τα
 9 χρ]υσοέθειραν δ[ι]ὰ Κύπριδα.
 νῦ]ν δέ μοι οὔτε ξιναπάταν Π[άρι]ν
 . .] ἐπιθύμιον οὔτε τανί[σφ]υρ[ον]
 ὑμ]νῆν Κασσάνδραν
 13 Πρι]άμοιό τε παῖδας ἄλλου[ς]
 Τρο]ίας θ' ὑψιπύλοιο ἀλώσι[μο]ν
 ἄμ]αρ ἀνώνυμον· οὐδεπ[
 ἡρ]ώων ἀρετὰν
 17 ὑπ]εράφανον οὓς τε κοῖλα[ι]
 νᾶες] πολυγόμοφοι ἐλεύσα[ν]
 Τροί]αι κακόν, ἥρωας ἐσθ[λο]ύς·
 τῶν] μὲν κρείων Ἀγαμέμνων
 ἄ]ρχε Πλεισθ[ενί]δας βασιλ[εὺ]ς ἀγὸς ἀνδρῶν
 22 Ἀτρεός ἐσ[θλοῦ] πάις ἐκ π[ατρός]
 καὶ τὰ με[ν] ἄν] Μοῖσαι σεσοφ[ισμ]έναι
 εὖ Ἑλικωνίδ[ες] ἐμβαίεν λογ[
 θνατὸς δ' οὐ κ[ε]ν ἀνῆρ
 26 διερό[ς] τὰ ἕκαστα εἵποι
 ναῶν ὡ[ς] Μεν]έλαος ἀπ' Αὐλίδος
 Αἰγαῖον δ[ιὰ πό]ντον ἀπ' Ἀργεος
 ἡλύθο[ν]]ν
 30 ἱπποτρόφο[ν] . . .]ε φώτες
- ἀντ.
ἐπωιδ.
στρ.
ἀντ.
ἐπωιδ.
στρ.
ἀντ.

- χ[αλκάσπ[ιδες υἱ]ες Ἀχα[ι]ῶν ἐπωιδ.
 τῶν μὲν προφ[ερέστατος αἰ]χμῶι
 ...]. πόδ[ας ὦ]κὺς Ἀχιλλεύς
 καὶ μέ[γας Τ[ελαμ]ώνιος ἄλκι[μος Αἴ]ας
 35]. ατ[.....]γυρος.
]ος ἀπ' Ἀργεος στρ.
]ς ἐς Ἴλιον
]
 39].[...].
]α χρυσεόστροφ[ος ἀντ.
 Ὕλλης ἐγήνατο, τῶι δ' [ᾗ]ρα Τρωίλων
 ὥσει χρυσὸν ὄρει-
 43 χάλκωι τρὶς ἀπεφθο[ν] ἤδη
 Τρῶες Δ[α]ναοὶ τ' ἐρό[ε]σσαν ἐπωιδ.
 μορφὰν μάλ' εἴσκον ὅμοιον.
 τοῖς μὲν πέδα κάλλεος αἰὲν
 καὶ σύ, Πολύκρατες, κλέος ἄφθιτον ἐξεῖς
 48 ὥς κατ' αἰοιδᾶν καὶ ἐμὸν κλέος.

accedit schol.]ίμαχος ἐν τῶι περὶ Τεύκρου φησί· πα[.....]ν | [...].ν τοῦ
 κ(ατα)λαβ(εῖν) ἵππους οὖς μετὰ τὸν [...].]σχα[....].του τὴν γένεσιν Τευκρ...
 ἀναπεπλ[ηρω...].αι ὥς | [...].]θαι τι ἀλ[....] τοῦ Λαομέ[δο]ντος μέ[.....] ἐστρά[-
 [τευσε]ν ισε[...].ε[...]......

init. Καλλ]ίμαχος e.p., Λυσ]ίμαχος Croenert; vid. Pfeiffer, *Callim.* i fr. 698 et
 p. 498

accentus, simi. : 2 ἡνάρων	5 νθᾶς	εἰδεῖ	10 οὔτε	ἀπάταν	12 ἡν
17 ὄυστεκού	18 γόμοφιελεύ	19]ᾗ	21]ρχε	22 παῖς	23 μόις
]έναι	24 εὐέλικωνίδ	βαίεν	28 γαῖ	29 λύθ	41 γήν
ὄρει	43 χάλ	ᾗπε	ἤδη	44 ναοίτ' ἐρό	45 μάλεισκ
47 λύκ	εξεῖς				46 πέδα

suppl. e.p. exceptis quae infra memorantur

i suppl. Murray 1-2 Πριάμω μέγα / ᾄστυ coni. Maas 11 ἦν] suppl. e.p.,
 ἦς] Wilam., ἐστ'] Maas 14 ἀλώσιμον suppl. Maas 15 ᾄμαρ suppl.
 Wilam. fin. ἐπανερχομαι suppl. e.p., ἐπελεύσομαι Wilam. 21 ᾄ] suppl.
 Wilam. (ἦ) e.p.) 24 λοχ[, λοπ[, λογ[, possis 25 vel οὐκ [ᾄ]ν 26 διερο-
 [...].]ταεκάστα Π: quid in lacuna fuerit obscurum 29 ἡλύθον, non ἡλυθε
 (e.p.), poscit accentus [ἐς Τροία]ν suppl. e.p. 30 ὥς δ]ε suppl. e.p., οἱ τ]ε
 Wilam. 36 Τυδέος υἱ]ός suppl. Lobel 40 χρυσο Π, sup. o scr. e man.
 prima, mox α cursivum additum est Zeuxippi nomen supplendum esse
 vidit Barron 47 Πο(υ)λύ- e.p., sed cf. Pind. *Isthm.* 2. 36 (Maas) 48 marg.
 sin. carminis finem notat coronis

cum Ibyceis in edit. Alex. traditum esse credo; Ibycone ipsi iure sit adscri-
 ptum, dubitationi locus vid. Barron *CR* 1961. 185, *CQ* 1964. 224

(b)

P.Oxy. 1790 fragmenta minora

fr. 4 col. ii (= 4 D.)

fr. 5 (= 5 D.)

fr. 6

σο[	δασε[	]σι[
α[	]ένθ[	]
ε.[	ι]χνα[	[]
νυσσον[	αἰθόια[	]δ[
5 ασπιδα[	5 αιτελυ[	5]κέ[
τοιδαυχα[	πα[	]νη[
τυπτ[	φραδ[	]νοσα[
εγ[	ναιο[	]φά[
	ἐξάπ[	
(col. i tantum]οις·	10]ατα[	
versu septimo)	].[	

6 scil. τοὶ δ' αὖ χα[

3 suppl. e.p.

4 scil. αἶθ' οἶα[

fr. 7

fr. 8

fr. 9

fr. 10

].	].[	]δ' αρε[	]λο[
]κτυ	]σινπ[		]στ[
]νηττηρυγα[	]ῆοσδ.[		]ππ[
]λίσπρε[	]ιλο[	fr. 11	]..[
	5]εσμ[		

3 κυβερ]ν- possis, e.p.

3 ἦ possis

]ου[
]ρεα[

fr. 12

fr. 13

fr. 14

fr. 15

]ροσ[	]ιφα[	]	]ὠσ[
].[	]	]	]
]μ[	]	]ὠτό[	]λέ[
[]			]ο·
5 []			5]οσ[
].[			]ρχ[

sub 3 schol.
vestigia minima

(c)

eiusdem p. fragmenta postmodo reperta: P.Oxy. 2081(f)

fr. 1	fr. 2
· ·	· ·
·]·[	·]·ϑ[
·]	·]·νεπι[
·]ν·	·]ωνια[
·]	·]σαν[
5]	5]πασ[
·]	·]ρητο[
· · ·	·]σιγυ[
	· · ·
fr. 3	fr. 4
· ·	· ·
·]ασ[	·]ε·[
·]ν	·]νικη[
·]	·]σεμε[
·]τάμνω[	·]·ολᾱι
5]	5]ἀγητοριχ[
·]	·]μουσνα[
·]	·]εροεντα[
· · ·	col. fin. ut vid.

Μελῶν $\bar{\alpha}$

2 (21 B., 1 D.)

283 Herodian. π.μ.λ. β̄ 36, II 941. 24 L. (cf. II 392. 19)

ὁπότε δὲ ἐπὶ τῆς ἐκπλήξεως παραλαμβάνεται γένος ἐπιδέχεται
τὸ οὐδέτερον (scil. τάφος)· ἡ δ' ἄνευ δὴν ἦστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ
ἴκανε (= Od. 23. 93)· ἀλλ' ἴσως τοῦτο ἀμφίβολον. ὁ μέντοι Ἰβυκος
διέστειλε τὸ γένος ἐν τῷ πρώτῳ σχεδὸν τὸν Ὀμηρικὸν μεταλαβὼν·
φησὶ γάρ·

δαρὸν †δάραοι† χρόνον ἦστο τάφει πεπαγώς,
οὕτω γὰρ ἔκλινεν ὡς βέλει.

δάραοι tamquam dittogr. seclisit Lehrs; παρά οἱ conl. Hermann, δ' ἄρα οἱ
Dindorf τάφεις cod., corr. Bloch πέπηγώς cod.

3 (44 B., I adnot. D.)

284 Schol. Ap. Rhod. iv 57, p. 264 W.

"Ιβυκος δὲ ἐν α' "Ηλιδος αὐτὸν (scil. τὸν Ἐνδυμίωνα) βασιλεῦσαι
φησι.

Μελῶν εἶ

4 (16 B., 2 D.)

285 Athen. ii 57 F-58 A

"Ιβυκος δὲ ἐν πέμπτῳ μελῶν περὶ Μολιωνιδῶν φησι·

τούς τε λευκίππους κόρους

τέκνα Μολιόνας κτάνον,

ἄλικας ἰσοκεφάλους ἐνιγυίους

ἀμφοτέρους γεγαῶτας ἐν ὠέῳ

5 ἀργυρέῳ.

Eust. *Od.* 1686. 45 ὁ δὲ μελοποιὸς "Ιβυκος καὶ τοὺς Μολιωνίδας ὁμοίως παράγει
ἐξ ὠιοῦ εἰπὼν αὐτοὺς ἄλικας ἰσοκεφάλους ἐνιγυίους ἀμφοτέρους γεγαῶτας ἐν ὠέῳ
ἀργυρέῳ. . . . Ἐπίχαρμος . . . διὰ τοῦ εἰ λέγει ὤσον ὁμοίως τῷ "Ιβύκῳ

1 κούρους codd., corr. Dindorf 2 κτάνεν coni. Hartung

nihil non venit in controversiam: λευκίππους, γεγ. ἐν ὠέῳ diceres Dioscuros,
vix autem Neptuni vel Actoris filios; matris Molionae nomen fictum est ex
Homericō illo Μολιόνε (de quo consulendus Wackernagel *KZ* 23 (1877) 302
seqq.: = 'Molion et gemellus eius frater'); languet voc. ἄλικας de gemellis
unicorporeis dictum; ἰσοκεφ. ἐνιγυίους necesse est interpreteris 'capita similia,
eadem membra = bina capita, corpus unum habentes', quamvis neque ἰσο- nec
-γυίους apte dicatur, et valde abnorme sit ἰσο- pro syllaba longa

consulendi inter alios H. von Gaertringen *RE* 1 (1893) 1217 seqq.; Robert
Heldens. 2 (1921) 538 seqq.; Schweitzer *Herakles* (1922) 17 seqq., 107 seqq.;
Wilam. *Pind.* (1922) 513 seqq., *SBBA* (1925) 224 seq., 237 n. 2; Weinreich *Phil.*
Woch. (1924) 810 seqq.; Blinkenberg *Fibules gr. et orientales* (1926) 164 seq.; M.
van der Kolf *RE* 16 (1933) 3 seqq.; Hampe *Fruehe gr. Sagenbilder in Boeotien*
(1936) 45 seqq., 88 (Actoridas in vasis esse depictos negant Cook *BSA* 35 (1934)
206, Kirk *BSA* 44 (1949) 149; contra Webster *BSA* 50 (1955) 39 seq.); Jacoby ad
Pherecyd. 3 F 79 b

INCERTI LOCI

286 Athen. (om. E) xiii 601 B

(600 F ὡς φησι Χαμαιλέων . . .) καὶ ὁ Ῥηγῖνος δὲ Ἰβυκος βοᾷ
καὶ κέκραγεν·

ἦρι μὲν αἶ τε Κυδωνίαι
μηλίδες ἀρδόμεναι ῥοᾶν
ἐκ ποταμῶν, ἵνα Παρθένων
κῆπος ἀκήρατος, αἶ τ' οἰνανθίδες
5 αὐξόμεναι σκιεροῖσιν ὑφ' ἔρνεσιν
οἰναρέοις θαλέθοισιν· ἐμοὶ δ' ἔρος
οὐδεμίαν κατάκοιτος ὥραν.
†τε† ὑπὸ στεροπᾶς φλέγων
Θρηγίκιος Βορέας
10 αἰσῶν παρὰ Κύπριδος ἀζαλέ-
αις μανίαισιν ἐρεμνὸς ἀθαμβῆς
ἐγκρατέως πεδόθεν †φυλάσσει†
ἡμετέρας φρένας

incertum quatenus dialectus sit pessum data (2 μαλ-, 4 κᾶπ-, 9 Θρα-, 13 ἄμ-;
Κυδωνίαι, ἀρδομέναι, αὐξομέναι, ὑπ' ἔρν-)

2 ῥοᾶν, 4 -ιδος, 7 -κητος Athen., corr. Musurus 8 ἄθ' ὑπὸ coni. Hermann,
ἀλλ' ἄθ' ὑπὸ Mehlhorn, alii alia (ἡύθ', οἰά θ') 9 θρηγίκιος Athen., corr. Ursinus
9 seqq. versuum divisio incerta de stropharum responsione (1-7 = 8 seqq.)
frustra deliberavi 11 ἀθάμβησεν κραταιῶς Athen., corr. Schweighaeuser,
Hermann 12 παιδ' ὄθεν Athen., corr. Naeke φυλάσσει Athen., sententiae
contrarium: φλάσεν coni. Hermann (frustra σαλάσσει Mueller, τινάσσει Naeke)

287 Plato *Parmen.* 137 A

καίτοι δοκῶ μοι τὸ τοῦ Ἰβυκείου ἵππου πεπονθῆναι ὡς ἐκείνος
ἀθλητῇ ὄντι καὶ πρεσβυτέρῳ ὑφ' ἄρματι μέλλοντι ἀγωνιεῖσθαι καὶ
δι' ἐμπειρίαν τρέμονται τὸ μέλλον ἑαυτὸν ἀπεικάζων ἄκων ἔφη καὶ
αὐτὸς οὕτω πρεσβευτῆς ὢν εἰς τὸν ἔρωτα ἀναγκάζεσθαι ἰέναι. ad
haec schol. p. 49 Greene τὸ τοῦ μελοποιοῦ Ἰβύκου ῥητόν·

Ἔρος αὐτὲ με κυανέοισιν ὑπὸ
βλεφάροις τακέρ' ὄμμασι δερκόμενος
κηλήμασι παντοδαποῖς ἐς ἅπει-
ρα δίκτυα Κύπριδος ἐσβάλλει·

- 5 ἥ μὰν τρομέω νιν ἐπερχόμενον,
ὥστε φερέζυγος ἵππος ἀεθλοφόρος ποτὶ γῆραι
ἀέκων σὺν ὄχεσφι θοοῖς ἐς ἀμιλλαν ἔβα.

Procl. comment. in Plat. *Parmen.* v 316 Cousin = p. 808 Stallbaum φησὶν . . .
ταῦτόν τῳ Ἰβύκῳ πεπονθῆναι τῷ πρὸς τὰ ἐρωτικά διὰ γῆρας ἑαυτὸν ἐπιδιδόναι
κατοκνοῦντι μὲν ἀναγκαζομένῳ δὲ καὶ δὴ καὶ ἀπεικάζοντι τὴν παρούσiam (παρούσαν?)
αὐτῷ ταύτην ἀνάγκη (-ην?) ἵππῳ πρεσβυτῇ καὶ ἤδη πολλάκις ἡγωνισμένῳ καὶ δι'
ἐμπειρίαν τρέμονται τὸ μέλλον. λέγει δὲ πως οὕτως ὁ μελοποιός· Ἔρος—ἔβα

1 ἔρος codd. 2 fort. βλεφάρων; cf. Il. 19. 17 ὅσσε . . . ὑπὸ βλεφάρων, al.
τακέρᾱ codd. 3 εἰς codd. 3-4 ἀπείρονα conī. Schneidewin, Hecker
4 ἐσβάλλει Clemm (*Misc. Crit.* (1879) p. 4 seq.; εἰς-); βάλλει codd.; cf. S. *Ai.* 60
εἰσέβαλλον εἰς ἔρκη, A. *PV* 1074 εἰς . . . πῆμ' εἰσέβαλεν Κύπριδος εἰσέβαλεν
conī. Schneidewin ('hortatu Dissenii'), Κύπριδι βάλλει Schoemann 5 τρομέων
ἴν' schol., τρομέω om. νιν Procl.: corr. Koen -όμενος Procl. 6 ὥς τις Procl.
γῆρας possis, cf. E. *Med.* 600 πρὸς γῆρας 7 ἀσκῶν codd., corr. Siebenkees
σὺν συνοχέσι schol. θεοῖς Procl. εἰς codd. ἔβαν schol. cod. W et Procl.
cod. B

288 Athen. xiii 564 F

τυφλὸς ὁ ἔπαινος (Philoxeni fr. 8 laudaverat) καὶ κατ' οὐδὲν
ὁμοιος τῷ Ἰβυκίῳ ἐκείνῳ·

Εὐρύαλε γλαυκῶν Χαρίτων θάλος < >
καλλικόμων μελέδημα, σὲ μὲν Κύπρις
ἄ τ' ἀγανοβλέφαρος Πει-
θὼ ῥοδέοισιν ἐν ἄνθεσι θρέψαν.

Eust. *Od.* 1558. 17 τυφλὸς ὁ ἔπαινος καὶ κατ' οὐδὲν ὁμοίος Ἰβυκείῳ ἐκείνῳ τῷ γλαυκέων Χαρίτων θάλαμος καλλικόμων—θρέψαν

1 sunt qui γλαυκέων de caeruleis oculis dictum putent (cf. Wilam. *Pind.* 510): scimus ita locutos esse Herodotum Hippocratem Aristotelem, exempla apud poetas frustra quaerimus. corruptum esse iudicare plurimi: γλυκέων coni. Jacobs (et Fiorillo); potius fort. γλυκεῶν vel -εᾶν (Schneidewin), Homerice pro γλυκειῶν, cf. βαθέην, -έης *Il.* 15. 606, al., ὠκέα pro ὠκεία; Chantraine *Gr. Hom.* i 73, 253 lacunam post θάλος notant Hermann, Schneidewin, ne claudicent numeri: equidem Bergkium secutus θάλος, <'Ωρᾶν> καλλικόμων suppleverim collato loco simillimo Hes. *op.* 73 seqq. Χάριτες τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθῶ / . . . ἀμφὶ δὲ τήν γε / *Ωραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσι 4 ἐν om. E, Eust.

8 (30 B.)

289 Schol. Ap. Rhod. iii 114–17, p. 220 W.

διὰ τούτων τῶν στίχων παραγράφει τὰ εἰρημένα ὑπὸ Ἰβύκου ἐν οἷς περὶ τῆς Γανυμήδους ἀρπαγῆς εἶπεν ἐν τῇ εἰς Γοργίαν ᾠδῇ· καὶ ἐπιφέρει περὶ τῆς Ἡοῦς ὡς ἤρπασε Τιθωνόν.

9 (13–14 B., 27–28 D.)

290 Diomed. *art. gramm.* i, *Gramm. Lat.* i 323 Keil

patronymica sunt quae a patre sumuntur, ut Pelides Priamides. abusive saepe etiam a matre fiunt, ut Latous Apollo . . . aut ab avo . . . aut ab avia . . . aut a fratribus . . . aut a maioribus, ut Belides Palamedes, aut a maritis, ut Helena Menelais, aut a filiis, ut Althaea Meleagris, sicut Ibycus Graecus rettulit.

utrumque exemplum Ibyco tribuit Bergk; de priorē Ἑλένα Μενελαΐς ambigas licet

10 (37 B.)

291 Schol. Ap. Rhod. iv 814–15, p. 293 W.

ὅτι δὲ Ἀχιλλεύς εἰς τὸ Ἥλύσιον πεδῖον παραγενόμενος ἔγρημε Μήδειαν πρῶτος Ἰβυκος εἶρηκε, μεθ' ὃν Σιμωνίδης (fr. 53).

11 (49 B.)

292 Philodem. *de piet.* p. 18 Gomperz

Αἰσχύλος δ[.....] καὶ Εἰβ[υκος καὶ Τε]λέστης (fr. 8) [.....
] τὰς Ἀρπ[υίας]

ποιουσιν] τὰς Ἀρπ[υίας θνησκ]ούσας ὑπ[ὸ τῶν Βορέου παί]δων suppl. Gomperz

12 (12 B., 26 D.)

293 Et. Mag. 171. 7 (= Hdn. II 176. 11 L.)

αὔσιον· καὶ ὁ μὲν Ἴβυκος αὔσιον λέγει, οἶον·
 οὐ γὰρ αὔσιον πάις Τυδέος

πάις an παῖς incertum Τυδέως codd.

13 (38 B.)

294 Schol. Pind. *Nem.* x 12, iii 167–8 Dr.

Διομήδεα δ' ἄμβροτον ξανθά ποτε γλαυκῶπις ἔθηκε θεόν· καὶ οὗτος Ἀργεῖος, ὃς δι' ἀρετὴν ἀπηθανατίσθη· καὶ ἔστι περὶ τὸν Ἀδρίαν Διομήδεια νῆσος ἱερά, ἐν ἣι τιμᾶται ὡς θεός. καὶ Ἴβυκος οὕτω. τὴν Ἑρμιόνην γήμας ὁ Διομήδης ἀπηθανατίσθη σὺν τοῖς Διοσκούροις· καὶ γὰρ συνδιαιτᾶται αὐτοῖς. καὶ Πολέμων ἱστορεῖ. ἐν μὲν γὰρ Ἀργυρίπποις ἅγιόν ἐστιν αὐτοῦ ἱερόν. καὶ ἐν Μεταποντίῳ δὲ διὰ πολλῆς αὐτὸν αἵρεσθαι τιμῆς ὡς θεόν, καὶ ἐν Θουρίοις εἰκόνας αὐτοῦ καθιδρύσθαι ὡς θεοῦ.

post Ἴβυκος οὕτω (sequitur τὴν Ἑρμ. cod. B, καὶ τὴν Ἑρμ. cod. D) lacunam indicavit Boeckh, probant Bergk, Drachmann

14 (34^A B.)295 Schol. A Hom. *Il.* 3. 314, i 157 Di.

Πορφύριος ἐν τοῖς παραλελειμμένοις φησὶν ὅτι τὸν Ἑκτορα Ἀπόλλωνος υἱὸν παραδίδωσιν Ἴβυκος Ἀλέξανδρος Εὐφορίων Λυκόφρων.

15 (35 B.)

- 296 Schol. Eur.
- Andr.*
- 631, ii 293 Schw.

προδοτὶν αἰκάλλων κύνα· ἡττηθεὶς τοῖς ἀφροδισίοις. ἄμεινον
ὠικονόμηται τοῖς περὶ Ἰβυκον· εἰς γὰρ Ἀφροδίτης ναὸν καταφεύγει
ἢ Ἑλένη κάκειθεν διαλέγεται τῷ Μενελάω, ὁ δ' ὑπ' ἔρωτος ἀφίησι
τὸ ξίφος. τὰ παραπλήσια <τούτοις καὶ Ἰβυκος ὁ suppl. Schwartz>
Ῥηγῖνος ἐν διθυράμβῳ φησίν.

Schol. Ar. *Vesp.* 714 ὥσπερ ὁ Μενέλαος· τοῦτον γὰρ φασιν ὀρμήσαντα ἐπὶ τὴν
Ἑλένην ἀποβαλεῖν τὸ ξίφος. ἡ δὲ ἱστορία παρ' Ἰβύκῳ καὶ Εὐριπίδῃ. Schol. Ar. *Lys.*
155 ὁ γ' ὦν Μενέλαος· ἡ ἱστορία παρ' Ἰβύκῳ

16 (34^B B.)

- 297 Schol. T Hom.
- Il.*
13. 516, vi 38 Maass

ἀκόντισε Δηΐφοβος· ὡς ἀντεραστής Ἑλένης, ὡς μαρτυρεῖ Ἰβυκος
καὶ Σιμωνίδης (fr. 56). ἀλλ' οὔτε ἦρα μεσαιπόλιος (13. 361) οὔτε τὸ
παρὰ Ἰβύκῳ ἀληθές· ἀλλὰ διὰ τοὺς πεσόντας.

Eust. *Il.* 944. 43 ἕτεροι δὲ ἀκολουθοῦντες τῇ Σιμωνίδου καὶ Ἰβύκου ἱστορίαι φασὶν
ὡς ἀληθῶς αἰεὶ ἐνεκότει τῷ Ἰδομενεί Δηΐφοβος ὡς ἀντεραστή. ἦρα γάρ, φασί, καὶ
αὐτὸς τῆς Ἑλένης

17

- 298 P.Oxy. 2260 ed. Lobel; saec. ii p.C.

col. ii 23 seqq. καὶ ὁμοίως κατὰ τὸν Ἰβυκον·

τὸν γὰρ Ἡρακλ[ε]α π[ρ]όμαχον γενέσθαι
φ[ασὶ τ]οῦ Δ[ιὸς σ]ὺν ἀριστ[οπάτραι]
κρατ[ε]ρόφρ[ονι Πα]λ[λ]άδι· [τὰ]ν γὰρ ἔτικτε<ν> αὐτός,
κορυφᾶς δέ οἱ ἐξάνεπαλτο [

e.p. secutus supplevi (CR n.s. 3 (1953) 1 seq.). est commentarius in poetam
quempiam; de Minerva armata Iovis capite oriunda agitur. antecedit Stes. fr.
56 supra

18 (45 B.)

299 Schol. Ap. Rhod. ii 777-9, p. 187 W.

ἀκολουθῶς τῷ μύθῳ πεζὸν τὸν Ἡρακλέα φησὶν ἐπὶ τὸν ζωστήρα τῆς Ἱππολύτης ἀπελθεῖν . . . πολλοὶ δὲ λόγοι περὶ τοῦ ζωστήρος εἰσιν. τινὲς μὲν γὰρ Ἱππολύτης, ἄλλοι δὲ Δηϊλύκης. Ἰβυκος δὲ ἰδίως ἱστορῶν Οἰολύκης τῆς Βριάρεω θυγατρὸς φησιν.

Et. Mag. 213. 23 Βριάρηο· οἶον Βριάρηο κόρα contulit Bergk, idem Ibycum Οἰολύκα Βριάρηο κόρα dixisse coni.

19 (46 B.)

300 Schol. Ar. Nuḗ. 1050

Ἡράκλεια λουτρά· Ἰβυκὸς φησι τὸν Ἡφαιστον κατὰ δωρεὰν ἀναδοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ λουτρά θερμῶν ὑδάτων. ἐξ ὧν τὰ θερμά τινὲς φασιν Ἡράκλεια λέγεσθαι.

cf. Sud. ii 581 A.

20 (39 B.)

301 Schol. Ap. Rhod. i 287, p. 33 W.

ὧ ἐπὶ μούνῳ· ἄρρει μόνῳ. εἶχεν γὰρ (scil. Iason) ἀδελφὴν Ἱππολύτην, ὥς φησιν Ἰβυκος.

21 (15 B. et D.)

302 An. Ox. Cramer i 255. 7 (= Hdn. II 231. 10, cf. I 85. 28, L.)

ὥσπερ παρὰ τὸ Δάρδανος ἐκπίπτει πατρωνυμικὸν εἰς ἰς Δαρδανίς . . . οὕτως ἔδει καὶ παρὰ τὸ Κάδμος Καδμῖς· τὸ ἄρα Καδμηῖς ἐπλεόνασε τὸ ἦ. ὅτε οὖν φησιν ὁ Ἰβυκος

παρελέξατο Καδμίδι κούραι,

τὸ ὀφειλόμενον ἀπέδωκεν.

22 (9+7 B., 16+11 D.)

303 Ps.-Herodian. π. σχημ. viii 605 seq. Walz (iii 101 Spengel)

τὸ δὲ Ἰβύκειον καὶ λέξεως καὶ συντάξεώς ἐστι, γίνεται δὲ ἐν τοῖς ὑποτακτικοῖς τρίτοις προσώποις τῶν ῥημάτων κατὰ πρόσθεσιν τῆς σι συλλαβῆς . . . καλεῖται δὲ Ἰβύκειον, οὐχ ὅτι πρῶτος Ἰβυκος αὐτῷ ἐχρήσατο, δέδεικται γὰρ καὶ παρ' Ὀμήρῳ πρότερον, ἀλλ' ἐπεὶ πολὺ καὶ κατακορές παρ' αὐτῷ. καὶ γάρ·

- (a) γλαυκώπιδα Κασσάνδραν
ἐρασιπλόκαμον Πριάμοιο κόραν
φᾶμις ἔχῃσι βροτῶν.

καὶ δι' ἐτέρων·

- (b) ἄμος ἄπνος κλυτὸς ὄρθρος ἐγείρῃσιν ἀηδόνας,
ἀντὶ τοῦ ἐγείρῃ.

Et. Mag. 440. 53 κατὰ τοῦτο καὶ τὸν Ἰβυκὸν εἰρηκέναι· κλυτὸν ὄρθρον· τὸν τοῦ κλύειν αἴτιον. Cf. Schol. A Hom. Il. 5. 6, i 197 Di., Lesbonact. ap. Ammon. 166 Valckenæer, Eust. Od. 1576. 56, Et. Mag. 650. 56

(a) 1-2 γλαυκώπιδι κασσάνδρα ἐρασιπλόκαμον κόραν πριάμοιο codd. Parr., γλαυκώπιδα κασσάνδρα πριάμου cod. Ven., λευκὰ πίθακας ἀνδρανέρασι πλόκαμον κόρην πριάμου cod. Haun. : Πριάμοιο κόραν transposui, nisi κούραν Πριάμου (Schneidewin, sed -οιο) praeferendum 3 φάμις cod. Par. 2, φάμις cod. Haun.

(b) τᾶμος codd., corr. Bergk ἄπνους coni. Schneidewin, fort. recte; ἄπνος accus. coni. Mucke, probat Mancuso numerosius esset ἄπνος / κλ. δ. ἐγρῃσιν ἀηδ.

23 (41 B.)

304 Schol. Ap. Rhod. i 146-9, p. 19 W.

εἰκότως αὐτὴν (scil. Λήδαν) Αἰτωλῖδα εἶπεν, ἐπεὶ Αἰτωλὸς ὁ Θέστιος. καὶ εἶρηκεν ἀπὸ τῆς χώρας, ὡς ἐάν τις τὸν Συρακοσίον Σικελὸν λέγῃ ἢ τὸν Ῥωμαῖον Ἰταλόν. ὁ δὲ Ἰβυκος αὐτὴν Πλευρωνίαν φησίν, Ἑλλάνικος δὲ Καλυδωνίαν.

24 (II B.)

305 Diomed. *art. gramm.* i, *Gramm. Lat.* i 321 Keil

his etiam unum accedit, agnomen ex aliqua virtute forinsecus quaesitum, quod ἐπιγένητον Graeci dicunt, quo cognomina discriminantur, ut est Ulixi agnomen polytlas. nam praenomen est, ut ait Ibycus, Olixes, nomen Arsiciades, cognomen Odysseus, et ordinantur sic, Olixes Arsiciades Odysseus polytlas.

Ibycum ἐκαλεῖτο δ' Ὀλυσσεὺς (vel Ὀλιξεὺς) / Ἀρκεισιάδας Ὀδυσεὺς ὁ πολύτλας dixisse coni. Bergk cf. Kretschmer *Gr. Vaseninschr.* 146 seqq.

25 (IO^A B., I7 D.)306 Priscian. *inst.* vi 92, *Gramm. Lat.* ii 276. 4 Keil (= Hdn. I 14. 19 L.)

pro Φυλεύς Φύλης, pro Ὀρφεύς Ὀρφης et Ὀρφην dicunt (scil. Dores), pro Τυδεύς Τύδης. sic Antimachus in I Thebaidos (fr. 6 Wyss) . . . similiter Ibycus

ὀνομάκλυτον Ὀρφήν

dixit.

-κλυτον codd. (corruptissime ut solent), -κλυτος coni. Schneidewin cf. Kretschmer *Gr. Vaseninschr.* 191 seqq.

26 (36 B.)

307 Schol. Eur. *Hec.* 41, i 17 Schw.

ὑπὸ Νεοπτολέμου φασὶν αὐτὴν (scil. Πολυξένην) σφαγιασθῆναι Εὐριπίδης καὶ Ἰβυκος.

27 (48 B.)

308 Pausan. ii 6. 5, i 140 Sp.

Σικυῶνα δὲ οὐ Μαραθῶνος τοῦ Ἐπωπέως, Μητίονος δὲ εἶναι τοῦ Ἑρεχθέως φασίν. ὁμολογεῖ δέ σφισι καὶ Ἄσιος (fr. 11 Kinkel), ἐπεὶ Ἡσιόδός γε καὶ Ἰβυκος, ὃ μὲν ἐποίησεν (fr. 121 K.) ὡς Ἑρεχθέως εἴη Σικυῶν, Ἰβυκος δὲ εἶναι Πέλοπος φησιν αὐτόν.

28 (32 B.)

309 Athen. xiii 603 D

Ῥαδαμάνθυνος δὲ τοῦ δικαίου Ἰβυκος ἐραστήν φησι γενέσθαι Τάλων.

29 (24 B., 22 D.)

310 Plut. *quaest. conv.* ix 15. 2, iv 335 Hub.

ἀλλ' οὐδὲν οὕτως τὸ νῦν ἀπολέλαυκε τῆς κακομουσίας ὥς ἡ ὄρχησις. διὸ καὶ πέπονθεν ὁ φοβηθεὶς Ἰβυκος ἐποίησε·

δέδουκα μὴ τι παρ θεοῖς

ἀμβλακῶν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω.

Plato *Phaedr.* 242 C, D ἐμὲ γὰρ ἔθραξε μὲν τι καὶ πάλοι λέγοντα τὸν λόγον καὶ πως ἐδυσωπούμην κατ' Ἰβυκον· μὴ τι—ἀμείψω. Synes. *ep.* cv PG 66. 1481 C οὐ γὰρ νεώτερόν ἐστι τὸ δέος ἀλλὰ καὶ λίαν ἀρχαῖον, τὸ μὴ τι περὶ θεὸν ἀμπλακῶν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἐφεύρω, ubi in marg. cod. Gud. 104 Ἰβύκου τινὸς παλαιοῦ· ἐστὶν πρὸς ἱερωσύνην συνᾶιδον τὸ Ἰβύκειον τουτὶ ῥησείδιον. Marin. *vita Procli* 2, p. 1 Boissonade δεδιώς κατ' Ἰβυκον μὴ τι οὐ παρὰ θεοῖς, ὡς πού ἐκεῖνος ἔφη, παρὰ δὲ ἀνδρὶ σοφῶι ἀμπλακῶν—ἀμείψω. Suda (i) i 146–7 A. s.v. ἀμπλακῶν· ἀλλὰ τὸ Ἰβύκου ἔπος αὐτὸν ἐπῆμει· μὴ τι κτλ. ἐστὶ δὲ πρὸς ἱερωσύνην—ῥησείδιον. (ii) ii 607 A. s.v. Ἰβύκειον, (iii) iii 390 A. s.v. μὴ τι, fere eadem

1 μὴ τε Sud. (iii) cod. A παρὰ θεοῖς Plut. Plat. Sud. codd., παρ Mehlhorn: παρὰ θεὸν Marin. codd. duo, περὶ θεὸν Synes.; περὶ θεοῦς conl. Kuster 2 ἀμβλ- Plat. cod. B: ἀπλ- Plut. codd., ἀμπλ- rel. τιμὰν Plat. cod. B πρὸς: fort. ποτ(ι) ἀμειψιν Sud. (i) codd. AS, ἀμείψιν Suda (ii), ἀμείψῃ (iii) codd., ἐφεύρω Synes.

30 (26 B., 19 D.)

- 311 Porphyrus *comment. in Ptolem. harmon.* iv, ed. I. Wallis, *Op. Mathem.* (1699) iii 255

ταχέως γὰρ ἄν τις τῶν ἀπείρων μὲν μουσικῆς καὶ τῶν τοιούτων θεωρημάτων ἂ νῦν ψηλαφῶμεν ἡμεῖς, ἐν δὲ τοῖς σοφιστικοῖς λόγοις καλινδουμένων

(a) Ἐριδός ποτε μάργον ἔχων στόμα,
φησί που Ἴβυκος,

(b) ἀντία δῆριν ἐμοὶ κορύσσοι.

(a) ποτὶ Ursinus et Stephanus <τάχα κέν τις ἀνὴρ> ante Ἐριδος suppl. Bergk
(b) δῆριν ἐνοικορύσσοι cod. D, δῆρινενοοικορύσσοι codd. ME: ἐμοὶ Nauck

31 (17 B., 20 D.)

- 312 Galen. *comment. in Hippocr. epidem.*, xvii I 881 Kuehn

ἐπὶ δὲ τοῦ νέφους δοκεῖ τετάχθαι (scil. πέμφιξ) κατὰ τὸδε τὸ ἔπος ἐν Σαλμωνεῖ σατύροις παρὰ Σοφοκλεῖ (fr. 539 P.)· καὶ παρ' Ἰβύκωι·

πυκινὰς πέμφιγας πιόμενοι.

λέλεκται δὲ οὗτος ὁ λόγος αὐτῷ κατὰ τινα παραβολὴν ἐπὶ χειμαζομένων εἰρημένην. διὸ καὶ τῶν προγνωστικῶν οἱ πλεῖστοι ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς ὄμβρους σταγόνων εἰρησθαί φασι τὰς πέμφιγας.

32 (27 B., 23 D.)

- 313 Chrysippus π. ἀποφατ. 14, ii 55 Arnim

εἰ οὐ ἀντίκειται ἀξίωμα καταφατικὸν τῷ·

οὐκ ἔστιν ἀποφθιμένοις ζωᾶς ἔτι φάρμακον εὐρεῖν,

οὐκ [ὁ] Ἴβυκος ὁ ποιητῆς οὕτως ἀπεφαίνετο, οὐκ ἔστιν κτλ. (v. quater repetitus, Ibyci nominis mentio bis facta)

33 (3 B., 12 D.)

314 Theon Smyrn. p. 146 Hiller

κοινῶς τε γάρ, φησὶν ὁ Ἀδραστος, πάντας τοὺς ἀστέρας οἱ
ποιηταὶ σειρίους καλοῦσιν, ὡς Ἰβυκος·

φλεγέθων ἀπερ διὰ νύκτα μακρὰν
σεῖρια παμφανόωντα

Phot. *lex.* ii 156 N. = p. 513 Porson Σίριον· τὸν κύνα. ὅτε δὲ τὸν ἥλιον. Ἰβυκος δὲ
πάντα τὰ ἀστρα σείρια. Hesych. σείριος· ὁ ἥλιος . . . Ἰβυκος δὲ πάντα τὰ ἀστρα. Sud.
iv 347 A. s.v. σείριον, fere eadem

ἀπερ vel ἀπερ cod. (post correctionem)

34 (6 B., 13 D.)

315 Athen. (om. E) xv 681 A

Ἰβυκος·

μύρτα τε καὶ ἴα καὶ ἐλίχρυσος
μᾶλά τε καὶ ῥόδα καὶ τέρευνα δάφνα

2 τερινα δάφνα Athen., corr. eodem fere tempore Canter et Ursinus

35 (10^B B., 14 D.)316 Et. Gen. B p. 261 Miller + Et. Mag. 703. 28 + Et. Sym. cod. V
ibid. Gaisf. (= Hdn. II 577. 9 L.)

ῥῆγος· τὸ πορφυροῦν περιβόλαιον . . . ὅτι δὲ ῥαγεῖς ἔλεγον τοὺς
βαφεῖς καὶ ῥέγος τὸ βάμμα σαφὲς Ἀνακρέων ποιεῖ (fr. 102).
ἀλιπόρφυρον ῥέγος· ὡς παρ' Ἰβύκῳ (ὡς παρ' Ἰ. Et. Gen., καὶ παρὰ
Ἰ. Et. Mag., Et. Sym. (παρὰ τῷ Ἰ.)).

ποικίλα ῥέγματα <καὶ> καλύπτρας
περόνας τ' ἀναλυσμένα

ποικίλα ῥέγματα Et. Mag., καλύπτρας—ἀναλυσμένα add. Et. Gen. 1 καὶ
add. Bergk 2 -μένα coni. Edmonds

36 (8+4 B., 9-10 D.)

317 Athen. (om. E) ix 388 E

(praecedat libri *περὶ ὀρνίθων* Callimachei mentio = Callim. fr. 414 Pf.) **Ιβυκος* δέ *τινας* *λαθιπορφυρίδας* (*λαθιπόρφυρας* A, corr. Schweighaeuser) *ὀνομάζει* *διὰ τούτων*.

- (a) τοῦ μὲν πετάλοισιν ἐπ' ἀκροτάτοις
 ἰζάνοισι ποικίλαι αἰολόδειροι
 πανέλοπες λαθιπορφυρίδες <τε> καὶ
 ἀλκυόνες τανυσίπτεροι.

ἐν ἄλλοις δέ φησιν·

- (b) αἰεὶ μ' ὦ φίλε θυμὲ τανύπτερος ὥς ὄκα πορφυρίς

Schol. Ar. *Av.* 1302, p. 239 White ὁ *πηνέλοψ* *νήττη* μὲν ἐστὶν ὅμοιον, *περιστερᾶς* δὲ μέγεθος· μέμνηται δὲ αὐτοῦ *Στησίχορος* (fr. 85) καὶ **Ιβυκος*

(a) 1-2 ἀκροτάτοις *ξανθοῖσι* A, corr. Wilam. 2-3 ποικ. *πανελ.* αἰολόδ. A, numerorum causa transposuit Hermann (sunt qui αἰολόδ. et λαθιπ. coniungant: atqui αἰολόδειρος est penelops, non item porphyris) 3 ἀδοιπορφ· A, corr. Schweighaeuser <τε> suppl. Bergk
 (b) οὐμ A, corr. Valckenaer

37 (18-19 B., 24-25 D.)

318 Herodian. π.μ.λ. β 32, II 938. 1 (cf. I 391. 10) L.

οὐδὲν εἰς ὧρ λήγον οὐδέτερον ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἔχει συμπλοκὴν δύο συμφώνων πρὸ τοῦ ὦ· *Πριαμίδη* μὴ δὴ με ἔλωρ *Δαναοῖσιν* ἐάσης (Il. 5. 684). *νίκωρ* παρὰ *Σώφρονι* τῷ *μιμογράφῳ* (fr. 133 K.), ὕδωρ ἔλδωρ. οὐ γὰρ συμπλοκὴ ἐνθάδε ἀλλὰ διάστασις. ὁ δὲ **Ιβυκος* ἔσθ' ὅτε καὶ *θηλυκῶς* προφέρεται·

- (a) οὔτι κατὰ σφετερὰν ἐέλδῳ

καὶ

- (b) ἐσθλὸν †προδεδεγμένον† ἐέλδωρ

(a) ἐέλδωρ cod., corr. Schneidewin
 (b) ἐσθλὰν *ποτιδεγμένων* ἐέλδῳ coni. Schneidewin *προδεδεγμένον* ἐλδωρ coni. Bergk, πρ. ἐλδῳ Edmonds
 in (a) feminini generis, in (b) neutrius exemplum videtur offerri; Mucke, *de dial. Stes. &c.*, Diss. Lips. 1879 p. 56 seq.

38 (29 B. et D.)

319 Schol. Pind. *Isthm.* viii 92, iii 275 Dr.

νεικέων πέταλα δις ἐγγυαλιζέτω· ἀντὶ τοῦ τῶν φιλονεικιῶν τὰ φύλλα. τροπικώτερον δὲ τῶν φιλονεικιῶν τὰς στάσεις ἢ τὰ νείκη, ὥς ἴβυκος·

κλάδον Ἐνναλίου,

καὶ Ὅμηρος· ὄξον Ἄρηος.

39 (20 B., 18 D.)

320 Et. Gen. B p. 197 Miller + Et. Mag. 542. 51 (om. Et. Sym.)

Κυάρης· ἴβυκος·

οὐδὲ Κυάρας ὁ Μηδείων στρατηγός.

τινὲς λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ Κναξάρης γέγονε κατὰ συγκοπήν· ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ Κυάραν· ἐὰν οὖν ᾗ ἀπὸ τοῦ Κναξάρης συγκριτικὸν οὐ πλεονάζει τὸ $\bar{\alpha}$, ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ Κυάρα πλεονασμῶι τοῦ $\bar{\alpha}$ οὐ συγ-
< >

καρύας ὁ Μηδεῖ Et. Mag. D, κυάρας ὁ μηδεῖ Et. Mag. M -αγός Bergk; tum fort. Μαδ- debetis vid. Weissbach *RE* Suppl. iv (1924) 1128 seq.; potius ad *Cyrum* (elam. *Kuraš*, babylon. *Kurrašu*, simm.) quam ad *Cyaxarem* referendum.

40 (22 B., 2I D.)

321 Schol. Pind. *Nem.* i 1, iii 7–8 Dr.

ἡ δὲ Ὀρτυγία πρότερον μὲν οὔσα νῆσος εἶτα προσχωσθεῖσα
χερρόνησος γέγονεν, ὡς καὶ Ἰβυκος ἱστορεῖ·

†παρὰ χέρσον λίθινον
τῶν† παλάμαις βροτῶν·
πρόσθεν νιν πεδ' ἀναριτᾶν
ἰχθύες ὠμοφάγοι νέμοντο.

Strabo i 3. 18, i 89 Kr. ἐνταῦθα μὲν δὴ διακοπαὶ χειρότμητοι γεγόνασιν, ἀλλαχόθι δὲ προσχώσεις ἢ γεφυρώσεις καθάπερ ἐπὶ τῆς πρὸς Συρακούσας νήσου νῦν μὲν γέφυρά ἐστιν ἢ συνάπτουσα αὐτὴν πρὸς τὴν ἡπειρον, πρότερον δὲ χῶμα, ὡς φησιν Ἰβυκος, λογαίου λίθου, ὃν καλεῖ ἐκλεκτόν

Athen. iii 86 B καὶ Ἀρχίλοχος δὲ τῆς χηράμβης μέμνηται (fr. 198 Bergk), τοῦ δ' ἀναρίτου Ἰβυκος. καλεῖται δ' ὁ ἀναρίτης καὶ ἀνάρτας. κοχλιῶδες δὲ ὃν τὸ ὄστρεον προσέχεται ταῖς πέτραις ὥσπερ αἱ λεπάδες

1 περὶ D: παρ conl. Boeckh 1–2 voc. ἐκλεκτός hic usurpatum testatur
Strabo: fort. παρ χέρσον λίθινον πέτρων / ἐκλεκτῶν παλ. 2 τῶν DPU, τὸν
B; T legi nequit 3 πρόσθεν PTU: πρόσθε DB νιν B: μιν TU, μὴν P, μὴ D
παῖδα νῆριτον codd., corr. Schneidewin; nisi πεδὰ νηριτᾶν (Boeckh; vel -ων)
praeferendum 4 -ται P

41 (47 B.)

322 Strabo vi 2. 4, i 432 Kramer

Ἀλφειὸν δὲ Ζωῖλος ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ Τενεδίῳ ἐγκωμίῳ φησὶν ἐκ
Τενέδου ῥεῖν, ὃ τὸν Ὀμηρον ψέγων ὡς μυθογράφον. Ἰβυκος δὲ τὸν
ἐν Σικυῶνι Ἀσωπὸν ἐκ Φρυγίας ῥεῖν φησι.

42 (23 B.)

323 Schol. Theocr. i 117, p. 67 seq. W.

Ἀρέθουσα· κρήνη ἐν Συρακούσαις. φασὶ διὰ πελάγους Ἀλφειὸν
ἦκειν < >, ὡς φησιν Ἰβυκος παριστορῶν περὶ τῆς Ὀλυμπιακῆς
φιάλης.

Serv. Verg. *Ecl.* x 4, iii 1. 119 T.–H. alii dicunt ad Arethusam nympham Siciliae
Alpheum de Elide venire per maria . . . alii dicunt ipsam Arethusam iam in
fontem mutatam Alpheum fugere et de Elide ad Siciliam venire . . . (schol. Dan.

add.): sane dicitur quodam tempore patera aurea in Arethusa inventa, quam olympionices in Alpheum miserat. et cum Olympiae hostiae caeduntur cruor earum in Alpheum infusus in Arethusam exit. cf. Prob. *ibid.*, iii 2. 348 T.-H.; Serv. *Aen.* iii 694, i 445 T.-H.; Schol. Hom. *Od.* 3. 489; Schol. Pind. *Nem.* i 1-3, *Pyth.* ii 12; Ov. *Melam.* v 572 seqq.; Strab. vi 2. 4; Pausan. v 7. 2

ἡ ἐν Σικελίαι post Συρακ. add. EAT, unde ἡ ἐν Σικελίαι φηγοῦσα διὰ πελάγους
 Ἀλφειὸν ἦξεν scr. Ahrens ἡκειν Heinsius: ἦξεν codd. lacunam indicavit
 Ziegler Ὀλυμπιακῆς Wendel: -πίας codd.; -πίαισι coni. Bergk

43 (31 B.)

324 Schol. Ap. Rhod. iii 26, p. 216 W.

Ἀπολλώνιος μὲν Ἀφροδίτης τὸν Ἔρωτα γενεαλογεῖ, Σαπφῶ δὲ
 (fr. 198) Γῆς καὶ Οὐρανοῦ, Σιμωνίδης δὲ (fr. 70) Ἀφροδίτης καὶ
 Ἀρεως . . . Ἰβυκος <.>, ὁ δὲ Ἡσίοδος (*theog.* 116 seqq.) ἐκ
 Χάους λέγει τὸν Ἔρωτα.

Ἰβυκος ὁ δὲ Ἡσίοδος cod. L, Ἰβυκος καὶ Ἡσίοδος cod. P: lac. post Ἰβυκος
 indicat Keil, Ἰβυκος <δὲ Ἀφροδίτης καὶ Ἡφαίστου>, ὁ δὲ Ἡσίοδος suppl. Wilam.

44 (33 B.)

325 Athen. ii 39 B

ὁ δ' Ὀμηρος θεῶν πόμα τὸ νέκταρ οἶδεν. Ἰβυκος δὲ φησι τὴν
 ἀμβροσίαν τοῦ μέλιτος κατ' ἐπίτασιν ἐννεαπλασίαν ἔχειν γλυκύτητα,
 τὸ μέλι λέγων ἕνατον εἶναι μέρος τῆς ἀμβροσίας κατὰ τὴν ἡδονήν.

Eust. *Od.* 1633. 11, fere eadem

45 (51 B.)

326 Cod. Sorb. ap. Et. Mag. 387. 42

ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς συντίθεται πρώτῳ Ἑτυμολογιῶν οὕτως λέγων·
 τὸ παρ' Ὀμήρῳ ἐτώσιον τινὲς οἰονται παρὰ τὸ ἐτῶν ἐτώσιον· ἀλλὰ
 μάχεται ὁ νοῦς· οἱ δὲ οὕτως· ἀήτων ἀητώσιος, συστολῇ αἰετώσιον,
 παρ' Ἰβύκῳ, τοῦτο ἀφαιρέσει ἐτήσιον. ἡ οὕτως· ἔτος αἰετός αἰετων
 αἰετώσιος, ὁ μὴ ἀληθὴς ἀλλὰ μάταιος.

cf. Et. Gud. 216. 26, Schol. B Hom. *Il.* i. 133

46 (50 B.)

327 Choerob. in Theodos. can. i 267. 15 Hilg.

εἶτα αὕτη ἡ αἰτιατική, φημὶ δὴ ἡ ἱκτινον, κατὰ μεταπλασμὸν
γέγονεν ἱκτινα, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει (I 548 K.) . . . ὥσπερ ἀλίτροχον
ἀλίτροχα παρ' Ἰβύκῳ (παρίβυκον παρίβυκα cod. V, παρ' ἴβυκα
codd. NC, corr. Gaisford) καὶ διθύραμβον διθύραμβα παρὰ Πιν-
δάρῳι (fr. 86 Sn.).

cf. An. Ox. Cramer i 270. 34 seq. = Hdn. II 626. 40 L. ἀλίτροχον ἀλίτροχα

47 (52 B.)

328 Et. Gud. s.v. i 225 de Stefani

ἄτερπνος·

οὕτως ὁ ἄγρυπνος παρὰ Ῥηγίνοις, ὡς καὶ παρ' Ἰβύκῳ καὶ Στησι-
χόρῳι (fr. 74) . . . ἐστὶ γὰρ κατ' ἐντέλειαν ἀτέρπμος, ὁ χωρὶς ὧν
ὕπνου.

cod. Paris. 2636 ap. An. Par. Cramer iv 61. 22 ἄτερπμος· οὕτως ὁ ἄγρυπνος παρὰ
τῷ Ῥηγίνῳ ὡς καὶ παρ' Ἰβύκῳ καὶ Στησιχόρῳι. Et. Mag. 163. 8 ἄτερπμος· ὁ ἄγρυ-
πνος παρὰ Ῥηγίνοις

48 (54 B.)

329 Et. Gen. B p. 88 Miller + Et. Mag. 273. 24 (= Hdn. II 385. 10 L.)

διέφρασαι·

παρὰ Ἰβύκῳ (Ἰβυκι Et. Mag.) ἐστὶν ἐφθαρσαι· καὶ κατὰ πάθος
ἐφάρσαι· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν ἐφρασαι καὶ διέφρασαι. οὕτως Ἡρω-
διανός.

49 (30 D.)

- 330 Schol. Hom. *Il.* 23. 533 cod. Ven. 458 ed. T. W. Allen. CR 14 (1900) 244

πρόσσοθεν· συνέσταλται τὸ ὦ καὶ ἔστιν ὁμοιον τῷ παρ' Ἰβύκῃ
(τῷ παριβυκῷ cod.)

κύματος ἔξοθεν ἄκρου
πᾶσα κάλῳς ἀσυνῆς.

1 ἔξωθεν cod.

2 καλῳς cod.

cf. Stes. fr. 75

50 (42-43 B.)

- 331 An. Ox. Cramer iii 413. 15 (schol. in Basil. Orat. περὶ γενέσεως)

ὁ δὲ αὐτὸς ἑωσφόρος καὶ ἔσπερος. καίτοι γε τὸ παλαιὸν ἄλλος
ἔδόκει εἶναι ὁ ἑωσφόρος καὶ ἄλλος ὁ ἔσπερος. πρῶτος δὲ Ἰβυκος ὁ
Ῥηγίνος συνήγαγε τὰς προσηγορίας.

Achill. Tat. in *Arat. isagog.* 17, *commentl. in Arat. reliqu.* 43 Maass πέμπτος ὁ
τῆς Ἀφροδίτης παρὰ μὲν Ἑλλήσιν ἑωσφόρος <...>· πρῶτος δὲ Ἰβυκος εἰς ἐν συνέστειλε
τὰς προσηγορίας

51 (55 B.)

- 332 Et. Mag. 428. 28 (= Hdn. II 242. 29 L.)

ἤλσατο βοῦς·

Ἰβυκος, παρὰ τὸ ἠλάσατο.

cf. Semon. Amorg. fr. 17 (Bergk)

52 (56 B.)

- 333 An. Ox. Cramer i 65. 15 (= Hdn. II 205. 5 L.)

(de metaplasmo agitur) τῇ κλαγγῇ δοτικῇ εἶπεν ὁ Ἰβυκος
(Ἰβυκος cod.)

κλαγγί.

κλαγγί cod.

53 (57 B.)

334 Herodian. π.μ.λ. β 38, II 943. 26 L.

Λεβυαφιγενής· ἡ διὰ τοῦ ϕ ι ἐπέκτασις οὐδέποτε θέλει κατ' ἀρχὴν συντίθεσθαι, μόνωι δὲ παρηκολούθησεν ἐν ἐπιρρήματι τῷ ι φι τὸ τοιοῦτο· Ἰφιγένεια Ἰφικλῆς Ἰφιάνασσα καὶ ὅσα ἄλλα ἐστὶ τοιαῦτα. πεπλάνηται οὖν Ἰβυκος (Ἰβευκος cod.) εἰπών·

Λεβυαφιγενής.

Λιβ· coni. Bloch, sed vid. Vogliano *Riv. di Fil.* 6 (1928) 414 seq. cf. etiam Kretschmer *Glotta* 26 (1938) 57 seq.

54 (53 B.)

335 Hesych. s.v.

βρυαλίκται· πολεμικοὶ ὄρχησταί. μενέδουποι. Ἰβυκος καὶ Στησίχορος (fr. 81).

ωρχηγνται μεναιδοιπου cod., corr. Musurus, Hermann
incertum quid ad poetam referendum sit: <βρυαλ.> μενέδ. coni. Hermann

55 (58 B.)

336 Schol. Ap. Rhod. iii 106, p. 220 W.

Ἀνακρέων δὲ ἐπὶ τάχους ἔταξε τὸ ραδινόν (fr. 111). Ἰβυκος δὲ ἐπὶ τῶν τὸν οὐρανὸν βασταζόντων κιόνων, εὐμεγέθεις λέγων (λέγει L: corr. Wendel). Στησίχορος ἐπὶ τοῦ εὐτόνου (fr. 66).

56 (59 B.)

337 Schol. Ap. Rhod. iv 1348, p. 314 W.

στερφεσι τοῖς δέρμασιν. ἔνθεν καὶ στερφῶσαι. Ἰβυκος δὲ
στερφωτήρα στρατὸν
εἶρηκε τὸν ἔχοντα δέρματα.

57 (60 B.)

338 Et. Mag. 763. 41, Et. Sym. cod. V ibid. Gaisf.

s.v. *τραπεζίτης*· διὰ τοῦ ἱ. σημαίνει τὸν ἐν τῇ συνθηθείᾳ λεγόμενον *τραπεζίτην*, ἀπὸ τοῦ *τράπεζα*. διὰ δὲ τῆς *εἰ* διφθόγγου τὸν ἐν τῇ *τραπέζῃ* παριστάμενον, ὡς παρ' Ὀμήρῳ· *τραπεζῆς κύνες*· ἀπὸ τοῦ *τραπεζεύς* ἐστι. τὸ δὲ παρ' Ἰβύκῳ διὰ τοῦ *ῆ* λεγόμενον

τραπεζητῶν κυνῶν

ἐστιν ὡς πλείων πλήων.

An. Ox. Cramer ii 45. 21 (= Hdn. I 77. 10, II 356. 28, 436. 24, 593. 8 L.) παρ' Ἰβύκῳ *εὐρηται κατὰ τροπὴν τῆς εἰ διφθόγγου εἰς ῆ, ὡς φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλῳ*; eadem An. Bekker iii 1424. cf. Et. Gud. 533. 42, 534. 14; Eust. II. 1257. 25; Sud. iv 583 A. s.v. *τράπεζα*; Pollux iii 84

κυνῶν codd. sec. Gaisf.

58 (61 B.)

339 Plut. *comp. Lyc. et Num.* 3, iii 2. 98 L.—Z.

ἔτι δὲ μᾶλλον ἢ περὶ τὰς παρθένους φυλακὴ κατέσταλται τῷ Νομῷ πρὸς τὸ θῆλυ καὶ κόσμιον. ἡ δὲ τοῦ Λυκούργου παντάπασιν ἀναπεπταμένη καὶ ἄθλητος οὖσα τοῖς ποιηταῖς λόγον παρέσχηκε. *φαινομηρίδας* τε γὰρ αὐτὰς ἀποκαλοῦσιν ὡς Ἰβυκος καὶ ἀνδρομανεῖς *λοιδοροῦσιν ὡς Εὐριπίδης*.

cf. Polluc. ii 187 *Λάκαινα φανόμηρις*, vii 55 *παρέφαινον τοὺς μηροὺς μάλιστα αἱ Σπαρτιάτιδες, ἃς διὰ τοῦτο φανομήριδας ὠνόμαζον*. schol. in Clem. Alex., iv 128 Klotz (τὰς *Λακαίνας*) *φανόμηριδας* ἔλεγον παρὰ τὸ φαίνειν τοὺς μηρούς, κτλ.

59 (62 B.)

340

Schol. Pind. *Ol.* ix 129, i 297 Dr.

ἔπειτα *χάρμα*· νῦν ἀντὶ τοῦ *χαρά*. Ὀμηρος δὲ ἐπὶ τῆς μάχης. οἱ δὲ περὶ Ἰβυκὸν καὶ Στῆσίχορον (fr. 90) *χάρμην* τὴν ἐπιδορατίδα φασίν. P. Oxy. 1604 2. 13, xiii 36 G.—H.]s τε *χάρμας*, ubi in marg. adn. τὰς ἐπιδορατίδας.

341 (a) An. Ox. Cramer iv 329. 22

ὁ μὲν διὰ τοῦ ωσιος 'Ρηγίνων ἐστίν, ἐπεὶ συνεχῆς παρ' αὐτοῖς ἀπὸ γενικῆς γίνεται ἀνάκων ἀνακώσιος, χαρίτων χαριτώσιος. i 162. 14 ὁ διὰ τοῦ ωσιος τύπος 'Ρηγίνων ἐστίν.

(b) ex Ibyco fortasse sumpta sunt alia quae Rheginis adscribunt grammatici; itaque glossam ap. An. Bekker iii 1347 (Hdn. I 508 L.) Ibyco dedit Schneidewin: αὐθιν· . . . οὕτω γάρ φησι λέγεται παρὰ 'Ρηγίνοις.

61 (25 B.)

342 Aelian. *n.a.* vi 51, i 162 seq. Hercher

τὸν Προμηθεά κλέψαι τὸ πῦρ ἢ φήμη φησί, καὶ τὸν Δία ἀγανακτῆσαι ὁ μῦθος λέγει καὶ τοῖς καταμηνύσασι τὴν κλοπὴν δοῦναι φάρμακον γήρως ἀμυντήριον. τοῦτο οὖν ἐπὶ ὄνῳ θεῖναι τοὺς λαβόντας πέψυσμαι. καὶ τὸν μὲν προιέναι τὸ ἄχθος φέροντα. εἶναι δὲ ὥραν θέρειον, καὶ διψῶντα τὸν ὄνον ἐπὶ τινα κρήνην κατὰ τὴν τοῦ ποτοῦ χρεῖαν ἐλθεῖν. τὸν οὖν ὄφιν τὸν φυλάττοντα ἀναστέλλειν αὐτὸν καὶ ἀπελαύνειν, καὶ ἐκεῖνον στρεβλούμενον μισθὸν οἱ τῆς φιλοτησίας δοῦναι ὅπερ οὖν ἔτυχε φέρων φάρμακον. οὐκοῦν ἀντίδοσις γίνεται, καὶ ὁ μὲν πίνει, ὁ δὲ τὸ γήρας ἀποδύεται, προσεπιλαβὼν ὡς λόγος τὸ τοῦ ὄνου δίψος. τί οὖν; ἐγὼ τοῦ μύθου ποιητῆς; ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποιμι, ἐπεὶ καὶ πρὸ ἐμοῦ Σοφοκλῆς ὁ τῆς τραγωιδίας ποιητῆς καὶ Δεινόλοχος ὁ ἀνταγωνιστῆς Ἐπιχάρμου καὶ Ἰβυκος ὁ 'Ρηγίνος καὶ Ἀριστίας καὶ Ἀπολλοφάνης ποιηταὶ κωμωιδίας αἰδοῦσιν αὐτόν.

62

343 Himer. *or.* lxix 38, p. 244 Colonna

*Ἰβυκον δὲ κατέχει λόγος ἀπολισθεῖν μὲν ἐξ ἄρματος ἐς Ἰμέραν (ἐξ ἡμέρας cod.: corr. edd. recc.) ἀπὸ Κατάνης ὀχούμενον· συντριβείσης δὲ αὐτῷ τῆς χειρὸς συχνόν τινα χρόνον ἀπωιδὸν γενέσθαι, τὴν λύραν δὲ ἀναθεῖναι Ἀπόλλωνι.

fontem esse carmen Ibyceum coni. Schmid, *Gr. Lit.* i 433 n. 12

63 (40 B.)

344 Zenob. *cent.* ii 45, i 44 L.-S.

ἀγῶν πρόφασιν οὐκ ἐπιδέχεται οὔτε φιλία. ὁ Μύλων ὁ παροιμιογράφος Ἰβύκειον τὴν παροιμίαν ταύτην φησὶν, ὡς πρώτου χρησμένου τοῦ Ἰβύκου.

cf. Greg. Cypr. i 19 (prov. sine nomine auctoris), al.

64

345 artis metricae scriptorum testimonia

Serv. iv 61. 22 Keil (dact.) ibycium constat heptametro acatalecto, ut est hoc: carmina docta Thalia canit, properantius huc ades o puer. *ibid.* ibycium constat heptametro hypercatalecto, ut est hoc: versiculos tibi dactylicos cecini puer optime quos facias. Mar. Vict. vi 126. 8 Keil (archebuleum Ibyco adscribit; cf. fr. 1); Serv. iv 461. 15 (dact. hex. acatal. 'ibycium' nominat; cf. fr. 36 (b)).

ANACREON

346 P.Oxy. 2321 ed. Lobel; saec. ii p.C.

fr. I

- οὐδε...[.]σ.φ.α...[...].[
 φοβερὰς δ' ἔχεις πρὸς ἄλλωι
 3 φρένας, ὧ καλλιπρό[σ]ωπε παῖδ[ων]
καί σε δοκεῖ μενε[...'].....[
 πυκινῶς ἔχουσα[
 6 ἀτιτάλλειν σ[.][...]...[
τὰς ὑακιν[θίνας ἀρ]ούρας
ἵνα Κύπρις ἐκ λεπάδων
 9][.α[ς κ]ατέδῃσεν ἵππους·
]δ' ἐν μέσῳι κατῆξας
]ωι δι' ἄσσα πολλοὶ
 12 πολ]ητέων φρένας ἐπτοέεται·
λεωφ]όρε λεωφόρ' Ἡρο[τ]ίμη,

omnia suppl. e.p. accentus, sim.: 2 ἀσδέ ἀλλ 3 ἐνασῶ πρό παί
 4 κέει 5 ὠσέχ 6 τάλλειν· 7 τὰς ὄυρ 8 ἵνα πάδ 9 ἐδ-
 ησενίπ 10 μέσ ἡξ 11 ἄσσαπὸ 12 τέωνφρέ έατ 13]όρ
 φόρηροτίμη·

I inter σ et φ fort. interpunctio 4 δοκέει Π]νοισ[ι, similia possis
 8 εκ: sup. ε ut vid. i scr. 13 Suda s.v. μυσάχνη iii 429 Adler ἡ πόρνη παρὰ
 Ἀρχιλόχῳ . . . Ἀνακρέων δὲ πανδοσίαν καὶ λεωφόρον καὶ μανιόκηπον; vid. fr. 101
 infra novi carminis init. ut vid.

colometriam Alexandrinorum refero quamvis libentius choriambos restituerim
 (cf. Merkelbach *Archiv f. Papyrusf.* 16 (1956) 98), τὰς υακινθίνας ἀρου-/ρας ἵνα
 Κυπρις ἐκ λεπαδ-/ων [υ υ - -] κατέδῃσεν ἵππους = 2 cho. ia. + cho. cho. ba.

virorum doctorum supplementa exscripsit Gentili *Anacr.* pp. 44 seq., 179 seqq.:
 fin. v. 5 [μήτηρ] veri sim., reliqua mihi incertissima videntur vid. etiam Galiano
Lfrica Griega (1958) 112 seqq.

fr. 2

]λη γάρ εἰς·
]ειν·
]κι
]ρον

. . .

obstant interpunctio v. 1 et accentus v. 2 quominus cum fr. 44 aequetur
 3 vel]τι 4 vel]ειν

fr. 4

χα]λεπῶι δεπυκτάλιζ.[
]αν ὀρέω τε κᾶνακύπτω[
].ωι πολλὴν ὀφείλω
]ν χάριν ἐκφυγῶν ἔρωτα[
 5]νυσε παντάπασι, δεσμῶν
]. χαλεπῶν δι' Ἀφροδίτῃ[
]φέροι μὲν οἶνον ἄγγ.[
]φέροι δ' ὕδω[ρ]. λαφλ[
]. ε καλέοι[.].ιν[
 10]χαρις, ἄρτ[.].ς δ[
].[

. . .

omnia suppl. e.p. accentus, sim.: 1 τάλ 2 ὀρω κᾶνακύ 5 τάπασι·
 7 φέρ άγγ 8 δ' ὕδ 9 λέ 10 ρις·
 1 vel fort. -πῶς δ' ἐπυκτάλιζον veri sim., etiam -ιζε[possis 2]ανόρῳ:
 itaque divisio ἀνορέω minus veri sim.; vid. autem Gentili *Anacr.* 202 seq.
 3].: potius π quam τ vel γ οφίλω Π 4 aut ἔρωτα[s aut strophae finis
 6 -τη[ν vel -τη[s veri sim., sed etiam δι' Ἀφροδίτῃ possis 7 .[: litt. rotund.
 pars sin. 8 πλαφάζον possis, minus veri sim. πλαφλάζον 9]δε possis
 v. 7 fort. novi carminis initium quae coniecere vv. dd. invenies apud Gentili
Anacr. 49, 202 seqq.; omnia incertissima ignoramus duo sint carmina necne,
 quam longi fuerint versus, quales sint numeri

. . .
 .[
]α·λε[
]πεσ[
]ννυχ[
 5]ειδεμ.[
 ἡδύ τε καὶ π[
 ἀλλ' ἐρόεντα[
 δῶρα πάρεστ[
 Πιερίδων, β[
 10 κα[ι] Χάρισιν,[
 δ' ἡ[....]'.[.].[
 .[
 , 11 φησιν
 <quot vv. perierint incertum>
]....[
].os, χαλ.[
 15].α χαροπο.[
] πάννυχος πετοίμην[
 ἰ]χθυοέντων δελιπ[
] χρυσολόφου[5] Παλλάδ[ος
] τηλόθεν.[
 20 αἶ]νθεσιν β[
]ικία δ' ὑψ[
].οναε[

omnia suppl. e.p. accentus, sim.: 2 α· 7 αλλ' 8 πάρ 9 ρίδων·
 10 σιν· 11 δ' ἡ]' 14 os· 18 λόφ 19 λόθ 21 κίαδ'

22 αε

6, 8, 9 marg. sin. schol., ad priorem columnam spectant., vestigia minima
9 πε in πι corr.

fr. 7

fr. 5

]υστ[
]νθ[
]ω[
].ιδ[.].[
 5]ασλε[
].αν[
]

].α.[
]ωνβιον[
]λοκοντα[
]αδυσποτ[
 5]κερον[

 5 γλυ]κ, τα]κ possis

fr. 8

].μαπ[
].αισ [
].τον[

 2 fin. versus ut vid.

fr. 9

].μεριμ[
]διτην [
]υμον[
]ανυστ[
 5].[

 1 μεριμν-, 2 Αφροδιτην veri sim.

fr. 12

].κομ[
]νδρ.[
].[.].[
].νεγ[
 5]λεπ[
]κτο[

fr. 13

].ραδα[
]αφρον[
]ένθα[

fr. 14

].η^πι σμερ^δ
]
].

2

347 P.Oxy. 2322 ed. Lobel; saec. ii/iii p.C.

fr. 1

καὶ κ[όμη]ς, ἧ τοι κατ' ἀβρόν
 2 ἐσκία[ζ]εν αὐχένα·
 νῦν δὲ δὴ σὺ μὲν στολοκρός,
 ἧ δ' ἐς αὐχμηρὰς πεσοῦσα
 χεῖρας ἀβρόν μέλαιναν
 6 ἐς κόνιν κατερρήνῃ
 τλημον[.]ς τομῇ σιδήρου
 περιπесо[ύ]σ'· ἐγὼ δ' ἄσῃσι
 τείρομαι· τί γάρ τις ἔρξῃ
 10 μηδ' ὑπὲρ Θρήκης τυχών;
 οἶκτρά δὲ φρονεῖν ἀκου[
 τήν ἀρίγνωτον γυναι[κα
 πολλάκις δὲ δὴ τόδ' εἰπ[εῖν
 14 daίμον' αἰτιωμέ[ν]ην·
 ὥ]ς ἂν εὖ πάθοιμι, μῆτερ,
 εἴ] μ' ἀμείλιχον φέρουσα
 πόντον ἐσβάλοις θυίοντα [
 18 π]ορφ[υρ]έοισι κύμασι[
].[].□.□.

omnia suppl. e.p.
 signa obscura
 4 ηδεσ[τ]αυχ
 10 .ρη[ι]κης, s ex i corr.; fort. etiam ρ deletum
 carmen novum incipere
 delete altero η

accentus, sim.: 2 χενα·
 7 μῆι 16 μ' 17 θυῖ
 5 θροα[ι], nisi [[ν] fuit
 ἀκού[ω] veri sim.

3 ὁκρός 5 sup. ναν
 7 potius ν[ω]ς quam ν[ο]ς
 11 sunt qui opinentur
 15 μητηρ, sscr. ε et fort.

fr. 2

]....[
].ατα[
]κορον[
].τα. .[
 5]αμο. .[
].νβ. .[
].ην. [

Μελῶν ᾱ

3 (I B. et D.)

348 Hephaest. *de poem.* iv 8, p. 68 seq. Consbr.

κοινὸν δέ ἐστι κατὰ σχέσιν τὸ δύο [[συστήμασιν]] ὑποπεπτωκός, καθάπερ τὸ πρῶτον Ἀνακρέοντος αἷσμα· Γουνουμαί—θηρῶν, καὶ τὰ ἐξῆς. κατὰ μὲν γὰρ τὴν νῦν ἑκδοσιν ὀκτάκωλός ἐστιν ἡ στροφή, καὶ τὸ αἷσμα ἐστὶ μονοστροφικόν. δύναται δὲ καὶ ἐτέρως διαιρεῖσθαι εἰς τε τριάδα καὶ πεντάδα ἡ στροφή, ὥστε Φερεκράτειον εἶναι τὸ τελευταῖον τοῦ συστήματος τοῦ ἐκ τῶν τριῶν κώλων καὶ τῶν πέντε. ad haec schol. A p. 172 C.:

γουνουμαί σ' ἐλαφρηβόλε
ξανθή παῖ Διὸς ἀγρίων
δέσποιν' Ἀρτέμι θηρῶν·
ἡ κου νῦν ἐπὶ Αἰθαίου
5 δίνησι θρασυκαρδίων
ἀνδρῶν ἑσκατορᾶις πόλιν
χαίρουσ', οὐ γὰρ ἀνημέρους
ποιμαίνεις πολιήτας.

1-5 Ioh. Sicel. ap. *Rhet. Gr.* vi 128. 25 Walz Ἀνακρέων· γουνουμαί—θρασυκαρδίων· τοῦτο στροφή.

1-3 Apostol. *cent.* v 59a, ii 351 L.-S.; Anal. Gramm. Keil 10. 26. 1 Schol. B Heph. p. 262. 13 C. γουν. σ' ἐλαφρηβόλε; Choerob. *ibid.* p. 192. 7 C., eadem; Fortunat. *Gramm. Lat.* vi 298. 2 Keil, etiam 300. 1 et 10, eadem. 3 Schol. A Heph. p. 172. 9 C. τὸ τελευταῖον τοῦ συστήματος· ὁ ἐστὶν ἀντισπαστικόν ἐφθήμερες οἷον τὸ τρίτον, δέσποιν'—θηρῶν; Schol. B *ibid.* p. 262. 15 C., eadem; Schol. B Hom. *Il.* 21. 470, iv 274 Di., eadem (Ἀνακρέων φησί); Eust. *Il.* 1247. 9 Ἀνακρέων οὖν φησι μεταλαβῶν· δέσπ.,—θηρῶν; eadem Fortunat. *l.c.* 300. 1. 4 Heph. *ench.* i 4, p. 3 C. Ἀνακρέοντος· ἡ—Αἰθαίου; eadem Choerob. *ibid.* p. 192. 3. 6 Ap. Dysc. *synl.* ᾱ 92, ii 77 Uhlig τὰ ψιλὰ εἰς δασέα μετατιθέασιν οἱ Ἴωνες καὶ τὰ δασέα εἰς τὰ ψιλὰ, ὥς ἐπὶ τοῦ τάφος τεθηπότες, ἐνταῦθα <ἐνθαῦτα>, καὶ ἐπὶ τῶν συναλοιφῶν ἑσκατορᾶις πόλιν. 7-8 Ioh. Sicel. *l.c.* pergit εἶτα ἡ ἀντιστροφή πρὸς τὸ εἶδωλον· οὐ γὰρ—πολιήτας. 8 Schol. A Heph. p. 172. 12 ποιμαίνεις πολιήτας, ὅπερ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐστὶν ὄγδοον

1 γουν ἄνασσ' ut vid. Anal. Gramm.

nihil in Consbr.

3 θηρῶν ut vid. Anal. Gramm.

2 'ξανθὰ Schol. Heph.', Diehl;

4 ἴκον (unde ἴκεν

Wilam., alii) Heph. p. 3 codd. DI, schol. A Heph. p. 172, Ioh. Sicel., defendit Schneidewin; οἶκον ex ο.κον correct. Choerob.; ἡκου Heph. codd. dett. recc.

5 -σι an -σιν incertum

θρασυκαρδίων ἐστὶν Schol. Heph. p. 172, θρασυκαρδίων

Ioh. Sicel.

6 ἑσκατορᾶις vel ἑσκατόρες Schol. A Heph. p. 172, ubi versus

sextus efficitur ἔστιν—ἑσκατ., septimus πόλιν—ἀνημ.

Sicel.

7 γὰρ ἐς ἀνημ. Ioh.

8 ποιμαίνεις ex ποιμανεῖς corr. in Schol. A Heph. p. 172 cod. M

multa egregie Kehrhahn *Herm.* 49 (1914) 481 seqq. habes carminis longioris

stropham primam

4 (I3^B B., I5 D.)

- 349 Et. Gen. B p. 266 Miller+Et. Mag. 713. 7, Et. Sym. cod. V
ibid. Gaisf.

σίλλοι· ἐπισκώμματα, κατὰ τροπὴν τοῦ ᾧ εἰς ὃ τίλλοι τινές.
τίλλειν δὲ τὸ σκώπτειν, ὡς λέγει Ἀνακρέων ἐν τῷ πρώτῳ·

οὗτος δηῦτ' Ἰηλυσίους
τίλλει τοὺς κυανάσπιδας.

Et. Gen. B p. 162+Et. Mag. 463. 9 ἱάλλοι· τὰ σκώμματα, οἷον τίλλοι τινές ὄντες,
ὡς παρὰ Ἀνακρέοντι (Ἀνακρέων Et. Gen.)· Ἰηλ.—κ(υαν)άσπιδας. ἀντὶ τοῦ σκώπτει.
Orion 148. 11 τίλλειν δὲ τὸ σκώπτειν, ὡς λέγει Ἀνακρέων.

1-2 οὗτος διί τ' ἡλυσίους τίλλει τοὺς κυνάσπιδας Et. Gen. 266, tantum ἡλυσίους
τίλλει κάσπιδας 162; οὗτος—Ἰηλ. om. Et. Mag., ubi 713 τίλλει τοὺς κυνάμους ἀσπι-
διώτης in textu Gaisf., (τίλλει τοὺς) κύνασπιδας cod. M, κῦα ἀσπί cod. D; κύνας.
σπίδας Et. Sym. v. primi lectio incerta: δηῦτ' pro διίτ' coni. Bergk sunt qui
ἰάλυσιους malint, sed vid. Timocr. 1. 7 n.

5

- 350 Phot. lex. p. 123 Reitz.

ἀνασύρειν καὶ ἀνασεσυρμένην· εἰώθαμεν χρῆσθαι τῷ ὀνόματι ἐπὶ
τῶν φορτικῶν ἢ ἀναισχυντούντων. Ἀνακρέων ἐν τῷ αἰτ'.

ἐν α' coni. Reitzenstein

Μελῶν $\bar{a}$ vel β

6 (52 B., 36 D.)

- 351 Et. Gen. A ap. Gentili, B p. 266 Miller+Et. Mag. 713. 27, Et.
Sym. cod. V ibid.

σινάμωροι πολεμίζουσι θυρωρῶι
ἐν β Ἀνακρέων (ἐν β Et. Gen. A, Et. Mag., ἐν δευτέρῳ Et. Sym.: ἐν
 $\bar{a}$ Et. Gen. B) μεμορημένοι φησὶ πρὸς τὸ σίνεσθαι, ἐξ οὗ ἡκούσμεθα

τοὺς ἐξ ἅπαντος κακουργεῖν προαιρουμένους. οἱ μὲν Ἰττικοὶ λέγουσι σιναμωρεῖν τὸ λιχνεύειν. καὶ Φερεκράτης (I 206 K.) τὰ τοιαῦτα κλέμματα σιναμωρεύματα καλεῖ. Ὡρος (οὕτως Ὡρος Et. Sym.).

σινάμοροι (σινάμωροι codd. DM, Et. Sym.) et mox σιναμωρεῖν (ἀμοργεῖν cod. D, Et. Sym.), σιναμωρεύματα (οιμορεύματα cod. D) Et. Mag. θυρωροὶ codd. (θυρῆροι Et. Sym.), corr. Bergk

Μελῶν β

7 (4I B., 2I D.)

352 Athen. (om. E) xv 671 E–F

καὶ διὰ τί παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ λύγῳ τινὲς στεφανοῦνται; φησὶν γὰρ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν μελῶν·

〈ὁ〉 Μεγιστῆς δ' ὁ φιλόφρων δέκα δὴ μῆνες ἐπεὶ τε
στεφανοῦται τε λύγῳ καὶ τρύγα πίνει μελιηδέα.

ὁ γὰρ τῆς λύγου στέφανος ἄτοπος· πρὸς δεσμοὺς γὰρ καὶ πλέγματα ἢ λύγος ἐπιτήδειος. εἰπὲ οὖν ἡμῖν τι περὶ τούτων ζητήσεως ἀξίων ὄντων . . . ὁ Δημόκριτος ἔφη· Ἀρίσταρχος ὁ γραμματικώτατος, ἑταῖρε, ἐξηγούμενος τὸ χωρίον ἔφη ὅτι καὶ λύγοις ἐστεφανοῦντο οἱ ἀρχαῖοι.

ibid. 673 D συνέβη δὲ τὴν τῆς λύγου στεφάνωσιν καὶ μέχρι τῶν κατὰ Πολυκράτην χρόνων, ὡς ἂν τις εἰκάσειε, τῇ νήσῳ συνηθεστέραν ὑπάρχειν. ὁ γοῦν Ἀνακρέων φησὶν· Μεγιστῆς—μελιηδέα. ibid. 674 A δύναται δὲ τις λέγειν περὶ τῆς λύγου ἀπλούστερον, ὅτι ὁ Μεγιστῆς τῇ λύγῳ ἐστεφανοῦτο, ὡς παρακειμένης ἐκ τοῦ δαυμιλοῦς ἐν ᾧ εὐωχεῖτο τόπῳ, συνδέσεως ἔνεκα τῶν κροτάφων. Pollux vi 107, ii 31 Bethe Ἀνακρέων δὲ καὶ μύρτοις στεφανοῦσθαι φησι καὶ κοριάννοις καὶ λύγῳ καὶ Ναυκρατίτῃ στεφάνῳ . . . καὶ ἀνήτῳ.

1 ὁ ante Mey. add. Gaisford (Μεγιστῆς sic Athen.) δ' om. Athen. 673 ἐπειδὴ Athen. 673 2 πίνουσιν Athen. 671 interpr. Harvey CQ N.S. 7 (1957) 222 n. 1 nominatur Megisteas etiam fr. 8. 2, 71. 3; Anth. Pal. vii 25. 7 (Ps.-Simonides), Anth. Plan. 306. 7, 307. 6 (Leonidas)

8 (16 B., 25 D.)

353 Schol. Hom. *Od.* 21. 71, ii 698 Di.

μύθου· νῦν τῆς στάσεως. ὅθεν καὶ Ἀνακρέων τοὺς ἐν τῇ Σάμῳ
ἀλιεῖς ὄντας στασιαστάς φησι·

μυθιῆται

δ' ἀνὰ νῆσον ὧ Μεισιτῇ

διέπουσιν ἱρὸν ἄστν,

ἀντὶ τοῦ στασιασταί.

Apollon. Soph. *lex.* p. 558 de Villosion μῦθος· λόγος. ὁ δὲ Ἀνακρέων μυθιῆτας τοὺς στασιώτας εἶπεν. Eust. *Od.* 1901. 45 Ἀνακρέων τοὺς ἐν Σάμῳ θέλων εἰπεῖν στασιαστάς, μυθιῆται δ' ἐν νήσῳ, φησί, διέπουσιν ἱερὸν ἄστν. Et. Gen. A *Ind. Lect. Rost.* 1891/2 p. 15 Reitz. μῦθος· ἡ στάσις. . . . καὶ Ἀνακρέων ἐν τῷ β' τῶν μελῶν μυθητὰς τοὺς στασιαστάς ἐπὶ τῶν ἀλιέων λέγει: fere eadem Et. Mag. 593. 48, Et. Sym. cod. V

voc. μυθιῆτης sine Anacreontis nomine proferunt Ap. Dysc. *coni.* p. 255. 30 Schn. (= An. Bekker ii 524. 5), Et. Gud. 212. 21 de Stef., Steph. Byz. s.v. Αἶγινα, i 43 Meineke, Choerob. in An. Ox. Cramer ii 169. 12, Cyrill. in Cod. Bodl. Auct. T. II 11 μυθιῆτης· ὁ στασιώτης ὡς φησιν ὁ Διογενιανός; cf. Hesych. μυθητῆρες (μυθυτ- cod., corr. Musurus)· στασιασταί, et μύθαρχοι· οἱ προεστῶτες τῶν στάσεων; Phoen. Coloph. fr. i. 7, *Coll. Alex.* p. 231 Powell, μυθιῆτης (μυθητῆτης, μυθήθη codd.) = 'orator'. Antig. Caryst. *mir.* cxx (132) p. 30 K. contulit Lobel (*CQ* 21 (1927) 51) ὁ τοὺς Σαμιακοὺς ὥρους συγγεγραφὼς ἐπὶ τῶν πρώτων κληθέντων μυθητῶν τῶν περὶ 'Ηρόστρατον κτλ., ubi μαθητῶν cod., corr. Lobel (μυθητῶν iam Schneidewin)

1 μυθιῆτ- Ap. Soph., Ap. Dysc., Steph. Byz.: μυθῆτ- Schol. Hom., Eust., Et. Gen. (-ητὰς); μυθιτ- Et. Mag. (μυθίας non nulli), Et. Sym., Choerob., Cyrill.; μυθηίτ- Et. Gud. 2 ἀνήσω μεγίστη Schol. Hom., ἐν νήσῳ (om. μεγίστη) Eust.: ἀνὰ νῆσον Buttmann Μεισιτῇ Hecker, L. Dindorf ὧ add. Schmidt 3 ἱρὸν Schol. Hom. sec. Dindorf: ἱερὸν Eust.

hinc etiam voc. ἀλιεῖς ad Anacreontis carmen referunt nonnulli

9 (60 B., 23 D.)

354 Ammon. *de diff.* p. 43 Valckenaer

διαβόητος καὶ ἐπιβόητος διαφέρει. διαβόητος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐπ' ἀρετῇ ἐγνωσμένος, ἐπιβόητος δ' ὁ μοχθηρὰν ἔχων φήμην. Ἀνακρέων ἐν δευτέρῳ·

καί μ' ἐπίβωτον

κατὰ γείτονας ποιήσεις.

Et. Gud. 355. 30 de Stef. Ἀνακρέων· καί—ποιήσεις. Eust. *Od.* 1856. 12 ἐπιβόητος . . . ὃν ἐπίβωτον Ἀνακρέων φησίν. Et. Vat. gr. 1708 ap. Gentili

1 ἐπίβωτον Eust.: -βόητον rell. codd.

2 γείτονα Et. Gud. sec. Sturz ποιήσεις

Μελῶν γ̃

10 (127 B.)

355 Suda s.v. iv 507 Adler

τὰ Ταντάλου τάλαντα τανταλίζεται: διεβεβόητο ὁ Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ, ὥς καὶ εἰς παροιμίαν διαδοθῆναι. οὗτος γὰρ πλούσιος Φρύξ ἐπὶ ταλάντοις διεβεβόητο, Πλουτοῦς καὶ Διὸς λεγόμενος. κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν τρίτῳ.

Phot. *lex.* ii 201 N. = p. 570 Porson s.v. Ταντάλου τάλαντα, fere eadem; cf. Arsen. = Apostol. *cent.* xvi 16, ii 660 L.-S.

11 (63 B., 43 D.)

356 Athen. (om. E) x 427 A-B

παρὰ δὲ Ἀνακρέοντι εἰς οἶνου πρὸς δύο ὕδατος·

- (a) ἄγε δὴ φέρ' ἡμῖν ὦ παῖ
κελέβην, ὅκως ἄμυστιν
προπιῶ, τὰ μὲν δέκ' ἐγχέας
ὕδατος, τὰ πέντε δ' οἶνου
5 κυάθους ὥς ἂν ὕβριστιῶς†
ἀνὰ δηῦτε βασσαρήσω.

καὶ προελθὼν τὴν ἀκρατοποσίαν Σκυθικὴν καλεῖ πόσιν·

- (b) ἄγε δηῦτε μηκέτ' οὕτω
πατάγωι τε κάλαθητῶι
Σκυθικὴν πόσιν παρ' οἴνῳ
μελετῶμεν, ἀλλὰ καλοῖς
5 ὑποπίνοντες ἐν ὕμνοις.

id. xi 475 C κελέβην· τούτου τοῦ ἐκπώματος Ἀνακρέων μνημονεύει· ἄγε δὴ φέρ'—κυάθους. Eust. *Od.* 1476. 31 Ἀθηναῖος δὲ παράγει καὶ Ἀνακρέοντος τό· ἄγε δὴ φέρ'—κυάθους. cf. Horat. *carm.* i 27, ubi Porphy. (p. 35 Holder) ad v. 1: protreptic ode est haec ad hilaritatem, cuius sensus sumptus est ab Anacreonte ex libro tertio

(a) 1 ἡμῖν Athen. 2 ὅπως Athen. 475, Eust. 3 μὲν δ' ἐγχέας Athen. 427 5-6 ὥς ἂν ὑβριστιῶσανα Athen.: ἀνυβρίστως coni. Pauw, ἀνυβρισι Baxter; ὕβρ- dubium, et alia possis, velut ὥς ἂν ἀνύβριστ' (cf. Democr. fr. 73 D.-K. ubi ἀνύβριστα cod. A in -ως Stob. vel -ος codd. LBC corruptum est) 6 δευτε Athen., corr. Mehlhorn

(b) 1 μηκέθ' Athen.

(a) et (b) e diversis carminibus esse sumpta credideris: vid. Von der Mühl *Herm.* 75 (1940) 422 seqq.; obloquitur Gentili p. 26

INCERTI LIBRI

12 (2 B. et D.)

357 Dio Chrys. *or.* ii 62, i 29 Arnim, i 37 seq. de Budé

τούτοις γε μὴν ξυνέπεται μηδὲ εὐχὰς εὐχέσθαι τὸν βασιλέα τοῖς
ἄλλοις ὁμοίας μηδὲ αὐ τοὺς θεοὺς καλεῖν οὕτως εὐχόμενον ὥσπερ
ὁ Ἰώνων ποιητῆς Ἀνακρέων·

ὦναξ, ὦι δαμάλης Ἔρωσ
καὶ Νύμφαι κυανώπιδες
πορφυρῇ τ' Ἀφροδίτῃ
συμπαίζουσιν, ἐπιστρέφει
5 δ' ὑψηλὰς ὀρέων κορυφὰς·
γουνουμαί σε, σὺ δ' εὐμενὴς
ἔλθ' ἡμῖν, κεχαρισμένης
δ' εὐχολῆς ἐπακούειν·
Κλεοβούλῳ δ' ἀγαθὸς γένεο
10 σύμβουλος, τὸν ἐμόν γ' ἔρω-
τ', ὦ Δεόνυσε, δέχεσθαι.

Hdn. I 79. 13 L. δάμαλος δαμάλης, δαμάλης Ἔρωσ, eadem I 159. 12 ex Steph. Byz. s.v. Ἀσκάλων, i 131 Meineke. cf. Hesych. s.v. δαμάλην· τὸν Ἔρωτα. ἤτοι τὸν δαμάζοντα, ἢ ἀγέρωχον. Aelian. *h.a.* iv 2, i 81 Hercher τὴν Ἀφροδίτην ὁ Τῆιος ἡμῖν Ἀνακρέων αἰδεῖ πορφυρῇν που λέγων. cf. Himer. *or.* ix 19, p. 84 Colonna

1 ὦ ἀναξ U ὦ pro ὦι codd. omn. δάμαλις P^{ac}W 3 -ρέη codd. 4 -ουσι U -φεται UPW 5 δὲ codd. -λῶν U, -λᾶς et -φᾶς PW κορυφὰς ὀρέων coni. Barnes, sed vid. Wilam. *GV* 235 n. 3 7 ἔλθοις μοι PW -μένος coni. Hecker 8 ἐπακούων PW 9 Κλε- codd. γ' PW γενεῦ (γένεου PB) codd. 10 γ' ἔρωτ' Kan (*Mnemos.* 9 (1881) 350): δ' ἔρωτα B, δὲ ἔρωτα UV, δέ τ' ἔρωτα PW 11 ὦ δ' ευνυσε V, ὦδ' εὐ νῦ σε P, ὦδ' εὐ νῦν σε UB (ὦιδ' U), corr. Emperius, L. Dindorf (Δεύ-) fort. (δ' ἔρωτ') . . . δεχέσθω

13 (14 B., 5 D.)

358 Athen. (om. E) xiii 599 C

Χαμαιλέων δ' ἐν τῷ περὶ Σαπφούς καὶ λέγειν τινὰς φησιν εἰς
αὐτὴν πεποιθῆσθαι ὑπὸ Ἀνακρέοντος τάδε·

σφαίρῃ δηυτέ με πορφύρῃ
βάλλων χρυσοκόμης Ἔρωσ
νήνι ποικιλοσαμβάλωι
συμπαίξειν προκαλεῖται·
5 ἥ δ', ἐστὶν γὰρ ἀπ' εὐκτίτου
Λέσβου, τὴν μὲν ἐμὴν κόμην,
λευκὴ γάρ, καταμέμφεται,
πρὸς δ' ἄλλην τινὰ χάσκει.

καὶ τὴν Σαπφὴν δὲ πρὸς αὐτὸν ταῦτά φησιν εἰπεῖν· κείνον ὦ χρυσό-
θρονε Μοῦσ' ἔνισπες / ὕμνον ἐκ τᾶς καλλιγύναικος ἐσθλᾶς / Τήϊος
χώρας ὃν αἶειδε τερπνῶς / πρέσβυς ἀγαυός.

Et. Sorb. in adnot. Et. Mag. 448. 29 Gaisf. νήνιος νήνι, καὶ κράσει τῶν δύο ὡ εἰς
ἐν μακρόν νήνι, οἷον· νήνι ποικιλοῦς ἀμβάλω

1 δευτέ Athen., corr. Seidler πορφύρεν Athen., corr. Barnes (-έη) 3 ποι-
νίλος λαμβάνω Athen. (Et. Sorb. ut supra), corr. Seidler 5 ἀπεικτικοῦ
Athen. (cf. Hesych. s.v. εὐκτίκον (sic)· καλῶς κατασκευασμένον, εὐ κεκτισμένον),
orr. Barnes

interpretatus sum *Sappho & Alcaeus* (1955) 143; cf. Harvey *CQ* N.S. 7 (1957) 213

14 (3 B. et D.)

359 Ps.-Herodian. π. σχημ., *Rhet. Gr.* viii 599 seq. Walz

(de polyptoto) παρὰ μὲν οὖν Ἀρχιλόχῳ· (fr. 70 Diehl). παρὰ
δὲ Ἀνακρέοντι ἐπὶ τριῶν·

Κλεοβούλου μὲν ἔγωγ' ἐρέω,
Κλεοβούλῳ δ' ἐπιμαίνομαι,
Κλεόβουλον δὲ διοςκέω.

1-3 Κλευ. codd. 1 ἐρῶ codd. 3 δὲ διοςκέω codd. Parr., διὸς κνέων cod.
Haun., δὲ διιδεῖν ἐπιποθῶ cod. Ven.: corr. Bergk coll. Hesych. διοςκεῖν· διαβλέπειν
συνεχῶς τὴν ὄρασιν μεταβάλλοντα (μὴ μετα- coni. Edmonds). τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ
διαφορεῖσθαι τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ

Cleobuli mentionem facit etiam Max. Tyr. xviii p. 233. 3, xxi p. 256, xxxvii
p. 432. 19 Hobein

15 (4 B. et D.)

360 Athen. xiii 564 D

καὶ ἡ Σαπφῶ δὲ πρὸς τὸν ὑπερβαλλόντως θαυμαζόμενον τὴν μορφήν καὶ καλὸν εἶναι νομιζόμενόν φησιν· (fr. 138). ὁ δ' Ἀνακρέων τί φησὶν;

ὦ παῖ παρθένιον βλέπων
δίξημαί σε, σὺ δ' οὐ κλύεις,
οὐκ εἰδὼς ὅτι τῆς ἐμῆς
ψυχῆς ἡνιοχεύεις.

1 βλέπουσαν E (qui ὦ om.)

2 οὐ κλύεις Erfurdt: ου καιεις Athen., οὐκ

αἰεις E; fort. οὐ κοεῖς (Bergk) praefarendum

3 οὐ γὰρ οἶδας E

16 (8 B. et D.)

361 Strabo iii 2. 14, i 232 Kramer

ὑπολάβοι δ' ἂν τις ἐκ τῆς πολλῆς εὐδαιμονίας καὶ μακραίωνας ὀνομασθῆναι τοὺς ἐνθάδε ἀνθρώπους, καὶ μάλιστα τοὺς ἡγεμόνας, καὶ διὰ τοῦτο Ἀνακρέοντα μὲν οὕτως εἰπεῖν·

ἐγὼ δ' οὐτ' ἂν Ἀμαλθίης
βουλοίμην κέρας οὐτ' ἔταε
πεντήκοντά τε κάκατον
Ταρτησσοῦ βασιλεύσαι,

Ἡρόδοτον δὲ (I. 163, 165) καὶ τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως καταγράψαι καλέσαντα Ἀργανθώνιον.

Plin. *n.h.* vii 154, ii 53 Mayhoff, Anacreon poeta Arganthonio Tartesiorum regi CL tribuit annos, Cinyrae Cypriorum decem annis amplius, Aegimio CC (cf. 156 Arganthonium Gaditanum LXXX annis regnasse prope certum est; putant quadragensimo coepisse); cf. etiam Cic. *Calo* xix 69. Lucian. *macrob.* x 1, i p. 118 Nilén Ἀργανθώνιος μὲν οὖν Ταρτησσίῳ βασιλεὺς πενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη βιώσαι λέγεται, ὡς Ἡρόδοτος . . . καὶ . . . Ἀνακρέων. Dionys. *Perieg.* 332 schol., *Geogr. Gr. Min.* p. 345 Bernhardt Ταρτησσός, ἣν καὶ ὁ Ἀνακρέων φησὶ πανευδαίμονα. Phlegon *Trall. macrob.* 4, p. 90 Keller Ἀργανθώνιος ὁ τῶν Ταρτησίων βασιλεὺς, ὡς ἱστορεῖ Ἡρόδοτος καὶ Ἀνακρέων ὁ ποιητής, ἔτη πῶ

1 δ' οὐτ' ἂν Casaubon: τ' ἂν οὐτ' codd.; vel ἔγων' (Mehlhorn) ἀμαλθίης codd., defendunt Meister, Bechtel 2 οὐτε τὰ codd., corr. Tyrwhitt 3 τε καὶ ἑκατὸν (τ' ἔτη καὶ ἑκατὸν cod. B) codd.

17 (6 B. et D.)

362 Schol. T Hom. *Il.* 15. 192, vi 117 Maass

Ἀττικοὶ τὸν περὶ χειμερινούς τροπὰς μῆνα Ποσειδεῶνα καλοῦσιν.
Ἀνακρέων·

μεῖς μὲν δὴ Ποσειδῶν
ἔστηκεν †νεφέλη δ' ὕδωρ
< > βαρὺ δ' ἄγριοι
χειμῶνες κατάγουσι.†

Eust. *Il.* 1012. 1 Ἀττικοί—καλοῦσιν, ὡς Ἀνακρέων· μεῖς—παταγοῦσι

1 ποσει· codd. 2-4 schol. Hom. ut in textu, Eust. μεῖς . . . ἔστηκε, νεφέ-
λαι δ' ὕδατι βαρύνονται, ἄγριοι δὲ χειμῶνες παταγοῦσι. Eustathium paraphrasin
offerre coniecturis abundantem suspicatus est Bergk: idem coll. Horat. *epod.* xiii
init. *imbres nivesque deducunt Iovem, Δία τ' ἄγριοι χειμῶνες κατάγουσι* conī.;
priora minus ingeniose νεφέλας δ' ὕδωρ / βαρύνει. νεφέλαι δ' ὕδει conī. Barnes, tum
alii alia suppleunt, velut πληθοῦσιν Schneidewin, βρίθονται Hartung, deinde βαρὺ δ'
ἄγριοι χειμῶνες παταγεῦσι

18 (9 B., 11 D.)

363 Athen. xv 687 E

καὶ ὁ σοφὸς δὲ Ἀνακρέων λέγει που·

τί μὲν πέται
συρίγγων κοῖλότερα
στήθεα χρυσάμενος μύρῳ;

τὰ στήθη παρακελεύόμενος μυροῦν, ἐν οἷς ἐστιν ἡ καρδιά, ὡς καὶ
ταύτης δηλονότι παρηγορουμένης τοῖς εὐώδεσι.

1 τί—πέται om. E μὴν Athen.: formam Atticam correxi (τί λίην conī.
Bergk), sed ne nunc quidem omnia sana; dicit enim Athenaeus, poetam his
verbis *pectus illinere hortari*, hinc τί μὴ conī. Casaubon satis audacter; potius τί
μὲν <οὐ>, quamvis rara sit collocatio 2 κοιλότερα Athen., corr. Bergk

19 (40 B., 14 D.)

364 Ap. Dysc. *synl.* γ 74, ii 338 seq. Uhlig

καὶ δὴ παρείπετο τῷ χρῶ παραγωγῇ ἢ τοῦ χρήμι, ὡς φημί, ἀφ'
οὗ τρίτον πρόσωπον χρήσι ὡς φησί, ἐξ οὗ τὸ χρή ἐν ἀποκοπῇ
ἀπετελεῖτο ὁμοίως τῷ παρὰ Ἀνακρέοντι·

σὲ γάρ
φη Ταργήλιος ἐμμελέως
δισκεῖν

id. *adv.* 543, p. 133 Schn. (= An. Bekker ii 543) παρὰ Ἀνακρέοντι τὸ φησὶν ἀποκοπὴν φη' ἐγένετο· σὲ γάρ φη Ταργήλιος. lectiones in utroque Apollonii loco cod. Vindob. 240 confirmatas esse testatur Egenolff *Philol.* 59 (1900) 241. Schol. T Hom. *Il.* 5. 256, v 172 Maass ὡς τό· σὲ γάρ φησιν Ταργήλιος, παρὰ Ἀνακρέοντι. Choerob. in *Theodos.* ii 25. 18 Hilg. (= An. Ox. Cramer iv 411. 22) ἀπὸ δὲ τοῦ φημί γίνεται φῆς φησί καὶ κατ' ἀποκοπὴν φῆ (ita CV: φῆς O) *** γὰρ φῆ Ταργήλιος, ἀντὶ τοῦ φησί, τὸ δὲ Ταργήλιος ὄνομα δαίμονός ἐστι. Ioh. Alex. xxi 4 ap. Hdn. II 210 L. φησί, ὅπερ πάλιν ἀποκοπὴν δέχεται· τὸ γὰρ φῆ ἀντὶ τοῦ φησί. lexicogr. anon. ed. Rabe *Rh. Mus.* 47 (1892) 410, f. 282^v 9 καὶ ἐστὶν ἐνεστῶτος [σὲ] γὰρ φῆτ ἀργήλιος· ἀπὸ τοῦ φησί

1 σὲ γὰρ in ras. Ap. Dysc. *synl.* cod. A, om. Choerob. codd. CV (ὡς τὸ φῆ) O (γὰρ φῆς) 2 φη, φῆ, φή codd. (φησιν schol. Hom.; om. Ap. Dysc. *synl.* CB) ἐμμελέως Ap. Dysc. *synl.* cod. A, ἐμμελῶς CB 3 δισκεῖν bis (alt. eras.) Ap. Dysc. *synl.* cod. A

20 (11 B., 2 adnot. D.)

365 Et. Mag. 259. 28 (= Hdn. II 330. 21, 492. 25 L.)

Δεύνυσος· ὁ Διόνυσος. Ἀνακρέων·

πολλὰ δ' ἐρίβρομον
Δεόνυσον,

τοῦ ἱ τραπέντος εἰς ἧ γίνεται Δεόνυσος· οὕτω γὰρ Σάμιοι προφέρουσι.
καὶ συναιρέσει Δεύνυσος, ὡς Θεόδοτος Θεύδοτος. ἔνιοι δὲ φασιν
ὅτι ἐπειδὴ ἐβασίλευσε Νύσης· κατὰ δὲ τὴν Ἰνδῶν φωνὴν δεύνος ὁ
βασιλεὺς λέγεται.

aliter Et. Sym. cod. V ibid. Gaisf. Δεύνυσος ὁ Διόνυσος τοῦ ἱ εἰς ἧ τραπέντος. φασὶ δὲ αὐτὸν ἐκ δύο νυσσῶν ἦτοι δδῶν προελθεῖν, ἐκ τε τῆς Σεμέλης καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ Διός. δυνύσσος οὖν καὶ διόνυσος. εἰτα τραπέντος τοῦ ἱ εἰς ἧ γέγονε δεόνυσος· Σάμιοι γὰρ οὕτω λέγουσι. cf. etiam Et. Vat. gr. 1708 ap. Gentili

2 Δεύ· in textu codd.

21 (5 B., 9 D.)

366 Eust. *Od.* 1542. 47

ἀλλ' ὦ τρὶς κεκορημένε
Σμερδίη

παρὰ Ἀνακρέοντι· ἥγουν πολλάκις ἐκσεσαρωμένε.

id. *Il.* 725. 35 Ἀνακρέων δὲ τρισκεκορημένον τὸν πολλάκις ἐκσεσαρωμένον. cf. Suet. *de blasph.* ap. Miller *Mélanges* p. 426, sine nom. auct. τρισκοκορημένος (sic) οἰονεὶ πολλάκις ἐκσεσαρωμένος

1 τρισκεκορημένε (quod flagitat contextus) Eust. 2 Σμερδίη Eust.
'κορέω = ἐξυβρίζω, Hsch.: unde κεκορημένος sens. obsc. Anacr.', LSJ

22 (7 B., 10 D.)

367 Schol. A Hom. *Il.* 3. 219, i 151 Di.

πρὸς τὸ ἀστεμφές, ὅτι τὸ ἀμετακίνητον. ὁ γὰρ Ἀνακρέων·
σὺ γὰρ ἦς ἔμοι-
γ' ἀστεμφής

impf. ἦς an ἔγς incertum εἰς (praes., cf. fr. 1. 2. 1 supra) coni. Bergk (εἰς)

23 (12^u B., 13 D.)368 Et. Gen. A *Ind. Lect.* Rost. 1891/2 p. 14 Reitz., B p. 218 Miller

μύθεαι· δεύτερον πρόσωπον παθητικοῦ ἐνεστῶτος. τοιοῦτόν ἐστι
τὸ παρὰ τῷ Ἀνακρέοντι·

Λευκίππην ἔπι δίνειαι

λευκίππη A (sec. Gentili, -η Reitz.), -ων B, corr. Hoffmann (et Sitzler) ἐπι-
δίνειαι codd.

24 (10 B., 23 adnot. D.)

369 Et. Mag. 601. 20, Et. Sym. cod. V *ibid.* (= Hdn. II 253. 7 L.)

νένωται· ἡ κατὰ συγκοπὴν τοῦ ἡ ἀπὸ τοῦ νενόηται, ὅπερ καὶ
νενοέεται Ἰακῶς γίνεται· ἡ ἀπὸ τοῦ νένωται κατὰ συστολήν . . . καὶ
παρὰ Ἀνακρέοντι ἡ μετοχή·

ὁ δ' ὑψηλὰ νενωμένος

25 (12^A B., 12 D.)370 Schol. Eur. *Hec.* 361, i 39 Schw.

τὴν κάσιν· Ἀνακρέων·

οὐτ' ἐμὴν ἀπαλὴν κάσιν·

σεσημειώται δὲ ὅτι τὴν θήλειαν κάσιν εἶπεν.

οὐτ' ἐμὴν Bergk: οὔτε μὲν M, τότε μ' A

26 (15 B., 19 D.)

371 Chrysippus π. ἀποφατ. 22, ii 57 Arnim

εἰ οὕτως ἀποφαίνουτ' ἄν τις· [[οὐ]] δηῦτ' ἔμπεδος εἰμι οὐδ' ἀστοῖσι
προσηνής, οὐ Ἀνακρέων οὕτως ἀπεφύνατο·

οὐ δηῦτ' †ἔμπεδος† εἰμι

οὐδ' ἀστοῖσι προσηνής·

ναὶ οὐ οὕτως ἀποφαίνουτ' ἄν τις· δηῦτ'—προσηνής, ναὶ οὐ Ἀνακρέων
οὕτως ἀπεφύνατο· οὐ δηῦτ'—προσηνής.

1 ουδευτεμπεδος Π: ἔμπεδος non intellegitur; οὐδ' εὐπέμπελός coni. Bergk
1-2 displicent et syllaba brevis in fine versus et hiatus post brevem syllabam: an
εἰμ' <ἐγωγ'> οὐδ', sim., scribendum?

27 (21 B., 16 D.)

372 Athen. xii 533 E

Χαμαιλέων δ' ὁ Ποντικός ἐν τῷ περὶ Ἀνακρέοντος προβεῖς τὸ

ξανθῇ δ' Εὐρυπύλῃ μελεῖ

ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων,

τὴν προσηγορίαν ταύτην λαβεῖν τὸν Ἀρτέμωνα διὰ τὸ τρυφερῶς
βιόοντα περιφέρεισθαι ἐπὶ κλίνῃς (sequitur fr. 43).

Plut. vii. *Pericl.* 27, i 2. 35 L.-Z. τοῦτο μὲν οὖν Ἑρακλείδης ὁ Ποντικός ἐλέγχει
τοῖς Ἀνακρέοντος ποιήμασιν ἐν οἷς ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων ὀνομάζεται, κτλ. Schol.
Ar. *Ach.* 850 ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων ἀπὸ τῆς παροιμίας ἧς μέμνηται καὶ Ἀνακρέων.
paroemiam laudant, om. Anacreontis nomine, Diphilus *emp.* 36, II 551 K.; Plin.
n.h. xxxiv 56, v 182 Mayhoff; Zenob. ap. Miller *Mélanges* p. 356 ὁ περιφόρητος
Ἀρτέμων· μέμνηται ταύτης Δίφιλος ἐν Ἑμπόροι καὶ Ἀνακρέων; App. *Prov.* i 441. 1
L.-S.; cf. Hesych. s.v. περιπόνηρος Ἀρτέμων· παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν περιφόρητος
Ἀρτέμων. εἰσὶ δὲ Ἀρτέμωνες δύο

Eurypylae fit mentio *Anth. Pal.* vii 27. 5 (Antip. Sid.), vii 31. 10 (Dioscor.)

28 (17 B., 69 D.)

373 Hephaest. *ench.* x 4, p. 33 seq. Consbr.

τὸ δὲ τὴν δευτέραν ἱαμβικὴν ἔχον καλεῖται Πριάπειον, οἶον·

ἡρίστησα μὲν ἱτρίου λεπτοῦ μικρὸν ἀποκλάς,
οἶνον δ' ἐξέπιον κάδον· νῦν δ' ἄβρῳς ἐρόεσσαν
ψάλλω πηκτίδα τῇ φιλῇ κωμάζων †παιδὶ ἄβρῃ†.

Athen. xi 472 E κάδος· Συμίας ποτήριον, παρατιθέμενος Ἀνακρέοντος· ἡρίστησα—κάδον. xiv 646 D ἱτρίον· πεμμάτιον λεπτόν διὰ σπασμοῦ καὶ μέλιτος γινόμενον. μνημονεύει αὐτοῦ Ἀνακρέων οὕτως· ἡρίστησα—κάδον. Pollux x 70, ii 209 Bethe Ἀνακρέων γοῦν ἔφη· οἶνον—κάδον. Apollon. Soph. *lex.* p. 846 de Villosion s.v. χάσασθαι· οἶνον—κάδον, ὡς φησι Ἀνακρέων. cum forma ἀποκλάς cf. Eust. *Od.* 1654. 17 (= Anacr. fr. 153 Bergk) ὥσπερ καὶ κλάς φησι (scil. Ἑρακλείδης) παρὰ Ἀνακρέοντι. Apostol. *cent.* viii 68 c, ii 450 L.-S. ἡρίστησα—ψάλλω

1 ἡρίστησαμεν Heph. codd. AI ἱτρίου λεπτόν ἀποκλάς Athen. 472 et 646 2 ἐπέπιον Athen. 646 κάδον Heph. I, Apostol. 3 κωμάζον Heph. A παιδὶ ἄβρῃ Heph. AI, ποδὶ ἄβρῃ Heph. H nomen proprium latere censent Hartung, Sitzler, Wilam., alii, velut Πολιάρχη, παρ' Ἰάμβη. alia possis, velut <παρὰ> παιδί, secl. ἄβρῃ

29 (18 B., 70 D.)

374 Athen. xiv 634 C

πολλάκις καὶ αὐτὸς ἐν ἐννοίαι γίνομαι, μουσικῆς ὦν ἐραστής.
περὶ τῆς μαγάδιδος καλουμένης, πότερον αὐλῶν εἶδος ἢ κιθάρας
ἐστίν. ὁ μὲν γὰρ ἡδιστος Ἀνακρέων λέγει που·

ψάλλω δ' εἴκοσι
†χορδαῖσι μάγαδιν† ἔχων,
*Ω Λεύκασπι, σὺ δ' ἡβᾷς.

id. 634 F ἡ γὰρ μάγαδις ὄργανόν ἐστι ψαλτικόν, ὡς Ἀνακρέων φησί, Λυδῶν τε εὐρημα. 635 C διαποροῦσι δ' ἐνιοὶ ὅπως τῆς μαγάδιδος οὐσης κατὰ Ἀνακρέοντα (ὁψὲ γὰρ ποτε τὰ πολύχορδα ὀφθῆναι) μνημονεύων αὐτῆς ὁ Ἀνακρέων λέγει· ψάλλω—Λεύκασπι. καὶ ὁ μὲν Ποσειδώνιος φησιν τριῶν μελωιδῶν αὐτὸν μνημονεύειν, Φρυγίου τε <καὶ Δωρίου add. Musurus> καὶ Λυδίου· ταύταις γὰρ μόναις τὸν Ἀνακρέοντα κεχρησθαι· ὦν ζ' χορδαῖς ἐκάστης περαινομένης εἰκότως φάναι ψάλλειν αὐτὸν κ' χορδαῖς, τῷ ἀρτίῳ χρησάμενον ἀριθμῷ τὴν μίαν ἀφελόντα. ἀγνοεῖ δ' ὁ Ποσειδώνιος ὅτι ἀρχαῖόν ἐστιν ὄργανον ἡ μάγαδις, σαφῶς Πινδάρου λέγοντος τὸν Τέρπανδρον κτλ. Pollux iv 61, i 219 Bethe μάγαδιν δ' ὀνομάζει μὲν Ἀνακρέων

1 εἴκοσι <Λυδὸν> / χορδῆσιν μαγάδην ἔχων conl. Bergk (μαγάδην iam Barnes), εἰκοσίχορδον / <Λυδίην> μαγάδην ἔχων Hartung, εἰκοσίχορδον / <χείρεσιν> μαγάδην ἔχων Wilam.; etiam εἰκοσι(φώνοις) / χορδῆσιν, sim., possis 3 om. E interpr. Abert *RE* xiii. 2 (1927) 2486

30 (20 B., 18 D.)

375 Athen. (om. E) iv 177 A—182 C (i 397 Kaibel)

οἶδαμεν δὲ καὶ τοὺς ἡμιόπους καλουμένους, περὶ ὧν φησιν
Ἀνακρέων·

τίς ἐρασμῖν
τρέφας θυμὸν ἐς ἥβην τερένων ἡμιόπων ὑπ' αὐλῶν
ὀρχεῖται;

εἰσὶ δ' οἱ αὐλοὶ οὗτοι ἐλάσσονες τῶν τελείων. Αἰσχύλος γοῦν κατὰ μεταφορὰν ἐν Ἰξίονί φησι· (fr. 91 N.). εἰσὶν δ' οἱ αὐτοὶ τοῖς παιδικοῖς καλουμένοις, οἷς οὐκ οὔσιν ἐναγωνίους πρὸς τὰς εὐωχίας χρώνται. διὸ καὶ τέρενας αὐτοὺς κέκληκεν ὁ Ἀνακρέων.

2 θρέφας Athen., corr. recc.
ἡμιόπον Athen., corr. Casaubon

ἐσέβην Athen., corr. Mehlhorn

τέρεν ὡς

31 (19 B., 17 D.)

376 Hephaest. *de poem.* vii 2, p. 71 Consbr.

εἰσὶ δὲ ἐν τοῖς ποιήμασι καὶ οἱ ἀρρενικῶς οὕτω καλούμενοι ἐπιωδοί, ὅταν μεγάλῳ στίχῳ περιττόν τι ἐπιφέρηται, οἷον· (Archil. fr. 88 Diehl) . . . ὅταν δὲ ἔμπαλιν ἡ τάξις ᾗ, προωιδὸς καλεῖται, ὡς παρὰ Ἀνακρέοντι·

ἀρθεῖς δηῦτ' ἀπὸ Λευκάδος
πέτρης ἐς πολὺν κύμα κολυμβῶ μεθύων ἔρωτι.

Philostrat. *imag.* i 15, p. 33 Schenkl μεθύων ἔρωτι, φησὶ περὶ τῶν ἀκρατῶς ἐρώντων ὁ Τήμιος. Apostol. *cen.* iii 90 c, ii 308 L.-S. ἀρθεῖς—ἔρωτι. Ἀνακρέοντος

2 ἐς cod. I: εἰς AH, Apostol. -βέω coni. Schneidewin

32 (35 B., 20 D.)

377 Schol. T Hom. *Il.* 24. 278, vi 463 Maass

Μυσοὶ πλησίον ὄντες Ἐνετῶν· ὄθεν ἡμίονων γένος· ἥ ὥς καὶ
παρὰ Μυσοῖς διαφόρων ὄντων. Ἀνακρέων·

ἵπποθόρων δὲ Μυσοὶ

εὐρον μεῖζιν ὄνων

πρὸς ἵππους, ἐξ ὧν ἡμίονοι.

1 -θόρον cod., corr. Bergk; cf. Hesych. s.v. δὲ Bekker: καὶ cod. 2 εὐρεῖν
cod., corr. Bergk μίξ- cod., fort. recte πρὸς ἵππους del. Hartung

33 (24 B., 52 D.)

378 Schol. Ar. *Av.* 1372 (VGTE: om. R), p. 249 White

ἀναπέτομαι δὴ· παρὰ τὰ Ἀνακρέοντος·

ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον πτερύγεσσι κούφῃς

διὰ τὸν Ἑρωτ'· οὐ γὰρ ἐμοὶ <—υ> θέλει συνηβᾶν.

διὸ καὶ τὸ χ ἔχουσι οἱ δύο στίχοι.

Hephaest. *ench.* ix 3, p. 30 C. Ἀνακρέων δὲ ἐπετήδευσε τὴν πρώτην συζυγίαν δι' ὄλου αἵματος ἐκ τριβραχέος καὶ ἰάμβου ποιῆσαι, ὥς εἶναι κοινὴν λύσιν τῆς τε χοριαμβικῆς καὶ τῆς ἰαμβικῆς· ἀναπέτομαι—κούφαις. eadem epitom. v p. 360 C. Iulian. *ep.* xviii 386 B, i 498 Hertlein (= p. 263 Bidez-Cumont) εἰ δέ μοι θέμις ἦν κατὰ τὸν Τῆιον ἐκείνον μελοποιὸν εὐχῇ τὴν τῶν ὀρνίθων ἀλλάξασθαι φύσιν, οὐκ ἂν δήπου πρὸς Ὀλυμπον οὐδὲ ὑπὲρ μέμψεως ἐρωτικῆς, ἀλλὰ κτλ. huc refert Bergk Himer. *or.* xlviii 4, p. 197 Colonna

1 δὴ om. schol. Ar. -γεσι schol. Ar. VG -φαις codd. omn. 2 θέλει (sic)
schol. Ar. exc. Γ (θέλουσι; θέλει Γ²) <παῖς ἐ>θέλει conii. Porson συνηκᾶν
schol. Ar. VG

34 (25 B., 53 D.)

379 Lucian. *Heracl.* viii, i. 1 34 Nilén

ὥστε ἰσχύς μὲν καὶ τάχος καὶ κάλλος καὶ ὅσα σώματος ἀγαθὰ
χαιρέτω, καὶ ὁ Ἔρως ὁ σός, ὦ Τήιε ποιητά, ἐσιδὼν με,

(a) ὑποπόλιον γένειον χρυσοφαέννων,
εἰ βούλεται,

(b) πτερύγων †ἢ ἀετοῖς† παραπετέσθω,
καὶ ὁ Ἰπποκλείδης οὐ φροντιεῖ.

(a) <τό> ante γένειον add. Schwartz -φαενῶν vel -φαέννων codd. exc. paucis (-αίνων, -αέων; χρυσοῦ φαενῶν cod. B): -φαείνων reponendum credideris

(b) ἀετοῖς: ἀήταις conl. Bergk, qui Anacreontis locum ita refigit: Ἔρως, ὡς (potius ὅς, idem *Anacr. carm. reliqu.* p. 124) μ' ἐσιδὼν γένειον / ὑποπόλιον χρυσοφαέννων (potius -είων, Fick) πτερύγων ἀήταις / παραπέτεται

35 (124 B., 51^A D.)380 Himer. *or.* xlvii, p. 189 seq. Colonna

χαῖρε φίλον φῶς χαρίεντι μειδιῶν προσώπῳ·

μέλος γάρ τι λαβὼν ἐκ τῆς λύρας εἰς τὴν σὴν ἐπιδημίαν προσοίσομαι
(-αίσομαι conl. Wolf), ἡδέως μὲν ἂν πείσας καὶ αὐτοὺς τοὺς λόγους
λύραν μοι γενέσθαι καὶ ποιήσιν, ἵνα τι κατὰ σοῦ νεανιεύσωμαι,
ὁποῖον Σιμωνίδης ἢ Πίνδαρος κατὰ Διονύσου καὶ Ἀπόλλωνος. ἐπεὶ
καὶ (ἐπεὶ δὲ conl. Wernsdorf) ἀγέρωχοί τε ὄντες καὶ ὑψαύχενες
ἄφετοί τε καὶ ἔξω μέτρων ἀθύρουσιν, ὀλίγα παρακαλέσας τὴν ποίησιν,
δοῦναί μοι τι μέλος Τήιον (ταύτην γὰρ φιλῶ τὴν Μοῦσαν) ἐκ τῶν
ἀποθέτων τῶν Ἀνακρέοντος τοῦτόν σοι φέρων τὸν ὕμνον ἔρχομαι
καὶ τι καὶ αὐτὸς προσθεῖς τῷ αἵσματι· ὦ φάος Ἑλλήνων καὶ τῶν
ὄσοι Παλλάδος ἱερὸν δάπεδον Μουσάων τ' ἄλση νεμόμεθα.

φάος codd., corr. Wilam. μειδιῶν cod. R: μειδίον cod. A

36 (34 + 28 B., 51 D.)

- 381 Atil. Fortunat. *de metr. Horat. viii, Gramm. Lat. vi 301. 4* Keil
apud Anacreontem

(a) εἶμι λαβὼν †εἰσάρας,†

Sappho πάρθενον ἀδύφωνον (fr. 153); secundum colon Anacreon sic:

(b) ἀσπίδα ῥίψας ποταμοῦ καλλιρόου παρ' ὄχθας,

Sappho sic: δευτέρην ἄβραι Χάριτες καλλίκομοί τε Μοῖσαι (fr. 128).

(a) ἐς *Hρης coni. Bergk κα

(b) ἀσπίδα ῥίψ' ἐς ποταμὸν ἑλλιροῦ τροχῶς A, ἀσπίδα ῥίψας ποταμὸν ἑλλιροῦ τροχῶς B: corr. Bergk

37 (31 B., 57 D.)

- 382 Hephaest. *ench. ix 2, p. 30* Consbr.

τρίμετρα δὲ οἶον τὸ Ἀνακρέοντος·

δακρυόεσάν τ' ἐφίλησεν αἰχμὴν

eadem epitom. Heph. v, p. 360 C. Schol. anon. in Hermog. ap. *Rhet. Gr. vii 988* Walz sine nomine auctoris δακρ.—αἰχμ.

δακρυόεσά schol. Hermog. τεφίλησεν Heph. codd. DI, τε φίλησεν schol. Hermog. αἰχμὴν schol. Hermog.: -άν Heph. et epitom.

38 (32 B., 58 D.)

- 383 Athen. (om. E) xi 475 F

Ἀνακρέων·

οἶνοχόει δ' ἀμφίπολος μελιχρὸν
οἶνον τρικύαθον κελέβην ἔχουσα.

1 ὠνο- Athen.

2 claudicant numeri

39 (33 B., 59 D.)

384 Schol. Pind. *Isthm.* ii 13, iii 215 Dr.

(de poetarum philargyria loquitur) τοιοῦτον δέ τι καὶ Ἀνακρέων
εἶρηκε, καὶ μή ποτε ἡ ἀπότασις ἐστὶν εἰς τὰ ὑπ' ἐκείνου εἰρημένα·
φησὶ γάρ·

οὐδ' ἀργυρῇ κω τότ' ἔλαμπε Πειθώ.

cf. Tzetz. *chil.* viii 828, p. 315 Kiessling οὕτω λέγων ὑπάργυρα πᾶσαν γραφὴν
ἐποίει / ὥς Ἀνακρέων τε αὐτὸς Καλλίμαχος τε λέγει

ἀργυρέα (nisi -έη) B, -έους D κ' κότε B, πώποτε D, corr. Bergk; κώκοτ' conl.
Schneidewin Πειθώ primus quod sciam Barnes *Anacr.* (1705): πυθώ BD, Pind.
schol. edd. vett., Ursinus (fr. om. Stephanus)

40 (23 B., 73 D.)

385 Hephaest. *ench.* ix 3, p. 30 Consbr.

πολὺ δ' ἐστὶ καὶ τὸ πρὸς τῇ κατάκλειδι τὴν δευτέραν συζυγίαν
ἰαμβικὴν ἔχον, οἷόν ἐστι παρὰ μὲν Ἀνακρέοντι·

ἐκ ποταμοῦ ᾧ πανέρχομαι πάντα φέρουσα λαμπρά.

Apostol. *cent.* vi 88 c, ii 389 L.-S. ἐκ ποταμοῦ—φέρουσα καλὰ

καλὰ pro λαμπρά Apostol. initio carminis ipso ut videtur introducitur
mulier loquens; cf. Alcaeus fr. 10^B

41 (22 B., 72 D.)

386 Hephaest. *ench.* xv 22, p. 55 Consbr.

ὥσθ' ὅλον αὐτὸ (scil. τὸ Κρατίνειον) χοριαμβικὸν ἐπίμικτον
γενέσθαι, ὅμοιον Ἀνακρεοντείῳ τῷδε·

Σίμαλον εἶδον ἐν χορῶι πηκτίδ' ἔχοντα καλήν.

πηκτίδ' A

42 (30 B., 71 D.)

387 Hephaest. *ench.* xv 20, p. 54 Consbr.

Ἀνακρέων δὲ οὐκ ἱαμβικῶι ἀλλὰ χοριαμβικῶι ἐπιμίκτωι πρὸς τὰς
ἱαμβικὰς ἐπήγαγε τὸ ἰθυφαλλικόν·

τὸν μυροποιὸν ἡρόμην Στράττιν εἰ κομήσει.

Pollux vii 177, ii 100 Bethe μυροποιός· οὕτω δὲ Ἀνακρέων

μυρο- Pollux: λυρο- Heph. στράτιν Heph. cod. I

43 (21 B., 54 D.)

388 Athen. xii 533 F

(antecedit fr. 27) καὶ γὰρ Ἀνακρέων αὐτὸν ἐκ πενίας εἰς τρυφὴν
ὁρμησαί φησιν ἐν τούτοις·

πρὶν μὲν ἔχων βερβέριον, καλύμματ' ἐσφηκωμένα,
καὶ ξυλίλους ἀστραγάλους ἐν ὧσιν καὶ ψιλὸν περι

3 πλευρήσι <— υ —> βοός,

νήπλυτον εἶλυμα κακῆς ἀσπίδος, ἀρτοπώλυσιν
κάθελοπόρνοισιν ὁμιλέων ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων,

6 κίβδηλον εὐρίσκων βίον,

πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τιθεὶς αὐχένα, πολλὰ δ' ἐν τροχῶι,
πολλὰ δὲ νῶτον σκυτίνῃ μάλιστα θωμιχθεὶς, κόμην

9 πώγωνά τ' ἐκτετιλμένος·

νῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων χρύσεια φορέων καθέρματα
†παῖς Κύκης† καὶ σκιαδίσκην ἐλεφαντίνην φορεῖ

12 γυναιξὶν αὐτῶς <— υ —>.

2 ἀστραγάλας exspectasses; cf. 53 ψιλὸν μὲν ἔχων περι E, prioribus omissis
3 procul dubio δέριμ' et verbum, ἥκει vel sim., supplendum (Bergk) 4 νεό-
πλουτον Athen. A, νεόπλυτον E, corr. Schoemann 5 καὶ ἐθ- Athen. δ
πονηρὸς ὁ Ἀρτ. A (om. E), corr. Musurus 7 δεθεὶς coni. Hemsterhuys et
Cobet 8 δ' ἐν ὧτῃ σκυτίνῃ Athen.: δὲ νῶτα σκυτίνῃ Elmsley, mox νῶτον
Bergk tantum πολλάκις δὲ κόμην hoc versu E 10 φάρων Athen., corr.
nescio quis primus (φορ- iam Ursinus et Stephanus) fort. κατέρμ- scribendum
11 init. non intellegitur; παῖς ὁ K. coni. Hermann 12 fin. ἐμφορῆς suppl.
Schoemann 10-12 om. E

44 (57 B., 55 D.)

389 Athen. (om. E) x 433 E-F

τὸ δῖμος γὰρ πᾶσιν ἰσχυρὰν ἐπιθυμίαν ἐμποιεῖ τῆς περιττῆς ἀπολαύσεως· . . . Ἀνακρέων·

φίλη γάρ εἰς ξείνοισιν· ἕασον δέ με διψέοντα πιεῖν.

εἰσφεινεις Athen.: Schneidewinium (εἰς ξείνοῖς) secutus correxi; εᾶ-, non εἶ-, Anacr. διψῶντα Athen. cf. fr. 1 (2) 1-2 cum adnot.

45 (69 B., 63 D.)

390 Athen. i 21 A

ἔταπτον γὰρ τὸ ὀρχεῖσθαι ἐπὶ τοῦ κινεῖσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι. Ἀνακρέων·

καλλίκομοι κοῦραι Διὸς ὠρχήσαντ' ἐλαφρῶς.

Eust. Od. 1942. 4 Ἀνακρέοντος δὲ τό· καλλίκομοι—ἐλαφρῶς

ὀρχησαίαν· coni. Bergk

46 (72 B., 67 D.)

391 Schol. Pind. Ol. viii 42, i 248 Dr.

ἐπὶ στέφανον τεῦξαι· μεταφορικῶς τὸ τεῖχος. στέφανος γὰρ ὥσπερ τῶν πόλεων τὰ τεῖχη. καὶ Ἀνακρέων·

νῦν δ' ἀπὸ μὲν στέφανος πόλεως ὄλωλεν.

νῦν δ' om. cod. C πόλεως στέφανος codd.: transp. Bergk (πόλεος)

47 (71 B., 66 D.)

392 Et. Mag. 429. 50 (= Hdn. II 517. 17 L.)

ἡμετέρειος· κτητικόν ἐστι· σημαίνει δὲ τὸν τοῦ ἡμετέρου. ἐχράτο
δὲ τῇ λέξει Ἀνακρέων·

οὔτε γὰρ ἡμετέριον οὔτε καλόν

fere eadem Zonar. 990; etiam Et. Gen. A ap. Gentili

48 (70 B., 74 D.)

393 Hephaest. *ench.* xv 10, p. 51 Consbr.

κέχρηται δὲ καὶ Ἀνακρέων (scil. τῷ ἐγκωμιολογικῷ) ἐν πλείοσιν
ᾄσμασιν·

ὀρσόλοπος μὲν Ἄρης φιλεῖ μεναίχμην

-λεπος codd. IH φιλέει codd. μὲν αἰχμάν codd., corr. Dorvillius (-μήν
Pauw) ad voc. ὀρσ. cf. Forbes *Glotta* 36 (1958) 265

49 (67–68 B., 61–62 D.)

394 Hephaest. *ench.* vii 2, p. 21 Consbr.

Ἀνακρέων τούτῳ τῷ μέτρῳ καὶ ὅλα ᾄσματα συνέθηκεν·

(a) ἡδυμελὲς χαρίεσσα χελιδοῖ

καὶ

(b) μνᾶται δηῦτε φαλακρὸς Ἄλεξις

(a) : eadem Anacr. verba, Sacerd. *Gramm. Lat.* vi 514. 23 Keil

(a) ἄδυμελὲς codd. DI, ἀδύμελες Heph. cod. A (ἀδυ- omnes), *NΔΙΜΕΛΗ* similia
Sacerd.

(b) -κρὸς e -κρίς corr. Heph. cod. D

50 (43 B., 44 D.)

395 Stob. *ecl.* iv 51. 12, v p. 1068 Hense (SA Trinc.)

Ἀνακρέοντος·

πολιοὶ μὲν ἡμῖν ἤδη
 κρόταφοι κάρη τε λευκόν,
 χαρίεσσα δ' οὐκέτ' ἤβη
 πάρα, γηραλέοι δ' ὀδόντες,
 5 γλυκεροῦ δ' οὐκέτι πολλὸς
 βίотου χρόνος λείπεται·
 διὰ ταῦτ' ἀνασταλύζω
 θαμὰ Τάρταρον δεδοικώς·
 Αἶδεω γάρ ἐστι δεινὸς
 10 μυχός, ἀργαλῇ δ' ἐς αὐτὸν
 κάτοδος· καὶ γὰρ ἐτοῖμον
 καταβάντι μὴ ἀναβῆναι.

1 ἡμῖν SA 2 κάρα Trinc. τε Bergk: δὲ SA, δὲν Trinc., 3 οὐκ
 εἶθ' codd. 7 Hesych. ἀσταλύζειν (-χειν cod.): ἀναβλύζειν, κλαίειν et ἀστυλάζει·
 λυπεῖ(ται) μετὰ κλαυθμοῦ; cf. P. Strassb. inv. gr. 1313 col. i 16 ed. Snell *Herm. Ein-*
zelschr. v (1937) 106 ἀνησταλζον s.v.l. ἔλαστα λύζω conl. Scaliger 10 -λή
 A, -λή S Trinc. 11 κάτοδος S¹: κάθ- S² A Trinc., fort. recte, cf. Schwyzer *Dial.*
Gr. exempla 744⁴⁰ Halicarnass. v med. κάθοδον ἐτοιμον codd.

51 (62 B., 27 D.)

396 Athen. xi 782 A (codd. CE, iii 18 Kaibel)

ἔθος δ' ἦν πρότερον ἐν τῷ ποτηρίῳ ὕδωρ ἐμβάλλεσθαι, μεθ' ὃ
 τὸν οἶνον. . . . Ἀνακρέων·

φέρ' ὕδωρ φέρ' οἶνον ὦ παῖ φέρε <δ'> ἀνθεμόεντας ἡμῖν
 στεφάνους ἐνεικον, ὥς δὴ πρὸς Ἑρωτα πυκταλίζω.

Demetr. *eloc.* v, p. 4 Raderm. οὐκ ἂν τὴν Ὀμήρου Ἰλιάδα προπόντως τις γράψειεν
 ἐν τοῖς Ἀρχιλόχου βραχέσιν . . . οὐδὲ τοῖς Ἀνακρέοντος, <οἶνον> τό· φέρ' ὕδωρ φέρ'
 οἶνον ὦ παῖ· μεθύοντος γὰρ ὁ ρυθμὸς ἀτεχνῶς γέροντος. P. Oxy. 220 col. vii 3-6, ii 45
 G.-H. (p. 404 Consbr.) ἀνακρεόντειον ἐστ[ι] μέ[τρ]ον τὸ τοιοῦτο· [φέρ'] ὕδωρ φέρ'
 οἶνον ὦ [παῖ. Orion 62. 30 Ἀνακρέων· ὥς δὴ πρὸς Ἑρωτα πυκταλίζω; Et. Gen. B
 p. 115 Miller ὥς ἡδὴ πρὸς Ἑρωτα πυκταλίζω; Et. Mag. 345. 39 πυκταλίζω· Ἀνακρέων.
 Eust. II. 1322. 53 τὸ πυκταλίζειν, οὐ χρήσις παρὰ Ἀνακρέοντι, οἶον· ὥς μὴ πρὸς τὸν
 Ἑρωτα πυκταλίζω

1 δ' om. codd., add. Casaubon -εύντας ἡμῖν codd. 2 ὥς δὴ πρὸς Ἑρωτα
 Orion: ὥς μὴ πρὸς τὸν Ἑρ. Athen., Eust., ὥς ἡδὴ πρὸς Ἑρ. Et. Gen. ὥς ἂν πρὸς
 Ἑρ. conl. Dobree

52 (39 B., 33 D.)

397 Athen. xv 674 C

ἐκάλουν δὲ καὶ οἷς περιεδέοντο τὸν τράχηλον στεφάνους ὑποθυμίδας· . . . Ἀνακρέων·

πλεκτὰς

δ' ὑποθυμίδας περὶ στήθεσι λωτίνας ἔθεντο.

id. 678 D ὑποθυμίδες στέφανοι παρ' Αἰολεῦσιν καὶ Ἴωσιν, οὓς περὶ τοὺς τραχήλους περιετίθεντο, ὡς σαφῶς ἔστιν μαθεῖν ἐκ τῆς Ἀλκαίου καὶ Ἀνακρέοντος ποιήσεως

2 -θυμιάδας Athen., E, corr. Dindorf στήθεσιν E: στήθεσιν A

53 (46 B., 34 D.)

398 Schol. A Hom. *Il.* 23. 88, ii 25i Di.

αἱ πλείους τῶν κατὰ ἄνδρα ἀμφ' ἀστραγάλησιν ἐρύσας (ἐρίσας Bekker), καὶ ἔστιν Ἰωνικώτερον·

ἀστραγάλοι δ' Ἐρωτός εἰσιν
μανίαι τε καὶ κυδοιμοί,

Ἀνακρέων.

εἶσι et κυδοίμοιο cod. metr. = fr. i. 7-8 vid. Headlam-Knox *Herodas* p. 121

54 (59 B., 35 D.)

399 Schol. Eur. *Hec.* 934, i 74 Schw.

καὶ δωριάζειν τὸ γυμνουμένας φαίνεσθαι τὰς γυναῖκας. Ἀνακρέων·
ἐκδῶσα κιθῶνα δωριάζειν

cf. Eust. *Il.* 975. 38 Αἴλιος γοῦν Διονύσιος δωριάζειν φησὶ τὸ παραφαίνειν καὶ παραγυμνοῦν πολὺ τι τοῦ σώματος

χιτῶνα codd.

55 (61 B., 26 D.)

- 400 Hephaest.
- ench.*
- xii 5, p. 39 Consbr.

τὸ δὲ <δίμετρον τὸ> ἀκατάληκτον κατὰ τὸν ἀνακλώμενον χαρα-
κτῆρα πολὺ παρὰ τῷ Ἀνακρέοντι ἐστὶ·

παρὰ δηῦτε Πυθόμανδρον
κατέδυν Ἔρωτα φεύγων.

1 πυθόμαν δὲ I

56 (91 B., 81 D.)

- 401 Strabo xiv 2. 27, iii 140 Kramer

τοῦ δὲ περὶ τὰ στρατιωτικὰ ζήλου τά τε ὄχανα ποιοῦνται τεκμήρια
καὶ τὰ ἐπίσημα καὶ τοὺς λόφους· ἅπαντα γὰρ λέγεται Καρικά.
Ἀνακρέων μὲν γέ φησιν·

διὰ δηῦτε Καρικοουργός
ὀχάνου χεῖρα †τιθέμενοι†

Schol. A Hom. *Il.* 8. 193, i 278 Di. Ἀνακρέων φησί· καρικοεργός ὀχάνοιο. Et. Gen.
B p. 176 Miller ὡς Ἀνακρέων φησί· καρικοεργός ὀχάνοιο; eadem Et. Gud. 297. 43,
Et. Mag. 489. 39 cod. Par. 2636 in adn. Gaisf.; Eust. *Il.* 367. 25 φησὶ γοῦν Ἀνακρέων·
καρικοεργός ὀχάνου; 707. 61 Ἀνακρέων· καρικοεργός ὀχάνοιο

1 δεῦτε codd. Καρικοεργός Str. cod. E, Eust. 367, καρικοεργός schol. Hom.,
Etymologica, Eust. 707, καρικά εὐεργός, καρικά ὀεργός, καρικά ὁ ἔργος, similia,
Str. codd. rell. 2 ὀχάνου Str., Eust. 367: -οιο schol. Hom., Etymologica
(-ώνοιο Gud.), Eust. 707 τιθέμενοι Str. codd. DEi, τιθέμεναι (τιθέναι F) rell.
τέθειμαι coni. Edmonds

57

((a), (c) = 44-45 B., 29+32 D.; (b) = 120 B.)

- 402 Max. Tyr. xviii 9, pp. 232-3 Hobein

ἡ δὲ τοῦ Τηίου σοφιστοῦ τέχνη τοῦ αὐτοῦ ἡθους καὶ τρόπου. καὶ
γὰρ πάντων ἐρᾷ τῶν καλῶν καὶ ἐπαινεῖ πάντας. μετὰ δὲ αὐτοῦ
τὰ αἴσματα τῆς Σμέρδιος κόμης καὶ τῶν Κλεοβούλου ὀφθαλμῶν καὶ
τῆς Βαθύλλου ὥρας. ἀλλὰ καὶ τούτοις τὴν σωφροσύνην ὁρᾷς·

(a) ἔραμαι <δέ> τοι συνηβᾶν,
 φησίν,
 χαρίεν γὰρ †ἔχεις ἦθος.†
 καὶ αὖθις

(b) καλὸν εἶναι τῷ Ἔρωτι τὰ δίκαιά φησιν.
 ἦδη δέ που καὶ τὴν τέχνην ἀπεκαλύψατο·

(c) ἐμὲ γὰρ †λόγων εἵνεκα παῖδες ἄν φιλέοιεν·
 χαρίεντα μὲν γὰρ αἶδω, χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι.

(a) 1 <δέ> suppl. Bergk, <γε> priores 2 ἔσχεις ἦθος coni. Barnes, ἦθος ἰσχεις Hiller, χαριτεῦν (e fr. 142, χαριτῶεν) ἔχεις γὰρ ἦθος Bergk

(c) 1 lacuna ante aut post λόγων: λόγων <ἐμῶν>, <νέοι> λόγων coni. Bergk, λόγων <μελέων τ'> Blass, λόγων <σοφῶν> Hartung φιλοῖεν codd. 2 διδω codd., corr. Valckenaer; μὲν γ' αἶδω coni. Schneidewin

58 (38 B., 31 D.)

403 Hesych. s.v.

ἔρμα· ἔρεισμα [ἢ ἔργμα] ἢ τὸν πετρώδη καὶ ἐπικυματιζόμενον
 ὥστε μὴ βλέπειν τόπον τῆς θαλάσσης. καὶ Ἀνακρέων·

ἀσήμερον

ὑπὲρ ἐρμάτων φορέομαι.

Alcaeus fr. 306 (14) i 10 seqq. (est commentarius) ὑπὲρ ἐρμάτω[ν]
 [Ἀ]νακρέων[ἀλλ]ηγορῶν χαλ[οί]ει. Harpocrat. lex. i 134 Di. ἔρμα· ἢ ὑφαλός
 πέτρα· . . . ἔστι δὲ τοῦνομα καὶ παρ' Ἀνακρέοντι; sim. Zonar. 860, ubi ἐρμᾶν in lem-
 mate, vers. Anacr. om. Phot. et Suda (ii 412 A.) s.v. ἐρμᾶν· ὑφαλός πέτρα.
 Ἀντιφῶν καὶ Ἀνακρέων καὶ Ἀριστοφάνης, ubi ἐρμᾶν (ut ordo poscit) Sud. codd. FV
 cum Zonar. et Harpocrat., Ἐρμᾶ A, Ἐρμαῖος GIM; ἐρμᾶν Phot.

·εὔμαι codd.

59 (29^A D.)

404 Phot. lex. p. 111 Reitz.

μεταβάλλουσι δ' οἱ Ἴωνες τὸ τελευταῖον ᾧ . . . Ἀνακρέων·

νεότης τε κῦνείη

καὶ ὑγείη cod.

60 (64 B., 30 D.)

- 405 Schol. Hes.
- theog.*
- 767, p. 436 Gaisford

ἐνθα θεοῦ· ἐν τοῖς οἰκήμασι νυκτός. τὸ δὲ χθονίου ἦτοι (ἢ τοῦ
codd.) στυγεροῦ, ὡς Ἀνακρέων·

χθόνιον δ' ἐμαυτὸν † ἦρεν.

ἦρεν: ἦγον cod. S
Bergk

δέ μ' αὐτ' ὄνειρον conl. Thewrewk, χθονίων δείματ' ὀνείρων

61 (58 B., 24 D.)

- 406 Apollon. Soph.
- lex.*
- s.v. θέσθαι, p. 418 de Villosion

ὁ θησαυρὸς θεσμὸς λέγεται καθάπερ καὶ Ἀνακρέων λέγει·

ἀπὸ δ' ἐξείλετο θεσμόν μέγαν,

εἰς τὸ ῥητορικὸν λεξικόν.

Et. Mag. 448. 16, Et. Sym. cod. V *ibid.*, καὶ τὸν θησαυρὸν Ἀνακρέων θεσμόν καλεῖ
(καὶ τὸν θεσμόν Ἀνακρέων θησαυρὸν ἐκάλει M)

θυμ- pro θεσμ- utroque loco Apoll. (cf. Hom. *Od.* 11. 201 ἐξείλετο θυμόν) ἀπὸ
... ἐξείλεν iterum invenies Eur. *IT* 1278

62 (66 B., 40 D.)

- 407 Schol. Pind.
- Ol.*
- vii 5, i 200 Dr.

προπίνειν ἐστὶ κυρίως τὸ ἅμα τῷ κράματι τὸ ἀγγεῖον χαρίζεσθαι.
Ἀνακρέων·

ἀλλὰ πρόπινε

ῥαδινοὺς ὧ φίλε μηρούς,

ἀντὶ τοῦ χαρίζου. καὶ Δημοσθένης τοὺς προδιδόντας τὰς πατρίδας
τοῖς ἐχθροῖς προπίνειν ἔφη τοῖς ἐχθροῖς. cf. schol. *ibid.* 4.

1 πρότεινε B, τρόπινε CO

2 μακρούς C, μοιρούς O

63 (51 B., 39 D.)

408 Aelian. *n.a.* vii 39, i 173 seq. Jacobs, i 192 seq. Hercher

ὅσοι λέγουσι θῆλυν ἔλαφον κέρατα οὐ φύειν, οὐκ αἰδοῦνται τοὺς
τοῦ ἐναντίου μάρτυρας· . . . Ἀνακρέων ἐπὶ θηλείας φησίν·

ἀγανῶς οἶά τε νεβρὸν νεοθηλέα
γαλαθηνὸν ὅς τ' ἐν ὕλῃ κερόεσσης
ἀπολειφθεὶς ἀπὸ μητρὸς ἐπτοήθη.

πρὸς δὲ τοὺς μοιχῶντας τὸ λεχθὲν καὶ μέντοι καὶ φάσκοντας δεῖν
ἐροέσσης γράφειν ἀντιλέγει κατὰ κράτος Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος.

Athen. ix 396 D Ἀνακρέων δὲ φησιν· οἶά τε—ἐπτοήθη. Schol. Pind. *Ol.* iii 52, i 120 Dr. παρὰ Ἀνακρέοντι· ἀγανῶς—ἐπτοήθη. Ζηνόδοτος δὲ μετεποίησεν ἐροέσσης διὰ τὸ ἱστορεῖσθαι τὰς θηλείας κέρατα μὴ ἔχειν. Eust. *Il.* 711. 34 φέρεται δὲ καὶ Ἀνακρέοντος χρήσις αὕτη· οἶά τε—γαλαθηνόν. Pollux v 76, i 282 Bethe Ἀνακρέων μὲν σφάλλεται κερόεσσαν ἔλαφον προσειπών

1 ἀγανῶς (ἀγαν ὡς BCQ) schol. Pind.: non habent Ael. Athen. Eust. οἶαν τε Ael. cod. c νεκρὸν schol. Pind. C, Ael. ab νεοθῆλυν Ael. b, νεοθηλέα schol. Pind. C, θεοθηλέα Q^{ac} 2 ὅστ' ἐν ὕλῃς (ὥστ' ἐν ὀλῃς Q) schol. Pind., οἷτε ὕλῃς Ael. b κερωέσσης Ael. a, κροκοέσσης Ael. b, κερόεσση schol. Pind. C, κερόεσσαίς Q¹, κοροέσσης Q^s, Ael. rell., καιρόσσης Athen. 3 ὑποληφθεὶς schol. Pind. CE, Ael. a, ὑπολειφθεὶς schol. Pind., Ael. rell. ὑπὸ μητρὸς (ὑπόμηρος BE) schol. Pind., Ael.

64 (42 B., 22 D.)

409 Athen. x 430 D

ὁ δ' Ἀνακρέων ἔτι ζωρότερον (scil. κιρνάναι κελεύει) ἐν οἷς φησι·
καθαρήμιν δ' ἐν κελέβῃ πέντε <τε> καὶ τρεῖς ἀναχεῖσθω.

τε om. Athen., E, add. Dind.
coni. Bergk, probat Hoffmann

τρεις Athen., E, corr. cod. C ἀναχεῖσθων

65 (54 B., 37 D.)

410 Athen. xv 674 C

ἐστεφανοῦντο δὲ καὶ τὸ μέτωπον, ὡς ὁ καλὸς Ἀνακρέων ἔφη·
 ἐπὶ δ' ὀφρύσιν σελίνων στεφανίσκους
 θέμενοι θάλειαν ἑορτὴν ἀγάγωμεν
 Διονύσῳ

Schol. Ambr. Pind. *Ol.* iii 19, i 110 Dr. οὕτως γὰρ ἐστέφοντο ἐπὶ τοῦ μετώπου· Ἀνακρέων· ἐπὶ—θέμενοι. Eust. *Od.* 1908. 55 δῆλον ἐκ τοῦ· ἐπὶ—ἀγάγωμεν.

1 ἐπεὶ δ' Athen., corr. E ὀφρύσι E, schol. Pind., Eust. σελ· E στεφά-
 (νους) schol. Pind. 2 θάλιαν et ἀγαγωμε Athen., corr. E ἑορτὴν Athen.,
 E, Eust., recte (ὄρτ· coni. Hermann) 2-3 inter ἀγάγωμεν et Διονύσῳ
 aliquid intercidisse coni. Kehrshahn; fort. transponenda, Διονύσῳ / ἀγάγ.

66 (50 + 55 B., 42 + 48 D.)

411 Hephaest. *ench.* xii 4, p. 39 Consbr.

τῶν δὲ τριμέτρων τὸ μὲν ἀκατάληκτον παρὰ τῇ Σαπφοῖ (fr. 134),
 παρὰ δὲ Ἀνακρέοντι·

(a) ἀπό μοι θανεῖν γένοιτ'· οὐ γὰρ ἂν ἄλλη
 λύσις ἐκ πόνων γένοιτ' οὐδάμα τῶνδε,

τὸ δὲ καταληκτικὸν <ἐτέρως ἐσχημάτισται: huc transtulit
 Wilam.; post Ἀνακρέοντι habent codd.>·

(b) Διονύσου σαῦλαι Βασσαρίδες

(a) Arsen. = Apostol. *cent.* iii 60 b, ii 301 L.-S. ἀπὸ—τῶνδε. Ἀνακρέοντος

(a) 1 ἄλλῃ coni. Maas (et ita scriptum est ab anonymo *Anacr. carm.* Argentorat.
 ap. I. G. Treuttel 1786) 2 οὐδάμα A: οὐδαμᾶ I, οὐδ' ἄμα MH, Apostol.

67 (56 B., 49 D.)

412 Schol. M Aesch. *PV* 128

ὁ ῥυθμὸς Ἀνακρέοντειὸς ἐστὶ κεκλασμένος πρὸς τὸ θρηνητικόν.
 ἐπεδήμησε γὰρ τῇ Ἀττικῇ Κριτίου ἑρῶν καὶ ἡρέσθη λίαν τοῖς
 μέλεσι τοῦ τραγικοῦ (μέλεσιν αὐτοῦ ὁ τραγικός coni. Weil).

ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς οὐκ ἐν παντὶ τόπῳ ἀλλ' ἐν τοῖς θρηνητικοῖς . . .
ἐστὶ δὲ ταῦτα ὁμοία τῷ·

οὐ δηῦτέ μ' ἑάσεις μεθύοντ' οἴκαδ' ἀπελθεῖν

οὐδ' αὖ μ' ἑάσεις cod., correxi; εἶ non εἶ Iones interrogat. signum add.
Bergk, fort. recte Anacreonti adscripsit Hermann

68 (47 B., 45 D.)

413 Hephaest. *ench.* xii 4, p. 39 Consbr.

καὶ τῷ βραχυκαταλήκτῳ δὲ Ἀνακρέων ὅλα αἵσματα συνέθηκεν·

μεγάλῳ δηῦτέ μ' Ἔρως ἔκοψεν ὥστε χαλκεὺς
πελέκει, χειμερίῃ δ' ἔλουσεν ἐν χαράδρῃ.

interpr. Schwyzzer *Rh. Mus.* 79 (1930) 314 seqq.

69 (48 B., 46 D.)

414 Stob. *eccl.* iv 21. 24, iv 491 Hense

Φαβωρίνου· ἡ φύσις ἡ ἐστῶσα σώζεται ἡ φερομένη· ἐστῶσα
μὲν ἐξ ἀθανασίας, φερομένη δὲ ἐξ ἐπιγονῆς. πρὸς ταῦτα γελοῖος
ἂν φανείη ὁ Ἀνακρέων καὶ μικρολόγος τῷ παιδὶ μεμφόμενος ὅτι
τῆς κόμης ἀπεκείρατο, λέγων ταῦτα·

ἀπέκειρας δ' ἀπαλῆς κόμης ἄμωμον ἄνθος·

ἀλλ' ὦ Ἀνάκρεον μικρὸν ἐπίμεινον καὶ ὄψει πάντα ἀποκεκαρμένα.

Athen. xii 540 D ἄξιον θαυμάζειν τὸν τύραννον (scil. Πολυκράτη) ὅτι οὐδαμόθεν
ἀναγέγραπται γυναῖκας ἢ παῖδας μεταπεμφόμενος, καίτοι περὶ τὰς τῶν ἀρρένων
ὀμιλίας ἐπτοημένος, ὡς καὶ ἀντερᾶν Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ, ὅτε καὶ δι' ὀργὴν ἀπέκειρε
τὸν ἐρώμενον. Aelian. v.h. ix 4 Ἀνακρέων ἐπήνεσε Σμερδῖην θερμότερον τὰ παιδικὰ
Πολυκράτους, εἴτα ἦσθη τὸ μειράκιον τῷ ἐπαίνῳ . . . ἐζηλοτύπησε δὲ Πολυκράτης
ὅτι τὸν Σμερδῖην ἐτίμησε, καὶ ἐώρα τὸν ποιητὴν ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀντιφιλούμενον, καὶ
ἀπέκειρε τὸν παῖδα ὁ Πολυκράτης, ἐκείνον μὲν αἰσχύνων, οἴομενος δὲ λυπεῖν τὸν
Ἀνακρέοντα. ὁ δὲ οὐ προσεποιήσατο αἰτιᾶσθαι τὸν Πολυκράτη σωφρόνως καὶ ἐγκρατῶς,
μετήγαγε δὲ τὸ ἐγκλημα ἐπὶ τὸ μειράκιον, ἐν οἷς ἐπεκάλει τόλμαν αὐτῷ καὶ ἀμαθίαν
ὀπλισαμένῳ κατὰ τῶν ἑαυτοῦ τριχῶν. τὸ δὲ αἶσμα τὸ ἐπὶ τῷ πάθει τῆς κόμης Ἀνακρέων
αἰσάτω· ἐμοῦ γὰρ αὐτὸς ἄμεινον αἰσεται

ἀπεκείρω (vel -αο) exspectasses ἀπαλὴν κόμην M nominatur Smerdies etiam
Anth. Pal. vii 25. 8 (Ps.-Simon.), 27. 6, 29. 3 (Antip. Sid.), 31. 1 (Dioscor.), Max.
Tyr. xviii p. 233. 2 Hob., xxxvii p. 432. 18 Hob. vid. fr. 2 supra

70 (53 B., 41 D.)

415 Athen. (om. E) x 427 D

ἦν ἀπ' ἀρχῆς τὸ μὲν σπένδειν ἀποδεδόμενον τοῖς θεοῖς, ὁ δὲ
κότταβος τοῖς ἐρωμένοις. ἐχρῶντο γὰρ ἐπιμελῶς τῷ κοτταβίζειν
ὄντος τοῦ παιγνίου Σικελικοῦ, καθάπερ καὶ Ἀνακρέων ὁ Τῆιος
πεποίηκε·

Σικελὸν κότταβον ἀγκύλη †δαῖζων†

Σικελικὸν Athen., corr. censor Ienensis δαῖζων: λατάζων coni. Wilam.;
-η<σι> παίζων (hoc Ursinus denuoque Fiorillo) possis vid. imprimis Minto
Studi Etruschi 18 (1944) 83 seqq.; Hesych. s.v. ἀγκύλη

71 (74 B., 65 D.)

416 Et. Mag. 2. 48, Et. Sym. cod. V ibid. Gaisf.

γίνεται δὲ καὶ ἀβακίζω. φησὶν Ἀνακρέων·

ἐγὼ δὲ μισέω
πάντας ὅσοι χθονίους ἔχουσι ῥυσμούς
καὶ χαλεπούς· μεμάθηκά σ', ὦ Μεγιστῇ,
τῶν ἀβακιζομένων,

ἀντὶ τοῦ τῶν ἡσυχίων καὶ μὴ θορυβωδῶν.

Zonar. s.v. ἀβάκησαν = An. Par. Cramer iv 84. 28 ἀβακίζω· Ἀνακρέων· ἐγὼ—
ἀβακιζομένων, ἀντὶ τοῦ κτλ.

1 δὲ om. Et. Sym. 2 πάντας οἱ (vel οἱ) codd., corr. Bergk χθονίους: cf.
Suet. *de blasph.* ap. Miller *Mélanges* p. 418 χθόνιος· στυγνὸς καὶ κατηφὴς καὶ δόλιος
(cf. fr. 60 supra) ῥυσμούς Etymologica, ῥυμούς An. Par., corr. Bergk 3 μεμα-
θήκασιν ὡς μεγίστη (μεμάθη Et. Mag. cod. D) codd., corr. Hemsterhuys, Bergk

72 (75 B., 88 D.)

417 Heracleitus *quaest. Hom.* 5, p. 7 ed. Bonn. (codd. M = ABGa; O)

καὶ μὴν ὁ Τῆιος Ἀνακρέων ἑταιρικὸν φρόνημα καὶ σοβαρᾶς
γυναικὸς ὑπερηφανίαν ὀνειδίζων τὸν ἐν αὐτῇ σκιρτῶντα νοῦν ὡς
ἵππον ἡλλογόρησεν οὕτω λέγων·

- πῶλε Θρηκίη, τί δὴ με
 λοξὸν ὄμμασι βλέπουσα
 2 νηλέως φεύγεις, δοκεῖς δέ
 μ' οὐδέν εἰδέναι σοφόν;
 ἴσθι τοι, καλῶς μὲν ἂν τοι
 τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι,
 4 ἡνίας δ' ἔχων στρέφοιμί
 σ' ἄμφι τέρματα δρόμου·
 νῦν δέ λειμῶνάς τε βόσκειαι
 κοῦφά τε σκιρτῶσα παῖζεις,
 6 δεξιὸν γὰρ ἵπποπείρην
 οὐκ ἔχεις ἐπεμβάτην.

1 θρηκία O ὄμμασι codd. omn. 2 νηλεως codd., accentum corr. Bech-
 tel δοκεῖς codd. est μ(ε), non μ(οι) 3 ἐμβάλλοιμι G fort. -οιμ' ἂν, ut
 vitetur hiatus post syll. brevem 4 στρέφοιμ' ἄμφι codd.: corr. Bergk,
 nisi -οιμ' ἂν ἄμφι (Bergk) vel -οιμ' ἂν σ' ἄμφι (Mehler) praeferendum 5 σκιρ-
 τοῖσα A cf. Himer. or. ix 19, p. 84 C. κοῦφα σκιρτῶσα, Plut. educ. puer. 18 fin.
 οὕτω σκιρτῶσα νεότης παλοδαμνείται 6 οὐχ ἔχεις codd. et Aldina (1505):
 ἔχεις (quod Bergkio tribuunt edd.) habet H. Stephanus in ed. prima, mox
 Ursinus sine adnot. vid. Harvey CQ N.S. 7 (1957) 211 seqq.

73 (76 B., 91 D.)

418 Hephaest. ench. vi 4; p. 19 Consbr.

καὶ τῶν ἀκαταλήκτων δὲ τὸ τετράμετρον ἔστιν ἔνδοξον, οἶον τοῦτι
 τὸ Ἀνακρέοντος·

κλυθὶ μοι γέροντος εὐέθειρα χρυσόπεπλε κούρα

Schol. B in Heph. p. 271 C. κλυθὶ—κούρα, bis (altero loco χρυσόπεπλε νῦν κούρα)

μεν codd. -έθειρε Bergk cum schol. cod. det. sec. Gaisford χρυσόπεπλε
 Heph. cod. D κούρα codd.: accentum corr. Bergk coll. schol. T Hom. Il. 3.
 130, v 105 Maass, τὸ δὲ νύμφα Ἰωνικόν, ὡς τὸ τόλμα τῆθα κούρα

74 (114 B., 90 D.)

419 Anth. Pal. xiii 4

Ἀνακρέοντος·

ἀλκίμων σ' ὦ ῥιστοκλείδῃ πρῶτον οἰκτίρω φίλων·
 ὤλεσας δ' ἥβην ἀμύνων πατρίδος δουλητήν.

1 -είρω cod. 2 δουλειήν cod., corr. Salmasius

75 (77 B., 89 D.)

420 Iulian. *misogogon* 366 B, i 473 Hertlein

ἤδη γάρ, ὥς καὶ ὑμεῖς αὐτοὶ συνορᾶτε, πλησίον ἔσμεν ἐθελόντων
θεῶν

εὐτέ μοι λευκαὶ μελαίνησ' ἀναμεμίζονται τρίχες,
ὁ Τήιος ἔφη ποιητής.

μοι: σοι conī. Bergk μελαίναις codd. μίξ- codd.

76 (81 B., 94 D.)

421 An. Ox. Cramer i 288. 3 (= Hdn. II 225. 13 L.)

καὶ Ἀνακρέων·

αἱ δέ μεο φρένες·

ἐκκεκωφέαται·

καὶ τὸ περιβεβλέαται.

Et. Mag. 322. 22 αἱ δ' ἐμαὶ φρένες ἐκκεκωφέαται, καὶ παραβέβλαπται (παραβέβλαμμένα εἰσὶν cod. M); Et. Sym. cod. V *ibid.* οἶον, αἱ δέ με—^{παρα}περιβέβλαπται. ὁ ὑπερσυντελικὸς ἐκκεκωφήμην ἐκκεκώφητο· καὶ Ἰακῶς κεκωφέατο καὶ ἐκκεκωφέατο

1 δέ μεν An. Ox., δ' ἐμαὶ Et. Mag., δέ με Et. Sym.
(teste Ludwig)

2 κεκωφ· An. Ox.

77 (49 B., 47 D.)

422 Et. Mag. 714. 38, Et. Sym. cod. V *ibid.* Gaisf.

λέγει δὲ ὁ Ὡρος ὅτι κρεῖττόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ σίω τοῦ διὰ τοῦ ἰ
γραφομένου γεγενέσθαι (γενέσθαι Et. Sym.). ἐστὶ γὰρ καὶ σίω (scil.
ἀντὶ τοῦ σείω) διὰ τοῦ ἰ, ὧι χρῆται (ἐχρήσατο Et. Sym.) Ἀνακρέων,
οἶον·

Θρηκίην σίοντα χαίτην

Ioh. Charax ap. Egenolff *Philol.* 59 (1900) 619 τὸ σείω διὰ τοῦ ἰ καὶ διὰ τῆς *π*
διφθόγγου, ὅθεν παρ' Ἀνακρέοντι· ὀρικὴν σίοντα χαίτην

de ὀρικὴν cogitabat Egenolff σείοντα Et. Sym. σίοντα aor. conī. Ahrens
vid. Bechtel *Lexil.* s.v. σείω contulit Egenolff *Anth. Pal.* vii 10. 4 Θρηκίον
πλόκαμον, 25. 8 Σμερδίεω Θρήκα . . . πλόκον (πόθον cod., corr. Benndorf), 27. 6
Κίκονα Θρηκὸς Σμερδίεω πλόκαμον, unde carmini in Smerd. laudem composito
fragmentum tribuit; ad Bathyllum, Gentili *Maia* 10 (1958) 157 seqq.

78 (79 B., 93 D.)

- 423 Herodian. *de barb. et soloec.* ap. Ammon. ed. Valckenaer p. 193
(= p. 178 ed. 1822) + An. Gr. de Villosion ii 177

ὁ γὰρ Ἀνακρέων φησί·

κοίμισον δέ, Ζεῦ, σόλοικον φθόγγον

Eust. II. 368. 2 Ἀνακρέοντος δὲ τὸ σόλοικος φθόγγος, ὃ πέρ ἐστι βαρβαρικὸς

κοίμισον δὲ cod. B Valck.: κοίμησον δὲ cod. A Valck., κόμισον (om. δέ) apogr. Voss., cod. Marc. alt. Villosion, μισῶ Ζεῦ cod. 489 Villosion δ' ὦ Ζεῦ conl. Bergk, sed ὦ nusquam in codd. (<καὶ> μισῶ Ζεῦ manifesto ex κοίμισον Ζεῦ ortum) σόλοικον codd. omn. φθόγγον codd. ABC Valck.: λόγον codd. citt. Villosion

79 (86 B., 87 D.)

- 424 Ammon. *de diff.* p. 37 (= p. 38 ed. 1822) Valckenaer

Ἀνακρέων διασύρων τινὰ ἐπὶ θηλύτητι·

καὶ θάλαμος ἐν ᾧ κείνος οὐκ ἔγνημεν ἀλλ' ἐγήματο.

Et. Gud. 310. 19 de Stef. καὶ Ἀνακρέων δὲ διασύρων ἐπὶ θηλύτητι τινα λέγει· καὶ θάλειμονος οὐκ ἔγνημεν ἀλλ' ἐγήμετο. An. Gr. Boissonade iii 263 καὶ διασύρων τινὰ Ἀνακρέων ἐπὶ θηλύτητι· καὶ θάλαμος ἐν ᾧ κείνος οὐκ ἔγνημεν ἀλλ' ἐγήματο. An. Gr. Bachmann ii 375 Ἀνακρέοντος· . . . θάλαμος ἐν ᾧ ἐκείνος οὐκ ἔγνημεν ἀλλ' ἐγήματο. Eust. *Od.* 1678. 59 δηλοῖ καὶ τό· θάλαμον ἐν ᾧ οὐκ ἔγνημεν ἀλλ' ἐγήματο. etiam cod. Vindob. CCV sec. Bergk

καὶ habent Amm., Et. Gud., An. Boiss.: om. An. Bachm., Eust. θάλαμος An. Boiss. et Bachm.: θαλάμοις Amm., θάλαμον Eust., θάλειμονος Et. Gud. ὦ codd. omn. (om. Et. Gud.): τῷ conl. Elmsley contra dialectum; fort. ἐνθα pro ἐν ᾧ (Hoffmann) ἐκείνος An. Bachm. ἐγήμετο Et. Gud.

80 (84 B., 85 D.)

- 425 Plut. *de commun. notit.* 20, vi 2. 72 Pohl.

διψῶντες οὖν ὕδατος οὐκ ἔχουσι χρεῖαν οὐδ' ἄρτου πεινῶντες·

ξείνοισιν ἐστε μειλίχοισιν ἐοικότες

στέγης τε μῶνον καὶ πυρὸς κεχρημένοις.

Hephaest. *ench.* v 2, p. 16 C. ἀκατάληκτα μὲν δίμετρα, οἷον τὰ Ἀνακρέοντεα δὲ αἰσματα γέγραπται .. τρίμετρα δέ· ἐστὲ ξένοισι—ἐοικότες

1 ἔσται (ε sup. ai scr. Heph. I) ξένοισι codd., transposuit Barnes (ξείν- Gentili) οἰς ἐοικότες codd.; fort. -οἰσιν οἰκότες vel -οἰσ' ἐοικότες 2 τε om. Plut. cod. B

81 (85 B., 86 et Timoth. 7 D.)

426 Ar. *Plut.* 1002

πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

ad haec schol. ἰσχυροί ποτ' ἦσαν οἱ Μιλήσιοι, ὥς καὶ Ἀνακρέων φησί.

Zenob. *cent.* v 80, i 152 L.-S. πάλαι—Μιλήσιοι· οὗτος δὲ ὁ στίχος εἴρηται τὸ πρότερον παρὰ Ἀνακρέοντι, ὃς ἤκμασε μάλιστα κατὰ Κῦρον τὸν Πέρσην. pergit schol. RV Ar. l.c. ὅτι ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις ἰσχυρότατοι ἦσαν οἱ Μιλήσιοι καὶ ὅπου προσετίθεντο πάντας ἐνίκων. Πολυκράτης οὖν ὁ Σάμιος συγκροτῶν πόλεμον πρὸς τινὰς ἠθέλησεν αὐτοὺς λαβεῖν εἰς συμμαχίαν καὶ εἰς τὸ μαντεῖον ἀπῆλθεν ἐρωτήσων περὶ τούτου. ὁ δὲ θεὸς ἔχρησεν· ἦσάν ποτ' ἦσαν—Μιλήσιοι. . . . εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν εὐδαιμονούντων νῦν δὲ ἀτυχούντων. Athen. xii 523 F ὥς δὲ ὑπήχθησαν (οἱ Μιλήσιοι) ἡδονῇ καὶ τρυφῇ, κατερρύη τὸ τῆς πόλεως ἀνδρεῖον, φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης (fr. 557 Rose), καὶ παροιμία τις ἐγενήθη ἐπ' αὐτῶν· πάλαι—Μιλ. cf. etiam Hesych. et Phot. s.v. ἦσάν ποτ' ἦσαν ἄλκ. Μιλ.: Diodor. x 25, ii 213 Vogel; Synes. *ep.* lxxx, PG 66. 1453 A; *Florileg. prou.* ap. Miller *Mélanges* p. 354. 1; al.: omnia sine auctoris nomine

versum Timocreonis Rhodio adscribi a schol. Ar. *Vesp.* 1060 seqq. (Δίδυμός φησιν ὅτι παρωίδησε ταῦτα ἐκ τῶν τοῦ Τιμοκρέοντος τοῦ Ῥοδίου) vidit Wilam. *SBBA* 1911. 520, cf. SS 146 n. 2

κοτ' coni. Fick

82 (90 B., 80 D.)

427 Athen. (om. E) x 446 F-447 A

καὶ σὺ οὖν (scil. πῖνε) ὦ ἑταῖρε . . . καὶ γένηται ἡ παρ' Ἀνακρέοντι καλουμένη ἐπίστιος. φησὶ γὰρ ὁ μελοποιός·

μηδ' ὥστε κύμα πόντιον
λάλαζε, τῇ πολυκρότῃ
σὺν Γαστροδῶρῳ καταχύδην
πίνουσα τὴν ἐπίστιον.

τοῦτο δ' ἡμεῖς ἀνίσωμά φαμεν.

83 (89 B., 79 D.)

428 Hephaest. *ench.* v 2, p. 16 Consbr.

ἐστὶ δὲ ἐπίσημα ἐν αὐτῷ ἀκατάληκτα μὲν δίμετρα οἶον τὰ Ἀνακρέοντεα ὅλα ἄισματα γέγραπται·

ἐρέω τε δηῦτε κοῦκ ἐρέω
καὶ μαίνομαι κοῦ μαίνομαι.

Schol. B in Heph. p. 267 C. ἐρῶ τε—κοῦ μαίνομαι. Schol. Ar. *Plut.* 253 (om. RV) τὸ δὲ δίμετρον Ἀνακρέοντειον οἶόν ἐστι τό· καὶ μαίνομαι κοῦ μαίνομαι. Apostol. *cent.* vii 88 b, ii 419 L.—S. ἐρῶ δὲ δῆτα κοῦκ ἐρῶ καὶ μ. κοῦ μ. Ἀνακρέοντος

ι ἐρῶ utroque loco codd. τε δηῦτε: δὲ δῆτα Apostol. δηῦτε I, δηῦτε A: δοῦτε D

84 (92 B., 82 D.)

429 Hephaest. *ench.* v 3, p. 16 Consbr.

καταληκτικὸν δὲ δίμετρον τὸ καλούμενον Ἀνακρέοντειον οἶον·
ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
πάρεστι γάρ, μαχέσθω.

Schol. Ar. *Plut.* 302 (om. RV) ἐκεῖνα τοῦ Ἀνακρέοντος· ὁ μὲν—μαχέσθω. Schol. B in Heph. p. 267 C. ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι. Anon. in P.Oxy. 220 col. x, ii 46 G.—H. (= p. 406 C.), bis eadem. Sacerd. *Gramm. Lat.* vi 520. 8 K. ὁ μὲν—μαχέσθω (corruptissime). Anacreontea xlvii 8, p. 37 seq. Preisendanz ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι / παρέστω καὶ μαχέσθω

85 (83 D.)

430 Ptolemaeus *de voc. diff.* ed. Heylbut *Herm.* 22 (1887) 409. 19

λεία· . . . διὰ δὲ τοῦ ἱ γραφόμενον ἐπίρρημά ἐστιν ἐπιτάσεως
δηλωτικόν, (ἐάν τε ἐκτείνηται om. codd., suppl. Heylbut) ἐάν τε
συστέλληται ὡς παρὰ Ἀνακρέοντι·

λίην δὲ δὴ λιάζεις

δηλιάζεις codd. (Ottob. et Vat.), interpr. Wilam. λιάζειν· λίαν ἐσπουδακέναι Phot.; cf. Ap. Dysc. *pron.* p. 34. 27 Schn.; Archil. P.Oxy. 2314 ii 11 λίαν λιάζεις (et Lobel *ibid.*)

86 (88 B., 78 D.)

431 Zonar. *lex.* s.v. 1512

πανδοκείον· . . . τὸν δὲ μοκλὸν ἐν τῷ χ̣ καὶ Ἄττικοι καὶ Δωριεῖς
καὶ Ἰωνες πλὴν Ἀνακρέοντος. οὗτος δὲ μόνος σχεδὸν τὸ κ̣, Ζηνόδοτος
δὲ < . . . >·

κοῦ μοκλὸν ἐν θύρῃσι διζήσιν βαλὼν
ἥσυχος κατεύδει.

1 καὶ οὐ, οὔρησι, διζήσι Zon., corr. Bergk (θύρ- iam vir doctus ap. Fischer³
p. 462) 2 καθ- Zon.
cf. Phryn. 308 Lob. μοκλὸν μὴ λέγε διὰ τοῦ κ̣· ἀδόκιμον γάρ (Weber *Anacr.*
p. 8)

87 (87 B., 77 D.)

432 Et. Gen. B p. 190 Miller + Et. Mag. 523. 4 (= Hdn. I 251. 11, 446.
2, II 901. 22 L.)

τὸ δὲ κνύζα, ὡς λέγει Ἡρωδιανός, εἰ μὲν ἐπὶ τοῦ φυτοῦ, συγκοπή
ἐστίν, οἶον· χαμαιζήλοιο κινύζης. εἰ δὲ ἐπὶ τοῦ παρεφθαρμένου καὶ
ἐρρυσωμένου, οὐ συγκοπή ἐστίν ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κνύω, ἀφ' οὗ κνύος
ἢ φθορά, οἶον· κατὰ κνύος ἔχευεν ψίλωτο δὲ κάρηνα. γίνεται κνύζα,
ὡς παρὰ Ἀνακρέοντι ἐν ἰάμβωι·

κνυζή τις ἦδη καὶ πέπειρα γίνομαι
σὴν διὰ μαργοσύνην.

Eust. *Od.* 1746. 13 Ἀνακρέων· κνύζη—μαργοσύνην. cf. Et. Gud. 330. 59 seq.

1 κνυζή quid significet incertum; κνύζη Et. Mag., κνύζει Et. Gen. (ἐπὶ τοῦ
παραφθαρμένου καὶ ἐρρυσωμένου), κνύζη Eust. (-ή Lobeck, 'vieta, obsoleta', vix
recte) πέπειρα = γράφα ut vid. (ita Hesych., schol. Ar. *Eccl.* 896) γίνομαι
Et. Gen., Eust.: γενομένη Et. Mag. (γεγνομ^η cod. D)

88 (82 B., 75 D.)

433 Athen. (om. E) xi 498 A-C

Ἡσίοδος δ' ἐν τῷ δευτέρῳ Μελαμποδίας (fr. 165 Rzach) σὺν
τῷ π̣ σκύφον λέγει· . . . ὁμοίως εἶρηκε καὶ Ἀνακρέων·

ἐγὼ δ' ἔχων σκύφον Ἑρξίωνι
τῷ λευκολόφῳ μεστὸν ἐξέπινον,

ἀντὶ τοῦ προέπινον.

Eust. II. 900. 16 σκύφον, ὃ κεῖται παρὰ Ἀνακρέοντι, ὡς φησιν Ἀθηναῖος

2 τῷ Λευκολόφῳ conl. Bergk

89 (83 B., 76 D.)

434 Athen. (om. E) xv 671 D

ἐπεὶ περὶ στεφάνων ζητήσεις ἤδη γεγόνασιν, εἰπὲ ἡμῖν τίς ἐστιν
ὁ παρὰ τῷ χαρίεντι Ἀνακρέοντι Ναυκρατίτης στέφανος, ᾧ Οὐλπιανέ·
φησὶν γὰρ οὕτως ὁ μελιχρὸς ποιητής·

στεφάνους δ' ἀνὴρ τρεῖς ἑκάστος εἶχεν,
τοὺς μὲν ῥοδίους, τὸν δὲ Ναυκρατίτην·

καὶ διὰ τί παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ λύγῳ τινὲς στεφανοῦνται;

Pollux vi 107, ii 31 Bethe Ἀνακρέων δὲ καὶ μύρτοις στεφανοῦσθαι φησι καὶ κοριάν-
νοις καὶ λύγῳ καὶ Ναυκρατίτῃ στεφάνῳ (σάμψυχος οὗτος ἦν) καὶ ἀνήτῳ . . . ὁ δ'
Ἀνακρέων καὶ ῥόδιον στέφανον ὠνόμασεν. cf. Hesych. s.v. Ναυκρ. στέφ.

1 στεφάνου ὁ δ' ἀνὴρ Athen., corr. Musurus
ἀνὴρ στεφάνους 2 Ῥοδίου conl. Kalinka

numeros non intellego: fort.
cf. fr. 7 supra

90 (121 B.)

435 Athen. i 12 A

παρ' ὅλην δὲ τὴν συνουσίαν παρέκειντο αἱ τράπεζαι πλήρεις, ὡς
παρὰ πολλοῖς τῶν βαρβάρων ἔτι καὶ νῦν ἔθος ἐστί,

κατηρεφέες παντοίων ἀγαθῶν

κατὰ Ἀνακρέοντα.

metr. incert.; -εις non -έες Iones
<υ>- Hoffmann

<---υ> κατηρεφεῖς / παντοίων ἀγαθῶν

91 (26 B., 50 D.)

436 Athen. vi 229 A-B

Ἡγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς Συρακοσίους φησὶ τὴν μὲν λοπάδα
τῆγανον καλεῖν, τὸ δὲ τήγανον ξηροτήγανον· . . . χωρὶς δὲ τοῦ τ
στοιχείου Ἴωνες ἤγανον λέγουσιν, ὡς Ἀνακρέων·

χεῖρά τ' ἐν ἡγάνωι βαλεῖν

fere eadem Eust. *Od.* 1862. 12; cf. *Il.* 244. 46, 701. 18

χεῖρα: χίδρα coni. Meineke

92 (29 B., 60 D.)

437 Et. Gen. A ap. Gentili, B p. 191 Miller, Et. Gud. 333. 22, Et.
Mag. 524. 50 (cod. Haun.), Et. Sym. cod. V ibid. Gaisf.; Et.
Vat. gr. 1708 ap. Gentili

κόκκυξ· ὄρνεον ἑαρινὸν παραπλήσιον ἰέρακι· ἢ ὄρνεον δειλότατον,
ὡς Ἀνακρέων φησὶν (ὡς φησιν Ἀνακρέων codd. nonnulli)·

ἐγὼ δ' ἀπ' αὐτῆς †φεύγω† ὥστε κόκκυξ.

ἀπ' om. Et. Gud. φεύγω codd. exc. Et. Sym. (φάγω): fort. ἔφυγον (φύγον
Schneidewin) κόκυξ Et. Mag. (et Et. Gen. sec. Miller)

93 (73 B., 68 D.)

438 Et. Mag. 433. 44 s.v.

ἡπεροπευτής· . . . ἢ μετὰ τοῦ α̃ τοῦ σημαίνοντος τὸ κακὸν καὶ τοῦ
περ περιττοῦ συνδέσμου, ἀπεροπεύς, ὁ τῶι λόγῳ κακῶς χρώμενος
καὶ ἀπατῶν, οἶον· ἄτε μὲν καὶ ἐπὶ κλοπῶν ἀπεροπῆα (cf. Hom. *Od.* 11,
364)· καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι·

βούλεται †ἀπεροπὸς† ἡμῖν εἶναι·

καὶ θηλυκὸν ἀπεροπή.

ἀπεροπὸς ἡμῖν codd.: Hartungium Bergkiumque secutus ἀπεροπεύς (nisi ἡπερ-)
τις ἡμῖν possis, sed lectio incertissima

94 (164 B.)

439 Hesych. s.v.

γυναῖκες εἰλίποδες· διὰ τὴν δέσιν τῶν σκελῶν καὶ πλοκὴν τὴν κατὰ
τὴν συνουσίαν. καὶ Ἀνακρέων·

πλέξαντες μηροῖσι† πέρι μηρούς

cf. Sud. iii 429 Adler s.v. μυσάχνη· . . . Εὐπολις (I 303 K.) εἰλίποδας (τὰς πόρνas ἀποκαλεῖ) ἀπὸ τῆς εἰλήσεως τῶν ποδῶν τῆς κατὰ μῖξιν; Eust. Od. 1394. 40, 1921 fin.

πλέξαντες (υ υ υ υ) | μηροῖσιν πέρι μηρούς conl. Hoffmann

95 (93 B., 84 D.)

440 Priscian. *de metr. Terent.* 22, *Gramm. Lat.* iii 427. 20 Keil

Anacreon teste Heliodoro

†όρᾶν ἀεὶ† λίην πολλοῖσι γὰρ μέλεις.

hic iambus quartum spondeum habet.

λίην: *AIEN* cod. A, *AI.HN* cod. R

96 (80 B., 95 D.)

441 Schol. T Hom. *Il.* 17. 542, vi 232 seq. Maass (= An. Par. Cramer iii 287. 28)

κατὰ ταῦρον ἐδηδώς· ἡ διακοπὴ τῆς λέξεως τὸν εἰς πολλὰ διεσπα-
σμένον παρέστησε ταῦρον, οὐ τοῦ μέτρου ἀπαιτοῦντος. παρὴν γὰρ
φάναι ταῦρον κατεδηδώς. καὶ Ἀνακρέων·

(a) διὰ δὲ δειρὴν ἔκοψε μέσσην

(b) καὶ δὲ λῶπος ἐσχίσθη

Eust. *Il.* 1001. 39 Ἀνακρέοντος τό· καὶ δὲ λοπὸς ἐσχίσθη ἀντὶ τοῦ κατεσχίσθη τὸ
ἰμάτιον. ὁμοίως καὶ τό· διὰ δὲ δειρὴν ἔκοψε μέσσην

(a) ita Eust.: διὰ δέρην κόψε μέσσην schol. Hom.; διὰ δέρην ἔκοψε μέσσην edd., sed
δειρ- non δερ- et μεσ- non μεσσ- Anacr.; διὰ μέσσην ἔκοψε δειρὴν conl. Hoffmann
(b) καδδελωπὸς schol. Hom., καὶ δὲ λοπὸς Eust.

97 (I3I B.)

442 Schol. T Hom. *Il.* 19. 21–22, vi 285 Maass

οἱ' ἐπεικὲς ἔργα· ἐν ἑαυτῷ τὸ πρᾶγμα τὴν ὑπερβολὴν ἔχον
ὑπεροχὴν οὐκ ἐπιδέχεται μείζονα. καὶ Ἀνακρέων·

κωμάζει †δὲ ὡς ἂν δεῖ† Διόνυσος,

αὐτὸν αὐτῷ συγκρίνας.

δεῖ: δὴ conī. Schneidewin κωμάζει δ' ὅσα δ<ή φιλ>εῖ | Δεόνυσος <υ υ - (υ) ->
conī. Hoffmann

98 (78 B., 92 D.)

443 Schol. Soph. *Ant.* 134, p. 224 Papag.

ὅτι δὲ τανταλωθεὶς σημαίνει τὸ διασεισθεὶς μαρτυρεῖ καὶ Ἀνακρέων·

†μελαμφύλλωι δάφναι χλωρᾷ τ' ἐλαίαι τανταλίζει†

-φύλλω L, corr. Bergk, qui <έν> μελ. suppl. δαφναῖ L, δάφναι recc. χλωρᾷ
e χλωρῇ corr. L -ίζει L: -ίζοι A; -ίζον conī. Wilam. metrum ignotum,
obscura sententia nihil ad rem Hesych. Μελάμφυλλος· ἡ Σάμος, neque ex hoc
loco Hesych. ἐταντάλιζεν ἔτρεμεν.

99 (I3^A B.)444 Plut. *amator.* 4, iv 341 Hub.

οὕτως εἰς Ἔρωσ [ὁ] γνήσιος ὁ παιδικός ἐστιν, οὐ πόθωι στίλβων,
ὡς ἔφη τὸν παρθένιον Ἀνακρέων, οὐδὲ μύρων ἀνάπλεως καὶ γεγανω-
μένος. ἀλλὰ λιτὸν αὐτὸν ὄψει κτλ.

Ἔρωσ παρθένιος πόθωι / στίλβων καὶ γεγανωμένος conī. Bergk sub μύρων
ἀνάπλεως latere voc. μεμυρισμένος conī. Gentili coll. Anacreont. 36. 22 μεμυρισμένος
δὲ παλίζειν

100 (I29 B.)

445 Himer. *or.* xlviii 4, p. 197 seq. Colonna

νῦν ἔδει μοι Τηίων μελῶν, νῦν ἔδει μοι τῆς Ἀνακρέοντος λύρας,
ἦν, ὅταν ὑπὸ παιδικῶν ἐκείνος ὑπεροφθῇ ποτε, καὶ κατ' αὐτῶν
Ἐρώτων οἶδεν ἐργάσασθαι· εἶπον ἂν πρὸς αὐτοὺς τὰ ἐκείνου ῥήματα·

ὑβρισταὶ καὶ ἀτάσθαλοι καὶ οὐκ εἰδότες
ἐφ' οὗς τὰ βέλη κυκλώσεσθε.

τάχα δ' ἂν καὶ ἡπέιλησα τὴν ἀπειλὴν ἣν Ἀνακρέων ἀπειλεῖ τοῖς
"Ερωσιν· ἐκεῖνος γάρ ποτε ἐρασθεῖς ἐφήβου καλοῦ, ἐπειδήπερ ἑώρα
τὸν ἔφηβον ὀλίγον αὐτοῦ φροντίζοντα, λύραν ἀρμόσας ἡπεῖλει τοῖς
"Ερωσιν, εἰ μὴ αὐτῷ τιτρώσκοιεν αὐτίκα τὸν ἔφηβον, μηκέτι μέλος
εὐφημον εἰς αὐτοὺς ἀνακρούσασθαι.

101 (156–9 B.)

446 Suda iii 429 Adler s.v.

μυσάχνη· ἡ πόρνη παρὰ Ἀρχιλόχῳ . . . Ἀνακρέων δὲ πανδοσίαν
καὶ λεωφόρον (fr. 1 (1) 13) καὶ μανιόκηπον. Eust. *Il.* 1329. 34 ὁ
Ἀνακρέων τὴν τοιαύτην . . . πανδοσίαν ὠνείδισε καὶ λεωφόρον καὶ
πολύμνον. quattuor haec convicia 1921. 61 sine nom. auct.;
1088. 38 πανδοσίαν παρὰ Ἀνακρέοντι et λέωφόρον ὡς Ἀνακρέων;
1082. 40 πανδ. et λεωφ. sine nom. auct.; 536. 21 et 1516. 22
μανιόκηπος γυνή, ἥγουν ἡ περὶ μίξεις μεμνηνῖα, sine nom. auct.;
1572. 13 videtur μανιόκ. poetae comico attrib.: ὅς δὲ κῆπος
μεταληφθεὶς ὑπὸ κωμικοῦ σκῶμμα ἐποίησε· γυναῖκα γάρ τις μανιό-
κηπον εἶπε τὴν μεμνηνῖαν περὶ μίξεις.

102 (138 B.)

447 Et. Mag. 703. 28, Et. Sym. cod. V ibid. Gaisf. (= Hdn. II 577.
9 L.)

οἱ δὲ ῥαγεῖς (ῥεγ- cod. pars) ἔλεγον τοὺς βαφεῖς καὶ ῥέγος τὸ
βάμμα σαφὲς Ἀνακρέων ποιεῖ·

ἀλιπόρφυρον ῥέγος·

καὶ παρὰ Ἰβύκῳ (fr. 35).

fere eadem Et. Gud. 492. 18, sed ἀλπ. ῥῆγος; Zonar. 1608 sine nom. auct.;
etiam Et. Gen. A, Et. Vat. gr. 1708 ap. Gentili (ἀλλι-) vid. Bechtel *Gr. Dial.*
iii 108, 118

103 (16 v.3 B.)

448 Hesych. s.v.

ἄστυ Νυμφέων

τὴν Σάμον Ἀνακρέων, ἐπεὶ ὕστερον εὐνδρος ἐγένετο.

cf. Athen. xv 672 B

104 (118 B.)

449 Plato *Theages* 125 D

Σω.—ταῦτ' ἐστὶν ἅπερ ἔφη Ἀνακρέων τὴν Καλλικρίτην (ita Aug. C i. 4: καλλικρήτην BTW) ἐπίστασθαι· ἢ οὐκ οἶσθα τὸ αἶσμα; Θε.—ἔγωγε. Σω.—τί οὖν; τοιαύτης τινὸς καὶ σὺ συνουσίας ἐπιθυμεῖς ἀνδρὸς ὅστις τυγχάνει ὁμότεχνος ὢν Καλλικρίτη (-κρήτη BT) τῇ Κυάνῃς (κυανῆς T), καὶ

ἐπίσταται τυραννικά,

ὥσπερ ἐκείνην ἔφη ὁ ποιητής, ἵνα καὶ σὺ ἡμῖν τύραννος γένῃ καὶ τῇ πόλει;

105 (163 B.)

450 Serv. in Verg. *Aen.* i 749, i 209 Thilo-Hagen*bibebat amorem* adludit ad convivium. sic Anacreon:

ἔρωτα πίνων

106 (27 B., 50^A D.)451 Priscian. *inst.* vii 6. 7, *Gramm. Lat.* ii 289. 5 Keil

cum graecorum quoque poetae similiter inveniantur protulisse vocativos in supra dicta terminatione. Ἀνακρέων·

ἤλιε καλλιλαμπέτη

posuit pro καλλιλαμπέτα.

cf. (omnia sine nom. auct.) Et. Mag. 670. 19, Et. Sym. *ibid.*, ὃ καλλιλαμπέτη (ubi voc. ὃ significatur tantum κλητικὴ πτώσις); An. Ox. Cramer iii 389. 21, 390. 14; Choerob. in *Theodos.* i 164. 24 Hilg., καλλιλαμπέτης καλλιλαμπέτου ὃ καλλιλαμπέτη

corruptissime ut solent Prisc. codd.

107 (151 B.)

452 Et. Gud. 339. 22

κορώνη· . . . παρὰ τὸ καῦρον, ὃ σημαίνει τὸ κακόν. Ἀνακρέων
κόρωνα βαίνων

φησί.

fere eadem Et. Gen. B p. 193 Miller, Et. Mag. cod. Haun. 530. 17 adnot. Gaisf.

accent. κορωνά Hesych. et Et. Gen. A *Ind. Lect. Rost.* 1891/2 p. 14 Reitz. s.v.,
etiam Et. Gen. B, Et. Mag. ll.cc. βαίνων Et. Gud., Et. Mag.: φαίνων Et. Gen.

108 (154 B.)

453 Procl. in Hes. *op.* 371, iii 197 Gaisford, p. 125 Pertusi

κωτίλλουσα δὲ σημαίνει ἡδέα λέγουσα. καὶ γὰρ τὴν χελιδόνα
κωτίλλειν λέγουσιν, ὡς ἔστι παρὰ Ἀνακρέοντι·

κωτίλη χελιδών

cf. Tzetz. *ibid.*, cum testimonio cod. Laur. xxxii 16 (ad Simon. fr. 61)

109 (161 B.)

454 Pollux vi 23, ii 6 Bethe

οἰνηρὸς θεράπων

παρὰ Ἀνακρέοντι.

110 (162 B.)

455 Pollux vi 22, ii 6 Bethe

καὶ οἰνοπότης, καὶ

οἰνοπότις γυνή,

ὡς Ἀνακρέων εἶπεν.

111 (165 B.)

456 Schol. Ap. Rhod. iii 106, p. 220 W.

Ἀνακρέων δὲ ἐπὶ τάχους ἔταξε τὸ ῥαδιόν·

ῥαδινούς πάλους

cf. Ibyc. fr. 55

112 (166 B.)

457 Choerob. in Theodos. ii 80. 23 Hilg. (= Hdn. II 789. 44 L.)

σημειούμεθα παρὰ τῷ ποιητῇ τό· τά μοι ῥερνπωμένα κεῖται (Od. 6. 59), καὶ τό· ῥερίφθαι ἔπος, παρὰ τῷ Πινδάρῳ (fr. 318 Sn.), καὶ τό·

ῥεραπισμένῳ νώτῳ

παρὰ τῷ Ἀνακρέοντι, ὅτι ταῦτα διὰ τοῦ ῥ ἀνεδιπλασιάσθησαν.

eadem An. Bekker iii 1287, ubi ῥεραπισμένα νῶ; cod. Coisl. 387 ap. An. Par. Cramer iv 226. 17, ubi -μένῳ νώτῳ; An. Ox. Cramer iv 185. 17, ubi ῥεραπισμένῳ, om. νώτῳ; ibid. 415. 5, ubi -μένῳ νῶτον. Schol. Hom. Od. 6. 59, i 299 Di. ἐστὶ δὲ καὶ παρ' Ἀνακρέοντι τό (ὁ codd.)· ῥεραπισμένῳ νώτῳ (ubi ῥερνπασ- cod. Q)

-μένῳ νώτῳ Choer. codd. VO, -μένος νῶ cod. C fort. -μένῳ / νώτῳ

113 (168 B.)

458 Clem. Alex. *paidag.* iii 11. 69, i 274 Staehlin

αἱ δὲ γυναικεῖοι κινήσεις καὶ θρύψεις καὶ χλιδαὶ κολουστέαι παντελῶς· τὸ γὰρ ἀβροδίαιτον τῆς περὶ τὸν περίπατον κινήσεως καὶ τὸ

σαῦλα βαίνειν,

ὥς φησιν Ἀνακρέων, κομιδῇ ἐταιρικά.

ad Semon. Amorg. (fr. 18 Bergk σαῦλα βαίνων) referendum esse censuit Schneidewin, vix recte

114 (169 B.)

- 459 Schol. Ap. Rhod. iii 120, p. 221 W.

μάργος Ἔρως· κατὰ μετωνυμίαν, ὁ μαργαίνειν ποιῶν, ὡς καὶ
μαινομένου Διονύσοιο (Hom. Il. 6. 132), καὶ Ἀνακρέων·

τακερός δ' Ἔρως

115 (170 B.)

- 460 Serv. in Verg. Aen. xi 550, ii 544 Thilo-Hagen

caroque oneri timet: Anacreon

φόρτον Ἔρωτος,

id est onus amoris.

116 (134 B.)

- 461 Orion lex. 3. 11

ἄβρός·

ὁ κούφως βαίνων, κατὰ στέρησιν τοῦ βάρους. οὕτως ἐν ὑπομνήματι
Ἀνακρέοντος εὔρον.

117 (37 B., 38 D.)

- 462 Pollux vii 172, ii 99 Bethe

χήλινον δὲ ἄγγος ἔχον πυθμένας †ἀγγοσελίνων† ὅταν εἴπηι
Ἀνακρέων, τὸ ἐκ σχοινίων πλέγμα δηλοῖ.

Hesych. s.v. κεχήλωμαι . . . καὶ χήλινον τὸ πλεκτόν, ὡς (ὁ cod.) Ἀνακρέων

ἀγγοσελίνων cod. F, ἀγγελοσελίνων cod. A, ἀγγοσειληνῶν cod. S, εἰλείων codd. BC;
ἀγρίων σελίνων conl. Bergk

118 (117 B.)

- 463 Strabo xiv 1. 3, iii 93 Kramer

Τέω δὲ Ἀθάμας μὲν πρότερον, διόπερ

Ἀθαμαντίδα

καλεῖ αὐτὴν Ἀνακρέων.

fere eadem Steph. Byz. s.v. Τέως i 619 Meineke (= Hdn. I 104. 33 L.)

119 (135 B.)

464 Hesych. s.v.

Αἰθοπίης παῖδα· τὸν Διόνυσον. Ἀνακρέων. ἄλλοι τὸν οἶνον,
ἄλλοι τὴν Ἄρτεμιν.

Αἰθιοπεὺς παῖδα cod., corr. Bergk vid. Callim. fr. 702 Pf. cum adnot.

120 (136 B.)

465 Et. Mag. 514. 28 (etiam Et. Gen. A ap. Gentili)

κινάκη· ὁ ἀκινάκης <κινάκης add. MD> παρὰ Σοφοκλεῖ (fr.
1061 P.). τὸ μὲν γὰρ Ἀνακρέοντειον χωρὶς τοῦ ἰ γράφεται· γέγονεν
ἔκθλιψις τοῦ ἰ, καὶ κράσει τοῦ ω̄α

τῷ κινάκη,

ὥσπερ ὦ Ἄπολλον ὦ πολλον· ἐὰν δὲ ἔχῃ τὸ ἰ, δηλονότι ἀφαιρέσει
τοῦ ᾱ, οἶον ἀστεροπή στεροπή, ἀστραπή στραπή, οἶον· σὺν τῇδε
τήστραπῇ. ἐν δὲ τοῖς ἀντιγράφοις (τῷ ἀντιγράφῳ M) ἔχει τὸ ἰ,
καὶ δῆλον ὅτι στραπῇ.

vid. Pearson *Soph.* l.c.; conf. Hesych. κἀνακίς (κινάκης conl. Schmidt)· ξίφος.
σὺν τῇδε τήστραπῇ Anacreonti dabat Bergk

121 (137 B.)

466 Phot. *lex.* p. 69 Reitz. (= An. Bekker i 373. 18)

ἀκταινῶσαι·

ἀντὶ τοῦ ὑψῶσαι καὶ ἐξᾶραι καὶ μετεωρίσαι. πεποιήται δὲ οὕτως·
ἐστὶ δένδρον ὃ καλεῖται ἀκτὴ, ἀφ' οὗ τὰ ἀκόντια τέμνεται. οὕτως
Ἀνακρέων.

122 (139 B.)

467 Hesych. s.v.

ἀμυθά<ς>·

ἔδεσμα ποιόν, καὶ ἄρτυμα, ὥς Ἀνακρέων.

αμυθα cod. (cf. P. Hamburg. 90. 18): vid. Phot. *lex.* p. 86 Reitz. ἀμαμυθάδες·
ἡδυσμὰ τι σκευαστὸν διὰ κρεῶν εἰς μικρὰ κεκομμένον, unde Hesych. ἀμμαμηθάδης·
ἡδυσμὰ τι κτλ. corrigendum esse monet Reitz.

123 (140 B.)

468 Eust. *Od.* 1538. 50

ἀνήλατος,

φησί, παρὰ Ἀνακρέοντι ὁ ἀπειθής· ἀπὸ ὑποζυγίων.

124 (141 B.)

469 Et. Sorb. ap. Et. Mag. 159. 50 adn. Gaisf.

ἀστράβη· ἐπὶ σκεύους εἶρηται ξυλίνου, ἐπιτιθεμένου τοῖς τοῦτο φέρουσι ζώοις, ἐφ' οὗ κáθηνται ἀσφαλῶς, κατὰ μετáθeσιν τοῦ φ εἰς β, ἀστροφή τις οὔσα, παρὰ τὸ μὴ στρέφeσθαι καὶ πίπτειν τοὺς καθημένους. εἰς Ἀνακρέοντα εἶρηται καὶ ἀστροφή καὶ ἐπὶ ὀχήματος ἐφ' οὗ ἀσφαλῶς κáθηνται.

125 (142 B.)

470 Hesych. s.v.

αὐτάγητοι·

ἀγάμεναι ἑαυτὰς καὶ θαυμαστικῶς ἔχουσαι ἑαυτῶν. "Ἴων Ἀλκμήνη (fr. 8). ἔνιοι δὲ αὐθάδεις. καὶ Ἀνακρέων οὕτω κέχρηται.

126

471

Βάθυλλος

Bathylli nomen apud Anacreonta testantur

Max. Tyr. xxxvii 5, p. 432 Hob. οὕτω καὶ Ἀνακρέων Σαμίους Πολυκράτην ἡμέρωσεν κεράσας τῇ τυραννίδι ἔρωτα, Σμερδίου καὶ Κλεοβούλου κόμην καὶ αὐλοῦς Βαθύλλου καὶ ᾠδὴν Ἰωνικὴν. Horat. *epod.* xiv 9 seq. non aliter Samio dicunt arsisse Bathyllo / Anacreonta Teium. Cf. etiam Max. Tyr. xviii, p. 233 Hob.; *Anth. Plan.* 306, 307 (Leonidas); *Anth. Pal.* vii 30. 3 (Antip. Sid.), 31. 3 (Dioscor.); Hdn. II 205. 12 L. (= Et. Mag. 142. 56); Et. Gen. A *Ind. Lect. Rost.* 1891/2 p. 19 Reitz. Βάθυλλος ὁ ἐρώμενος Ἀνακρέοντος.

127 (143 B.)

472 Athen. iv 182 F

(loquitur Euphorion:) τὸν γὰρ βάρωμον καὶ βάρβιτον, ὦν
Σαπφῶ (fr. 176) καὶ Ἀνακρέων μνημονεύουσι, καὶ τὴν μάγαδιν καὶ τὰ
τρίγωνα καὶ τὰς σαμβύκας ἀρχαῖα εἶναι.

id. 175 D . . . σαμβύκην· τοῦτο δὲ τὸ ὄργανον Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν α' ᾠρῶν
εὐρημα λέγει Ἰβύκου τοῦ Ῥηγίνου ποιητοῦ ὡς καὶ Ἀνακρέοντος τὸ βάρβιτον

128 (144 B.)

473 Eust. *Il.* 932. 1 (e Sueton. π. βλασφ.; *Atti Accad. Linc.* (1954) 18)
καὶ ὅτι τοὺς οὕτω ἔζοντας ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας καὶ

γονυκρότους

τηνικαῦτα δριμύως ἐστὶ προσεπειν, καθὰ καὶ οἱ παλαιοὶ δηλοῦσιν,
ἐν οἷς φασιν ὅτι γονύκροτοι οἱ βλαιοί. Ἀνακρέων δὲ κέχρηται καὶ
ἐπὶ δειλῶν.

129 (145 B.)

474 Pollux iii 50, i 170 Bethe

Ἀνακρέων δὲ

δίτοκον

τὴν δις τεκοῦσαν.

130 (146 B.)

475 Et. Mag. 385. 9 (= Hdn. II 169. 11 L.; etiam Et. Gen. A ap.
Gentili)

ἐσυνῆκεν· Ἀλκαῖος (fr. 408)· καὶ Ἀνακρέων·

ἐξυνῆκεν,

πλεονασμῶ· οὐκ ἔστι δὲ πλεονασμὸς ἀλλ' Ἀπτική κλίσις.

131 (148 B.)

476 Pollux iii 98, i 186 Bethe

μετοχαὶ δὲ τέρπων, ἀλλὰ καὶ ἔτερψεν· τὸ γὰρ ἦδων Ἰωνικόν,
καὶ τὸ

ἦσε

σπάνιον μὲν παρ' ἡμῖν, Ἀνακρέων δ' αὐτὸ εἴρηκεν, Ἰων καὶ ποιητῆς
ἀνὴρ.

ἦσε codd. AC, ἴσον FS

132 (147 B.)

477 Schol. Ar. *Ach.* 1132, iv 2. 420 Di.

διὰ τὸ θερμαίνειν οὖν τὸ στῆθος θωρήσσειν λέγουσι τὸ μεθύειν
καὶ <ἄκρο>θώρακας τοὺς ἀκρομεθύσους ἐκάλουν. κέχρηται δὲ τῇ
λέξει καὶ Ἀνακρέων. ἐστὶ δὲ Ἀττική.

cf. Sud. ii 724 A. s.v. θωρήσασθαι: ita post voc. Ἀνακρέων pergīt, ἐξαίρειν φησὶ
μοι τὸν χοῦν, ὃν καλεῖ θώρακα· ὥστε θωρακισθῆναι, οἷον τὸν θώρακα πληρῶσαι. similia
Zonar. 1068-9 (κέχρηται—ὁ Ἀνακρέων· ὥστε θωρακισθῆναι—πληρῶσαι)

133 (149 B.)

478 Schol. AT Hom. *Il.* 18. 26, ii 149 Di., vi 244 Maass

μεγαλωσί· Ἀνακρέων·

ἱρωσί,

Φερεκράτης (fr. 239) ταχewσί.

Ap. Dysc. *adv.* 572, i 162 Schn. = An. Bekker ii 572. 14 Τρύφων ἐζήτει περὶ τοῦ
μεγαλωσί, ἱρωσί παρὰ Ἀνακρέοντι

ἡρωισί schol. A et T, ἱρωσί Ap. Dysc.

134 (150 B.)

479 Pollux v 96, i 288 Bethe

κάλυκας

παρ' Ὀμήρου (*Il.* 18. 401) τε καὶ Ἀνακρέοντος.

135 (152 B.)

480 Pollux ii 103, i 116 Bethe

Ἀνακρέων δὲ καὶ

καταπτύστην

εἴρηκεν.

136 (155 B.)

481 Schol. M Aesch. Pers. 42, p. 22 Daehnhardt

ἀβροδιαίτων· . . . παρ' Ἀνακρέοντι

λυδοπαθεῖς,

τινὲς ἀντὶ τοῦ ἡδυπαθεῖς.

Athen. xv 690 B, C διαβόητοι ἐπὶ ἡδυπαθείαι οἱ Λυδοί· καὶ τὸ παρὰ Ἀνακρέοντι λυδοπαθῆς ἀκούουσιν ἀντὶ τοῦ ἡδυπαθῆς. Eust. II. 1144. 16 Ἀνακρέων τὸν ἡδυπαθῆ λυδοπαθῆ ἔφη

137 (160 B.)

482 Schol. Ap. Rhod. ii 123-129^e, p. 135 W.

πολλ' ἐπιπαμφαλό(ωντες)· . . . παμφαλῶν γὰρ τὸ μετὰ ποιήσεως ἐπιβλέπειν. κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἰππῶναξ (fr. 130. 131 Bergk) καὶ Ἀνακρέων.

138

483

Πολυκράτης

Polycratis nomen apud Anacreonta testatur Himer. or. xxviii 2, p. 128 Colonna, ἦδε δὲ Ἀνακρέων τὴν Πολυκράτους τύχην Σαμίων τῇ θεῷ πεμπόντων (Elter: πέμπουσιν cod.) ἱερὰ

cf. etiam Strab. xiv i. 16 τούτῳ συνεβίωσεν Ἀνακρέων ὁ μελοποιός· καὶ δὴ καὶ πᾶσα ἡ ποίησις πλήρης ἐστὶ τῆς περὶ αὐτοῦ μνήμης; Hdt. iii 121; Aelian. v.h. xii 25; Max. Tyr. xxix, p. 341 Hob.; fr. 146 infra

139 (167 B.)

484 Et. Mag. 707. 50, Et. Sym. cod. V ibid' Gaisf., s.v.

Σαλάμβας· . . .

σαλατίζειν

Ἀνακρέων ἐπὶ τοῦ θρηνεῖν.

Orion 148. 5 σηλάζειν Ἀνακρέων ἐπὶ τοῦ θρηνεῖν

^{σμβ}
σαλατίζειν Et. Sym. cf. Hesych. σαλατίζειν· κόπτεσθαι

140 (171 B.)

485 Schol. T Hom. *Il.* 13. 227, vi 18 Maass

νωνύμους· τινὲς ἀθρηνήτους.

ὕμνον

γὰρ καὶ Ἀνακρέων τὸν θρηῆνόν φησιν.

Eust. *Il.* 928. 63 λέγουσι γὰρ παρ' Ἀνακρέοντι ἐπὶ θρήνου κείσθαι τὸν ὕμνον

141 (172 B.)

486 Herodian. π.μ.λ. ᾱ 11, II 918. 9 L.

Φίλλος·

παρ' Ἀνακρέοντι τὸ ὄνομα.

142 (44 adnot. B.)

487 Herodian. π.μ.λ. ᾱ 14, II 921. 3 L., cf. I 239. 23, II 257. 20

ὁ μέντοι Ἀνακρέων καὶ

χαριτόεις

εἶπεν.

143 (122 B.)

- 488 Greg. Cor. in Hermog. ap. Rhet. Gr. vii 1236 Walz

αἰσχροῦς μὲν κολακεύει τὴν ἀκοὴν ἐκεῖνα ὅσα εἰσὶν ἐρωτικά, οἷον τὰ Ἀνακρέοντος, τὰ Σαπφούς (fr. 156), οἷον γάλακτος λευκότερα, ὕδατος ἀπαλωτέρα, πηκτῖδων ἐμμελεστέρα, ἵππου γαυροτέρα, ῥόδων ἀβροτέρα, ἱματίου ἑανοῦ μαλακωτέρα, χρυσοῦ τιμιωτέρα.

'quae exempla ex Anacreonte sint desumpta, incertum', Bergk; 'nescio an cuncta sint Sapphus', Lobel

144

- 489 Himer. or. xvii 4, p. 105 Colonna

Σαπφῶ καὶ Ἀνακρέων ὁ Τήιος ὥσπερ τι προοίμιον τῶν μελῶν τὴν Κύπριν ἀναβοῶντες οὐ παύονται.

145

- 490 Himer. or. xxvii 27, p. 126 Colonna

κοσμεῖ μὲν γὰρ Ἀνακρέων τὴν Τηίων πόλιν τοῖς μέλεσι, κακείθεν ἄγει τοὺς Ἑρωτας.

146

- 491 Himer. or. xxix 22, p. 132 Colonna

ἣν Πολυκράτης ἔφηβος, ὁ δὲ Πολυκράτης οὗτος οὐ βασιλεὺς Σάμου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀπάσης θαλάσσης, ἀφ' ἧς γαῖα ὀρίζεται. ὁ δὲ γοῦν τῆς Ῥόδου Πολυκράτης ἦρα μουσικῆς καὶ μελῶν, καὶ τὸν πατέρα ἔπειθε συμπράξαι αὐτῷ πρὸς τὸν τῆς μουσικῆς ἔρωτα. ὁ δὲ Ἀνακρέοντα τὸν μελοποιὸν μεταπεμψάμενος δίδωσι τῷ παιδὶ τοῦτον τῆς ἐπιθυμίας διδάσκαλον, ὑφ' ᾧ τὴν βασιλικὴν ἀρετὴν ὁ παῖς διὰ τῆς λύρας πονῶν τὴν Ὀμηρικὴν ἔμμελε πληρώσειεν εὐχὴν τῷ πατρὶ Πολυκράτης (cod. Neap. : -κράτει cod. Rom.) πάντων (cod. Neap. : πάντα cod. Rom.) κρείστων ἐσόμενος.

Anacreontis mentionem ex ipsius carmine fort. sumpsit Himerius

147 (125 B.)

- 492 Himer. or. xxxviii 13, p. 155 Colonna

ἐπειδὴ καὶ ἡμᾶς, ὦ παῖδες, ὥσπερ τις θεὸς ὅδε ὁ ἀνὴρ φαίνει οἶους
ποιηταὶ πολλάκις εἰς ἀνθρώπων εἶδη μορφάς τε ποικίλας ἀμείβοντες
πόλεις τε εἰς μέσας καὶ δῆμους ἄγουσιν, ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ
εὐνομίην ἐφέποντας (Hom. *Od.* 17. 487), οἷαν Ὀμηρος μὲν Ἀθηνᾶν,
Διώνυσον δὲ Ἀνακρέων Εὐριπίδης τ' ἔδειξαν.

148 (126 B.)

- 493 Himer. or. xxxix 11, p. 159 seq. Colonna

ἔσπευδε μὲν Ἀνακρέων εἰς Πολυκράτους στελλόμενος τὸν μέγαν
Ξάνθιππον προσφθέγγασθαι, ἡδὺ δ' ἦν καὶ Πινδάρῳ προσειπεῖν
πρὸ τοῦ Διὸς τὸν Ἰέρωνα.

τὸν ξανθὸν Μεγιστὴν coni. Wilam.; contra Weber *Anacr.* p. 3; vid. Sitzler
Bursians Jb. 104 (1900) 124

149

- 494 Himer. or. lxix 35, p. 244 Colonna

ἤρμοσε μὲν καὶ Ἀνακρέων μετὰ τὴν νόσον τὴν λύραν καὶ τοὺς
φίλους Ἐρωτὰς αὖθις διὰ μέλους ἡσπάζετο, ἤρμοσε δὲ καὶ Στησί-
χορος μετὰ τὸ πάθος τὴν φόρμιγγα.

hanc morbi mentionem dubio procul in carmine Anacr. invenit Himerius

150

- 495 Plato
- Charm.*
- 157 E

ἦ τε γὰρ πατρώια ὑμῖν οἰκία, ἡ Κριτίου τοῦ Δρωπίδου, καὶ ὑπὸ
Ἀνακρέοντος καὶ ὑπὸ Σόλωνος καὶ ὑπ' ἄλλων πολλῶν ποιητῶν
ἐγκεκωμιασμένη παραδέδοται ἡμῖν ὥς διαφέρουσα κάλλει τε καὶ
ἀρετῇ κτλ.

151 (123 B.)

496 Pollux vi 107, ii 31 Bethe

Ἀνακρέων δὲ καὶ μύρτοις στεφανοῦσθαι φησι καὶ κοριάννοις καὶ
λύγῳ καὶ Ναυκρατίτῃ στεφάνῳ . . . καὶ ἀνήτῳ.

152 (128 B.)

497 Zenob. cent. v 20, i 123-4 L.-S.

μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ· μέμνηται ταύτης
Ἀνακρέων καὶ Πίνδαρος ἐν Νεμεονίκαῖς (iv 58). φασὶ δὲ αὐτὴν ὑπὸ
Ἑφαιστου γενομένην δῶρον Πηλεῖ σωφροσύνης ἕνεκα παρὰ θεῶν
δοθῆναι, ἧι χρώμενος πάντα κατώρθου καὶ ἐν ταῖς μάχαις καὶ ἐν
ταῖς θήραις.

eadem (μέγα—Νεμεονίκαῖς) paroem. florileg. ap. Miller *Mélanges* p. 366. cf. Ar.
Nub. 1063 ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβεν διὰ τοῦτο μάχαιραν, cum schol. ad loc.; Arsen. p. 351
Walz; App. Prov. iv 57

153 (119 B.)

498 Schol. Ap. Rhod. i 789, p. 69 W.

καλῆς διὰ παστάδος· . . . καλῆς δὲ ἦτοι ὅτι βασιλεία τὰ οἰκήματα
ἦ ὅτι ἐρωτικά. τοιαῦτα γὰρ τὰ τῶν ἐρώντων, ὡς καὶ Ἀνακρέων ἐπὶ
ἐρωμένης φησὶν· < >.

‘Anacreontis locus excidisse videtur’ recte Bergk

MISCELLANEA

154

499 artis metricae scriptorum testimonia

(a) Caes. Bass. vi 261. 4 Keil quae omnia genera (scil. et
incipientia) hendecasyllabi Catullus et Sappho et Anacreonta et
alios auctores secutus non tamquam vitiosa vitavit sed tam-
quam legitima inseruit.

(b) Mar. Vict. vi 109. 2 K. asclepiadeum . . . prima adempta
syllaba anacreontion dabit, sic: saevis trepidant carbasa flatibus;
seu metrum ionicum claudente dactylo.

(c) id. vi 88. 28. K. trimetrum catalecticum anacreontium,
ita: amor te meus o pulchra puella.

(d) *Serv. cent. metr.* iv 458 seqq. K. haec anacreontia appellat:
iamb. trim. hypercatal.; iamb. tetr. acatal.; 'antisp.' -- -- --
-- -- -- et -- -- -- -- -- -- -- -- -- --; ion. min. trim.
catal.

commemorantur alia nonnulla quorum exempla in fragmentis
supersunt, velut ia. dim. catal. (Mar. Vict. vi 81. 24, Atil. Fort.
vi 293. 10); ia. dim. acatal. (Serv. l.c.); tro. tetr. acatal. (ibid.);
3 cho.+ba. (Caes. Bass. vi 264. 5); 2 cho.+ba. (Serv.); cho. ba.
(Diomed. i 520. 22); ion. min. tetr. (Mar. Vict. vi 129. 24); ion.
dim. anacl., al.

155

Παρθένεια

500 Athen. xiii 600 D

(Ἑρωτα) ὃν ὁ σοφὸς ὑμνῶν αἰεὶ ποτε Ἀνακρέων πᾶσιν ἔστιν διὰ
στόματος. λέγει οὖν περὶ αὐτοῦ καὶ ὁ κράτιστος Κριτίας τάδε· τὸν
δὲ γυναικείων μελέων πλέξαντά ποτ' ὠιδὰς / ἡδὺν Ἀνακρεῖοντα Τέως
εἰς Ἑλλάδ' ἀνήγεν, / συμποσίων ἐρέθισμα, γυναικῶν ἡπερόπνευμα, /
αὐλῶν ἀντίπαλον, φιλοβάρβριτον, ἡδύν, ἄλυπον· / οὐ ποτέ σου φιλότης
γηράσεται οὐδὲ θανέεται, / ἔστ' ἂν ὕδωρ οἴνῳ συμμυγνύμενον
κυλίκεσσι / παῖς διαπομπέηνι, προπόσεις ἐπιδέξια νωμῶν, / παν-
νυχίδας θ' ἱερὰς θηλείς χοροὶ ἀμφιέπωσιν, / πλάστιγξ θ' ἡ χαλκοῦ
θυγάτηρ ἐπ' ἄκραισι καθίζηι / κοττάβου ὑψηλαῖς κορυφαῖς Βρομίου
ψακάδεσσιν.

cf. Lucian. *ver. hist.* ii 15 χοροὶ ἐκ παίδων εἰσὶν καὶ παρθένων, ἐξάρχουσι δὲ καὶ συνάιδουσιν Εὐνομὸς τε ὁ Λοκρὸς καὶ Ἀρίων ὁ Λέσβιος καὶ Ἀνακρέων καὶ Στησίχορος; *Anth. Pal.* vii 24. 6 (Ἀνακρέων) παννύχιος κρούων τὸν φιλόπαιδα χέλυν; 29. 2 (Ἀνακρέωντος) νυκτιλάλος κιθάρῃ; 31. 2 (Ἀνάκρευν) πάσης κοίρανε παννυχίδος.

non supersunt carmina Anacr. choreis femineis composita;
parthenii fortasse fragmentum latet in P.Oxy. 221 ut seq.

156

501 Schol. Hom. *Il.* 21 P.Oxy. 221 col. vii 1-12, ii 62 seq. G.-H.

.]ασ[
]ελι.[...].αγ[
 ἀμφο]τερα[...].σχερ[
].στοπ[...].ονα[
 5 το δόρυ ουσ[.]καί. α[.]ανακ[
 ἐν Παρθενείοις· πα[ῖς δ'] Ἀστερ[οπαίου γε-
 γένημαι, ὅς πο[.]ια[.]ας ἀμ[φοτέραι-
 σι χερσὶ ῥίπτειν καὶ [...]αμ[
 ὃ δὲ χαλκίοις θρασυ[
 10 πετη[.]χ]ώμοπτολι[
 μάχαι θαυμαινέτ[.]
 λεων ἰέντα ῥόμ[βον
 κτλ.

3-4 ἀμφο]τέρα[s τὰ]ς χέρ[ας] veri sim. 5 οὐτω. αἱ. αρ. νακ[legit Siegmann
 ap. Snell (vid. infra) καὶ [π]α[ρ'] Ἀνακρέοντι suppl. Platt *CR* 14 (1900) 19,
 Ludwig *BPhW* 1900. 389; Pindaro dederant priores. versus ingeniose suppl.
 Schroeder *Pind.* ed. mai. p. 424

de Anacreonte auctore dubitamus, cum dialecto lyrica communi alibi nusquam
 utatur Anacreon, res heroicas nusquam tractet, nulla sit in fragmentis Par-
 theniorum mentio (v. 6 ἐν Παρθενίοις pro ἐν Παρθ. coni. Snell *Herm.* 73 (1938) 438)

157

502 (a) Σκόλια

Athen. xv 594 A (= Ar. *Daetal.* fr. 223, I 449 K.) αἰσον δὴ μοι
 σκόλιόν τι λαβὼν Ἀλκαίου κ' Ἀνακρέοντος.

titulo scolii digna supersunt multa

(b) Κλητικοὶ ὕμνοι

Menand. *Rhet.* π. ἐπιδεικτ., ix 132 Walz (iii 333 Spengel)

κλητικοὶ μὲν οὖν ὅποιοί εἰσιν οἱ πολλοὶ τῶν τε παρὰ τῇ Σαπφῶϊ
 ἢ Ἀνακρέοντι ἢ τοῖς ἄλλοις μετρικοῖς κλήσιν ἔχοντες πολλῶν θεῶν.
 cleticorum apud Anacr. perpauca vestigia

158

- 503 Pap. saec. i/ii p.C. ed. Schubart *Ber. Sächs. Akad. d. Wiss. Leipzig* (1950) n. 38 pp. 72 seqq.

F col. ii 59 seqq.

. . . ἐν]θυμούμενο[ν μὲν] Σωκράτους ὅσ[ους] ἐ]ραστὰς ἔλαβ[εν ἐν]
γῆραι, ἐνθυμ[ούμε]νον δὲ αὐτοῦ κ[αὶ] Ἀνακρέοντος ὡ[ς χα]ρίεις ἡμεῖν
κα[ὶ νῦν] δοκεῖ αὐτοῖς ὁ [βίος] καὶ †πολιαῖς† · γῆρ[ας] ἄμουσον μὲν
[ὁμο]λογουμένως [αἰσ]χρόν, μουσικὸ[ν δ]ὲ Ἀπολλον ὡς χαρίεν. ἀλλὰ
τὴν Σμερ[δί]ου καὶ Βαθύλλου κλ[. . .]ν (fin. col.)

πολιαῖς: πολιοῖς exspectasses; hic et infra Ἀπολλον ὡς χαρίεν Anacreontis
verba subiacere censet e.p., vix recte

159

fort. ex elegiacis:

- 504 Schol. Hom. *Od.* 8. 294, i 382 seq. Di. (= An. Par. Cramer
iii 455. 29)

Σίντιες· . . . καὶ Ἀνακρέων δὲ ὡς πολεμικῶν μέμνηται (ita H:
πολεμικῶν ὄπλων τεχνίτας μέμνηται Q)· τί μοι, φησί, †τῶν ἀγκύλων
τόξων φιλοκιμέρων (H: φιλοκιμέως Q) καὶ Σκυθῶν† μέλει (Q:
μέλλει H);

fort. ex elegiaco carmine sumpta: ita Schneidewin, τί μοι τῶν ἀγκυλοτόξων /
ὦ φίλε Κιμμερίων Σιντιέων τε μέλει;

incerti auctoris

505 (a) Strabo xiv i. 30, iii 110 Kramer

καὶ ἡ Τέως δὲ ἐπὶ χερρονήσῳ ἰδρυταὶ λιμένα ἔχουσα. ἐνθὲνδ' ἐστὶν Ἀνακρέων ὁ μελοποιός, ἐφ' οὗ Τήιοι τὴν πόλιν ἐκλιπόντες εἰς Ἀβδηρα ἀπώικησαν Θραικίαν πόλιν οὐ φέροντες τὴν τῶν Περσῶν ὕβριν, ἀφ' οὗ καὶ τοῦτ' εἴρηται·

Ἀβδηρα καλὴ Τηίων ἀποικίη.

ἀποικία codd.

(b) id. xiv i. 17, iii 101 Kr.

Συλοσῶν δ' ἀπελείφθη μὲν ἰδιώτης ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ, Δαρείῳ δὲ . . . χαρισάμενος ἐσθῆτα, ἧς ἐπεθύμησεν ἐκείνος φοροῦντα ἰδῶν, οὕπῳ δ' ἐβασίλευε τότε, βασιλεύσαντος ἀντέλαβε δῶρον τὴν τυραννίδα. πικρῶς δ' ἤρξεν, ὥστε καὶ ἐλειπάνδρησεν ἡ πόλις· κακέϊθεν ἐκεσεῖν συνέβη τὴν παροιμίαν·

ἔκῃτι Συλοσῶντος εὐρυχωρίη.

ambo Anacreonti Crusius (*RE* i 2063. 3, 2038. 22): illud fort. recte, hoc manifesto perperam

(c) Schol. Hom. *Od.* 12. 313, ii 550 Di. (= An. Par. Cramer iii 480. 31 = Hdn. I 60. 1, cf. II 154. 24 L.) 36 B., 56 D.

ἔδει χωρὶς τοῦ ἦ ζαῆ, ὡς ἀκραῇ Ζέφυρον. ἐστὶν οὖν Αἰολικὸν τὸ μετὰ τοῦ ἦ, καὶ ἔδει αὐτὸ Αἰολικῶς βαρύνεσθαι, ὡς τό·

αἰνοπαθῇ πατρίδ' ἐπόψομαι

παρὰ Ἀνακρέοντι.

αἰνοπάθην, quod flagitat contextus si versus recto stat loco, conl. Ahrens ver-
sum Alcaeo adscripsit Wilam. ὡς τό—παρὰ Ἀνακρ. post Ζέφυρον transp.
Weber, quod parum veri simile videtur

(d) Clem. Alex. *strom.* vi 2. 14. 7, ii 434 Staehlin Ἀνακρέοντος γὰρ ποιήσαντος· Ἐρωτα γὰρ τὸν ἄβρὸν / μέλομαι βρύνοντα μίτραις / πολυανθέμοις αἰεΐδων· / ὅδε καὶ θεῶν δυναστής, / ὅδε καὶ βροτοῦς

δαμῶν: 'anacreonteis' olim recte dederat Bergk. (= Anacr. 65 B., 28 D.)

Fulgentius *mitolog.* i 20 de Ganimede, p. 31 Helm (fere eadem myth. Vat. ii 198, iii 3, 5): Anacreontis iunioris Phaenomenis (cf. *Isagoga* 2. 4, *comment. in Arat.* p. 324 Maass; Meineke *Analecta Alex.* p. 150) adscripsit Bergk, Anacreonti mythographo K. Fr. Hermann (*Philol.* 10 (1855) 322 seq.) (= Anacr. 132 B.).

Schol. Horat. *carm.* iv 9. 9, i 398 Pauly ('sciolae alicuius non scholiastae sunt'). (= Anacr. 133 B.)

(e) Schol. Arat. *Phaen.* 640 ed. Martin *REG* 73 (1960) 273 seqq.; vid. Gentili *Helikon* 1 (1961) 493 seqq. (fort. Anacreontis iunioris *Phaenomenis* adscribendum)

SIMONIDES

ΕΠΙΝΙΚΟΙ ΔΡΟΜΕΣΙ

1 (10 B., 21 D.)

Ἀστύλῳ Κροτωνιάτῃ ἢ Συρακοσίῳ

506 Phot. *lex.* s.v. περιαγειρόμενοι, ii 77 Naber = p. 413 seq. Porson

σύνηθες ἐγένετο κύκλῳ περιπορευομένους τοὺς ἀθλητὰς ἐπαγείρειν
καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα. ὅθεν Σιμωνίδης περὶ Ἀστύλου φησὶν
οὕτως·

τίς δὴ τῶν νῦν τοσάδ' ἢ πετάλοισι μύρτων
ἢ στεφάνοισι ῥόδων ἀνεδήσατο,
νικ(άσ)αις ἐν ἀγῶνι περικτιόνων;

Δρομέσι: cf. An. Ox. Cramer iii 254. 21 ὁ Σιμωνίδης ἐπέγραψεν Ἐπίνικοι Δρομέσιν; Choerob. in Theodos. i 139. 6 (cf. 220. 25, ii 383. 12) Hilg. Δρομέσι παρὰ Καλλιμάχῳ (fr. 441 Pf.). ἐκεῖνος γὰρ οὕτως ἐπέγραψεν, ὀφείλων ἐπιγράψαι Δρομεῦσι. 1-3 fere eadem Suda s.v. iv 90 Adler; Didymus ap. Miller *Mélanges* p. 403 σύνηθες ἐγένετο τὸ ἀγείρειν περιούνας. οἱ δὲ κατὰ φιλίαν ἢ συγγένειαν προσήκοντες στεφάνοις τε ἀνέδουν αὐτοὺς καὶ φύλλοις τε καὶ ἄνθεσιν ἔβαλλον καὶ καρποῦ (-οῖς con. Miller). ὅθεν καὶ Σιμωνίδης περὶ Ἀστύλου λέγων τοῦ δρομέως (-έος cod.)· τίς δὴ τῶν νῦν, φησί, τόσας δὴ πετάλοισι μύρτων ἢ στεφάνοις περικτιόνων; Apostol. *cent.* xiv 18, ii 610 L.-S. (fere eadem ac Phot., Suda)

περὶ Ἀστύλου: ita Didymus; περὶ Ἀετύλου Phot., Sud. codd. VM, περὶ Ἀετύλλου Sud. G, περὶ Ἀετίῳ Sud. A

1 τοσάδ' ἢ πετ. scripsi: τοσάδε πετ. Suda, Phot., τόσας δὴ πετ. Didymus; τοσάσδ' ἢ πετ. con. Porson 3 νίκας codd., supplevi

〈ΕΠΙΝΙΚΟΙ ΠΑΛΗΙ〉

2 (13 B., 22 D.)

507 Ar. Nub. 1355 seq.

πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ 'κέλευσα / δισαι
 Σιμωνίδου μέλος τὸν Κριὸν ὡς ἐπέχθη. ad haec schol. R ἀρχὴ
 ᾠδῆς εἰς Κριὸν τὸν Αἰγινήτην· ἐπέξαθ' ὁ Κριὸς οὐκ ἀεικέως.
 φαίνεται δ' εὐδοκιμεῖν καὶ διαφανὲς εἶναι. ὡς ἐπέχθη· ὡς ἐκάρη.
 fere eadem schol. V. Schol. LBHarl. 5 τοῦτο τὸ μέλος Σιμωνίδου
 ἐξ ἐπινίκου· ἐπέξαθ' ὁ Κριὸς οὐκ ἀεικέως. ἦν δὲ παλαιστῆς Αἰγινήτης.
 ἄλλως· τῇι πρὸς τὸ ζῶιον κοινωνίαι τῆς λέξεως συνέπλεξε τὰς
 κοινωνίας ὁ ποιητὴς λέγων·

ἐπέξαθ' ὁ Κριὸς οὐκ ἀεικέως
 ἐλθὼν ἐς εὐδενδρον ἀγλαὸν Διὸς·
 τέμενος.

1 vel -ατ' 2 εἰς δένδρον codd., corr. Dobree
 interpr. JHS 71 (1951) 140 seq.

ΕΠΙΝΙΚΟΙ ΠΕΝΤΑΘΛΟΙΣ

3 (12 B., 20 D.)

508 Aristot. *hist. anim.* v 8. 542 b 4, pp. 161–2 Dittmeyer

ἡ δ' ἄλκυων τίκτει περὶ τροπὰς τὰς χειμερινάς. διὸ καὶ καλοῦνται,
ὅταν εὐδιεῖναι γένωνται αἱ τροπαί, ἄλκυονίδες ἡμέραι ἑπτὰ μὲν πρὸ
τροπῶν, ἑπτὰ δὲ μετὰ τροπᾶς, καθάπερ καὶ Σιμωνίδης ἐποίησεν·

ὥς ὁπότεν

χειμέριον κατὰ μῆνα. πινύσκει
Ζεὺς ἡματα τέσσερα καὶ δέκα,
λαθάνεμον δέ μιν ὥραν
5 καλέουσιν ἐπιχθόνιοι
ἱερὰν παιδοτρόφον ποικίλας
ἄλκυόνος.

Phot. *lex.* p. 77 Reitz. (An. Bekker i 377. 27) s.v. ἄλκυονίδες ἡμέραι· περὶ τοῦ
ἀριθμοῦ διαφέρονται. Σιμωνίδης γὰρ ἐν Πεντάθλοις ιδ' (1α' cod., corr. Reitz.) φησὶν
αὐτὰς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων. Eust. II. 776. 34 Σιμωνίδης μὲν γὰρ πέντε
φησὶν αὐτὰς καὶ Ἀριστοτέλης. cf. Sud. (i 118 A.) et Hesych. s.v. ἄλκ. ἡμ.; Arsen. =
Apostol. *cent.* ii 20, ii 269 L.–S. Σιμωνίδης γὰρ ἐν πεντάθλοις ἑνδεκά φησιν αὐτὰς

versuum divisio incerta 1 seq. fort. ὥς ὅτε χειμ.—πινύσκει (hoc cod. A^a)
2 κατὰ μῆνα χειμ. codd. A^a C^a πινύσκειν alias *efficere ut quis sapiat*, hic *tem-*
perare, placare, vocis abusione paene incredibili interpretantur 3 ἅματα
edd. 4 τεσσερεσκαίδεκα codd. P D^a 4 λαμβ- P D^a C^a τέ μιν (μιν A^a
m. pr.) codd., corr. Schneidewin 6–7 numeris incommoda vox ποικίλας;
fort. ἄλκυόνος / ποικίλας 6 ἱερὰν coni. Schneidewin 7 ἄλκυόνος A^a C^a

〈ΕΠΙΝΙΚΟΙ ΠΥΚΤΑΙΣ〉

4 (8 B., 23 D.)

Γλαύκῳ Καρυστήῳ

509 Lucian. *pro imag.* 19, ii 357–8 Jacobitz

ἀλλὰ πῶς ἐπήνεσε ποιητῆς εὐδόκιμος τὸν Γλαῦκον, οὐδὲ Πολυ-
 δεύκεος βίαν φήσας ἀνατείνασθαι ἂν αὐτῷ ἐναντίας τὰς χεῖρας
 οὐδὲ σιδάρεον Ἀλκμάνας τέκος; ὁρᾷς, ὁποίοις αὐτὸν θεοῖς εἵκασε;
 μᾶλλον δὲ καὶ αὐτῶν ἐκείνων ἀμείνω ἀπέφηνε. καὶ οὔτε αὐτὸς ὁ
 Γλαῦκος ἡγανάκτησε τοῖς ἐφόροις τῶν ἀθλητῶν θεοῖς ἀντεπαινού-
 μενος οὔτε ἐκεῖνοι ἡμύναντο ἢ τὸν Γλαῦκον ἢ τὸν ποιητὴν ὡς
 ἀσεβοῦντα περὶ τὸν ἔπαινον, ἀλλὰ εὐδοκίμουν ἄμφω καὶ ἐτιμῶντο
 ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὁ μὲν ἐπὶ τῇ ἀλκῇ ὁ Γλαῦκος, ὁ δὲ ποιητῆς
 ἐπὶ τε τοῖς ἄλλοις καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ μάλιστα τῷ αἵσματι.
 poetae verba ita fere restituunt edd.:

οὐδὲ Πολυδεύκεος βία
 χεῖρας ἀντείναιτό κ' ἐναντίον αὐτῷ,
 οὐδὲ σιδάρεον Ἀλκμάνας τέκος.

2 vulgo -αιτ' ἂν: -αιτό κ' praetuli
 vid. Rose CR 47 (1933) 165 seqq.

5 (p. 389 adnot. B.)

510 Cic. *de orat.* ii 86, ii 157 Friedrich

gratiamque habeo Simonidi illi Ceo, quem primum ferunt artem memoriae protulisse. dicunt enim, cum cenaret Crannone in Thessalia Simonides apud Scopam fortunatum hominem et nobilem cecinissetque id carmen quod in eum scripsisset, in quo multa ornandi causa poetarum more in Castorem scripta et Pollucem fuissent, nimis illum sordide Simonidi dixisse se dimidium eius ei, quod pactus esset, pro illo carmine daturum; reliquum a suis Tyndaridis quos aequae laudasset peteret si ei videretur. paulo post esse ferunt nuntiatum Simonidi ut prodiret; iuvenes stare ad ianuam duo quosdam, qui eum magno opere evocarent; surrexisse illum, prodisse, vidisse neminem. hoc interim spatio conclave illud ubi epularetur Scopas concidisse; ea ruina ipsum cum cognatis oppressum suis interisse: quos cum humare vellent sui neque possent obtritatos internoscere ullo modo, Simonides dicitur ex eo, quod meminisset quo eorum loco quisque cubuisset, demonstrator unius cuiusque sepeliendi fuisse; hac tum re admonitus invenisse fertur ordinem esse maxime qui memoriae lumen adferret.

idem carmen ἐπίνικον πύκτῃ fuisse testantur Quintil. *inst.* l.c. infra, cum *pugili coronato carmen . . . scripsisset*, Phaedr. *fab.* iv 25. 5 *victori laudem cuiusdam pyctae*. respiciunt Callim. *Aet.* fr. 64. 11 seqq. Pf. οὐδ' ὑμέας, Πολύδευκες, ὑπέτρεσεν, οἳ με μελάθρου / μέλλοντος πίπτειν ἐκτὸς ἔθεσθ' ἐκοτε / δαιτυμόνων ἀπο μῶνον, ὅτε Κρανώνιος αἰαῖ / ὤλισθεν μεγάλους οἶκος ἐπὶ Σκοπάδας; Ovid. *Ib.* 511 seqq. lapsuramque domum subeas ut sanguis Aleuae / stella Leoprepidae cum fuit aequa viro; Aelian. fr. 63 H. = Sud. s.v. Σιμωνίδης 441, iv. 362 Adler ὅπως ἐτίμησάν τε καὶ ἐφίλησαν οἱ Διόσκουροι τὸν μελοποιὸν Σιμωνίδην καὶ πῶς ἐρρύσαντο καλέσαντες ἔξω τοῦ ἀνδρῶνος ἔνθα κατώλισθεν ἐρῶ ἀλλαχόθι. nihil novi adferunt Phaedr. l.c., qui historiam fusius narrat, Val. Max. i 8 ext. 7 p. 52 Kempf, Liban. *or. Artem.* 53, i 320 F., Alciphron iii 32. 2, p. 98 Schepers; cf. etiam Aelian. fr. 78 H.

fere eadem narrat et de nomine victoris agit Quintil. *inst.* xi. 2. 11, ii 316 seq. Raderm.: artem autem memoriae primus

ostendisse dicitur Simonides. cuius vulgata fabula est: cum pugili coronato carmen quale componi victoribus solet mercede pacta scripsisset, abnegatam ei pecuniae partem, quod more poetis frequentissimo degressus in laudes Castoris ac Pollucis exierat. quapropter partem ab his petere quorum facta celebrasset iubebatur. et persolverunt, ut traditum est. nam cum esset grande convivium in honorem eiusdem victoriae atque adhibitus ei cenae Simonides, nuntio est excitus, quod eum duo iuvenes equis advecti desiderare maiorem in modum dicebantur. et illos quidem non invenit, fuisse tamen gratos erga se deos exitu comperit. nam vix eo ultra limen egresso, triclinium illud supra convivas corruit atque ita confudit ut non ora modo oppressorum sed membra etiam omnia requirentes ad sepulturam propinqui nulla nota possent discernere. tum Simonides dicitur memor ordinis quo quisque discubuerat corpora suis reddidisse. est autem magna inter auctores dissensio, Glaucone Carystio an Leocrati an Agatharcho an Scopae scriptum sit id carmen, et Pharsali fuerit haec domus, ut ipse quodam loco significare Simonides videtur atque Apollodorus (244 *FGH* 67) et Eratosthenes (241 *FGH* 34) et Euphorion (fr. 55 Scheidw.) et Larissaeus Eurypylus tradiderunt, an Crannone ut Apollas (266 *FGH* 6) et Callimachus, quem secutus Cicero hanc famam latius fudit. Scopam nobilem Thessalum perisse in eo convivio constat; adicitur sororis eius filius; putant et ortos plerosque ab alio Scopa, qui maior aetate fuerit. quamquam mihi totum de Tyndaridis fabulosum videtur, neque omnino huius rei meminit usquam poeta ipse, profecto non taciturus de tanta sua gloria.

fictis vera ita forte secernenda:

(i) carmen Simonideum legerunt Tullius et Quintilianus in quo de ruina domus relatum est; testatur Quintil., '*Pharsali fuerit haec domus, ut ipse quodam loco significare Simonides videtur*'. fort. idem carmen ac fr. 16.

(ii) re vera exstitit carmen illud Simonideum pugili coronato compositum, in laudes Castoris et Pollucis exiens: alioquin neque *pugilem* victorem fuisse dixisset Quintil. (scilicet inter *ἐπὶ νίκῃς πόλεως* carmen est traditum), neque viri docti de nomine victoris disputassent.

(iii) de se ipso a Tyndaridis servato nusquam rettulit poeta, in eis saltem carminibus quae Quintiliani temporibus nota sunt: '*neque omnino huius rei meminit usquam poeta ipse.*'

hucusque satis certa, reliqua incerta :

(iv) nescimus utrum poeta narraverit necne, se ipsum convivio interfuisse, mortem effugisse cum domus corruerit. veri simile est, sed nequaquam certum, ipsum de his rebus rettulisse.

(v) plane ficta videtur esse fabula de pecunia abnegata (*dicunt*, ait Tullius, non *dicit Sim.*), nec minus ficta fabula de mirabili memoriae exercitatione (*dicitur*, Tullius).

erant duo carmina, duae fabulae : (i) carmen epinicium pugili compositum, in quo multae Tyndaridarum laudes, ipsius victoris ne nomen quidem commemoratum est. oritur fabula, quae notissimae illi Simonidis philargyriae bene congruere videbatur, de pecunia a patrono abnegata. (ii) carmen, dubio procul threnus, de Scopadum morte. oritur fabula, Simonidem memorem ordinis quo quisque discubuerit corpora suis reddidisse. ex harum fabularum coniunctione oritur historia qualem apud Tullium Quintilianumque legimus.

〈ΕΠΙΝΙΚΟΙ ΙΠΠΟΙΣ〉 ΚΕΛΗΤΙ

6

511 P.Oxy. 2431 prim. ed. Lobel, saec. ii p.C.

fr. 1

Κέλητι

τοῖς Αἰατίου παισίν.

(a)]α Κρόνοιο παῖς ἐρικυδ[ής

] Αἰατίου γενεάν

5]ται καὶ χρυσοφ[όρ]μι[γξ

Ἀπόλλων ἐκαταβόλο[ς

σαμαίνει λιπαρά τε Πυθ[ύ]

θ' ἵπποδρ[...]

].σε[.]ν[.....].

. . .

(b)].[

]

].κροτηρ[

]σπασ[.]αν

5 βασιλῆα [τ]ελεσφόρον

ἀμφικ[.]νων ἔχρησαν

υριδαν μαδεγεν .ο σὺν ὀλβω[ι

Θεσσαλῶν καὶ παντὶ δάμωι

(a), (b) eiusdem col. partes sup. et inf. ut vid. accentus, sim.: (b) 8 λῶν
δαμῶι.

omnia suppl. e.p. (a) 3 οὐρανίδ]α vel εὐρύσι]α? (e.p.) 8 αἱ θ' ἱπ-
ποδρ[ο]μι- possis, e.p. 9 σεῖ[et ad fin.] .ν[veri sim. (b) 3 pro κολπο[, etiam
κεληθ[possis 6 ἀμφικ[τιό]νων suppleverim 7 init. fort. γ (h.v. pes,
h.h. pars dext.); etiam κ possis, π dub. supra lineam inter ν et ρ, h.v. (man.
prima ut vid.); fort. υρ<ρ> voluit inter ν et ο, circulus (ο vel θ, non ε vel σ),
tum ut vid. α vel δ angulus sin. inf.; ἀμα δὲ γένοιτο exspectas, legere vix possis

fr. 2

· · ·
]ν.[
].ον.[
]τιωιναι.[
]ματᾱπ[

2].: fort. ξ pars sup. dext.
fort. eiusdem col. ac fr. 1

fr. 3 (col. ii)

· · ·
]π.[
]αν[
μάι[
μεμ[
5 ρᾱίτα[
χμα[
ηλθ.[
α[

fr. 4

· · ·
] [] [
πο]λύφορβον [
] [] [
]νκρογον [
5]καλλιέρε[] [
]ντατερ [
]ν [
] [] [
]ενοο.[
] [] [
] [] [
] [] [
] [] [
· · ·

2 suppl. e.p. 4, 5: lect. dub.
7]ν: supra lineam arculi pars sup.,
velut litt. ο inter lineas scr. 9].:
h.v. pes

col. i nihil superest nisi]σ opp. ii 4-5
1. [: circuli arcus sin. inf. 7 .]:
circuli arcus sin.

fr. 5

· · ·
] [] [
]ενο[
· · ·

fr. 6

· · ·
].υφέλ[
· · ·
]τ veri sim.

ΤΕΘΡΙΠΠΟΙΣ

7 (14 B. et D.)

512 Ar. *Equ.* 405 seq.

αἴσαιμι γὰρ τότ' ἂν μόνον·

πῖνε πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς.

ad haec schol. τότε γάρ, φησὶν, ἐπάσαιμί σοι τὸ Σιμωνίδου μέλος· πῖνε πῖνε ἐν ταῖς συμφοραῖς. ἐκ τῶν Σιμωνίδου δὲ τοῦτο Τεθρίππων. τὸ δὲ συμφοραῖς, ἐπ' ἐσθλοῖς· τῶν μέσων γὰρ ἡ συμφορά.

Suda iv 462 A. s.v. συμφορά· . . . λέγει Σιμωνίδης· πῖνε πῖν' ἐπὶ συμφοραῖ. Eust. *orusc.* xxv 40, p. 279 b Tafel καὶ νῦν δὲ ἔτι γελῶμεν παρωιδούντες ἕκαστος ἐαυτῶι κωμικώτερον τό· παῖζε παῖζ' ἐπὶ συμφοραῖς

ἐν ταῖς συμφοραῖς schol. Ar., ἐπὶ συμφοραῖ Suda

8 (6 B.)

Ξενοκράτει Ἀκραγαντίνωι

513 Schol. Pind. *Isthm.* ii argum., iii 212 Dr.

οὗτος δὲ ὁ Ξενοκράτης οὐ μόνον Ἰσθμια νενίκηκεν ἵπποις ἀλλὰ καὶ Πύθια κδ' Πυθιάδα (490 a.C.) ὡς Ἀριστοτέλης ἀναγράφει (fr. 574). καὶ Σιμωνίδης δὲ ἐπαινῶν αὐτὸν ἀμφοτέρας αὐτοῦ τὰς νίκας κατατάσσει.

〈ΤΕΘΡΙΠΠΟΙΣ Η ΑΠΗΝΗΙ〉

9 (11 B., 15 D.)

Ὅριλλαι ἡνιόχωι

514 Athen. vii 318 F

Δωριεῖς δ' αὐτὸν διὰ τοῦ ᾧ καλοῦσι πῶλυπον, . . . καὶ Σιμωνίδης δ' ἔφη·

πῶλυπον διζήμενος.

Ἀττικοὶ δὲ πούλυπουν.

Cod. Paris. suppl. gr. 676 ed. L. Cohn, *Zu den Paroemiographen*, Breslau 1887 (*Bresl. philol. Mitteil.* ii 2. 1887) p. 79. 72 ὁ Κάριος αἶνος· μέμνηται ταύτης Σιμωνίδης

ἐπαινῶν τινα ἡνίοχον νικήσαντα ἐν Πελλήνῃ καὶ λαβόντα ἐπινίκιον χλαμύδα, ὡς χρῆσάμενος ἀπηλλάγη τοῦ ῥίγους χειμῶνος (1-2 vocc. illeg.) ἐν Πελλήνῃ ἐπετελεῖτο. φασὶ δὲ ὅτι ἄλιεύς ἰδὼν ἐν χειμῶνι (πολύποδα εἶπεν)· εἰ μὴ κολυμβήσω, πενήσω. τοῦτον οὖν εἶναι τὸν Κάριον αἶνον. Diogenian. *praef. paroem.* i 179 L.-S. (*Rhet. Gr.* ii 11 Walz) κέχρηται δὲ τῷ λόγῳ τοῦτω καὶ Τιμοκρέων ἐν μέλεσι, καὶ Σιμωνίδης δ' αὐτοῦ μνημονεύει ἐν τῷ εἰς Ὀρίλλαν ἐπινικίῳ

<ΑΠΗΝΗΙ>

10 (7 B., 19 D.)

Ἀναξίλῃαι Ῥηγίνῳ

515 Aristot. *rhet.* iii 2. 1405 b 23, p. 181 Roemer

καὶ ὁ Σιμωνίδης ὅτε μὲν ἐδίδου μισθὸν ὀλίγον αὐτῷ ὁ νικήσας τοῖς ὀρεῦσιν οὐκ ἤθελε ποιεῖν ὥς δυσχεραίνων εἰς ἡμιόνους ποιεῖν, ἐπεὶ δ' ἰκανὸν ἔδωκεν ἐποίησε·

χαίρετ' ἀελλοπόδων θύγατρῃς ἵππων.

καίτοι καὶ τῶν ὄνων θυγατέρες ἦσαν.

eadem sed fusius schol. anon. ad loc., *Comment. in Ar. graec.* xxi 2 p. 174. 4 Rabe. Heracl. Pont. *pol.* 25, *FHG* ii 219 ἐτυράννευσε δὲ αὐτῶν Ἀναξίλας Μεσσήνιος καὶ νικήσας Ὀλύμπια ἡμιόνους εἰστίασε τοὺς Ἕλληνας. καὶ τις αὐτὸν ἐπέσκωψεν εἰπὼν· οὗτος τί ἂν ἐποίει νικήσας ἵπποις; ἐποίησε δὲ καὶ ἐπινίκιον Σιμωνίδης· χαίρετ'—ἵππων. idem videtur respicere carmen Athen. i 3 E Ἀλκιβιάδης δὲ Ὀλύμπια νικήσας . . . τὴν πανήγυριν πᾶσαν εἰστίασε. τὸ αὐτὸ ἐποίησε καὶ Λεώφρων (schol. Pind. *Pyth.* ii 38, ii 38 Dr., Anaxilai filius Κλεόφρων (Θεόφρων cod. Q) appellatur) Ὀλυμπίασιν, ἐπινίκιον γράψαντος τοῦ Κεῖου Σιμωνίδου

θυγατέρες Ar codd. ΘΕ, Heracl. (-τέρων cod. e)

11 (16 B. et D.)

516 Schol. V Ar. *Pac.* 117, iv 3 p. 24 Di.

τὸ δὲ μεταμῶνιος οἱ μὲν ἐξεδέξαντο ματαίως καὶ πρὸς οὐδὲν χρήσιμον, οἱ δὲ φασιν ἰδίως μεταμῶνιον τὸν ἐτέρωθεν μετέωρον σημαίνειν, πιστούμενοι τοῦτο παρὰ Σιμωνίδου οὕτως εἰπόντος·

κονία δὲ παρὰ τροχὸν μεταμῶνιος ἡέρθη.

ἀέρθη vel ἄρθη Schneidewin fort. ἡέρθη μεταμῶνιος, numerorum causa

12 (17 B. et D.)

517 Plut. *virt. moral.* 6, iii 139 Pohl.-Siev.

οἷον ὁ Πλάτων (*Phaedr.* 254) ἐξεικονίζει περὶ τὰ τῆς ψυχῆς
ὑποζύγια τοῦ χειρόνος πρὸς τὸ βέλτιον ζυγομαχοῦντος ἄμα καὶ
τὸν ἡνίοχον διαταράττοντος ἀντέχειν ὀπίσω καὶ κατατείνειν ὑπὸ
σπουδῆς ἀναγκαζόμενον αἶε,

μὴ βάλλῃ φοίνικας ἐκ χειρῶν ἱμάντας,

κατὰ Σιμωνίδην.

φοινικούς G² cf. Hom. *Il.* 23. 384

13 (9 B.)

518 Hdt. v 102. 3

καὶ πολλοὺς αὐτῶν οἱ Πέρσαι φονεύουσι, ἄλλους τε ὀνομαστούς,
ἐν δὲ δὴ καὶ Εὐαλκίδην (-ίδην codd. ABC: -ἰδεα S et fort. V)
στρατηγέοντα Ἑρετριέων, στεφανηφόρους τε ἄγῶνας ἀναραιρηκότα
καὶ ὑπὸ Σιμωνίδει τοῦ Κηίου πολλὰ αἰνεθέντα.

14

ΕΠΙΝΙΚΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΑΝΩΝ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

519 P.Oxy. 2430 prim. ed. Lobel, saec. i p.C. ex. vel ii inc.

fr. i

col. i

col. ii

]. . αιτ[
] ακαῖ
]
]
5]
]

]εμνων π[
εὐφρονα κωμ[
τοδε σὸν θάητο[ν
ανθεων· [πτν-
καί τοι μιξοβόα[
χαί τε Πίσ[α]s ι.[
].[.].[.]κατα[

col. i 5 marg. dext. schol. ¹]ευαρωαλ. χερων / ²]ευαργῆντεπεφυγο(τ-) / ³ ου(τως)
πρ, ubi ¹ λ inter λ et χ ut vid.

col. ii accentus, sim.: 3 θᾶ

² κῶμ[ον veri sim., e.p.

³ εν τ(η) αντιγ(ραφῶ)

⁴ ανθεων·

⁴ seq. marg. sin. schol. ¹ ουκ η(ν) (scil. coronis) /

⁵ seq. suppl. e.p.

fr. 2
 . . .
]. . .
]φηκ[
].ητο[
 . . .
 2 a sup. η scr.

fr. 3
 . . .
]συφ[
 . . .

fr. 4 col. ii
 . . .
 μακαρ[
 ερικτυπ[
 νικασε [
 ευδειελο[
 5 σιντεα[
 ποίαιε[
 συνευδ.[
 αἴσανι[
 χαλ[
 10 παι .[
 παρ[
 7
 δο .[
].[

col. i tantum opp. ii 2-3 schol.]αρ col. ii post μακαρ v. 1 et νικασε v. 3 spatium
 vac., laesa ut vid. superficie 4 διελ 5 -σιν τεα[ν vel [ις? (e.p.) 7 .[:
 fort. α[

fr. 5

(a) . . .
]μαῖα[
]οδον .[
]ων .κ[. .]α .[
]μοιοκοραι
 5]ναιονμεν
]δονφαῖνα
].νῦν[

(b) . . .
]μεμ[
]εχα[
]λάο .[
 αἰθ[
 . . .

(a) 6 ε: tantum h.v. apex

fr. 6

fr. 7

(a)		(b)	
	].ταντε.[		].[
	]τεσεσθ[		]δια.[
	]οσοιτ.[	]υγοι.[	μεσ.[
	]θωσιν[	]σδιδ[	παν.[
5	]ολβου[	]δασ.[	5 γλάν[
	]..[]τοι.[		οιδη[
	]ταυ[		χρυσο[
	]ρηρ[		
	]ε[		
		2 .[: h.v. sin.	3 .[: ο, ω, σ, pars 4 fort. τ[
(a) 1 .[: fort. μ	6 τοισ[possis		

fr. 8

fr. 9 col. ii

	].φ[		]....ε.[
	ιεραϊ.[		ζευστο.[
	μαντ[		πέ.δεα.[
	θυωδε.[		νος.δε.φ.[
5	φυγοντ[	5	φοιβος.ινε.[
			αγιωντεβωμ[
			κ[
			με[
			γωναχα[
		10	τασα.[
2 .[: γ vel τ, tum [[ε]], veri sim.			
4 .[: υ[possis			

col. i superest tantum schol. opp.
 7-8 ¹]λητιν / ²]νε[/ ³.αισωι col. ii
 3 post ε, h.v. pes paulo infra lin.
 desc. .[: δ vel fort. φ angulus sin.
 4 δελφω[possis 10 .[: ν possis

fr. 21

]μουφ[
]δεπαιυ[
].....[

fr. 22

5
] [² ² ²
] αἰσμο[
] ὁμοτιμον[
]. ε[[ὅ] μοισᾶν[
 Π[ηγειου[
] [² ²
² ὁμ, sscr.] σο[(v.l. *ισότιμον*, e.p.)
] : potius σ quam τ 4 suppl.
 p.

fr. 23

]εμ.[
]ξαπολλο[
].μαιτόν[
 ']ν,τεπη.[

fr. 24

]μα.[.]σ
]ιαφίεις
].οτι
]λε

fr. 25 col. ii

col. i opp. ii 1 schol. ¹].οψι/
²].θα, opp. 2 asteriscus, opp.
³ schol. ¹]λλωνι / ²]καλλι[/ ³].
 πλῆκην[

fr. 26

[φ.[
]μαῖσι[
]ν αγγ[
]και [

fr. 27

] . ὀ . ἰ . ἰ
] ο . ν . α . ν . δ . ρ . ω [

fr. 28

$$\begin{array}{c} \cdot \qquad \cdot \\] . o i . [\\] i \xi o \delta . [\\] . . \sigma \cdot \varphi . [\\ \cdot \qquad \cdot \end{array}$$

fr. 29

· ·
].[
].ναπτ[
]...κφ[
]...κε[
 5].λ.νε[

fr. 30

· ·
].πεδ[
].^uέν.[
]...[
 · ·

fr. 31

· · ·
]....ξ.[
].αρτεμ[
 · · ·

1-2 inter lineas schol.]ειν

fr. 32

· · ·
]ντο Καρῶν ἀλκίμων.[
 ἀμ]φὶ ῥέεθρα καλὸν ἔστασαν [
]λειμώνας· ἥδη γὰρ αἰδοῖ[αι
]βάρυνον ὦ[δ]ῖνες αὖσε
 5].νος ἀθαν[άτ]ας· ἦκε
]ῦθί μοι ασ[. .]ωφ. .

accentus, sim.: 1 κᾱρῶν 2 ἔστα 3 ὦνας·ἥδηγαραιῖδοι 4 ἄρῶ
 δύ 5 ῥήκε 6 ὕθ
 schol. marg. sup. ¹]στρατος και αγαβ[/ ²]αρεθηκαν ουνο.[/ ³].τα ωτα ενοπη[/
⁴].καθοπλιζομενων [
 schol. marg. dext. inf. ¹]ωισεσ.[/ ²]σειοια[/ ³].χρη[omnia suppl. e.p.
² post φι, βο sscr. ρέ 3 αἰδοῖαι, v.l. αἰδοῖαι 4 fort. ε]βαρ- fort. pun-
 ctum ante αὖσε 5]λ ut vid., sed fort. νη]δύος voluit (e.p.) 6 potius
 κλῦθι quam αἰδοι? (e.p.) .[: π vel γ angulus sin.

fr. 33

· ·
].ε.
]
 · · ·

fr. 34

· · ·
].ν [
 · · ·

(a) (b) (d)

].ερ.[
]α.[
]φόνω[

(c)

5]αίτιον οὐ πάρειτι ἔαρ· []ων χάριν [

π]όνον ὑπομίνομε[ν
]αν ὀρεῖδρομον Ἀρτεμιν [

παρ]θηνικάν· καὶ σέ, ἄναξ ἑκαβ[
].ετα ἰέμενοι ἐνοπὰν ἀγανοῖσιν [

10] εὐφαιμον ἀπὸ φρενὸς ὁμορρόθο[ν
]
] Ἀνδρίοις εἰς Πυθώ [

]μοι α[.]σιον κελαδεῖ[[σ]] ἀμφι.[

(f)

]......ν
]αν [

]εκᾱ [

] των αθηναιων παρ[

5 ']

fr. (f) locatio incerta; de reliquis vid. e.p.
accentus, sim. (b) 1]άρ 2]: 3 οι' [[ο]]αθ 4]θά νει 5]άι
πάρειτίεαρ· 6 μίμ 7 ρεί 8 καν· 9 τὰίεμ οῖσ 13 ἀ[
δει

schol. (= fr. (e)) inter (b) et (d), opp. (d) 1-3 1].α[/ 2]τοι δια το.[/ 3]ονη η
του[/ 4]η εις δηλον[/ 5]εστονγτψ.[

omnia suppl. e.p. 1 ἀπὸ vel ὑπὸ 4 ἡ[valde dub. 5 πάρειτι v.l.
παρεῖτι 8-9 fort. ἑκαβ[ε]λέτα, sed pro λετα etiam μέγα possis 13 α[ι]σιον
veri sim. (e.p.)

fr. 36

· · ·
 δ[
ψ·[
 · · ·
 2 ψ: fort. ι, tum ξ vel ξ

fr. 38

· · ·
]ν· [·
 · · ·

fr. 39

· · ·
]·[
]οναμ[
]όντα[
 · · ·

fr. 37

· · ·
]·...·[
]·οισιν·άλι[
]νπροσδα[
]·χαισορι·δρομορ[
 5]θεν[] [·
 · · ·
 4]·: ν, vel fort. ρ

fr. 40

· · ·
]·[
]αδειδεν·ἀπείρ·[
]μαπεφρικενμ[
]αίλυκ[
 5]κει·εν[
 · · ·

fr. 41

(a)

· · ·
 Ἀρ]τέμιδος τε βαθυ[
]όν τε τόξον [·
 ἄν]αξ ἀπὸ πασσαλο[
]εν οἴκῳ Διὸς·[
 5]αματακο·[
]·[
 · · ·

(b)

· · ·
]·θαν[
]ς· αἰδ[
 · · ·

(a) et (b) ut vid. ita coniungenda ut Διὸς |ἀθαν[ατ· legas accentus,
 sim. (a) 6 :] (b) ·αἰδ[
 omnia suppl. e.p. (a) ι etiam βαθρ[possis 3 πασσάλου vel πασ-
 σαλόφιν 5 fort. σ]άματα κου[ρα(ι)]ς· αἰδ[(e.p.)

fr. 42

· · ·
]α [·
].ά [·
]οντεσ[·
 · · ·

fr. 43

· · · ·
][[α]]...[·
]τότε[·
]' [·
 · · ·

fr. 44

· · ·
]α.μα[·
]οογε[·
].τενα[·
]δ' υμε[·
 5]νικάν[·
]θαλεα[·
].τονάν[·
].νάδεϊ[·

fr. 45

· · ·
]δωνιε[·
]...υχα[·
]ραυνα[·
]φ[...].ιπ[·
 5]απερᾶνσ[·
]πε[...].[·
 · · ·

1 post]α, ι veri sim., etiam ρ vel
 υ possis 3].: α vel λ .[:
 fort. μ

fr. 46

· · ·
].[·
]ανεμοιο[·
]σ.ἀμφί'.[·
 · · ·
 3 fort. σδὰ

fr. 47

· · ·
]μακα[·
]ὄ.· εσδαλ[·
 · · ·
 2 ὄτ' ἐς Δᾶλ[ον?

fr. 48

· · ·
].[...].α[·
].ρηγκε[·
].οἰαρ[·
 · · ·
 3 pro ι fort. γ, pro ρ fort. ε

fr. 49

· · ·
]μο[·
]η[·
 · · ·

fr. 50

tantum schol.
].τοιτωι.[/]ηικεωι.[

fr. 51

].όβρομ[
]αἰθραισ[
[]]

fr. 53

vv. quattuor spat. vac.

5]να[
]ξαμ[
]ιμιγρα[
]ετᾱστ.μ.α[
].ωρίω[.τε.ικατ[
10].ων[.φι.σ.τενιν[

8 τολυμπίας, sed etiam alia, possis
9]δωρ possis fort.]δωρίωντρεικα
10 ν(ιν) sscr. 'μ.

fr. 52

]ιτρ[].[
]κε[.].]δε[
]εοσᾱκα[
]εγντιχρε[
5]δροσοεν[
].ᾱγετανγ[
]έξατογειτ[
]ονγαλ'.

2 κελ[α]δε[possis, e.p. 3 fort.
ἀκαμ[ατ-, e.p. 6]ν possis, non
]χ,]λ,]τ 7 (ε)δ]έξατο γείτ[ων vel
-ονα? (e.p.)

fr. 54

]ερ[
]δα[
].ν[

versuum initia ut vid.

fr. 55

(a)

]τυχαι Λύκιον[
]σα κάλλιστον υἱόν· ἱη[
]ξατε Δαλίων θύγατρες
] σὺν εὐσεβεῖ· [
5]ντ' ἐν τᾷδε γὰρ δικα[
]με πλαξιάλοι' απα[
']αρ μόληι· ποτνια[
]αείδοντες ὀλβο[.].[
],οις ὕπο μενο[
10]εφερον[

(b)

accentus, sim. 2 'ιη[4 βεῖ· 5 ντ' εντᾱι 6 πλαξιάλοι[ο]
7 ']αρμόληι· ὦπ 9 ὕπο
1 π]τυχαι veri sim. (e.p.) 2 suppl. e.p. 7 ε]αρ (e.p.) veri sim. πότνια
γ[λαυκ]ῶπι (vel χρυσ]ῶπι, etiam alia possis; vid. e.p.) 8 (αείδοντ)ες sscr.
'α[ς]][: h.v. procerioris apex, velut φ 9 οἰς sscr.]αῖς

fr. 56

·
·
·
]πολλ[
]οισικα[
]να<δονα>κων[
·
·
·

2 SSR. ποισ
]·δονα

3]ν[[α]]κων SSR.

fr. 57

·
·
·
]ροτωνκ[
]νβια·ει[
]ον[
·
·
·

fr. 58

·
·
·
]ιαμφι
]μεβ[·]·ο
]να[·]·τι
]
5]
]
·
·
·

inter lineas 1-2 et marg. dext. opp.
1-3 schol. vestigia

fr. 59

·
·
·
]θον[
·
·
·

fr. 60

(b)

·
·
·
].
]ναυ
]ωνμυχ[
]παρόσκηπ[
5].μελλοντ[
·].όθεν[
·
·
·

fr. (a), marg. sin. opp. (b) 3 schol.
θ]αλασσια γ(αρ) η[
(b) 4 η SSR. ·α[λι]παρόσκηπ[τρο-
-σκαπ[το-, e.p. 6].: potius].
quam]ν opp. 1-2, schol. vestigia

fr. 61

(a)

·
·
·
]·ουτανευθεναιχμ[as
]παιαν.
]δω[...].πόλλωνα·τ[
5].[]ενέοσ.[
].αξπο[
]ωπο.[
·
·
·

(b)

·
·
·
].ασ[
]ουραν[
]
·
·
·

fr. 61^a

·
·
·
]ετοχ[
']δου[
·
·
·

(a)-(b) intervallum incertum
2 suppl. e.p. 4]δω[ν Α]π- possis
(e.p.) 6 α]ναξ possis

fr. 62

	(a)		(b)
	· · · ·		· · · ·
	]πειφιλοῖ[		]·[
	]ρωωνστρ[		]·άτενα[
	]σᾶμάντορ[		]τεμιν[
	]αθαναναρ[		] [
5	]ων[		· · ·
	]·[		
	· · ·		

(a)–(b) ordo et intervallum incerta

(a) 1–2 ἡ|ρώων στρ[ατ-, e.p.

fr. 63	fr. 64	fr. 65	fr. 66
· · ·	· · ·	· · ·	· · ·
]μοιρ[	]ν·[	] [	]μ[
· · ·	· · ·	]ασα·[	]καιπ[
		· · ·	· · ·
fr. 67	fr. 68	fr. 69	fr. 70
· · ·	· · ·	· · ·	· · ·
] [	] [	]γμελ[	]ανεσδᾶλον[
]π[	] ο[	]ωνακ[	]·]προνται [
· · ·	· · ·	· · ·	· · ·

fr. 71

· · ·
]·ον [
]τηται[
]εἰαις [
]ώι][
 · · ·

fr. 72

schol. ¹]·ιγον^ομε...[, ubi ο]ψιγον(ο-)
 μεμνα[possis, / ²]ἡμέμασθ·προ·[/
³]επιφερεται α·[/ ⁴ βελ]γειον δ(ε) το
 προτε[ρον

fr. 73

(a) . . .]ξ[.]. . . [.
]ωρεπιγ[

(b) 2[. . .]ινᾱπειρω[
πορον . . .]:βᾱι[
νιπεῖθομενᾱ[ι
]φρι[

(c) . [] . [.
θυ . ιᾱων λ[
ολβιωτάτο[
ν[.].ισιπατρ[
5 2 [.]υ[.]ν[.]ν[

eundem esse versum (b) 4 et (c) 1
credibile est

(a) 2 vel]ωμ γρ[possis (b) 2 vel
βᾱι[3 suppl. e.p. 4 marg.
sin. schol. vestigia (c) 2 θυσιάων?
4 ο[veri sim. 5 marg. inf. schol.
vestigia (b) 1 et (c) sub ν. 5, antisigma

fr. 74

. . .]δροιοτε[.
 . . .

fr. 75

. . . [.
] θασκ[
] . [.
 . . .

fr. 76

. . .]οοῖε[.
]ιμερω[
]. . [.
 . . .

fr. 77

(a)

. . .]αικᾱ[. (b)
]εαριτίδας ο[
]στεφανων[]λευκῶ[.
]περίπαντ[]ρατον[]ατερ[
5]τεβρυωνπο[]οισι·φερωντεπ[. . .]ριαπ[
].λαφυλλαβ[]ποτ[ιδ]ᾱνοσεπλάθηδ[α
]μασιχθονο[ς . . .

(a)-(b) ordo et intervallum incerta
6 pro λ fort. ν 6-7 suppl. e.p. (idem 5 πο[λλ]οισι, 6 β[ιαι]; 5 επ[ιχ]ωρια
possis)

SIMONIDES 519

fr. 77^afr. 77^b

5
[.κ.[
]τιφθίτ[
]νάντρι[
]πρινφά.[
].σεφρί[
]νευχο.[

].αε.[
].μεω[
]ν'ωκε[
]στεφ[
][

fr. 78 col. i

• • •]

$$\begin{bmatrix} \cdot \\ \cdot \\ \cdot \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \cdot \\ \cdot \\ \cdot \end{bmatrix}$$

]παιήων.

5 ἰοδεσσιν

}aṭi

]ματων

၂၀.၆၇

Ἰκαλαισεν

10]υμνοῖς· τητῇ

• • •

1 marg. dext. schol.].. απολ[
βρο[τ-] 8 όκεν possis

6 marg. dext. schol. αν(τι) δια φιλιαν

βρο[τ-] 8 όκεν possis

col. ii tantum vv. quinque init. vestigia minima, marg. sin. ad quartum (opp. col. i 5) ancora ↗

fr. 79

(a) . . .
]αρ
]
].σδε βροτῶν
]νιτε ἔμμορ' ἐν
 5].[π]επωμένον
].ανατον κα.[.]
 (b) . . . εὐθ]υμείτω χαμαι[
]πάμπα[ν]βαλῶν πολέ[
]ωπων εὐχογ[]...[.]ν ἀποσταῖ []
 10]ων ἀρέσθ[]κῦδος εὐωνύμου []

(c)]μα[] αἷ' βαντες[]
]είκει θ[]ον ἐς μέγαν θορέν
]διμοισ[]ῶ.[
]...ννε.[]

15 (d)].[
]αρ ὕστατον [
]φάμαν ζ[
][[ν]]ονσ.[]

(b), (c), (d) ita stetisse veri sim., sed intervallum inter haec et (a) incertum (fort. (b) 2 fin. cum (a) 9 init. coalescit) (d) fortasse supra (b) ponendum, ut legas:

(d) (a) 5 seqq.

].[]...[.]επωμενον
]αρυστατον[]ανατονκα.[.]
]φαμαν ζ[]μειτωχαμά[
 (b)
][[ν]]ονσ.[παμπα[]βαλων πολέ[
]ωπωνευχογ[]...[.]ν αποσταξαι κτλ.,

tum 6 seq. δ]θάνατον / . . . φάμαν possis (e.p.)

cum (c) 2 conferendus cod. Lips. ed. Reitzenstein *Gesch. Etym.* p. 309 + Cyrilli lex. in cod. Bodl. auct. T. II 11 (An. Par. Cramer iv 186. 33), ubi de etymol. voc. νίκη quaeritur: Ἀπολλώνιος δὲ ὁ τοῦ Ἀρχιβίου φησὶν ὃ ἐνι'είκει, τουτέστιν ἐνὶ ὑποχωρεῖ

(ὁ ἐνεικει τούτέστιν ἐν ἡι ὑποχωρεῖ cod. Bodl.). γέγονε δὲ κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ εἰ κα
συγκοπῇ τοῦ τε διφθόγγου. ὁ γοῦν Σιμωνίδης παρετυμολογεῖ αὐτό, φησὶ γάρ·

ἐνὶ δ' οἴῳ εἵκει θεὰ μέγαν ἐς δίφρον

(ubi οἴω[ut vid. cod. Lips.; ἐν δὲ οἰονεῖκει θεὰ μέγαν εἰς δίφρον cod. Bodl.). cf.
etiam An. Ox. Cramer i 440. ἡ χειρὸς· κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ εἰ γέγονε παρὰ τὸ ἔχειν, ὡς
παρὰ τὸ ἐνὶ εἵκειν κατὰ Σιμωνίδην νίκη

hinc verum nostrum supplet e.p.:

(c) 2 + (a) 12 ἐνὶ δ' οἴῳ εἵκει θεὰ δίφρον ἐς μέγαν θορέν, quod valde probabile
videtur, praesertim cum sententia ipsa infinitivum desiderare videatur, 'uni
tantummodo dea cedit in currum <ut ascendat>' equidem οἶον εἵκει praetu-
lerim

accentus, sim.: 4 ἔμμορῶν (i.e. ἔμμορ' ἐν vel ἔμμορ' ἐν-) 7 χαμά[(i.e.
χαμαι-) 8 ὦν πολέ 10 ὦν ἀρέ 11 μα, 12 εἰκ θορέν 13 ὦ
17 μαν·

schol. marg. dext. 1 ζη α[3 αν .[4 ζη .[6 ζη α[
omnia suppl. e.p. 3]τιοδε possis, itaque fort. δο]τις δὲ 6]θαν-
possis .[: fort. λ 8]. : ο vel ω pars dext. ut vid. 8 seq. πολέων /
... ἀνθρ]ώπων? (e.p.) 9 si 12 θ[εαδιφρ]ον suppleveris, nihil hic inter (b) et
(a) omnino omissum εὔχοντ' ἄγαν (= *invitiam*) ἀποστᾶσαι e.p. (idem εὔχουτ-
improbat) 10 ἀρέσθ[αι τε] e.p. 10 seq. e.g. εὐωνύμου / Νίκας ἐς (vel
ἐφ') ἀρ]μα (βά)ντες e.p. coll. Anth. Pal. vi 213

fr. 80

.].[
].υρα·.[
]καμενω.[.].[
]πάσας· καὶ γὰρ νῦν [
5]ν στεφάνων .υραν·[
]ος ἀνὴρ γενέσθαι· καί[
]. .ἰαῖδ[
]. .αίχ[

accentus, sim., 3-6: πάσας· νῦν 6 κά[
2]. : fort. potius ο quam θ 5 ut vid. τυρ- .[: h.v. (pede ut vid.
dextrorsum flexo) vestigia 8]. : γ, vel τ pars dext.

fr. 81

.].[
].π·.κ[
]μᾶκη.[
· · ·

fr. 82

.].[
].χάιου[
]τορ· .[
· · ·

fr. 83

· · ·
]ωνα.[
]λλεκτόρ.[
]..δριου[
]ατασαιτ[
 5]..οισι·β[
].
 · · ·
 2]λ: tantum cauda, etiam α possis
 3]α: possis 5].: ρ possis

fr. 85

· · ·
]λα[
].εκ[
]ενικ[
]ιοδρο[
 5] [
]ποικι[
]...[
 · · ·
 4 seq. fort. σταδ]ιοδρο[μ·, sed alia
 possis (e.p.)

fr. 86

· · ·
]...[
]θμνεο[
]ρον·[
]τιν·α[
 5]..δωριλι[
].·ονμε.[
]..[
 · · ·
 5 fort.]ύ: de ὕδωρ Ἰλι(σ)σ· cogitat
 e.p. 6 punct. fortuitum? 7]ωρ[
 possis

fr. 84

· · ·
]ομω.[
 ἀμ]βρόταν[
]μην πετ[
]μιν ἀνῆρ.[
 5]ἀείδηι ὄντινα σ[
]ς εὐέθειρα κ.[
]μετεραν.[
]άνα·.π[
 χρυ]σοκόμα θ[
 10]μεν· πίνων[
]ρ[.]. ὕδωρ· τὸ δ[
]σε δ' ἐγὼ[
]ναπτ[
]ναφ·..[
 15][] []
].ιοφ[
 · · ·
 accentus, sim.: 5 ἀείδηιὄντινα,σ
 8 ἀν 10 ·πί 11 ὕδωρ·τὸ
 12 δ' omnia suppl. e.p.
 1 de Χρ]ομίωι cogitat e.p. 6 .[:
 α vel λ pars extrema sin. 8]άναξ
 απ[ολλον possis

fr. 87

· · ·
].γετασ.[
]ονγεν[
]εροει[
].εκᾶ[
 · · ·
 1][: fort. ω
 3]ς: fort. potius υ

fr. 88

· · ·
]αν.[
]ῶσ^οεπ[
] [
].[
 · · ·

fr. 89

]γϵτ[
]κὰτ[
] [
]ν[

fr. 90

]μο.[
]ώσπ[
]ειδο[

fr. 91

]δ' αν[
]ῶχμ.[
]αρεγυ[
]κει[
 5]αεσᾶ[

3 pro γ_i , fort. π

fr. 92

col. i

col. ii

5
]εσσι περιστ[[ε]ίχοι δέ [
] ποταίνιον στάδιον τελέσσαις [
]ώνιος εὐφρων [.]μέλ[.]ισαν [
]μέλλοντος ὄλβου· τονδ' ε[
]μα. [χαίρων δ' ἀμφι πᾶχυν, ὥσθ' νιῶι μάτηρ ὀψι-
].. γμένως ἔχω·
]οναε[. . .]ν [.]δεμινβ[.]νος·εδε

accentus, sim. 3 τῶν 4 μέλ 5 βου· τονδ' 6 δ' ἀμφιπᾶν,
 ὥσθ' ἰνω' μδ 7 εχω·
 schol. 5 marg. dext. 1 [] οὗτος (περι)στιχοῖ ἐωτινι. [.] [.] [.] / 2 τωι ὀρριχιδαι
 7 in spat. vac. post ἔχω: ἐχωπολεωμ ἐχω· πολωε
 4 μέλ[ο]ισαν veri sim., sed etiam μέλησαν possis 6 [μαφ.]·χαι· aut μον·χαι·
 ut vid. 5-6 de ἐ/γώ cogitat e.p. 6-7 ὀψι/γόνωι? (e.p.) 7 [λα
 possis? (πεφυ)λαγμένως? 8 init. πολέωμ e schol. supplemum dubitat e.p.
 an δέ[θλω]ν spatium excedat [νι], vel potius ν·[[[ι]]] [εἰ]δέ μιν veri simill.
 (e.p.)

fr. 93

]...δε[
] προθενουδε[
] μελαμφυλ[λ-

1 εἴ]πεὶ δὲ possis (e.p.)
1-2 ἀπο]προθεν (e.p.)
3 suppl. e.p.

fr. 94

· · ·
]νεστινα[
Κ]ρονιδᾱι[
]ντεκεμ[

2 suppl. e.p.

fr. 95

]....[
]ποπτύ.[
]μησα[
]τωλω[

2 .[: x credideris, fort.
etiam & possis 4 vel ly

fr. 96	fr. 97	fr. 98
$\begin{array}{c} \cdot \quad \cdot \\] \dots [\\] \rho \cdot \xi \cdot [] \lambda \sigma [\\] \delta \acute{\iota} \omicron \nu \tau \epsilon \nu \iota \kappa \alpha [\\] \alpha \iota \tau \alpha \lambda \lambda \epsilon \iota \nu \cdot \pi [\\ 5 \quad] \epsilon \upsilon \sigma \epsilon \nu \alpha \kappa \tau \cdot [\cdot] \sigma \alpha \iota \theta \epsilon \rho [\\] \theta \iota \mu \eta \pi \alpha \lambda \alpha \sigma \epsilon \iota \varsigma \cdot [\\] \alpha \nu \cdot \omicron \upsilon \tau \omicron \iota \nu \iota \zeta \omicron \mu \epsilon [\\] \epsilon \sigma \mu \epsilon \lambda \acute{\upsilon} [\end{array}$ 3 στά]διόν suppl. e.p. 5 sup.]ευσ scr.]σεν 6 sup. ει scr. fort. ·η· πελά- coni. e.p. .[: fort. μ 8]: h.h. (velut γ) pars extrema dext. υ[: tan- tum rami sin. pars extrema	$\begin{array}{c} \cdot \quad \cdot \\] \chi \alpha \lambda [\\] \nu \omega \nu \alpha \tilde{\alpha} [\end{array}$	$\begin{array}{c} \cdot \quad \cdot \\] \alpha \lambda \iota \kappa \iota \alpha [\\ \cdot \quad \cdot \quad \cdot \end{array}$]αλ: etiam]μ possis
	fr. 99	
	$\begin{array}{c} \cdot \quad \cdot \\] \alpha \nu [\\] \delta \iota \omicron \nu \gamma \nu \alpha [\\] \epsilon \rho \sigma \iota \beta \cdot \dots [\\] \cdot [\cdot] \cdot \sigma \epsilon \nu [\\ 5 \quad] \omicron \sigma \tau \epsilon \kappa [\\] [\end{array}$	

2 στά]διον? (e.p.) γναμ[possis

fr. 100	fr. 101	fr. 102	fr. 103
$\begin{array}{c} \cdot \quad \cdot \\] \alpha \delta \omicron \lambda [\\] \lambda \alpha \delta \epsilon \iota [\\ \cdot \quad \cdot \quad \cdot \end{array}$	$\begin{array}{c} \cdot \quad \cdot \\] \cdot [\\] \nu \omega \nu [\\] \cdot [\end{array}$	$\begin{array}{c} \cdot \quad \cdot \\ > [\\ \epsilon [\\ \sigma \tau \cdot [\end{array}$	$\begin{array}{c} \cdot \quad \cdot \\] \cdot \nu [\\ \cdot \quad \cdot \quad \cdot \end{array}$

3 marg. sin. schol.], α

fr. 104	fr. 105	fr. 106	fr. 107	fr. 108
$\begin{array}{c} \cdot \quad \cdot \quad \cdot \\] \phi [\\] \alpha \sigma \gamma \alpha \lambda \alpha [\\ \cdot \quad \cdot \quad \cdot \end{array}$	$\begin{array}{c} \cdot \quad \cdot \quad \cdot \\] \omicron \pi [\\ \cdot \quad \cdot \quad \cdot \end{array}$	$\begin{array}{c} \cdot \quad \cdot \quad \cdot \\] \acute{\omega} \sigma [\\] \mu \kappa [\\ \cdot \quad \cdot \quad \cdot \end{array}$	$\begin{array}{c} \cdot \quad \cdot \quad \cdot \\] \cdot [\\] \cdot \sigma \pi \omega [\\ \cdot \quad \cdot \quad \cdot \end{array}$	$\begin{array}{c} \cdot \quad \cdot \quad \cdot \\] \alpha \tau \epsilon \omicron \nu [\\ < \text{desunt vv. duo} > \\] [\\ 5 \quad] \epsilon \omicron \iota [\end{array}$
fr. 109	fr. 110	fr. 111	fr. 112	
$\begin{array}{c} \cdot \quad \cdot \quad \cdot \\] \epsilon \mu \cdot \cdot [\end{array}$ fort. εμελ' vel εμολ'	$\begin{array}{c} \cdot \quad \cdot \quad \cdot \\] \kappa \alpha \tau \epsilon \nu [\\ \cdot \quad \cdot \quad \cdot \end{array}$	$\begin{array}{c} \cdot \quad \cdot \quad \cdot \\] \tau \epsilon \sigma [\\ \cdot \quad \cdot \quad \cdot \end{array}$	$\begin{array}{c} \cdot \quad \cdot \quad \cdot \\] \alpha [\\ \cdot \quad \cdot \quad \cdot \end{array}$	

fr. 113 col. ii	fr. 114	fr. 115
. . . [λα[υ.[φ.[5 θ.[τρ.[	.]ενκά.[]ξυρυφῶλ[].ρα..γελια[].[...].ν[. 3 fort. in ἀγγελία corr.	.] []σικυωνι[]. .[. fr. 116
5 ν[veri sim. col. i supersunt tantum schol. vestigia ¹]., τοξίφος ²]. κ[		.].ων.]. .

fr. 117 col. i	col. ii	fr. 118
.]υγων]δον] 5]	. [[α[εν['εϋ[	.]..]νυ].]. 5]].. .
inter columnas (vv. 4-5) schol. ¹ κλεσ[]., νικη / ² γενεσθα[ι μ]ενδαιωι / ³ προστ[. [2]ικυωνι, omnia suppl. e.p.		3-4 marg. dext. schol. ¹ ητοι του βωμου της εστ[ιας / ² περιρ[αι]νομενου η του [ταυ/ ³ της αγαλματος 6 ¹ ποδαγεμον λεγομ.[/ ²].[.]. αν(τι) καταλεγο[/ ³]αν

fr. 119

.]].φαλμέ.[]αυγάι]νέπόμε[5]ελεῖτῦ[. 2 ε]σφαλμέν[· possis (e.p.)	. . . [[. .

fr. 120	fr. 121
(a)	
. . .	. . .
] . ασασα[	] . [
] σινιππ[	] ονωιχρ[
] . απάλλ[	] όντέοιέ[
] . [	] σαμφ[
(b)	5] . ερωτ[
] γγειτ[	] . δρα[
] [	. . .
] τι Αθηναίωι λ[	5 . [fort. α
] και σέπο[.] νυνα[	
5] πάρεδρε άθανα[	
] αρων άγλαί[	
] κ[	

inter (a) et (b) intervallum incertum
(fort. nullum)

accentus, sim. (b) 4 καισέπο[.] νϋ
5 πάρ 6 ιζ

(b) 3 κέλη]τι (e.p.) veri simill.; car-
minis titulus vel μ 4 [.] : littera
exilis και σ(ε) έπορνύναι? sed obstant
accentus; de και σ' έπ' όρν. cogitat e.p.

fr. 122

. . .
] ωσκο[
] πολλ[
] ξαν[
] νησω[
5] . φευ[
] μα[
. . .

fr. 123

. . .
] τεχ[
] [
] . [
. . .

fr. 124

. . .
] . σα[
] . [κ[
] κρατον εν χειρ[
] γεραίρειν γα[
5] αιον[]
] . δεπ[
] . [
. . .

3-4 accentus addidimus marg.
dext. schol. 2 vestig., 5] . παθ[

SIMONIDES 519

fr. 125	fr. 126	fr. 127	fr. 128
· · ·]αρθε.[]ιμας· α[· · ·	· · ·]νοσ[· · ·	· · ·]θύε[].κισ[].ερο[]λαυθ[5]. [·] [· · · ·	· · ·] [·]ο.[]ν [· · · ·

fr. 125-6 fort. ita coniungenda ut
π]αρθε|νοσ[legas

fr. 129	fr. 130	fr. 131
· · ·]. [·]αι.[· · ·	· · ·]. [·]. . [·]εν[· · ·	· · ·]ν... [·]ει ποδα[]κυκλον μ[] ἐπ' Ἀλφείῳι· λέγοι.[5]ας τέτρατον[.]ηκ['Ολυ]μπίαι μῆδ[· · ·

fr. 132

· · ·
]νοιδεν[
]φοτερωνκ[
col. fin.

accentus, sim. 2 δᾶ 4 ωι·
6 αἰμή
2 ποδά[νεμ- veri sim. (e.p.) 6
suppl. e.p.

schol. inter vv. 1-2, fort.]εκλητο

fr. 133	fr. 134	fr. 135	fr. 136
· · ·]. α.[]. αδελ[] [·	· · ·].σαιγεῖδ[.]ρεξα[· · ·	· · ·]κάδεα[]ασιω[· · ·	· · ·]. . [·]δελφί.[]νδ[· · · ·

1 Αἰγαιδᾶν, v.l. -εἶδαν,
ut vid.

SIMONIDES 519

fr. 137

· · ·
]...[
]ωνερ[
].ιν·ει·[
]εεστε[
 5]ω.[

fr. 138

· · ·
]σύν[
]ρως·πρ[
]γοῤαῖκα[
 · · ·

fr. 139

· · ·
]ρον[
 ·].ημ[
]ακεδ[
 '][
 · · ·

2-3 inter lineas ω^o
 λ cauda

3] : α vel

fr. 140

· · ·
]όιαιτα[
]ρμ[
 · · ·

fr. 141

· · ·
].ον[
]ραμ[
].ιν[
 · · ·

fr. 142

· · ·
].α[
]λέ[
 · · ·

fr. 143

· · ·
]ος· [
]νίδος αλικια[
]τεκου[
].νονε[
 · · ·

fr. 144

· · ·
].οτ [
]ν [
].ελοσ[
 · · ·

fr. 145

· · ·
]σερμ[
 · · ·

fr. 146

· · ·
]κτο[
]σθα[
 · · ·

fr. 147

· · ·
]τερό[
]οσ[
 · · ·

3] : fort. potius τ quam γ

fr. 148

· · ·
]πετραιω[
]μέναιδ[
 '].[.]νσ[
 · · ·

fr. 149

· · ·
]τνοινδ[
 · · ·

fr. 150

· · ·
]ν,η[
].αι[
 · · ·

fr. 151

· · ·
]οιρ[
]νδ[
 · · ·

fr. 152

].ν[.][
].ί[
.

fr. 153

]α.α.[
.

fr. 154

].μ[
]σ[
].αισ[
]

fr. 155

] [
]σεξηλασε[
]ωντε[
] [

4 marg. dext. schol. εσχ.[

fr. 156

] [
]αριγγωτ.[
].αρετᾶσαπολ.[
]..[

2 fort. οἱ vel ον[

fr. 157

]..]ιστ.[
]οθυώδεοι[
]ανποσινῶρα[
]σολβιοτελε[

2 εἰ: fōrt. σ[voluit

fr. 159

]ν
.]ν
]
].ι

marg. dext. schol. 1-2 ¹vesti-
gia tantum / ²σογῶιοντ[/ ³το..
λουτω[ubi fort. πλουτω[possis

fr. 160

(a) .
]ρόντε[
(b) .
]ποπ[
]πο[
].[

(a)-(b) intervallum in-
certum (b) 2 sup. πο[
scr. απ[

fr. 161

]κα[
]ον[
]σ.[

fr. 162

]αν.[
]ιδ[
.

fr. 163

]..ε[
].ταν[
.

fr. 164

]..ε[
]ποστα[
.

fr. 165

]πιπ[
].ον[
.

fr. 166

] [
]νπο[
.

〈ΘΡΗΝΟΙ?〉

15 (39 B., 9 D.)

520 Plut. *consol. Apoll.* II, i 220 Pat.–Weg.–Pohl.

κρείττον' ἐστὶ τὸ τεθνάναι τοῦ ζῆν. ὁ γοῦν Σιμωνίδης . . . φησίν·

ἀνθρώπων ὀλίγον μὲν

κάρτος, ἄπρακτοι δὲ μεληδόνες,

αἰῶνι δ' ἐν παύρῳ πόνος ἀμφὶ πόνῳ·

ὁ δ' ἄφνυκτος ὁμῶς ἐπικρέμαται θάνατος·

5 κείνου γὰρ ἴσον λάχον μέρος οἱ τ' ἀγαθοὶ

ὅστις τε κακός.

vv. 1–3 divisio incerta: fort. μεληδόνες, αἰ-/ῶνι init. ἀνθρώπων, φησίν, ὀλίγον Plut. 3 δ' ἐν Pflugk (et Schneidewin): δὲ codd. ἀμφὶ πόνον Φ 4 ἄφνυκτ' ὁμῶς Φ, ἄφνυκτ' ὁμός Π 5 μέρος del. Pflugk (et Schneidewin); λάχομεν μέρος coni. Bergk; sed metrum idem atque in priorē versu (vid. etiam Perrotta *Maia* 5 (1952) 253 seq.) 6 ὅς D, ὅτις a A τε om. Φ a¹

16 (32 B., 6 D.)

521 Stob. *ecl.* iv 41. 9, v 930 Hense

Σιμωνίδου Θρήνων·

ἄνθρωπος ἐὼν μὴ ποτε φάσῃς ὅ τι γίνεται [[αὔριον]],

μηδ' ἄνδρα ἰδὼν ὄλβιον ὅσον χρόνον ἔσσεται·

ὡκεία γὰρ οὐδὲ τανυπτερύγου μυίας

οὕτως ἂ μετὰστασις.

ibid. 62, v 946 H. Φαβρινίου· ἄνθρωπος—ἔσσεται. ἀλλὰ μηδὲ οἶκον. ὥσπερ ἀμέλει ὁ ποιητὴς διεξέρχεται τὴν τῶν Σκοπαδῶν ἀθρόαν ἀπώλειαν. Schol. Hom. II. 7. 76 ap. P.Oxy. 1087 col. i 30, viii 102–3 G.–H. τὸ τανυπτερύ[γος, ἐνθ]εν Σιμωνίδης· ὡκεία γὰρ οὐδὲ τανυπτερύγου μυίας. v. primum imitatur Horat. *carm.* i 9. 13 *quid sit futurum cras fuge quaerere*

1 ὦν ecl. 62 μηδέποτε ecl. 62 φήσῃς ecl. 9 cod. S, φήση (η extr. in ras. M¹) MA, φῆς ecl. 62 S, φῆς M, εἴπηις A fort. recte; φάσ- Bergk γίν- ecl. 9 A αὔριον om. ecl. 9 2 ὄλβιον om. ecl. 9 ὅσον ecl. 9 MA χρόνον ecl. 62 MA ἔσσεται ecl. 62 M 3 μῦας ecl. 9 M 4 parum numerosus: fort. ὧδ' ἂ (vel οὕτω) μετανάστασις

17 (38 B., 8 D.)

522 Stob. ecl. iv 51. 5, v p. 1067 Hense (codd. SA)

Σιμωνίδου·

πάντα γὰρ μίαν ἰκνεῖται δασπλήτα Χάρυβδιν,
αἱ μεγάλοι τ' ἀρεταὶ καὶ ὁ πλοῦτος.

1 fort. γὰρ <ἐς> λασπηδα S, λάσπηδα A¹, ἴσως δασπλήτα A² 2 τ' om. S
Horat. *carm.* i 28. 15 *sed omnes una manet nox* etc., confert Oates; idem fere
metrum, eadem sententia

18 (36 B., 7 D.)

523 Stob. ecl. iv 34. 14, v p. 829 Hense (cod. S: om. codd. MA)

Σιμωνίδου Θρήνων·

†οὐδὲ γὰρ οἱ πρότερόν ποτ' ἐπέλοντο,
θεῶν δ' ἐξ ἀνάκτων ἐγένονθ' υἱες ἡμίθεοι,
ἄπονον οὐδ' ἄφθιτον οὐδ' ἀκίνδυνον βίον
ἐς γῆρας ἐξέκοντο τελέσαντες.†

cod. ut supra excepto v. 2 ἐγένοντο fort. hunc fere in modum restituendi:
οὐδὲ γὰρ οἱ πρότερον / πέλοντο, θεῶν δ' ἐγένοντ' / ἐξ ἀνάκτων υἱέες (hoc Wilam.)
ἡμίθεοι / , nox v. 4 ἐς γῆρας τελέσαντες ἐξέκοντο

19 (65 B., 12 D.)

524 Stob. ecl. iv 51. 7, v p. 1067 Hense (codd. SA)

Σιμωνίδου·

ὁ δ' αὖ θάνατος κίχε καὶ τὸν φυγόμεαχον.

κίχε καὶ Bergk: ἔκικε καὶ S, ἔκικε τε A, ἔφυκε καὶ Tr -όμεαχον Tr: -ομάχον
SA, -ομάχον coni. Bergk; καὶ φυγαίχμαν coni. Garrod, probat Lobel (cf. 14 fr.
80. 8 supra)

cf. Horat. *carm.* iii 2. 14 *mors et fugacem persequitur virum*, in eodem carmine
imitatur idem aliud Simonidis fr., 77 ἔστι καὶ σιγᾶς ἀκίνδυνον γέρας = 25 seq. *est*
et fideli tuta silentio merces. vid. W. J. Oates *The Influence of Simonides of Ceos*
upon Horace (1932) cap. i: coniecit carmen Simonideum περὶ πολιτικῆς ἀρετῆς ante
oculos vel in memoria habuisse Horatium cum *carm.* iii 2 scriberet: etiam alia
Simonidis fr., quae videretur imitari Horatius, eidem carmini esse tribuenda,
velut fr. 89 ἔσχατον δύναι κατὰ γᾶς = 21 seq. *virtus recludens immeritis mori caelum*,
al.; praeterea cum diceret *velabo* . . . *sub isdem sit trabibus fragilemque mecum solvat*
phaselon, historias respicere Horatium notissimas de conlapso Scopae conclavi
(vid. fr. 5) et de naufragio (vid. fr. 148. I): est argumentatio subtilior, non sine
quadam probabilitatis specie

20 (42 B., Semon. 27 D.)

525 Stob. *ecl.* ii 1. 10, ii p. 5 Wachsmuth

Σιμωνίδου·

ῥεῖα θεοὶ κλέπτουσιν ἀνθρώπων νόον.

Amorgino adscriptis Wilam. SS 153 n. 2, perperam opinor

21 (61 B., 10 D.)

526 Theophilus Antiochenus *ad Autolycum* ii 8, *Corp. Apol. Christ. saec. ii*, viii 70 seq. Otto

Σιμωνίδης·

οὔτις ἄνευ θεῶν

ἀρετὰν λάβεν, οὐ πόλις, οὐ βροτός.

θεὸς ὁ πάμμητις· ἀπή-

μαντον †δ' οὐδέν ἐστιν ἐν αὐτοῖς.†

Stob. *ecl.* i 1. 10, i p. 24 W. (cod. F) Σιμωνίδου· οὔτις ἄνευ θεῶν ἀρετὴν λάβεν οὐ πόλις, οὐ (deficit spat. vac. relicto: huius paginae imaginem exhibet Zuntz *Harv. Stud. Class. Phil.* 63 (1958) 290)

1 ἀνευθε coni. Bergk
obscura conexio

4 parum numerosus; displicet etiam sententiarum
δ' delendum esse censeo, οὐδέν ἐστι θνατοῖς coni. Bergk
(θνατοῖς iam Schneidewin), qui duo Simonidis fragmenta coaluisse credebatur

22 (62 B., 11 D.)

527 Theophilus Antiochenus *ad Autolycum* ii 37, *Corp. Apol. Christ. saec. ii*, viii 180 Otto

ὅτι μέλλει ἡ τοῦ θεοῦ κρίσις γενέσθαι καὶ τὰ κακὰ τοὺς πονηροὺς
αἰφνιδίως καταλαμβάνειν, . . . ἐσήμανε . . . Σιμωνίδης·

οὐκ ἔστιν κακὸν

ἀνεπιδόκητον ἀνθρώποις· ὀλίγῳ δὲ χρόνῳ

πάντα μεταρρίπτει θεός.

ἄδικον δὲ χρόνῳ πάντα μάρπτει θεός coni. Bergk satis subtiliter ratiocinatus
(Theophilum enim de divini numinis vindicta, hos versus de instabili hominum
fortuna agere)

23 (34 B.)

528 Aristeid. *or.* xxxi 2, p. 212 Keil

ποιὸς ταῦτα Σιμωνίδης θρηνήσει, τίς Πίνδαρος ποῖον μέλος ἢ λόγον τοιοῦτον ἐξευρών; τίς χορὸς (Στησίχορος *coni.* Taylor) ἄξιον φθέγγεται τοιοῦτου πάθους; ποία δὲ Δύσηρις Θετταλὴ τοσοῦτο πένθος ἐπένθησεν ἐπ' Ἀντιόχῳ τελευτήσαντι;

Schol. Theocr. xvi 34–35, p. 327 W. πολλοὶ ἐν Ἀντιόχῳ δόμοις· ἀντὶ τοῦ ἄγαν πλούσιοι, ὥστε πολλοῖς παρέχειν τὴν τροφήν. ἀλλ' οὐδὲν ἤνυσεν ὁ πλούτος αὐτῶν πρὸς τὴν νῦν δόξαν, εἰ μὴ ὑπὸ Σιμωνίδου ὑμνήθησαν. . . . ὁ δὲ Ἀντίοχος Ἐχεκρατίδου καὶ Δυσήριδος υἱὸς ἦν, ὥς φησι Σιμωνίδης.

vid. Gow *Theocr.* ii 312 seq.

24 (33 B.)

529 Schol. Theocr. xvi 36–37, p. 327 seq. W.

οἱ δὲ Σκοπάδαι Κραννώνιοι τὸ γένος. Κραννῶν δὲ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν Σκόπας ὁ Κραννώνιος Κρέοντος καὶ Ἐχεκρατείας υἱός. καὶ Σιμωνίδης ἐν Θρήνοις. Σκοπάδαι οὖν οἱ Θεσσαλοὶ κτλ. *ibid.* 44 ὁ Κήιος· τὸν Σιμωνίδην φησί, παρόσον αὐτὸς τοῖς προειρημένοις ἐνδόξοις ἀνδράσι τῶν Θεσσαλῶν ἐπινικίους ἔγραψε καὶ θρήνους.

25 (35 B.)

530 Harpocrat. s.v., i 286–7 Di.

Ταμύναι· Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφώντος (§ 88). πόλις ἐστὶν ἐν Εὐβοίᾳ ἐν τῇ χώρᾳ τῇ Ἐρετριέων αἰ Ταμύναι, ἔνθα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ὡς οἱ τε τὰ Εὐβοϊκὰ γράψαντες μαρτυροῦσι καὶ Σιμωνίδης ἐν τῷ εἰς Λυσίμαχον τὸν Ἐρετρίεα θρήνῳ.

26 (4 B., 5 D.)

531 Diodor. xi 11, 6, ii 240 seq. Vogel

διόπερ οὐχ οἱ τῶν ἱστοριῶν συγγραφεῖς μόνοι ἀλλὰ πολλοὶ καὶ
τῶν ποιητῶν καθύμνησαν αὐτῶν τὰς ἀνδραγαθίας· ὧν γέγονε καὶ
Σιμωνίδης ὁ μελοποιὸς ἄξιον τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ποιήσας ἐγκώμιον,
ἐν ᾧ λέγει·

τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων
εὐκλεῆς μὲν ἂ τύχα, καλὸς δ' ὁ πότμος,
βωμὸς δ' ὁ τάφος, πρὸ γόων δὲ μνᾶστις, ὁ δ' οἶκτος ἔπαινος·
ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον οὐτ' εὐρὺς

5 οὔθ' ὁ πανδαμάτωρ ἀμαυρῶσει χρόνος.
ἀνδρῶν ἀγαθῶν ὅδε σηκὸς οἰκέταν εὐδοξίαν
Ἑλλάδος εἶλετο· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Λεωνίδας,
Σπάρτας βασιλεὺς, ἀρετᾶς μέγαν λελοιπῶς
κόσμον ἀέναόν τε κλέος.

Arsen. p. 342 Walz Σιμωνίδης ὁ μελοποιός· τῶν ἐν—κλέος

ut numeri sibi constent, scribendum esse credideris v. 1 τῶν Θερμοπύλαις
θανόντων, 4-5 οὐτ' ἂν εὐρὺς . . . ἀμαυρῶσαι, et quod con. Wilam. πανδαμάτωρ pro
πανδαμ·

1 -αισι codd. dett. 3 προγόνων codd., corr. simul Eichstädt (1797) et
Ilgen (1798) οἶτος codd., corr. Jacobs 6 fort. σακὸς 7 εἶλατο codd.,
corr. Hermann καὶ add. Arsenius, non habent Diod. codd. 8 ὁ Σπάρτας
codd., ὁ del. Bergk μέγαν λιπῶν Arsen.

H ΕΠ' ΑΡΤΕΜΙΣΙΩΙ ΝΑΥΜΑΧΙΑ

27

532 Suda s.v. Σιμωνίδης 439, iv 361 Adler

γέγραπται αὐτῷ Δωρίδι διαλέκτῳ ἡ Κάμβύσου καὶ Δαρείου
βασιλεία καὶ Ξέρξου ναυμαχία καὶ ἡ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχία δι'
ἐλεγκίας, ἡ δ' ἐν Σαλαμῖνι μελικῶς.

melicum non elegiacum carmen fuisse fragmenta demonstrant. etiam quaeren-
dum est, quidnam fuerit *Xerxis naumachia*, siquidem Artem. et Salam. separatim
nominantur

vid. Hdt. vii 188 seqq.: quibus similia rettulisse Simonidem coniecit Naeke
Choer. Sam. quae supersunt, Lips. 1817 p. 152; cf. Wilam. SS 207 seqq.

28 (I-2 B. et D.)

533 Priscian. *de metr. Terent.* 24, *Gramm. Lat.* iii 428. 4 Keil

Simonides et Alcman (fr. 14) in iambico teste Heliodoro non solum in fine ponunt spondeum sed etiam in aliis locis. Simonides in ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχίαι in dimetro catalectico:

(a) ἐβόμβησεν θαλάσσας,

in secundo loco spondeum posuit. ἀντιστρέφει δὲ αὐτῶι·

(b) ἀποτρέπουσι κήρας

(b) -ουσαι RV, -οισαι A: -ουσα Ursinus, -οισα Schneidewin, -οισι Bergk fort.
κᾶρας

29 (3 B.)

534 Schol. Ap. Rhod. i 211-15, p. 26 W.

τὴν δὲ Ὠρεΐθυιαν Σιμωνίδης ἀπὸ Βριλησσοῦ (Naeke: βριλισσοῦ cod. L, Ἰλισσοῦ (e sch. d) H, om. P) ἀρπαγεῖσαν ἐπὶ τὴν Σαρπηδονίαν πέτραι τῆς Θράκης ἐνεχθῆναι. ἐστὶ γὰρ καὶ τῆς Κιλικίας ὁμώνυμος, ὡς Καλλισθένης (124 F 39 Jac.). Στησίχορος δὲ ἐν τῇ Γηρυονίδι (fr. 6) καὶ νῆσόν τινα ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ πελάγει Σαρπηδονίαν φησί. περὶ δὲ τῆς Θραικίας Σαρπηδονίας πέτρας, ὅτι πρὸς τῷ Αἰῶνι ὄρει ἐστὶ, Φερεκύδης φησί (3 F 145 J., cf. Akusil. i p. 55 fr. 31 J.), περὶ τῆς ἀρπαγῆς ἱστορῶν τῆς Ὠρεΐθυας. Χοιρίλος (fr. 5 Kinkel) δὲ ἀρπασθῆναι φησιν αὐτὴν ἄνθη ἀμέργουσαν (Pierson: ἀμέλγουσαν cod. L, ἐκλέγουσαν P, συλλέγουσαν H) ὑπὸ τὰς τοῦ Κηφισοῦ πηγάς. Ἡραγόρας (FHG iv 427 fr. 4 M.) δὲ ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς τὸν τὴν Ὠρεΐθυιαν ἀρπάσαντα Βορέαν υἱὸν Στρυμόνος φησίν, οὐχὶ δὲ τὸν ἄνεμον. ἡ δὲ Ὠρεΐθυια Ἐρεχθέως θυγάτηρ; ἣν ἐξ Ἀττικῆς ἀρπάσας ὁ Βορέας ἤγαγεν εἰς Θράκην κάκεισε συνελθὼν ἔτεκε Ζήτην καὶ Κάλαιν, ὡς Σιμωνίδης ἐν τῇ ναυμαχίαι.

30 (25 B.)

535 Himer. or. xlvii 117, p. 194 seq. Colonna

λύσει δὲ τῆς νεῶς ᾠδὴ τὰ πείσματα, ἣν ἱερὸς προσαΐδουσιν Ἀθηναῖοι χορός, καλοῦντες ἐπὶ τὸ σκάφος τὸν ἄνεμον (Wernsdorf: λαλοῦντες et τῶν ἀνέμων vel τῷ ἀνέμῳ codd.) παρεῖναι τε αὐτὸν καὶ τῇ θεωρίδι συμπέτεσθαι. ὁ δὲ ἐπιγνοὺς οἶμαι τὴν Κεῖαν (ita cod. A: οἰκείαν R) ᾠδὴν ἣν Σιμωνίδης αὐτῷ προσῆισε μετὰ τὴν θάλατταν, ἀκολουθεῖ μὲν εὐθὺς τοῖς μέλεσι, πολὺς δὲ πνεύσας κατὰ πρύμνης οὐριος ἐλαύνει τὴν ὀκάδα τῷ πνεύματι. id. xii 141, p. 98 C. νῦν γὰρ ποιητικῶς ἐθέλων καλέσαι τὸν ἄνεμον, εἴτα οὐκ ἔχων ποιητικὴν ἀφείναι φωνήν, ἐκ τῆς Κεῖας (Wernsdorf: οἰκείας codd.) μούσης προσειπεῖν ἐθέλω τὸν ἄνεμον.

μετὰ τὴν θάλατταν obscurum (frustra 'nach dem Seesturm' Schmid *Gr. Lit.* I i 509 n. 5; 'nach dem Meere, also nachdem er (Boreas) auf dem Meere seine Gnade bewiesen hatte', Wilam.) μετὰ τὴν κατὰ θάλατταν μάχην coni. Edmonds

H EN ΣΑΛΑΜΙΝΙ ΝΑΥΜΑΧΙΑ

31

536 Suda s.v. Σιμωνίδης 439, iv 361 Adler

ἡ δ' ἐν Σαλαμῖνι μελικῶς.

cum in priore (fr. 27 supra) erraverit Suda, ambigitur utrum hoc melicum an elegiacum carmen fuerit. narrationem Simonideam respicit Plut. *vit. Them.* 15, i 1. 191 L.-Z. οἱ δ' ἄλλοι τοῖς βαρβάροις ἐξισούμενοι τὸ πλήθος ἐν στενώϊ κατὰ μέρος προσφερομένους καὶ περιπίπτοντας ἀλλήλοις ἐτρέψαντο μέχρις ἀντισχόντας, ὥσπερ εἶρηκε Σιμωνίδης, τὴν καλὴν ἐκείνην καὶ περιβόητον ἀράμενοι νίκην, ἥς οὐθ' Ἕλλησιν οὔτε βαρβάροις ἐνάλιον ἔργον εἰργασταὶ λαμπρότερον. alias tantum Vita Pindari ambros. i 2-3 Dr. Σιμωνίδης τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν γέγραφε. vid. etiam P.Oxy. 2327 fr. 31, Lobel *ibid.* p. 67

versus elegiacos a Plut. *malign. Herod.* 869 C laudatos huic carmini adscripsit Wilam. SS 144 n. 2 (carmini εἰς τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην perperam dedit Diehl fr. 65): atqui est manifesto epigramma

KATEYXAI

32 (24 B.)

- 537 quidnam significet titulus incertum. nomen κατευχή *precēs, votum*, verbum κατεύχεσθαι aut simpliciter *precari* aut *mala imprecari*: unde alii *diras ac devotiones* intellegunt, alii de *propempticis* cogitant (Schmid *Gr. Lit.* I i 518 n. 7).

mihi potius unius carminis quam libri titulus videtur esse.

Schol. Hom. *Od.* 6. 164, i 308 Di.

λέγοι δ' ἄν πολλὸν λαὸν οὐ τὸν ἴδιον στόλον ἀλλὰ τὸν Ἑλληνικόν, ὅτ' ἀφηγούμενος εἰς Δῆλον ἦλθε Μενέλαος σὺν Ὀδυσσεὶ ἐπὶ τὰς Ἀνίου θυγατέρας αἱ καὶ Οἰνότροποι ἐκαλοῦντο. ἡ δὲ ἱστορία καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ ἐν ταῖς Κατευχαῖς.

Anius Phoebi Rhoeusque filius insulae Deli rex erat. huius filias, cum quidquid tetigissent in segetem vinum olivam transformaretur, commeatus expediendi causa classi adiungere Troiam profectus conatur Agamemnon. virgines autem Bacchi quem invocarant consilio *in niveas*, ut ait Ovidius (*Metam.* xiii 674) *abiere columbas*. haec e Simonide Ovidium sumpsisse credere plerique

33 (68 B., 3 D.)

- 538 Schol. ex Etymol. Luperi in cod. ambros. C 126 inf. fol. 27^v adscr., ed. Paton *CR* 26 (1912) 9

ἐκ τοῦ ζ' τῶν Λουπέρκου· . . . Σιμωνίδης ἐν Κατευχαῖς·

χρὴ κορυδαλλίσι
πάσῃσιν ἐμφῦναι λόφον

Plut. *de cap. ex inimicis util.* 10, i 183 Pat.-Weg.-Pohl. ἐπεὶ δὲ πάσαις κορυδαλλίσι χρὴ λόφον ἐγγενέσθαι, κατὰ τὸν Σιμωνίδην; id. *praec. ger. teir.* 14, v 1. 86 Hub.-Pohl. ἐπεὶ δὲ πάσαις κορυδαλλίσι κατὰ Σιμωνίδην χρὴ λόφον ἐγγένεσθαι; id. *vii. Timol.* 37. 1, ii 1. 367 L.-Z. ἐπεὶ δὲ χρὴν ὡς εἴκειν οὐ μόνον πᾶσι κορυδαλλοῖς λόφον ἐγγίνεσθαι κατὰ Σιμωνίδην κτλ. Apostol. *cent.* xiii 94, ii 602 L.-S. πάσῃσι κορυδαλλίσι χρὴ λόφον ἐγγένεσθαι. τοῦ Σιμωνίδου ἐστίν

1 -οῖσι Plut. *praec.* codd. exc. cod. Θ, *util.* codd. G¹JM^{pc}Θ (-ῇσι *util.* rell., *praec.* Θ): -αῖς Schol., -οῖς Plut. *Tim.* codd. 2 -ῇσιν vel -ῇσι *util.* codd. G¹PC^{XW} C¹N; -αῖσι *util.* rell., -αῖς *praec.* codd., Schol.; πᾶσι *Tim.* codd. ἐμφῦναι λόφον Schol.: λόφον ἐγγένεσθαι (ἐγγίν- *Tim.*) ubique Plut., idem ubique πάσ. ante κορυδ., χρὴ ante λόφον bis

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ

34 (27 B.)

Μέμνων

539 Strabo xv 3. 2, iii 248 Kramer

λέγεται γὰρ δὴ (scil. τὰ Σοῦσα) καὶ κτίσμα Τιθωνοῦ τοῦ Μέμνονος πατρός. . . . ἡ δ' ἀκρόπολις ἐκαλεῖτο Μεμνόριον. . . . ταφῆναι δὲ λέγεται Μέμνων περὶ Πάλλον (Βανδᾶν codd. *morz*) τῆς Συρίας παρὰ Βαδᾶν ποταμόν, ὡς εἶρηκε Σιμωνίδης ἐν Μέμνονι διθυράμβῳ τῶν Δηλιακῶν.

'The best reading of Strabo's text is *Δαλιακῶν*', Pickard-Cambridge *Dith. Trag. Com.* p. 27: adnotat Kramer tantum '*δαλιδιακῶν* Aldus, unde *δαλιακῶν* scripsit Xylander'; cf. etiam Schneidewin *Simon. Cei carm. reliquiae* p. 53

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

35

540 Schol. Ap. Rhod. i 763-4, p. 66 W. (= Simon. genealog. 3 *FGH* i 159 Jac.)

τὴν γὰρ Ἰωλκὸν Μινύαι ὤικουν, ὥς φησι Σιμωνίδης ἐν Συμμίκτοις.

P.Oxy. 2432 prim. ed. Lobel; saec. ii p.C. (p. post.)

τό τ]ε καλὸν κρίνει τό τ' αἰσχρόν· εἰ δέ
 ...(. .) . . . ἀγορεῖ τις ἄθυρον [σ]τόμα
]φέρ[ω]ν, ὃ μὲν καπνὸς ἀτελής, ὃ δέ [
 χρυ]σὸς οὐ μαιίνεται[α]ι
 5 ..] ἀλάθε[ι]α παγκρατῆς
 ...] ὀλίγοις ἀρεταν ἔδωκενε[
 ...]ελος, οὐ γὰρ ἐλαφρόν· ἐσθλ[ὸν] ἔμμεναι·
 ἦ γ]ὰρ ἀέκοντά νιν βιάται
 κέρ]δος ἀμάχητον ἦ δολοπλ[όκου
 10 με]γασθενῆς οἰστρος Ἀφροδίτ[ας
 ..].ε., θαλοί τε φιλονικίαι.
 ..δ]ὲ μὴ δι' αἰῶνος ὁσίαν
]θεῖν κέλευθον,
]ος ἐς τὸ δυνατὸν.[
 15]αγκυλαν[
]δίκαιος.[
 ε]ὐθὺς ἀπο[
]θέοντι· τρ[
].ντρο[
 20]α.[
].ο[

. . . .

accentus, sim.: 1 τότ' 2].. αγ εἰτισά 3 ω]ν, ἦς·ο 5 τῆς
 6 ἀρετῶν 7 ος· ου 8 αἰκ 9 μάχ 10 ἐνησοῖ 11 λόι και·
 12 ὠνόσιαν, sscr. οσ 13 θεῖν θον· 14 ἐς 18 θέοντι·
 omnia suppl. e.p. 2].. : circuli pars inf., tum lin. curv. a sin. desc. pars
 inf. 3 περι]φ e.p. 5 ἀ δ'] e.p. 6 ἀλλ'] e.p. -τὰν vel τὰν incertum
 ε[χειν possis 7 ἐς τ]ελος e.p. ἔμμεναι vel ἔμμεν 11].. : h.h. pars dext.
 summis litt. adaequata, tum sub eadem h.v. pes dextrorsum hamatus;]τι possis,
 itaque fort. ἀρ]τιθαλοί 12-13 e.g. ὡι δ]ὲ μὴ . . . πάρεστι]θεῖν; vix ἐλθεῖν,
 nam ἐλθὲν expectaveris 21].. : γ vel τ
 de sententia vv. 12-16 consulendus e.p.; cf. fr. 37 infra

37 (5 B., 4 D.)

542 Plato *Protag.* 339 A–346 D

λέγει γάρ που Σιμωνίδης πρὸς Σκόπαν τοῦ Κρέοντος υἱὸν τοῦ
Θετταλοῦ ὅτι

ἄνδρ' ἀγαθὸν μὲν ἀλαθέως γενέσθαι
χαλεπὸν χερσίν τε καὶ ποσὶ καὶ νόωι
τετράγωνον ἄνευ ψόγου τετυγμένον·

5

10

οὐδέ μοι ἐμμελέως τὸ Πιττάκειον
νέμεται, καίτοι σοφοῦ παρὰ φωτὸς εἰ-
ρημένον· χαλεπὸν φάτ' ἐσθλὸν ἔμμεναι.
θεὸς ἂν μόνος τοῦτ' ἔχοι γέρας, ἄνδρα δ' οὐκ
ἔστι μὴ οὐ κακὸν ἔμμεναι,
ὃν ἀμήχανος συμφορὰ καθέλῃ·
πράξας γὰρ εὖ πᾶς ἀνὴρ ἀγαθός,
κακὸς δ' εἰ κακῶς [

15

20

[ἐπὶ πλείστον δὲ καὶ ἀριστοὶ εἰσιν
[οὗς ἂν οἱ θεοὶ φιλῶσιν.]
τοῦνεκεν οὐ ποτ' ἐγὼ τὸ μὴ γενέσθαι
δυνατὸν διζήμενος κενεὰν ἐς ἄ-
πρακτον ἐλπίδα μοῖραν αἰῶνος βαλέω,
πανάμωμον ἄνθρωπον, εὐρυεδέος ὅσοι
καρπὸν αἰνύμεθα χθονός·
ἐπὶ δ' ὕμιν εὐρῶν ἀπαγγελέω.
πάντας δ' ἐπαίνημι καὶ φιλέω,
ἐκὼν ὅστις ἔρδῃ
μηδὲν αἰσχρόν· ἀνάγκαι
δ' οὐδὲ θεοὶ μάχονται.

25

30

[
[οὐκ εἰμὶ φιλόσογος, ἐπεὶ ἔμοιγε ἔφαρκεῖ
ὃς ἂν μὴ κακὸς ᾖ] μὴδ' ἄγαν ἀπάλαμνος εἰ-
δῶς γ' ὄνησίπολιν δίκαν,
ὑγιῆς ἀνὴρ· οὐ †μὴν† ἐγὼ

35

μωμήσομαι· τῶν γὰρ ἡλιθίων
ἀπείρων γενέθλα.

πάντα τοι καλά, τοῖσιν

40 τ' αἰσχρὰ μὴ μέμικται.

1 seqq., 29 seqq. Diog. Laert. i 76 εἰπέ τε (δ Πιττακός) χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι, οὐ καὶ Σιμωνίδης μέμνηται λέγων· ἀνδρ' ἀγαθὸν ἀλαθέως γενέσθαι χαλεπὸν, τὸ Πιττάκειον. μέμνηται δ' αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν Πρωταγόρῃ· ἀνάγκαι δ' οὐδὲ θεοὶ μάχονται. Suda s.v. Πιττάκειον

1 seqq. Aristot. *Eth. Nic.* i 11. 1100 b 20 τὰς τύχας οἷσει κάλλιστα καὶ πάντη πάντως ἐμμελῶς δ' γ' ὡς ἀληθῶς ἀγαθὸς καὶ τετράγωνος· ἀνευ φόγου; cf. Aspas. *comment. in Ar. graec.* xix 29. 29 Heylb. 'addit Al. Turyn chartula ad me data ex Basil. Achrid. laudat. Irenae Augustae (ap. W. Regel, *Fontes rerum Byzantinorum*, fasc. 2, Petropol. 1917 p. 317. 26), ἀνευ φόγου τετράγωνον', Diehl ad loc. Aristot. *Rhet.* iii 11. 1411 b 26 οἷον τὸν ἀγαθὸν ἀνδρὰ φάναι τετράγωνον μεταφορά. Sopat. ap. Stob. iv 5. 51, iv p. 212 Hense τίς οὖν οὕτω κατὰ τὸν Σιμωνίδου λόγον τετράγωνος; Iulian. *Constit.* 333 B, i 427 seq. Hertlein δοκεῖ γὰρ εἶναι μοι πως ἀνὴρ κατὰ τὸν Σιμωνίδην τετράγωνος ἀνευ φόγου τετυγμένος. Damasc. ap. Sud. s.v. τετράγωνος [Eust. *Il.* 475. 31 perperam addunt Bergk, Diehl]

13 Polyb. xxix 26 init., iv 267 Büttner-Wobst τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Σιμωνίδου· χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι: cf. Diog. cit. supra

14 Aristot. *Metaph.* A. 2. 982 b 29 πολλαχῇ γὰρ ἡ φύσις δούλη τῶν ἀνθρώπων ἐστίν, ὥστε κατὰ Σιμωνίδην θεὸς ἂν μόνος τοῦτο ἔχοι γέρας, ἀνδρὰ δ' οὐκ ἄξιον κτλ.; cf. Asclep. ad loc. p. 21 Hayd. An. Par. Cramer i 387. 33 λέγει γὰρ ὁ Σιμωνίδης ὅτι θεὸς μόνος ἔχει τὴν ἀκραν ἐπιστήμην. cf. An. Nov. Boissonade 210 χαλεπὸν φασιν ἐσθλὸν ἔμμεναι

24 seq. Plut. *tranqu. anim.* 10, iii 202 P.-P.-S., *frat. am.* 14, iii 329 *ibid.*, *quaest. conp.* ix 14. 2, iv 323 Hub.: εὐρυδοῦς (sic fere codd.)—χθονός

29 seq. Plato *Legg.* vii 818 B ὡς οὐδὲ θεὸς ἀνάγκη μὴ ποτε φανῇ μαχόμενος. Stob. i 4. 2 c, i p. 71 W. ἀνάγκαι—μάχονται. Synes. *ep.* ciii, PG 66. 1476 D ἀνάγκαι δὲ οὐδὲ θεοί, φασί, μάχονται. Procl. in *Crat.* 157, p. 88 Pasquali πρὸς τὴν (ἀνάγκην) οὐδὲ θεὸς μάχεται. Suda iv 361 A. s.v. Σιμωνίδης (440)· Σιμωνίδης . . . εἶπεν· ἀνάγκη οὐδὲ θεοὶ μάχονται. Zenob. *cent.* i 85, Greg. Cyp. (Mosq.) *cent.* i 50 (i 28, ii 98 L.-S.) ἀνάγκη οὐδὲ θεοὶ μάχονται

est carminis initium (343 C) 1 ἀλα- codd. hic et 344 A (bis), cf. 339 D ἀλαθεῖαι Bt, ἀλη- T, 343 E ἀλαθέως B, ἀλη- T 4-10 haec tantum ommissa (339 D ὀλίγον . . . προελθών, cf. 344 B) 11 -κειον W: -κιον BT; cf. 344 B -κειου W rec. t, -κιου BT 15 ἔστιν B 16 ὃν ἂν codd.: ἂν del. Bergk; fort. τὸν ἀμήχ. (vel ἀμάχ.) 17 πράξας μὲν γὰρ codd.: μὲν del. Hermann; fort. πράξαις 18 post κακῶς syllaba longa (e.g. πᾶς) supplenda 19-20 e.g. καπὶ πλείστον ἄριστοι / τοὺς κε θεοὶ φιλέωσι (ita Hermann, sed καὶ / τοῦπι πλείστον) 22 κενέαν W, κενεαν T: κεν εἰαν B 24 εὐρυδοῦς Plat. codd.: contractionem resolvit Wilam.; -οδοῦς fere Plutarchi *tranqu.* et *frat. am.* codd. 26 lectio incerta: ἔπειθ' ὑμῖν BT (idem 346 B); ἐπὶ δ' ὅμιν Bergk, ἐπὶ τ' ὅμιν Schneidewin 27 πάντα T ἐπαίνημι b: ἐπαίνημι B, ἐπαίνημι T 29 ἀνάγκαι Diog., Stob.: -ηι Plat. 33-34 e.g. οὐκ εἴμ' ἐγὼ φιλόμωμος, ἔφαρκεῖ δ' ἔμοιγ' / ὅς ἂν ἦ κακὸς μηδ' ἄγαν κτλ.; (ἔφαρκεῖ γ' ἔμοι / ὅς multi, hiatus inter versus illicito) 35 γε ὀνήσει πόλιν codd., corr. Hermann (nisi ὄνασ-) 36 οὐ μιν con. Schleiermacher, lacunam deinde alii aliter supplent, e.g. οὐδὲ μὴ μιν ἐγὼ Bergk, οὐ μιν ᾧ φίλ' ἐγὼ Maas 37 fort. ἀλιθ- 39-40 τοῖσι τ' codd.: syll. longam restitui est carminis finis (343 C, cf. 334 B, 345 D)

38 (37 B., 13 D.)

543 Dion. Hal. *comph.* 26, ii 140 Raderm.

ἐκ δὲ τῆς μελικῆς τὰ Σιμωνίδεια ταῦτα· γέγραπται δὲ κατὰ διαστολὰς οὐχ ὡν Ἀριστοφάνης ἢ ἄλλος τις κατεσκεύασε κώλων ἄλλ' ὡν ὁ πεζὸς λόγος ἀπαιτεῖ. πρόσεχε δὴ τῷ μέλει καὶ ἀναγίνωσκε κατὰ διαστολὰς, καὶ εὖ ἴσθ' ὅτι λήσεται σε ὁ ῥυθμὸς τῆς ὠιδῆς καὶ οὐχ ἕξεις συμβαλεῖν οὔτε στροφὴν οὔτε ἀντίστροφον οὔτ' ἐπωιδόν, ἀλλὰ φανήσεται σοι λόγος εἰς εἰρόμενος. ἐστὶ δὲ ἡ διὰ πελάγους φερομένη Δανάη τὰς ἐαυτῆς ἀποδυρομένη τύχας·

ὅτε λάρνακι

- ἐν δαιδαλέαι
 ἄνεμός τε †μην† πνέων
 κινηθεῖσά τε λίμνα δείματι
 5 ἔρειπεν, οὐκ ἀδιάντοισι παρειαῖς
 ἄμφι τε Περσέϊ βάλλε φίλαν χέρα
 εἶπέν τ'· ὦ τέκος οἶον ἔχω πόνον·
 σὺ δ' ἄωτεις, γαλαθηνῶι
 δ' ἦθει κνωώσεις
 10 ἐν ἀτερπεί δούρατι χαλκεογόμφωι
 <τῶι>δε νυκτιλαμπεῖ,
 κυανέωι δνόφωι ταθείς·
 ἄχναν δ' ὕπερθε τεᾶν κομᾶν
 βαθείαν παριόντος
 15 κύματος οὐκ ἀλέγεις, οὐδ' ἀνέμου
 φθόγγον, πορφυρέαι
 κείμενος ἐν χλανίδι, πρόσωπον καλόν.
 εἰ δέ τοι δεινὸν τό γε δεινὸν ἦν,
 καὶ κεν ἐμῶν ῥημάτων
 20 λεπτόν ὑπεῖχες οὔδας.
 κέλομαι δ', εὐδε βρέφος,
 εὐδέτω δὲ πόντος, εὐδέτω δ' ἄμετρον κακόν·
 μεταβουλία δέ τις φανείη,
 Ζεῦ πάτερ, ἐκ σέο·
 25 ὅττι δὲ θαρσαλέον ἔπος εὐχομαι
 ἢ νόσφι δίκας,
 σύγγνωθί μοι

Athen. ix 396 F. Σιμωνίδης δ' ἐπὶ τοῦ Περσέως τὴν Δανάην ποιεῖ λέγουσαν· ὦ τέκος—
κνώσσεις. (om. Epitom.)

divisio tam stropharum quam versuum incertissima: vid. *JHS* 71 (1951) 133 seqq.; fort. 1-7 antistr. pars posterior, 8-19 epodus, 20-26 str. pars prior, respondentibus vv. 1-3 = 24-26

1 ὅτι M 2 -λαΐαι PM 3 τε μὴν PM, τ' ἐμῇ V: τέ μιν coni. Schneidewin; fort. τε μέμνηε, tum 4 seq. δέ λίμνα / δειμά τ' ἔρειπέ μιν, οὐκ κτλ. 4 τε Brunck: δέ codd. δειμάτι V: δεῖ ματι P, δειμα M 5 ἔρειπεν MV: ἔριπεν P οὐκ Thiersch: οὐτ' P, οὐτ' MV ἀδιαν τοῖσι P: ἀδιαν ταῖσι V, ἀδειαντῆσι (ex -οῖσι ut vid. factum) M 6 βάλε M φίλα V 7 τέκος Athen.: τέκνον Dion. (τεκν⁹ P) 8 οὐ δ' Athen.: οὐδ' Dion. 8-9 αὐταῖς ἐγαλαθηνῶδει θει PV, αὐταῖς ἀγαλαθηνῶδει + c. iv litt. spat. vac. M (λ ex ν factum); αὐτε εἰς γαλαθηνῶει δ' ἤτορι Athen.: corr. Casaubon (ἀωτεῖς), Bergk (ἤθει, nisi ἤτορι praeferendum) 9 κνώσσεις Dion. PV: κνώσσεις Athen., Dion. M 10 ἀτερπεί codd. δούρατι Guelf.: δούνατι PM, δούναντι V 10-11 -γόμεφω δε (sic) codd., supplevi νυκτὶ λαμπεῖ codd.: νυκτιλαμπεῖ iam Ursinus 12 κυαναίαι V ταθείς Schneidewin: ταδ' εἰς codd.; τ' ἀδεῆς coni. Headlam 13 ἄχναν scripsi: αὐλέαν PV, αὐλαίαν M ὑπερθεν codd. 16 πυρφ- P 17 ἐχλανι^δ P, χλανίσι Guelf. πρόσσωπον καλὸν πρόσσωπον P 18 δέ τι M ἦν coni. Sylburg: ἦι P, ἦ M, ἦ V 19 καὶ M: καί V, κέ P 20 λεπτὸν iam Stephanus et Ursinus: -ῶν codd. 23 μαιτ βουλία P, μαιτ βουλίου M, ματαιοβουλία V 25 ὅτι δὲ Mehlhorn: ὅτι δὴ codd. 26 ἡ νόσφι δίκας Victorius: ηνοφί δίκας P, ἦν οφειδίας MV, κνόφι δίκας Guelf. 27 σύγγνωθί om. V

39 (21 adnot. B.)

544 Et. Mag. 597. 14

νάκη· τὸ αἶγειον δέρμα. κωδία καὶ κώδιον· τὸ προβάτειον. οὐκ
ἄρα τὸ ἐν Κόλχοις νάκος ῥητέον. κακῶς οὖν Σιμωνίδης

νάκος

φησί.

lemma νάκος Et. Mag. cod. D

40 (48 B., 3I D.)

545 Schol. Eur. *Med.* 19, ii 144 Schw. (cod. B)

ὅτι δὲ καὶ ἐβασίλευσε Κορίνθου ἱστοροῦσιν Εὐμηλος (fr. 3 Kinkel)
καὶ Σιμωνίδης λέγων οὕτως·

†οὐδὲ κάτ' εἰς Κόρινθον οὐ Μαγνησίαν
ναῖεν ἀλόχου δὲ Κολχίδι συνάστεος
θράνου† Λεχαίου τ' ἄνασσε

ibid. 9, ii 142 Schw. ὅτι δὲ βεβασίλευκε τῆς Κορίνθου ἡ Μήδεια, Εὐμηλος ἱστορεῖ
καὶ Σιμωνίδης

1 οὐ ex οὐδὲ corr. man. prima veri similia tantum 1 ὁ δ' ἵκετ' ἐς (Hermann, Elmsley), 2 ναῖ' ἀλόχῳ (Schwartz) δὲ Κολχίδι ξυνέστιος (Elmsley): reliqua desperata

41 (22 B.)

546 Schol. Eur. *Med.* 2, ii 141 Schw.

τὰς Συμπληγάδας ὁ Σιμωνίδης
συννομάδας

φησίν.

cf. Tzetz. ad Lycophr. *Alex.* 1285, ii 363 Sch., ubi Ἑρατοσθένης συννομ. καλεῖ

ita cod. B: ταύτας ὁ Σιμωνίδης συναρβώδας φησίν cod. A

42 (205 B.)

547 Schol. Pind. *Pyth.* iv 451, ii 160 Dr.

καὶ γὰρ καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ ἐστὶν ἡ ἱστορία, ὅτι περὶ ἐσθῆτος
ἠγωνίσαντο (scil. οἱ Ἀργοναῦται).

43 (204 B.)

548 Argum. Eur. *Med.* ii 137 Schw.

Φερεκύδης (FGH fr. 113^{ab} J.) δὲ καὶ Σιμωνίδης φασὶν ὡς ἡ
Μήδεια ἀνεψήσασα τὸν Ἰάσονα νέον ποιήσειε.

fere eadem schol. Ar. *Equ.* 1321 Φερεκύδης δὲ καὶ Σιμωνίδης τὸν Ἰάσονα

44 (207 B.)

549 Schol. Eur. *Or.* 46, i 102 Schw. (codd. TAB: om. M)

“Ομηρος δὲ ἐν Μυκῆναις φησὶ τὰ βασιλεια Ἀγαμέμνονος, Σησί-
χορος δὲ (fr. 39) καὶ Σιμωνίδης ἐν Λακεδαίμονι.

45 ((a) = 54 B., 33 D.; (b) = 56 B.)

550 Plut. *vit. Thes.* 17. 4, i 1. 15 L.-Z.

τότε δὲ τοῦ Θησέως τὸν πατέρα θαρσύνοντος καὶ μεγαληγοροῦντος
ὥς χειρώσεται τὸν Μινώταυρον ἔδωκεν ἕτερον ἰστίον λευκὸν τῷ
κυβερνήτῃ κελεύσας ὑποστρέφοντα σωιζομένου τοῦ Θησέως ἐπάρα-
σθαι τὸ λευκόν, εἰ δὲ μή, τῷ μέλανι πλεῖν καὶ ἀποσημαίνειν τὸ πάθος.
ὁ δὲ Σιμωνίδης οὐ λευκὸν φησιν εἶναι τὸ δοθὲν ὑπὸ τοῦ Αἰγέως ἀλλὰ

(a) φοινίκεον ἰστίον ὑγρῷ
πεφυρμένον ἄνθει πρίνου
ἐριθαλέος,

καὶ τοῦτο τῆς σωτηρίας αὐτῶν ποιήσασθαι σημείον. ἐκυβέρνα δὲ
τὴν ναῦν

(b) Ἀμαρυσάδας Φέρεκλος

ὥς φησι Σιμωνίδης.

(a) 2 πρίνος ἄνθει (τρυγὸς ἄνθει cod. det. x) codd.: πρίνου Meziriac; transposuit
Schneidewin, nisi πρίνοιο πεφ. ἄνθει praeferendum

3 ἐριθάλλον codd., corr. Bergk (ἐριθαλοῦς iam Schaefer) cf. Theophr. *h.p.* iii 7. 3
ἢ πρίνος τὸν φοινικοῦν κόκκον (φέρει)

46 (55 B., 34 D.)

551 Schol. Soph. *Ai.* 740, p. 64 Papag.

τί δ' ἐστὶ χρεῖας· οἶον τί σοι λείπει ὅπερ σπάνιον ἐστὶ πρὸς τὴν
χρεῖαν τὴν νῦν; ἐσπάνιζε δὲ τὸ ἄμεινον εἶναι πρὸ ὀλίγου αὐτὸν
παραγεγονέναι. καὶ ἐν Σιμωνίδῃ ἐπὶ τοῦ πρὸς Αἰγέα ἀγγέλου
πεμφθέντος·

†βίότῳ κέ σε μᾶλλον ὄνασα πρότερος ἔλθων.†

βίότῳ καὶ σε codd.: βίότῳ (etiam hoc fort. recte) κέ σε Hermann sunt qui
opinuntur ὄνασα in ὦν- esse correctum in cod. L de πρώτερος (vel -ον) cogitavi;
etiam ὄνασ' ἔλθ. πρότ. possis

47 (200^B B.)

552 Schol. Theocr. i 65–66, p. 56 W.

ἡ δὲ Αἵττη Σικελίας ὄρος ἀπὸ Αἵττης τῆς Οὐρανοῦ καὶ Γῆς, ὡς
φησιν Ἀλκιμος ἐν τῷ περὶ Σικελίας. Σιμωνίδης δὲ Αἵττην φησὶ
κρῖναι Ἡφαιστον καὶ Δῆμητραν περὶ τῆς χώρας ἐρίσαντας.

ἐν τῷ περὶ Σικελίας post Σιμωνίδης δὲ in cod. K legitur: traiecit Bergk

48 (52 B., 29 D.)

553 Athen. (om. E) ix 396 E

Σιμωνίδης δ' ἐπὶ τοῦ Περσέως τὴν Δανάην ποιεῖ λέγουσαν· ὦ
τέκος—κνώσσεις (fr. 38. 7–9). καὶ ἐν ἄλλοις ἐπ' Ἀρχεμόρου εἶρηκεν·

ἰοστεφάνου γλυκεῖαν ἐδάκρυσαν
ψυχὰν ἀποπνέοντα γαλαθηνὸν τέκος.

⟨Εὐρυδίκας⟩ ἰοστ. suppl. Bergk

49 (219^B B.)

554 Schol. Pind. Ol. vii 42, i 210 seq. Dr. (cod. A)

Ἀστυδαμείας· . . . ἦν δὲ Φύλαντος θυγάτηρ. τινὲς δὲ ἐξ Ἀντιγόνης
αὐτῷ Τληπόλεμόν φασιν· ἐνταῦθα δὲ Ἀμύντορος αὐτὴν φησιν ὁ
Πίνδαρος, Ἡσίοδος δὲ (fr. 109 Rz.) καὶ Σιμωνίδης Ὀρμένον. εἰκὸς
δὲ ὅτι ὁ Πίνδαρος παρὰ τῶν κατὰ τὴν πόλιν λογίων ἤκουσεν Ἀμυντορί-
δας εἶναι Ῥοδίου μνηρόθεν.

Ὀρμενοῦ cod. Ἀριστόνικος pro εἰκὸς conl. Bergk

50 (18 B., 30 D.)

555 Athen. (om. E) xi 490 E–F

καὶ Σιμωνίδης δὲ τὰς Πλειάδας Πελειάδας εἶρηκεν ἐν τούτοις·

δίδωτι δ' εὖ παῖς Ἑρμᾶς ἐναγώνιος

Μαιάδος οὐρείας ἐλικοβλεφάρου·

ἔτικτε δ' Ἄτλας ἑπτὰ ἰοπλοκάμων φίλῃν θυγατρῶν

τάνδ' ἔξοχον εἶδος, <ὄσ>αι καλέονται

5 Πελειάδες οὐράναι.

Schol. Pind. *Nem.* ii 17^c, iii 34–35 Dr. ζητεῖται δὲ διὰ τί ὀρείας εἶπε τὰς Πλειάδας. καὶ τινες μὲν ἔφασαν ὅτι νύμφαι ἦσαν, ὧν οἱ ἀστέρες οὗτοι· (Hes. fr. 275 Rz.). Σιμωνίδης δὲ μίαν τῶν Πλειάδων Μαῖαν ὀρείαν προσηγόρευσεν εἰπών· Μαιάδος οὐρείας ἐλικοβλεφάρου, κατὰ λόγον· αὕτη γὰρ Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι θεῶν κήρυκα τέχ' Ἑρμῆν (Hes. fr. 276 Rz.). Schol. Lycophr. *Alex.* 219, ii 102 Sch. καὶ Σιμωνίδης· Μαιάδος ὀρείης ἐλικοβλεφάρου, κατὰ λόγον κτλ. Eust. *Od.* 1713. 3 Σιμωνίδης δὲ πελειάδας οὐρανίας τὰς πλειάδας φησί

1 παῖς scripsi: τες (= ταις) Athen. 2 Μαί. οὐρ. ἐλικ. schol. Pind., Lyc.:
Μαίας εὐπλοκάμοιο παῖς Athen. οὐρ- schol. Pind. codd. TU: ὄρ- codd. BDP
et schol. Lyc. 3 τίκτη conl. Wilam. ἑπτα Athen., corr. Musurus
φίλαν θυγατρῶν Athen., corr. Schneidewin 4 τάν γ' ἔξοχον εἶδος ἀγικαλέονται
Athen., correxi (aī καλ- codd. dett.)

51 (202^B B.)556 Philodem. *de piet.*, p. 37 Gomperz

Εὐριπίδης [(*Ion* v. 1), . . . Σ]ιμωνίδης [δὲ τὸν] οὐρανὸν ἐ[πὶ τῶν]
ᾠμων [.] Ἑσίο[δ]ος δὲ (*theog.* 517).

52 (209 B.)

557 Auctor *de sublim.* xv 7, p. 37 Vahlen

ἄκρως δὲ καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ θνήσκοντος Οἰδίου καὶ ἑαυτὸν
μετὰ διοσημείας τινὸς θάπτοντος πεφάντασται, καὶ κατὰ τὸν ἀπό-
πλου τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τ᾽ Ἀχιλλέως προφαινομένου τοῖς ἀναγομένοις
ὑπὲρ τοῦ τάφου, ἣν οὐκ οἶδ' εἴ τις ὅσιν ἐναργέστερον εἰδωλοποίησε
Σιμωνίδου· πάντα δ' ἀμήχανον παρατίθεσθαι.

53 (213 B.)

558 Schol. Ap. Rhod. iv 814–15, p. 293 W.

ὅτι δὲ Ἀχιλλεὺς εἰς τὸ Ἥλυσιον πεδῖον παραγενόμενος ἔγημε
Μήδειαν πρῶτος Ἰβυκος (fr. 10) εἴρηκε, μεθ' ὃν Σιμωνίδης.

54 (49 B., 35 D.)

559 Schol. B Hom. *Il.* 10. 252, iii 436 Di.

Ὁμήρου εἰπόντος· ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἱῆς ἐκ νηδύος ἦσαν (*Il.*
24. 496), Σιμωνίδης φησί·

καὶ σὺ μὲν εἴκοσι παῖδων
μᾶτερ ἔλλαθι.

eadem Porphyr. *quaest. hom.* i 148 Schrader
Schol. Theocr. xv 139, p. 316 W. εἴκατι· εἴκοσι παῖδων. τῷ ἀρτίῳ ἀριθμῷ ἀποκέ-
χρηται ὡς καὶ Σιμωνίδης. Ὁμηρος ἐννεακαίδεκα λέγει

ἔλλαθι cod. sec. de Villosion, Dindorf; ἔλαθι sec. Bekker vid. Callim. fr. 7. 13
seqq. Pf. cum adnot.

55 (234 B.)

560 Et. Gen. B p. 22 Miller+Et. Mag. 60. 37, Et. Sym. cod. V ibid.
(= Hdn. II 387. 15, 505. 14 L.)

Ἀλέρα καὶ Ἑλάρᾱ·

Ἑλάρᾱς γενεά,

οὕτως παρὰ Σιμωνίδη. Ἀλέρα δὲ παρὰ Πινδάρῳ, οἶον· Ἀλέρας
υἱόν (fr. 294 Sn.).

cf. Schol. Ap. Rhod. i 760–2, p. 65 seq. W.

ambigua de Et. Gen. refert Miller: ut vid., καὶ—οὕτως om. Et. Gen., post
Σιμωνίδη add. ἡ Ἑλάρᾱ init. Ἀλέρα ἡ Ἑλάρᾱ Et. Sym. Va, Ἀλέρα tantum Et.
Mag. cod. D παρὰ Σιμωνίδη μὲν οὕτως Et. Sym. Va

56 (208 B.)

- 561 Schol. T Hom.
- Il.*
13. 516, vi 38 Maass

ἀκόντισε Δηίφοβος· ὡς ἀντεραστής Ἑλένης, ὡς μαρτυρεῖ Ἰβυκος
(fr. 16) καὶ Σιμωνίδης.

Eust. *Il.* 944. 43 ἕτεροι δὲ ἀκολουθοῦντες τῇ Σιμωνίδου καὶ Ἰβύκου ἱστορίαι φασὶν ὡς ἀληθῶς αἰεὶ ἐνεκότει τῷ Ἰδομενεὶ Δηίφοβος ὡς ἀντεραστή. ἤρα γάρ, φασί, καὶ αὐτὸς τῆς Ἑλένης

57 (28 B.)

ΕΥΡΩΠΑ

- 562 Aristoph. Byzant. ap. Miller
- Mélanges*
- p. 430

Σιμωνίδης δ' ἐν τῇ Εὐρώπῃ τὸν ταῦρον ὅτε μὲν ταῦρον ὅτε δὲ μῆλον ὅτε δὲ πρόβατον ὀνομάζει.

Eust. *Il.* 877. 58 (fere eadem *Od.* 1649. 2) προσφέρει δὲ (Ἀριστοφάνης) καὶ Σιμωνίδου χρήσεις, ἐν αἷς βούν ἄρρενα ὅτε μὲν ταῦρον ὅτε δὲ μᾶλον ἤγουν μῆλον ὅτε δὲ πρόβατον ἐκεῖνος ὀνομάζει

'hoc Simonidis carmen mihi videtur Horatius *carm.* iii 27 secutus esse', Bergk

58 (216 B.)

- 563 Schol. BT Hom.
- Il.*
9. 557, iii 411 Di., v 333 Maass

Ἰδας ὁ Ἀφαρέως μὲν παῖς κατ' ἐπικλησιν, γόνος δὲ Ποσειδῶνος, Λακεδαιμόνιος δὲ τὸ γένος, ἐπιθυμήσας γάμου παραγίνεται εἰς Ὀρτυγίαν τὴν ἐν Χαλκίδι καὶ ἐντεῦθεν ἀρπάζει τὴν Εὐηνοῦ θυγατέρα Μάρπησσαν. ἔχων δὲ ἵππους Ποσειδῶνος ἡπείγετο. ὁ δὲ Εὐηνὸς εἰς ἐπιζήτησιν ἐξῆλθε τῆς θυγατρός, ἐλθὼν δὲ κατὰ τὸν Λυκόρμαν ποταμὸν τῆς Αἰτωλίας, μὴ καταλαβὼν, ἑαυτὸν ἐκεῖ (B: εἰς τὸν ποταμὸν T) καθῆκεν. ὅθεν ὁ Λυκόρμας Εὐηνὸς μετωνομάσθη. κατὰ δὲ τὴν Ἀρῆνην ἀπαντήσας ὁ Ἀπόλλων τῷ Ἰδαί λαμβάνεται τῆς Μαρπήσσης· ὁ δὲ ἔτειρε τὸ τόξον καὶ διεφέρετο περὶ τοῦ γάμου· οἷς (B: ἕως T) κριτὴς ὁ Ζεὺς γενόμενος αἵρεσιν τοῦ γάμου ἐπὶ τῇ Μαρπήσσει τίθεται. ἡ δὲ δείσασα μὴ αὐτὴν ἐπὶ γῆραι καταλίπηι ὁ Ἀπόλλων αἰρεῖται τὸν Ἰδαν. οὕτως δὲ Σιμωνίδης τὴν ἱστορίαν περιείργασται (ὡς διάσημον οὖν τὴν ἱστορίαν περιείργασται corrupte T).

59 (53 B., 32 D.)

564 Athen. (om. E) iv 172 E

(auctor est Seleucus) ὅτι δὲ τὸ ποίημα τοῦτο (scil. Ἄθλα ἐπὶ Πελῖαι) Στησιχόρου ἐστὶν ἰκανώτατος μάρτυς Σιμωνίδης ὁ ποιητής, ὃς περὶ τοῦ Μελεάγρου τὸν λόγον ποιούμενός φησιν·

ὃς δουρὶ πάντας
νίκασε νέους, δινάεντα βαλὼν
Ἄναυρον ὕπερ πολυβότρυος ἐξ Ἰωλκοῦ·
οὕτω γὰρ Ὀμηρος ἡδὲ Στασίχορος αἶεσε λαοῖς.

1 ὃς dett.: ὡς A 2 νικᾷς ενεους A, corr. Ursinus (denuoque Stephanus 1612) δινᾶεντα 2-3 ὑπὲρ δι-/νάντα βαλὼν Ἄναυρον / πολ. conl. Dobree *adv.* ii 366, probavit Wilam. *Isyll.* 143 seq. 4 rectius fort. Στησι- (codd. dett.)

60 (214 B.)

565 Schol. A Hom. *Il.* 2. 872, i 135 Di.

ὅτι ἐπὶ τοῦ Ἀμφιμάχου ἐστὶ τὸ ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων, ὃ δὲ Σιμωνίδης ἐπὶ τοῦ Νάστου λέγει. καὶ ὅτι οὐ λέγει ὄπλα αὐτὸν ἔχειν χρυσᾶ, ὡς καὶ πάλιν ὁ Σιμωνίδης ἐξέλαβεν, ἀλλὰ κόσμον χρυσοῦν.

61 (245 B.)

566 Hesych. s.v.

Οἰκιάδης· Σιμωνίδης. καὶ Ἰππόνου πατήρ.

Σιμωνίδης. <Δεξαμενοῦ> καὶ Ἰππόνου πατήρ <Οἰκεύς> conl. Ruhnken ad gloss. 244 Οἰκεύς· ὑπόχρεως οἰκέτης refert Schmidt, ita ut legas Οἰκεύς· ὑπόχρεως οἰκέτης. καὶ Ἰππόνου πατήρ. ὅθεν Οἰκιάδης, Σιμωνίδης

62 (40 B., 27 D.)

567 Tzetz. *hist. var. chil.* i 309 seq., p. 14 Kiessling

ὡς γράφει που περὶ αὐτοῦ (scil. Ὀρφέως) καὶ Σιμωνίδης οὕτω·

τοῦ καὶ ἀπειρέσιοι
 πωτῶντ' ὄρνιθες ὑπὲρ κεφαλᾶς,
 ἀνὰ δ' ἰχθύες ὄρθοι
 κυανέου ἕξ ὕδατος ἄλ-
 λοντο καλᾷ σὺν ἀοιδᾷ.

4 -έον ἐξ cod. ὕδατος ut vid., sed lectio dubia; κυανέας ἄλως ἐξάλλοντο (κυανέας ἐξ ἄλως ἄλλ. iam Schneidewin) conl. Wilam. καλᾶς ὑπ' ἀοιδᾶς conl. Jacobs et Herwerden

63 (202^A B.)568 Schol. (TW) Plat. *Resp.* 337 A, p. 192 Greene

Σιμωνίδης δὲ ἀπὸ Τάλω τοῦ χαλκοῦ ὃν Ἡφαιστος ἐδημιούργησε Μίνωι φύλακα τῆς νήσου ποιήσασθαι. ἔμψυχον ὃν τοὺς πελάζοντας, φησί, κατακαῖον ἀνήμερι. ὅθεν ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι διὰ τὴν φλόγα τὸν σαρδάνιον φησι λεχθῆναι γέλωτα. ὁμοίως καὶ Σοφοκλῆς ἐν Δαιδάλῳι (fr. 160 P.).

custos igitur insulae Cretae fuit Talos apud Simonidem. igne calfactus, aeneus cum esset, advenas amplexu incensos interficiebat: quorum a rictu dictus est σαρδόνιος γέλως, ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι. similia sed confuse Suda s.v. iv 327 Adler Σιμωνίδης δὲ Τάλῳ τὸν Ἡφαιστότευκτον Σαρδωνίους τοῦ βουλομένους περαιῶσαι πρὸς Μίνωα, εἰς πῦρ καθαλλόμενον, ὡς ἂν χαλκοῦν, προσστερνιζόμενον (προστερν- codd., corr. Pearson) ἀναιρεῖν ἐπιχάσκοντας. cf. Phot. s.v. Σαρδωνίους secludere voluit Pearson, 'as the blundering addition of someone who wanted to bring in Sardinia at all hazards'; idem τοὺς βουλομένους pro οὐ βουλομένους legi maluit. ceterum manifestum est alios a nomine Sardonio, alios a verbo σεσηρέναι Sardonium risum derivasse. non minus confuse quam Suda refert Zenob. *cent.* v 85, i 155 L.-S. Σιμωνίδης δὲ φησι τὸν Τάλῳ πρὸ τῆς εἰς Κρήτην ἀφίξεως οἰκῆσαι τὴν Σαρδῶ καὶ πολλοὺς τῶν ἐν ταύτῃ διαφθεῖραι, οὓς τελευτώντας σεσηρέναι, καὶ ἐκ τούτου ὁ Σαρδόνιος γέλως. vid. Pearson *Soph.* fr. 160

64 (203 B.)

- 569 Schol. Hes.
- Theog.*
- 313, iii 414 Gaisford

τὴν ὕδραν δὲ Ἀλκαῖος μὲν (fr. 443) ἐνεακέφαλόν φησι, Σιμωνίδης δὲ πεντηκοντακέφαλον.

Serv. in Verg. *Aen.* vi 575, ii 80 T.-H. belua Lernae, quam alii tria volunt habuisse capita, alii novem, Simonides quinquaginta dicit; id. vii 658, ii 177 T.-H. centum angues secundum Simonidem, ut diximus supra; nam alii dicunt novem fuisse

65 (197 B.)

- 570 Strabo xv 1. 57, iii 222 Kramer

περὶ δὲ τῶν χλιετῶν Ὑπερβορέων τὰ αὐτὰ λέγει Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ (fr. 257 Schroeder) καὶ ἄλλοις μυθολόγοις.

66 (51 B., 13 Aa D.)

- 571 Plut.
- de exil.*
- 8, iii 519 Pohl.-Siev.

οὐκ ἀθυμῶν οὐδ' ὀδυρόμενος οὐδὲ λέγων ἐκεῖνα τὰ τῶν παρὰ Σιμωνίδῃ γυναικῶν·

ἴσχει δέ με πορφυρέας ἀλὸς ἀμφιταρассομένας ὀρυμαγδός

^{μα}
ὀρυγδός A, ὀρυγμαδός O

67 (50 B., 36 D.)

- 572 Aristot.
- rhet.*
- i 6. 1363 a 14, p. 33 Roemer

διὸ λελοιδορῆσθαι ὑπέλαβον Κορίνθιοι ὑπὸ Σιμωνίδου ποιήσαντος· Κορινθίους δ' οὐ μέμφεται τὸ Ἰλιον. ad haec schol. anon. *Comment. in Ar. graec.* xxi 2 p. 294. 34 seqq. Rabe (An. Par. Cramer i 285) οἶδας μὲν ὃ δηλοῦται. μάταιος δὲ ἦν ὁ οὕτως αὐτὸ ἐξηγησάμενος, ὅτι οὐ μέμφεται τὸ Ἰλιον τοῖς Κορινθίοις, οὐδὲ γὰρ συνεμάχησαν τοῖς Ἕλλησιν οἱ Κορίνθιοι κατὰ τῶν Τρώων. καὶ γὰρ τοῖς Ἀχαιοῖς Εὐχύνῳρ Κορίνθιος υἱὸς Πολυΐδου τοῦ μάντεως ἐπεκούρησε· καὶ φησιν Ὅμηρος· ἦν δὲ τις Εὐχύνῳρ Πολυΐδου μάντιος υἱὸς / ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε Κορινθόθι οἰκία ναίων. ὁ γοῦν ὁ Σιμωνίδης λέγει τοῦτό ἐστιν, ὅτι Κορινθίους οὐ μέμφεται τὸ Ἰλιον ὥς τάχα πολεμήσασιν

αὐτοῖς διὰ τοῦ Εὐχύνωρος, ὡς εἰρήκαμεν, ἀλλὰ ἐτέρωθεν καὶ εὐχαριστεῖ αὐτοῖς μᾶλλον ὡς συμμαχήσασιν τῷ Ἰλίῳ διὰ Γλαύκου τοῦ εἰς Βελλεροφόντην τὸν Κορίνθιον τὸ γένος ἀναφέροντος τοῦ Γλαύκου τοῦ Σισύφου, ὃς ἀνεγνώρισε Διομήδην. κάλλιστα δὲ τὴν θεωρίαν ταύτην ἐξαπλοῖ ὁ λυρικός Πίνδαρος ἐν τῷ εἰς Ξενοφῶντα Κορίνθιον σταδιοδρόμον ἐπινίκῳ, ὅτε λέγει (*Ol.* xiii 55)· τὰ δὲ καὶ ποτ'—καὶ μέγαρον. οὕτω δὲ καὶ Σιμωνίδης ἐποίησε·

Κορινθίοις δ' οὐ μανίει
τοῦδ' Ἀναοῖς†

τὸ Ἰλιον δηλαδὴ.

cf. etiam p. 24. 28, 25. 6, 274. 16 adn.

Schol. Pind. *Ol.* xiii 78, i 374 Dr. οἱ Κορίνθιοι ἐπ' ἀμφοτέρα ἡρίστευσαν ἐν Ἰλίῳ· καὶ γὰρ τοῖς Τρωσὶ συνεμάχοντο καὶ τοῖς Ἑλλήσι, Τρωσὶ μὲν Γλαῦκος τὸ γένος εἰς Βελλεροφόντην ἀναφέρων τὸν Γλαῦκου τοῦ Σισύφου, τοῖς δὲ Ἀχαιοῖς Εὐχύνωρ Πολυτίδου τοῦ μάντεως. διὰ τοῦτο δὲ καὶ Σιμωνίδης εἶπε· Κορινθίοισιν οὐ μανίει οὐδὲ Ἀναοῖς· ἀμφοτέροις γὰρ σύμμαχοι ἐγένοντο

Plut. *vit. Dionys.* 1, ii 1. 135 L.—Z. ἀρὰ γ' ὥσπερ ὁ Σιμωνίδης φησὶν . . . τοῖς Κορινθίοις οὐ μανίει τὸ Ἰλιον ἐπιστρατεύσασιν μετὰ τῶν Ἀχαιῶν, ὅτι κἀκείνοις οἱ περὶ Γλαῦκον ἐξ ἀρχῆς Κορίνθιοι γεγονότες συνεμάχοντο προθύμως, οὕτως εἰκὸς τῇ Ἀκαδημείᾳ μήτε Ῥωμαῖους μήθ' Ἕλληνας ἐγκαλεῖν, ἴσον φερομένους ἐκ τῆς γραφῆς ταύτης ἢ τὸν τε Βρούτου περιέχει βίον καὶ τὸν Δίωκος;

1-οις δ' οὐ Ar., schol. Ar.: -οῖσιν οὐ schol. Pind., fort. recte nisi -οῖσι δ' οὐ μανίει schol. Pind. codd. CQ μέμφεται pro μανίει Ar., tum idem addit τὸ Ἰλιον, quod marg. adiecit schol. Pind. cod. C³ 2 post μανίει habent οὐδὲ Ἀναοῖς schol. Pind. et Ar. Ἀναοῖ conii. Boeckh fort. οὐδ' αὖ Ἀναοῖ

68 (26^A B.)

573 Iulian. *ep.* 24, 395 D, i 511 Hertlein (= p. 236 Bidez—Cumont)

Σιμωνίδῃ δὲ ἄρα τῷ μελικῶι πρὸς τὴν Ἀπόλλωνος εὐφημίαν ἀρκεῖ τὸν θεὸν Ἑκατόν προσειπόντι καὶ καθάπερ ἀντ' ἄλλου τινὸς ἱεροῦ γνωρίσματος αὐτοῦ τὴν ἐπωνυμίαν κοσμήσαι διότι τὸν Πυθῶνα, τὸν δράκοντα, βέλεσιν ἑκατόν ὥς φησιν ἐχειρώσατο, καὶ μᾶλλον αὐτὸν Ἑκατόν ἢ Πύθιον χαίρειν προσαγορευόμενον, οἷον ὀλοκλήρου τινὸς ἐπωνυμίας συμβόλῳ προσφωνούμενον.

Tzetz. in Hom. *Il.* p. 117. 17 Hermann κατὰ δὲ Σιμωνίδην μυθικῶς ἑκατὸς καὶ ἑκατηβόλος ὁ Ἀπόλλων ὅτι δι' ἑκατόν βελῶν ἀνείλε τὸν . . . δράκοντα τὴν Λητῶν βιαζόμενον

Eust. *Il.* 52. 11 ὅτι οὐχ ὁμοίως τῷ ποιητῇ σεμνοὶ εἰσιν ἐν τοῖς μύθοις οἱ μετ' αὐτὸν ποιηταί· ποῦ γὰρ σεμνόν, Ὁμήρου ἑκατηβέλῃτην εἰπόντος τὸν Ἀπόλλωνα, μυθεύεσθαι τὸν Σιμωνίδην ὡς ἑκατόν βέλεσιν ἀνείλεν ὁ Ἀπόλλων τὸν ἐν Πυθοὶ δράκοντα, δέον δὲ μὴ βολῇ νεκρῶσαι τὸ θηρίον; οὐ γὰρ ἀρετὴ τοξότου τὸ πολλὰ βαλόντα βλάψαι

69 (210^A B.)

- 574 Himer. or. xlvii 5, p. 189 seq. Colonna

ἡδέως μὲν ἂν πείσας καὶ αὐτοὺς τοὺς λόγους λύραν μοι γενέσθαι
καὶ ποιήσιν, ἵνα τι κατὰ σοῦ νεανιεύσωμαι ὁποῖον Σιμωνίδης ἢ
Πίνδαρος κατὰ Διονύσου καὶ Απόλλωνος.

70 (43 B., 24 D.)

- 575 Schol. Ap. Rhod. iii 26, p. 216 W.

Ἀπολλώνιος μὲν Ἀφροδίτης τὸν Ἔρωτα γενεαλογεῖ, . . . Σιμωνίδης
δὲ Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεως·

σχέτλιε παῖ δολομήδεος Ἀφροδίτας,
τὸν Ἄρηι †δολομηχάνωι τέκεν

Schol. Theocr. xiii 1-2, p. 258 W. τὸν Ἔρωτα . . . Σιμωνίδης Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης.
Serv. in Verg. *Aen.* i 664, i 190 seq. T.-H. secundum Simoniden qui dicit Cupidinem
ex Venere tantum esse progenitum; quamquam alii dicant ex ipsa et Marte, alii
ex ipsa et Vulcano etc.

1 -μήδεος Rickmann (Diss. Rostoch. 1884 p. 36): -μηδες cod. L., -μητες P; -μητις
coni. Bergk Ἀφροδίτα coni. Ursinus 2 Ἄρηι codd. LF: ἀρει PAH κακο-
μαχ- coni. Bergk, θρασυμαχ- Wilam.

71 (21 + 200^A B.)

- 576 Schol. Eur.
- Med.*
- 5, ii p. 142 Schw. (cod. B)

δέρας· τὸ δέσμα. τοῦτο οἱ μὲν ὀλόχρυσον εἶναί φασιν, οἱ δὲ
πορφυροῦν. καὶ Σιμωνίδης ἐν τῷ εἰς Ποσειδῶνα ὕμνῳ ἀπὸ τῶν ἐν
τῇ θαλάττῃ πορφυρῶν κεχρῶσθαι αὐτὸ λέγει.

Schol. Ap. Rhod. iv 176-7, p. 271 W. πολλοὶ δὲ χρυσοῦν τὸ δέσμα εἰρήκασιν, οἷς
Ἀπολλώνιος ἠκολούθησεν, ὁ δὲ Σιμωνίδης ποτὲ μὲν λευκόν, ποτὲ δὲ πορφυροῦν. Tzetz.
chil. i 430 seq., p. 19 Kiessling Ἄτρεως δ' ἐν τοῖς θρέμμασιν ἦν τι χρυσοῦν ἄρνιον, / ὁ
Σιμωνίδης πορφυροῦν εἶναί δὲ τοῦτο λέγει

72 (44-45 B., 26-25 D.)

577 Plut. *Pyth. orac.* 17, iii 43 Pohl.-Siev.

Μουσῶν γὰρ ἦν ἱερὸν ἐνταῦθα περὶ τὴν ἀναπνοὴν τοῦ νάματος
 ὄθεν ἐχρῶντο πρὸς τε τὰς λοιβὰς <καὶ τὰς χέρνιβας> τῷ ὕδατι
 τούτῳ, ὥς φησι Σιμωνίδης·

(a) ἔνθα χερνίβεσσιν ἀρύεται τὸ Μοισᾶν
 καλλικόμων ὑπένερθεν ἀγνὸν ὕδωρ.

μικρῷ δὲ περιεργότερον αὐθις ὁ Σιμωνίδης τὴν Κλειῶν προσειπὼν·

(b) ἀγνᾶν ἐπίσκοπε χερνίβων,

φησί,

πολύλιστον ἀρύντεσσιν ἄχρυσόπεπλον

.....(....) εὐῶδες ἀμβροσίων ἐκ μυχῶν ἐραννὸν ὕδωρ λαβόν.†

οὐκ ὀρθῶς οὖν Εὐδοξος ἐπίστευσε τοῖς Στυγὸς ὕδωρ τοῦτο καλεῖσθαι
 πεφῆνασι.

(a) 1 εἰρύεται codd., corr. Turnebus τε Μοισᾶν codd., corr. Bergk (vulgo τε
 cum Reiskio del.) (b) 1 ἐπίσκοπε Schneidewin: -σκοπον codd. 2 ἀρ-
 ὄντεσσιν Emperius (et Schneidewin): ἀραιὸν τέ ἐστιν codd. post ἀχρυσόπεπλον
 lacuna litt. 16 in cod. E, 20 in cod. B, quibus solis haec tradita sunt 3 ἐρα-
 νὸν codd., corr. Turnebus e.g. πολὺλλιστον <δ τ' add. Bergk> ἀρύν-/τεσσι
 χρυσόπεπλε (Hiller) <Κλειοῖ / παρέχεις> εὐῶδες ἀμβροσίων / ἐκ μυχῶν ἐραννὸν
 ὕδωρ / , mox sub λαβόν latet fortasse λοιβᾶν, sim.

73 (201 B.)

578 Himer. *or.* lxii 54, p. 226 Colonna

διὸ δὴ καὶ Σιμωνίδῃ πεῖθομαι ὅπερ ἐκεῖνος ἐν μέλεσι περὶ Μουσῶν
 ἀνύμνησε. φησὶ γὰρ δήπου τοῦτο ἐκεῖνος· αἰεὶ μὲν αἱ Μοῦσαι
 χορεύουσι καὶ φίλον ἐστὶ ταῖς θεαῖς ἐν ᾧδαῖς τε εἶναι καὶ κρούμασιν.
 ἐπειδὴν δὲ ἴδωσι τὸν Ἀπόλλωνα τῆς χορείας ἡγείσθαι ἀρχόμενον,
 τότε πλεόν ἢ πρότερον τὸ μέλος ἐκτεῖναισιν ἥχον τινα παναρμόνιον
 καθ' Ἑλικῶνος ἐκπέμπουσιν.

74 (58 B., 37 D.)

579 Clem. Alex. *strom.* iv 7. 48, ii 270 Staehlin

εἰκότως οὖν Σιμωνίδης γράφει·

ἐστὶ τις λόγος

τὰν Ἀρετὰν ναίειν δυσαμβάτοις ἐπὶ πέτραις,

†νῦν δέ μιν θοαν† χῶρον ἀγνὸν ἀμφέπειν·

οὐδὲ πάντων βλεφάροισι θνατῶν

5 ἔσοπτος, ὦι μὴ δακέθυμος ἰδρῶς

ἔνδοθεν μόλῃ,

ἔκῃ τ' ἐς ἄκρον ἀνδρείας.

Theodoret. *gr. aff. cur.* xii 46, p. 311 R. οὐ τοίνυν μάλα προσήκει θαυμάζειν . . .
 Σιμωνίδην τὰν Ἀρετὰν εἰρηκότα ναίειν δυσβάτοις ἐπὶ πέτραις

2 ναίειν Theod. (ναίειν δὲ cod. M): νέειν Clem. δυσβάτοις Theod. (-τους codd.
 MSC, ibidem ἐπὶ πέτρας) 3 nondum sanatus: omnino improbandum quod
 coni. Wilam. νυμφᾶν δέ μιν θοᾶν χορόν, vid. H. Fraenkel *Dicht. und Philos.* (1951)
 405 n. 21, Perrotta *Maia* 5 (1952) 242 seqq.; sententiae aptum foret ἐγγὺς δέ μιν θεῶν
 (hoc iam Wakefield) χῶρον κτλ.; cf. adesp. 100 (a) 1 ἀγχοτάτω θεῶν 4 βλε-
 φάροισι Ilgen sine adnot. *carm. conu.* p. 224: -οις Clem. 5 ἔσοπτος Clem.
 δ' ἀκέ- Clem. 7 ἀνδρείαι coni. Wilam., improbat Perrotta l.c. 248

75

580 Himer. *or.* xxxi 5, p. 135 Colonna

ἐπεὶ καὶ Σιμωνίδης ὁ Κεῖος Ἰέρων<α> πέμπων ἐκ Σικελίας ἐπ'
 ἄλλης γῆς ἤπτετο μὲν λύρας, ἤπτετο δὲ δάκρυα μίξας τοῖς κρούμασιν.

Ἰέρων cod., corr. Wilam. SS 153 n. 2 (idem perperam dicit carmen Simonideum
 ab Himerio esse fictum)

76 (57 B., 48 D.)

581 Diog. Laert. i 89, p. 22 seq. Cobet

οὗτος (scil. Κλεόβουλος) ἐποίησεν αἵσματα καὶ γρίφους εἰς ἔπη
 τρισχίλια. καὶ τὸ ἐπίγραμμα τινες τὸ ἐπὶ Μίδαι τοῦτόν φασι ποιῆσαι·
 χαλκὴ παρθένος εἰμί, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι· | ἔστ' ἂν ὕδωρ
 τε νάηι καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ, | ἡέλιος δ' ἀνιὼν λάμπῃ λαμπρὰ
 τε σελήνῃ, | καὶ ποταμοὶ γε ῥέωσιν, ἀνακλύζῃ δὲ θάλασσα, | αὐτοῦ

τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ | ἀγγελέω παριούσι Μίδας
ὅτι τῇδε τέθαπται. φέρουσι δὲ μαρτύριον Σιμωνίδου αἶσμα ὅπου
φησί·

τίς κεν αἰνήσειε νόμι πῖσυνος Λίνδου ναέταν Κλεόβουλον,
ἀεναοῖς ποταμοῖς¹ ἄνθεσι τ' εἰαρινοῖς
ἀελίου τε φλογὶ χρυσέας τε σελάνας
καὶ θαλασσαῖαισι δύναισ' ἀντία θέντα μένος στάλας;
5 ἅπαντα γάρ ἐστι θεῶν ἥσσω· λίθον δὲ
καὶ βρότεοι παλάμαι θραύοντι· μωροῦ
φωτὸς ἄδε βούλα.

cf. Plat. *Phaedr.* 264 C-D

1 νῶι cod. Mon. 3 χρυσᾶς codd., corr. Hermann 4 ἀντιθέντα codd.,
corr. Bergk; ἀντιτιθέντα conl. Schneidewin et Mehlhorn στή· codd. 6 βρό-
τεοι codd., corr. Hermann

77 (66 B., 38 D.)

582 Aristeid. *or.* xlvi 143, ii 192 Di.

ὄρα μὴ λέοντα ξυρεῖν ἐπιχειρῶμεν, οὐ Θρασύμαχον συκοφαντεῖν
ἐπιχειροῦντες ἀλλὰ κωμωδεῖν Περικλέα, καὶ ταῦτα εἰς δειλίαν,
ἔπειτ' αὐτοὶ δόξωμεν ἀνδρειότεροι τοῦ δέοντος εἶναι τοῖς βουλομένοις
ἀντικατηγορεῖν, καὶ φανῇ τι καὶ δειλίας, εἰ δὲ βούλει, σιωπῆς
ἀκίνδυνον γέρας, ὥς τις τῶν Κείων ἔφη ποιητής. ad haec schol. iii 501
Di. τὸ δὲ σιωπῆς ἀκίνδυνον γέρας ἐκ Σιμωνίδους ἐστὶ τοῦ Κ(ε)ίου.
accedunt sine nom. auct. Stob. *ecl.* iii 33. 5, iii p. 679 H. Ἀθηνοδώ-
ρου· ἔστι καὶ τὸ σιγᾶν ἀκίνδυνον γέρας, ubi σιγᾶν M, σιγῆς S;
Athenodori nomen e loco Plut. *reg. et imp. aphorhth.* 207 C, ii 107
N.-S.-T., fluxit, ubi Athenodorum Augustus apud se retinuisse
dicitur εἰπὼν ὅτι· ἔστι καὶ σιγῆς ἀκίνδυνον γέρας. etiam I.G. xiv
2136 ἐστι δε και σιγαν ακινδυνον γερας. cf. Horat. *carm.* iii 2. 25,
alios multos, in quorum numero Sopatrus *Rhet. Gr.* viii 119. 11
Walz; Clem. Alex. *paedag.* ii 7. 58, i 192 St., *strom.* ii 15. 68, ii 149
St.; Iulian. *or.* i 3 B, i 3 Hertl.; Liban. *declam.* 15. 4, vi 117
Foerster; Philo *vit. Mos.* i 52, iv 188 Cohn-W.; Apostol. *cent.* vii
97, ii 422 L.-S., Arsen. p. 242 Walz.

incertum quid Simonides dixerit: fortasse

ἔστι καὶ σιγᾶς ἀκίνδυνον γέρας.

78 (80^B B., 47 D.)

583 Athen. (om. E) ix 374 D

Σιμωνίδης

ἡμερόφων' ἀλέκτωρ

ἔφη.

ἡμερο- Ursinus, denuoque Casaubon qui *diei nuntius* interpr.; ἡμερο- Schneidewin aut -φωνος ἀλέκτωρ (Casaubon) aut -φων' ἀλεκτορ (Edmonds) scribendum credideris

79 (71 B., 57 D.)

584 Athen. xii 512 C

καὶ οἱ φρονιμώτατοι δέ, φησὶν (scil. Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός), καὶ μεγίστην δόξαν ἐπὶ σοφίαι ἔχοντες μέγιστον ἀγαθὸν τὴν ἡδονὴν εἶναι νομίζουσιν, Σιμωνίδης μὲν οὕτωςι λέγων·

τίς γὰρ ἀδονᾶς ἄτερ θνα-
τῶν βίος ποθεινὸς ἢ ποι-
α τυραννίς;

τᾶσδ' ἄτερ οὐδὲ θεῶν ζηλωτὸς αἰών.

1 γὰρ om. E θνη- AE 4 τᾶς δ' AE: δ' secl. Kaibel, fort. recte, cf. Wilam. *GV* 426 n. 1 ζαλ- edd. vett. (Ursinus, Stephanus, Neander in *Gnomolog.*)

80 (72 B., 44 D.)

585 Athen. (om. E) xiii 604 A-B

(auctor est Io Chius) καὶ πρὸς τόδε ἡμείφθη ὁ Ἑρετριεύς· . . . οὐκ εὖ εἶρηκε Φρύνιχος (*TGF* fr. 13 N.) πορφυρέας εἰπὼν τὰς γνάθους τοῦ καλοῦ· . . . γελάσας ἐπὶ τῷ Ἑρετριεῖ Σοφοκλῆς· οὐδὲ τόδε σοι ἀρέσκει ἄρα, ὦ ξένε, τὸ Σιμωνίδειον, κάρτα δοκέον τοῖς Ἕλλησιν εὖ εἰρησθαι·

πορφυρέου ἀπὸ στόματος
ἰεῖσα φωνὰν παρθένος

non ita Simonides: δ' ἀπὸ con. Schneidewin; ἀπὸ del. Naek

81 (73 B., 45 D.)

586 Et. Mag. 813. 5, Et. Sym. cod. V ibid. Gaisf.

χλωρῆς ἀηδών· ἀπὸ τοῦ χρώματος. ἡ διότι ἐν ἔαρι φαίνεται ὅτε
πάντα χλωρά. οἱ δὲ τὴν χλωροῖς ἡδομένην. ἀληθὲς δὲ τὸ πρῶτον·
τοιαύτην γὰρ τὴν πτέρωσιν ἔχει. καὶ Σιμωνίδης·

εὖτ' ἀηδόνες πολυκώτιλοι
χλωραύχενες εἰαριναί

Schol. Hom. *Od.* 19. 518, ii 684 Di. (fere eadem Eust. *Od.* 1875. 41) καὶ παρὰ
Σιμωνίδῃ δὲ χλωραύχενες λέγονται αἱ ἀηδόνες

1 δεῦτ' coni. Schneidewin

82 (59 B., 58 D.)

587 Herodian. π.μ.λ. ᾱ 12, II 919. 12 (cf. I 399. 1, II 312. 20) L.

οὐδὲν εἰς ὕρ λῆγον οὐδέτερον μονοσύλλαβον ἀλλὰ μόνον τὸ πύρ.
ὅπερ Σιμωνίδης καὶ ἔνεκα μέτρου δισυλλάβως ἀπεφῆνατο·

τοῦτο γὰρ μάλιστα φῆρες ἐστύγεον πύρ.

ἐστύγεον πύρ cod. Vindob. 294 teste Ludwich *Rh. Mus.* 38 (1883) 378: ἐς τὸ γὰρ
πύρ cod. Haun. 1965 teste Egenolff *Rh. Mus.* 35 (1880) 101

83 (244 B.)

588 Hesych. s.v.

ναιρηῖσιν ἱπποῖς· τοῖς (τὸν cod.) ἀπὸ Νεαίρας. καὶ Σιμωνίδης·
νέαιραν γνάθον. [Νέαι(ρα) δὲ χωρίον ἐν Λήμνῳ]

ναιαιρας et ναιαιραν cod. omnia incerta

84 (20 B.)

589 Himer. or. xxxix i, p. 159 Colonna

Ἡλεῖοί ποτε τῆς Σιμωνίδου λύρας λαβόμενοι, ὅτε ἐπὶ τὴν Πίσαν
ἔσπευδεν ὕμνῳ κοσμήσαι τὸν Δία, δημοσίαι φωνῇ τὴν Διὸς πόλιν
πρὸ (πρὸς codd., corr. Wernsdorf) Διὸς αἰδεῖν ἐκέλευον.

fort. ποτε Σιμωνίδου τῆς λύρας λαβομένου scribendum cf. fr. 128 infra

85 (226 B.)

590 Plut. *vit. Arat.* 45. 7, iii 1. 355 L.-Z.

καὶ γὰρ εἰ δεινὸν ἄνδρας ὁμοφύλους καὶ συγγενεῖς οὕτω μεταχειρί-
σασθαι δι' ὀργήν, ἀλλ'

ἐν ἀνάγκαις γλυκὺ γίνεται καὶ τὸ σκληρόν,

κατὰ Σιμωνίδην, ὥσπερ ἀλγοῦντι τῷ θυμῷ καὶ φλεγμαίνοντι
θεραπείαν καὶ ἀναπλήρωσιν προσφέροντων.

τὸ σκλ. Madvig: οὐ σκληρόν codd.; σκληρόν sine τὸ Simonidi reddidit Bergk.
poetae verba leviter detorta: ἐν δ' ἀνάγκαις γλυκὺ γίνεται / καὶ σκληρόν, sim.,
possis

86 (15 B., 18 D.)

591 Plut. *quomodo adul. ab amico* 2, i 98 Pat.-Weg.-Pohl.

ἔτι δ' ὥσπερ ὁ Σιμωνίδης τὴν ἵπποτροφίαν φησὶν οὐ Ζακύνθῳ
(λακύνθῳ codd., corr. Vulcobijs) ὀπαδεῖν ἀλλ' ἀρούραισι πυρο-
φόροις, οὕτως τὴν κολακείαν ὀρώμεν οὐ πένησιν οὐδ' ἀδόξοις οὐδ'
ἀδυνάτοις ἀκολουθοῦσαν ἀλλ' οἴκων τε καὶ πραγμάτων μεγάλων
ὀλίσθημα καὶ νόσημα γινομένην κτλ.

ἵπποτροφία γὰρ οὐ Ζακύνθῳ / ἀλλ' ἀρούραισι πυροφόροις ὀπαδεῖ restit. Schneidewin

87 (64 B., 50 D.)

592 Plut. *quomodo adul. ab amico* 24, i 130 Pat.-Weg.-Pohl.

τὸν δὲ κρεῖττονα τρέμει καὶ δέδοικεν, οὐ μὰ Δία παρὰ Λύδιον
ἄρμα πεζὸς οἰχνεύων (Pind. fr. 206 Sn.), ἀλλὰ

παρὰ χρυσὸν ἐφθόν,

ὥς φησι Σιμωνίδης,

ἀκήρατον οὐδὲ μόλυβδον ἔχων.

χρυσὸν ἀπεφθον coni. Herwerden οὐλομόλυβδος ἔων coni. Bergk

88 (47 B., 43 D.)

- 593 Plut.
- quomodo prof. virt.*
- 8, i 158 Pat.-Weg.-Pohl.

ὥσπερ γὰρ ἄνθεσιν ὀμιλεῖν ὁ Σιμωνίδης φησὶ τὴν μέλιτταν
ξανθὸν μέλι μηδομένην.

id. *de audiendo* 8, i 84 P.-W.-P. sine nom. auct. ξανθὸν μέλι μηδόμεναι; *de amore proliis* 2, iii 257 P.-S. ξανθὸν μέλι μηδομένην; An. Ox. Cramer iii 173. 13 μέλιτταν Μούσης οὐκ ἀπὸ τινων θύμων καὶ δριμυτάτων ἀνθέων ξανθὸν μέλι μηδομένην, ὡς φησιν ὁ Σιμωνίδης, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἀνω λειμῶνων ἐργαζομένην τὸ μέλι τὸ σόν. Plato *Ion* 534 A-B sine nom. auct. λέγουσι . . . οἱ ποιηταὶ ὅτι ἀπὸ κρηνῶν μελιρρύτων ἐκ Μουσῶν κήπων τινῶν καὶ ναπῶν δρεπόμενοι τὰ μέλη ἡμῖν φέρουσιν ὥσπερ αἱ μέλιτται, καὶ αὐτοὶ οὕτω πετόμενοι. alia multa conguessit Oates, *Influence of Sim. upon Horace* 99 n. 204, velut Ar. *Av.* 748 seq., Horat. *carm.* iv 2. 27 seq., Iulian. *or.* viii 241 A, i 312 Hertl.

ὀμιλεῖ δ' ἄνθεσι / ξανθὸν μέλι μηδομένα, similia, e Plutarcho edd. (ἄνθεσιν <ὥτε> μέλισσα / ξανθὸν κτλ. Bergk)

89 (63 B., 59 D.)

- 594 Plut.
- an seni resp. ger.*
- i, v i. 21 seq. Hub.-Pohl.

πολιτεία δὲ δημοκρατικὴ καὶ νόμιμος ἀνδρὸς εἰθισμένου παρέχειν αὐτὸν οὐχ ἥττον ἀρχόμενον ὠφελίμως ἢ ἀρχοντα καλὸν ἐντάφιον ὡς ἀληθῶς τὴν ἀπὸ τοῦ βίου δόξαν τῷ θανάτῳ προστίθῃσι. τοῦτο γὰρ

ἔσχατον δύεται κατὰ γὰς,

ὥς φησι Σιμωνίδης.

Horat. *carm.* iii 2. 21 seq. imitatum esse coni. Oates

90 (41 B., 40 D.)

- 595 Plut.
- quaest. conv.*
- viii 3. 4, iv 270 Hub.

νηνεμία γὰρ ἡχῶδες καὶ γαλήνη καὶ τούναντίον, ὡς Σιμωνίδης φησίν·

οὐδὲ γὰρ ἐννοσίφυλλος ἀήτα
τότ' ὦρτ' ἀνέμων, αἶτις κ' ἀπεκώλυε
κιδναμένα μελιαδέα γάρυν
ἀραρεῖν ἀκοαῖσι βροτῶν.

2 fort. τότ' ἐ<π>ῶρτ'; cf. Hom. *Od.* 3. 176 ὦρτο δ' ἐπὶ . . . οὗρος ἀήμεναι κατεκώ-
λυε codd., correxi JHS 71 (1951) 142 3 σκιδ- codd., corr. Wyttenbach (et
Schneidewin: -μέναν coni. idem)

91 (206 B.)

596 Schol. Ap. Rhod. iv 1212-14, p. 310 W.

Ἐφύρα ἡ Κόρινθος ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Ἐπιμηθέως θυγατρός.
 Σιμωνίδης (P: Εὖμηλος L; Εὖμηλος δὲ καὶ Σιμωνίδης conl.
 Schneidewin) δὲ ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος, γυναικὸς
 δὲ γενομένης Ἐπιμηθέως.

92 (74 B., 46 D.)

597 Schol. Ar. Av. 1410, p. 257 White

καὶ παρὰ τὸ Σιμωνίδου·

ἄγγελε κλυτὰ
 ἕαρος ἀδυνόδμου
 κυανέα χελιδοῖ

 ibid. 1301, p. 239 White εἰς τὰ Σιμωνίδου μέλη αἰνίττεται· κυανέα χελιδῶν

metr. incert.: fort. ἀγγελεῖ κλυτὰ ἕαρος ἀδ. = - - - - - (ita iam
 Schneidewin et Bergk) 1 κλητὰ codd. ΓΕ 2 ἕαρος καὶ Γ² et var. lect.
 E -οδμᾶς Γ, corr. Γ²

93 (76 B., 55 D.)

598 Schol. Eur. Or. 235, i 122 Schw.

Σιμωνίδης·

τὸ δοκεῖν καὶ τὰν ἀλάθειαν βιᾶται.

eadem ibid. 782. Plato *Resp.* ii 365 C sine nom. auct. τὸ δοκεῖν, ὡς δηλοῦσί μοι.
 οἱ σοφοί, καὶ τὰν ἀλάθειαν βιᾶται

τὰν ἀλάθειαν Plat. codd. (ἀλή- cod. D), Eur. schol. 235 cod. A (τὴν ἀλή-): τὰ
 μάλα θεία Eur. schol. 235 codd. MTB

94 (79 B., 60 D.)

599 Schol. A Hom. *Il.* 2. 2, i 70 Di.

νήδυμος· . . . οἱ δὲ μεθ' Ὀμηρον καὶ χωρὶς τοῦ ν λέγουσι. καὶ
 Ἀντίμαχος (fr. 94 Wyss)· ἐπεὶ ῥά οἱ ἡδυμος ἐλθών. καὶ Σιμωνίδης·
 οὗτος δέ τοι ἡδυμον ὕπνον ἔχων

Eust. *Il.* 163. 28 οἱ δὲ παλαιοὶ φασὶ καὶ δῖχα τοῦ ὕ εὐρίσκεσθαι ἡδυμον παρὰ τοῖς μεθ'
 Ὀμηρον ὡς παρὰ Ἀντιμάχῳ καὶ Σιμωνίδῃ

ἡδυμον cod. sec. Dindorf: si recte, errant Bergk, Diehl

95 (78 B., 41 D.)

600 Schol. B Hom. *Il.* 21. 126, iv 258 Di.

καὶ ἔστιν ἡ φρίξ κινουμένου τοῦ πνεύματος ἀρχή. Σιμωνίδης δὲ
 αὐτὴν καὶ δεῖξαι πειρώμενος οὕτως ἔφη·
 ἐς ἅλα στίζουσα πνοιά

eadem Porphy. *quaest. hom.* i 289 seq. Schrader

εἶσ' conl. Bergk, 'nisi ὡς malis' -οῖσα Schneidewin πνοά Ursinus

96 (232 B.)

601 Schol. T Hom. *Il.* 24. 5, vi 445 Maass

πανδαμάτωρ· Σιμωνίδης
 δαμασίφωτα

τὸν ὕπνον καλεῖ.

Schol. B *ibid.* iv 334 Di., fere eadem sed ὕπνον in αὐτὸν corruptum (nisi ἄωρον
 Simonidi reddendum). Eust. *Il.* 1336. 6 ἰστέον δὲ ὅτι Ὀμηρος μὲν πανδαμάτορα τὸν
 ὕπνον ἔφη, Σιμωνίδης δὲ σμικροπρεπῶς, φασί, δαμασίφωτα

97 (75 B., 49 D.)

602 Schol. Pind. *Ol.* ix 74, i 285 Dr. (cod. A)

δοκεῖ δὲ τοῦτο πρὸς τὸ Σιμωνίδειον εἰρησθαι· ἐπεὶ ἐκεῖνος
ἐλασσωθεὶς ὑπὸ Πινδάρου λουδορίας ἔγραψε κατὰ τοῦ κρίναντος
Ἀγαθωνίδου (ἀγαθῶν εἰδέου cod., corr. Drachmann; idem nomen
restituit Wilam. in Pind. fr. 128. 2 Sn.), ἐπειδὴ ἐκεῖνος εἶπεν·

ἐξελέγχει νέος οἶνος οὔπω

〈τὸ〉 πέρυσι δῶρον ἀμπέλου·

†ὁ δὲ μῦθος· ὁ δὲ κενεόφρων· κούρων δέ,†

διὰ τοῦτο ὁ Πίνδαρος ἐπαινεῖ παλαιὸν οἶνον.

lectio et metr. incert.

Boeckh)

δ' ὅδε μῦθος
Bergk

1 ὁ νέος cod., ὁ del. Gerhard (δ' ὁ νέος conl.
2 τὸ suppl. Gerhard et Boeckh (sed deletο -πω)

3 κούρων

(vel κενεοφρόνων), alia possis; ὁ δὲ μῦθος κενεόφρων conl.

98 (69 B., 54 D.)

603 Schol. Soph. *Ai.* 377, p. 36 Papag.

ἐπ' ἐξειργασμένοις· ἐπὶ τετελεσμένοις καὶ ἴασιν οὐκ ἔχουσιν, κατὰ
τὸ Σιμωνίδου·

τὸ γὰρ γεγενημένον οὐκέτ' ἄρεκτον ἔσται.

Suda iv 547 A. s.v. τί δὴτ' ἂν ἀλγοίης· . . . κατὰ τὸ Σιμωνίδου· τὸ γὰρ—ἔσται.
cf. Plut. *consol. Aroll.* 26, i 237 Pat.-Weg.-Pohl. τὸ μὲν γὰρ γεγενημένον οὐδὲ
θεῶι δυνατόν ἐστι ποιῆσαι ἀγένητον

99 (70 B., 56 D.)

604 Sext. Emp. *adv. mathem.* xi 49, p. 386 Mutschmann

Σιμωνίδης μὲν γὰρ ὁ μελοποιός φησι μηδὲ καλᾶς σοφίας εἶναι
χάριν εἰ μὴ τις ἔχοι σεμνὴν ὑγίαν.

οὐδὲ καλᾶς σοφίας ἐστὶν χάρις / εἰ μὴ τις ἔχει σεμνὰν ὑγίαν restit. Schneidewin,
Bergk

100 (77 B., 52 D.)

605 Theodorus Metochita *misc. philos. et hist.*, p. 90 Mueller-Kiessling

μόνος ἄλιος ἐν οὐρανῶι,

φησὶ Σιμωνίδης.

ἄλιος codd. Aug. et Mon. οὐρανοῖς codd., -ῶ Schneidewin de ἐν delendo
cogitavit Bergk, de <ἐστιν> post ἄλιός inserendo Koster

101 (243 B.)

606 Tzetz. in Hes. *op.* 372, iii 198 Gaisf.

κωτίλη γὰρ ἡ χελιδὼν διὰ τὸ λάλος εἶναι παρά τε Ἀνακρέοντι (fr.
108) καὶ Σιμωνίδῃ καλεῖται.

etiam cod. Laur. xxxii 16 (saec. xiii ex.) sec. Reitzenstein *Ind. Lect. Rost.*
1892/3 p. 15 κωτίλλουσα· πολυλογούσα. κωτίλη γὰρ ἡ χελιδὼν παρὰ Ἀνακρέοντι καὶ
Σιμωνίδῃ.

102

607 P.Berol. 13875 ed. Zuntz *CR* 49 (1935) 4; saec. ii p.C.

[πὸς· ἐξήρκει ἡ ἑτέρα ἀντωνυμία ἢ ἡ νιν ἢ ἡ ἐκείνον. οὐδὲ
πελέκεις οὐδὲ σερῆν· ταῦτα πρὸς Σιμωνίδην, ἐπεὶ ἐκεῖνος ἐν ἐνὶ
[ᾧ]σματοι ἐπόησεν σερῆνα (σειρῆνας pap., corr. e.p.) τὸν Πεισί-
στρατον. ἐν ἄλλοις δὲ αἰσμασι καὶ τὸν πελεκυφ[ό]ραν ἵππον ὀνομάζε[ι,
τ]ὸν χελιδόνα ἐπίσημον ἔχοντα· χελιδόνας γὰρ ἵππους [ἔστιζον.]

e comment. in Pind. ut vid.; de Didymo auctore cogitat Zuntz πελεκυφόρας:
manifesto Simonidis est (Pind. fr. 339 a Sn.), nam ἐν ἄλλοις αἰσμασι oppositum est
ἐν ἐνὶ αἰσματι

cf. Turyn *Pind.* fr. 291 adn.

608 P.Oxy. 2434 commentarium prim. ed. Lobel, saec. ii p.C. (p. post.)

fr. 1 (a) + 2

φησι κωκυτὸν [
 τούτῳ ὁ Σιμωνίδης
 νοίτο περὶ τοῦ[.] οὐ[
 ÷ .ν εὐλόγως ἡ παρ[.] [
 5 τον ἐθρήνουν ἐπιω[.]
 ἔοικεν δαίμονι[.]
 [.] ἑτοῖμοι στενά[.] ξ[.] εἰν γ[.] ἄρ τὸ
 ὄλον συνημ[.] ἐν- ἄν] γένοι-
 το ῥῆσις περὶ τῶ[.] ...
 10 την σφαζομέν[.] .ν
 τὸν λαὸν αὖει[.] ν
 .ιτ' ἐπὶ τὸ ἐναγ[.] τίον[.] ν[.] [...] ἐξ-
 αλλαγῇ. μητρὶ δὲ ὑπ' οὐδενὸς
 ἄν ἡττηθείη ἢ λύπη, ἀναιρου-
 15 μένων δὲ τῶν παῖ[.] δων[.] εἰ τοῖ-
 μον στενά[.] ζειν. φέρεται [δὲ καὶ] ἀλ-
 λη γραφή· ἐμοὶ δὲ τίς ἄμφα...
 πάνυ σαφὲς ἀπὸ τῆς προκειμ[.] ἐ-
 νης] ἐξηγήσεως. παρατηρεῖν δε[
 20]ς πέπλασται ὁ λόγος αὐ
] γὰρ ἐν Μυκάναισι δ' αὐ
] τασεὺς κωκυτὸν ἦκο
] πειν· οἱ δὲ γε κωκύοντες
 I (b) ἐ]πρασσον ὅτι οὐχὶ ἀναιρε-
 25] νλη ἀλλὰ ἐπὶ τιμῇ του
 δαιμ[.]] ντουτοδε αὐτὸ ἠθικῶς
 ἀπηγ[.]] εν τῇ[.] ἀναφωνήσει χρη
 σα[.] . α[.] το τίς ἄμφατις ἔσται
] K[.]] . ε . οι βαρειαλαῖ
 30] . α . [] vestigia[
 επει[.]
 σθα[.]
] ονι[.]

omnia suppl. e.p. 4 init. fort. *ων vel σον* 7] : fort. *υ vel ν*
 12 pro .ι, fort. η]: ἐξ- veri sim. 17 *αμφατι*, sequentia obscura; post *τι*,
 hastae tres inclinatae, una brevior a linea dextrorsum asc. inter duas longiores
 quarum prior in spatium inter lineas surgit, posterior fort. (*έστι*) significat
 19 seq. δε[ι *στι / ήθικω*], e.p. 22]*τασενε* non intellegitur 24 seqq. si
 fr. 1 (b) recto stat loco (vid. e.p.), fort. *στι οὐχί ἀναίρεσις φαύλη ἀλλὰ ἐπὶ τιμῇ*
τοῦ δαιμονίου· τοῦτο δὲ αὐτὸ ήθικῶς ἀπήγγειλεν τῇ ἀναφωνήσει χρησάμενος, e.p.
 28 *ἀμφατις* non intellegitur 29 seq. *βαρεῖα λαίλαψ* possis, e.p.
 lemmata vel lemmatum paraphrasis notanda ut vid. 1 *κωκυτόν* (cf. 22 seq.);
 7 *έτοιμοι στενάζειν* (cf. 15 seq.); 11 *τὸν λαὸν αὔει*; 17 *έμοι δέ τίς κτλ.*; 21 seq. γὰρ *έν*
Μυκ. κτλ.; 28 seqq.

fr. 3

· ·
]εκ.[
]αυταιμ[
]ηγεγον[
 · · ·

fr. 4

· ·
]υκαι.[
].γραφ[
]αφορια.[
]ηρεθηκ[
 5]εν[
]ωιηε.[
]φανω[
].οντι.[
]ολογοσε.[
 · · ·

6 [: π veri sim., etiam ν possis

fr. 6

· ·
].[
].ουτω[
]αγεμ[
].ουτε[
 5]υρυχορ[
]αναρ[
].[
 · · ·

5 ε]ύρυχορ- veri sim.

fr. 5

· ·
]εστα[
].[]ενκ[
]ταιδεκα[
]κλεχεω[
 5]νιγννα.[
].ουκατε.[
].αιεκτο.[
].ραι. .t.[
]ωτουκατ[
 10]ιθοσφω.[
 · · ·

fr. 7

· ·
]δρογκ[
].υπαρχ[
]ωνομ[
]παραλλασσ[
 5]παραμα^σ.[
].οιπροφθ[
]νεκεινου.[
 · · ·

INCERTUM UTRUM EX EPIGRAMMATIS AN
EX ELEGIIIS

ex eleg. vel epigr. dubio procul Apollon. Soph. s.v., p. 582 de Villoison (= 84 v. 7 B., 51 D.) *ξεινοδόκων γὰρ* (Bergk: δ' codd.) *ἄριστος ὁ χρυσὸς ἐν αἰθέρι λάμπων*; cf. Et. Mag. 610. 46, Et. Sym. cod. V ibid., Et. Gud. 414. 35, Zonar. 1415. Plut. *an seni etc.* i 784 B, *πόλις ἄνδρα διδάσκει, κατὰ Σιμωνίδην* (= 67 B., 53 D.).

104 (215 B.)

- 609 Schol. Pind. *Ol.* xiii 31, i 364 Dr.

παρόσον καὶ ποιηταὶ διασημότατοι ἐν Κορίνθῳ ἐγένοντο, ὧν ἦν καὶ Αἴσων, οὗ μέμνηται Σιμωνίδης.

iure suspectus hic 'Aeson' (*Αἴγων* cod. C): *Ἀρίων* conl. Wilam., *Κιναιθων* Bergk

105 (220 B.)

- 610 Steph. Byz. s.v., i 57 Meineke (= Hdn. I 119. 11 L.)

Ἀκανθος . . . τὸ ἐθνικὸν τῆς Ἀκάνθου Ἀκάνθιος, ἐξ οὗ καὶ παροιμία· Ἀκάνθιος τέττιξ, ἐπὶ τῶν ἀφώνων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ τῆς χώρας τέττιγες, ὡς Σιμωνίδης.

cf. Diogenian. *cent.* i 22, ii 5 L.-S. *Ἀκάνθιος τέττιξ· ἐπὶ τῶν ἀμούσων· παρόσον οὗτοι οὐκ αἰδουσιν*; Apostol. *cent.* i 100^a, xvi 32, al., omnes sine nom. auct.; cf. etiam Pausan. vi 6. 4

106 (229 B.)

- 611 Phot. *lex.* p. 96 Reitz.

ἀμύνεσθαι· Θουκυδίδης (i 42) ἀντὶ τοῦ ἀμείβεσθαι, Σιμωνίδης δὲ ἀντὶ τοῦ χάριτας ἀποδιδόναι, Σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπαλεξῆσαι (fr. 1004 P.).

fere eadem Suda s.v. i 148 Adler, Zonar. s.v.; cf. Aristoph. Byz. ap. schol. Lips. Hom. *Il.* 5. 266, i 243 Bachm., Alcman fr. i. 65

107 (230 B.)

- 612 Schol. T Hom.
- Il.*
15. 625, vi 145 Maass

καὶ Σιμωνίδης

ἀνεμοτρεφῆων πυλάων

εἴρηκεν.

Eust. *Il.* 1034. 2 Σιμωνίδης γοῦν, φασί, κατὰ τοῦτο τὸ σημαινόμενον πύλας ἀνεμοτρεφῆας λέγει, τὰς εὐτόνους δηλαδὴ

fort. ἀνεμοτρεφῆων <δὲ> πυλάων, e dact. hexam. 'postes ex validis arboribus' interpr. Schneidewin *conl. crit.* 173; cf. ἀνεμοτρεφῆς ἔγχος

108 (211 B.)

- 613 An. Par. Cramer i 166. 11 (Anon. περὶ Ἱππομάχου)

εἴ γε βούλεσθε μὴ ληρεῖν ἀλλὰ τοὺς Ἑλλήνας ἐλευθερῶσαι καὶ κτήσασθαι πάλιν αὖ τὴν πατρώϊαν ἡγεμονίαν, ἀπροφασίστως δουλεύοντα, κατὰ τὸν Σιμωνίδην κτλ.

109 (231 B.)

- 614 Athen. iii 99 B

οἶδα δ' ὅτι καὶ Σιμωνίδης που ὁ ποιητὴς

ἀρίσταρχον

εἶπε τὸν Δία.

cf. Bacchyl. xiii 58

110 (210^B B.)

- 615 Menand. π. ἐπίδευκτ. i 2,
- Rhet. Gr.*
- ix 133 Walz (333 Spengel)

πεπλασμένοι δὲ (εἰσὶν ὕμνοι) ὅταν αὐτοὶ σωματοποιῶμεν καὶ θεὸν καὶ γονὰς θεῶν ἢ δαιμόνων, ὥσπερ Σιμωνίδης <τὴν>

Ἀῦριον

δαίμονα κέκληκε, καὶ ἕτεροι Ὅκνον καὶ ἕτεροι ἕτερόν τινα.

111 (218 B.)

- 616 Plut.
- vit. Ages.*
- 1, iii 2. 215 L.-Z.

διὸ καὶ φασιν ὑπὸ τοῦ Σιμωνίδου τὴν Σπάρτην προσηγορεῦσθαι
δαμασίμβροτον,
ὥς μάλιστα διὰ τῶν ἐθνῶν τοὺς πολίτας τοῖς νόμοις πειθηνίους καὶ
χειροήθεις ποιούσαν ὥσπερ ἵππους εὐθύς ἐξ ἀρχῆς δαμαζομένους.

112 (233 B.)

- 617 Schol. BT Hom.
- Il.*
15. 713, iv 104 Di., vi 151 Maass

μελάνδετα· σιδηρόδετα, ἐπεὶ φησιν Ἡσίοδος (om. T) μέλας δ'
οὐκ ἔσκε σίδηρος (οφ. 151). οἶον ἐκ σιδήρου τὰς λαβὰς ἔχοντα
δεδεμένas (B: οἱ δὲ μελα<ί>νας λαβὰς ἔχοντα T). τὴν δὲ λαβὴν
δεσμὸν καλεῖ ὁ Σιμωνίδης, οἱ δὲ ἐπιμελῶς ἐνδεδεμένα ὡς (om. T)
πρὸς τὴν λαβήν.

113 (235 B.)

- 618 Et. Mag. 38. 46, Et. Sym. cod. V
- ibid.*
- Gaisf. (= Hdn. II 251. 10 L.)

εἰριπόνοι δμωαί·

Σιμωνίδης ἐκ τοῦ εἰριοπόνοι, συγκοπῆι τοῦ δ. οὕτως Ἡρωδιανὸς
περὶ Παθῶν.

αἰριπόλοι δμωαί (δμωαί om. Et. Sym. Vb) et τοῦ αἰριπόλοι (D, Et. Sym. Va,
αἰριοπόλιον Et. Sym. Vb, αἰροπόλοι P) codd.: corr. Edmonds cf. Sud. s.v.
εἰροπόνος, ii 534 Adler

114 (236 B.)

- 619 Schol. Aesch.
- Cho.*
- 324, p. 362 Vitelli-Wecklein

ἡ γνάθος συνήθης, ὡς ὁ κρημνὸς λέγει Πίνδαρος καὶ ἡ ἡχὴ
Σιμωνίδης.

obscurum quid de Simonide voluerit dicere scholiasta

115 (237 B.)

- 620 Schol. ABT Hom.
- Il.*
4. 79, i 172, iii 199 Di., v 129 Maass

θάμβος

δὲ οὐδετέρως παρ' Ὀμήρῳ, Σιμωνίδης δὲ (AT: παρὰ δὲ Σιμωνίδῃ
B) ἀρσενικῶς.

116 (223 B.)

- 621 Himer.
- or.*
- xxvii 30, p. 126 Colonna

καὶ Σιμωνίδῃ καὶ Βακχυλίδῃ ἢ Ἰουλῖς (ἢ πόλεις cod. Rom.,
πόλεις cod. Nap., corr. Wernsdorf) ἐσπούδασται.

117 (238 B.)

- 622 Schol. A Hom.
- Il.*
9. 586, i 333 Di.

κεδνότατοι· ὅτι σωφρονέστατοι. ὁ δὲ Σιμωνίδης

κεδνούς

τοὺς φίλους.

118 (239 B.)

- 623 Schol. T Hom.
- Il.*
24. 228, vi 459 Maass

Ἀρίσταρχος δὲ φησι τὴν

κιβωτὸν

λέξιν νεωτέραν εἶναι· ἀγνοεῖ δὲ ὅτι καὶ Σιμωνίδης καὶ Ἑκαταῖος
μέμνηται αὐτῆς.

119 (240 B.)

- 624 An. Ox. Cramer i 424. 13 (= Hdn. I 216. 14 L.)

τὰ εἰς τὸς δισύλλαβα ἀπαρασχημάτιστα ἔχοντα ἐν τῇ πρὸ τέλους
τὸ ρ βαρύνεται· κύρτος, Μύρτος ἢ πόλεις,

κίρτος·

παρὰ Σιμωνίδῃ ἢ χρῆσις.

κίρτος ignotum: σκίρτος coni. Hecker

120 (241 B.)

- 625 Et. Mag. 692. 25, Et. Sym. cod. V. ibid. Gaisf. (= Hdn. II 410 L.)

πρώϊρα· σὺν τῷ ι. . . . εὖρηται κατὰ διάστασιν, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ· κυανοπρωῖρους, καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ·

κυανοπρωῖραν.

τὸ δὲ πρώϊρα οἱ μὲν διὰ τοῦ ι λέγουσιν ὡς ἀπὸ τοῦ πρώϊρα κατὰ διάστασιν τοῦ ι πρώϊρα· ὁ δὲ Ἑρωδιανὸς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφει πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν διὰ τοῦ εἰρα.

cf. Et. Gen. B p. 256 Miller πρώϊρα· διὰ τοῦ εἰρα ὡς παρὰ Ἀπολλωνίῳ, οἱ δὲ κατὰ πρώϊραν ἔσω ἄλως (Ap. Rhod. i 372)

καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ κυανοπρωῖραν Et. Sym., ^ασιμωνι^δ κυανοπρωῖ^{αν} in margine Et. Mag. cod. M, tum in textu τὸ δὲ πρώϊρα

121 (228 B.)

- 626 Et. Gen. A (Reitzenstein
- Gesch. Etym.*
- p. 25) et B (Miller
- Mélanges*
- p. 28); cf. Et. Mag. 83. 42 (Reitz. ibid. p. 239 seq.), Et. Sym. cod. V. ibid. Gaisf. (= Hdn. II 387. 2 L.)

ἀμυθῆσαι· Σιμωνίδης τὸν ἀριθμὸν ἄμυθρον εἶπεν καθ' ὑπερβιβασμόν (ὑπέρθεσιν Et. Mag.), οἶον·

†κύματ'† ἄμυθρον

. . . οὕτως Ἑρωδιανὸς περὶ Παθῶν καὶ Μεθόδιος.

κύματα Et. Gen. A, κύματ' B: om. Et. Sym. κυμάτων ἄμυθρον conl. Bergk vid. Callim. fr. 314 Pf.

122 (222 B.)

- 627 Plut.
- vit. Them.*
- i, i 171 seq. L.-Z.

ὅτι μέντοι τοῦ Λυκομιδῶν γένους μετέιχε δῆλόν ἐστι. τὸ γὰρ Φλυῆσι τελεστήριον, ὅπερ ἦν Λυκομιδῶν κοινόν, ἐμπρησθὲν ὑπὸ τῶν βαρβάρων αὐτὸς ἐπεσκεύασε καὶ γραφαῖς ἐκόσμησεν, ὡς Σιμωνίδης ιστόρηκεν.

123 (217 B.)

- 628 Plut.
- vit. Lycurg.*
- 1, iii 2. 2 L.-Z.

οὐ μὴν ἀλλὰ καίπερ οὕτως πεπλανημένης τῆς ἱστορίας πειρασόμεθα τοῖς βραχυτάτας ἔχουσιν ἀναλογίας ἢ γνωριμωτάτους μάρτυρας ἐπόμενοι τῶν γεγραμμένων περὶ τοῦ ἀνδρὸς ἀποδοῦναι τὴν διήγησιν. <. . .> ἐπεὶ καὶ Σιμωνίδης ὁ ποιητῆς οὐκ Εὐνόμου λέγει τὸν Λυκοῦργον πατρὸς ἀλλὰ Πρυτάνιδος καὶ τὸν Λυκοῦργον καὶ τὸν Εὐνομον. οἱ πλείστοι σχεδὸν οὐχ οὕτω γενεαλογοῦσιν, ἀλλὰ κτλ.

Schol. Plat. *Resp.* 599 D, p. 271 Greene ἦν δὲ κατὰ Σιμωνίδην Πρυτάνιδος μὲν υἱὸς Εὐνόμου δὲ ἀδελφός, καὶ θεῖος τοῦ Εὐνόμου υἱοῦ Χαριλάου τοῦ βασιλεύσαντος τῆς Σπάρτης. cf. Dion. Hal. *ant.* ii 49

124 (199 B.)

- 629 Schol. Theocr. xii 27, p. 255-6 W.

Νισαῖοι Μεγαρήες ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς· (1) schol. Κ ναυτικοὶ γάρ εἰσι. μαρτυρεῖ δὲ αὐτοῖς <καὶ> Σιμωνίδης <τὴν> ναυτικὴν. (2) schol. UEAGPT καὶ Σιμωνίδης ἐπαινεῖ τοὺς Μεγαρεῖς.

125

- 630 Schol. Marc. Dion. Thrac. 7, p. 346. 25 Hilg.

ἐὰν εἰς σύμφωνον λήγηι συλλαβή, τὸ ζ τῆς ἐξῆς ἀρκτικὸν οὐκ ἔσται, εἰ μὴ βάρβαρος εἴη λέξις, οἷον Ἀριοβαρζάνης, ἢ σύνθεσις, ὥς τὸ

μελάνζοφος

παρὰ Σιμωνίδην.

μελάνζοφος etiam Et. Mag. 370. 20 sine nom. auct.

126 (246 B.)

631 Athen. xi 498 E

Σιμωνίδης δὲ

οὐατόεντα σκύφον

ἔφη.

eadem Eust. II. 870. 6, Od. 1775. 19

fort. e dact. hexam., σκύφον οὐατόεντα

127 (198 B.)

632 Strabo ix 5. 20, ii 322 seq. Kramer

διὰ δὲ τὸ ἀναμιξέ οἰκεῖν Σιμωνίδης Περραιβοὺς καὶ Λαπίθας καλεῖ τοὺς Πελασγιώτας ἅπαντας, τοὺς τὰ ἐῷα κατέχοντας τὰ περὶ Γυρτῶνα καὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πηνειοῦ καὶ Ὀσσαν καὶ Πήλιον καὶ τὰ περὶ Δημητριάδα καὶ τὰ ἐν τῷ πεδίῳ, Λάρισαν Κρανῶνα Σκοτούσσαν Μόψιον Ἄτρακα καὶ τὰ περὶ τὴν Νεσσωνίδα λίμνην καὶ <τὴν> Βοιβηίδα. ὧν ὁ ποιητὴς ὀλίγων μέμνηται διὰ τὸ μὴ οἰκισθῆναι πω τᾶλλα ἢ φαύλως οἰκισθῆναι διὰ τοὺς κατακλυσμοὺς ἄλλοι ἄλλους γινομένους. ἐπεὶ οὐδὲ τῆς Νεσσωνίδος μέμνηται λίμνης, ἀλλὰ τῆς Βοιβηίδος μόνον.

128 (247 B.)

633 Schol. Pind. Ol. i 28, i 27 Dr.

τὸ

Πίσας

δὲ συσταλτέον διὰ τὸ ἀντίστροφον. οὕτω δὲ οἱ περὶ Πίνδαρον καὶ Σιμωνίδην.

cf. fr. 84 supra

129 (194 B.)

634 Athen. v 210 A-B

Πολέμων ὁ περιηγητὴς εἶπεν ἐν γ' τῶν πρὸς Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονον ἐξηγούμενος διάθεσιν ἐν Φλιοῦντι κατὰ τὴν πολεμάρχειον στοὰν γεγραμμένην ὑπὸ Σίλλακος τοῦ Ῥηγίνου, οὗ μνημονεύουσιν Ἐπίχαρμος (fr. 163 K.) καὶ Σιμωνίδης.

130 (212 B.)

635 Schol. Ap. Rhod. i 583-4, p. 50 W.

νήσος γὰρ ἡ Σκίαθος τῆς Θεσσαλίας ἐγγὺς Εὐβοίας, ἥς καὶ Σιμωνίδης μέμνηται.

carmini ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχίαι adscripsit Schneidewin; cf. Hdt. vii 176. 1, 183. 2, viii 7. 1

131 (248 B.)

636 Choerob. in Theodos. can. i 267. 25 Hilg. (= An. Bekker iii 1424 = Hdn. I 18. 12, II 627. 8 L.)

πλατυτέρα δέ ἐστιν ἡ εἰς ᾧ λήγουσα κατάληξις, σπανιωτέρα δέ ἡ εἰς ᾧ. σπανίως γὰρ εὗρηται ἐν χρήσει ἡ εἰς ᾧ κατάληξις, ὡς παρὰ Σιμωνίδη.

τριγλῶخين οἰστός,

καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ (fr. 1. 36 Pf.).

132 (249 B.)

637 Et. Gen. B p. 291 Miller

υἱός· ἐστὶν υἱὸς ὡς ὄφιος ὄφιος. εἴρηται ἡ εὐθεία παρὰ Σιμωνίδη, συναίρεσι τοῦ ι καὶ υ εἰς τὴν υἱ δίφθογον, υἱὸς προπαροξυτόνως· ἐξ Ἰλίου υἱὸς ἄποινα (Il. 2. 230). ἡ δοτικὴ δι· Νηληϊῶι υἱῷ (Il. 2. 20). ὁ δὲ Ἡρωδιανός, ὁ ἐστὶν υἱὸς διὰ τῆς υἱ δίφθογου, τοῦτο ἡγεῖται υἱὸς καὶ κατὰ συναίρεσιν υἱός. κατὰ δὲ τὴν εὐθεῖαν οὐ πάσχει συναίρεσιν, ἐπειδὴ οὐδέποτε μετὰ τῆς υἱ δίφθογου εὐρίσκεται ἐπιφερομένου συμφώνου, οἶον ἄρπυια, μνῖα.

ita cod.; manifeste corrupta refert, et manet incertum qua forma noster sit usus. παρὰ Σιμωνίδη συναίρεσι τοῦ ι καὶ υ εἰς τὴν υἱ δίφθογον, <υἱς· ἡ γενικὴ> υἱὸς προπαροξυτόνως κτλ. coni. Edmonds, sed vjd. Bergk ad loc.

133 (250 B.)

638 Et. Gud. 645. 43

φύξιμος ὁδμή·

ἢ φυγὴν ἐμποιοῦσα. Σιμωνίδης ὁ Κήιος ἀπὸ τῆς Κέου.

Σιμωνίδης ὁ Τήιος ἀπὸ τῆς Τέω cod. cf. Nicand. Ther. 54, ubi πύξιον ὁδμήν cod.
Paris. suppl. 247, φύξιμον dett., φύξιον coni. O. Schneider

134 (224 B.)

639 Herodian. *de soloec.* ap. An. Gr. Boissonade iii 250

γίνεται τοῖνυν περὶ τὰ πρόσωπα σφάλματα . . . οἶον

ὥς δὴ ἐγὼ γελαῖ

παρὰ τῷ λυρικῷ Σιμωνίδῃ. τὸ γὰρ ἐγὼ πρώτου ἐστὶ προσώπου,
τὸ δὲ γελαῖ τρίτου.

γελαῖ(ι) codd. AC: -ῶ BD delirat grammaticus: dixit Simonides '(ille), ut
ego, ridet'; simile Archil. P.Oxy. 2310 fr. 1 col. i 45 ἵος μάντις ἀλλ' ἐγὼπέσοι = ἐγὼ
εἰπέ σοι similiter Schneidewin ad loc.

135 (225 B.)

640 Ammian. Marcell. xiv 6. 7, p. 13 Clark = i 18 Gardthausen

ut enim Simonides lyricus docet, beate perfecta ratione
victuro ante alia patriam esse convenit gloriosam.

136 (195 B.)

641 Mythogr. Vat. iii, tractat. vi, Class. Auct. e Vat. codd. edit. iii
206 Mai

neque verum est, inquiunt, animam deserere corpus, cum
potius corpus animam deserat. hinc et Simonides poeta et
Statius itidem in viii, odi artus fragilemque hunc corporis
usum / desertorem animi.

137 (191 B.)

642 (a) Plato *Resp.* i 331 D-E

οὐκ ἄρα οὗτος ὁρος ἐστὶν δικαιοσύνης, ἀληθῇ τε λέγειν καὶ ἀ
ἀν λάβῃ τις ἀποδιδόναι; — πάννυ μὲν οὖν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ὑπολαβὼν
ὁ Πολέμαρχος, εἴπερ γέ τι χρὴ Σιμωνίδῃ πιεῖσθαι. . . — λέγε δὴ,
εἶπον ἐγώ, σὺ ὁ τοῦ λόγου κληρονόμος, τί φῆις τὸν Σιμωνίδην λέγοντα
ὁρθῶς λέγειν περὶ δικαιοσύνης; — ὅτι, ἦ δ' ὅς, τὸ τὰ ὀφειλόμενα
ἐκάστωι ἀποδιδόναι δίκαιόν ἐστι. τοῦτο λέγων δοκεῖ ἔμοιγε καλῶς
λέγειν. — ἀλλὰ μέντοι, ἦν δ' ἐγώ, Σιμωνίδῃ γε οὐ ῥαίδιον ἀπιστεῖν·
σοφὸς γὰρ καὶ θεῖος ἀνὴρ.

etiam in sequentibus multa Simonidis mentio

(b) Procl. in Hes. *op.* 707, iii 317 Gaisf., p. 217 Pertusi (= Plut.
comment. in Hes. vii 85 Bernad.)

Σιμωνίδης γοῦν ταύτην εἶναι δικαιοσύνην ὥρίσατο, τοὺς φίλους
εὖ ποιεῖν ἄμεινον δ' ὁ Πυθαγόρειος λόγος, εἰπὼν χρῆναι φέρειν τὰ
ἀμαρτήματα τῶν φίλων εἰς δύναμιν.

138 (193 B.)

643 Plut. *vit. Thes.* 10, i 1. 9 L.-Z.

οἱ δὲ Μεγαρόθεν συγγραφεῖς ὁμόσε τῇ φήμῃ βαδίζοντες καὶ τῷ
πολλῷ χρόνῳ, κατὰ Σιμωνίδην, πολεμοῦντες, οὐθ' ὑβριστὴν οὔτε
ληιστὴν γεγονέναι τὸν Σκεῖρωνά φασιν.

id. *de Is. et Osir.* 23, ii 3. 22 N.-S.-T. ὁκνῶ δὲ μὴ τοῦτ' ἦι τὰ ἀκίνητα κινεῖν καὶ
πολεμεῖν οὐ τῷ πολλῷ χρόνῳ, κατὰ Σιμωνίδην, μόνον, πολλοῖς δ' ἀνθρώπων ἔθνεσι
κτλ. cf. Aristot. *pol.* ii 2. 10, 1264 a 2, p. 38 Immisch χρὴ προσέχειν τῷ πολλῷ χρόνῳ
καὶ τοῖς πολλοῖς ἔτεσιν, ἐν οἷς οὐκ ἂν ἔλαθεν, εἰ ταῦτα καλῶς εἶχεν

139 (219^A B.)644 Schol. Eur. *Rhes.* 5, ii 326 Schw.

οἱ ἀρχαῖοι εἰς τρεῖς φύλακας νέμονται τὴν νύκτα. "Ομηρος [[δέ]]·
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει (*Od.* 14. 483).
Στησίχορος (fr. 91) δὲ καὶ Σιμωνίδης πενταφύλακόν φασιν [[ὑποτί-
θεσθαι τὴν νύκτα]].

^{XP}
στησί δὲ ὁ σιμωνίδης, tum φησιν, cod. A, corr. Schwartz; Στησίχορον δὲ ὁ Σιμων-
ίδης φησιν conl. Vater

INCERTUM AN EX APOPHTHEGMATIS

140 (19 B.)

645 Aristot. *phys.* Δ 13. 222 b 16 ed. Ross

ἐν δὲ τῷ χρόνῳ πάντα γίνεται καὶ φθείρεται. διὸ καὶ οἱ μὲν σοφώτατον ἔλεγον, ὁ δὲ Πυθαγόρειος Πάρων ἀμαθέστατον, ὅτι καὶ ἐπιλανθάνονται ἐν τούτῳ. ad haec Simplicius *comment. in Ar. graec.* ix 754. 7 Diels Σιμωνίδης μὲν γὰρ σοφώτατον, ὅτι γίνονται ἐπιστήμονες ὑπὸ χρόνου. Πάρων δὲ ὁ Πυθαγόρειος ἀμαθέστατον, ὅτι ἐπιλανθάνονται ὑπὸ χρόνου. οὗτος δὲ ἔοικεν εἶναι οὐ καὶ Εὐδήμος ἀνωνύμως ἐμνήσθη, λέγων ἐν Ὀλυμπίαι Σιμωνίδου τὸν χρόνον ἐπαινοῦντος ὡς σοφώτατον, εἴπερ ἐν αὐτῷ αἱ μαθήσεις γίνονται καὶ αἱ ἀναμνήσεις, παρόντα τινὰ τῶν σοφῶν εἰπεῖν· τί δέ, ὦ Σιμωνίδη, οὐκ ἐπιλανθανόμεθα μέντοι ἐν τῷ χρόνῳ; καὶ μήποτε καὶ παρὰ Ἀριστοτέλει ἐν τῷ· ὁ δὲ Πυθαγόρειος Παρων, τὸ Παρων οὐκ εἶναι ὄνομα κύριον ἀλλὰ μετοχήν.

similia Themistius *ibid.* v 158. 26 Schenkl; Philoponus *ibid.* xvii 767. 7 (hic sine nom. auct.) Vitelli

sunt qui ad carmen epinicium vel hymnum in Iovem Olympium referre existiment: de apophthegmate quoque cogitare possit

141 (192 B.)

646 Theon *progymn.* xxxiii, *Rhet. Gr.* i 215 Walz

βλαβερῶς παραινεί Σιμωνίδης παίζειν ἐν τῷ βίῳ καὶ περὶ μηδὲν ἀπλῶς σπουδάζειν.

142 (221 B.)

647 Athen. ii 40 A

Σιμωνίδης τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τίθησιν οἴνου καὶ μουσικῆς.

143 (196 B.)

648 Plut. *consol. Apoll.* 17, i 229 Pat.-Weg.-Pohl.

τὰ γὰρ χίλια καὶ τὰ μύρια κατὰ Σιμωνίδην ἔτη στιγμή τίς ἐστιν ἀόριστος, μᾶλλον δὲ μόριόν τι βραχύτατον στιγμῆς.

cf. *ibid.* 31 (i 243 P.-W.-P.), *de educ. puer.* 17 (*ibid.* i 25)

649 artis metricae scriptorum testimonia

(a) Mar. Vict. *Gramm. Lat.* vi 73. 8 Keil; trimetrus (scil. dactylicus) autem acatalectus, qui e tribus, ut: cui non dictus Hylas puer; hoc hemiepes dicitur, quo Simonides frequenter usus est . . . pentametrus acatalectus, qui e quinque, ut: Phoebus me docuit iuga Pieridum sequi; et hoc simonidium dicitur. (cf. Serv. *cent. metr.* iv 461. 5 K.)

(b) *ibid.* vi 126. 6 K.: hic versus ab Archebulo archebulius dictus est, non ipso auctore editus, sed ab eo frequenter usurpatus; nam et Ibycus et Pindarus et Simonides hoc versu longe ante usi ostenduntur. similia Caes. Bass. vi 256. 8 seqq. K.

(c) Censorini *fragm. de musica* vi 607 K.: mox Archilochus et Simonides trimetrum iambicum <et> choriacum catalecticum tetrametron composuerunt.

(d) Serv. *cent. metr.* iv 462. 22 K. (de anapaesticis): de simonidio. simonidium constat trimetro hypercatalecto, ut est hoc: tuba terribili procul aere sonat, clipeum quate miles. cf. *etiam* iv 460. 23.

(e) Priscian. *de metr. Terent. Gramm. Lat.* iii 428 K. (continuatur Simon. fr. 28 supra): Alcman autem in primo catalecticum trimetrum fecit habentem in quarto loco modo iambum modo spondeum, sic (fr. 14 (b)). hic quarto loco spondeum habet. similiter (fr. 14 (c)), quarto loco spondeum posuit . . . teste Heliodoro, qui ait Simoniden hoc frequenter facere.

(f) Hephaest. *ench.* p. 67. 10 Consbr. ἐπωδικὰ μὲν οὖν ἐστίν, ἐν οἷς ὁμοίοις ἀνόμοιόν τι ἐπιφέρεται, ὡς τὰ γε πλεῖστα Πινδάρου καὶ Σιμωνίδου πεποιήται.

DUBIA ET SPURIA

650 Et. Gud. ap. Reitzenstein *Gesch. Etym.* p. 161. 4

Σελεύκου· Ἰλεύς. . . . ταῦτα παρατίθεται ἐν δ' Σιμωνίδου.

vid. Jacoby *FGH* i p. 479. Simonides noster non est

146 (190^A B.)

651 Ambigebatur de Carm. Conv. 7:

Clem. Alex. *strom.* iv 5. 23, ii 258 Staehlin ὁ μὲν οὖν Σιμωνίδης καθάπερ καὶ Ἀριστοτέλης ὑγιαίνειν μὲν ἀριστον ἀνδρὶ γράφει, δεύτερον δ' εὐφῶα καὶ καλὸν γενέσθαι, τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως. Schol. in Aristot. *Rhet.* 1394 b 13, *comment. in Ar. graec.* cxi 2 p. 301. I Rabe (= An. Par. Cramer i 291) τὸ ἀνδρὶ δ' ὑγιαίνειν ἀριστον Σιμωνίδου ἐστὶν ἀπὸ τῶν σκόλιων αὐτοῦ ἐπ' αὐτῶν οἱ δ' Ἐπιχάρμου. Schol. in Plat. *Gorg.* 451 E, p. 133 Greene τὸ σκόλιον τοῦτο οἱ μὲν Σιμωνίδου φασίν, οἱ δὲ Ἐπιχάρμου. ἐστὶ δὲ τοιοῦτον· ὑγιαίνειν—φίλων. Cf. etiam schol. Lucian. *de lapsu inter salut.* 6; Theodoret. *gr. aff. cur.* xi 14, p. 276 R.; Platoni, Anaxandridae ignotum fuisse carminis auctorem e *Gorg.* l.c. (ὁ τὸ σκόλιον ποιήσας), Athen. xv 694 E (Ἀναξανδρίδην . . . λέγοντα οὕτως· ὁ τὸ σκόλιον εὐρὼν ἐκείνος, ὅστις ἦν) recte monuit Bergk *PLG* p. 645. Cf. etiam Stob. iv 39. 9, p. 904 Hense *Σκληρίου· ὑγιαίνειν—φίλων*, Apostol. *cent.* xvii 48 d, ii 698 L.—S. Respicunt Plato *Legg.* i 631 C, ii 661 A, recentiores quos commemorat Bergk in adnot.

147

652 Ambigitur etiam de sequentibus:

(i) Papyr. Paris. quam ed. Blass *Rh. Mus.* 32 (1877) 450 seqq. (cf. Buecheler ibid. 461 seq.; Wilam. *TG* 48, *Pindaros* 153) = Bergk *fr. adesp.* 85, Schroeder *Pind.* p. 558, Turyr *Pind.* fr. 237, Snell *Pind.* fr. 333. Pindaro dederat Blass, negavit Bergk; primo Simonidi, mox Pindaro Wilam.; nil nisi gen. in -ω exeuntes obstat censuit Schroeder (contulerat Blass *Pind. Nem.* iii 10 οὐρανῶ: schol. Vat. αἰολικῶς ἀντὶ τοῦ οὐρανοῦ; iii 24 ὑπερόχως: schol. δωρικῶς ἀντὶ τοῦ ὑπερόχους).

rursus exscribendum esse non censui: alioquin adespotis addidissem.

(ii) P.S.I. n. 1181 quam ed. Vogliano *Pap. Gr. e Lat.* x (1932) 169: causam video nullam cur Simonidi tribuatur (= Bacchyl. fr. 60 Snell).

(iii) Pap. anon. = *Pind.* fr. 54 Turyr, 52 n Snell.

(iv) praeterea Simonidis nomen invenies in contextu incerto vel ignoto P.Oxy. 220 col. v init.; P. Univ. Giss. 40 col. ii init., al.; accedit etiam P.Varsov. (1935) 7 = *Eos* 34 (1932-3) 200.

(v) Plut. *vit. et poes. Hom.* 2 *Ομηρον τοίνυν Πίνδαρος μὲν ἔφη Χίων τε καὶ Συμυρναίων γενέσθαι, Σιμωνίδης δὲ Χίων.—ad Sem. Amorg. fr. 29 (Diehl) referendum. Claudian *epist.* ii 9, ii 135 Jeep (= Sim. 227 B.), *fors iuvat audentes, prisci sententia vatis.* / *hac duce non dubitem te reticente loqui.*—hic pro *prisci* legitur *socii* cod. G, *chii* codd. LV1, et *Cei* Scaliger cum cod. det. Heinsii. Apul. *apolog.* 9 (de amatoris), *fecere tamen et alii talia, etsi vos ignoratis: apud graecos Teius quidam et Lacedaemonius et ticiuist cum aliis innumeris, etiam mulier Lesbia, lascive illa quidem,* etc.) hic *Cius, Ceus, Cei*, etiam *Cous* con. docti; vid. Koerte *Herm.* 53 (1918) 139, Schmid *Gr. Lit.* I i 515 n. 19. amatorii carminis nullum exstat in Simonidis reliquiis fragmentum. Hesych. s.v. *πτωκῶς κύπειρος· παρὰ Σιμμίαι ἢ πόα διὰ τὸ χθαμαλὴ εἶναι*: hic pro *Σιμμίαι*, *Σιμωνίδη* con. Bergk (= Sim. 242); *Simmiae* (= fr. 12 *Coll. Alex.* Powell) non sine causa abiudicavit. de P.Strasb. inv. gr. 1406-9 (Snell *Herm. Einzelschr.* v 98 seqq.: = *adesp.* 3 infra) vid. Lobel, P.Oxy. xxv (1959) p. 45 n. 2.

653 Aristot. *Melaph.* N 3. 1091 a 5

πάντα δὴ ταῦτα ἄλογα, καὶ μάχεται αὐτὰ ἑαυτοῖς καὶ τοῖς εὐλόγοις, καὶ ἔοικεν ἐν αὐτοῖς εἶναι ὁ Σιμωνίδου μακρὸς λόγος. γίνεται γὰρ ὁ μακρὸς λόγος ὥσπερ ὁ τῶν δούλων ὅταν μὴ ἐν ὑγιᾶ λέγωσιν. ad haec Alex. Aphrodis. *comment. in Ar. graec.* i 818. 3 Hayduck σαφές ἔσται προειποῦσι τίς ἐστὶν ὁ Σιμωνίδου λόγος. ὁ Σιμωνίδης ἐν τοῖς λόγοις οὐς ἀτάκτους ἐπιγράφει μιμεῖται καὶ λέγει οὐς εἰκὸς ἐστὶ λόγους λέγειν δούλους ἐπταικότας πρὸς δεσπότας ἐξετάζοντας αὐτοὺς τίνος ἕνεκα ταῦτα ἐπταίκασι· καὶ ποιεῖ αὐτοὺς ἀπολογουμένους λέγειν πάνυ μακρὰ καὶ πολλὰ, οὐδὲν δὲ ὑγιᾶς ἢ πιθανόν, ἀλλὰ πᾶν τὸ ἐπιφερόμενον ἐναντίον τῷ προφρασθέντι· τοιοῦτον γὰρ ὡς εἰκὸς τὸ βάρβαρον καὶ παιδείας ἄμοιρον.

Simonidi adscribatur libellus cuius index erat Ἱτακτοὶ Λόγοι, 'historiae miscellaneae': de quo nihil scimus nisi quod scholiasta memorat. mihi non persuadent qui ad Simonidem genealogum vel Amorginum referunt (vid. Schmid *Gr. Lit.* I i 149 n. 4). de apophthegmatum anthologia cogitat Wilam. *SS* 149 n. 4; hoc probabile.

Apophthegmata Simonidea non exscribo, quamquam perscrutatus sum si forte lateret aliquid quod ad carmen Simonideum videretur esse referendum: in sequentibus nihil huiusmodi invenio—

I. Fabulae de naufragiis:

(i) Schol. a correctore in marg. sup. cod. Palatini p. 219 ad *Anth. Pal.* vii 77 (= 81 Diehl, 129 Bergk) adscriptum: Σιμωνίδης εὐρὼν νεκρὸν ἐν νήσῳ τινὶ θάψας ἐπέγραψεν (sequitur [80] Diehl, 128 Bergk). ὁ ταφὴς νεκρὸς ἐπιφανὲς τῷ Σιμωνίδῃ ἐκώλυσε πλεῖν· διὰ τῶν συμπλεόντων μὴ πεισθέντων αὐτὸς μείνας σώζεται καὶ ἐπιγράφει τόδε τὸ ἐλεγείον τῷ τάφῳ (sequitur [81] Diehl, 129 Bergk). cf. Cic. *de div.* i 56, ii 136; Val. Max. i 7 ext. 3; Aristeid. *or.* schol. iii 533 Di.; Liban. viii 42 F.; Tzetz. *chil.* i 619 seqq.; quae omnia exscripsit examinavit Boas *de ep. Sim.* pp. 98 seqq., 196 seqq., 223 seq., al. vid. etiam Bergk, Diehl ad loc.; Wilam. *de tribus carm. lat.* p. 7 seq.; Oates *Influence of Sim. upon Horace* cap. i.

fabulam a Stoicis propagatam e melico Simonidis carmine originem duxisse nemo potest credere.

(ii) Phaedrus *fab.* iv 22: homo doctus in se semper divitias habet. / Simonides, qui scripsit egregium melos, / quo paupertatem sustineret facilius, / circum ire coepit urbes Asiae nobiles, e.q.s. usque ad v. 27: sunt qui opinentur historiam e carmine Simonideo esse sumptum; vid. Schmid *Gr. Lit.* I i 507. ego non credo.

II. Fabulae miscellaneae:

Hibeh Papyri i (1906) n. 17 pp. 64–65 ed. Grenfell & Hunt, saec. iii med. a.C.

(Sim. et Themistocles) Plut. *vit. Them.* 5, i 1. 177 L.–Z. (Sim. et Pausanias) id. *consol. Apoll.* 6, i 215 P.–W.–P., cf. Aelian. *v.h.* ix 41 (Sim. et Hiero) Plat. *ep.* 2, 311 A; Xenophon *Hiero* capp. i–ix; cf. Aelian. *v.h.* xii 25, ix i, iv 15; Cic. *de nat. deor.* i 22, p. 23 Plasb.; Aristot. *Rhet.* ii 16. 1391 a 2; cf. Stob. *eccl.* iv 31. 32, v 744 H., iv 29. 25, v 711 H. (= Plut. *de nobil.* 18; Aristot. *fr.* 92 R.); Plat. *Resp.* vi 489 B; etiam Athen. xiv 656 C, D (Sim. et Hipparchus) Aelian. *v.h.* viii 2 (de philargyria) Stob. *eccl.* iii 10. 61, iii 423 H.; Plut. *an seni etc.* 5, v 1. 28 Hub.–Pohl. (alia miscellanea) Plut. *quaest. conv.* ix 15. 2, iv 333 Hub. (et vid. Schmid *Gr. Lit.* I i 516 n. 6); Argum. Theocr. xvi, p. 325 W. (cf. Plut. *de curios.* 10, *de sera num. vind.* 11; Stob. iii 10. 38, iii 417 H.; schol. Ar. *Pac.* 697; Tzetz. *chil.* viii 814 seqq.); Plut. *quaest. conv.* iii init., iv 79 Hub.; *de garrul.* 23, iii 311 P.–S. (cf. *tuend. san.* 7 = Stob. iii 33. 12, iii 680 H.; *de educ. puer.* 14); Plut. *de aud. poet.* 1, i 29 P.–W.–P.; Stob. iii 2. 41, iii 188 H.; iv 34. 59, v 843 H.

CORINNA

Pindarine aequalis an saec. iii a.C. p. post. vixerit
Corinna nescimus: vid. Lobel *Herm.* 65 (1930) 356
seqq., Page *Corinna* (1953) 65 seqq.; manet res in
ambiguo.

1 (4+5 D.)

654 P.Berol. 284 *BKT* v 2 (1907) p. 19 seqq. (saec. ii p.C.) prim. ed.
Schubart & von Wilamowitz-Moellendorff

(a) col. i-iv

col. i

]υστεφανον
]γῶγ' ἐπιδῆ
]επ' ἀκρῦ
]χορδάς
 5]ρῶντ' οριων
]νφουλονορίνι
]
]
]ηί
 10 γ]ενεθλᾶ·
]δᾶ
]εν[.]Κώρει-
 τες ἔκρου]ψαν δάθιο[ν θι]ᾶς
 βρέφο]ς ἄντροι, λαθρά[δα]ν ἄγ-
 15 κο]υλομείταο Κρόνω, τα-
 νικά νιν κλέψε μάκηρα Ῥεία
 (←)μεγ]άλαν τ' [ἀ]θανάτων ἔσ-
 s] ἔλε τιμάν· τάδ' ἔμελιψεμ·
 μάκαρας δ' αὐτίκα Μώση
 20 φ]ερέμεν ψᾶφον ἔ[τ]αττον
 κρ]ουφίαν κάλπιδας ἐν χρου-
 σοφαῖς· τὸ δ' ἄμα πάντε[s] ὤρθεν·
 πλίονας δ' εἶλε Κιθηρών·
 τάχα δ' Ἑρμᾶς ἀνέφαν[έν
 25 νι]ν αούσας ἐρατὰν ὥς
 ἔ]λε νίκαν στεφ[ᾶ]νυσιν
]ατώ ανεκόσμιον
 μάκα]ρες· τῷ δὲ νόος γεγάθι·
 (←)ὁ δὲ λο]ύπησι κά[θ]εκτος
 30 χαλεπ]ήσιν Φελι[κ]ῶν ἐ-
]λιττάδα [π]έτραν

CORINNA 654

.....]κεν δ' ὅ[ρο]ς· ὑκτῶς
]ων οὐψ[ό]θεν εἵρι-
 (← σέ νιν ἐ]μ μου[ρι]άδεσσι λάυς·
 35]εγ[...]νεγ[...]...]
]ροσίασ[.]
]τριχα[...]ς
]ρσμελ[...]ων
]...]...
 40]σόρουσεν
].
]ν.ως
]σων
]ιωφεγ
 45]καρωντῆ
]νῖοντασάσ[α]
]δρερσινεῖσ
]αδιρσμνα[
]κωρη.
 50]νῆ.
]ῡσκαλε[
]προ[

col. ii

5
 10

.[	]νι
.[	]
φε[	]σῦ
ωδ. .ρα[	
δετ' ορο[	
ρωνκν[	
κρν[	
.[	
τ'[	
ερα[	
θ'α[	
γ[	
μω[	]ων
δω[	]νεπω

15	δη[	]μέλι
	νῖ.[	]διον
	με[	]α
	<u>ῶ</u> ·τ[	]αελιος
	μω[	]ουσιας
20	τ[	]ο·φιλα
	εσδ[	]...αν
	σουν[	]ν
	<u>ῖ</u> ων[	]φον
	γα[	]να
25	πατ[	]κισις
	ασωπ[	]ενομον
	λων[	]·
	<u>ᾱ</u> ν.[	]πων
	λά[	]ρας·
30	τειν[	]αθρων
	μετ' ᾱ[	]ν
	<u>ε</u> μπε[	]·ς
	<u>ῖ</u> ων·ῆ.[	γε]νέθλαν
	δευσ[	ᾱ]γαθῶν
35	πατρο[	]ς
	κορκόυ[ρ	]·
	<u>ν</u> ·' ἐιδ[	]·
	ποτι[	]τείρ
	σιν[	]ς
40	θεσ[	]στινεχων·
	τε[	]εξ
	<u>λ</u> ό[	]·
	τ[	]ον
	β[	]·
45	τ[	]σαφες·
	θ[	]·
	σ[	·
	<u>τ</u> [	·
	·[	·
50	π[	·
	ά[	·

εγ[
τ[.a
[]μαν
[]ν
5 []αραθῖων
[]
[]ας
[]ετίως
...]πόκ' αυτο[.....]θων
10 ...]αγαρθιάσ[.....]
ε[ὕδῃμων [... εἴ]δει
τᾶν δὲ πῆδω[ν τρίς μ] ἐν ἔχι
Δεὺς πατεῖ[ρ πάντω]ν βασιλεύς,
τρίς δὲ πόντ[ω γᾶμε] μέδων
15 Π[οτιδάων, τ]ᾶν δὲ δουῖν
Φῦβος λέκτ[ρα] κρατούνι,
τᾶν δ' ἱαν Μή[ας] ἀγαθὸς
πῆς Ἑρμᾶς· οὐ[τ]ω γὰρ Ἑρως
κῆ Κούπρις πιθέταν, τιῶς
20 ἐν δόμῳ βάντας κρουφάδαν
κώρας ἐννί' ἐλέσθη·
τή ποκ' εἰρώων γενέθλαν
ἐσγεννάσονται εἰμ[ιθί]ων
κάσσουνθη π[ο]λου[σπ]ερίες
25 τ' ἀγείρω τ' ἐς [μ]α[ντοσ]οῦνω
τρίποδος ὤιτ[.....]
τόδε γέρας κ[.....]ν
ἐς πεντεῖκο[ντα] κρατερῶν
ὁμήμων πέρ[οχο]ς προφά-
30 τας σεμνῶν [ᾄδο]ύτων λαχὼν
ἄψευδιαν Ἀκ[ρη]φείν·
πράτοι [μὲν] γὰρ [Λατ]οῖδας
δῶκ' Εὐωνοῦμοι τριπόδων
ἐς ἰὼν [χρε]ισμῶς ἐνέπειν,
35 τὸν δ' ἐς γᾶς βαλὼν Οὐριεὺς
τιμὰ[ν] δεύτερος ἴσχευ,

πῆς [Ποτ]ιδάωνος· ἐπι-
 τ' Ὡα[ρί]ων ἀμὸς γενέτωρ
 γῆα[ν ɸ]ὰν ἀππασάμενος·
 40 χῶ μὲν ὠραν[ὸ]ν ἀμφέπει
τιμὰν δ[.....]ν οὔταν.
 τώνεκ[.....]ν ἐνέπω
 τ' ἀτ[ρ]έκ[ιαν] χρει[σ]μολόγον·
 τοῦ δέ [νου] φῖκέ τ' ἀ]θανάτυς
 45 κῆ λού[.....] φρένας
δημόν[... (ɸ)έκου]ρεύων·
 ὥς ἔφα [μάντις] π[ε]ράγεις·
 τὸν δ' Ἀ[σ]ωπὸς ἀσ]πασίως
 δεξιᾶς ἐ[φαιψάμ]ενος
 50 δάκρου τ' [ὀκτάλ]λων προβαλ[ὼν]
ὦδ' ἀμίμ[ατο ɸ]ωνῇ·

col. iv

[
 φωρ[
 ταδε[
 βεβέιλ[
 5 ἄπιθα[
 τεοῦσδ[
 ɸᾶδο[
 πάνομ[
 ενστρ[
 10 τέκν[
 τεωγ[
 πανθ[
 ενθια[
 διὰ, νῖ[
 15 τaw[
 εδν[
 δώσω[
 σθη·φ[
 σουνι[
 20 τεινλασ·[

τοσονεφασ.[
 πάρνεισαντ[
 ρᾶδονήτεθ[
 .αδέϊᾶντρ[
 25 κεινοτεουσ.[
 τουχ. .ε[
[
 εσερ,υστ[
 στεργωτ'α[
 30 καμέιφ..[
 κιθηρ.[.].[
 ητίωσ.[.].[
 πλειῶ[
 μειδε[
 35 σουντ[
 ημενθ[
 θουμο[
 ενπολ[
 κηγαρ[
 40 δ'έϊσκ[
 κηκιθ[
 πλάτη[
 δ'αγετ'ω[
 κλαροσ·ε[
 45 τῶσπλ[
 πάρνε[
 τωνδιᾶ[
 θανοντ[
 πάρνε[
 50 φιλόυρ[
οσποκε[
 μαντ[

scholia marg. dext. : i 5 θηραν, II χιονα, 21 εσ, 37 εκ, 40 εισ, 45 εσ εα[, 50 απο του[;
 ii 2 επικληθησε|σθαι, 26 ες, 32 πημοναν, 35 εκ, 43 τωιδ' ουτς (sic), 46 μεχρι; iii
 7 σεα, 8 εντιεσδε, 9 ουποτ', II ηδη, 19 τεουσ, 20 εσ, 22 ται, 23 εκγεννασσονται, 25 ηρωεκ,
 34 εκ, 39 ανακτησαμ'σ, 44 εικε, 45 seqq. γ]αμηθεισς (sic) [[]ηρη του γη[μαν]τοσ
 gloss. inter lineas et corr. ibid. vel in textu :
 (i) ε atticum sup. ι scr., (a) ut ε pro ι intellegas (velut θεός pro θιός), i 5 οριων,

23 πλι-, iii 10 θιας, (b) ut ei pro i intellegas (velut ἔχει pro ἔχει), i 22 φαι-, 28 -γαθι, 33 ειρι-, ii 1]υί, 15 μελι, iii 12 εχι, 15 δουιν, 16 -ουιν, 31 αψευδι, 40 -επι, 51 αμ-

(2) correctiones, sim.: i 6 ορνι litt. ρ expuncta; 12 κώρη sed ut vid. η ex ei; 14 αντροι: ρ postmodo insertum; 15 versuum divisio pessum data, tum correcta; 16 ρεα in ρεα correctum; 22 -φαινας litt. va expunctis; 23 οθλε litt. οθ expunctis sscr. ei; 34-35 versuum divisio falsa; ii 8 φ[deletum; 12 ρ[deletum, sscr. γ; 20 φαλα: prior litt. α deleta, sscr. ι; iii 15 init. vestigium, tum spat. ix fere litt. vac.; 34 ενιπιν: prior litt. ι deleta, sscr. ε, sup. alt. ι scr. ε; iv 18 οθη: σ postmodo insertum; 46 πανν: prior litt. ν deleta, sscr. ρ

accentus, sim., quales in Π extant reddidi in col. i 1-11, col. ii, col. iii 1-10, col. iv.

col. i 12 seqq.: 12 κώ	13 δά	14 οι·	ρά άγ	15 ρόν	16 νικά
17 άλαντ'	18 αν·ταδ' έ	19 δ' αυ	μώ	20 έ[τ]	21 χρῶν
α̃	ωρθεν·	23 δ'	θη	24 δ' ερμασανέ	25 αούσα̃
26 'Ιλενι̃	νῦ	27 τώ	κό	28 ρεσ·	γάθ
ν.ε	31 λιττά	ραν·	32 δ' ο	σ·ῦκτρῶσ	33 οῦψ
λάυσ·	col. ii 11-12 marg. sin. coronis			εν. εῖ	34 μο

col. iii 11 seqq.: 11 δήμ	12 πή	13 -λευσ·	14 τρις	16 φῦ
τόν	17 δ' ιανμή	18 πῆσ	μασ·	ού[
κρουφάδαν	21 κῳρᾱσέννι·έλέ	22 τήποκ'	ειρώ	νέθ
24 κάσ	ρί	25 τ' άγειρωτ'	όνν	27 τόδ
πέ	φδ	31 φέιν·	32 πρδ	ιδ
36 ισχεν·	37 πῆσ	δάωνοσ·επί	38 τ'	άμ
μενοσ·	40 φέ	41 τι̃	δυ	42 τώ
άτῡσ·	45 κηλόυ	46 δημόν	47 ώσέ	άγείσ·
50 δάκρῶ	51 δ'	νη·		

ex aliis quae in app. crit. priore (*Corinna*, 1953) dedi pauca tantum maioris momenti revoco:

i 1-10, vid. Harvey, *CQ* n.s. v (1955) 176 seqq., D.L.P. ibid. (1957) 27 nondum expeditum: post ώ, hasta infra lineam desc., velut φ ψ ρ, non ι δ' ἐλατάων νιν coni. Bolling

ii 30 μελ]άθρων veri sim. 32 έμ πε[ιμοναν legendum esse testatur schol. 33 "Ηγ[ιναν, 36 Κορκοῦ[ρας, 38 Ποτ[ιδάων κλέψε πα]τείρ, 39 Σιν[ώπαν, 40 Θέσ[πιαν, veri similia etiam *Tanagrae* mentionem inter Asopi filias fieri testatur Pausan.

ix 20. 2, Κορίννη δέ έστιν ές αὐτήν (scil. Τάναγραν) πεποιημένα, Άσωποῦ παιδα εἶναι iii 31 άκρηφ(ν)είν adiect. coni. Lobel, probat Guillon *BCH* 82 (1958) 51 41 [έλ-λαχο]ν veri sim. 46 δημόν[εσσ' έκου]ρεῦων, neglecto ρ, ut vid.

iv 7 φάδο[μη, 8 παύομ[η montes Κιθιρών 31, 41, Πάρνεισ 22, 46, 49, oppidum Πλάττη[α 42 43-44 hic fr. 24 τεῦς γὰρ ό | κλᾱρος locavit Maas

(b)

eiusdem pap. fragmenta incerti loci

1. . . . κρεῖ[δημοῖ[<u> </u> δευτ[βειλογ[. . .	2. . . . ῖ[παρο[ὠδεξδ[ῖξ.[5 ε[. . .

3.]. ουν·
]

. . .
 marg. dext. schol. 1]ελαια πα[ρ' 'Ο]μηρω[,
 2 αἰψα

4. . . .]ῖωι[]δεποτ[]τωνε[]πορενφ[5]δὲιπα[]ἄειτι[]...ρ[. . .	5. . . .]ον]αῖδα]]άδοιμε[5]αμφιπο[]ει.]τον . . .

FEPOIΩN?

2 (incl. 2 B. et D., 27·B. = 19 D.)

655 P.Oxy. 2370 (c. 200 p.C.) prim. ed. Lobel

fr. 1

(a)].[. .]λλωνιος[

(b) ει Ἀρεῖς[

ἐπί με Τερψιχόρα [
 καλὰ φεροῖ' αἰσομ[έναν
 Ταναγρίδεσσι λε[υκοπέπλυν
 μέγα δ' ἐμῆς γέγ[αθε πόλις
 5 λιγουροκω[τί]λυ[ς ἐνοπῆς.
 ὅττι γὰρ μεγαλ.[
 ψευδ[.]σ[.]αδομέ[
 .[.]..ω γῆαν εὐρού[χρον
 λόγια δ' ἐπ πατέρω[ν
 10 κοσμεῖσασα ριδιο[
 παρθ[έ]νυσι κατα[
 πο]λλὰ μὲν Καφ[ισὸν ἰών-
 γ' ἀρχ]αγὸν κόσμ[εῖσα λόγυ]ς,
 πολλὰ δ' Ὠρί[ωνα] μέγαν
 15 κῆ πεντεῖ[κοντ'] οὐψιβίας
 πῆδα[ς οὖς νοῦ]μφησι μιγ[ί]ς
] Λιβούαν κ[
 .[.]..]θησ[
 φιλίω κόραν.[
 20 καλὰ ριδεῖν αρ[
]ηαν ἔν τίκτ[
 .[.] τέκετο τυ[
]..[.]..[
 . . .

fr. 2	fr. 4
π]αρθενῦτ[	
]ηερουσιμ[	] . [
]ασδαφν[	τ[.] . [.] δαρθ[
.	τ' εφίδον[
	βαρβαρονκ[
	5 σαντυσδεν[
fr. 3	βασδεουριε[υς εσ-
.	σειλκουσε,ν[
] . [.] . [	.]η[.]δουλα[
] . αμ . [	] . εε[
.	

accentus, sim., in Π: 1 (b) init. *ει, άρεις* 2 *κάλα, φερῶι' αἷ* 3 *γρί*
 4 *δ' εμῆσ* 5 *ουροκω* λῶ 8 *ω, γγαν, ευ* 9 *δ'* 10 *μέι* 11 *νῦ*
 13-14 *ς' π* 15 *κη, π* *δυσιβί* 17 *ουαν' κ* 19 *ρῖω* 20 *εἰν* 21 *ντί*
 22 *τεκετο'*

(a), (b) ut vid. argumenti oratione pedestri scripti finis: (a) *Ἀπολλώνιος*, alia possis; (b)? = *ἡ Ἄρης*

fr. 1 1 *ἐπί* . . . [φίδου, sim. 2-5 = Hephaest. *ench.* xvi 3 p. 56 C., cf. schol. A p. 164 C. (= fr. 2 B. et D.) *καλά—ένοπ.*, ubi *καλά γέροια* A, *καλαγέροια* I; *είσο- μένα*, -πέπλοις, *έμη* codd.; *γέγασε* A; -*λαις ένοπαῖς* codd. *φεροί'*: non intellegitur 8 *πο]πτω* e.p.: mihi videtur potius fortasse *τ[ε]ρω* legendum fin. suppl. e.p. 9 *εν* sscr. π 10 *φ' ιδιο* ut vid.: non intellegitur 11 *κατά[ρχομη* (e.p.) veri sim. 12 seq. post e.p. supplevi 14 suppl. e.p. 14 seqq. vv. divisio in Π pessum data 15 = Hephaest. l.c. p. 57 C., cf. schol. A l.c. (= fr. 27 B., 19 D.), ubi *καί πεντήκοντ' οὐψιβίας* 16 suppl. e.p. 19 *φρίω*, ex -ων corr., non intellegitur: an *εἰρέω* = *dicam*? 20 *ι.δεῖν* sscr. φ 21 *γ]ῆαν* veri sim. *άν* desideramus, vix legere possumus

fr. 2 1 suppl. e.p.

fr. 4 ut vid. argumenti orat. ped. scripti fragmentum 6 seq. suppl. e.p.

FEPOION ā

3 (7 B.)

656 Anton. Lib. 25, *Myth. Gr.* ii 103 Martini

Μητιόχη καὶ Μενίππη. ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιοιμένων δ καὶ Κόριννα Φεροιῶν ā (ἐτεροίων α' cod.)

(FEPOIΩN?) ε

4 (9 B.; I D.)

657 Hephaest. *ench.* ii 3, p. 9 Consbr.

(περὶ συνεκφωνήσεως) ἡ δύο βραχεῖαι εἰς μίαν βραχεῖαν (scil. παραλαμβάνονται) . . . ἐστὶ μέντοι καὶ ἐν ἔπει ὡς παρὰ Κορίννη ἐν τῷ πέμπτῳ.

ἡ †διανεκῶς εὔδεις; οὐ μὰν πάρος ἦσθα, Κόριννα

Choerob. ad loc. p. 211 C. παραφέρει δὲ ὅτι εὐρηται καὶ ἐν στίχῳ παρὰ Κορίννης ἐν πέμπτῳ· τινὲς δὲ φασὶν ἐν δευτέρῳ, κρεῖττον δὲ ἔστιν ἐν πέμπτῳ.

διᾶνεκως vix credible; διᾶνεκέως, del. ἡ, conl. Bergk fort. εὔδεις, εἰσθα reponenda

ΒΟΙΩΤΟΣ

5 (I B., 6 D.)

658 Herodian. π.μ.λ. ᾱ 11, II 917. 14 L.

παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ (Ποσειδάων), . . . παρὰ μέντοι Βοιωτοῖς Ποτειδάων τραπέντος τοῦ σ̄ εἰς τ̄. Κόριννα Βοιωτοῖ·

τοῦ δὲ μάκαρ Κρονίδη, τοῦ Ποτειδάωνι φάναξ Βοιωτέ

τοῦδε μάκαρ Κρονίδη· τοῦ Ποτειδάωνος ἀναξ Βοίωτε codd., corr. Wilam.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΗΣ

6 (6 B., 7 D.)

659 Ap. Dysc. *pron.* 119 b, p. 93 Schn.

Δωριεῖς ὑμέσ . . . Αἰολεῖς ὕμμες . . . Βοιωτοὶ μετὰ διφθόγγον τοῦ οὐ·

οὐμέσ δὲ κομισθέντες,

Κόριννα Ἑπτ' ἐπὶ Θήβαις.

ΕΥΩΝΟΥΜΙΗ

7 (19 B., 8 D.)

660 Ap. Dysc. *pron.* 136 b, p. 107 Schn.

Αἰολεῖς μετὰ τοῦ Ἰ κατὰ πᾶσαν πτῶσιν καὶ γένος (τὸ εἶός λέγουσιν)
 . . . ὁμοίως καὶ Βοιωτοί. Εὐωνυμίας (= -ίαις; Εὐωνουμ- debuit)
 Κόριννα.

πῆδα φὸν θέλωσα φίλης
 ἀγκάλησ' ἔλεσθη

1 πηδεγον cod., corr. Boeckh

2 fort. ἀγκάλησιν scribendum

ἐλησθε cod.

ΙΟΛΑΟΣ

8 (5 B., 9 D.)

661 Ap. Dysc. *pron.* 113 b, p. 88 Schn.

διὰ τοῦ εἰ ἡ νῶε παρὰ Ἀντιμάχῳ (fr. 50 Wyss), καὶ
 τοῦ τε νῶε

ἐν Ἰολάῳ Κόριννα.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ

9 (2 B., 11 D.)

662 Ap. Dysc. *pron.* 98 b, p. 77 Schn.

εἰς· αὕτη ἀκόλουθος Δωρικῇ τῇ τεοῦς, ἡ συνεχῶς καὶ Κόριννα
 ἐχρήσατο. ἐν Κατάπλῳ.

†νίκας' ὁ μεγαλοσθενής†
 Ὡαρίων χώραν τ' ἀπ' εἰς
 πᾶσαν ὠνούμηνεν.

1 νίκασεν μεγαλοσθενεῖς, ἐνίκας' ὁ μεγασθενεῖς, νίκας' ἦν μεγαλοσθ. (hoc Hermann), alia possis

2 ωαρειων cod.

10 (4 B., 12 D.)

663 Ap. Dysc. *pron.* 105 b, p. 82 Schn.

λέγεται δὲ καὶ τίν, καὶ ἔτι μετ' ἐπενθέσεως τοῦ ἑ τείν. ἰδίως γὰρ ἡ μετάθεσις ἢ εἰς τὸ τ τοῦ ἑ δεικτική ἐστι, σοῦ τοῦ τεοῦ, σός τεός. τίθεται παρὰ Κορίννη καὶ ἐπ' αἰτιατικῆς ἐν Κατάπλωι·

οὐ γὰρ τὴν ὁ φθονερός
†δαιμω†

ἀντὶ τοῦ σέ, καὶ σαφές ὡς κατ' ἐναλλαγὴν πτώσεως.

2 δαμίω† (= ζημιούται) conl. Edmonds, δήμων Ahrens

INCERTI LOCI

11 (21+10 B., 15-16 D.)

664 Ap. Dysc. *pron.* 64 b, p. 51 Schn.

Βοιωτοὶ ἰών (hoc om. cod., add. Bekker), ὡς μὲν Τρύφων . . . ὡς δὲ ἔνιοι, ὧν ἐστὶν ὁ Ἄβρων, θέμα ἐστίν, ὁ συζύγως οἱ αὐτοὶ φασί, τῇ μὲν ἐγών τὴν ἰών, <τῇ δὲ ἐγώνη τὴν ἰώνει add. Ahrens>, εἵγε τὸ παρὰ Δωριεῦσιν ἢ εἰς εἰ μεταβάλλεται, τῇ δ' ἐγώνγα τὴν ἰώνγα. Κόριννα·

(a) μέμφομη δὲ κῆ λιγουράν
Μουρτίδ' ἰώνγ' ὅτι βανά φοῦ-
σ' ἔβα Πινδάρει ποτ' ἔριν.

καὶ ἔτι

(b) ἰώνει δ' εἰρώων ἀρετὰς
χείρωάδων

Herodian. π.μ.λ. α 18, II 924. 25 (cf. I 328. 7) L., τὸ γὰρ παρὰ Κορίννη βανά οὐ κοινὸν οὐδὲ εἰς νῆ λῆγον ἀλλὰ ἴδιον θέμα Βοιωτῶν τασσόμενον ἀντὶ τοῦ γυνή
cf. Hesych. s.vv. βανά et βανῆκας

(a) μεμφομαι, καὶ, Μυρτίδα, Πινδαριοιο, (b) ηρωων (ἰώνει ηδ' ηρωων, corr. Bergk)
cod. ἰών- monosyll. βᾶνα (vix βᾶνᾶ)

12 (32 B.)

665 Anton. Lib. 10, *Myth. Gr.* ii 80 Martini

Μιννάδες· ἱστορεῖ Νικάνδρος Ἑτεροιοιμένων δ καὶ Κόριννα.

13 (II B., I4 D.)

- 666 Ap. Dysc.
- pron.*
- 95 c, p. 74 Schn.

ἀλλὰ μὴν καὶ τῇ ἐμοῦς (σύζυγός ἐστιν ἡ τεοῦς) . . . καὶ ἔτι
Κόρινα.

περὶ τεοῦς Ἑρμᾶς πὸτ Ἄρεα
 πουκτεύει

ποτ αρ'ενα cod., corr. Wilam.; fort. Ἄρια (disyll.) scribendum

14

- 667 Antip. Thessal.
- Anth. Pal.*
- ix 26. 5 seq.

καὶ σέ, *Κόρινα*,
 θοῦριν Ἀθηναίης ἀσπίδα μελψαμέναν.

15 (29 B.)

- 668 Plut.
- mus.*
- 14, p. 117. 29 Lasserre, vi 3. 12 Ziegler

ἡ δὲ *Κόρινα* καὶ διδαχθῆναί φησι τὸν Ἀπόλλω ὑπ' Ἀθηνᾶς
 αὐλεῖν.

16 (8 B., 18 D.)

- 669 Priscian.
- inst.*
- i 36,
- Gramm. Lat.*
- ii 27 seq. Keil

(Aeoli) *θυγάτηρ* dicunt pro *θυγάτηρ*, ου corripientes, vel magis
 υ sono 'u' soliti sunt pronuntiare; ideoque ascribunt ο, non ut
 diphthongum faciant, sed ut sonum υ Aeolicum ostendant, ut

καλλιχόρω χθονὸς Οὐρίας *θυγάτηρ*

corruptissime ut solent codd. *θυγάτειρ* debuit (vel fort. voc. *θούγατερ*
 metrum obscurum)

17 (30 B.)

- 670 Schol. Ap. Rhod. i 551, p. 47 W.

Ἀρμενίδας δὲ ἐν τοῖς Θηβαϊκοῖς Ἀμφικτύονος υἱὸν Ἰτωνον ἐν Θεσσαλίᾳ γεννηθῆναι, ἀφ' οὗ Ἰτων πόλις καὶ Ἰτωνὶς Ἀθηνᾶ. μέμνηται καὶ Ἀλέξανδρος ἐν τῷ α' τῶν Κορίννης ὑπομνημάτων.

ἀφ' οὗ—μέμνηται P, om. L τῶν Κορίννης L, Καρικῶν P ἐν τῷ α' τῶν Καρικῶν ὑπομνημάτων Κορίννης ὑπομνησθεὶς conl. Croenert

18 (31 B.)

- 671 Schol. Ap. Rhod. iii 1177-87, p. 250 seq. W.

᾽Ωγυγίας δὲ τὰς Θήβας ἀπὸ ᾽Ωγύγου τοῦ <πρώτου> βασιλεύσαντος αὐτῶν. Κόριννα δὲ τὸν ᾽Ωγυγον Βοιωτοῦ υἱόν. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τῶν Θηβῶν πύλαι.

19 (33 B.)

- 672 Schol. Eur.
- Phoen.*
- 26, i 251 Schw.

τινὲς δὲ καὶ τὴν μητέρα αὐτῷ (scil. τῷ Οἰδίποδι) φασιν ἀνημῆσθαι. ἀνελεῖν δὲ αὐτὸν οὐ μόνον τὴν Σφίγγα ἀλλὰ καὶ τὴν Τευμησίαν ἀλώπεκα, ὡς Κόριννα (κόρρινα codd.).

20 (3 B.)

- 673 Schol. Nic.
- Ther.*
- 15, p. 5 Keil

οἱ δὲ πλείους Ταναγραῖον εἶναί φασι τὸν ᾽Ωρίωνα. Κόριννα δὲ εὐσεβέστατον λέγει αὐτὸν καὶ ἐπελθόντα πολλοὺς τόπους ἡμερῶσαι καὶ καθαρῖσαι ἀπὸ θηρίων.

cf. Parthen. ἐρωτ. παθ. 20, *Myth. Gr.* ii 35 seq. Sakolowski

21 (23 B., 3 D.)

- 674 Gramm. anon. ed. Egenolff,
- Philol.*
- 59 (1900) 249

τὸ δὲ Θέσπεια ὁ ᾽Ωρος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφει τῷ τῶν προ-
παροξυτόνων κανόνι. ὁ δὲ Ἑρωδιανὸς ἐν τῇ Ὀμηρικῇ προσωιδίᾳ

διὰ τοῦ ἰ γράφει, ἐπειδὴ γὰρ εὖρηται ἡ $\pi\iota$ συλλαβὴ συνεσταλμένη ὡς παρὰ Κορίνθι (Κορίνθωι cod.).

Θέσπια καλλιγένεθλε φιλόξενε μωσοφίλειτε

Steph. Byz. (= Hdn. I 280. 21, cf. II 520. 20 L.) s.v. Θέσπεια, i 310 Meineke . . . γράφεται καὶ διὰ τοῦ ἰ καὶ ἐκτείνεται (cf. schol. A Hom. II. 2. 498). καὶ συστέλλεται παρὰ Κορίνθι. cf. etiam Eust. II. 266. 6, An. Par. Cramer iii 351. 8, 137. 10

μουσοφίλητε cod.

22 (14–18 B., 20–24 D.)

675 Hephaest. *ench.* xvi 3, p. 57 Consbr.

(praecedit fr. 2. 1. 2–5) ὦδε καὶ τάδε (fr. 2. 1. 15)· ἔτι δὲ καὶ πλείουσιν αὕτη (scil. Κόριννα) κέχρηται σχήμασιν·

- (a) δώρατος ὦστ' ἐπ' ἱππῳ
- (b) †κατὰ μὲν βριμούμενοι†
- (c) πόλιν δ' ἔπραθ' ὁ μὲν προφανείς
- (d) γλουκού δέ †τις ἄδων†
- (e) πελέκεσσι δονίτη

Schol. A in Heph., p. 164 C. πόλιν δ' ἐπράθομεν bis, mox προφανής et πελέκεσσι δονεῖται

- (a) δούρ- et ἐφ' codd. ὦτ' fort. melius
- (b) κατὰ μὲν cod. A, καταμεν I; κάρτα coni. Hermann βριμῶμ- edd.
- (c) ἐπράθομεν codd., corr. Bergk προφανής cod. I
- (d) γλῦκου cod. I δὲ τῷς (= τοῖς) αἰδῶν coni. Ahrens, Croenert Hesych. γαδουα· ιδιον contulit Schmidt, quasi γαδὸν αἰδῶν
- (e) πελέκεσσι cod. I (πελέκεσιν schol. cod. I) δονεῖται codd.

23 ((b) = 26 B., 10 D.)

676 An. Ox. Cramer i 172. 14 (sim. ibid. i 160. 18)

συνεμπίπτει δὲ ἡ ἐς (πρόθεσις) καὶ ἄλλῃ Βοιωτικῇ προθέσει τῇι ἐξ·

- (a) ἐς Μωσάων

ἀντὶ τοῦ ἐκ Μουσῶν· ἂν δὲ φωνῇεν ἐπιφέρηται, διὰ δύο σσ·

- (b) ἐσσάρχι πτολέμου

- (a) Μουσῶν cod., sed i 278. 18 τὸ Βοιωτικὸν Μουσάων
- (b) ἐσσ' Ἀρχιπτολέμου cod., corr. Ahrens (πολέμω coni. idem) nusquam nomen auctoris

24 (24 B., 13 (= 5 v. 133) D.)

677 Ap. Dysc. *pron.* 96 a, p. 75 Schn.

τεύς· . . . ἐστὶ δὲ καὶ Βοιωτιακὸν δῆλον ὡς·

τεύς γὰρ ὁ κλᾶρος

vid. fr. 1 iv 43-44 n.
nusquam nomen auctoris

25 (22 B., 25 D.)

678 Ap. Dysc. *pron.* 122 b, p. 96 Schn.

Αἰολεῖς ὑμμένων . . . οὐμίων Βοιωτοί·

τὸ δέ τις οὐμίων ἀκουσάτω,

Κόριννα.

ουμμίων cod., corr. Bergk (οὐμ- : spir. asp. recte Bechtel)
in marg. Κόριννα ὄνο(μα) κύρι(ον) συγγραφέως

26 (25 B., 26 D.)

679 Ap. Dysc. *pron.* 121 c, p. 95 Schn.

ἀμῶν· . . . ὁμοίως Βοιωτοὶ ἀμίων, ἐπὶ δὲ τῆς κτητικῆς ἀμίων·

ἀμῶν δόμων

Corinnae dedit Ahrens

27 (35 B.)

680 Schol. T Hom. *Il.* 17. 197, vi 219 Maass

γηράς· ἀποκοπή τοῦ γηράσας, ὡς ὑποφθάς, ἐπιπλώς. καὶ Κόριννα
(κ' ᾠρινα cod.)

βροντάς

ἀντὶ τοῦ βροντήσας.

βροντάς cod.

28 (36 B.)

681 Ap. Dysc. *pron.* 106 a, p. 82 Schn.

ἐστὶ καὶ ἡ

εἶν

ἀπὸ τῆς τεῖν παρὰ Ἀντιμάχῳ (fr. 92 Wyss) καὶ Κορίνῃ, ἐπὶ
δοτικῆς (αἰτιατικῆς pro δοτικῆς conl. Bekker) ἔσθ' ὅτε παραλαμ-
βανομένη.

29 (37 B.)

682 Ap. Dysc. *pron.* 95 a, p. 74 Schn.

ἡ ἐμοῦς κοινὴ οὖσα Συρακουσίων καὶ Βοιωτῶν, καθὼ καὶ Κόριννα
καὶ Ἐπίχαρμος (fr. 144 Kaibel) ἐχρήσαντο, πρὸς ἐνίων ἐδόκει
<μᾶλλον> κατωρθῶσθαι τῆς δίχα τοῦ σ' προφερομένης.

30 (38 B.)

683 Choerob. *in Theodos. can.* i 80 Gaisf. = An. Bekker iii 1381 (Hdn. I 44. 12, II 742. 2, 33 L.)

θρᾶνυξ θράνυκος, ἐπὶ τοῦ θρόνου παρὰ Κορίνῃ.

31 (12 B., 17 D.)

684 Theodos. π. κλίσ. τῶν εἰς τῶν βαρυτόνων: *excerpta ex libris Herodiani technici* p. 18 Hilg. (= *Beilage zum Jahresbericht des Heidelb. Gymnas. für das Schuljahr 1886/7*, Lips. 1887 Progr. Nr. 565)

τὸ Λάδων ὑπὸ Ἀντιμάχου (fr. 34 Wyss) διὰ τοῦ ᾧ κλίνεται . . . ἡ
μέντοι Κόριννα (κόρρινα cod.) διὰ τοῦ τῷ τὴν κλίσιν ἐποιήσατο
(-σαντο cod.) τῷ λόγῳ τῶν μετοχικῶν (-οχῶν cod.), οἶον

Λαδόντος δονακοτρόφῳ

Choerob. i 75 = An. Bekker iii 1393 (Hdn. II 729. 22 L.) τὸ μέντοι Νέδων τῷ
λόγῳ τῶν μετοχικῶν διὰ τοῦ τῷ κλίνει Κόριννα, οἶον Νέδοντος κτλ., ubi pro Νέδ-,
Λάδ- legendum esse vidit Hiller -οστρόφου cod., corr. Gaisford vid. Pfeiffer
ad Callim. fr. 720

32 (40 B.)

685 Hesych. s.v.

τόνθων·

παρὰ Κορίννηι. ἐπὶ νωτιαίου (νοτιβίου cod.) κρέως τὸ ὄνομα.

33 (27 B.)

686 Athen. iv 174 F

τούτοις δὲ (scil. τοῖς γιγγραῖνοις αὐλοῖς τῶν Φοινίκων) καὶ οἱ
Kāres χρώνται ἐν τοῖς θρήνοις, εἰ μὴ ἄρα καὶ ἡ *Καρία* Φοινίκη
 ἐκαλεῖτο, ὡς παρὰ Κορίννηι καὶ Βακχυλίδηι (fr. 40 Sn.) ἔστιν
 εὐρεῖν.

34 (41 B.)

687 Heraclid. Miles. fr. 26, Cohn *de Heraclide Miles. gramm.* p. 59
 (Eust. *Od.* 1654. 24, cf. *Il.* 824. 28, An. Ox. Cramer i 62. 20)

οὕτω δὲ καὶ φράζω φράσσω τὸ λέγω. ἐκείθεν *Κόριννα* ἡ μελοποιὸς
 φράττω

ἔφη ἐν δυοῖ τ' *Βοιωτικῶς*.

35 (34 B.)

688 Schol. Ar. *Ach.* 720 (vid. de Borries *Phrynich. prooem.* xxv)

ἀγοράζειν· ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν ἐν ἐξουσίαι καὶ παρρησίαι· †ἔστιν
Ἀττικῶς, ὅθεν καὶ ἡ *Κόριννα* ἔστι τοῦ *Πινδάρου* ἀττικιστί,† ἐπεὶ
 καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν *Παρθενείων* ἐχρήσατο τῇ λέξει (fr. 94 d Sn.).

ὅθεν καὶ ἡ *Κόριννα* ἐλέγχει τὸν τοῦ *Πινδάρου* ἀττικισμόν conl. Croenert (ἐπιτιμᾷ
Πινδάρῳ ἀττικίζοντι Geel); Pind. fr. 103 Schroeder

36 (42 B.)

689 Phrynichus *eclog.* 363, p. 119. 19 de Borries

ψίεθος μιερός ὕελος· ἀμαρτάνουσιν οἱ διὰ τοῦ ἔ λέγοντες, ἀδόκιμον
γάρ. καὶ Κόριννα·

† τὸν ὑάλινον παῖδα θήσεις.†

τὸν: τοῦ δ' conl. Bergk, qui etiam Hesych. contulit s.v. θήσω· αἰτήσω. Βοιωτοί.
πεδαθήσεις conl. Scaliger τὸν δ' ὑάλιον πεδαθήσεις (de speculo) Hartung ad
Pherecratis *Korionno* temere refert Wilam. *BKT* v 2. 54 n. 1

BOEOTICA INCERTI AUCTORIS

37 (5^{AB} D.)690 *P.S.I.* 1174 (saec. i p.C.) prim. ed. Coppola

]. . δὸ . . . [.
]. υτοφονε . [.
]. καρδίη σφαδδ . [.
]. τονιν· κρούψε δ . [.
 5]. δέδωκε δῶρ' ε[.
] γ πυρὶ ἔκκον ηδα[.] γ[.
]. αντες ἐπ' ὠκουπόρω . [.
 ΟΡΕΣΤΑΣ
] ας μὲν ὠκιανῶ λιπῶσα . [.
] ἱαρὸν φάος σελάνας πασα[.
 10]. ὦρη δ' ἐς Διὸς ἀμβρότυ[ο
]. φέαρὸς ἐν ἄνθεσι· γεγα[.
]. ἐν χορὸς ἀν ἐπτάπουλον[.

accentus, sim., in Π: 3 η'σ 4 νιν 9]ι 10 ὦ τῷ 11 σι'γ
 2]. : α, λ, possis ε.[: κ possis 4]. : κ possis 7]. : σ, π possis .[:
 σ possis 8 .[: τ, π possis 10 suppl. Lobel 11 γεγα[θ- veri sim.
 12]. : σ ut vid., non ο, ν post 12 vacat

691 P.Oxy. 2371 (c. 200 p.C.) prim. ed..Lobel

		·	·	·
			]. . . ψα[	
			]δεῖ	
			]ναυ	
			]δ'ο	
5			]ωπ.[	
			]τερυπαρ	
			]πεδον'ο	
			] . εμουθον'ι	
			] . οτερυταχι	
10			]μα, ευω	
			]νάρειοσαντι[	
			]ννον, ε	
			]εις	
			]ευ	
15			].	
			] . ϑ[	
		·	·	·
5 fort.]ῶπα[	8 fort. τ	9]ρ vel fort. φ		

692 P.Oxy. 2372 (saec. ii med. p.C.) prim. ed. Lobel

fr. 1

.....[
]ν κήν γαλά[νη
 κο]ύνες· ἦν ὅτε[
]δε θαλάττας [
 5]ταν κουπ...[
]γο γ' ἄνευ ἥ[
]ένηεν ἀδ' ἐπ[
].ξ ἐπ' ἀνθ[α
]λιπῶν επτ[
 10]..η τόδε F[
].ι[

scholia inter lineas: 1-2].ενος νωθρ.[, 2-3 κυ]νες θαλασσιοι ουκ[, 5-6 ρ.[.]ανην,
 6-7 εναιεν, 7-8].ανθη
 accentus in II: 2 κή 3 ἴνές·ἦινδ 4 ἀττās 5 ἀνκούπ.·
 6 δ.γάνευ,ῆ 7 ἐνηενάδ' 8 π'ά 9 ἐπ 10 ἦτό 3 ἦιν = αἰεῖ
 2-3 κύων θαλάσσιος = *carcharias*; e schol. suppl. e.p.

fr. 2

(a)].ια
 1]ν παρθένυ κόρη[
]σον εὐδενδρον [
 ω]ν οὐπ' ὀμφᾶς κοῦφρος [
 λι]γού δέ μέλιπον[θ.] [
 5]ν φιλόμολπον
]..[.]ν[.]τεμω[

scholia inter lineas: 1-2]ν πρταμον Βοιωτίας[, 2-3]οργανων ειδη μουσικω[ν;
 5 marg. dext. τ.[
 accentus in II: 1]ῦ ἐνῡκό 2 ἐν 3 οὐπόμφασκού 4 ὕδ 5 λό
 6 μῦ
 (a) carminis titulus. 2 Καφι]σὸν (e.p.) veri sim. 3 λωτῶ]ν propos. e.p.
 4 suppl. e.p.]γῦ, sscr. ο, et μελπ, sscr. ψ, II

fr. 3, 4

]σργεϋροϋ[
]ουμᾶςδ' .π[
]ευρῶγ'άνουτ'ά[
 φ]ρένας'άγ'αντιτόν[
 5] .οθιωνκᾶτα[.]ερύκι[
]παρθενονεί .έν[
]αι'έχωσα[
]ῶνᾷστῶ[
]'ενθίενιδ[
 10] .'. .[

scholia inter lineas : 4-5]ψεα ζητων εληλυθα, 5-6]τιζη η αδελφη, 6-7 βου.[.].[,
 8-9 εισι ερωτ.[, 9-10]εγει

coniunctio fr. 4, 5 veri simillima, vid. e.p.

1]σργ dubium, tam bene]ωπ possis Καφι]σὸν εὐροὺν [ρέοντα, sim., possis (e.p.)
 3 τ.[vel π[5]ροθ dubium εροθκι debuit 7]αι' obscurum υ[
 possis 9 ἐνθι = εἰσί

fr. 5 (a), (b)

] . . . [.
]νγεκατα
] . . . ἔσκουλίξε
 Μελά]νιππος λίου[
 5]φιλειπόλε- [
 μο-]καλὸν ἔγχος [
]άων διὰ τ' ὀγ- [
] .ωσαπα .[

scholia inter lineas ad marg. dext. continuata : 1]λ.[.] .πῆ[.]β.[.]Αμ]φιαραου[,
 2-3 εσκυλευσε[.]τιτ[.]α[, 4-5 Μ]ελανιππος μ[.] .αναιρει Τηδ[, 7-8 βληθε[.]]φαφ[,
 post 8 sub spat. 2 vv. vac.] .οσ[] ο[

accedunt 5 (c), (d), schol. fr. incertum an ad hos versus pertinentia : 5 (c)].ωσ
 Τη[] Μη]κιστεα[, 5 (d)] .Ετεοκλε[] πα[.]]αι εισιν αυ[.]]υτο λεγε[.] .νε[.]μ[.]]ν,
 ubi sub Ετ- versus terminus]. τι

accentus in Π : 3 κῶν 4 λῖ 5 εἰπό 7] ᾗ τ'
 2 divis. incerta, etiam]ηγε pro]ηγε possis; fort. γ' 'Εκατα- (vel ἐκάτα-) 3]ωσ
 possis 4 suppl. e.p. 7 latet fort. portarum Oncaearum mentio
 8 fort.]εωσ

fr. 6

ᾗ]μβεγ· χῆρ' ὦ Πολ[ούνικες
]υμα κατ' ἐσχάτια.[
 νέμ]ονθη φίλτατέ [
] περίφρων μ' [.].[
 5] ἀμείβετο λ[
].ον ὦ[.]ε.[
]να[.]ς·[
].ε[

scholia inter lines: 1 ογερω[ν, 2-3 νεμονται, 4-5 οπο[λυνικης?, 5-6 τα.[, 6-7
]γοσ[
 accentus in Π: 1 ἡρ' 2 μᾶ τᾶ 3 φίλτατέ 4 ἰφ μ' 5 μέ
 6 ὦ 7 σ·
 1 suppl. e.p. εἰβη in ἰβεγ corr. Π 2 .[: ν parum veri sim. 3 suppl.
 e.p. 5 αμβ· debuit vel χ[

fr. 7

].ό.[
].μ.[
 ὀ]μύων π[
]αν ἔσσοχον ἐ.[
 5].α[]ας αὐτῇ λιπὼν πρᾶ[
].ν βου[]μ. δελαυτ[.]έν[
]νανδρ[]ν· τε[ύ]χια δ' ἐσσ[
]δένηνη[].μ.[].αγαθ[
 μ]έγαν ἐν[]. νόον [
 10]ἐ[.]α·['.]γ' ἐμπλ.[
]υς γίγ[

scholia inter lines: 1-2]ν, 2-3 ο]μοιω μο[, 5-6]Μηκιστ[ε]υς ν[
 accentus in Π: 1 ὁ 3 μῦ 4 νέσ νέ 5 ἰλι ρᾶ 6 βοῦ ἐν
 7 τέ[.]χῖ 8 δέ 10]ε α· '.]γ' 11 γίν
 3 suppl. e.p. ν fort. deletum 4 κ[possis 6]ον vel]ων 7 ἀν-
 δρ[άσι]ν? suppl. e.p. 9 suppl. e.p.

fr. 8

] [] [.
 Α]πόλλωνο[
]α νυμφᾶν· ᾧ·[
]ξον τοι κου[
]α σόφων [
 5]...ἀ[.]ηξ[

scholia inter lineas: 1-2 οτι εκει .[,
 2-3 νεοκαταρ[, 3-4 υπο των
 accentus in II: I πό, 2 ἀν·ᾧ, 3 οἰκὸς,
 4 σό, 5 ἀ, ἡ
 I suppl. e.p.

fr. 9

] [.
]·ἀδετ'ε[
 μίγ]νουτη·δ[
 ε]νδῆμων[
].[]ισ.[

scholia inter lineas: 1-2]μιγνυται
 2-3 ευδαιμων[ν

fr. 10

].νπ[
]...η.[
 . . .
 fort. cum fr. 11 ita
 coniungendum, ut legas
]μητα|νπ[

fr. 11

]θητρ[
]ενκρεί.[
]μητα[
]ν[
 . . .
 2 εἰ ex η factum
 3 sup. η scr. α

fr. 12

].αε[
]ρκ[
]τα[
 . . .

fr. 13

]τῆόν[
 . . .

fr. 14

].ας[
]νᾶμ[
]ἀμ.[
].[
 . . .
 schol. inter lineas:
 sup. I vestigia minima,
 2-3].ων.[

fr. 15

].μα[
]Ἰδιο[
]ταδ[
].μ'α[
 5]ιολ[
 . . .
 schol. 3-4]βο.[

fr. 16

]ντε[
].σῖδα[
]δίν[
].ίπ[
 . . .
 schol. 3-4]υπο[
 4 inter ε et ε scr. ε

fr. 17

· · ·
]ελοῦον[
]δεποτ·[

fr. 18

5. $\begin{matrix}]\rho\sigma\gamma.[\\]\beta\sigma\nu\delta\epsilon.[\\]\mu\acute{\epsilon}\gamma\alpha[\\]\kappa\alpha\nu[\\].[\end{matrix}$

fr. 19

5]αγῶν[
]αἰσμ[
]απ[
].[

fr. 20

col. i

[•]] . μ . [[•]
 } τ ε ι □
] . []
 λ ι ό π α ς

col. ii

[
πολυ[
..[

fr. 21

$\dot{\lambda}$
 $\dot{\nu}$

sub. 2 schol. vestig. minim.

3 Πολ(ο)υ[ικ-, 4. Καλ]λιόπας (e.p.)
possis

fr. 22

α.[
.. κήφ[
Π]ολυνίκ[
'⁴]κοντ[
5 ..].[.]

fr. 23

]λοσ[

fr. 24

].
]
]καλον.[
]
]
]
]
]

3 -λου- debuit; suppl. e.p. inter
4-5 schol.].ιστοτ[

fr. 25

]φθ[
']ησα[

fr. 26

$\dot{\gamma}$
 γ

fr. 27

], εντ[

fr. 28

]...αν.[
']υλᾱνον.·

fr. 29

].[.]πιδα[
].οσμέλ[
].σοῦνορκ[

3 σου: ο postmodo in-
sertum

fr. 30

].[
]ο.[
][

inter lineas, schol.
vestigia minima

fr. 31

]ν.[
]θυ[
.

fr. 32

].[
]ἀμέ[
]ότ.[
.

fr. 34

].[
]ἔτε.[
]χδι.

3 marg. schol. vestig. minima

fr. 35

].[
]s [
] [
] [
5] [
.

4 schol.]χου.[

fr. 33

scholia in marg. dext. ad versus xiv
spectantia, quorum duo postremi in
]s et]fē exeunt: 1]αν, 4].vs ελευσετα[
]αι αυτος εγω [, 7]αις κοσμηs ωτο.[
].υσων ταυτα απ[, 11]ευπορησον.[
12]ν αιsμα [|]ατα τον ελικω[ν- | ζουσι
[, 13-14 νπ...αλα[

fr. 36

].[
] λιγουφ[ων-
]Θιομαχια [
] μωσα.[
5] Δευξιη[πα

carminum tituli cum primis versibus

fr. 37

].[
].ξοϋ[
].ἰανθ[.
.

693 P.Oxy. 2373 (saec. ii vel iii p.C.) prim. ed. Lobel

fr. I

] [] [.
]ενευανεμ[
]άρουϊφων[
]προφωστε[
 5] []
] []
]πωσποκαῦδ[
]ιδασ []
],ριτων []
 10] []
] []
]αν []
],ρουπορφο[
]δεπευριπῦο []
 15] [] []
] []
],ωνολουμπ[
],.ε []
]ετεδ,υρομει[
 20] []

2]εν εὔανεμ[3 μελιγ]άρουι φων[ῆ (e.p.)
]υ πορφο[υρ· (e.p.) 14 = ἐπ' Εὐρίποιο
 veri sim.

9]κ vel]χ
 17 fort.]π

13 fort.
 19 δευρο

fr. 2

] [] [
]γνειτος·οςμετα [
]οτων· [
]αθιχορῶς [
 5]ιτηπρινωγα [
]πικινοδο· παρα [
].νονε[·
]ετη[
].αλ.[
 10].εν.[
].·ει[
]εμ[

2 κατ[]γνειτος (e.p.)

4 (ἐ)γεγ[άθι (e.p.)

6 δον possis

fr. 3

]ο[...]οικεκυ[
]α.[.]μα·ζ·ος·[
]πολοισαμ.[
]θαλαμα.[
 5].ο·το.[
].οχ[

fr. 4

]τιχ[
].ωσφ.[
]διξον[
]ονδαπ.[

2 μαζος in μαστος, sscr. στ, correctum
 3 θαλαμα]πόλοι vel αμφι] vel προ] possis
 (e.p.)

fr. 5		
(a)	(b)	(c)
φω[	]εκ[	] [
δολερ[	]δεα[	]γαδα[
καλωσ[	]ου[	] [
πασιμ[	]πεμ[	] [] [
5 ωνευ[	5]ασα[	5]μειτ[
δαν·εσ[.]τ[	]ιμε[	]αῖσμ[
τενοπ[.]ω[	]ιοσ[	] [
αφυδιμοσκ[	]ειρα[	]ελι[
κημεγαθο[	]κη[	]ορωσ[
10]ον·ευδημ[	10]..[	10]επτ[
]δᾶν[.]σω[		]ενω[
]παντηπα[		] [
]ε[		

(a), (b), (c) ex eadem papyri regione oriunda

(a) 3 .[: π vel τ 4 .[: fort. υ 11 ιδ, οδ possis

41

694 P.Oxy. 2374 (saec. ii p. post. p.C.) prim. ed. Lobel

fr. 1		
(a)	(b)	
	]..[	
	]ενόν[	
]κη[	]οιον·ροσκ[	
]κη[	]αθᾶνήας[	
5 κη[	]πρώτερικα[	
κη[	]γαρασκιό[	
ἴξον[	]γῖδοθο[	
..]ξ[	]ἄλινκρ[	
	]ῶ[	
10	[...]	

3 Πτ]οιον ὄρος (e.p.) veri sim.
τερικα[obscurum
σκιό]εντα, [-εσσα, (e.p.) veri sim.

sup. σκ[scr. ·εναρ[4 Ἀθανάσ
5 seq. marg. sin. schol. vestigia minima
7 ἴξον[θη et 'H]γῖδοα, e.p.

5]πρω-
6 Γά]γαρα

fr. 2

· ·
]ερρ[
]κιονδ[
]υπ̃αντελι̃α[
]. δ̃ήιον̃ ϖ̃κτ[
 5]. [. . .] νειχ̃ει[
] αναπέκοψ[
] μίστοδ̃υλλ̃αν̃τ[
]. [. . .]. [. . .]

3 fort. ο]ύπ' ἀντελι̃α[ν (= -τολι̃αν) 4 δ̃ήιον (= δαίιον) insolitum υ manu
 magis cursiva insertum fort. ϖ̃ν (= ϖοι) κτ[dividendum 6 ἀπέκοψ[αν
 (e.p.) veri sim.] μίστουλλον impf. in] μίστουλλαν (-ουλαν debuit) aor. correctum

fr. 3

· ·
]. [. . .]
] γάδ[
] ρα[
 · · ·

fr. 4

· ·
]. [
] ρο[
] σδ̃υ[
 · · ·

fr. 5

· ·
]. ὑπ[
] νο[
] νοροσ[
 · · ·

fr. 6 (a)

· ·
]. θ[. . .]. νξα[
] ορε, . νπ[
] ὕγ' ὀϖ̃. ρευο[
] κη, στ[. . .] νᾱχα[
 5] εκ̃ᾱ. μοσιδ[
] δδ̃όμ. . ο. κᾱ[
]. λ. . . [. . .]
 · · ·

fr. 7

· ·
]. σδε[
] κᾱρμ[
]. στρᾱφωνα[
] ασπολιτασ [
 5] μαδ' ὕμωγα̃σ[
]. ικῶρασ [
] νολδ̃υμπ[
] τροσ[
]. νοϖ̃[
]. εἰδ̃. [

accedit 6 (b), vestigia minima

2 fort. ορεγον vel -επον 3 τ] ὄγ'
 οὐδρενο[ν (e.p.) veri sim. 4 στ[ο]-
 νᾱχα possis 5 κάρμος ut vid. 3] α possis
 6 -ομενος veri sim.

fr. 8

(a)

. . .
]δδο[
]αταεσσ[(b)
]δεφεσ[] . . .]εν[
]ανκη[] α γ ξ α[
 5]τον[] α γ α[
]νδ' .[]
]α[
]ν[

fr. 9

. . .
] . κεκ . τ[
 ' . ρίδαχθ' .[
] λ α ξ ε ρ γ α[

schol. sup. v. 1] [|] ε τ ρ [. .] ν τ
 η σ ν . [|] τ ι ν υ κ τ ο σ α υ τ ω [
 inter 1 et 2] . α πο υ ν . ρ ο υ σ η ρ . [(text.
Εὐ] ε ι ρ ί δ α χ ο . [, schol. ἀ π ο δ ὲ *Εὐ*ή ρ ο υ ς
Ἡ ρ α [κ λ έ ο υ ς υ ί ο υ , sim., conl. e.p., nisi
 obstat α πο ο υ - in schol., necnon duo
 accentus in textu)

1 κεκαστ[possis, sed etiam κεκλετ[

fr. 10

. . .
] . [
] η π ρ ὸ . [
] . ε δ δ ο . [
] ν α τ . [
 . . .
 3 sup. ε δ δ schol.] . α

fr. 11

. . .
] χ ρ ὶ ν[
] κ ᾱ μ φ[
] κ ᾱ μ φ[
] ὤ σ π ο κ ' . [
 5] η ν θ ι . [
] δ ε υ ρ ' ἰ θ[
 ' .] . [

inter 3-4 init. scr.] . . π ο
 5 τ] ἦ ν θ ι ἦ ν conl. e.p.

fr. 12

. . .
] . γ[
] ν ο μ ω[

fr. 13

. . .
] . [
] ἑ ρ ὶ ν[
] α . . [γ . '] α[
] λ ᾱ λ[

2 est titulus ut vid.

MISCELLANEA

695 (a) Boeotica ap. Ap. Dysc. *pron.*

64 b Βοιωτοὶ <ἰών>; 69 c Βοιωτοὶ τοῦ καὶ τούν καὶ τούγα; 106 a (οἶ) Βοιωτοὶ . . . εἰς τὸ φῦ; 111 c (νῶι) τεκμηριοῦνται τε ἐκ τοῦ Βοιωτιακοῦ, ἐπεὶ οὐδέποτε παρὰ αὐτοῖς νοί διὰ τοῦ οἶ; 135 a (τεός) ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως Βοιωτοὶ μεταβάλλουσι τὸ εἰς ἰ, καθότι καὶ τὸ θεός θιός.

(b) Pap. Bibl. Univ. Giss. 40, ed. Eberhart *Mitteil. aus der Pap.-Samml. der Giess. Univ.-Bibliothek* iv, *Liter. Stücke*, 1935 pp. 19 seqq.

est commentarius, saec. i/ii p.C. scriptus: col. ii 2 legere possis
 ὕκ[τ]ρ(ας) μῆμαλατ[, tamquam e carmine Boeotico sumptum.

(c) Hesych. s.vv.

γακα· ἡδέως; γακού· ἡδύ, γλυκύ; γακούδια ἡδύσματα;
 †γακουτανῆς· ἡδυπότης: haec omnia redire videntur ad textum
 Corinnae' Latte *Hesych.* i 502, quem vid.

695^A

CORINNAE FRAGMENTIS ADDENDUM

P.Oxy. 2438 col. ii init.

υἱὸς δὲ (scil. ὁ Πίνδαρος) κατὰ μὲν Κόρ[ινναν] καὶ ἐτέρας ποιητρίας
 Σκοπελίνο[υ]

POETAE MELICI MINORES

POETAE MELICI MINORES

Eumelus	saec. VIII VII	Corinthius
Terpander	flor. saec. VII med.?	Lesbius
Xanthus	flor. saec. VII med.?	Siciliensis?
Apollodorus	flor. saec. VI p. post.?	Atheniensis?
Lasus	flor. saec. VI p. post.?	Hermioneus
Tynnichus	flor. saec. VI V	Chalcidensis
Pratinas	flor. c. 500	Phliasius
Cydias	flor. c. 500	Hermioneus
Myrtis	Pindari aequalis	Anthedonia
Telesilla	flor. saec. V p. pr.	Argiva
Timocreon	flor. c. 480	Rhodius
Lamprocles	flor. saec. V p. pr.?	Atheniensis
Sophocles	c. 496-406	Atheniensis
Diagoras	Sophoclis aequalis?	Melius
Ion	flor. c. 450	Chius
Praxilla	flor. c. 450?	Sicyonia
Euripides	c. 485-406	Atheniensis
Melanippides	flor. c. 440	Melius
Pronomus	flor. c. 430	Thebanus
Licymnius	flor. c. 420?	Chius
Cinesias	flor. c. 420	Atheniensis
Timotheus	flor. c. 410	Milesius
Telestes	flor. c. 400	Selinuntius
Ariphron	flor. c. 400	Sicyonius
Philoxenus	flor. c. 400	Cytherius
Philoxenus	flor. c. 400?	Leucadius?
Polyidus	flor. c. 400	Selymbrianus
Cleomenes	saec. V med. vel p. post.?	Rheginus
Lamynthius	saec. V med. vel p. post.?	Milesius
Oeniades	flor. c. 385	Thebanus
Stesichorus II	flor. c. 370	Himeraeus
Aristoteles	c. 384-322	Stagiritis
Lycophronides	saec. IV	?
Castorion	saec. IV p. post.	Soleus
Hermolochus	saec. IV p. post.?	?
Pythermum Callistratum Hybriam si quaeris, videas scolia fr. 27,		
10, 26 (pp. 474, 478 seq. infra)		
.		

Pausan. iv 33. 2, i 408 Sp.

ἄγουσι δὲ καὶ ἑορτὴν ἐπέτειον Ἰθωμαῖα, τὸ δὲ ἀρχαῖον καὶ ἀγῶνα
ἐτίθεσαν μουσικῆς. τεκμαίρεσθαι δ' ἔστιν ἄλλοις τε καὶ Εὐμήλου
τοῖς ἔπεσιν· ἐποίησε γοῦν καὶ τάδε ἐν τῷ προσοδίῳ τῷ ἐς Δῆλον·

τῷ γὰρ Ἰθωμάται καταθύμιος ἔπλετο Μοῖσα
ἁ καθαρὰ† καὶ ἐλεύθερα σάμβαλ' ἔχουσα.

οὐκοῦν ποιησαί μοι δοκεῖ τὰ ἔπη καὶ μουσικῆς ἀγῶνα ἐπιστάμενος
τιθέντας.

ibid. iv 4 init., i 325 Sp. ἐπὶ δὲ Φίντα τοῦ Συβότα πρῶτον Μεσσήνιοι τότε τῷ
Ἀπόλλωνι ἐς Δῆλον θυσίαν καὶ ἀνδρῶν χορὸν ἀποστέλλουσι· τὸ δὲ σφίσιν αἶσμα προσό-
διον ἐς τὸν θεὸν ἐδίδαξεν Εὐμήλος, εἶναι τε ὡς ἀληθῶς Εὐμήλου νομίζεται μόνον τὰ ἔπη
ταῦτα

ibid. v 19. 10 τὸν μὲν δὴ τὴν λάρνακα εἰργασμένον ὅστις ἦν, οὐδαμῶς ἡμῖν δυνατὰ
ἦν συμβαλέσθαι· τὰ ἐπιγράμματα δὲ τὰ ἐπ' αὐτῆς τάχα μὲν που καὶ ἄλλος τις ἂν εἴη
πεποιηκώς, τῆς δὲ ὑπονοίας τὸ πολὺ ἐς Εὐμήλον τὸν Κορίνθιον εἶχεν ἡμῖν, ἄλλων τε
εἵνεκα καὶ τοῦ προσοδίου μάλιστα ὃ ἐποίησεν ἐς Δῆλον

2 excidit <υ> → ut vid. : καθαρὰ<ν κίθαριν> suppl. Bergk σάματ' L¹ ἔχουσα
codd.

TERPANDER

Terpandri fragmenta melica exstant me iudice nulla:
tantum in sequentibus (1), (2) haesitare possis.

1 (2 B. et D.)

697 Suda s.v. ἀμφιανακτίζειν 1701, i 151 Adler

αἶδειν τὸν Τερπάνδρου νόμον τὸν καλούμενον Ὀρθιον ὁ αὐτῷ
(οὗ τὸ conī. Kuster) προοίμιον ταύτην τὴν ἀρχὴν εἶχεν·

†ἀμφί μοι αὖτις ἀναχθ' ἐκατηβόλον αἰδέτω φρήν.†

ἐστὶ δὲ καὶ ἐν Εὐναίαι (Cratin. fr. 67 K.) καὶ ἐν Ἀναγύρω (Ar. fr.
59 K.).

ibid. 1700 τὸ προοιμάζειν. διὰ τὸ οὕτω προοιμάζεσθαι. Τέρπανδρος (Περίανδρος
codd., corr. Bergk)· ἀμφί μοι αὖτις ἀνακτα; eadem Zonar. p. 163. Schol. RV Ar.
Nub. 595 (ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβ' ἀναξ): τὸ δὲ ἀμφί μοι αὖτε ἐκ τῶν Τερπάνδρου προοι-
μίων· καὶ γὰρ ἐκεῖνος οὕτως ἤρξατο· ἀμφί μοι αὖτις ἀνακτα. καὶ τὸ προοιμάζεσθαι δὲ
ἀμφιανακτίζειν ἔλεγον. Schol. min. ibid. (om. RV) μμείται δὲ τῶν διθυράμβων τὰ
προοίμια· συνεχῶς γὰρ χρῶνται ταύτῃ τῇ λέξει· διὸ καὶ ἀμφιἀνακτας αὐτοὺς ἐκάλουν.
ἐστὶ δὲ Τερπάνδρου· ἀμφ' ἐμοὶ ἀνακτα ἐκατηβόλον. Cf. Phot. s.v. p. 99 Reitz. ἀρχή
τίς ἐστι νόμου κιθαρωιδικοῦ Βοιωτοῦ ἢ Αἰολίου ἢ τοῦ Ὀρθίου (cf. Plut. mus. 4, p. 112
seq. Lasserre, vi 3. 4 Z.); Hesych. s.v. ἀμφί ἀνακτα; Zenob. cent. v 99; Eust. II.
239. 13

αὖτις schol. Ar., Suda 1700: αὐτὸν, αὐτὸν τὸν Suda 1701; αὖτε ex Ar. Nub. edd.
ἐκαταβ. Bergk αἰδέτω, αἰδέτω Suda: αἰδέτω ἢ φρήν conī. Hermann; multo
minus veri sim. αἰδέτω φρήν, alterius versus init., Bergk

erat hexam. dact., opinor: ἀμφί μοι αὖτε ἀναχθ' ἐκατηβόλον αἰδέτω ἢ φρή
legendum, et versus a Terpandro abiudicandus

2 (1 B. et D.)

698 Clem. Alex. strom. vi 11. 88, ii 475 seq. Staehlin

προσῆκει δὲ εὖ μάλα τὸ ἐναρμόνιον γένος τῇ Δωριστὶ ἁρμονία
καὶ τῇ Φρυγιστὶ τὸ διάτονον, ὥς φησιν Ἀριστόξενος. ἡ τοίνυν
ἁρμονία τοῦ βαρβάρου ψαλτηρίου, τὸ σεμνὸν ἐμφαίνουσα τοῦ μέλους,
ἀρχαιοτάτη τυγχάνουσα, ὑπόδειγμα Τερπάνδρῳ μάλιστα γίνετα
πρὸς ἁρμονίαν τὴν Δώριον ὑμνοῦντι τὸν Δία ὧδέ πως·

Ζεῦ πάντων ἀρχά, πάντων ἀγῆτωρ,

Ζεῦ σοὶ πέμπω ταύταν ὕμνων ἀρχάν.

Arsen. = Apostol. viii 29 c, ii 434 L.-S., eadem

1 fort. ἀγῆτορ scribendum

parum veri simile videtur, saec. vii a.C. poetam de Iove omnium rerum principio cogitasse, huiusmodi ioculis indulsisse (πάντων ἀρχά—ὑμνων ἀρχάν). vid. Wilam. *Timoth.* 93

versus hexam. dact. eidem adscriptos (falso ut opinor), utique operi nostro alienos, invenies (i) Plut. *vit. Lycurg.* xxi 5, iii 2. 37 L.-Z. + Arrian. *art. tact.* 44. 3 fin., ἐνθ' αἰχμά τε νέων θάλλει καὶ Μῶσα λίγεια | καὶ Δίκα εὐρυάγνια, καλῶν ἐπιτάρροθος ἔργων. (ii) Strabo xiii 2. 4, iii 67 Kramer + An. Par. Cramer i 56. 10 + Clem. Alex. *strom.* vi 16. 144. 1, ii 505 Staehlin + Cleonid. *introd. harm.* 19, p. 202 Jan, σοὶ δ' ἡμεῖς τετράγην ἀποστέραντες αἰοῖδαν | ἐπτατόνῳ φόρμυγι νέους κελαδήσομεν ὕμνους. vid. Wilam. *Timoth.* 64 n. 1

de prooemiis Terpandri loquitur Plut. *mus.* 6; de Nyssa apud Terpantrum Dionysi nutrice Ioh. Lydus *de mens.* iv 38, p. 198 Roether (vid. Keil *Philol.* 23 (1866) 608); nolite eis credere

frr. adespoti 941, 1027 (c) Terpandro adscriptis Bergk

XANTHUS

1 (2 B.)

699 Athen. xii 512 F-513 A

τοῦτον οὖν (τὸν Ἡρακλέα), φησὶν (ὁ Μεγακλείδης), οἱ νέοι ποιηταὶ κατασκευάζουσιν ἐν ληιστοῦ σχήματι μόνον περιπορευόμενον, ξύλον ἔχοντα καὶ λεοντήν καὶ τόξα. καὶ ταῦτα πλάσαι πρῶτον Στησίχορον τὸν Ἱμεραῖον. καὶ Ξάνθος δ' ὁ μελοποιός, πρεσβύτερος ὢν Στησιχόρου, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Στησίχορος μαρτυρεῖ ὡς φησιν ὁ Μεγακλείδης, οὐ ταύτην αὐτῷ περιτίθῃσι τὴν στολὴν ἀλλὰ τὴν Ὀμηρικὴν. πολλὰ δὲ τῶν Ξάνθου παραπεποίηκεν ὁ Στησίχορος, ὥσπερ καὶ τὴν Ὀρέστειαν καλουμένην.

de Megaclide (Homeri interprete; saec. iv a.C. ut vid.) disserit Bux *RE* xv 1 1931) 124 seq.

2 (I B.)

700 Aelian. *v.h.* iv 26, ii 71 Hercher

Ξάνθος ὁ ποιητῆς τῶν μελῶν, ἐγένετο δὲ οὗτος πρεσβύτερος Στῆσιχόρου τοῦ Ἱμεραίου, λέγει τὴν Ἥλέκτραν τοῦ Ἀγαμέμνονος οὐ τοῦτο ἔχειν τοῦνομα πρῶτον ἀλλὰ Λαοδίκην. ἐπεὶ δὲ Ἀγαμέμνων ἀνιηρέθη, τὴν δὲ Κλυταιμνήστραν ὁ Αἰγισθος ἔγῃμε καὶ ἐβασίλευσεν, ἄλεκτρον οὖσαν καὶ καταγῃρῶσαν παρθένον Ἀργεῖοι Ἥλέκτραν ἐκάλεσαν διὰ τὸ ἀμοιρεῖν ἀνδρὸς καὶ μὴ πεπειρασθαι λέκτρον.

ex eodem fonte (scil. Megaclide) ac fr. 1 esse sumptum coni. Robert *Bild und Lied* (1881) 174

APOLLODORUS

1 (I B.)

701 Erotian. p. 126 Klein

τέρθρον τοῦ πάθους ἀντὶ τοῦ τὸ τέλος . . . καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ τοὺς ὕμνους γράψας φησί·

τίς τοιῇδ' ἐν ὥρῃ
ἦλθεν ἐπὶ τέρθρον θυράων;

1 τοι ἦδε, τοι ἦδε, τι ἦδε codd., corr. Meineke
vid. Eust. *prooem. Pind.* 27, iii 299 seq. Dr. εἰς ποιητικὴν ἐτράπη (scil. Pindarus) καθηγησαμένων αὐτῷ τοῦ μαθεῖν ἢ τοῦ Λάσου, ὡς εἴρηται, ἢ τοῦ Ἀθηναίου Ἀγαθοκλέους ἢ Ἀπολλοδώρου, ὃν φασὶ καὶ προϊστάμενον κυκλίων χορῶν καὶ ἀποδημοῦντα πιστεῦσαι τὴν διδασκαλίαν Πινδάρῳ παιδὶ ὄντι κτλ.

LASUS

1 (I B. et D.)

Ὑμνος εἰς Δήμητρα τὴν ἐν Ἐρμιόνη

702 Athen. (om. E) xiv 624 E-F

οἰκεῖόν ἐστ' αὐτοῖς (τοῖς Αἰολεῦσι) ἡ φιλοποσία καὶ τὰ ἐρωτικά καὶ πᾶσα ἡ περὶ τὴν δίκαιαν ἀνεσις. διόπερ ἔχουσι τὸ τῆς ὑποδαρίου καλουμένης ἀρμονίας ἥθος. αὕτη γάρ ἐστι, φησὶν ὁ Ἡρακλείδης,

ἦν ἐκάλουν Αἰολίδα, ὡς καὶ Λᾶσος ὁ Ἑρμιονεὺς ἐν τῷ εἰς τὴν ἐν Ἑρμιόνη Δήμητρα ὕμνῳ λέγων οὕτως·

Δάματρα μέλπῳ Κόραν τε Κλυμένοι' ἄλοχον
μελιβόαν ὕμνον ἀναγνέων
Αἰολίδ' ἄμ βαρύβρομον ἁρμονίαν.

ταῦτα δ' αἰδοῦσιν πάντες ὑποδώρια τὰ μέλη. ἐπεὶ οὖν τὸ μέλος ἐστὶν ὑποδώριον [[τὰ μέλη secl. Casaubon]], εἰκότως Αἰολίδα φησὶν εἶναι τὴν ἁρμονίαν ὁ Λᾶσος.

id. x 455 C καὶ ὁ εἰς τὴν Δήμητρα δὲ τὴν ἐν Ἑρμιόνη ποιηθεὶς τῷ Λάσῳ ὕμνος ἀσσιγμός ἐστιν, ὡς φησὶν Ἑρακλείδης ὁ Ποντικός ἐν τρίτῳ περὶ Μουσικῆς, οὗ ἐστὶν ἀρχή· Δάματρα—ἄλοχον. Eust. II. 1335. 52 τῷ Ἑρμιονεὶ δὲ Λάσῳ ἀσσιγμός ὕμνος εἰς Δήμητραν. huc spectare P. Berol. 9879 + P. Rain. I 5 conl. Della Corte Riv. di Fil. 64 (1936) 392 seqq.

I μεαπῳ Athen. 624 fort. τε <τὰν> scribendum 2 μελίβοιαν Athen., corr. Hartung ἀναγνέων Bergk: -ῶν Athen.; cf. Hesych. s.v. ἀγνείν· ἀγειν, et IG. v i 26. 9 διεξαγνέκεναι; S. Tr. 210 παιᾶνα ἀνάγειν, E. Ph. 1350 ἀνάγειν κωκυτόν, Pratin. I. 5, Hesych. s.v. ἀγῶ· μέλπῳ, αἶδῳ 3 ἄμα Athen., corr. Edmonds de Clymeno vid. Callim. fr. 285, 278 Pf.

2 (3 B.)

Διθύραμβοι

703 Aelian. n.a. vii 47, i 197 Hercher

ἔοικε δὲ καὶ τὰ τῶν λυγκῶν ἔκγονα ὁμοίως ὀνομάζεσθαι· ἐν γοῦν τοῖς Λάσου λεγομένοις Διθυράμβοις οὕτως εὐρίσκεται [[σκύμνος del. Hercher]] εἰρημένον τὸ βρέφος τὸ τῆς λυγκός.

de Lasi dithyrambis vid. etiam Ar. Vesp. 1410 seq. Λᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης; schol. Pind. Ol. xiii 26, i 362 Dr. ἔσθησε δὲ αὐτὸν (τὸν χορὸν) πρῶτος Ἀρίων . . ., εἶτα Λᾶσος ὁ Ἑρμιονεὺς; Sud. s.v. Λᾶσος, iii 236 Adler . . . διθύραμβον εἰς ἀγῶνα εἰσήγαγε; schol. Ar. Av. 1403; Plut. mus. 29, p. 124. 19 Lasserre, vi 3. 23 Ziegler

3 (I adnot. B.)

Κένταυροι

704 Athen. x 455 C

ταῦτα (scil. Pind. fr. 70 b i seqq. Sn.) σημειώσασθαι' ἂν τις πρὸς τοὺς νοθεύοντας Λάσου τοῦ Ἑρμιονεὺς τὴν ἀσσιγμον ᾠδὴν ἦτις ἐπιγράφεται Κένταυροι.

INCERTI LOCI

4

- 705 P.Oxy. 1367 1 col. ii 53 seqq., xi 117 G.-H. (Hermippi *περὶ νομοθετῶν* epitoma ab Heraclide Lembo facta)

]Βουζύγης νομο[θετῇ]σαι· μέμνηται δ' α[ὐτοῦ] καὶ Λᾶσος ὁ ποιη[τῆς]

de Buzyge vid. schol. Aeschin. 2. 78; Hesych. s.v.; Et. Mag. 206. 47; App. Prov. i 61; Diphil. fr. 62, II 561 K.; schol. S. *Ant.* 255

5 (2 B.)

- 706 Aelian. *v.h.* xii 36, ii 132 Hercher

εοίκασιν οἱ ἀρχαῖοι ὑπὲρ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τῆς Νιόβης παίδων μὴ συνάδειν ἀλλήλοις . . . Λᾶσος δὲ δις ἑπτὰ λέγει.

testimoniis addendus Philodem. ed. Sbordone *Rendic. Accad. Napoli* 30 (1955) 45 col. xxxvii 8 seqq. (οὐδὲ <τὰ> Λάσου μάλιστα τοιαῦτα) πεποικιλμένα)

TYNNICHUS

1 (I B. et D.)

- 707 Plato *Ion* 534 D

μέγιστον δὲ τεκμήριον τῷ λόγῳ Τύννιχος ὁ Χαλκιδεύς, ὃς ἄλλο μὲν οὐδὲν πώποτε ἐποίησε ποίημα ὅτου τις ἂν ἀξιώσειεν μνησθῆναι, τὸν δὲ παιῶνα ὃν πάντες αἰδουσι, σχεδόν τι πάντων μελῶν κάλλιστον, ἀτεχνῶς, ὅπερ αὐτὸς λέγει,

εὐρημά τι Μοισῶν.

cf. Porphy. *de abst.* 2. 18, p. 148 Nauck τὸν γοῦν Διοχύλον φασὶ τῶν Δελφῶν ἀξιούντων εἰς τὸν θεὸν γράψαι παιᾶνα εἰπεῖν ὅτι βέλτιστα Τυννίχῳ πεποιήται· παραβαλλόμενον δὲ τὸν αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐκείνου ταῦτο πείσεσθαι τοῖς ἀγάλμασιν τοῖς καινοῖς πρὸς τὰ ἀρχαῖα

εὐρήματι codd., corr. Stephanus
vid. *RE* xviii 2 (1942) 2355 seq.; Ptolem. *Heph. nov. hist.* ap. Phot. *bibl.* 151 a 9 Bekker

PRATINAS

1 (I B. et D.)

708 Athen. xiv 617 B-F

Πρατίνας δὲ ὁ Φλειάσιος αὐλητῶν καὶ χορευτῶν μισθοφόρων κατεχόντων τὰς ὀρχήστρας ἀγανακτεῖν[†] τινὰς ἐπὶ τῷ τοὺς αὐλητὰς μὴ συναυλεῖν τοῖς χοροῖς καθάπερ ἦν πάτριον ἀλλὰ τοὺς χοροὺς συνάιδειν τοῖς αὐληταῖς· ὃν οὖν εἶχεν κατὰ τῶν ταῦτα ποιούντων θυμὸν ὁ Πρατίνας ἐμφανίζει διὰ τοῦδε τοῦ ὑπορχήματος·

τίς ὁ θόρυβος ὄδε; τί τάδε τὰ χορεύματα;
τίς ὕβρις ἔμολεν ἐπὶ Διονυσιάδα πολυπάταγα θυμέλαν;
ἐμὸς ἐμὸς ὁ Βρόμιος, ἐμὲ δεῖ κελαδεῖν, ἐμὲ δεῖ παταγεῖν
ἀν' ὄρεα σύμενον μετὰ Ναϊάδων

5 οἷά τε κύκνον ἄγοντα ποικιλόπτερον μέλος.
τὰν αἰοιδὰν κατέστασε Πιερίς βασιλείαν· ὁ δ' αὐλὸς
ὑστερον χορευέτω· καὶ γὰρ ἐστ' ὑπηρέτας.
κώμῳ μόνον θυραμάχοις τε πυγμαχίαισι νέων θέλοι παροῖναι
ἔμμεναι στρατηλάτας.

10 παῖε τὸν φρυγνεοῦ ποικίλου πνοὰν ἔχοντα,
φλέγε τὸν ὀλεσισιαλοκάλαμον
λαλοβαρύνοπα παραμελορυθμοβάταν
ὑπαὶ τρυπάνῳ δέμας πεπλασμένον.
ἦν ἰδοῦ· ἄδε σοι δεξιᾶς καὶ ποδὸς διαρριφά·

15 θρίαμβε διθύραμβε κισσόχαιτ' ἄναξ,
<ἄκου> ἄκουε τὰν ἐμὰν Δώριον χορεῖαν.

1 τίς—ὄδε om. E 3 ἐμὲ—κελ. om. E 6 κατεστα ἐπιερεῖς βασιλεία
οὐδ' A, ὁ δ' pro οὐδ' (om. τὰν—βασίλ.) E, corr. Heringa (Πιερίς βασιλεία), Bergk;
vel κατέστασεν ἃ Πιερίς, Edmonds 7 ὑπηρέτης E 8 κωμῶν μόνον A,
κώμων μόνων E, corr. Bergk 9 θυραμάχοις, a sup. pr. o scr., E, θ' ἥροα μάχοις
C θέλοι Wilam.: θεασί A, θέα E; θέλει iam Dobree παροῖνον A (παροιν.—
ἔχοντα om. E), corr. Bergk 10 φρυγναιοῦ A, corr. Girard *Mélanges Weil*
(1898) 136 (-έου) ἔχοντα: χέοντα conl. Jacobs 11 ὀλεσισιαλοκάλαμον A,
ὀλεσισια κάλαμον E sec. Peppink, corr. Bergk 12 λαλοβαρυνοπαμελο- A
(-βαρυνπαρμ. E), corr. Bergk, sed etiam παρμελο- possis (~~~~~)
13 θυπα A (om. E): θ deleui; ὑπαὶ Emperius (temere θῆτα conl. Hartung, probant
edd. recc.) 14—16 om. E 14 δεξιὰ A, corr. Bamberger πόλος A, corr.
anon. 16 supplevi

dissertationum catalogum praebet Stoessl *RE* xxii 2 (1954) 1722: ambigitur
utrum e carmine melico an fab. satyr. fuerit sumptum; ibid. 1726 seq.

2 (2 B. et D.)

709 Athen. xiv 632 F–633 A

διετήρησαν δὲ μάλιστα τῶν Ἑλλήνων Λακεδαιμόνιοι τὴν μουσικὴν,
 πλείεσθι αὐτῇ χρώμενοι, καὶ συχνοὶ παρ' αὐτοῖς ἐγένοντο μελῶν
 ποιηταί. τηροῦσιν δὲ καὶ νῦν τὰς ἀρχαίας ὠιδὰς ἐπιμελῶς πολυμαθεῖς
 τε εἰς ταύτας εἰσὶ καὶ ἀκριβεῖς. ὅθεν καὶ Πρατίνας φησί·

Λάκων ὁ τέττιξ εὐτυχὸς ἐς χορόν

Λακωνοτέττιξ conl. Dobree εἰς Athen., E

3 (3 B. et D.)

710 Athen. xi 461 E

κατὰ τὸν Φλιάσιον ποιητὴν Πρατίναν·

οὐ γὰρ αὐλακισμέναν
 ἀρῶν ἀλλ' ἄσκαφον ματεύων,

κυλικηγορήσων ἔρχομαι.

2 ἀρῶν Scaliger: δρῶν Athen. (om. E) ἀλλὰ σκάφον Athen. (σκύφον E), corr. Bergk ματεύων Fiorillo: μαντεύων Athen., μαστεύων E, sec. Peppink v. i fort. γαῖαν (Fiorillo), sed ne tum quidem omnia fide digna; e.g. οὐ<δὲ> (vel sim.) γὰρ / αὐλ. ἀρῶν / ἀλλ' κτλ.

4 (4 B.)

ΔΥΣΜΑΙΝΑΙ Η ΚΑΡΥΑΤΙΔΕΣ

711 Athen. ix 392 F

Πρατίνας δ' ἐν Δυσμαίναις (Δυμαναῖς Athen., corr. Meineke) ἢ
 Καρυάτισιν (Καριατισιν Athen., corr. Dalecamp)

ἀδύφωνον

ιδίως καλεῖ τὸν ὄρνυγα, πλὴν εἰ μὴ τι παρὰ τοῖς Φλιασίοις ἢ τοῖς
 Λάκωσι φωνήεντες ὡς καὶ οἱ πέρδικες.

titulum ad drama tragicum vel satyricum referunt (vid. RE l.c. 1724)

5 (5 B., 4 D.)

712 Heraclides ap. Athen. xiv 624 F-625 A

καὶ Πρατίνας δέ πού φησι·

- (a) μήτε σύντονον δίωκε
μήτε τὰν ἀνειμέναν [Ἰαστί]
μοῦσαν, ἀλλὰ τὰν μέσαν
νεῶν ἄρουραν αἰόλιζε τῶι μέλει·

ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς σαφέστερόν φησιν·

- (b) πρέπει τοι
πᾶσιν αἰδολαβράκταις
Αἰολὶς ἁρμονία.

(a) 2-3 ἰαστὶν οὖσαν (ἰαστί οὖσαν E) Athen.: μοῦσαν Toup, Valckenaer; glossema delevi (cf. 625 B, idem Heraclides dixit τὸ τῆς ἰαστί γένος ἁρμονίας) μέσαν Athen. A, corr. E

(b) 2 αἰοιδά λαβρ. Athen., corr. Bergk (b) om. E

6

713 miscellanea

(i) Plut. *mus.* 7, p. 114 Lasserre, vi 3. 6 Ziegler ἄλλοι δὲ Κράτητος εἶναι φασὶ τὸν πολυκέφαλον νόμον, γενομένου μαθητοῦ Ὀλύμπου· ὁ δὲ Πρατίνας Ὀλύμπου φησὶν εἶναι τοῦ νεωτέρου τὸν νόμον τοῦτον.

(ii) *ibid.* 9, p. 114 L., vi 3. 8 Z. ἄλλοι δὲ Ξενοδάμον ὑπορχημάτων ποιητὴν γεγονέναι φασὶ καὶ οὐ παιάνων, καθάπερ Πρατίνας, καὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ Ξενοδάμου ἀπομνημονεύεται αἶσμα ὃ ἐστὶ φανερώς ὑπόρχημα.

(iii) *ibid.* 42, p. 131 L., vi 3. 34 Z. Τέρπανδρον δ' ἂν τις παραλάβοι τὸν τὴν γενομένην ποτὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις στάσιν καταλύσαντα, καὶ Θαλήταν τὸν Κρήτα, ὃν φασὶ κατὰ τι πυθόχρηστον Λακεδαιμονίους παραγενόμενον διὰ μουσικῆς ἰάσασθαι ἀπαλλάξαι τε τοῦ κατασχόντος λιμοῦ τὴν Σπάρτην, καθάπερ φησὶ Πρατίνας.

CYDIAS*

1 (I B. et D.)

714 Plato *Charm.* 155 D

ἐφλεγόμην καὶ οὐκέτ' ἐν ἑμαυτοῦ ἦν καὶ ἐνόμισα σοφώτατον
εἶναι τὸν Κυδῖαν τὰ ἐρωτικά, ὃς εἶπεν ἐπὶ καλοῦ λέγων παιδός,
ἄλλω ὑποτιθέμενος, εὐλαβεῖσθαι

μὴ κατέναντα λέοντος
νεβρός ἐλθὼν μοῖραν αἰρεῖσθαι κρεῶν·

αὐτὸς γάρ μοι ἐδόκουν ὑπὸ τοῦ τοιούτου θρέμματος ἐαλωκέναι.

Athen. v 187 E τὰ δ' ἐν τῷ *Χαρμίδῃ* ἐναντιώματα ἐξ αὐτοῦ τοῦ διαλόγου ὁ βουλό-
μενος εἴσεται· ποιεῖ γὰρ αὐτὸν ἀσυμφώνως ποτὲ μὲν σκοτοδινῶντα καὶ μεθυσκόμενον
τῷ τοῦ παιδὸς ἔρωτι καὶ γινόμενον ἐξεδρον καὶ καθάπερ νεβρὸν ὑποπεπτωκότα λέοντος
ἀλκῇ, ἅμα δὲ καταφρονεῖν φησι τῆς ὥρας αὐτοῦ

1 εὐλαβεῖ δὲ μὴ κ. λ. conl. Bergk κατ' ἐναντία codd. BW λέοντος ἀλκῇ ex
Athen. conl. Edmonds, fort. recte 2 νεβρὸν ἐλθόντα codd. μοῖραν T,
μοῖραν W: ἀθανατώσῃ θείᾳ μοῖρα B, quod non intellegitur ('verba ex antiqua
parepigrapha orta' Bergk; e.g. < > ἀθανάτως ἡ θεία μοῖρα < >) αἰτεῖσθαι
conl. Cobet

* de aetate Cydiae vid. K. Friis Johansen *Arkæol. Kunsthist. Medd. Dan. Vid. Selsk.* 4 n. 2 (1959) 12

2 (2 B.)

715 Plut. *fac. in orbe lun.* 19, v 3. 57 Hub.-Pohl.

Θέων ἡμῖν οὗτος τὸν Μίμνερμον ἐπάξει καὶ τὸν Κυδῖαν καὶ τὸν
Ἀρχίλοχον, πρὸς δὲ τούτοις τὸν Στησίχορον καὶ τὸν Πίνδαρον ἐν
ταῖς ἐκλείψεσιν ὀλοφυρομένους· ἄστρον φανερώτατον κλεπτόμενον
(P. *Pae.* ix 2-3 Sn.) καί· μέσῳ ἅματι νύκτα γινομένην (cf. Stesich.
fr. 94), καὶ τὴν ἀκτίνα τοῦ ἡλίου σκότους ἀτραπὸν (ἐσσυμένην)
(P. *Pae.* ix 5 Sn.) φάσκοντας.

e Cydia ut vid. nihil sumptum

vid. etiam fr. adesp. 30

MYRTIS

I (I B.)

716 Plut. *quaest. graec.* 40, ii 357 Nachst.-Siev.-Titch.

τίς Εὐνοστος ἦρως ἐν Τανάγραι καὶ διὰ τίνα αἰτίαν τὸ ἄλσος αὐτοῦ γυναιξὶν ἀνέμβρατόν ἐστιν; Ἑλιέως τοῦ Κηφισοῦ καὶ Σκιάδος Εὐνοστος ἦν υἱός, ὧι φασὶν ὑπὸ νύμφης Εὐνόστας ἐκτραφέντι τοῦτο γενέσθαι τοῦνομα. καλὸς δ' ὦν καὶ δίκαιος οὐχ ἦττον ἢν σώφρων καὶ αὐστηρός. ἐρασθῆναι δ' αὐτοῦ λέγουσιν Ὁχναν, μίαν τῶν Κολωνοῦ θυγατέρων ἀνεψιὰν οὔσαν. ἐπεὶ δὲ πειρώσαν ὁ Εὐνοστος ἀπετρέψατο καὶ λοιδορήσας ἀπῆλθεν εἰς τοὺς ἀδελφούς κατηγορήσων, ἔφθασεν ἡ παρθένος τοῦτο πράξασα κατ' ἐκείνου καὶ παρώξυνε τοὺς ἀδελφούς Ἐχεμον καὶ Λέοντα καὶ Βουκόλον ἀποκτεῖναι τὸν Εὐνοστον ὡς πρὸς βίαν αὐτῇ συγγεγεννημένον. ἐκείνοι μὲν οὖν ἐνεδρεύσαντες ἀπέκτειναν τὸν νεανίσκον, ὁ δ' Ἑλιεύς ἐκείνους ἔδραμεν. ἡ δ' Ὁχνη μεταμελομένη καὶ γέμουσα ταραχῆς, ἅμα μὲν αὐτὴν ἀπαλλάξαι θέλουσα τῆς διὰ τὸν ἔρωτα λύπης, ἅμα δ' οἰκτείρουσα τοὺς ἀδελφούς, ἐξήγγειλε πρὸς τὸν Ἑλιέα πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, ἐκείνος δὲ Κολωνῶι. Κολωνοῦ δὲ δικάσαντος οἱ μὲν ἀδελφοὶ τῆς Ὁχνης ἔφυγον, αὐτὴ δὲ κατεκρήμνισεν ἑαυτήν, ὡς Μυρτίς ἢ Ἀνθηδονία ποιήτρια μελῶν ιστόρηκε. τοῦ δ' Εὐνόστου τὸ ἡρώιον καὶ τὸ ἄλσος οὕτως ἀνέμβρατον ἐτηρεῖτο καὶ ἀπροσπέλαστον γυναιξίν, ὥστε πολλάκις σεισμῶν ἢ αὐχμῶν ἢ διοσημιῶν ἄλλων γενομένων ἀναζητεῖν καὶ πολυπραγμονεῖν ἐπιμελῶς τοὺς Ταναγραίους μὴ λέληθε γυνὴ τῷ τόπῳ πλησιάσασα.

TELESILLA

1 (I B. et D.)

717 Hephaest. *ench.* xi 2, p. 35 Consbr.

ἐστὶ τοῖνυν ἐπίσημα ἐν τῷ ἰωνικῷ ἐφθημιμερῇ μὲν τὰ τοιαῦτα,
οἷς ἡ Τελέσιλλα ἐχρήσατο·

ἀ δ' Ἄρτεμις, ὦ κόραι,
φεύγοισα τὸν Ἀλφεόν

id. iv 4, p. 14 C. ἀ—κόραι; epitom. p. 361 C. οὐδ' Ἄρτ.—κόραι. cf. Pausan.
vi 22. 9

ἀ δ' bis cod. I (ἀ δε): ἀδ' vel ἀδε rell., nisi οὐδ' epitom. κόρα *ench.* iv
cod. D de amore Alpei in Dianam vid. Wentzel *RE* i 2 (1894) 1632; Stoll
Myth. Lex. i 257

2 (2 B.)

718 Athen. (om. E) xiv 619 B

ἥ δὲ εἰς Ἀπόλλωνα ὠιδῇ

φιληλίας,

ὡς Τελέσιλλα παρίστησιν.

φηλικίας Athen., corr. Musurus ('pulcra sed non certa coniectura', Kaibel)

3 (3 B.)

719 Pausan. ii 35. 2, i 222 Sp.

Ἀπόλλωνος δέ εἰσι ναοὶ τρεῖς καὶ ἀγάλματα τρία· καὶ τῷ μὲν
οὐκ ἔστιν ἐπὶ κλησις, τὸν δὲ Πυθαέα [[οὔτως]] ὀνομάζουσι, καὶ Ὅριον
τὸν τρίτον. τὸ μὲν δὴ τοῦ Πυθαέως ὄνομα μεμαθήκασιν παρὰ
Ἀργείων· τοῦτοις γὰρ Ἑλλήνων πρώτοις ἀφίκεσθαι Τελέσιλλά φησι
τὸν Πυθαέα εἰς τὴν χώραν Ἀπόλλωνος παῖδα ὄντα.

cf. ii 24. 1, i 188 Sp. ναὸς Ἀπόλλωνος, δὲ Πυθαεὺς πρῶτος παραγενόμενος ἐκ Δελφῶν
λέγεται ποιῆσαι

4 (4 B.)

720 Pausan. ii 28. 2, i 200 Sp.

ἐπὶ δὲ τῇ ἄκραι τοῦ ὄρους Κορυφαίας ἐστὶν ἱερὸν Ἀρτέμιδος, οὗ καὶ Τελέσιλλα ἐποίησατο ἐν αἵσματι μνήμην.

5 (5 B.)

721 [Apollod.] *bibl.* iii 46 seq., p. 120 Wagner

ἐσώθη δὲ τῶν μὲν ἄρρένων (scil. Νιόβης παίδων) Ἀμφίων, τῶν δὲ θηλειῶν Χλωρίς ἢ πρεσβυτέρα (-τάτη Bergk), ἣ Νηλεὺς συνώκησε. κατὰ δὲ Τελέσιλλαν ἐσώθησαν Ἀμύκλας καὶ Μελίβοια, ἐτοξεύθη δὲ ὑπ' αὐτῶν καὶ Ἀμφίων (ubi κατὰ δὲ τελεσίαν codd. R^{abc} P).

cf. Pausan. ii 21. 9, i 182 Sp. τὴν δὲ εἰκόνα παρὰ τῇ θεῷ τῆς παρθένου Χλῶριν ὀνομάζουσι, Νιόβης μὲν θυγατέρα εἶναι λέγοντες, Μελίβοιαν δὲ καλεῖσθαι τὸ ἐξ ἀρχῆς. ἀπολλυμένων δὲ ὑπὸ Ἀρτέμιδος καὶ Απόλλωνος τῶν Ἀμφίωνος παίδων περιγενέσθαι μὲν τῶν ἀδελφῶν ταύτην καὶ Ἀμύκλαν, περιγενέσθαι δὲ εὐχαμένους τῇ Λητοῖ, Μελίβοιαν δὲ οὕτω δὴ τι παραντίκα τε χλωρὰν τὸ δεῖμα ἐποίησε καὶ ἐς τὸ λοιπὸν τοῦ βίου παρέμεινεν ὥς καὶ τὸ ὄνομα ἐπὶ τῷ συμβάντι ἀντὶ Μελιβοίας αὐτῇ γενέσθαι Χλῶριν

6 (6 B.)

722 Hesych. s.v.

†βελτιώτας

τὰς βελτίους. Τελέσιλλα.

βελτιωτέρας coni. Lobeck et L. Dindorf coll. schol. BT Hom. *Il.* 2. 248 χειριότερον ὥς μειζονώτερον, βελτιώτερον

7 (7 B.)

723 Athen. xi 467 F

Τελέσιλλα δὲ ἡ Ἀργεία καὶ τὴν ἄλω καλεῖ
δῖνον.

fere eadem Eust. *Il.* 1207. 9

δῖνον (ει sup. i scr.) E: δεῖνον Athen.

8 (8 B.)

724 Pollux ii 23, i 88 Bethe

οὐλοκίκιννε

δὲ Τελέσιλλα εἴρηκεν.

-κικιννε F, -κίκινα A

9 (9 B.)

725 Schol. A Hom. *Od.* 13. 289, ii 572 Di.

καλῇ τε μεγάλῃ τε· ἐκ τῆς κατὰ τὴν ὄψιν κοσμιότητος καὶ αἰδοῦς
καὶ τοῦτο ὑπονοεῖν δίδωσι, καθὰ καὶ Ξενοφῶν καὶ Τελέσιλλα ἡ
Ἀργεῖα διαγράφουσιν Ἀρετῆς καὶ Καλοκαγαθίας εἰκόνα.

10

726 miscellanea

(i) Phot. *bibl.* p. 115 a 19 Bekker: Telesillae nomen in catalogo poetarum quibus usus est Stobaeus. (= p. 381 adnot. B.)

(ii) [Censorin.] ap. *Gramm. Lat.* vi 608. 2 Keil, Telesilla etiam Argiva minutiores edidit numeros.

(iii) Schol. Theocr. in Pap. Antin. B fol. vi recto v. 60 in marg. sin. scriptum deletumque (ed. Hunt & Johnson *Two Theocritus Papyri* p. 46; saec. v/vi p.C.)

[[ποιητρίαν]]

[[Τελεσιλλαν]]

marg. sin. ad 61 seqq. μία αὐτῶν θαυμάζει τὴν γραῦν ἀνὴρ τις θαυμάζει τὴν ποιήτρίαν; marg. dext. 64 μία αὐτῶν θαυμάζει; sub col. μία αὐτῶν θαυμάζει τὴν γραῦν εἰπ(οῦσα)ν ὅτι κτλ.

haec omnia ad vv. 61 seqq. referenda, πάντα γυναῖκες ἴσαντι καὶ ὡς Ζεὺς ἀγάγεθ' Ἦραν: hinc coni. e.p. carmen de Iovis Iunonis-que nuptiis composuisse Telesillam; probant Maas *Epid. Hymn.* 141 n. 2, Pfeiffer ad Callim. fr. 48.

de aetate Telesillae nuperrime disseruit M. E. Colonna *Agn. Fac. Lett. Napoli* 5 (1955) 67 seqq.

TIMOCREON

1 (I B. et D.)

727 Plut. *Them.* 21, i 1. 197 seqq. L.-Z.

ἦν δὲ καὶ τοῖς συμμάχοις ἐπαχθῆς (ὁ Θεμιστοκλῆς) περιπλέων
 τε τὰς νήσους καὶ χρηματιζόμενος ἀπ' αὐτῶν· οἷα καὶ πρὸς Ἀνδρίου
 ἀργύριον αἰτοῦντά φησιν αὐτὸν Ἡρόδοτος (8. 111) εἰπεῖν τε καὶ
 ἀκοῦσαι. δύο γὰρ ἦκειν ἔφη θεοὺς κομίζων, Πειθῶ καὶ Βίαν· οἱ δ'
 ἔφασαν εἶναι καὶ παρ' αὐτοῖς θεοὺς μεγάλους δύο, Πενίαν καὶ
 Ἀπορίαν, ὅφ' ὧν κωλύεσθαι δοῦναι χρήματα ἐκείνῳ. Τιμοκρέων
 δ' ὁ Ῥόδιος μελοποιὸς ἐν αἵσματι καθάπτεται πικρότερον τοῦ Θεμι-
 στοκλέους, ὥς ἄλλους μὲν ἐπὶ χρήμασι φυγάδας διαπραξαμένους
 κατελθεῖν, αὐτὸν δὲ ξένον ὄντα καὶ φίλον προεμένου δι' ἀργύριον.
 λέγει δ' οὕτως·

ἀλλ' εἰ τύ γε Πausανίαν ἦ καὶ τύ γε Σάνθιππον αἰνεῖς,
 ἦ τύ γε Λευτυχίδαν, ἐγὼ δ' Ἀριστείδαν ἐπαινέω
 ἄνδρ' ἱερᾶν ἀπ' Ἀθανᾶν

4 ἐλθεῖν ἔνα λῶιστον, ἐπεὶ Θεμιστοκλῆν ἤχθαρε Λατώ,

ψεύσταν ἄδικον προδόταν, ὃς Τιμοκρέοντα ξεῖνον ἔοντα
 ἀργυρίοισι κοβαλικοῖσι πεισθεὶς οὐ κατὰ γεν
 πατρίδ' Ἰαλυσὸν εἴσ(ω),

8 λαβὼν δὲ τριῖ ἀργυρίου τάλαντ' ἔβα πλέων εἰς ὄλεθρον,

τοὺς μὲν κατάγων ἀδίκως, τοὺς δ' ἐκδιώκων, τοὺς δὲ
 καίνων·

cf. schol. in Aristeid. xlvi 294, iii 720 Di.; Sud. s.v. Τιμοκρέων

dialectus lyrica communis non sine colore Rhodio 1 εἰ: αἰ Ahrens, sed
 vid. Bechtel *Gr. Dial.* ii 647 τὴν γε bis codd.: τὴν γε Ahrens, sed vid. *IG* xii
 i 4129. 3 Πaus. ἦ καὶ τὴν γε om. cod. S αἰνέσεις S 2 τὴν γε codd. UMA:
 τὴν γε S fort. Λατ- et ἐγὼν Ἀριστείδην M 3 fort. ἱερᾶν 4 ἐλθεῖν
 ἔνα λῶιστον UMA: ὃς ἦλθε λεκτὸς S ἐπεὶ S²: ἐπεὶ δὲ UMA, ἐπὶ S¹ -κλήν
 Wilam.: -κλήα UMA, -κλέα δὲ S ἤχθαρε S 6 κοβαλ- Bergk: σκυβαλ-
 UMA et S marg. (man. prima), κυμβαλ- S κατήγαγεν S 7 εἰς πατρ.
 Ἰαλ. codd.: εἰς transposui et supplevi; cf. Hom. *Il.* i. 71 ἠγήσατο . . . Ἰλιον εἴσω,
 sim. monendum est ἱη- vel ἱᾶ- scandi (Hom., Pind.; ἱη- etiam Herodotus
 lapidesque inscripti, ἱᾶ- Ovidius). syll. λῦ Pind., Ovidius, λῦ Hom. metri gratia
 opinor. itaque Anacr. fr. 4. 1 ἱηλῦ- non ἱᾶλῦ- recipere praestat. nil moramur
 si Dionysius Rhodius ἱᾶ- pro ἱᾶ- scripsit, ut voc. termino hexam. dact. accom-
 modaret hoc loco qui ἱᾶλῦ- vel etiam ἱᾶλῦ- scribunt, duplici errore falluntur
 8 εἰς UA: ἐς M, ἐπ' S 9 τοὺς δὲ διώκων S

ἀργυρίων δ' ὑπόπλεως Ἰσθμοῖ γελοίως πανδόκευε
 ψυχρὰ <τὰ> κρεῖα παρίσχων·

12 οἱ δ' ἥσθιον κηῦχοντο μὴ ὦραν Θεμιστοκλέος γενέσθαι.

10 ἀργυρίων ὑπόπλ. Ἰσθμοῖ (-οῖς M) δὲ πανδόκευε γελοίως UMA, ἀργυρίου δὲ ὑπόπλ. κτλ. S: δὲ post Ἰσθμοῖ non potest stare; manifestum est novam sententiam init. v. 10 incohari, ne λαβῶν τρεῖς ἀργυρίου τάλαντα et ἀργ. ὑπόπλ. in eadem stent πανδ. γελ. transposuit Enger; etiam ἐπανδόκευ' Ἰσθμοῖ γελ. possis 11 ψυχρὰ κρεῖα παρέχων codd., correxi monendum est semper scandi κρεῖα 'frigidas lances praebens', nisi κρεῖα = κρέα, cf. Euphor. fr. 155 Powell 12 τοῖ Ahrens κηῦχοντο: εὐχόμενοι conji. Bowra ut congrueret responsio ὦραν codd., corr. Ahrens -κλέους codd., corr. Ahrens

2 (2 B. et D.)

728 ibid. (priori continuum)

πολὺ δ' ἀσελγεστέραι καὶ ἀναπεπταμένη μάλλον εἰς τὸν Θεμιστοκλέα βλασφημίαι χρῆται μετὰ τὴν φυγὴν αὐτοῦ καὶ τὴν καταδικὴν ὁ Τιμοκρέων, δισμα ποιήσας οὐ ἐστὶν ἀρχή·

Μοῦσα τοῦδε τοῦ μέλεος
 κλέος ἂν Ἑλλανας τίθει,
 ὥς ἑοικὸς καὶ δίκαιον.

1 τοῦ om. S 2 κλέος om. U fort. Μῶσα τῷδε τῷ . . . τίθει (hoc S¹, mero errore opinor) scribendum

3 (3 B. et D.)

729 ibid. (priori continuum)

λέγεται δ' ὁ Τιμοκρέων ἐπὶ μηδισμῶι φυγεῖν συγκαταψηφισαμένον τοῦ Θεμιστοκλέους. ὥς οὖν ὁ Θεμιστοκλῆς αἰτίαν ἔσχε μηδίζειν, ταῦτ' ἐποίησεν ἐς αὐτόν·

οὐκ ἄρα Τιμοκρέων μόνος
 Μήδοισιν ὀρκιατομεῖ·
 ἀλλ' ἐντὶ κάλλοι δὴ πονη-
 ροὶ κοῦκ ἐγὼ μόνον κόλου-
 5 ρις· ἐντὶ κάλλαι ἰώπεκες.

3-5 Arsen. = Apostol. cent. vii 28, ii 402 L.-S.

1 ἄρα codd. μόνος codd. 2 μήλ- S ὀρκια τέμοι UM, ὀρκια τομη S, ὀρκια τέμνει A, corr. Hermann (nisi ὀρκιατόμει, Bergk) 3 δὴ om. Apostol. 4 οὐκ codd., corr. Hermann 5 ἐντὶ καὶ ἄλλαι UMA: ἐντὶ καὶ ἄλλαι S, ἐντὶ καὶ ἄλλοι Apostol. ἄλω- codd.

4 (3^A D.)

730 PSI xi (1935) 1221 p. 152 seqq.: anon. *περὶ αἴνου* ed. Bartoletti

ὁ δὲ Κύπρι[ο]ς λεγόμενος αἴνος ὄνομα τροιοῦτον ἤνεγκεν ὡς ἔφη.
[διὰ τὸ] παρὰ Κυπρίοις ἐπιχώριο]ς λέγεσθαι. κέχρηται δὲ τούτῳι
Τιμοκρέων ἐν [αἵσματι κατὰ Θε]μιστοκλ[έ]ου]ς ἐκ[πεσόντος] ἐκ τῆς
[Ἑλ]λάδος ἐφηδό]μενος αὐτοῦ τῇ φ[υγῇ]· οὕτω δὲ λέ]γει·

λό[γ]ον δέ σοι λε[. . .]· ον ταυτα
σοι π. . . [. . . τ]ῶν τριῶν ταλ[άντων |]ων
ξένος [(fin. col.)

suppl. e.p. ταῦτα ἀν ταῦτὰ incertum cf. [Diogenian.] praef. i 180 L.-S.
(= Tim. fr. 5 Bergk) ὁ δὲ Κύπριος (αἴνος) προσηγύρεται διὰ τὸ παρὰ Κυπρίοις
λέγεσθαι ὡς ἐπιχώριος. κέχρηται δὲ καὶ τούτῳι Τιμοκρέων, ἐμφαίνων ὡς οἱ ἀδίκαι
πράσσοντες καὶ ἐς ὕστερον τῶν προσηκόντων τυγχάνουσιν. καὶ γὰρ τῷ Ἀδώνιδι ἐν
Κύπρῳ τιμηθέντι ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης μετὰ τὴν τελευταίαν οἱ Κύπριοι ζώσας ἐνέεισαν
περιστερὰς, αἱ δ' ἀποπαῖσαι καὶ διαφυγεῖσαι αὐτῆς ἀδοκίμως εἰς ἄλλην ἐμπεσοῦσαι
πυρὰν διεφθάρησαν. cf. schol. anon. in Aphthon. ap. *Rhet. Gr.* ii 12 Walz

5 (8 B., 5 D.)

731 Schol. Ar. *Ach.* 532

Τιμοκρέων δὲ ὁ Ῥόδιος μελοποιὸς τοιοῦτον ἔγραψε σκόλιον κατὰ
τοῦ πλούτου, οὗ ἡ ἀρχή·

- 1 ὦφελέν σ' ὦ τυφλὲ Πλούτε
μήτε γῇι μήτ' ἐν θαλάσσηι
- 2 μήτ' ἐν ἡπείρῳ φανήμεν,
ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν
- 3 κ' Ἀχέροντα· διὰ σέ γὰρ πάντ'
αἰὲν ἀνθρώποις κακά.

fere eadem schol. Ald. Ar. *Ran.* 1302, Suda s.v. σκόλιον iv 383 Adler. cf. Sancti
Isidori Pelusiotae *ep.* 2. 146, PG. 78. 592 C ἔθος γὰρ ἦν παλαιῶν μετὰ τὴν συνεστίασιν
ἀπτεσθαι λύρας καὶ αἰδεῖν· ἀπὸ λ[λ]οιο ὦ πλούτε καὶ μήτε ἐν γῇι φανείης μήτε ἐν
θαλάσσηι

1 ὦφελος ὦ codd. (ὁφ- Sud. AGM^{ac}, ὁφειλ- V), corr. Ilgen *carmin. conv.* 231 μήτ'
ἐν γῇι codd. (τῇι γῇι Sud. V), corr. Brunck; μῇ π' ἐν γῇι con. G. S. Farnell θαλάσσο-
Isidor. (ut solet), θαλάττ- rell. 2 ἡπείρῳ: defendit Wade-Gery *JHS* 53
(1933) 85; οὐρανῶι con. Schneidewin *Beitr.* 127 seq. φανήμεναι codd., corr.
Bergk (nisi φανήμεν scribendum; Bechtel *Gr. Dial.* ii 646 seq.) γε ναίειν schol.
Ald. 3 πάντ' ἐν codd.: πάντ' α<ι> ἐν scripsi; alia possis, e.g. γὰρ <δῆ> πάντ'
ἐν Edmonds, πάντ' <έστ> ἐν Meineke, πάντ' ἐ<στί> ἐν Bowra

6 (6 B., 4 D.)

732 Hephaest. *ench.* xii 5, p. 39 Consbr.

τῶι δὲ καθαρῶι (διμέτρῳι ἰωνικῶι) ἐφθημιμερεῖ ὅλον αἶσμα
Τιμοκρέων συνέθηκε·

Σικελὸς κομψὸς ἀνὴρ
ποτὶ τὰν ματέρ' ἔφα

cf. Plat. *Gorg.* 493 A-B ἤδη γάρ του ἔγωγε καὶ ἤκουσα τῶν σοφῶν ὡς νῦν ἡμεῖς
τέθναμεν καὶ τὸ μὲν σῶμά ἐστιν ἡμῖν σῆμα, τῆς δὲ ψυχῆς τοῦτο ἐν ᾧ ἐπιθυμῖαι εἰσὶ
τυγχάνει ὃν οἷον ἀναπείθεσθαι καὶ μεταπίπτειν ἄνω κάτω. καὶ τοῦτο ἄρα τις μυθολογῶν
κομψὸς ἀνὴρ, ἴσως Σικελὸς τις ἢ Ἰταλικός, παράγων τῶι ὀνόματι διὰ τὸ πιθανόν τε καὶ
πειστικὸν ὠνόμασε Πίθον, τοὺς δὲ ἀνοήτους ἀμυήτους, τῶν δ' ἀνοήτων τοῦτο τῆς ψυχῆς
οὐ αἱ ἐπιθυμῖαι εἰσὶ, τὸ ἀκόλαστον αὐτοῦ καὶ οὐ στεγανόν, ὡς τετρημένος εἴη Πίθος, διὰ
τὴν ἀπληστίαν ἀπεικάσας. ad haec schol. p. 155 Greene οἷον Ἐμπεδοκλῆς

7 (7 B. et D.)

733 Ar. *Vesp.* 1060 seqq.

ὦ πάλαι ποτ' ὄντες ὑμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς, / ἄλκιμοι δ' ἐν
μάχαις, / καὶ κατ' αὐτὸ δὴ μόνον τοῦτ' ἄνδρες ἀλκιμώτατοι κτλ. ad
haec schol. Ven. 1063 Δίδυμός φησιν ὡς παρωίδησε ταῦτα ἐκ τῶν
τοῦ Τιμοκρέοντος τοῦ Ῥοδίου. cf. Anacr. fr. 80, πάλαι ποτ' ἦσαν
ἄλκιμοι Μιλήσιοι, quem versum hoc Didymi loco nisus Timo-
creonti adscripsit Wilam.

8 (4 B.)

734 [Diogenian.] *praef.* i 179 L.-S.

Καρικὸς δὲ αἶνος λέγεται, ὃν ἀναφέρουσιν εἰς γένει Κᾶρα ἄνδρα·
τοῦτον γὰρ ἀλιέα τυγχάνοντα χειμῶνος θεασάμενον πολύποδα εἰπεῖν·
εἰ μὲν ἀποδὺς κολυμβήσαιμι ἐπ' αὐτόν, ῥιγώσω, εἰ δὲ μὴ λάβω τὸν
πολύποδα τῶι λιμῶι τὰ παιδί' ἀπολῶ. κέχρηται δὲ τῶι λόγῳ τούτῳ
καὶ Τιμοκρέων ἐν μέλεσι.

cf. *Rhet. Gr.* ii 10 adnot. Walz

versum ex epigrammate refert Hephaest. *ench.* i 3, p. 2 C.; dact. hex. + tro.
tetr. *Anth. Pal.* xiii 31 (praecedat Simon. epigr. 162 Diehl); 9-10 B., 6 et 8 D.

LAMPROCLES

1 (I B. et D.)

- 735 (a) Παλλάδα περσέπολιν κλήιζω πολεμαδόκον ἀγνάν
παῖδα Διὸς μεγάλου δαμάσιππον
(b) Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν θεὸν ἐγρεκῦδοιμον

ambiguitur utrum (a) an (b) Lamprocli sit adscribendum; confusa referunt antiqui:

P.Oxy. 1611 5+43. 160, xiii 135 G.-H. /ταὺς Φρυνίχους ... / ἀφηγοῦμεν[ος ... / Πα[λ]λά[δα] περ[σέπολιν / κλήιζω π[ο]λεμαδό[κ]ον ἀγνάν π[αῖ]δα Δι[ὸ]ς μεγάλου δ[α]μάσιππον οὕτω παρα[ποιεῖ;?] / διαποροῦσι γὰρ οἷός κ' ὀλίγοι π[ε]ρὶ τ[ῶ]ντων κα[θ]άπερ Χαμαιλέων πό[τε]ρόν ποτε Στη[σι]χόρου / ἐστὶν ἡ Λαμπροκλέ[ε]ος, κ[αί]περ[ε] τοῦ Φρυνίχου Λαμ[π]ροκλεῖ μα[θ]ή[τ]η[?] / Μίδωνος? προσέμουν[τος· καὶ Ἀ]ριστοφάνης / δέ? παραπ[ο]ιεῖ λέγων· / [Παλλάδα] π[ε]ρ[ε]π[ο]λιν

Ar. Nub. 967 ἡ Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν ἡ τηλέπορον τι βόαμα, / ἐντειναμένους τὴν ἄρμονίαν ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν, ubi schol. RV ἀρχὴ αἵματος Φρυνίχου. ὡς Ἐρατοσθένης φησί, Φρυνίχους [δὲ V: om. R]] αὐτοῦ τούτου τοῦ αἵματος μνημόνευει ὡς Λαμπροκλέους ὄντος· Παλλάδα περσέπολιν κλήιζω πολεμαδόκον ἀγνάν παῖδα Διὸς μεγάλου; schol. Ald. Λαμπροκλέους εἶναι φασιν Ἀθηναίου τοῦ Μίδωνος υἱοῦ. ἔχει δὲ οὕτως· Παλλάδα περσέπολιν κλήιζω πολεμαδόκον ἀγνάν παῖδα Διὸς μεγάλου δαμάσιππον; schol. Ald. et E ed. Holwerda *Mnemos.* iv 5 (1952) 228 seqq. (cf. cod. Neapol. ed. Koster ibid. 1953, 62 seq.) ἄλλως· οὕτως (οὗτος E) Ἐρατοσθένης· Φρυνίχους (-ίχου E) αὐτοῦ τούτου τοῦ αἵματος μέμνηται ὡς Λαμπροκλέους ὄντος τοῦ Μίδωνος υἱοῦ ἣν μαθητοῦ (ἀθλητοῦ E). ἔχει δὲ οὕτως· Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν (-ὴν Ald.) θεὸν ἐγρεκῦδοιμον. Χαμαιλέων (-μολέων cod.) δ' ἀπορεῖ πότερον κλήιζω (Χαμ.—ἀπορεῖ om. Ald., ποτικλήιζω pro πότερον κλ. scripto) πολεμαδόκον (-οδόκον E) ἀγνάν παῖδα Διὸς μεγάλου δαμάσιππον, καὶ κατὰ Λαμπροκλέα ὑποτίθῃσι κατὰ λέξιν.

schol. Aristeid. or. xlii 162 (laud. Ar. Nub. 967), iii 538 Di. Παλλάδα περσέπολιν· ... εἶδος δὲ τοῦτο αἵματος καὶ ἀρχή· τὸν δὲ ποιητὴν αὐτοῦ Ῥοῦφος καὶ Διονύσιος ἰστοροῦσιν ἐν τῇ Μουσικῇ Φρυνίχόν τινα, ἄλλοι δὲ φασὶ Λαμπροκλέα ἢ Στησιχόρον. τὸ δὲ δεινὰν γελοῖως ἀντίκειται (παρὰ τῷ κομικῷ add. cod. Oxon.)· τὸ γὰρ αἷμα οὕτως ἔχει· Παλλάδα περσέπολιν κλεισοπολεμοδόκον ἀγνάν (B: -ὰν codd. D, Oxon.) παῖδα Διὸς μεγάλου (B: -λαι cod. D, -λην cod. Oxon.) δαμνηπῶλον αἶστον (ἄριστον cod. Oxon.) παρθένον. hinc Tzetz. *chil.* i 682, p. 29 Kiessling τούτου τοῦ Στησιχόρου δὲ μέλος ὑπάρχει τὸδε· / Παλλάδα περσέπολιν κλήιζω πολεμαδόκον ἀγνάν παῖδα Διὸς μεγάλου δαμόπωλον αἶστον παρθένον; ad haec schol. An. Ox. Cramer iii 353. 13 Στησιχόρου μέλος· τινὲς Φρυνίχου τοῦτο φασιν, ἕτεροι δὲ Λαμπροκλέους.

Aristophanis locum respicit etiam Dio Chrys. or. 13. 19, p. 234-5 de Budé (i p. 184 von Arnim) τοὺς υἱέας παρασκευάζετε ὡς δυνατοὺς ἐσομένους χρῆσθαι τοῖς τε αὐτῶν καὶ τοῖς δημοσίοις πράγμασιν, οἳ ἂν ἱκανῶς κυβερῶσιν αἱ Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν (Ἀθηνᾶν pro δεινὰν codd. UB), ἡ τῷ ποδὶ βῶσι πρὸς τὴν λύραν; cf. Sud. s.v. τηλέπορον, iv 539 Adler Ἀριστοφάνης· τηλέπορον τι βόημα. οἷον ὀρθὸν τι καὶ ὑψηλόν. ἐστὶ δὲ ἀρχὴ αἵματος, ὥσπερ τὸ περσέπολιν Ἀθάναν (ubi -πολιν GVM, ὥσπερ—Ἀθάναν om. F)

apparet Phrynichum fr. (a), non fr. (b), scripsisse; constat eundem versus suos ad Lamproclum nominatim rettulisse. apparet etiam Aristophanem fr. (b), non fr. (a), respexisse; fortasse ad Stesichorum referendum fr. (b), sed e tanta testimoniorum confusione veritatem extrahere non possumus

cf. Stes. fr. 97

2 (2 B. et D.)

736 Athen. xi 491 C

Λαμπροκλῆς δ' ὁ διθυραμβοποιὸς καὶ ῥητῶς αὐτὰς (τὰς Πλειάδας)
εἶπεν ὁμῶννυμείν ταῖς περιστεραῖς ἐν τούτοις·

αἶ τε ποταναῖς
ὁμῶννυμοι πελειάσιν αἰθέρι κείσθε.

Eust. *Od.* 1713. 5 καὶ Λαμπροκλῆς· αἱ ποταναῖς ὁμῶννυμοι πελειάσιν ἐν αἰθέρι κείνται·
ἐνθα ὄρα τὸ ποταναῖς

1 τε om. E

2 κείνται E; νεῖσθε conl. Meineke

SOPHOCLES

1 (6, 7 B., 4 D.)

(a)

παιάν· Ἀσκληπιὸς

737 Philostrat. iun. *imag.* 13. 4, p. 34-35 Schenkl-Reisch (= ii 415
Kayser)

Ἀσκληπιὸς δὲ οἶμαι οὗτος ἐγγὺς παιᾶνά που παρεγγυῶν γράφειν
καὶ

κλυτομῆτης

οὐκ ἀπαξιῶν παρὰ σοῦ (scil. τοῦ Σοφοκλέους) ἀκοῦσαι . . .

Philostrat. *vit. Apoll.* iii 17, i 96 Kayser οἱ δὲ ἤιδον ὠιδὴν ὅποιος ὁ παιᾶν ὁ τοῦ
Σοφοκλέους ὃν Ἀθήνησι τῶι Ἀσκληπιῶι αἰδουσιν

Lucian. *encom. Demosthen.* 27, iii 559 Jac. (loc. corrupt.) οὐδὲ γὰρ Ἀσκληπιῶι
μεῖον τι γίνεται τῆς τιμῆς εἰ μὴ τῶν προσιόντων αὐτῶν ποιησάντων ἥ ὅπλα ἀναδησοδή-
μου (latet ὁ παιᾶν ἡ ἀδῆσ-) τοῦ Τροϊζηνίου καὶ Σοφοκλέους αἰδεῖται

Suda s.v. Σοφοκλῆς 815, iv 402 Adler, ἔγραψεν . . . παιᾶνας

κλυτόμητις conl. Bergk, fort. recte e paeane Erythraeo (adesp. 934) sum-
ptum, Sophocli falso adscriptum esse conl. Oliver

(b) *IG* III i (1878) addenda p. 90 n. 171 g Dittenberger (= *IG*
ii 2. 4510; Kern *Inscr. Gr. Tab.* &c. 1913. 45) + Wilhelm *Beitr. zur*
gr. Inschriftenkunde (1909) 102 seqq. + Oliver *Hesperia* 5 (1936)
109 seqq. cum figuris 14, 16

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ [ΠΑΙ]ΑΝ

- (i) (ὦ) Φλεγυῖα] κούρα περιώννυμε μᾶτερ ἀλεξιπό[ν]ο[ιο] θεοῦ
 (.)....].ς ἀκείρεκόμασ[.]ενάρξομαι [ῥμ]νον ἐγερσιβόαν
 (.).....]νεσι[.]ευεπ[.]....].[.]αν[.]οβοα
]συρίγμασι μινύ[μεν]ον
 5]σι Κεκροπιδῶν [ἐπ]ιτάρροθον
]μόλοις τον[.]....]κομα[
]ν αὐτον[]
]
]
 10 'Ολύ]μπιον
 (desunt vv. 6)
]τερα

- (ii)
 ..[
 πο[
 εμ[
 λυρ[
 5 ειλ[
 κατ[
 δ[
 ε[

Oliverum sequor, qui omnia supplevit exceptis v. 1 (Buecheler) et v. 5 (Wilhelm)

(i) 1 init. desunt litt. 6 vel 7 (Oliver p. 113) 2 ἀκείρ. dubio procul de Apolline dictum ut in contextu simili Hes. fr. 123. 3-4, Pind. *Pyth.* 3. 8-14]ενάρξομαι[legit Peek, probat Oliver;]εναριθμ[priores ἀκείρεκόμα, σέ[θ]εν ἄρξομαι tentavit Oliver, recte opinor; tum init. τὸν ἔφυσ]ας ἀκείρεκόμα<ι> veri sim. (spatio aptius τὸν φύσ]ας vel δὲν ἔφυσ]ας; φύειν cum subi. fem. Eur. *Phoen.* 1595, al.) 3]νεσι[ν] εὐεπι[η, sim., Dittenberger fort. αὐλ]οβόα 6 χρυσο]κόμα[ν suppl. Oliver

(ii) vv. positio omnino incerta: e.g. ita cum reliquis coniungi possint ut legas v. 6 seq. χρυσο]κόμα[ν] / λυρ[δοιδον (Oliver)

'ambigo, utrum nobilis ille paeon fuerit, . . . an peculiare carmen in honorem matris Coronidis [hoc probat Oliver p. 119], siquidem Sophocles plures paeanes condidisse fertur', Bergk

inscriptum est carmen saec. iii p.C. (p. pr.); decantatum est archonte Munatio Vopisco c. 175 p.C.

738 Philodem. *de piet.* p. 85 seq. Gomperz

ἀνθρ[ωποι]δεῖς γὰρ ἐκείνοι οὐ νομίζουσιν, ἀλλὰ ἀέρα[s] καὶ π[νε]ύματα [κ]αὶ αἰθέρας· ὥστ' ἔγωγε κἂν τεθαρρηκότως εἴπαιμι τούτους Διαγόρου μᾶλλον πληνμελεῖν· ὁ μὲν γὰρ ἔπαιξεν, εἴπερ ἄρα καὶ τοῦτ' [αὐτ]ο[ῦ] ἐστὶν ἀλλ' οὐκ ἐπενήνεκ[τ]αι, [κ]αθάπ[ερ ἐ]ν τοῖς Μαντινέων ἔθεσιν Ἀριστόξενός φησιν, ἐν δὲ τῇ ποιήσει τῇ μόνῃ δοκούσῃ κατ' ἀλήθειαν ὑπ' αὐτοῦ γεγράφθαι τοῖς ὅλοις οὐ[δ]ὲν ἀσεβὲς παρενέφ[η]νεν, ἀλλ' ἐστὶν εὐφημ[ος] ὡς ποιητῆς εἰς τὸ δ[α]μόνιον, καθάπερ ἄλλα τε μαρτυρεῖ καὶ τὸ γεγραμ[μ]ένον εἰς Ἀριάνθην τὸν Ἀργεῖον·

- (1) θεὸς θεὸς πρὸ παντὸς ἔργου βροτείου
νωμᾷ φρέν' ὑπερτάταν,
〈αὐτοδαῆς δ' ἄρετὰ βραχὺν οἶμον ἔρπειν〉,

καὶ τὸ εἰς Νικόδωρον τὸν Μαντινέα·

- (2) κατὰ δαίμονα καὶ τύχαν
τὰ πάντα βροτοῖσιν ἐκτελεῖται.

τὰ πα[ρ]απλήσια δ' αὐτῷ περιέ[χει καὶ τ]ὸ Μαντινέων ἐνκώμιον.

(1) Didym. Alexandr. *de Trinitate* iii 320, PG 39. 784 B οὐκ αὐτάρκης γὰρ ὄντως ἡ ἀνθρώπου σύνεσις εἰπεῖν τι περὶ τοῦ θεοῦ, μὴ θεῖαν προσλαβοῦσα βοήθειάν τε καὶ δύναμιν· ὡς πού καὶ Διαγόρας ὁ Μήλιος ἔφησεν· θεὸς πρὸ παντὸς—ἔρπειν

(2) Sext. Emp. *adv. mathem.* ix 53, p. 225 Mutschmann Διαγόρας δὲ ὁ Μήλιος διθυραμβοποιὸς ὡς φασι τὸ πρῶτον γενόμενος ὡς εἰ τις καὶ ἄλλος δεισιδαίμων, ὃς γε καὶ τῆς ποιήσεως ἑαυτοῦ κατήρξατο τὸν τρόπον τοῦτον· κατὰ δαίμονα καὶ τύχην πάντα τελεῖται

Diagoram non respiciunt Ar. *Av.* 544, Eust. *Il.* 258. 26, Hesych. s.v. θεὸς θεός

(1) 2 νομαφρενα, 3 δεαρεταβραχυν sic Didym., qui v. 3 solus affert ἔρπειν: ἔρπει nescio quis, fort. recte

(2) 1 τύχην, 2 πάντα τελεῖται, om. τὰ et βροτοῖσιν Sextus, 2 τὰ π. βρ. ἐκτελεῖσθαι Philodem.; ἐκτελεῖται Schneidewin

2 (3 D.)

- 739 Schol. Vat. in Aristeid. *rhet.* ii 80. 15, ed. Keil, *Herm.* 55 (1920) 63 seqq.

Διαγόρας οὗτος φιλόσοφος ἦν. κληθεὶς δέ ποτε εἰς ἐστίασιν ὑφ' ἐτέρου φιλοσόφου, ἔφοντος ἐκείνου φακὴν καὶ κατὰ τινα χρεῖαν ἕξω [[ἐκείνου]] χωρήσαντος, τῆς φακῆς μὴ τελέως ἐψηθῆναι δυναμένης διὰ τὸ μὴ ὑπέκκαυμα ἔχειν τὸ ὑποκείμενον πῦρ, αὐτὸς τε περιστραφεὶς ὦδε ἀκέϊσε καὶ τὸ τοῦ Ἡρακλέους ἄγαλμα προχείρως εὐρών καὶ συντρίψας ἐνίησι τῶι πυρὶ ἐπειπὼν ἐπ' αὐτό· δωδεκάτοισιν ἄθλοις τρισκαιδέκατον τόνδ' ἐτέλεσεν Ἡρακλῆς διός.

fabulam fere eandem narrant Clem. Alex. *protr.* ii 24. 4, p. 18 Staehlin; Epiphani. *ancor.* 103, xliii 204 Migne; Athenag. *presb.* 4; Theosoph. Tubingensis n. 70, Buresch, *Klarios* 119; *Gnomolog. Vat.* ed. Sternbach, *Wien. Stud.* 10 (1888) 236; Schol. Ar. *Nub.* 830 (om. codd. RV); Tzetz. *chil.* 13. 375 seqq.; omnia exscriptit Keil l.c.

stilum poeticum (-τοισιν, Ἡρακλῆς διός) sibi visus audire editor numeros, quos Ionicos vocavit, meo quidem arbitratu duriores restituit: πρὸς (vel ἐπὶ) δώδεκα τοῖσιν ἄθλοις / τρισκαιδέκατον τόνδ' ἐτέλεσεν Ἡρακλῆς διός. egomet numeros non audio; utique autoschediasma fuit. cf. Wilam. *GV* 426 n. 4

ION

Διθύραμβοι

1 (12 B.)

- 740 Argum. Soph. *Antigon.* (Sallustius)

στασιάζεται δὲ τὰ περὶ τὴν ἡρωίδα ἰστορούμενα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Ἰσμήνην· ὁ μὲν γὰρ Ἴων ἐν τοῖς Διθύράμβοις καταπρησθῆναί φησιν ἀμφοτέρως ἐν τῶι ἱερῶι τῆς Ἥρας ὑπὸ Λαοδάμαντος (Λαομέδοντος codd., corr. Brunck) τοῦ Ἑτεοκλέους.

interpr. Meuli *RE* xii 1 (1924) 696 seq.

2 (11 B.)

- 741 Schol. Ap. Rhod. i 1165^c, p. 106 W.

καὶ Ἴων φησὶν ἐν διθύραμβω ἐκ μὲν τοῦ πελάγους αὐτὸν (scil. τὸν Αἰγαίωνα) παρακληθέντα ὑπὸ Θέτιδος ἀναχθῆναι φυλάζοντα τὸν Δία· Θαλάσσης δὲ παῖδα.

cf. Hom. *Il.* i. 396 seqq.

Ὕμνος εἰς Καιρόν

3 (14 B.)

742 Pausan. v 14. 9, ii 43 Sp.

Ἰωνι δὲ οἶδα τῷ Χίῳ καὶ ὕμνον πεποιημένον Καιροῦ· γενεαλογεῖ δὲ ἐν τῷ ὕμνῳ νεώτατον παίδων Διὸς Καιρὸν εἶναι.

vid. Frazer *Pausan.* ii 564, Sauer *Myth. Lex.* ii 897 seqq., Lamer *RE* x 2 (1919) 1508 seqq.

Ἐγκώμιον εἰς Σκυθιάδην

4 (15 B.)

743 Paroem. ap. Miller *Mélanges* 361

Αἰγιέες οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι· Μνασέας ὁ Πατρὺς ἐξηγούμενος τοῦ ἔπους τούτου τὸν νοῦν λέγει ὅτι οἱ Αἰγίεις οἱ ἐν Ἀχαΐαι νικήσαντες Αἰτωλοὺς τὴν Πυθίαν ἐπηρώτων τίνες εἶεν κρείττους τῶν Ἑλλήνων, ἡ δὲ Πυθία εἶπεν· Ὑμεῖς δ' Αἰγιέες οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι. ὅτι γὰρ τούτοις ἐχρήσθη καὶ οὐ Μεγαρεῦσι, καὶ Ἰων μέμνηται ἐν τῷ εἰς Σκυθιάδην ἐγκωμίῳ.

Zenob. *cent.* i 48, i 19 L.-S., fere eadem; cf. etiam Phot. *lex.* s.v. ὕμεῖς ὧ Μεγαρεῖς, ii 238-9 Naber καὶ Ἰων δὲ Αἰγίεῦσι δοθῆναι τὸν χρησμὸν ἱστορεῖ

INCERTI LOCI

5 (9 B., 8 D.)

744 Athen. ii 35 D-E

Ἰων δ' ὁ Χιὸς φησιν·

ἄδαμον
παῖδα ταυρωπόν, νέον οὐ νέον,
ἡδιστον πρόπολον βαρυ-
γδούπων ἐρώτων,

οἶνον ἀερσίνοον
5 ἀνθρώπων πρύτανιν.

1 ἄδαμον conl. Casaubon, sed cf. Hesych. ἀδάμα 2 ταυρώπα E ut vid.
4 -πνοον CE, corr. Casaubon; fort. -νόων, nisi v. 5 πρύτανιν ἀνθρ. 5 <-υ>
ἀνθρ. πρύτ. conl. Kaibel, probat von Blumenthal quid sint amores *gravissoni*?
explanent alii; in mentem venit rixae amatoriae (cf. Propert. *carm.* iv 8. 35
seqq.)

6 (10 B., 9 D.)

745 Ar. *Pax* 834 seqq.

καὶ τίς ἐστὶν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ / Ἴων ὁ Χίος; — ὄνπερ ἐποίησεν πάλαι /
ἐνθάδε τὸν Ἀοιδόν ποθ'· ὡς δ' ἦλθ', εὐθέως / Ἀοιδὸν αὐτὸν πάντες
ἐκάλουν ἀστέρα, ubi Schol. RVald. Ἴων ὁ Χίος· . . . ἐποίησε δὲ
ὠιδὴν ἧς ἡ ἀρχή·

αοῖον ἀεροφοίταν
ἀστέρα μείναμεν, ἀελίου
λευκαῖ πτέρυγι πρόδρομον.

Suda s.v. διθυραμβοδιδάσκαλος, ii 91 Adler, fere eadem

1 αῶιον conl. Bergk ἀερο-: ἡερο- R Suda, fort. recte; ἀμερο- conl. Bentley
2 μείναμεν Bentley: μείνωμεν V Ald., μῆνα μὲν R Suda (sed μῆνα—πρόδρ. om. Sud.
cod. A, μετὰ ἐλίου pro μὲν ἀελίου scr. cod. I) 3 λευκῇ codd. λευκοπτέρυγα
(Bentley) veri sim.

7 (16 B., 10 D.)

746 Philo π. τοῦ πάντα σπουδαῖον ἐλεύθ. 132-5, vi 38 Cohn-Reiter

Μιλτιάδης ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός, ἥνικα βασιλεὺς ὁ Περσῶν ἄπασαν τὴν ἀκμὴν τῆς Ἀσίας ἀναστήσας μυριάσι πολλαῖς διέβαινεν ἐπὶ τὴν Εὐρώπην ὡς ἀναρπάσων αὐτοβοεῖ τὴν Ἑλλάδα, συναγαγὼν ἐν τῷ παναθηναϊκῷ τοὺς συμμάχους ὀρνίθων ἀγῶνας ἐπέδειξε, λόγου παντὸς δυνατωτέραν ὑπολαμβάνων ἔσσεσθαι τὴν διὰ τῆς τοιαύτης ὀφείας παρακέλευσιν. καὶ γνώμης οὐχ ἤμαρτε· θεασάμενοι γὰρ τὸ τλητικὸν καὶ φιλότιμον ἄχρι τελευτῆς ἐν ἀλόγοις ἀήττητον, ἀρπάσαντες τὰ ὄπλα πρὸς τὸν πόλεμον ὤρμησαν. . . . προτροπῆς γὰρ εἰς βελτίωσιν οὐδὲν οὕτως αἶτιον ὥς ἡ τῶν ἀφανεστέρων ἐλπίδος μείζων κατόρθωσις. τοῦ δὲ περὶ τοὺς ὀρνίθας ἐναγωνίου μέμνηται καὶ ὁ τραγικὸς Ἴων διὰ τούτων·

οὐδ' ὅ γε σῶμα τυπείς διφυεῖς τε κόρας ἐπιλάθεται ἀλκᾶς,
ἀλλ' ὀλιγοδρανέων φθογγάζεται·
θάνατον δ' ὅ γε δουλοσύνας προβέβουλε.

τοὺς οὖν σοφοὺς τί οἰόμεθα οὐκ ἀσμενέστατα δουλείας ἀντικαταλλάξεσθαι τελευτήν;

1 οὐδ' ὅ γε GHP: οὐδέ γε τὸ M, οὐδ' εἰ γε F, οὐδ' ὅτε A, οὐδ' ὅτι QT τυπείς MQG: τύπτεις FHP, τύπτει AT διφυεῖς APQT: διαφ· rell. ἀλκῆς MQT 3 δ' ὅ γε: δ' ὅτε A, δέ γε M -σύνης AQT 'fortasse hic locus ex tragoedia' Bergk, probant Nauck TGF p. 743, Wilam. Pind., 446 n. 1, von Blumenthal Ion von Chios (1939) 49, qui fr. 39 p. 25 seq. (cf. Bergk fr. 16 adnot.) ταῖς ἀφλεγμάντοις τραπέζαις (Plut. quaest. conv. vi prooem. 686 A) fragmentis melicis inclusit, tragicis aequo iure pōtuisset

PRAXILLA

1 (2 B. et D.)

Ὕμνος εἰς Ἄδωνιν

747 Zenob. cent. iv 21, i 89 L.-S. (cod. Coisl.)

Ἥλιθιώτερος τοῦ Πραξίλλης Ἀδώνιδος· ἐπὶ τῶν ἀνοήτων. Πράξιλλα Σικυωνία μελοποιὸς ἐγένετο, ὡς φησι Πολέμων· αὕτη ἡ Πράξιλλα τὸν Ἄδωνιν ἐν τοῖς ὕμνοις εἰσάγει ἐρωτώμενον ὑπὸ τῶν κάτω τί κάλλιστον καταλιπὼν ἐλήλυθεν, ἐκείνον δὲ λέγοντα οὕτως·

κάλλιστον μὲν ἐγὼ λείπω φάος ἡελίοιο,
 δεύτερον ἄστρο φαεινὰ σεληναίης τε πρόσσωπον
 ἦδὲ καὶ ὠραίους σικύους καὶ μῆλα καὶ ὄγχνας·

εὐηθῆς γάρ τις ἴσως ὁ τῶι ἡλίῳι καὶ τῇ σελήνῃ τοὺς σικύους καὶ τὰ
 λοιπὰ συναριθμῶν.

Vv. exstant tantum in Zenob. cod. Coisl. 177

cf. Diogenian. *cent.* v 12, i 251 L.-S. ἡλιθιώτερος τῆς Πραξίλλης· αὕτη γὰρ
 ἐρωτωμένη τί κάλλιστον, ἥλιος, ἔφη, καὶ σῦκα. Apostol. *cent.* viii 53, ii 445 L.-S. fere
 eadem (ἀπεκρίνατο· ἥλιον σελήνην σῦκα καὶ μῆλα). Suda s.v. ἡλιθιάζω, ii 562 Adler,
 . . . παροιμία, ἡλιθιώτερος τοῦ Πραξίλλης Ἀδωνίδος. Liban. *ep.* 707. 4, x 717 Foerster,
 τὰ ἐπὶ τοῦ Πραξίλλης Ἀδωνίδος

3 ὄγχους Zenob., corr. Schneidewin

2 (I B. et D.)

Διθύραμβος· Ἀχιλλεύς

748 Hephaest. *ench.* ii 3, p. 9 Consbr.

περὶ συνεκφωνήσεως· . . . δύο βραχεῖαι εἰς μίαν βραχεῖαν . . .
 παρὰ Πραξίλλῃ ἐν διθυράμβοις ἐν ᾧδῇ ἐπιγραφομένῃ Ἀχιλλεύς
 (cod. DI: Ἀχιλεύς cod. A)·

ἀλλὰ τεδὸν οὐποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔπειθον.

Schol. B p. 287 C. ἀλλὰ—ἔπειθεν. Schol. Dion. Thrac. cod. A (= An. Ox.
 Cramer iv 326. 21) p. 210 Hilg. παρὰ Πραξίλλῃ· ἀλλὰ—ἔπειθον. Draco Stratonic.
 p. 146. 18 Hermann δύο βραχεῖαι εἰς μίαν βραχεῖαν ὡς ἐν τῷ ἀλλὰ—ἔπειθεν. An.
 Bachmann ii 180. 17 ἀλλὰ—ἔπειθεν sine auct. nom. Eust. *Il.* 12. 25 ἐκ Πραξίλλης
 ἐν τῷ ἀλλὰ—ἔπειθον; 805. 21, eadem sine auct. nom.; 1372. 9 sine auct. nom. ἀλλ'
 ἐτεδὸν οὐποτε θυμὸν καὶ ἐξῆς

ἀλλ' ἐτεδὸν Eust. 1372 οὐποθε Schol. Dion. στήθεσιν Eust. 12, στείθεσιν
 Schol. Dion. ἔπειθον Heph., Schol. Dion. sec. Hilgard (ἐπέιθεον sec. Cramer),
 Eust. bis: -θεν Schol. Heph., Draco, An. Bachm.

Παροίνια

3 (3 B.)

749

Ἀδμήτου λόγον ὦ ἑταῖρε μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,
τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου γνούς ὅτι δειλῶν ὀλίγα χάρις.

Ar. *Vesp.* 1238 Ἀδμήτου—φίλει, ubi Schol. Ἀδμήτου λόγον· καὶ τοῦτο ἀρχὴ σκόλιου. ἐξῆς δέ ἐστι· τῶν δειλῶν—χάρις. καὶ ἐν Πελαργοῖς (I 503 K.)· ὁ μὲν ᾔδεν Ἀδμήτου λόγον πρὸς μυρρίνην, / ὁ δ' αὐτὸν ἠνάγκαζεν Ἀρμοδίου μέλος. Ἡρόδικος δὲ ἐν τοῖς Κωμωιδουμένοις καὶ τὸν Ἀδμήτον ἀναγέγραφε παραθεῖς τὰ τοῦ Κρατίνου ἐκ Χειρώνων (I 84 K.)· Κλειταγόρας αἰδεῖν ὅταν Ἀδμήτου μέλος αὐλῇ. . . . τοῦτο οἱ μὲν Ἀλκαίου, οἱ δὲ Σαφφοῦς· οὐκ ἐστὶ δέ, ἀλλ' ἐν τοῖς Πραξίλλης φέρεται παροινοῖς Eust. *Il.* 326. 38 ἀπὸ δὲ τοῦ ῥηθέντος Ἀδμήτου σκόλιόν τι ἐν Ἀθηναῖς ἦν αἰδόμενον, ὡς καὶ Πausanias φησὶν ἐν τῷ οἰκείῳ λεξικῷ, λέγων ὡς οἱ μὲν Ἀλκαίου φασὶν αὐτό, οἱ δὲ Σαφφοῦς, οἱ δὲ Πραξίλλης τῆς Σικυωνίας. ἀρχὴ δὲ τοῦ μέλους αὕτη· Ἀδμήτου—χάρις

cf. Phot. *lex.* p. 32 Reitz. Ἀδμήτου λόγον· ἀρχὴ σκόλιου, ὁ οἱ μὲν Ἀλκαίου, οἱ δὲ Σαφφοῦς φασιν; Suda s.v. Ἀδμήτου μέλος καὶ Ἀρμοδίου, i 52 Adler, ἐπὶ τῶν ραϊδίων καὶ εὐκόλων. τοιαῦτα γὰρ καὶ τὰ σκόλια λεγόμενα; s.v. πάροις, iv 64 A. ἦν δὲ καὶ ἕτερα μέλη, τὸ μὲν Ἀδμήτου λεγόμενον. Hesych. Ἀδμήτου λόγον· σκόλιον
cf. Carm. Conv. 14

I φίλει Ar., Eust.: φίλει σέβου Athen. A, φίλους σέβου E 2 γνούς Athen., Eust., Ar. cod. R: πιούσ' Ar. cod. V, ποιούσ' Aldina δειλῶν ὀλίγα Schol. Ar., Eust.: δειλοῖς ὀλῆγη Athen. (cf. Theogn. 854 δειλοῖς οὐδεμί' ἐστὶ χάρις: lectionem exquisitorem hic recte praeferunt Neue, Bergk) incertum quatenus dialectus Dorica sit restituenda Bacchyl. 3. 76 seqq. sententias Admeto ab Apolline datas confert Diehl

4 (4 B.)

750 Ar. *Thesm.* 528

τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινώ / τὴν παλαιάν· ὑπὸ λίθῳ γὰρ / παντὶ που
χρῇ / μὴ δάκῃ ρήτῳ ἀθρεῖν, ubi Schol. ἐκ τῶν εἰς Πράξιλλαν
ἀναφερομένων·

ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίον ὦ ἑταῖρε φυλάσσεο.

cf. Carm. Conv. 20; proverbium respiciunt Diogenian. *cent.* viii 59 et Hesych. (ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος εὐδεῖ); Suda iv 674 A. (ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος· ἐλλείπει ὑπεστίν); Zenob. *cent.* vi 20 (ὑπὸ π. λ. σκορπίος καθεύδει); Anecd. de Villosion ii 177 cod. Marc.; al.

5 (6 B.)

751 Athen. xiii 603 A

Πράξιλλα δ' ἡ Σικυωνία ὑπὸ Διὸς φησιν ἀρπασθῆναι τὸν Χρῦσιππον.

interpr. Lamer *RE* xii. 1 (1924) 476 ff. s.v. *Laios*.

6 (8 B.)

752 Hesych. s.v. *Βάκχου Διώνης* (cf. An. Bekker i 225)

οἱ μὲν βακχευτρίας (-τηρίας Hesych., -τριαν An. Bekker) *Σεμέλης*, οἱ δὲ *Βάκχου τοῦ Διονύσου καὶ Ἀφροδίτης τῆς Διώνης*· παρόσον διωνυμία περὶ τὰς θεάς (τὴν θεάν coni. Latte coll. schol. Pind. *Pyth.* 3. 177^b ἄλλως· *Θυνώνη* τῇ *Σεμέλει*· διωνυμῖαι γὰρ ἐκέχρητο. εἰσὶν οἱ καὶ τὴν αὐτὴν Διώνην λέγουσιν, ὥσπερ *Εὐριπίδης* ἐν *Ἀντιγόνη*· ὦ παῖ *Διώνης* . . . *Διόνυσε*, κτλ.). *Πράξιλλα* (*Τράξ*-cod., corr. Musurus) δὲ ἡ *Σικυωνία Ἀφροδίτης* παῖδα τὸν θεὸν ἱστορεῖ.

7 (7 B.)

753 Pausan. iii 13. 5, i 271 Sp.

Πραξιλλῇ μὲν δὴ πεποιημένα ἐστὶν ὡς Εὐρώπης εἶη καὶ <Διὸς ὁ suppl. Rinckh> Κάρνειος καὶ αὐτὸν ἀνεθρέψατο Ἀπόλλων καὶ Λητώ.

Schol. Theocr. v 83, p. 170 seq. Wendel *Πράξιλλα* (-ας codd.) μὲν ἀπὸ *Κάρνου* (K: *Κάρνης* G, *Καρνίου* vel *Καρνείου* rell.) φησὶν ὠνομάσθαι τοῦ *Διὸς* καὶ *Εὐρώπης* υἱοῦ ὃς ἦν ἐρώμενος τοῦ *Ἀπόλλωνος*cf. Hesych. s.v. *Καρνείος*, Schol. Callim. *Apoll.* 71, ii 48-49 Pf.

754 Hephaest. *ench.* vii 8, p. 24 Consbr.

ἐστὶ δὲ αὐτῶν ἐπισημότατα τό τε πρὸς δύο δακτύλοις ἔχον
τροχαϊκὴν συζυγίαν, καλούμενον δὲ Ἀλκαϊκὸν δεκασύλλαβον (Alc.
fr. 328), καὶ τὸ πρὸς τρισὶ καλούμενον Πραξίλλειον·

ὦ διὰ τῶν θυρίδων καλὸν ἐμβλέποισα
παρθένε τὰν κεφαλὰν τὰ δ' ἔνερθε νύμφα

Schol. A p. 130 C. τὸ καλούμενον Πραξίλλειον· ὦ—ἐμβλέποισα (cod. A); πρὸς
φιλουμένην, παρθένον μὲν φαινομένην, μὴ οὔσαν δέ (cod. D). schol. B p. 275 C. τοῦ
δὲ πρὸς τρισὶ καλουμένου Πραξίλλειου, τό· ὦ—νύμφα. Tricha ibid. p. 379–80 C. τὰ
πρὸς τρισὶ . . . ἃ καὶ Πραξίλλεια λέγεται ἅτε τῆς ποιητρίας Πραξίλλης ἐν πολλῶι
χρησαμένης τῶι τοιοῦτῳ μέτρῳ

vasculo saec. V med. sinistrorsum inscr. οδιατεσθυριδος primus edidit amicus
desideratissimus Paulus Jacobsthal *Goettinger Vasen* (*Abh. d. koenigl. Ges. d.*
Wiss. zu Goettingen, phil.-hist. Kl. N.F. xiv 1913) 59 seqq. cum tab. xxii. 81 =
Athen. Mitteil. 65 (1940) tab. 3; huc spectare frustra negat Aly *RE* xxii (1954) 1765

1 τῶν θυρίδων: fort. τῆς θυρίδος cum vasculo legendum, cum fenestram non
fenestras videatur postulare sententia (cf. Wilam. *SS* 120 n. 1), pluralis autem pro
singulari valde sit abnormis (Carm. Pop. 7. 6 infra διὰ τῆς θυρίδος; Ar. *Vesp.* 379
διὰ τῆς θυρίδος; *Thesm.* 797 καὶ ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν; Plut. *aet. Rom.* 36, ii
1. 295 N.–T. γυνή . . . διὰ θυρίδος προκύνψασα; pluralis in Asclep. *Anth. Pal.* v 152.
1–2 Νικαρέτης . . . πρόσωπον / πυκνὰ δι' ὑψιλόφων φαινόμενον θυρίδων actionis re-
petitione (πυκνὰ) comprobatur; sed rationem reddere nequimus cur facilis in
difficilem mutata sit lectio etiam ἐκβλέποισα exspectasses: nisi huiusmodi erat
sententia, 'quae more meretricio vagabunda per fenestras intueri soles, scilicet
ut virum foras unde unde elicias' 2 κεφαλὰν accentu aeolico Heph. cod. A

EURIPIDES

'Επινίκιον εἰς Ἀλκιβιάδην

1 (3 B. et D.)

755 Plut. vit. Alcib. II, i 2. 266-7 L.-Z.

αἱ δ' ἵπποτροφίαι περιβόητοι μὲν ἐγένοντο καὶ τῷ πλήθει τῶν ἀρμάτων· ἐπτα γὰρ ἄλλος οὐδείς καθῆκεν Ὀλυμπίασιν ἰδιώτης οὐδὲ βασιλεύς, μόνος δ' ἐκείνος. καὶ τὸ νικῆσαι δὲ καὶ δεύτερον γενέσθαι καὶ τέταρτον, ὡς Θουκυδίδης φησὶν (6. 16), ὡς δ' Εὐριπίδης τρίτον, ὑπερβάλλει λαμπρότητι καὶ δόξῃ πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις φιλοτιμίαν. λέγει δ' Εὐριπίδης ἐν τῷ αἵσματι ταῦτα·

σὲ δ' ἄγαμαι,

ὦ Κλεινίου παῖ· καλὸν ἂ νίκα,

κάλλιστον δ', ὃ μήτις ἄλλος Ἑλλάνων,

ἄρματι πρῶτα δραμεῖν καὶ δεύτερα καὶ τρίτα(τα),

5 βῆναί τ' ἀπονητὶ Διὸς στεφθέντ' ἐλαίαι

κάρυκι βοᾶν παραδοῦναι.

Athen. i 3 E Ἀλκιβιάδης δὲ Ὀλύμπια νικήσας ἄρματι πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ τέταρτος, εἰς αὖς νίκας καὶ Εὐριπίδης ἔγραψεν ἐπινίκιον

1 ἄγαμε N, corr. Lindskog; αἰέσομαι rell. (UA) 3 δ' N, om. UA μηδεὶς
codd., numerorum causa correxi 4 τρίτα codd., corr. Bergk 5 -ναί
τ' UA: -ναι δ' N Διὸς Hermann: δις codd. 6 βοᾶν scr. Bergk coll. Hdt.
vi 103. 2 νικῶν παραδίδοι . . . ἀνακηρυχθῆναι

2 (4 B., 3 testim. D.)

756 Plut. vit. Demosth. i I, i 2. 317 L.-Z.

ὁ μὲν γράψας τὸ ἐπὶ τῇ νίκῃ τῆς Ὀλυμπίας ἵπποδρομίας εἰς Ἀλκιβιάδην ἐγκώμιον, εἴτ' Εὐριπίδης ὡς ὁ πολὺς κρατεῖ λόγος, εἴθ' ἕτερός τις ἦν, ὃ Σόσσις Σενεκίων, φησὶ χρῆναι τῷ εὐδαίμονι πρῶτον ὑπάρξαι

τὰν πόλιν εὐδόκιμον.

τὰν NU: τὴν A

incertum utrum verba εὐδ. πρῶτ. ὑπάρξαι poetae tribuenda sint

MELANIPPIDES

1 (I B. et D.)

Δαναΐδες

757 Athen. (om. E) xiv 651 F

Μελαιρηππίδης δ' ὁ Μήλιος ἐν ταῖς Δαναΐσιν φοίνικας τὸν καρπὸν
οὕτως ὀνομάζει τὸν λόγον ποιούμενος περὶ αὐτῶν τῶν Δαναίδων
(αὐτῶν τῶν γὰρ αἰδων A, corr. Dobree)

οὐ γὰρ †ἀνθρώπων φόρευν μορφὰν ἐνείδος†
οὐδὲ †τὰν αὐτὰν† γυναικείαν ἔχον,
ἀλλ' ἐν ἀρμάτεσσι διφρού-
χοις ἐγυμνάζοντ' ἀν' εὐ-
ήλι' ἄλσεα πολλάκις
θήραις φρένα τερπόμεναι,
5 <αἱ δ'> ἱερόδακρυν λίβανον εὐώ-
δεις τε φοίνικας κασίαν τε ματεῦσαι
τέρενα Σύρια σπέρματα

1-2 μορφᾶεν εἶδος coni. Dobree, τὰν αὐδὰν Casaubon: sed quis unquam negavit
Danai filias formam vocemque humanam habere? sententiae aptum foret
οὐ<τε> παρθένων (hoc iam Emperius denuoque Hiller, sed corruptela parum veri
sim.) φόρευν μορφᾶεν εἶδος, / οὐ δίαταν (Dobree) τὰν γυναικείαν (-κίαν A) ἔχον
3 ασδεα A, corr. Emperius (αλσεα intellego, sed metr. incert.) πολλάκι A
4 θήρες A, corr. Porson 5 supplevi (vel ται δ') -δακρυ et πατεῦσαι A
corr. Emperius 6 συρίας τέρματα A, corr. Fiorillo

2 (2 B. et D.)

Μαρσύας

758 Athen. xiv 616 E

περὶ μὲν γὰρ αὐλῶν ὁ μὲν τις ἔφη τὸν Μελανιππίδην καλῶς ἐν τῷ
Μαρσύαι διασύροντα τὴν αὐλητικὴν εἰρηκέναι περὶ τῆς Ἀθηνᾶς·

ἃ μὲν Ἀθάνα

τῶργαν' ἔρριψέν θ' ἱερᾶς ἀπὸ χειρὸς
εἰπέ τ'· ἔρρετ' αἰσχεα, σώματι λύμα·
†ἐμέ δ' ἐγὼ† κακότεατι δίδωμι.

1-2 ἀθάνατα ὄργανα A, ἀθάνα ὄργανα E, corr. Bergk 2 ἔρριψέ τε A, ἔρριψεν
(om. τε) E 3 σωματόλυμα conl. Meineke 4 ἐγὼ <οὐ> conl. Maas (ἐγὼ γ'
οὐ Wilam. GV 492); mihi magis adridet quod olim coniecerat Wilam., ὅμμε δ'
ἐγὼ κ. δ., cf. ὀδύνησιν ἔδωκεν, simm. illustravit Boardman JHS 76 (1956) 18 seqq.

3 (3 B. et D.)

Περσεφόνη

759 Stob. ecl. i 49. 50, i 418 Wachs.

Ἀχέροντα μὲν διὰ τὰ ἄχνη, ὥς καὶ Μελανιππίδης ἐν Περσεφόνη·

καλεῖται δ'† ἐν κόλποισι γαίας
†ἀχεοῖσι† προχέων Ἀχέρων.

2 ἀχεοῖσι F: ἀχαιοῖσιν P
A. conl. Bergk, fort. recte

1-2 καλεῖται δ' <εἵνεκ'> ἐν κ. γ. / ἄχε' εἰσιν π.

INCERTI LOCI

4 (4 B. et D.)

760 Athen. (om. E) x 429 B-C

οἱ δὲ ἀγνοοῦντες τὴν τοῦ οἴνου δύναμιν τὸν Διόνυσον φάσκουσιν
μανιῶν εἶναι αἴτιον τοῖς ἀνθρώποις, βλασφημοῦντες οὐ μετρίως·
ὄθεν ὁ Μελανιππίδης ἔφη·

πάντες δ' ἀπεστύγεον ὕδωρ
τὸ πρὶν ἐόντες αἰδρίες οἴνου·
τάχα δὴ τάχα τοὶ μὲν οὖν ἀπωλλύοντο,
τοὶ δὲ παράπληκτον χέον ὀμφάν.

3 μὲν οὖν (οὖν om. recc.): vid. Denniston *Gk. Part.* p. 473 ἀπωλαυοντο A, corr.
Kaibel

5 (5 B. et D.)

761 Athen. ii 35 A

τὸν οἶνον ὁ Κολοφώνιος Νικάνδρος ὠνομάσθαι φησὶν ἀπὸ Οἰνέως
(fr. 86 Schn.), φησὶ δὲ καὶ Μελανιππίδης ὁ Μήλιος (Μιλήσιος codd.).
ἐπώνυμον δέσποτ' οἶνον Οἰνέως

δέσποτ' suspectum: δός ποτ' conl. Bergk, δὸς δέσποτ' Hartung; δὲ δέσποτ'
Dobree Οἰνέος maluit Bergk

6 (6 B. et D.)

762 Clem. Alex. *strom.* v 14. 112, ii 402 Staehlin

ὁ μελοποιὸς δὲ Μελανιππίδης αἰδων φησίν·
κλῦθί μοι ὦ πάτερ, θαῦμα βροτῶν,
τὰς ἀειζώου ψυχὰς μεδέων.

Euseb. *praep. evang.* xiii 680, PG. 21. 1124 B ὁ μελοποιὸς δὲ Μελανιππίδης
αἰδων φησὶ· κλῦθι—μεδέων ψυχὰς.

2 ordinem μεδ. ψυχ. (Euseb.) praetulit Bergk, sed metrum omnino incertum;
vereor ut recte Melanippidae adscribatur

7 (7 B. et D.)

763 Plut. *amator.* 15, iv 360 Hub.

οὐδὲν γάρ ἐστιν αἰσχρὸν οὐδ' ἀναγκαῖον ἀλλὰ πειθῶ καὶ χάρις
ἐνδιδοῦσα πόνον ἡδὺν . . . ὑφηγείται πρὸς ἀρετὴν καὶ φιλίαν, οὐτ'
ἄνευ θεοῦ τὸ προσῆκον τέλος λαμβάνουσιν οὐτ' ἄλλον ἔχουσιν
ἡγεμόνα καὶ δεσπότην θεὸν ἀλλὰ τὸν Μουσῶν καὶ Χαρίτων καὶ
Ἀφροδίτης ἑταῖρον Ἔρωτα.

γλυκὺ γὰρ θέρος ἀνδρὸς ὑποσπείρων πραπίδων πόθῳ
κατὰ τὸν Μελανιππίδην τὰ ἥδιστα μίγνυσι τοῖς καλλίστοις.

πόθῳ E: πόθον B; πραπίδεσαι πόθων conl. Bergk

8 (10 B.)

764 Philodem. *de piet.* p. 23 Gomperz = Philippson *Herm.* 55 (1920)
277

Μελανιπ[πιδ]ῆς δὲ Δήμητρ[α καὶ] Μητέρα θεῶν φ[η]σιν μίαν
ὑπάρχ[ειν] καὶ Τελέσ[της] (fr. 5) ἐν Διὶς γονα<ι>ς τὸ [αὐτὸ κ]αὶ
'Ρέαν εἵ[

9 (9 B.)

765 Schol. T Hom. *Il.* 13. 350, vi 26 Maass

ἐντεῦθεν δὲ Μελανιππίδης κύουσιν ἀπὸ Διὸς θέτιν ἐκδοθῆναι
Πηλεΐ διὰ τὰ ῥηθέντα ὑπὸ Προμηθέως ἥτοι Θέμιδος (Θέμιδι cod.).

10 (8 B.)

766 Schol. T Hom. *Il.* 18. 570, vi 279 Maass (= An. Par. Cramer iii
289. 2)

ἡ δὲ περὶ τὸν Λίνον ἱστορία καὶ παρὰ Φιλοχόρῳ ἐν τῇ ιθ' καὶ
παρὰ Μελανιππίδῃ.

PRONOMUS

Προσόδιον εἰς Δῆλον

767 Pausan. ix 12. 5, iii 27 Sp.

Πρόνομος . . . τοῦ προσώπου τῶι σχήματι καὶ τῇ τοῦ παντός κινήσει σώματος περισσῶς δὴ τι ἕτερπε τὰ θέατρα· καὶ οἱ καὶ δισμα πεποιημένον ἐστὶ [ἐς] προσόδιον ἐς Δῆλον τοῖς ἐπ' Εὐρίπωι Χαλκιδεῦσι.

LICYMNIOUS

1 (5 B.)

Διθύραμβος

768 Athen. xiii 603 D

Λικύμνιος (Ἀλκύμνιος A, corr. Reinesius) δ' ὁ Χῖος ἐν Διθυράμβοις Ἀργύννου φησὶν ἐρώμενον Ὑμέναιον (ὑμαινέον A, corr. Musurus) γενέσθαι.

rarissima apud poetas Argynni mentio; vid. Hesiodi fr. E 1. 10 n., E 2. 19 Merkelbach, Phanoclis fr. 5 Coll. Alex. Powell Hymenaei (s.v.l.) amasium fuisse nemo praeter nostrum memorat; cf. etiam von Blumenthal RE xix 2 (1938) 1783

INCERTI LOCI

2 (4 B. et D.)

769 Sext. Emp. *adv. mathem.* xi 49, p. 386 seq. Mutschmann

Σιμωνίδης μὲν γὰρ ὁ μελοποιὸς φησι (fr. 99)· Λικύμνιος δὲ προειπὼν ταῦτα·

λιπαρόμματα μάτερ ὑψίστα θρόνων
σεμνῶν Ἀπόλλωνος βασιλεία ποθεῖνᾶ
πραῦγελως Ὑγίεια

†ποῖον ὑψηλὸν† ἐπιφέρει· τίς γὰρ <ῆ> πλούτου κτλ. (= Ariphton fr. 1.)

1 -όμβατε E ὑψίστων codd., corr. Wilam. 3 ὑγεία codd., corr. Schneidewin ποῖον ὑψηλὸν Licymnio dedit Maas, *Epid. Hymn.* 149 seq., ut fieret sententia “Ὑγεία < >,” / “ποῖον ὑψηλὸν < >” ἐπιφέρει, < Ἀρίφρων δὲ φησι· > “τίς γὰρ κτλ.” equidem lacunam subesse credo

3 (I-2 B. et D.)

770 Stob. ecl. i 49. 50, i 418 Wachs.

Ἀχέροντα μὲν διὰ τὰ ἄχῃ . . . ἐπεὶ καὶ Λικύμνιός φησι·

(a) μυρίαῖς παγαῖς δακρύων ἀχέων τε βρῦει,
καὶ πάλιν

(b) Ἀχέρων ἄχεα πορθμεύει βροτοῖσιν.

(a) πάσαις codd., corr. Grotius, nisi potius παγαῖσι δάκρ- (G. S. Farnell)
<Ἀχέρων> ἀχέων coni. Grotius (b) βροτοῖς Grotius

4 (3 B. et D.)

771 Athen. xiii 564 C-D

Λικύμνιος δ' ὁ Χῖος τὸν Ὑπνον φήσας ἐρᾶν τοῦ Ἐνδυμίωνος· οὐδὲ
καθεύδοντος αὐτοῦ κατακαλύπτει τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλὰ ἀναπεπτα-
μένων τῶν βλεφάρων κοιμίζει τὸν ἐρώμενον ὅπως διὰ παντὸς ἀπο-
λαύῃ τῆς τοῦ θεωρεῖν ἡδονῆς. λέγει δ' οὕτως·

Ὑπνος δὲ χαίρων

ὀμμάτων αὐγαῖς, ἀναπεπταμένοις

ὄσσοις ἐκοίμизεν κόρον.

3 κοῦρον AE, corr. Fiorillo; vel fort. ὄσσοισιν ἐκοίμизε κοῦρον (Meineke)

5 (6 B.)

772 Parthen. ἐρωτ. παθ. 22, Myth. Gr. ii 38 Sakolowski

περὶ Νανίδος. ἡ ἱστορία παρὰ Λικυμνίῳ τῷ Χίῳ μελοποιῶ
καὶ Ἑρμῆσιάνακτι (fr. 6 Powell). ἔφασαν δέ τινες καὶ τὴν Σαρδίῳ
ἀκρόπολιν ὑπὸ Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως ἀλῶναι προδοῦσης τῆς
Κροίσου θυγατρὸς Νανίδος. ἐπειδὴ γὰρ ἐπολιόρκει Σάρδεις Κύρος
καὶ οὐδὲν αὐτῷ εἰς ἄλωσιν τῆς πόλεως προύβαινε, ἐν πολλῷ τε
δέει ἦν μὴ ἀθροισθὲν τὸ συμμαχικὸν αὐτῆς τῷ Κροίσῳ διαλύσειεν
αὐτῷ τὴν στρατιάν, τότε τὴν παρθένον ταύτην εἶχε λόγος περὶ
προδοσίας συνθεμένην τῷ Κύρῳ, εἰ κατὰ νόμους Περσῶν ἔξει
γυναικα αὐτήν, κατὰ τὴν ἄκραν μηδενὸς φυλάσσοντος δι' ὀχυρότητα
τοῦ χωρίου εἰσδέχεσθαι τοὺς πολεμίους, συνεργῶν αὐτῇ καὶ ἄλλων
τινῶν γενομένων· τὸν μέντοι Κύρον μὴ ἐμπεδῶσαι αὐτῇ τὴν ὑπό-
σχουσιν.

773 Dion. Hal. *Demosth.* 26, i 185–6 Usener–Radermacher

φησὶ γάρ· δεῖ δὴ τοιούτου τινὸς λόγου, ὅστις τοὺς μὲν τετελευτη-
κότας ἱκανῶς ἐπαινέσει, τοῖς δὲ ζῶσιν εὐμενῶς παραινέσει. οὐκοῦν
ἐπίρρημα ἐπιρρήματι ἀντιπαράκειται καὶ ῥήματι ῥήμα, τὸ μὲν ἱκανῶς
τῷ εὐμενῶς, τῷ δ' ἐπαινέσει τὸ παραινέσει, καὶ ταῦτα πάρισα· οὐ
Λικύμνιοι ταῦτ' εἰσὶν οὐδ' Ἀγάθωνες οἱ λέγοντες ὕβριν ἢ <Κύ>πριν,
†μισθῷ ποθέν ἢ μόχθον πατρίδων,† ἀλλ' ὁ δαιμόνιος ἐρμηνεύσαι
Πλάτων.

corrupta ut vid. ὕβριν ἢ κύπριν veri sim.; μισθῷ ποθέν et μόχθον πατρίδων
(πραπίδων coni. M. Schmidt) vix credibilia. veri simillimum est hic aliquid e
Licymnio exempli causa offerri, sed ex opere pedestri oratione scripto, cf. Plat.
Phaedr. 267 B, *Aristot. rhet.* iii 13. 1414 b cum schol.; Aulitzky *RE* xxv (1926) 541

CINESIAS

1 (I B.)

Ἀσκληπιός

774 Philodem. *de piet.* p. 52 Gomperz

Ἀσκληπιὸν δὲ Ζεῦς ἐκεραύνωσεν ὡς μὲν ὁ τὰ Ναυπα[κτι]κὰ
συγράψας [κἀ]ν Ἀσκληπιῶ[ι Τελ]έστης (fr. 3) καὶ Κεινη[σίας] ὁ
μελοποιός, ὅ[τι] τὸν Ἰππόλυτον [παρα]κληθεὶς ὑπ' Ἀρ[τέμι]δος
ἀνέστ[η]σε[ν, ὡς δ' ἐ]ν Ἐριφύλῃ Σ[τρησίχορ]ος (fr. 17), ὅτι Κα[πανέα]
καὶ Λυ[κοῦρ]γον. . . .

INCERTI LOCI

2 (2 B.)

775 Athen. xii 551 D

ἦν δ' ὄντως λεπτότατος καὶ μακρότατος ὁ Κινησίας, εἰς ὃν καὶ
ὄλον δράμα γέγραφεν Στράτις (I 716 K.), Φθιώτην Ἀχιλλέα αὐτὸν
καλῶν διὰ τὸ ἐν τῇ αὐτοῦ ποιήσει συνεχῶς τὸ

Φθιώτα

λέγειν· παίζων οὖν εἰς τὴν ἰδέαν αὐτοῦ ἔφη· Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ.

3 (3 B.)

776 Erotian. p. 113 Klein

ῥαιβοειδέστατον (ῥεβο- codd.)· καμπυλώτατον. ῥαιβὸν (ῥεβὸν codd.) γὰρ καὶ γαῦσον τὸ στρεβλὸν λέγεται. . . . †πλασίων† ἐπὶ τοῦ κατὰ τι μὲν κοίλου, κατὰ τι δὲ καμπύλου, ὡς Κινησίας τάσσει τὴν λέξιν.

‘igitur Cinesias voce ῥαιβός usus est alicubi in carminibus’, recte Bergk. cf. etiam Nachmanson, *Erotianstudien* 167 seqq.

praeterea vide parodiam dictionis Cinesiacaе apud Ar. *Av.* 1389 seqq.

TIMOTHEUS

1 (p. 620 adnot. B.)

*Αἴας ἐμμανής*777 Lucian. *Harmonides* 1, i 535 Jac.

(Timotheum Thebanum adloquitur Harmonides poeta) ὥσπερ ὅτε καὶ σύ, ὦ Τιμόθεε, τὸ πρῶτον ἐλθὼν οἴκοθεν ἐκ Βοιωτίας ὑπηύλησας τῇ Πανδιονίδι καὶ ἐνίκησας ἐν τῷ Αἴαντι τῷ ἐμμανεῖ, τοῦ ὁμωνύμου σοι ποιήσαντος τὸ μέλος, οὐδεὶς ἦν ὃς ἡγνόει τοῦνομα, Τιμόθεον ἐκ Θηβῶν.

2 (I B.)

Ἄρτεμις

778 (a) Suda s.v. Τιμόθεος, iv 556 A. γράψας . . . Ἄρτεμιν

Macrob. *Sat.* v 22. 4 seqq., p. 347 seq. Eyss.

Alexander Aetolus . . . in libro qui inscribitur Musae refert quanto studio populus Ephesius dedicato templo Dianae curauerit praemiis propositis ut qui tunc erant poetae ingeniosissimi in deam carmina diuersa componerent. in his uersibus Opis non comes Dianae sed Diana ipsa uocata est. loquitur autem ut dixi de populo Ephesio,

ἀλλ' ὁ γε πειθόμενος πάγχυ Γραικοῖσι μέλεισθαι
Τιμόθεον κιθάρης ἰδμονα καὶ μελέων
υἱὸν Θερασάνδρου κλυτὸν ἦνεσεν ἀνέρα σίγλων
χρυσείων ἱερὴν δὴ τότε χιλιάδα
ὑμνῆσαι ταχέων τ' ὦπιν βλήτειραν οἰστών
ἣ τ' ἐπὶ Κεγχρεῖω τίμιον οἶκον ἔχει

et mox

μηδὲ θεῆς προλίπηι Λητωίδος ἀκλέα ἔργα

Alexandri vv. 3-4 corrupti; vid. *Coll. Alex.* p. 124 seqq. Powell

(b) Plut. *de superst.* 10, i 350 Pat.-Weg.-Pohl.

τοῦ Τιμοθέου τὴν Ἄρτεμιν αἰδοντος ἐν Ἀθήναις καὶ λέγοντος

θυιάδα φοιβάδα μαινάδα λυσσάδα

Κινησίας ὁ μελοποιὸς ἐκ τῶν θεατῶν ἀναστάς· τοιαύτη σοί, εἶπε, θυγάτηρ γένοιτο.

id. *de aud. poet.* 4, i 43 Pat.-Weg.-Pohl., fere eadem

μ. θ. φ. λ. hoc ordine *de aud. poet.*

3 (3 adnot. D.)

Ἑλπήνωρ

779

CIA 1246 (IG II 3 p. 23)

Νῆ[κ][ῖ][α]ς Νῆ[κ]οδήμου Ξυ[π]εταίων ἀνέθηκε νικήσας χορηγῶν Κεκροπίδι παίδων
[Πα]νταλέων Σικυνώνιο[ς] ἠῦλει, δισμα Ἑλπήνωρ Τιμοθέου, Νέ[αιχ]μ[ο]ς ἤρχεν (320/19
a.C.)

Κύκλωψ

4 (5 B., 2 D.)

780 Athen. xi 465 C

Τιμόθεος δ' ἐν Κύκλωπι·

ἔγχευε δ' ἐν μὲν δέπας κίσσινον μελαίνας

σταγόνος ἀμβρότας ἀφρῶι βρυάζον,

εἴκοσιν δὲ μέτρ' ἐνέχευ', ἀνέμισγε

δ' αἶμα Βακχίου νεορρύτοισιν

5 δακρύοισι Νυμφᾶν.

Eust. *Od.* 1631. 61 ὡς δημοῖ φασι καὶ Τιμόθεος ἐν τῷ κατ' αὐτὸν Κύκλωπι παραφράσας οὕτως· ἐν μὲν δέπας κίσσινον μελαίνας σταγόνος ἀμβρότας ἀφρῶι βρυάζον, εἴκοσι δ' ὕδατος μέτρ' ἔχευεν

1 ἔχευεν A (om. E), corr. Bergk 3-4 ἀνέχευαν ἔμισγε διαμα A, ἐνέχευεν ἀνέμισγε δ' αἶμα E, corr. Kaibel (-χευ'), Grotefend (αἶμα) 4 βακχεῖα E νεωρ-
τως A, corr. E (-οις: syll. longam -οισιν restitui, -οις iam Wilam.) 5 δακρύ-
ουσι A, corr. E sec. Peppink νυμφᾶν A: πηγᾶν E

5 (4 B., 3 D.)

781 Chrysipp. π. ἀποφατ. 10, ii 54 seq. von Arnim

εἰ Κύκλωψ ὁ τοῦ Τιμοθέου πρὸς τινα οὕτως ἀπεφήνατο·

οὔτοι τὸν γ' ὑπεραμπέχοντ' οὐρανὸν εἰσαναβήσει.

bis eadem Chrysippus

6 (p. 619 adnot. B.)

782 Aristot. *poet.* 2. 1448 a 11, p. 6 Bywater

“Ομηρος μὲν βελτίους, Κλεοφῶν δὲ ὁμοίους, Ἑγήμων δὲ ὁ
Θάσιος <ὁ> τὰς παρωιδίας ποιήσας πρῶτος καὶ Νικοχάρης ὁ τὴν
Δειλιάδα χεῖρους· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοὺς διθυράμβους καὶ περὶ τοὺς
νόμους, ὥσπερ[]γὰς Κύκλωπας Τιμόθεος καὶ Φιλόξενος, μιμη-
σαιτο ἂν τις.

ὥσπερ (in fine versus) γὰς κυκλωπᾶς A^c: ὡς πέργας^{καὶ} κύκλωπας Parisinus 2038: ὡς
πέργας καὶ κύκλωπας cod. Robortelli ὥσπερ [θεοὺς Ἀρ]γᾶς, vel sim., probat
Bywater (Ἀργᾶς Castelvetrus, θεοὺς Vahlen)

7 (19 B.)

783 Schol. A Hom. *Il.* 9. 219, i 312 Di:

ὅτι θῦσαι οὐ σφάζαι <ὡς add. Lehrs> ὁ Τιμόθεος ὑπέλαβεν καὶ
Φιλόξενος (fr. 10) . . . ἀλλὰ θυμιάσαι.

cf. Philox. *Cycl.* 10; ad Tim. *Cycl.* (non *Pers.* 15. 29) refert Wilam.

8 (p. 619 adnot. B.)

784

Λαέρτης

Suda s.v. Τιμόθεος, iv 557 Adler γράψας . . . Λαέρτην

9 (ibid. B.)

785

Ναύπλιος?

Suda s.v. Τιμόθεος iv 556 seq. Adler: γράψας . . . Πέρσας ἢ Ναύπλιον, Φινείδας,
Λαέρτην, . . ., ubi ἡ del. Bernhardt

Hegesandros ap. Athen. viii 338 A ὁ αὐτὸς Δωρίων καταγελῶν τοῦ ἐν τῷ
Τιμοθέου Ναυτίλῳ χειμῶνος ἔφασκεν ἐν κακκάβαι ζεοῦσαι μείζονα ἑωρακέναι χειμῶνα,
ubi Ναυπλίῳ conī. Casaubon

Νιόβη

10 (6 adnot. B.)

786 Machon ap. Athen. viii 341 C

ἀλλ' ἐπεὶ

ὁ Τιμοθέου Χάρων σχολάζειν οὐκ ἔᾱι,
οὐκ τῆς Νιόβης, χωρεῖν δὲ πορθμίδ' ἀναβοᾶι,
καλεῖ δὲ μοῖρα νύχιος, ἧς κλύειν χρεῶν, . . .

etiam huc spectare conī. Nauck, Bergk, Stob. *eccl.* iii 1. 98 (iii 46 Hense) ὥσπερ
ἐκ συμποσίου ἀπαλλάττομαι οὐδὲν δυσχεραίνων, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ βίου όταν [[ῆ]] ὥρα
ῆι, ἔμβα πορθμίδος ἔρυμα. 'incerta coniectura', Hense, quocum assentior

Machonis v. 3 πορθμὸν Athen., E, corr. Casaubon

11 (6 B., 5 D.)

787 Diog. Laert. vii 28

ἐτελευτα δὴ οὕτως (ὁ Ζήνων)· ἐκ τῆς σχολῆς ἀπιὼν προσέπταισε καὶ τὸν δάκτυλον περιέρρηξε· παίσας δὲ τὴν γῆν τῇ χειρὶ φησι τὸ ἐκ τῆς Νιόβης·

ἔρχομαι· τί μ' αὖεις;

καὶ παραχρῆμα ἐτελεύτησεν ἀποπνίξας ἑαυτόν.

eadem vel similia ibid. vii 31; Suda i 411 A. s.v. αὖεις; Ps.-Lucian. *Macrob.* 19; Stob. *eccl.* iii 7. 44, iii 321 H., unde etiam Gnomolog. Paris. (= Florileg. cod. Par. 1168) 302 sec. Wilam.

Timothei Niobae primus adscripsit Nauck (Sophoclis Brunck, Aeschyli Hermann)

Πέρσαι

12 (8 B., 6^A D.)788 Plut. *vit. Philopoem.* 11, ii 2. 15 L.-Z.

ἄρτι δ' αὐτῶν εἰσεληλυθότων, κατὰ τύχην Πυλάδην τὸν κιθαρῳιδὸν αἰδοντα τοὺς Τιμοθέου Πέρσας ἐνάρξασθαι·

κλεινὸν ἐλευθερίας τεύχων μέγαν Ἑλλάδι κόσμον,

... ἐπίβλεψιν γενέσθαι τοῦ θεάτρου πανταχόθεν εἰς τὸν Φιλοποίμενα.

Pausan. viii 50. 3, ii 378 Sp.

μετὰ δὲ οὐ πολὺ ἀγόντων Νέμεια Ἀργείων ἔτυχε μὲν τῶν κιθαρῳιδῶν τῷ ἀγῶνι ὁ Φιλοποίμην παρών· Πυλάδου δὲ Μεγαλοπολίτου μὲν ἀνδρὸς γένος κιθαρῳιδῶν δὲ τῶν ἐφ' αὐτοῦ δοκιμωτάτου καὶ ἀνηρημένου Πυθικὴν νίκην τότε [[δὲ]] αἰδοντος Τιμοθέου νόμον τοῦ Μιλήσιου, Πέρσας, καὶ καταρξαμένου τῆς ᾠδῆς,

κλεινὸν ἐλευθερίας τεύχων μέγαν Ἑλλάδι κόσμον,

ἀπείδεν ἐς τὸν Φιλοποίμενα τὸ Ἑλληνικόν, καὶ ἐπεσημῆναντο τῷ κρότῳ φέρειν ἐς ἐκείνον τὸ αἶσμα

si ἐνάρξασθαι de prooemio dicitur, cf. Satyrum *vit. Eur.*, P.Oxy. 1176 39 xxii 27, ix 167 Hunt τὸ τῶν Περσῶν προοίμιον συγγράψαι (scil. τῷ Τιμοθέῳ ὁ Εὐριπίδης); vid. Maas *RE* vi A (1937) 1336 § 9

13 (9 B., 6^B D.)

- 789 Plut.
- de aud. poet.*
- 11, i 65 Pat.-Weg.-Pohl.

ἀφ' ὧν (Hom. *Il.* 13. 121) καὶ Τιμόθεος ὀρμηθεὶς οὐ κακῶς ἐν τοῖς Πέρσαις τοὺς Ἑλλήνας παρεκάλει·

σέβεσθ' αἰδῶ συνεργὸν ἀρετᾶς δοριμάχου.

id. *de fort. Rom.* 11, ii 2. 66 Nachst.-Siev.-Titch. οἷς πολλὴν τόλμαν καὶ ἀνδρείαν αἰδῶ τε συνεργὸν ἀρετᾶς δοριμάχου, ὥς φησι Τιμόθεος, τίς οὐκ ἂν ὁμολογήσειεν;

αἰδῶ συνεργὸν *aud.* codd.: αἰδῶ τε *syn. fort.* cod. ΣF^m81: πρὸς *syn.* tell. (*προσενεργῶν* Z¹)

14 (10 B., 6^C D.)

- 790 Plut.
- vit. Agesil.*
- 14, iii 2. 234 L.-Z.

πολλοῖς ἐπήμει τὰ τοῦ Τιμοθέου λέγειν·

Ἄρης τύραννος· χρυσὸν Ἑλλὰς οὐ δέδουκε.

id. *vit. Demetr.* 42, iii 1. 53 L.-Z. Ἄρης μὲν γὰρ τύραννος, ὥς φησι Τιμόθεος. Zenob. Athous ii 47 ap. Miller *Mélanges* p. 363 Ἄρης τύραννος· τοῦτο τὸ κομμάτιον ἐκ τῶν Τιμοθέου Περσῶν. cf. Macar. *cent.* ii 39, Sud. i 349 A., Hesych., sine nomine auctoris

τύραννον *Ages.* cod. Y δ' Ἑλλὰς codd.: δ' del. G. S. Farnell

15 (6^E D.)

- 791 P.Berol. 9865 (saec. iv a.C.):
- Timotheus, die Perser*
- (1903), ed. Wilamowitz

col. i:

fragmenta minora (Wilam. *Tim.* pp. 10-13); digna quae referantur tantum

fr. 4. 3 νυμφα.],]ναιανπ[,4 επ[ε]υκυκλ[,], ουροθωι[, 5 επ[ε]υθυφ[,], σκοπειν[, 6 συ[ν]δρομ[, 12]παλιμμ[, 13]μουσα[

fr. 3. 3]στοιχο[, '11]πορο[, fr. 7. 3]πιφοβα[, 4]εοξυ[

fr. 8. 5]. ρουκοι[, 6]λινοιοδ. .[, 8]γνια, fr. 9. 6]. ιαδιοπλ[, 9]ασειχον[

col. ii

	[...][...][.....]αντ[	]νων[	]..
	συν[εμ]βολο[ι]σι γειπ[...][σ[...][υ[.....][αντιαι[.....][πρι[...][νε		
	χαρα[ξ]ανπο.ιδεγε[...][λογχο[.....][αμφεθ[ε]ντοοδοντων		
4	στο.[...].αιδ[.]κυρτοι[σι]κρασιν[.....		
5	]μέναι [χέ]ϊ-		
	ρας παρέσυρον έλα[τίνα]ς·	cho. ia.	
	άλλ' εἰ μὲν [έ]νθένδε[.....]ισ-	2 ia.?	
	τος έπ[ιφ]έροιτο πλαγά	ia. ba.	
	ρήξι[...][ος, πάντες [...][ανέ-	2 tro.?	
10	πι[πτον] έκείσε να[ύ]ται·	cho. ia.	
	εἰ δ' αντίτοιχος άκτ[ά	ia. ba.	
	...][ος άξειεμ[πο]λυκροτο[...]	tro. cr. ba.?	
	...][σιμον πεύκας, πάλιν έφέροντο·	" ?	
	αἱ δε[....][αι η γυν[ι]α [δ]ιαφέρουσα[ι	2 ia. ba.?	
15	πλ]ευράς λι[νο]ζώστους έφαι-	2 ia.	
	νον, τας . [...][...][...][...][...]	[]	
	σκηπτ[...][έπεμβάλλ[ο]ντες άνε-	2 ia.?	
	[χ]αίτιζον, αἱ δέ πρα[νέες	"	
	][...][ας άπηγ<λ>αἱ-	" ?	
20	σμένα[ι] σιδα[ρ]<έ>ωι κρίνει·	"	
	ἴσος δέ πυρί δαμ[	ia. []	

omnia suppl. et corr. ed. primus exceptis quae notantur litteris dubiis punctula non subscripsi nisi de vocabulo toto dubitari potest

1-4, 52-59: nec de sententiis nec de versuum divisione constat; etiam in reliquis (5-51) dubia multa

3 marg. dext. schol. χιων.[]ε / τωνηρα[.....]ς

5-6 remos abruptebant

7-13 remos frangebat hinc plaga hostilis, illinc litus (cf. Virg. Aen. v 205 ff., Caes. Bell. Civ. i 58), ita ut remiges subito retrorsum caderent (άνέπιπτον, πάλιν έφέροντο)

7 άλλ' εἰ: αδλει Π [άπόσο]ιστος possis

9 ρήξι[κωπ]ος veri sim. suppl. Danielsson ((επ)ανεπ[πτον])

10 έκείσε Danielsson (ερεισε Wil.)

11 supplevi

12 e.g. μήχ]ος άξειεν [πο]λυκρότο[ιο / πλώ]σιμον πεύκας (machinam pinus navalem = remum)

14 αἱ δ' εἴτ' άν]αιδη, sim., possis

16 τας μ[έν, αἰώλας ύβρε]ς / σκηπτ[ών] έπεμβ., sim., possis σκηπτοί = δελ-
φίνες (LSJ s.v. II)

18 supplevi (πρα[νές iam Wil.)

19 βάπτουσι δέμ]ας, sim.

20 σιδ. κρίνει = rostro

21 δαμ[ασίφως (Wil.), δαμ[αστάς, sim.

	] ἀγκυλίνδετος	ba. ia.?
	μεθίετο χερσίν, ἐν δ' ἔπιπτε γυίοις	2 ia. ba.
	αἰθε[.....] ὠμὰ διακραδαίνων	„ ?
25	στερεοπαγῇ δ' ἐφέρετο φόνι-	2 ia.
	α [.....]α[.] τὰ τε περίβολα	?
	πυρὶ φλεγ[όμ]εν' ἐν ἀποτομάσι	lec.
	βουδό[ροισι· τῶν δέ] βίотος	2 tro.
	ἐθύετ' ἀδιν[ό]ς ὑπὸ τανυπτέ-	„
30	ροισι χαλκόκρασι νευρε[	2 tro. ba.?
	σμεραγδοχαίτας δὲ πόν-	ia. cr.
	τος ἄλοκα ναῖοις ἐφοι-	2 ia.
	νίσσετο σταλά[γμασι	lec.
	...]αυπαι βοὰ δὲ [πα]μμι[γ]ῆς κατεῖχεν	2 ia. cr.
35	ὁμοῦ δὲ νάϊος στρατὸς	2 ia.
	βάρβαρος ἀμμι[γ.....]	cho. []
	αγτεφέρειτ' ἐ[π' ἰχ]θυ[ο]-	lec.
	στέφεσι μαρμαροπ[τύχ]ο[ι]ς	„
	κόλποισιν [Ἀμφιτρίτ]ας,	ia. cr.
40	ἐνθα τρι τ[.....]πέδιος	2 tro.?
	ἀνῆρ ἀμεροδρόμοι-	cr. ia.
	ο χώρας ἀναξ [...]	ba. ia.?
	]μβρίαν α. ω[...]	[]
	ποσί τε χ]ερσίν τε παί-	2 cr.
45	ω[ν ἔ]πλεϊ νησίω-	„
	τας [...].ς θεινόμει[νος	2 ia.?
	 δ]ιεξόδους μ[ατεύω]ν	2 tro.?
	ισόρροπά τε παλευό[μενος	2 ia.

22 Ἀρης] Wil. (ἀγκυλ. ἀρης = *iaculum*)

24 αἰθέ[ρια δούρατ'], sim. vel ὠμάδια κρ. κραιδ-, expuncta litt. ι, Π

25 de missilibus solidis (στερεοπ.), mox (26) de iaculis igniferis agitur -τομεσι

Π

28 βουδό[ροισι] supplem. veri simill., sed significatio obscura ('*ein Stecken, mit dem man die Ochsen prügelt*', Wil.) τῶν δέ] supplevi

33 supplevi (-γμοῖς Wil.)

34 κρ]αυγαί coni. et suppl. Wil., ἰνγαί sibi visus legere Sitzler

36 ἀμμι[γδην vel ἀμμι[γ(α) veri sim.

38 suppl. Leeuwen

40 seqq. divisio incerta

40 τ[ις Φρυγιο]πέδιος (Wil.), ἀμετροπέδιος, sim.

43]μβριαν ut in textu Wil., non]βριαν ut in transcriptione, Π δυσο]μβρ.?

44 ποσί τε supplevi

46 [ποντίαι]ς θεινόμει[νος α-/ταυς, sim.

	ηλ[]ων []	
50	καλεῖ θ[αλάσ]σιον θεόν	2 ia.
	πάτερα τ[]	
	]νο[...].φί[]κεπ[...].[.....]λασων.[]	
	]σπ[...].τε[]..γαί[...].ογ[.....]απερσαν	
	]εφαρ[...].ρ[]αντεκεκρατ[.....]νινκελαι	
	...αμ]βλυδω[χ]ρου[]σκατεσσφρα[.....].στα	
	]πεπα[...].ολλ[]υτεκ.τοσ[.....]νωτου	
	]εδιαπαλεων[]πουβασιμον[.....]νδιοδον	
	]εσμ[ο]s[απ]ειρος[]φιναιοστρυ[.....]λιχθεις	
	υλα[]φοι[...].ευμα.[]	
col. iii		
60	ὅ]τε δὲ τᾷ λείποιν αὔραι	2 tro.
	τᾷ δ' ἐπεισέπιπτον, ἀφρῶι	"
	δ' <ὕ> ἀβακχίωτος ὁμ-	lec.
	βρος, εἰς δὲ τρόφιμον ἄγγος	ia. ba,
	ἐχειτ'· ἐπεὶ δ' ἀμβόλιμος ἄλ-	2 ia.
65	μα στόματος ὑπερέθιεν,	ia. ba.
	ὀξυπαρυνδήτωι	cho. sp.
	φωνᾷ παρακόπωι τε δόξαι φρενῶν	ia. 2 cr.
	κατακορῆς ἀπείλει	cr. ba.
	γόμφοισ<ιν> ἐμπρίων	ia. sp.
70	†μιμούμενος† λυμεῶ-	ia. cr.
	νι σώματος θαλάσσαι·	ia. ba.
	ἤδη θρασεῖα καὶ πάρος	2 ia.
	λάβρον αὐχέν' ἔσχες ἐμ	lec.
	πέδαι καταζευθεῖσα λινοδέτωι τεόν·	3 ia.
75	νῦν δέ σ' ἀναταράξει	cr. ba.
	ἐμὸς ἄναξ ἐμὸς πεύ-	"
	καισιν ὀριγόνοισιν, ἐγ-	lec.
	κλήσει δὲ πεδία πλόϊμα νομάσι ναύταις·	2 ia. ba

58 ναοῖς an ναοῖς in Π incertum
61-62 αφρωσοδαβαχχι-, litt. σ fort. expuncta, Π ὕ supplevi ἀβακχ. = vini
dissimilis (quia salsus, male potabilis)
63 τρόφ. ἄγγ. = ventrem
69 γόμφ. ἐμπρ. = dentibus immordens -οισ<ιν> supplevi
70 μιμούμενος corruptum (βριμ-, θυμ-, μωμ-, alia, edd.)
71 θαλασας (ex -θας factum) Π
76-77 πεύκ. ὀριγ. remis an navibus incertum
77-78 nautis undique vagis spatia navigabilia angustabit
78 νομμασινανγαις Π: νομάσι(ν) Wil., ναύταις Danielsson, Croiset, Sitzler simul

	οἰστρομανὲς παλεομί-	cho. cr.
80	σημ' ἀπιστόν τ' ἀγκάλι-	tro. cr.
	σμα κλυσιδρομάδος αὔρας.	cr. ba.
	φάτ' ἀσθματι στρευνόμενος,	ia. cho.
	βλοσυρὰν δ' ἐξέβαλλεν ἄ-	ion. ia.
	χναν ἐπανερευγόμενος	cr. cho.
85	στόματι βρύχιον ἄλμαν·	cr. ba.
	φυγαῖ δὲ πάλιν ἔτο Πέρ-	ia. cho.
	σης στρατὸς βάρβαρος ἐπισπέρχων·	tro. cr. sp. ?
	ἄλλα δ' ἄλλαν θραῦεν σύρτις	4 sp.
	μακραυχενό-	ia.
90	πλους, χειρῶν δ' ἔγβαλλον ὀρεί-	cho. dim.
	ους πόδας ναός, στόματος	”
	δ' ἐξήλλοντο μαρμαροφεγ-	”
	γεῖς παῖδες συγκρουόμενοι·	”
	κατάστερος δὲ πόντος ἐγ	2 ia.
95	λιποπνός· . . [.]στερέσιν	[]
	ἐγάργαιρε σώμασιν,	ba. ia.
	ἐβρίθοντο δ' αἰόνες.	cho. dim.
	ο[ι] δ' ἐπ' ἅκταῖς ἐνάλοις	cr. cho.
	ἦμενοι γυμνοπαγεῖς	”
100	αὐταῖ τε καὶ δακρυ-	ba. ia.
	σταγεῖ [γ]όωι	ia.
	στερνοκτύπῳ γοηταῖ	ia. ba.
	θρηγνῶδει κατεῖχοντ' ὀδυρμῶι·	sp. cr. tro.
	ἄμα δὲ [γᾶν] πατρίαν ἐπανε-	glyc.
105	κα[λ]έοντ'· ἰὼ Μύσiai	ia. cr.
	δενδροέθειραι πτυχαί,	cho. cr.

79-80 = δ πάλαι μεμίσηκα, Wil.

80-81 ἀγκάλ. αὔρας: *tare turbidum ventus fouet diligiteque* κλυσιδρ. = ἐπι-
τρεχούσης ὥστε κλύζειν

82 ἀσθματι Π

87 vix sana: βάρβαρος del. Wil.; fort. Πέρ-σης ἐπισπέρχων στρατὸς βάρβαρος

88 σύρτις = φθορὰ καὶ λύμη (Hesych.)

89 = μάρκον αὐχένα (= *freta*) πλεούσας

90-91 ὀρ. πόδας ναός = *remos*

91-93 στόμ. μαρμ. παῖδες = *dentes*

94 κατάστερος suspectum: -στεγος Herwerden, -στορος Keil

95 λ[ιπο]στ- in ψυ[χο]στ- mut. Wil.: pro ΛΙ fort. ΑΥ legendum, mox hasta
vertic., e.g. Γ; itaque de αὐγ[ο]στερέσιν (*luce carentibus*) cogitandum

96 ἐγαργαῖρε Π (non -γαῖσε ut Wil. in transcr. et Diehl in adn.)

102 -κτύποι conl. Wil.

	φρύσαισθέ μ' ἐνθ' ἐν[δ]εῖ· νῦν ἀήταις	ia. cr. ba.
	φρόμβοι, οὐ γὰρ ἔτι ποτ' ἄμουν	2 tro.
	[σῶ]μα δέξεται [πόλ]ις	lec.
110	κ[.]· ἐγ γὰρ χερὶ πα[.]ε[.]· νυμφαιογονον [...]. ον αντρον ο[...]. [...]. διαστακαπε[...]. ονειτεο βαθυ- [τ]ερον ποντοιο τ[...]. α απεχε μαχιμο[...]. [...]. πλοιμον Ελλαν ευ[...]. η	
	στέγην ἔδειμε	
115	τ[τ]ήλ[ε] τελεόπορον ἐμός	lec.
	[δ]εσπότης· οὐ γὰρ ἄ[ν] Τιμῶ[ν]λον οὐδ'	3 cr.
	ἄστν Λύδιον [λι]πὼν Σαρδέων	tro. 2 cr.
	ἦλθον [Ε]λλαν' ἀπέρξων Ἄρ[η]·	3 cr.
	νῦν] δὲ πᾶι τις δυσέκφευκ[τ]ον εὖ-	„
col. iv		
120	ρηι γλυκεῖαν μόρου καταφυγὴν; Ῥιοπόρος κακῶν λυαί- α μόνα γένοιτ' ἄν, εἰ †δυναστα† πρὸς μελαμ- πεταλοχίτωνα Ματρὸς οὐρέας	„ 2 ia. lec. [] 2 ia. sp.
125	δεσπόσυνα γόνата πεσεῖν εὐωλένους τε χεῖρας ἀμφιβάλλον †λίσσων† χρυσοπλόκαμε θεὰ Μᾶτερ ἰκνούμαι ἐμὸν ἐμὸν αἰῶνα δυσέκφευκτον, ἐπεὶ	lec. 2 ia. ba. [] pherecr. 3 cho.
130	μ' αὐτίκα λαιμοτόμωι τις ἀποίσεται ἐνθάδε μῆστορι σιδάρωι,	4 dact. cho. tro.?
109	πόλ]ις suppl. Danielsson; πατρ]ις Inama et Sitzler	
110-13	πα[λ]ε[ο]νυμφ. [ἄβα]τον αντρον suppl. Wil., reliqua incertissima (]. ονειτεο =], ον εἴτε δ?) sententia ut vid. utinam ne (εἰ[θε μ]ή Danielsson) trabibus Hel- lespontem operuisset Xerxes	
115	τελεόπ. = <i>traiectum efficiens</i> ?	
117	Λυδὸν coni. Wil.	
118	απερξων Π	
119	δυσεκφ. hic ut vid. quo fugere possis, infra (129) quod fugere possis	
121-5	sententiam recte Wil.: εἰς τὴν Τρωάδα πορεύουσα ἐκ τῶν κακῶν μόνῃ ἀν ἀνθρώψειεν ἢ ὀρεῖα Μήτηρ, εἰ δυνατόν εἴη πρὸς τὰ γόνата τῆς δεσποίνης πεσεῖν	
	fort. δυνατά <ται> vel δύναϊτό <τις>	
124	-πεταλακιτ- Π	
126	εὐωλένους: de Persarum delicatarum manibus dictum	
127	λίσσων: corruptum; fort. λίσσ<οιτο> λῶσ>ον	
131	fort. μῆστορι legendum	

	ἡ κατακυμοτακεῖς ναυσιφθόροι	4 dact.
	αὔραι νυκτιπαγεῖ βορέαι δια-	„
	ραίσονται· περὶ γὰρ κλύδων·	glyc.
135	ἄγριος ἀνέρρηξεν ἄπαγ	ia. cho.
	γυίων εἶδος ὑφαντόν·	pherecr.
	ἔνθα κείσομαι οἰκτρὸς ὀρ-	glyc.
	νίθων ἔθνεσιν ὠμοβρώσι θοινά.	glyc. ba.
	τοιιάδ' ὀδυρόμενοι κατεδάκρυον·	4 dact.
140	ἐπεὶ δέ τις λαβὼν ἄγοι	2 ia.
	πολυβότων Κελαινᾶν	cr. ba.
	οἰκήτορ' ὀρφανὸν μαχᾶν	2 ia.
	συδαρόκωπος Ἑλλαν,	ia. ba.
	ἄγει κόμης ἐπισπάσας,	2 ia.
145	ὁ δ' ἀμφὶ γόνασι περιπλεκεῖς	„
	ἐλίσσειτ', Ἑλλάδ' ἐμπλέκων	„
	Ἀσιάδι φωνᾷ διάτορον	„
	σφραγίδα θραύων στόματος,	ia. cho.
	Ἰάονα γλῶσσαν ἐξιχνεύων·	ia. cr. ba.
150	ἔπω μοί σοι κῶς καὶ τί πρᾶγμα;	? \
	αὐτὶς οὐδ' αὖ' ἔλθω·	cr. ba.
	καὶ νῦν ἐμὸς δεσπότης·	ia. cr.
	δεῦρό μ' ἐνθάδ' ἤξει·	cr. ba.
	τὰ λοιπὰ δ' οὐκέτι, πάτερ,	ia. cr.?
155	οὐκέτι μαχέσ' αὐτὶς ἐνθάδ' ἔρχω,	tro. cr. ba.?
	ἀλλὰ κάθω·	cho.
	ἐγὼ σοι μὲν δεῦρ' ἐγὼ	ba. ia.
	κεῖσε παρὰ Σάρδι, παρὰ Σοῦσα,	?
	Ἀγβάτανα ναίων·	?

132 = κατὰ τὰ κύματα τήκουσαι

8

133 = ὅς κατὰ νύκτα πήγνυται (ψυχρὸς γίγνεται) βορειαιαρισ- Π

136 obscurum; ut vid. aut ad vestitum referendum (formam membrorum textam = tegmen membrorum formosum) aut ad corpus (= membra formosa et subtiliter contexta); neutrum placet

146 ελλαδιεμπλεκων Π

147-9 bene Wil.: λυμαινόμενος τὸ εὖ ἐξακουστόν τοῦ στόματος σύμβολον (τὸ συνετόν τοῦ λόγου) διὰ τὸ διώκειν τὴν Ἰάδα.—quod genuinum est notat sphragis: oris sphragida corrumpit, qui lingua aliena non nativa loquitur alii silentium rumpit interpr.

150 επω (non, ut Wil., ἐγὼ) Π: ita recte Longman CR n.s. 4 (1954) 208, sed quid velit obscurum; 'sequor' contextui minus aptum; fort. 'quid dicam?'

153 ἤξε coni. Wil., sed barbari graecissantis soloecismos ne mutaveris

155 ενθδερχω Π (non ενθαδ- ut in transcr. Wil.)

160	Ἄρτιμις ἐμὸς μέγας θεὸς παρ' Ἐφρεσον φυλάξει. οἱ δ' ἐπεὶ παλίμπορον φυ- γὴν ἔθεντο ταχύπορον, αὐτίκα μὲν ἀμφιστόμους ἄ-	2 ia. cr. ba. 2 tro. lec. ia. tro.
165	κοντας ἐκ χερῶν ἔριπτον, δρύπτετο δὲ πρόσωπ' ὄνυξι. Περσίδα στολὴν περὶ στέρ- νοις ἔρεικον εὐνφῇ, σύντονος δ' ἀρμόζετ' Ἀσιὰς	2 tro. " " lec. 2 tro.
170	οἰμωγὰ †πολυστόνῳ†, κτυπεῖ δὲ πᾶσα Βασιλέως πανήγυρις φόβῳ τὸ μέλλον εἰσπορώμενοι πάθος· ὁ δὲ παλινόρευτον ὥς ἐσ-	[] 3 ia. " 2 tro.
col. v		
	εἶδε Βασιλεὺς εἰς φυγὴν ὄρ-	"
175	μῶντα παμμιγῇ στρατόν, γονυπετῆς αἵκιζε σῶμα, φάτο δὲ κυμαίνων τύχαισιν· ὧ κατασκαφαὶ δόμων σείριαί τε νᾶες Ἑλλανίδες, αἱ	lec. 2 tro. " 2 ia.
180	κατὰ μὲν ἥλικ' ὠλέσαθ' ἥ- βαν νεῶν πολυάνδρον· νᾶες δ' οὐκ ὀπισσοπόρευ- τον †ἄξουσιμ, πυρὸς δ' αἰθαλόεμ μένος ἀγρίῳ	tro. cr. cho. cho. dim. pherecr. cho. dim. [] ibyc.
185	σώματι φλέξει, στονόνετα δ' ἄλγη	2 cho. ba.
165 <i>εχειρων</i> in <i>εχχερων</i> corr. Π <i>ερριπτον</i> Π 166 <i>προσωπονονυξι</i> Π: corr. Blass et Sitzler; vel <i>πρόσωπον ὄνυχι</i> (Wil.) 167 fort. <i>Περσίδα</i> <δὲ> 170 fort. <i>οἰμωγὰ πολυ(γλώσσῳ) στόνῳ</i>, sim. 173-4 <i>εσθεν</i> (σ ex ι factum) Π 177 <i>τύχαις</i> conl. Maas 179 <i>σείριαι</i> obscurum; fort. <i>flammiiferi, quae incendia navibus Persicis iniciunt</i> (cf. 27) 181 <i>νεῶν</i> an <i>νέων</i> incertum 182 <i>ουκιοπισσ-</i> Π 182-3 <i>vix sana</i>: excidit aliquid, velut <μ' ἀπ>άξουσιν 185 <i>φλεξειστονο-</i> Π (λ postmodo insert.)		

	ἔσται Περσίδι χώραι·	pherecr.
	ἰὼ βαρεῖα συμφορά,	2 ia.
	ᾧ μ' ἔς Ἑλλάδ' ἤγαγες· ἀλλ' ἔτε,	tro. 2 dact.
	μηκέτι μέλλετε,	
190	ζεύγνυτε μὲν τετράορον ἵππων	4 dact.
	ὄχημ', οἱ δ' ἀνάριθμον ὄλ-	glyc.
	βον φορεῖτ' ἐπ' ἀπήνας·	pherecr.
	πίμπρατε δὲ σκηνάς,	cho. sp.
	μηδέ τις ἡμετέρου γένοιτ'	ibyc.
195	ὄνησις αὐτοῖσι πλούτου.	ia. tro.
	οἱ δὲ τροπαῖα στησάμενοι Διὸς	4 dact.
	ἀγνότατον τέμενος, Παιᾶν'	alcman.
	ἐκελάδησαν ἱήιον	glyc.
	ἄνακτα, σύμμετροι δ' ἐπε-	2 ia.
200	κτύπεον ποδῶν	ia.
	ὕψικρότοις χορεΐαις.	cho. ba.
	ἀλλ' ὦ χρυσεοκίθαριν ἀέ-	2 ia.
	ξων μοῦσαν νεοτευχῇ,	pherecr.
	ἔμοις ἔλθ' ἐπίκουρος ὕμ-	glyc.
205	νοις ἰήιε Παιάν·	pherecr.
	ὁ γάρ μ' εὐγενέτας μακραί-	glyc.
	ων Σπάρτας μέγας ἀγεμῶν	”
	βρύων ἄνθεσιν ἥβας	pherecr.
	δονεῖ λαὸς ἐπιφλέγων	glyc.
210	ἐλαῖ τ' αἴθοπι μώμωι,	pherecr.
	ὅτι παλαιότεραν νέοις	glyc.
	ὕμνοις μοῦσαν ἀτιμῶ·	pherecr.
	ἐγὼ δ' οὔτε νέον τιν' οὔ-	glyc.
	τε γεραὸν οὔτ' ἰσῆβαν	ia. ba.
215	εἶργω τῶνδ' ἐκάς ὕμνων·	pherecr.
	τοὺς δὲ μουσopaλαιολύ-	glyc.
	μας, τούτους δ' ἀπερύκω,	pherecr.

186-7 χωραι: χώραι· ὦ an χώρα(ι)· ἰὼ incertum

190 τετραον Π

196 οἶδε, ι postmodo insert., Π

204-5 ὑμνοισιν Π

211-12 hos vv. respicit Boethius, *inst. mus.* I 1 (182 seqq. Friedlein)

215 τωνδεκαδυμν- Π

216-17 δὲ . . . δ': vid. Denniston *Gk. Part.* p. 185 τοουσoδε Π

	λωβητῆρας ἀοιδᾶν,	pherecr.
	κηρύκων λιγυμακροφώ-	glyc.
220	νων τείνοντας ἰυγάς.	pherecr.
	πρῶτος ποικιλόμουνος Ὀρ-	glyc.
	φεὺς <χέλ>υν ἐτέκνωσεν	pherecr.
	υἱὸς Καλλιόπα<ς υ -	glyc.
	- υ> Πιερίαθεν.	pherecr.
225	Τέρπανδρος δ' ἐπὶ τῷ δέκα	glyc.
	ζεῦξε μοῦσαν ἐν ᾠδαῖς.	pherecr.
	Λέσβος δ' Αἰολία ν<ιν> Ἄν-	glyc.
	τίσσαι γείνατο κλεινόν.	pherecr.
	νῦν δὲ Τιμόθεος μέτροις	glyc.
230	ῥυθμοῖς τ' ἐνδεκακρουμάτοις	"
	κίθαριν ἐξανατέλλει,	pherecr.
	θησαυρὸν πολύνυμνον οἷ-	glyc.
	ξας Μουσᾶν θαλαμειτόν.	pherecr.
	Μίλητος δὲ πόλις νιν ᾶ	glyc.
col. vi		
235	θρέψας ᾶ δυωδεκατειχέος	?
	λαοῦ πρωτέος ἐξ Ἀχαιῶν.	hippon.
	ἀλλ' ἐκαταβόλε Πύθι' ἀγνὰν	"
	ἔλθοις τάνδε πόλιν σὺν ὄλβωι,	"
	πέμπων ἀπήμονι λαῷ	- - - - -
240	τῷδ' εἰρήναν θάλλουσαν εὐνομίαι.	2 sp., - - - - -

220 ιυγας Π

221-4 -μουσοσοριουσυνετεκνωσενυιοσκαλλιοπα/πιεριασενιτερπ- Π: Ὀρφεὺς <χέλ>υν
et Καλλιόπας Wil., Πιερίαθεν coniecī et metri causa lacunam indicavi

225-6 -δροσασεπιτωιδεκατευξε Π

227-8 αιολιαναντισσαγεινατο Π: corr. Wil.; vel Λεσβίς δ' Αἰολίαι νιν Ἄντισσα κτλ.
(Maas)

229 seqq. respicit Boethius l.c.

233 -μευτοσν, litt. σ expuncta, Π

235-6 mendosa ut vid., nondum sanata

240 τωδ ut vid. Π (non τωιδ ut Wil. in transcr.) εὐνομian Π

16 (p. 619 adnot. B.)

Σεμέλης ὠδὶς

792 Athen. viii 352 A

ἐπακούσας δὲ τῆς Ὠδίνος τῆς Τιμοθέου, εἰ δ' ἐργολάβον, ἔφη (scil. ὁ Στρατόνικος), ἔτικτεν καὶ μὴ θεόν, ποίας ἂν ἡφίει φωνάς;

idem carmen respiciunt Alcaeus Messen., *Anth. Plan.* xvi 7 Δωρόθεος γοερούς
ἔπνεε Δαρδανίδης / καὶ Σεμέλης ὠδὶνα κεραύνιον; Dio Chrys. lxxviii 32, ii 271 de Budé
ὥσπερ αὐλοῦντα τὴν τῆς Σεμέλης ὠδὶνα; Boethius *inst. mus.* I 1 (182 seqq. Fried-
lein: consultum Spartiatarum de Timotheo factum referens; dubio procul
senioris aetatis fictionem) διεσκενάσατο (ὁ Τιμόθεος) . . . τὰν τὰρ Σεμέλαρ ὠδὶνα
(οδυναρ codd.)

Σκύλλα

17 (cf. 3 adnot. D.)

793 Aristot. *poet.* 15. 1454 a 29, p. 42 Bywater

τοῦ δὲ ἀπρεποῦς καὶ μὴ ἀρμόττοντος (παράδειγμα) ὃ τε θρήνος
<ὁ τοῦ> Ὀδυσσεώς ἐν τῇ Σκύλλῃ.

Ibid. 26. 1461 b 30, p. 88 B.

οἶον οἱ φαῦλοι αὐληταὶ κυλιόμενοι ἂν δίσκον δέμη μμείσθαι καὶ
ἔλκοντες τὸν κορυφαῖον ἂν Σκύλλαν αὐλῶσιν.

Mittheilungen aus der Sammlung der Papyrus Erzherzog Rainer
I (1887) 84 seqq. Gomperz εἰσὶν δέ τινες οἱ ὃν μὲν προτίθενται οὐ
μειμούνται [[δέ]], ἄλλον δὲ καὶ τοῦτον καλῶς, [εἰ τ]υγχάνοιεν ἐνέχοντες
ἔννοιαν καὶ παράδειγμα παρ' ἡμῶν αὐτοῖς, ὥσπερ καὶ Τειμόθεος ἐν
τῷ θρήνῳ τοῦ Ὀδυσσεώς εἰ μὲν τινα μειμεῖται καὶ τὸ ὁμοίον τινι
οἶδεν, ἀλλ' ο[ὐ] τῷ Ὀδυσσεῖ [

ita Gomperz: textum denuo ed. Oellacher *Études de Papyrologie* 4 (1938) 135
seqq., ubi καλῶς [οὐ τ]υγχάνομεν ἔχοντες et fin. ἀλλ[ὰ] τῷ Ὀδυσσεῖ [

18 (3 B., 23 D.)

794 Aristot. *rhet.* iii 14. 1415 a 10, p. 217 Roemer

τὰ μὲν γὰρ τῶν διθυράμβων ὁμοία τοῖς ἐπιδεικτικοῖς·

διὰ σέ καὶ τεὰ δῶρα †εῖτα† Σκύλλα

ita cod. Paris.: εἶτε (εἶ τι cod. Z^b) σκύλα cett. cf. *comment. in Ar. graec.* xxi 2 p. 230. 16 Rabe τινὰ μὲν τῶν διθυράμβων προοίμια ὁμοία εἰσι τοῖς ἐπιδεικτικοῖς ἦτοι πανηγυρικοῖς, οἷον· ἦλθον εἰς σέ διὰ σέ καὶ τὰ τεὰ καὶ τὰ σὰ δῶρα καὶ εὐεργετήματα καὶ τὰ σκύλα, ὧ θεὲ Διόνυσσε
vid. adesp. 7 (e) 22 adnot.

19 (p. 619 adnot. B.)

795

Φινεΐδαι

Suda s.v. Τιμόθεος, iv 557 Adler γράψας . . . Φινεΐδας

INCERTI LOCI

20 (12 B., 7 D.)

796 Athen. iii 122 C-D

εἰ οὖν καὶ γὰρ τι ἡμάρτον, ὦ καλλίστων ὀνομάτων καὶ ῥημάτων
θηρευτά, μὴ χαλέπαινε· κατὰ γὰρ τὸν Μιλήσιον Τιμόθεον τὸν ποιητὴν

οὐκ αἰεῖδω τὰ παλαιά,
· καινὰ γὰρ ἅμα κρείσσω·
νέος δ' Ζεὺς βασιλεύει,
τὸ πάλαι δ' ἦν Κρόνος ἄρχων·
5 ἀπείτω Μοῦσα παλαιά.

Eust. *Od.* 1422. 50 καὶ Τιμόθεος δέ φασιν ὁ Μιλήσιος γράφει οὕτως· οὐκ αἰεῖδω—
μοῦσα παλαιά

1-2 parum numerosi: fort. pherecratei, οὐκ αἶδω (G. S. Farnell) τὰ παλαιά· /
καινὰ γὰρ μάλα (Bergk) κρείσσω 2 καινὰ γὰρ CE: καὶ ταγὰρ ἅμα Athen.
A (ἅμα om. CE, Eust.) 4 τὸ παλαιὸν Athen., CE, Eust., corr. Meineke
5 ἀπείτω Athen. A, corr. CE, Eust.

21 (16 B.)

797 Athen. x 433 C

οὐκ ἂν ἀμάρτοι δέ τις καὶ τὸ ποτήριον αὐτοῦ (τοῦ Νέστορος) λέγων
φιάλην Ἀρεως κατὰ τὸν Ἀντιφάνους Καινέα, ἐν ᾧ λέγεται οὕτως
(II 55 K.).

εἴτ' ἤδη δὸς φιάλην [[τὸ ὄπλον]] Ἀρεως
κατὰ Τιμόθεον ξυστόν τε βέλος.

τὸ ὄπλον del. Koppiers *observ. philol.* p. 20 seq., recte; sed vere τὸ ὄπλον (τὴν
ἀσπίδα), non ποτήριον, significat Ἀρεως φιάλη; cf. Aristot. *Poet.* 1457 b 22, *Rhet.*
1407 a 16, 1412 b 35; idem error Athen. xi 502 B

22 (17 B., 15 D.)

798 Athen. x 455 F

Ἀναξανδρίδης Αἰσχρᾶι (II 137 K.).

ἀρτίως διηρτάμηκε καὶ τὰ μὲν διανεκῇ
σώματος μέρη δαμάζετ' ἐν πυρικτίτῳ στέγαι·
Τιμόθεος ἔφη ποτ', ἄνδρες, τὴν χύτραν οἶμαι λέγων.

2 δαμάζετε ἐν πυρικτίτοις γὰρ A, corr. Kock

23 (7 B., 10 D.)

799 Et. Gen. B p. 227 Miller+Et. Mag. 630. 40 cum cod. Paris. 2720
ap. An. Par. Cramer iv 12. 25

ὀρίγανον· . . . ὥς φησιν Ὀριγένης, εὔρηται ἐν συστολῇ ἢ ᾠ
συλλαβῇ ὥς παρὰ Τιμοθέῳ τῷ κιθαρῳιδῶνι, οἶον·

τεταμένον ὀρίγανα διὰ μυελοτρεφῇ.

σύγκειται δ' οὗτος ὁ στίχος ἀπὸ προκελευσματικῶν, ὁ δὲ τελευταῖος
ποῦς ἀνάπαιστος.

τεταμένα Et. Gen., An. Par., Et. Mag. cod. M μυε^λ/τροφή Et. Mag. cod. M
δμοελοτρεφῇ An. Par.

post μυελοτρ. habent Et. Mag. cod. M ὁ, cod. D ὁ δ', om. Et. Gen., An. Par.:
interpretationi 'Ὁδ(υσσεύς) δ' iure obnuitur Wilam. *Timoth.* 113

24 (13 B., 11 D.)

300 Macrob. *Sat.* i 17. 19, p. 90 seq. Eyss.

Apollodorus in libro quarto decimo *περὶ θεῶν Ἰήιον* solem scribit: ita appellari Appollinem ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν κόσμον ἵεσθαι καὶ ἰέναι, quod sol per orbem impetu fertur. sed Timotheus ita:

σύ τ' ὦ τὸν αἰὲ πόλον οὐράνιον
λαμπραῖς ἀκτίσ' Ἥλιε βάλλων,
πέμψον ἑκαβόλον ἐχθροῖς(ι) βέλος
σᾶς ἀπὸ νευρᾶς, ὦ ἱε Παιάν.

litt. graec. in codd. aliis aliae corruptae hos versus imitatur ut vid. fr. lyr. adesp. 35. 15 seqq., *Coll. Alex.* p. 197 Powell σὺ δ' ὦ λαμπραῖς ἀκτίσιν κτλ. anapaestos audiit Crusius, qui v. 1 σύ τ' ἰώ, v. 3 -οῖσι scripsit abnormis elisio in v. 2; et vv. 1-3 aliter possis, 1 — — — — —, 3 — — — — — (-οῖσιν coni. G. S. Farnell) 4 ἱε debuit

25 (14 B. et D.)

301 Plut. *de fort. Alex.* 1, ii 2. 94 Nachst.

Ἀρχελάωι δὲ δοκοῦντι γλίσχοτέρωι περὶ τὰς δωρεὰς εἶναι Τιμόθεος αἰδων ἐνεσήμεαινε πολλακίς τουτὶ τὸ κομμάτιον·

σὺ δὲ τὸν γηγενέταν ἄργυρον αἰνεῖς·

ὁ δ' Ἀρχέλαος οὐκ ἀμούσως ἀντεφώνησε· σὺ δέ γ' αἰτεῖς·

id. *reg. apophth.* 177 B, ii 1. 17 Nachst.—Titch., fere eadem

σὺ δὲ *reg.*: σὺ δὲ *Alex.*

26 (II B., 8 D.)

802 Plut. *de laude ipsius* I, iii 372 Pohl.-Siev.

ἦι καὶ τὸν Τιμόθεον ἐπὶ τῇ κατὰ Φρύνιδος νίκηι γράφοντα·

μακάριος ἦσθα, Τιμόθε', ὅτε κάρυξ

εἶπε· νικᾷ Τιμόθεος

Μιλήσιος τὸν Κάμωνος τὸν ἰωνοκάμπταν,

εἰκότως δυσχεραίνομεν ὡς ἀμούσως καὶ παρανόμως ἀνακηρύττοντα
τὴν ἑαυτοῦ νίκην.

1 Τιμόθεε codd.: -θεος conl. Hartung ὅτε codd.: εὔτε conl. Wil. κῆ-
C·X·J·Θ 3 δ Μιλ. codd., corr. Bergk Κάμωνος Pollux iv 66 (Φρύνιν τὸν
K.): κάρβωνος codd., exc. κάρωνος D ἰωνοκάμπταν varie corruptum (οἰωνοκ-,
πιτυοκ-, -κάμπαν, -κάμπτην)

cf. Arist. *metaph.* α' I. 993 b 15 εἰ μὲν Τιμόθεος μὴ ἐγένετο, πολλὴν ἂν μελοποιίαν οὐκ
εἶχομεν, εἰ δὲ μὴ Φρύνης, Τιμόθεος οὐκ ἂν ἐγένετο

27 (2 B., 12 D.)

803 Plut. *quaest. conv.* iii 10. 3, iv 115 Hub.

Τιμόθεος δ' ἀντικρύς φησιν·

διὰ κυάνεον πόλον ἄστρον

διά τ' ὠκυτόκοιο σελάνας.

id. *aet. Rom.* 77, ii 1. 316 Nachst.-Titch., eadem. Macrob. *Sat.* 7. 16. 28,
p. 474 Eyss.: et hoc est quod eleganter poeta Timotheus expressit, διὰ λαμπρὸν
πόλον ἄστρον διὰ τ' ὠκυτόκοιο σελάνας

1 ita Plut.; Macrob. ut supra

28 (3 B., 13 D.)

804 Stob. *ecl.* i 49. 61, i p. 448 W. (e Porphyrg. *περὶ Στυγός*).

Ἡλῡσιον μὲν πεδίον εἰκότως προσεῖπὼν (Hom. *Od.* 4. 563-4) τὴν
τῆς σελήνης ἐπιφάνειαν ὑπὸ ἡλίου καταλαμπομένην,

ὅτ' αὖξεται ἡλίου αὐγαῖς

ὥς φησι Τιμόθεος.

ἀέξεται conl. Meineke ἡλίου F: ἡελίου P¹, ἡελίου P²

omittimus (a) epigramma in Euripidem (*Vit. Eur.* p. 3, 4 Schw.), (b) Et. Mag.
271. 57 in διαφαίρουσα vid. Wil. *Tim.* p. 115

TELESTES

1 (I B. et D.)

Ἀργώ

805 Athen. xiv 616 F–617 A

πρὸς ὃν ἀντιλέγων ἄλλος ἔφη· ἀλλ' ὃ γε Σελινούντιος Τελέστης τῷ
Μελανιππίδῃ ἀντικορουσσόμενος ἐν Ἀργοὶ ἔφη· ὁ δὲ λόγος ἐστὶ περὶ
τῆς Ἀθηνᾶς·

- (a) †ὄν† σοφὸν σοφὰν λαβοῦσαν οὐκ ἐπέλπομαι νόῳ
δρυμοῖς ὀρείοις ὄργανον
δίαν Ἀθάναν δυσόφθαλμον αἰσχος ἐκφοβη-
θεῖσαν αὖθις χερῶν ἐκβαλεῖν
νυμφαγενεῖ χειροκτύπῳ φηρὶ Μαρσούαι κλέος·
5 τί γάρ νιν εὐηράτοιο κάλλεος ὀξὺς ἔρωσ ἔτειρεν,
αἰ παρθενίαν ἄγαμον καὶ ἄπαιδ' ἀπένειμε Κλωθῷ;

ὥς οὐκ ἂν εὐλαβηθείσης τὴν αἰσχροτήτα τοῦ εἵδους διὰ τὴν παρ-
θενίαν, ἐξῆς τέ φησι·

- (b) ἀλλὰ μάταν ἀχόρευτος ἄδε ματαιολόγων
φάμα προσέπαθ' Ἑλλάδα μουσποδῶν
σοφᾶς ἐπίφθονον βροτοῖς τέχνας ὄνειδος.

μετὰ ταῦτα δὲ ἐγκωμιάζων τὴν αὐλητικὴν λέγει·

- (c) ἂν συνεριθοτάταν Βρομίῳ παρέδωκε σεμνᾶς
δαίμονος ἀερόεν πνεῦμ' αἰολοπτέρυγον
σὺν ἀγλαᾶν ὠκύτατι χειρῶν.

Suda s.v. Τελέστης, iv 518 Adler, . . . τοῦτου δράματά ἐστιν Ἀργὼ καὶ Ἀσκληπιός,
ὥς φησιν Ἀθηναῖος (cf. fr. seq.)

(a) 1–3 δίαν om. E 1 ὃν suspectum (ἐν coni. Schweigh., ἦν Stephanus):
αὐλόν interpr. edd., vereor ut recte; fort. τὰν, mox σοφὰν σοφὸν (transp. Wilam.)
2 ὀρειοῖς A, corr. Musurus 3 αὖθις om. E ἐκ χερ. βαλ. AE, transp. Wilam.
4 χοροκτύπῳ coni. Wielandii censor Ienensis (1798) denuoque Jacobs, χοροκτύπῳ
Meineke 5–6 vv. divisio incertissima. 5 οὐ γὰρ E κάλλους E ἡγειρεν
E sec. Peppink 6 αἰ Schweighaeuser (αἰ γὰρ) denuoque Dobree (αἰ περ):
αἰγάρ A; v. om. E ἀγανόν A, corr. Casaubon
(b) 1 ἀναχορευτος AE, corr. Grotefend 2 -πόλου E
(c) 1 λέγει· ἂν Kaibel (λέγει τὰν iam Musurus): λεγεγαν A; 1–3 om. E συμεριθ-
A, corr. Hecker 2 ἀερόεν Bergk: ἀερθέν A αἰολο- ut vid. -πτερύγων
A, corr. Hartung

2 (2 B. et D.)

Ἀσκληπιός

806 Athen. (om. E) xiv 617 B

κομφῶς δὲ κὰν τῶι Ἀσκληπιῶι ὁ Τελέστης ἐδήλωσε τὴν τῶν
αὐλῶν χρεῖαν ἐν τούτοις·

ἦ Φρύγα καλλιπνόνων αὐλῶν ἱερῶν βασιλῆα,
Λυδὸν ὃς ἄρμωσε πρῶτος
Δωρίδος ἀντίπαλον μούσας †νομοαῖολον ὀρφναι†
πνεύματος εὐπτερον αὔραν ἀμφιπλέκων καλάμοις.

1 ἱερὸν conl. Kaibel 2 αὐδον ὃς ἤρωσε A, corr. Huschke (Λυδὸν), Grote-
fend (ἤρμωσε) 3 δουρ- A, corr. Musurus μούσης A νόμον αἰόλον ὀμφᾶι
conl. Schweighaeuser (et Dobree); νόμον αἰολόμορφον Hartung, -μόρφοις Wilam.

3 (3 B.)

807 Philodem. *de piet.* p. 52 Gomperz = Cinesias fr. 1 supra: cf.
ibid. p. 17

τὸν Ἀσκληπιὸν δ' ὑπὸ Διὸς κε[ραυνω]θῆναι γεγρ[άφασιν . . .]
καὶ ὁ τ[ὰ Ναυ]πάκτια ποι[ήσας] καὶ Τελέστ[ης Ἀσ]κληπιῶι.

4 (4 B., 3 D.)

Διθύραμβος· Ὑμεναῖος

808 Athen. xiv 637 A

Τελέστης δ' ἐν Ὑμεναίῳ διθυράμβῳ πεντάχορδόν φησιν αὐτὴν
(τὴν μάγαδιν) εἶναι διὰ τούτων·

ἄλλος δ' ἄλλαν κλαγγὰν ἰεῖς
κερατόφωνον ἐρέθιζε μάγαδιν
πενταρράβδῳ χορδᾶν ἀρθμῶι
χέρα καμψιδίαυλον ἀναστροφῶν τάχος.

Eust. II. 1108. 1 ἐν χορδαῖς χεῖρα—τάχος

2 ἡρέθ- conl. Schweighaeuser 3 ἐν πεντ. A: ἐν del. Dindorf πενταράβδῳ
A, πενταρόδῳ E, πενταράδῳ C, corr. recc. χορδᾶν A, corr. E ἀρθμῶι AE,
corr. Bergk ἐν πενταράβδῳ . . . ἀριθμῶι defendit Wilam. *Timothee*. 30 n. 1 ('wie
sollten die Saiten auf Stäbchen liegen? . . . was wäre hier "gefügt"?—iunctae sunt
chordae; et ea est rhabdi chordaeque similitudo, ut apte dicatur πεντάρραβδος pro
πεντάχορδος) 4 χεῖρα AE, Eust., corr. Wilam. κάμψει δίαυλον ἀναστροφῶν
A, corr. E, Eust.

5 (8 B.)

Διὸς γοναί?

- 809 Philodem. *de piet.* p. 23 Gomperz = Philippson *Herm.* 55 (1920)
277: = Melanippides fr. 8 supra.

INCERTI LOCI

6 (5 B., 4 D.)

- 810 Athen. (om. E) xiv 625 E-626 A

τὴν δὲ Φρυγιστὶ καὶ τὴν Λυδιστὶ παρὰ τῶν βαρβάρων οὔσας
γνωσθῆναι τοῖς Ἑλλήσιν ἀπὸ τῶν σὺν Πέλοπι κατελθόντων εἰς τὴν
Πελοπόννησον Φρυγῶν καὶ Λυδῶν . . . διὸ καὶ Τελέστης ὁ Σελινούν-
τιός φησιν·

πρῶτοι παρὰ κρατῆρας Ἑλλάνων ἐν αὐλοῖς

συνοπαδοὶ Πέλοπος Ματρὸς ὀρείας

Φρύγιον ἄεισαν νόμον·

τοὶ δ' ὄξυφώνοις πηκτῖδων ψαλμοῖς κρέκον

5 Λύδιον ὕμνον.

1 Ἑλλήν- A 4 τοῖς δ' A, corr. Musurus fort. πακτ- ψαλμοὶ A, corr.
recc. 5 fort. Λυδῶν

7 (6 B.)

- 811 Athen. (om. E) xi 501 F

καὶ Θεόπομπος δ' ἐν Ἀλθαίαι (I 734 K.) ἔφη· λαβοῦσα πλήρη
χρυσέαν μεσόμφαλον / φιάλην· Τελέστης δ' ἄκατον ὠνόμαζέ νιν· ὡς
τοῦ Τελέστου

ἄκατον

τὴν φιάλην εἰρηκότος.

ἄκατον ὠνόμαζεν ἴν' A, corr. Porson (Eur. *Med.* 139, 140; *Advers.* 132); tum
ἄκατον, superscripto ρ, A

8 (7 B.)

812 Philodem. *de piet.* p. 18 Gomperz (= Ibyc. fr. 11)

Αἰσχύλος δ[.....] καὶ Εἰβ[υκος καὶ Τε]λέστης [.....]
τὰς Ἀρπ[υίας]

ποιοῦσιν] τὰς Ἀρπ[υίας θνησκ]ούσας ὑπ[ὸ τῶν Βορέου πα]ιδων suppl. Gomperz

ARIPHRON

1 (1 B. et D.)

813 Athen. xv 701 F—702 B

τὸν εἰς τὴν Ὑγίειαν παιᾶνα αἴσας τὸν ποιηθέντα ὑπὸ Ἀρίφρωνος
τοῦ Σικυννίου τόνδε·

Ὑγίεια βροτοῖσι πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σεῦ
ναίοιμι τὸ λειπόμενον βιοτᾶς, σὺ δέ μοι πρόφρων ξυνεῖης·
εἰ γάρ τις ἡ πλούτου χάρις ἢ τεκέων
ἢ τὰς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς ἢ πόθων
5 οὓς κρυφίοις Ἀφροδίτας ἔρκεσιν θηρεύομεν,
ἢ εἴ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψις ἢ πόνων
ἀμπνοὰ πέφανται,
μετὰ σεῖο, μάκαιρ' Ὑγίεια,
τέθαλε καὶ λάμπει Χαρίτων ὁάροις·
10 σέθεν δὲ χωρὶς οὔτις εὐδαίμων ἔφν.

Athen. codd. A et E(pitom.).

Cass. = IG iii 171 p. 66, lapis saec. ii/iii Cassellis Germanorum adservatus = Kaibel *Ep. Gr.* 1027 b; lectiones sec. Maas *Epid. Hymn.* p. 161, Taf. III.

Epid. = IG iv 1. 132, lapis Epidaur., lectiones sec. Maas l.c. p. 160, Taf. II.

Ott. = cod. Ottob. gr. 59, ii fol. 31 v, ed. Sp. Lambros *Νέος Ἑλληνομνήμων* iii (1906) 4; Horna *SB Wien. Akad.* 207. 1 (1928) 7; Maas l.c. p. 148.

Plut.¹ = *de virt. mor.* 10, iii 150 Pohl.—Siev. οὔτε γὰρ πλούτου χάριν ἢ τεκέων οὔτε τὰς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς. Plut.² = *de frat. am.* 2, iii 223 P.—S. ἢς χωρὶς οὔτε πλούτου φασὶν οὔτε τὰς ἰσοδ.—ἀρχᾶς εἶναι τινα χάριν.

Luc. = *de lapsu inter salut.* 6, i 449 seq. Jacobitz ἵνα σοι μὴ τὸ γνωριμώτατον ἐκείνο καὶ πᾶσι διὰ στόματος λέγω, ὑγίεια πρεσβίστα—βιοτᾶς.

Max. = Max. Tyr. vii 1 a, p. 75 Hob. αἰδεταί τι ἐξ ἀρχαίου δίσμα ἐν εὐχῇς μέρει· ὑγίεια πρεσβ.—βιοτᾶς.

Sext. = Sext. Emp. *adv. mathem.* xi 49, p. 387 Mutschmann <Ἀρίφρων δέ φησιν>· τίς γὰρ πλούτου χάρις ἢ τοκῆων ἢ τὰς ἰσοδαίμονος ἀνθρώπου βασιληίδος ἀρχᾶς; σέθεν δὲ χωρὶς—ἔφν.

titulus in Cass. nullus, in Ott. εἰς ὑγίειαν (cf. Athen.), in Epid. ὑγεία (marg. fin.)

1 *ύγεία* Cass., Luc., Max. (exceptis codd. MNa) *βροτοῖσι* habent Cass., Ott., habuisse Epid. demonstrat Maas: om. Athen., Luc., Max. *σεῦ* Epid., Luc.: σοῦ Cass., Ott., Athen., Max. 2 *νέοιμι* Luc. non nulli, Max. codd. RM; *νεῖν* Cass. *βιοτᾶς* Athen., Luc., Max. (-ῆς cod. B): *βίου* Cass., *βι* obscuro compendio Ott. *ξυνειης* Ott. et dubio procul Epid.: *ξυνειην* Cass., *σύννοικος* εἰς Athen., *ξύννοικον* ἐλθεῖν in paraphrasi Max. 3 *εἰ γάρ τις ἦ* Ott., Athen. E: *ἡ γὰρ τις* Athen. A, *ἡδαισιση* Cass., *τίς γάρ* Sext., *οὔτε γάρ* Plut.^{1,2} in paraphrasi *χάριν* Cass., Plut.^{1,2} *τοκῆων* Sext. 4 *ἡ τᾶς ἰσοδαίμονος: ἡδαισισηδαιμονος* Cass., *τᾶς* (τᾶς E, τοῦ C) *εἰσοδαίμονος* (om. ἡ) Athen. *αθρωπους* Cass., *ἀνθρώπου* Sext. *ἀρχᾶς* Athen. A, *τ' ἀρχᾶς* E 4-5 *αρχασηποιφρονζυγισησφροδειτας* Cass. 5 *ερκεσι* Ott.: *ελκεσι* Cass., *ἄρκυσι*(ν) Epid., Athen. (*ἄρκουσι* A) 6 *ἡ εἰ* Athen.: *ἡ* Ott., *ἡ[.]σ* Cass. (fort. *ἡ[ε]* voluit) *τέρψιν* Cass. 7 *ἀμνηοᾶ* Ott., Athen. (*ἀμνηοᾶ* A): *ακμα[.]* Cass., idem *τεθαλται* pro *πέφανται* 8 *σεῖο:* *θια* Cass., tum *μακε[.]* *υγεία* *ύγεια* Athen. A 9 *τεθαλε* Ott., Cass.: *τέθαλε* πάντα Athen. et dubio procul Epid. *οαροις* Ott.: *δαροι* Athen. A (nisi *ξαρ- fuit*), *δαρι γρ. δαρ* (hoc in textu cod. C) Athen. E, *οα[.]* Cass. 10 *ἔφν* om. Athen. ('deficit lap. Epid.' perperam Diehl)

PHILOXENUS CYTHERIUS

1 (p. 616 B.)

Γενεαλογία τῶν Αἰακιδῶν

814 Suda s.v. *Φιλόξενος* 393, iv 728 seq. Adler

ἔγραψε διθυράμβους κδ' . . . ἔγραψε δὲ μελικῶς Γενεαλογίαν τῶν Αἰακιδῶν.

Κύκλωψ ἢ Γαλάτεια

2 (p. 609 B.)

815 (a) *Hermesianax* ap. Athen. xiii 598 E (*Coll. Alex.* p. 100 Powell)

69 *ἄνδρα δὲ τὸν Κυθέρηθεν ὃν ἐθρέψαντο τιθῆναι*
Βάκχου καὶ λωτοῦ πιστότατον ταμῖν
Μούσαι παιδευθέντα Φιλόξενον, οἷα τιναχθεῖς
Ὀρτυγίῃ ταύτης ἦλθε διὰ πόλεως
γιγνώσκεις, αἰούσα μέγαν πόθον ὃν Γαλατείῃ
αὐτοῖς μηλείοις θήκαθ' ὑπὸ προγόνους.

monendum est corruptissima haec apud Athen. tradi

3 (p. 609 B.)

816 (b) Athen. i 6 E-7 A

Φαινίας δέ φησιν ὅτι Φιλόξενος ὁ Κυθήριος ποιητής, περιπαθὴς ὢν τοῖς ὄφιοις, δειπνῶν ποτε παρὰ Διονυσίῳ ὡς εἶδεν ἐκείνῳ μὲν μεγάλην τριῖγλαν παρατεθεῖσαν, ἐαυτῷ δὲ μικράν, ἀναλαβὼν αὐτὴν εἰς τὰς χεῖρας πρὸς τὸ οὖς προσήνεγκε. πυθομένου δὲ τοῦ Διονυσίου τίνος ἔνεκεν τοῦτο ποιεῖ, εἶπεν ὁ Φιλόξενος ὅτι γράφων τὴν Γαλάτειαν βούλοισι τίνα παρ' ἐκείνης τῶν κατὰ Νηρέα πυθέσθαι· τὴν δὲ ἡρωτημένην ἀποκεκρίσθαι διότι νεωτέρα ἀλοῖη· διὸ μὴ παρακολουθεῖν· τὴν δὲ τῷ Διονυσίῳ παρατεθεῖσαν πρεσβυτέραν οὖσαν εἶδέναι πάντα σαφῶς ἃ βούλεται μαθεῖν. τὸν οὖν Διονύσιον γελάσαντα ἀποστελεῖται αὐτῷ τὴν τριῖγλαν τὴν παρακειμένην αὐτῷ. συνεμέθυε δὲ τῷ Φιλοξένῳ ἡδέως ὁ Διονύσιος. ἐπεὶ δὲ τὴν ἐρωμένην Γαλάτειαν ἐφωράθη διαφθείρων, εἰς τὰς λατομίας ἐνεβλήθη· ἐν αἷς ποιῶν τὸν Κύκλωπα συνέθηκε τὸν μῦθον εἰς τὸ περὶ αὐτὸν γενόμενον πάθος, τὸν μὲν Διονύσιον Κύκλωπα ὑποστησάμενος, τὴν δ' αὐλητρίδα Γαλάτειαν, ἐαυτὸν δ' Ὀδυσσεά.

fere eadem sed brevius Suda s.v. Φιλόξενος 394, iv 729 Adler

4 (ibid. B.)

817 (c) Schol. Theocr. vi init., p. 189 Wendel

Δοῦρίς φησι διὰ τὴν εὐβοσίαν τῶν θρεμμάτων καὶ τοῦ γάλακτος πολυπλήθειαν τὸν Πολύφημον ιδρύσασθαι ἱερὸν παρὰ τῇ Αἴττηι Γαλατείας· Φιλόξενον δὲ τὸν Κυθήριον ἐπιδημήσαντα καὶ μὴ δυνάμενον ἐπινοῆσαι τὴν αἰτίαν ἀναπλάσαι ὡς ὅτι Πολύφημος ἦρα τῆς Γαλατείας.

(d) idem carmen respiciunt Aristot. *poet.* 2. 1448 a 15; Didymus in *Demosth. Phil.* col. 12. 55 seqq., *BKT* i 59 seqq. (vid. p. 443 infra); Aelian. *v.h.* xii 44.

5 (ibid. B.)

818 (e) Synesius *ep.* cxxi, Patr. Gr. 66. 1500 B-D Migne

· Ὀδυσσεὺς ἐπειθε τὸν Πολύφημον διαφεῖναι αὐτὸν ἐκ τοῦ σπηλαίου· γόης γάρ εἰμι καὶ εἰς καιρὸν ἂν σοι παρείην οὐκ εὐτυχοῦντι τὰ εἰς τὸν θαλάττιον ἔρωτα· ἀλλ' ἐγὼ τοι καὶ ἐπιδὰς οἶδα καὶ καταδέσμονες καὶ ἐρωτικὰς κατανάγκας, αἷς οὐκ εἰκὸς ἀντισχεῖν οὐδὲ πρὸς βραχὺ τὴν Γαλάτειαν. μόνον ὑπόστηθι σὺ τὴν θύραν ἀποκινήσαι, μᾶλλον δὲ τὸν θυρεὸν τοῦτον· ἐμοὶ μὲν γὰρ καὶ ἀκρωτήριον εἶναι φαίνεται· ἐγὼ δὲ ἐπανήξω σοι θάττον ἢ λόγος τὴν παῖδα κατεργασάμενος· τί λέγω κατεργασάμενος; αὐτὴν ἐκείνην ἀποφανῶ σοι δεῦρο πολλαῖς ἱυγξί γενομένην ἀγώγιμον. καὶ δεήσεται σου καὶ ἀντιβολήσει, σὺ δὲ ἀκκιῇ καὶ κατειρωνεύσῃ. ἀτὰρ μεταξύ μέ τι καὶ τοιοῦτον ἔθραξε, μὴ τῶν κωδίων ὁ γράσος ἀηδὴς γένηται κόρηι τρυφώσῃ καὶ λουομένηι τῆς ἡμέρας πολλάκις· καλὸν οὖν εἰ πάντα εὐθετήσας ἐκκορήσειάς τε καὶ ἐκπλυνεῖς καὶ ἐνθυμιάσεις τὸ δωματίον· ἔτι δὲ κάλλιον, εἰ καὶ στεφάνους παρασκευάσαιο κιττοῦ τε καὶ μίλακος, οἷς σαυτὸν τε καὶ τὰ παιδικὰ ἀναδήσαιο. ἀλλὰ τί διατρίβεις; οὐκ ἐγχειρεῖς ἥδη τῇ θύρῃ; πρὸς οὖν ταῦτα ὁ Πολύφημος ἐξεκάγχασέ τε ὅσον ἡδύνατο μέγιστον καὶ τῷ χεῖρε ἐκρότησε. καὶ ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς ὤιετο αὐτὸν ὑπὸ χαρμονῆς οὐκ ἔχειν ὃ τι ἐαυτῷ χρήσαιτο κατελπίσαντα τῶν παιδικῶν περιέσεσθαι. ὁ δὲ ὑπογενειάσας αὐτόν, ὦ Οὐτι, ἔφη, δριμύτατον μὲν ἀνθρώπιον ἔοικας εἶναι καὶ ἐγκατατετριμμένον ἐν πράγμασιν. ἄλλο μέντοι τι ποίκιλλε· ἐνθὲνδε γὰρ οὐκ ἀποδράσεις. ὁ μὲν οὖν Ὀδυσσεύς, ἡδικεῖτο γὰρ ὄντως, ἔμελλεν ἄρα τῆς πανουργίας ὀνήσεσθαι· σὲ δέ, Κύκλωπα μὲν ὄντα τῇ τόλμῃ, Σίσυφον δὲ τοῖς ἐγχειρήμασι, δίκη μετῆλθε καὶ νόμος καθεῖρξεν, ὦν μὴ ποτε σὺ καταγελάσεις. εἰ δὲ δεῖ πάντως ὑπερέχειν σε τῶν νόμων, ἀλλὰ μὴ ἔγωγε εἶην ὁ παραλύων αὐτοὺς καὶ τὰς θύρας καταρρηγνύς τοῦ ἐπὶ τοῖς δεσμώταις οἰκήματος· καὶ γὰρ εἰ μὲν ἦν ἐπὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἢ πολιτείᾳ, κτλ.

'Synesius si non ipsum carmen usurpavit, at rhetorem aliquem antiquiorem, qui illo usus est, videtur secutus esse' (Bergk); vid. Holland *Leipziger Studien* 7 (1884) 192 seqq.

6 (II B.)

819 Ar. *Plut.* 290 seqq.

καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα / μιμούμενος
καὶ τοῖν ποδοῖν ὡδὶ παρενσαλεύων / ὕμᾱς ἄγειν· / ἀλλ' εἶα τέκεα
θαμὴν' ἐπαναβοῶντες / βληχῶμενοί τε προβατίων / αἰγῶν τε κινά-
βρωντων μέλη / ἔπεισθε κτλ. Schol. ad loc. θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα·
. . . διασύρει δὲ Φιλόξενον τὸν τραγικόν, ὃς εἰσήγαγε κιθαρίζοντα τὸν
Πολύφημον. τὸ δέ

(1) θρεττανελό

ποιὸν μέλος καὶ κρουμάτιόν ἐστι· τὸ δέ

(2) ἀλλ' εἶα τέκεα θαμὴν' ἐπαναβοῶντες

ἐκ τοῦ Κύκλωπος Φιλόξενου ἐστί. Φιλόξενον τὸν διθυραμβοποιὸν
ἢ τραγωιδοδιδάσκαλον διασύρει, ὃς ἔγραψε τὸν ἔρωτα τοῦ Κύκλωπος
τὸν ἐπὶ τῇ Γαλατείαι. εἶτα κιθάρας ἦχον μιμούμενος ἐν τῷ συγγράμ-
ματι, τοῦτό φησι τὸ ῥῆμα θρεττανελό· ἐκεῖ γὰρ εἰσάγει τὸν Κύκλωπα
κιθαρίζοντα καὶ ἐρεθίζοντα τὴν Γαλάτειαν. . . ἄλλως ὁ Φιλόξενος
ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν Σικελίαι ἦν παρὰ Διονυσίῳ· λέγουσι δὲ ὅτι
ποτὲ Γαλατεῖαι τινὶ παλλακίδι Διονυσίου προσέβαλε· καὶ μαθὼν
Διονύσιος ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς λατομίαν. φεύγων δὲ ἐκεῖθεν ἦλθεν
εἰς τὰ ὄρη τῶν Κυθέρων καὶ ἐκεῖ δρᾶμα τὴν Γαλάτειαν ἐποίησεν, ἐν
ᾧ εἰσήνεγκε τὸν Κύκλωπα ἐρῶντα τῆς Γαλατείας· τοῦτο δὲ αἰνιττό-
μενος εἰς Διονύσιον· ἀπέειπεν γὰρ αὐτὸν τῷ Κύκλωπι ἐπεὶ καὶ αὐτὸς
ὁ Διονύσιος οὐκ ὤξυδόρκει.

Suda ii 727 A. s.v. θρεττανελώ· ἦχος κιθάρας. Φιλόξενον γὰρ τὸν διθυραμβοποιὸν
e. q. s., fere eadem atque Schol. ut supra

(1) 290 et 296 θρεττανελό PV (in 290 A²) UΣ^v Ald.: -λὼ AM Suda Σ^R

7 (ibid. B.)

820 Ar. *Plut.* 296 seqq.

ἡμεῖς δὲ γ' αὖ ζητήσομεν θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα / βληχῶμενοι,
οὐδ' τουτονὶ πινῶντα καταλαβόντες

πήραν ἔχοντα λάχανά τ' ἄγρια δροσερά

κραιπαλῶντα / ἡγούμενον τοῖς προβατίοις / εἰκὴ δὲ καταδαρθόντα
 που / μέγαν λαβόντες ἡμμένον / σφηνίσκον ἐκτυφλῶσαι.

Schol. RV ad loc. πήραν ἔχοντα· Φιλοξένου ἐστὶ παρηγμένον καὶ τοῦτο τὸ ῥήτον.
 Schol. Junt. ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς παιγνιωδῶς ἐπιφέρει τὰ τοῦ Φιλοξένου εἰπόντος πήραν
 βαστάζειν τὸν Κύκλωπα καὶ λάχανα ἐσθίειν. οὕτω γὰρ πεποίηκε τὸν τοῦ Κύκλωπος
 ὑποκριτὴν εἰς τὴν σκηνὴν εἰσαγόμενον. ἐμνήσθη δὲ καὶ τῆς τυφλώσεως ὡς οὐσης ἐν τῷ
 ποιήματι

λάχανά τ' RVMU: λάχαν' A

8 (8 B., I D.)

821 Athen. xiii 564 E

ὁ δὲ τοῦ Κυθηρίου Φιλοξένου Κύκλωψ ἔρων τῆς Γαλατείας καὶ
 ἐπαινῶν αὐτῆς τὸ κάλλος, προμαντευόμενος τὴν τύφλωσιν πάντα
 μᾶλλον αὐτῆς ἐπαινεῖ ἢ τῶν ὀφθαλμῶν μνημονεύει, λέγων ὧδε·

ὦ καλλιπρόσωπε χρυσεοβόστρυχε [[Γαλάτεια]]
 χαριτόφωνε θάλλος Ἑρώτων

Eust. 1558. 15 ἐτι δὲ καὶ Φιλοξένου τοῦ Κυθηρίου τὸ ὦ καλλ.—ἐρώτων, ἅπερ
 ἐκεῖνος εἶπεν ἐπὶ Γαλατείας τῇ Νηρηίδι ἐπαινῶν αὐτὴν ὡς ἐρωμένην, κτλ.

1 χρυσο- coni. Bergk Γαλάτεια om. Eust., del. Wilam. 2 θάλλος Bergk
 (θάλλος iam Jacobs et Fiorillo): κάλλος AE, Eust.

9 (7 B.)

822 Plut. *amator*. 18, iv 372 Hub.

αὕτη (Σαπφώ) δ' ἀληθῶς μεμιγμένα πυρὶ φθέγγεται καὶ διὰ τῶν
 μελῶν ἀναφέρει τὴν ἀπὸ τῆς καρδίας θερμότητα

Μούσαις εὐφώνοις ἱωμένη τὸν ἔρωτα

κατὰ Φιλόξενον.

id. *quaest. conu.* i 5. 1, iv 25 Hub. πῶς εἴρηται τό· ποιητὴν δ' ἄρα / Ἔρως διδάσκει,
 κἂν ἄμουσος ᾗ τὸ πρῶν (E, fr. 663)· ἐζητεῖτο παρὰ Σοσισίωι Σαπφικῶν τινων αἰσθέντων
 ὅπου καὶ τὸν Κύκλωπα Μούσαις εὐφώνοις ἰᾶσθαι φησι τὸν ἔρωτα Φιλόξενος. Cf. Schol.
 Theocr. xi 1, p. 241 W. οὐδὲν Ἐρωτός μοι δοκεῖ φάρμακον πεφυκέναι εἰ μὴ ἡ παιδεία
 καὶ αἱ Μοῦσαι· ταύταις γὰρ ὁ Κύκλωψ πρὸς διαγωγὴν τοῦ ἔρωτος τῆς Γαλατείας
 ἐχρητο· καὶ Φιλόξενος τὸν Κύκλωπα ποιεῖ παραμυθούμενον ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ τῆς Γαλα-
 τείας ἔρωτι καὶ ἐντελλόμενον τοῖς δελφίσιν, ὅπως ἀπαγγείλωσιν αὐτῇ, ὅτι ταῖς Μούσαις
 τὸν ἔρωτα ἀκείναι· καὶ Καλλιμάχος (*epigr.* 46. i seqq.). Cf. etiam Philodem. *mus.*
 xv i seqq., p. 80 Kemke

incertum quatenam pars verbi ἰᾶσθαι apud Philoxenum occurrerit

10 (10 B., 3 D.)

823 Suda s.v., ii 211 Adler

ἔθυσας, ἀντιθύσῃ.

τοῦτο παρὰ Φιλοξένῳ ὁ Κύκλωψ λέγει πρὸς τὸν Ὀδυσσεύα. ἀπεκδέχονται γὰρ τό· ἔνθα δὲ πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν· παρὰ τῷ ποιητῇ εἰρησθαι ἐπὶ τῶν ἀρνῶν, οὐχὶ δὲ τὸ †ἀπεθύσαμεν† (ἐθυμιάσαμεν coni. Bernhardt) νοεῖσθαι.

Zonaras 625 ἔθυσας· ἀντὶ τοῦ θύσῃ· [τοῦτο παρὰ Φιλοξένῳ]. huc spectat ut vid. Schol. A Hom. II. 9. 219 ὅτι θῆσαι οὐ σφάζαι, ὡς ὁ Τιμόθεος (fr. 7) ὑπέλαβεν καὶ Φιλόξενος, . . . ἀλλὰ θυμιάσαι. App. Provn. ii 10, i 395 L.-S. ἔθυσας; ἀντιθύσῃ· τοῦτο ὁ Κύκλωψ λέγει πρὸς τὸν Ὀδυσσεύα

ἔθυσεν Sud. cod. V ἀντιθύσῃ Sud. codd. AM, App. Provn.: ἀντὶ τοῦ θύσῃ Sud. rell., Zonar.

11 (9 B., 2 D.)

824 Zenob. cent. v 45, i 139 L.-S.

οἷω μ' ὁ δαίμων τέρατι συγκαθεῖρξεν·

ἐπὶ τῶν δυσανασχετούντων ἐπὶ τινι δυσχερεῖ πράγματι λέγεται ἡ παροιμία· Κύκλωψ γὰρ ἐστὶ δράμα Φιλοξένου τοῦ ποιητοῦ ἐν ᾧ ὁ Ὀδυσσεὺς περισχεθεὶς τῷ τοῦ Κύκλωπος σπηλαίῳ λέγει· οἷω κτλ.

Diogenian. vii 19, i 289 L.-S., eadem (ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος καὶ τοῦ Ὀδυσσεύως) = Arsen. = Apostol. xii 52, ii 554 L.-S., sine nomine auctoris vid. Fiorillo obs. crit. Athen. (1803) 84 seqq.

de Cyclope (Timothei an Philoxeni incertum) ut videtur agitur etiam comment. anon. Papyrus Erzherzog Rainer n.s. 1932 p. 140 fr. b III fort. συγκατ-

12 (p. 616 B.)

Κωμαστής?

825 Suda s.v. Ἀντιγενεΐδης, i 235 Adler

Σατύρου, Θηβαῖος μουσικὸς αὐλῳιδὸς Φιλοξένου· οὗτος ὑποδήμασι Μηλησίοις πρῶτος ἐχρήσατο καὶ κροκωτὸν ἐν τῷ Κωμαστῇ περιεβάλλετο ἱμάτιον· ἔγραψε μέλη.

Κωμαστήν Philoxeni fuisse carmen coni. Berglein

13 (ibid. B.)

Μυσοί?

826 Aristot. *pol.* viii 7. 9, 1342 b 8, p. 290 Immisch

καὶ τούτου πολλὰ παραδείγματα λέγουσιν οἱ περὶ τὴν σύνεσιν ταύτην ἄλλα τε καὶ διότι Φιλόξενος ἐγχειρήσας ἐν τῇ δωριστὶ ποιῆσαι διθύραμβον τοὺς Μύσους (μύθους codd., corr. Schneider) οὐχ οἷός τ' ἦν, ἀλλ' ὑπὸ τῆς φύσεως αὐτῆς ἐξέπεσεν εἰς τὴν φρυγιστὶ τὴν προσήκουσαν ἁρμονίαν πάλιν.

vid. Newman *Politics of Aristotle* iii (1902) 570 seq.

. 14 (12 B.)

Σύρος?

827 Hesych. s.v. μεσαύχενες· (Hdn. II 550. 8 L.)

Ἀριστοφάνης (fr. 725, I 567 K.) φησί· μεσαύχενας νέκυνας, <τοὺς> ἄσκούς (ἄσώτους cod.: corr. et suppl. Dobree; νέκυνας οὕτως conī. Schmidt). διὰ τοῦ μ̄ γραπτέον, μεσαύχενες, ὅτι μέσον αὐχένα ἄσκού (αὐτοῦ cod., corr. Schmidt) πιέζει ὁ περιεβάλλοντο σχοινίον (πεζεῖ παρεβάλλοντο τὸ σχ. cod., corr. Dobree et Bergk). <παρα>-τραγωιδεῖ (suppl. Bergk; παρωιδεῖ coniecērat Dobree) δὲ τὰ ἐν τῷ Φιλοξένου (-νω cod.) Σύρωι. ἐνιοὶ δὲ διὰ τοῦ δ γράφουσι, δεσαύχενες, †καὶ† οὐ καλῶς.

vid. quae conguessere Kock et Bergk ad loc. (Phot. s.v. μεσαύχενες, Hesych. et Et. Mag. s.v. δεσαύχενες, Hesych. s.v. βυσαύχην et Pollux ii 135) alii aliter interpretantur: 'nempe Philoxeni phrasin de suspensis per collum cadaveribus ad utres per iocum transtulit,' Dobree; 'utres, quoniam ex pellibus mortuorum animalium conficiuntur, poeta comicus νέκυνας appellavit. . . . id ipsum opinor Philoxenus dithyrambicorum more novare ausus erat. . . . comicus ut Philoxeni audaciam exagitaret, epitheton de suo adiecit,' Bergk Σύρωι: Σατύρωι conī. Bergk, Σισύφωι vel Σκίρωι Berglein

15 (13 B., 4 D.)

Ὑμέναιος

828 Athen. i 5 F-6 A

τὰ δ' αὐτὰ καὶ περὶ τοῦ Κυθηρίου Φιλοξένου ἱστοροῦσι . . .
 Κλέαρχος δέ φησι Φιλόξενον προλούμενον <ἐν τῇ πατρίδι καὶ
 ἄλλαις πόλεσι> περιέρχεσθαι τὰς οἰκίας ἀκολουθούντων αὐτῷ παίδων
 καὶ φερόντων ἔλαιον οἶνον γάρον ὄξος καὶ ἄλλα ἡδύσματα· ἔπειτα
 εἰσιόντα εἰς τὰς ἀλλοτρίας οἰκίας τὰ ἐβόμενα τοῖς ἄλλοις ἀρτύνειν
 ἐμβάλλοντα ὧν ἐστι χρεῖα, καὶ οὕτως <εἰς ἑαυτὸν> κύψαντα εὐωχεῖ-
 σθαι. οὗτος εἰς Ἑφεσον καταπλεύσας εὐρὼν τὴν ὀψοπώλιδα κενὴν
 ἐπύθετο τὴν αἰτίαν· καὶ μαθὼν ὅτι πᾶν εἰς γάμους συνηγόρασται
 λουσάμενος παρῇν ἄκλητος ὥς τὸν νυμφίον. καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον
 αἰσας ὑμέναιον οὗ ἡ ἀρχή

Γάμε θεῶν λαμπρότατε

πάντας ἐψυχαγώγησεν· ἦν δὲ διθυραμβοποιός.

Cf. Sud. s.v. Φιλόξ. Λευκάδ. iv 729 A., unde supplementa in textu Athen.

INCERTI LOCI

16 (14 B., 6 D.)

829 Antigon. Caryst. *mir.* cxxvii (141), p. 31 seq. Keller

οἱ Δελφοὶ δὲ λέγουσιν ὅτι ἐν τῷ Παρνασσῷ κατὰ τινος χρόνου
 τὸ Κωρύκιον φαίνεσθαι χρυσοειδές· διὸ καὶ τὸν Φιλόξενον οὐδεὶς αὖν
 εἰκονολογεῖν εἴποι λέγονθ' οὕτως·

αὐτοὶ γὰρ διὰ Παρνασσοῦ
 χρυσορόφων Νυμφέων εἴσω
 θαλάμων

1 αἰσοῖ (ex ἔττοι; ut vid. αἰσοῖ voluit) coni. Wilam., 'volilet (*carmen meum*)'.
 de numeris non constat; anapaestos frustra quaerit Wilam.

17 (18 B.)

830 Ar. *Nub.* 335

ταῦτ' ἄρ' ἐποιοῦν ὑγρᾶν Νεφελᾶν στρεπταιγλᾶν δάιον ὄρμάν, κτλ.,
ubi Schol. RV Ald. ταῦτα δὲ εἰς Φιλόξενον τὸν διθυραμβοποιόν·
τὸ γὰρ

στρεπταίγλαν

οὗτος εἶπεν.

'Aristophanes illo loco non potuit Philoxenum notare: sed nequaquam improbabile, hoc vocabulo usum esse etiam postea Philoxenum, id quod istum grammaticum in errorem induxit', Bergk; ad secundam *Nub.* editionem refert Schmid *Gr. Lit.* I iv 499 n. 3

στραπτ- coni. Bentley (*epist. ad Kusterum* ap. *Mus. Crit.* ii 436), fort. recte; sententiae alienum στρέφειν, nedum passive στρεπτ-

18 (16 B., 7 D.)

831 Athen. ii 35 D

ὁ δὲ Κυθήριος Φιλόξενος λέγει·

εὐρείτας οἶνος πάμφωνος.

Eust. *Od.* 1770. 9 τὸ τοῦ Κυθηρίου Φιλοξένου, τὸ εὐρ.—πάμφωνος

19 (17 B.)

832 Athen. x 446 A

ὁ αὐτός φησιν. Ἀντιφάνης ἐν τῷ Τραυματίαι (II 101 K.)· . . .
παραδίδου δ' ἐξῆς ἐμοὶ / [[οἶνον]]

<τὸν> ἄρκεσίγυιον

ὡς ἔφασκ' Εὐριπίδης. / — Εὐριπίδης γὰρ τοῦτ' ἔφασκεν; — ἀλλὰ
τίς; / — Φιλόξενος δῆπουθεν. — οὐθὲν διαφέρει, / ὦ τᾶν· ἐλέγχεις μ'
ἐνεκα συλλαβῆς μιᾶς.

οἶνον del., τὸν suppl., Casaubon: epitheton vini pro appellatione vini usurpasse Philoxenum non Euripidem contendit idem; ceterum vid. Schneidewin *Beitr.* 129

20 (6 B., 5 D.)

833 Athen. (om. E) xv 692 D

ἐπεὶ δ' ἐνταῦθα τοῦ λόγου ἐσμέν,

συμβαλοῦμαί τι μέλος ὑμῖν εἰς ἔρωτα

κατὰ τὸν Κυθήριον ποιητὴν.

id. vi 271 B συμβαλοῦμαί τι καὶ αὐτὸς μέλος εἰς ἔρωτα. Plat. *Symp.* 185 C ταῦτά σοι, ἔφη, ὡς ἐκ τοῦ παραχρήμα, ὦ Φαῖδρε, περὶ Ἐρωτος συμβάλλομαι. Dion. Hal. *compr.* i 6, p. 5 Us.—Rad. συμβάλλομαί σοι μέλος εἰς ἔρωτα. cf. App. *Prov.* iv 77, i 453 L.—S. συμβαλούμενος· κατ' ἔλλειψιν καὶ αὕτη· ἐνδεὶ γὰρ εἰς ἔρωτα

συμβάλλομεν Plat. cod. B, Dion. cod. F μέρος Dion. codd. εἰς τὸν ἔρωτα Dion. codd. PMV

ad *Cyclopetem* referunt Winckelmann Bergk alii, obloquitur Schneidewin

21 (20 B.)

834 Plin. *n.h.* 37. 31. v 393 Mayhoff

Phaethontis fulmine icti sorores luctu mutatas in arbores populos lacrimis electrum omnibus annis fundere iuxta Eridanum amnem, quem Padum vocavimus, electrum appellatum, quoniam sol vocitatus sit elector, plurimi poetae dixere, primique ut arbitror Aeschylus Philoxenus Euripides Nicander Satyrus.

22 (19 B.)

835 Theophrast. *de ventis* 38, iii 107 Wimmer

πνεῖ δ' ἐνιαχοῦ μὲν χειμέριος (ὁ Ζέφυρος), ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς δυσιαῇ προσηγόρευσεν· ἐνιαχοῦ δὲ μετρίως καὶ μαλακῶς, διὸ καὶ Φιλόξενος ἡδεῖαν αὐτοῦ πεποιήκε τὴν πνοήν.

ἡδεῖαν Meineke: ἰδίαν cod.

(pp. 601-8 B., fasc. 3 pp. 153-9 D.)

Δείπνον

836 (a) Athen. (om. E) xv 685 D

Φιλόξενος δ' ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ ἀρχὴν ποιεῖται τὸν στέφανον τῆς εὐωχίας οὕτωςι λέγων·

κατὰ χειρὸς δ'

- 2 ἤλιθ' ὕδωρ ἀπαλὸς
 παιδίσκος ἐν ἀργυρέῃ
 πρόχῳι φορέων ἐπέχευεν,
 3 εἴτ' ἔφερε στέφανον
 λεπτὰς ἀπὸ μυρτίδος εὐ-
 γνήτων κλαδέων δισύναπτον.

2 ἤλυθ' A, correxi προχῳ φέρων A, correxi; φέρων προχῳι Bergk, hiatus non tolerabili 3 στεφανολεπτάς ἀπὸ μυρτίδων A, corr. Grotefend (simulque Fiorillo) κλάδων A, corr. Bergk

(b) Athen. iv 146 F+ix 409 E

Φιλόξενος δ' ὁ Κυθήριος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ, εἴπερ τούτου καὶ ὁ κωμωιδιοποιὸς Πλάτων ἐν τῷ Φάωνι ἐμνήσθη (I 646 K.) καὶ μὴ τοῦ Λευκαδίου Φιλοξένου, τοιαύτην ἐκτίθεται παρασκευὴν δείπνου·

εἰς δ' ἔφερον διπλόοι
 παῖδες λιπαρῶπα τράπεζαν
 ἄμμ', ἐτέραν δ' ἐτέροις,
 ἄλλοις δ' ἐτέραν, μέχρ' οὐ
 πλήρωσαν οἶκον·

Eust. Od. 1388. 64 (ad v. 1) λιπαρῶψ, οὐ χρήσις παρὰ Φιλοξένῳ ἐν τῷ· εἰς δ' ἔφερον διπλόοι παῖδες λιπαρῶπα τράπεζαν; Od. 1887. 50 (ad v. 42) Φιλόξενος δὲ ὁ Κυθήριος ἔκτριμμα

tantum 1-3 αὐγάς, 6 παρέφερον—χιονόχροας, 13 seqq. ὅτι θερμὸς παρήλθε μετ' αὐτῶν ἰσοτράπεζος συνόδων καὶ ξανθαὶ μελικαρίδες Epitom.

2 ἄμμ' ἐτέραν δ' ἔτεροι ἄλλοι δ' ἐτέραν Athen. AE, corr. Bergk, Kaibel μέχρ' Athen. A

ται δὲ πρὸς ὑψιλύχνους
 ἔστιλβον αὐγάς
 εὐστέφανοι λεκάναις
 παροψίσι τ' ὀξυβάφων
 †πλήρεις† σύν τε χλιδῶσαι
 5 παντοδαποῖσι τέχνας
 εὐρύμασι πρὸς βιοτάν,
 ψυχᾶς δελεασματίοις·
 πάρφερον ἐν κανέοις
 μάζας χιονόχροας ἄλλοι·
 <τοῖς> δ' ἐπὶ πρῶτα παρήλθ'
 οὐ κάκκαβος, ὦ φιλότας,
 ἀλλ' †ἀλλοπλατεῖς† τὸ μέγιστον
 †πάντ' ἔπαθεν λιπαροντες
 εγγελεατινες ἄριστον†
 †γόγγροιτοιωνητεμων†
 πλήρες θεοτερπές· ἐπ' αὐτῷ
 10 δ' ἄλλο παρήλθε τόσον,
 βατὶς δ' ἐνέην ἰσόκυκλος·
 μικρὰ δὲ κακκάβι' ἦς
 ἔχοντα τὸ μὲν γαλεοῦ
 τι, ναρκίον ἄλλο < >
 < > παρῆς ἕτερον
 πίων ἀπὸ τευθιάδων
 καὶ σηπιοπουλυποδείων
 < > ἀπαλοπλοκάμων·
 θερμὸς μετὰ ταῦτα παρήλθεν

4 ἑστέφανοι λαχάνοις A, corr. Bergk πλήρεις: τε πλήθει coni. Kaibel; fort.
 <παμ>πλήρεσι

5 -δαποῖς A, corr. Bergk

6 παρέφερον ἐν κανέοις A, corr. Bergk

6-7 ἄλλοι δ' ἐπεὶ A, corr. et suppl. Hartung (οῖς; τοῖς Bergk)

7 παρήλθεν A

7-9 ἀλλοπλατεῖς—τεμων corruptissima: nihil memoratu dignum adhuc inventum; 7 ἀμφιπλατές, 9 γόγγριονωτοτόμων?

10 βαστισεην A, corr. Bergk (-έης, coll. 11; sed cf. 26)

11 κακκαβίης A, corr. Bergk ἄλλου A, corr. et lacunam statuit Bergk

12 πίων suspectum τευθιάδα A, corr. Bergk, nisi τευθιδίων (Diehl) praeferendum σηπίου πολυποδίων A, corr. Bergk

13 <τῶν> suppl. Bergk

- ἰσοτράπεζος ὅλος
 †μνήστης συνόδων πυρὸς < > † .
 15 < > †ἔπειτα βαθμούς
 ἀτμίζων ἐπὶ τῶιδ' ἐπιπυσται†
 τευθίδες, ὦ φίλε, καὶ
 ξανθαὶ μελικαρίδες αἱ
 κοῦφαι παρήλθον·
 θρυμματίδες δ' ἐπὶ ταύ-
 ταις εὐπέταλοι χλοεραί
 τε †δηφαρυγες†
 †πυριων τε† στεγαναὶ
 φυσταὶ μέγαθος κατὰ κάκ-
 καβον γλυκυόξεες < >
 ὀμφαλὸς θοίνας καλεῖται
 παρά γ' ἐμὶν καὶ τίν, σάφ' οἶδα.
 20 †εσταδα† ναὶ μὰ θεοὺς
 ὑπερμέγεθές τι θέμος
 θύννου μόλεν ὀπτὸν ἐκείθεν
 †θερμὸν ὄθεν γλυφισ†
 τετμημένον εὐθὺς ἐπ' αὐτὰς
 τὰς ὑπογαστρίδας, <αῖς>
 διανεκέως ἐπαμύνειν
 εἴπερ ἐμὶν τε μέλοι
 καὶ τίν, μάλα κεν κεχαροίμεθ'.

14-15 corruptissima: init. νήστις pro μνήστης probabiliter Schweighaeuser, mox ἀτμί-ζων ἔτι, τῶι δ' ἐπὶ πασταὶ Meineke

16 φίλαι A, corr. Dindorf κάξανθισμέναι καρίδες αἱ κυφαὶ (hoc Jacobs) ingeniose Bergk, sed nihil mutandum

17 χλωραὶ A ἡδυφάρυγγες (Musurus) edd. recc. contra metrum

18 πύρνων τε conl. Bergk, πυριδίων Knox στεγναὶ βύσται A, corr. Schmidt κακὰ κακὰβου A, corr. Edmonds (κατὰ, ego γλυκυνον ὄξιος A, corr. Schmidt lacunam indic. Bergk; <οῖος> suppl. Edmonds

19 θοίνας A, corr. Meineke πὰρ γ' conl. Meineke καὶ τίν Koen: καπιν A σαφνοῖδα A, corr. Jacobs

20 ἐς τὰδε conl. Edmonds; multo minus veri sim. ἔσχατα (Kaibel) θέμος = θέμα; τι δέμας (Bergk) vel τέμαχος (Schmidt) edd. recc. θύννου Schmidt: θυγμοῦ A ἐκείθεν suspectum

21 θερμανθέν veri sim., tum γλυφίσιν vel γλυφάνοις (Bergk) τετμενον A, corr. Schmidt

22 αῖς supplevi διανεκεως ἐπαμυν A, corr. Bergk

23 εἴπερ Bergk: ἐπ A

- ἀλλ' ὄθεν ἐλλίπομεν,
 θοίνα παρέης † ὅτε παλάξαι†
 25 † δύνατ' ἐπικρατέως†
 ἔγωγ' ἔτι, κοῦ κε λέγοι τις
 πάνθ' ἃ παρῆν ἐτύμως
 ἄμμιν, † παρέπεσαι† δὲ θερμόν
 σπλάγχχον· ἔπειτα δὲ νῆ-
 στις δέλφακος οἰκετικᾶς
 καὶ νωτί' ἐσῆλθε καὶ ὁσ-
 φῦς καὶ μινυρίγματα θερμὰ
 καὶ κεφάλαιον ὄλον
 διαπτυχῆς ἐφθὸν † ἅπερ-
 πευθηνος ἀλέκτοτρόφου†
 πνικτᾶς ἐρίφου παρέθηκε.
 30 εἴτα διέφθ' ἀκροκώ-
 λια σχελίδας τε μετ' αὐτῶν
 λευκοφορινοχρόους,
 ῥύγχη κεφάλαια πόδας
 τε χναυμάτιόν τε σεσιλ-
 φιωμένον·
 ἐφθά τ' ἔπειτα κρέ' ὁπ-
 τά τ' ἄλλ' ἐρίφων τε καὶ ἄρνων
 ἃ θ' ὑπερωμόκρεως
 χορδὰ γλυκίστα
 μιξεριφαρνογενής,
 ἂν δὴ φιλέοντι θεοί,
 35 τουτ' < > ὦ φιλότας
 ἔσθους κε, λαγῳιά τ' ἔπειτ'

24 οὐθὲν ἐλλείπ- A, corr. Bergk
 24-25 prorsus obscura: nihil memoratu dignum καὶ λέγοι A, corr. Bergk
 26 πάντα παρῆν A, corr. Kaibel; παρῆς coni. Meineke ὕμνιν A, corr. Meineke
 παρέπαισε coni. Bergk; fort. potius παρέπεισε δὲ A: τε veri sim.
 28 νώτιος εἰληφε A, corr. Bergk, Kaibel ἰσφῦς A, corr. Musurus
 29 'inesse videtur θηλογαλακτοτρόφον' (Kaibel)
 31 ῥύγχη καὶ κεφαλαὶ ἀποδος τεχνάματι ὄντες ἐσιλφωμένον A, corr. Dobree
 32 ὁπτά A: τ' suppl. Bergk
 33 ἀθυπερωμακαρὸς χορδὴ γλυκὺς ταμιξ A, corr. Bergk
 35 τουτωφιλετας A, corr. Dindorf; e.g. τούτ' (ων σὺ μέν,) ὦ φιλ. (Hartung, Bergk)
 ἔσθους καὶ A, corr. Bergk

ἀλεκτρονίων τε νεοσσοί,
 περδίκων φάσσεων
 τε †χύδαν ἤδη δὲ παρεβάλλετο θερμὰ πολλὰ†
 καὶ μαλακοπτυχέων
 ἄρτων· ὁμοσύζυγα δὲ
 ξανθὸν τ' ἐπεισῆλ-
 θεν μέλι καὶ γάλα σύμπακ-
 τον, τό κε τυρὸν ἅπας τις
 ἦμεν ἔφασχ' ἀπαλόν,
 κηγῶν ἐφάμαν· ὅτε δ' ἤδη
 βρωτύος ἡδὲ ποτᾶ-
 τος ἐς κόρον ἦμεν ἑταῖροι,
 40 τῆνα μὲν ἐξαπάει-
 ρον δμῶες, ἔπειτα δὲ παῖ-
 δες νίπτρ' ἔδοσαν κατὰ χειρῶν
 σμήμασιν ἱρινομίκ-
 τοις χλιεροθαλπὲς ὕδωρ
 ἐπεγχεόντες
 τόσσον ὅσον <τις> ἔχρηζ',
 ἐκτρίμματά τ(ε) < > λαμπρὰ
 συνδονυφῇ, δίδοσαν
 <δὲ> χρίματά τ' ἀμβροσί-
 δμα καὶ στεφάνους ἰοθαλέας.

36 corruptissima : εἶδη pro ἤδη Kaibel, δὲ seclisit Bergk

37 καὶ τυρὸν A, corr. Dindorf

38 ἔφασκεν A, corr. Dindorf

39 ἦμεν ἑταῖροι Schweighaeuser : ἑταῖροι ἴμεν A

40 -εἶρεον A, corr. Bergk

40-43 habet Athen. ix 409 E (incipit 40 ἔπειτα δὲ παῖδες)

41 χαιερο- A, corr. Schweighaeuser ἐπεπεγγ- A, corr. recc.

42 τις suppl. Bergk ἔχρηζεν A, corr. Bergk ἐκτριμμά τε A, corr. Musurus
lacunam indic. Bergk

43 δὲ suppl. Bergk χρίματ' ἀμβρ. A, corr. Villebrun

(c) Athen. (om. E) xi 487 A-B

Φιλόξενος δ' ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ μετὰ
τὸ ἀπονύβασθαι τὰς χεῖρας προπίνων τινὶ φησι·

σὺ δὲ τάνδ' †ἐκβακχία†
εὐδροσον πλήρη μετανιπτρίδα δέξαι·
πραῦ τί τοι Βρόμιος
γάνος τόδε δοὺς ἐπὶ τέρ-
ψιν πάντας ἄγει.

1 fort. ἐν βακχίαι (Bergk); minus veri sim. τάνδε Βακχίου, τάνδε βακχίαν (Jacobs, Meineke)
3 ἀπαντας Athen., corr. Meineke

(d) Athen. (om. E) xi 476 D-E

τοὺς δὲ Παιόνων βασιλεῖς φησι Θεόπομπος ἐν δευτέρῃ Φιλιπ-
πικῶν (fr. 38 Jac.) τῶν βοῶν τῶν παρ' αὐτοῖς γιγνομένων μεγάλα
κέρατα φύντων, ὥς χωρεῖν τρεῖς καὶ τέτταρας χόας, ἐκπώματα
ποιεῖν ἐξ αὐτῶν, τὰ χεῖλη περιαργυροῦντας καὶ χρυσοῦντας· καὶ
Φιλόξενος δ' ὁ Κυθήριος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ φησὶν·

πίνετο νεκτάρεον
πῶμ' ἐν χρυσέαις προτομαῖς
†τε ἄλλων† κεράτων,
†ἔβρεχον δὲ κατὰ μικρὸν†

1 ἐπίνετο Athen., corr. Meineke πόμ' A, corr. Fiorillo χρυσαῖς A, corr.
Meineke τε ἄλλων: μεγάλων, καλῶν, κοιλῶν, ταύρων (τ. κεραστῶν Kaibel), alia
temere conii. edd.; fort. τεαλλων = τελαιων = τελέων 2 ἐβρέχοντο δ' οὐ
κατὰ μικρὸν Meineke (δ' αὖ), Hartung

(e) Athen. xiv 642 F seqq.

ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ Κυθήριος Φιλόξενος ἐν τῷ Δείπνῳ δευτέρων
τραπεζῶν μνημονεύων πολλὰ καὶ τῶν ἡμῖν παρακειμένων ὠνόμασεν,
φέρει καὶ τούτων ἀπομνημονεύσωμεν·

τὰς δὲ δὴ πρόσθεν μολούσας
< > λιπαρυνγεῖς
πορθμίδας πολ-
λῶν ἀγαθῶν πάλιν εἷσφε-
ρον γεμούσας,

tantum 1 λιπαρυνγεῖς—5 μυελός Epitom.

1 lacun. indic. Meineke
2 εἰσέφ- A, corr. Meineke πάλιν om. E

τὰς ἐφήμεροι καλέοντι
 νῦν τραπέζας <δευτέρας>,
 ἀθάνατοι δέ τ' Ἀμαλθεί-
 ας κέρας· ταῖς δ' ἐν μέσαισιν
 5 ἐγκαθιδρύ-
 θη μέγα χάρμα βροτοῖς, λευ-
 κὸς μυελὸς γλυκερός,
 λεπτὰς ἀράχνας ἐναλιγκί-
 οισι πέπλοις
 συγκαλύπτων ὄψιν αἰσχύ-
 νας ὕπο, μὴ κατίδης
 μαλογενὲς †πῶν λιπῶν
 ταῖς ἀνάγκαις†
 ξηρὸν ἐν ξηραῖς Ἀρισταί-
 ου μελιρρύτοις παγαῖς·
 10 τῶι δ' ὄνομ' ἧς ἄμυλος,
 χερσὶν δ' ἐπέθεντο <
 > στόμιον μαλεραῖς
 < >
 ταν δεξαμέναν ὃ τι κεν
 διδῶι τις, ᾧ Ζανὸς καλέοντι
 τρώγματ'· ἔπειτ' ἐπένειμεν
 ἐγκατακακομυγῆς
 πεφρυγμένον
 πυρβρομολευκερεβινθο-
 †ακανθουμικτριτυαδῦ†
 βρῶμα τὸ παντανάμικτον

3 ἐφήμεριοι AE, corr. Meineke suppl. Bergk ex Athen. l.c. init.

4 σταῖσι (ταῖσι E) δ' ἐν μέσαις AE, corr. Meineke; vel ταῖσιν δὲ μέσαις, Kaibel

7 -καλύπτων A, corr. Casaubon κατίδης τις dett., Bergk

8 μολογ- A, corr. dett. (μαλ- Meineke) πῶν τὸ μαλ. λιπόντ' ἀνάγκαις) conl. Meineke, Edmonds

9 ξηροῖς A, corr. Meineke μελι- Meineke: παλι- A; πολυ- Bergk

10 τὸ δ' A, corr. Meineke ἐπίθεντο A, corr. Musurus lacun. indic. Kaibel; desideratur partic. negat. (*frenum manibus avidis imposuerunt nullum*), e.g. <μάλ' οὐδαμὰ, τότε οὐκέτι>

11 lacun. indic. Bergk -μένην A κεν scripsi: καὶ A; κα Dindorf

13 πῶρ ὄβρομ- A, corr. Meineke -ερεβινθοξάνθωμ' ἐκκριτον ἀδὺ dubitanter scr. Bergk παγκατάμικτον conl. Meineke

† ἄμπικηροῖδηστί-
 χας† παρεγίνετο τοῦτοις
 15 σταινικογοχομαγῆς
 † τοξαίσελαιο-†
 ξανθεπιπαγκαπύρ(ω-
 τ)ος χοιρίνας,
 ἀδέα δε()
 κυκλωτὰ †ομοφλωκτα† ἀνάριθμα
 καὶ μελίπακτα τετυγμέν'
 ἄφθονα σασαμόφωκτα·
 τυρακίνας δὲ γάλακτι
 καὶ μέλι συγκατάφυρτος
 ἦς ἄμυλος πλαθανίτας·
 σασαμοτυροπαγῇ δὲ
 καὶ ζεσελαιοπαγῇ
 πλατύνετο σασαμόπλαστα
 20 πέμματα, κἀτ' ἐρέβινθοι
 κνακομυγεῖς ἀπαλαῖς θάλ-
 λοντες ὥραις,
 ὠιά τ' ἄμυγαλιδες (τε)
 τᾶν μαλακοφλοῖδων
 ()τετο τρωκτά τε παισὶν
 †αδινιδῇ† κάρυ' ἄλλα
 θ' ὅσα πρέπει παρὰ θοίαν
 ὀλβιόπλουτον ()·
 πόσις δ' ἐπεραίνετο κότε-
 ταβοῖ τε λόγοι τ' ἐπὶ κοινᾶς·

14 ἀμπυκ. non intellegitur; -κηριο- con. Meineke
15 παιτινοκογομανης A, corr. Meineke τοζαιο-: χω ψαιστ- con. Bergk, sed
latet ζεσελαιο- (Meineke, coll. 19); fort. τε (?καί) ζεσελαιο(υ- (-)) ξανθ. κτλ.
-πύρωτος suppl. Meineke χοιρινς A, corr. Meineke
16 αδεαδε κυκλωτα ομοφλωκτα A: lacun. indic. Bergk, tum (κυκλώθ') όμόφωκτ'
Meineke, όλόφωκτ' Bergk, όπόφωκτ' Kaibel
17 -πικτα A sec. Bergk (nihil adnotat Kaibel) -φλωκτα A, corr. Meineke
18 τυρακίνas suspectum μέλι pro μέλιτι ut vid.; μελισυγκατάφ. con. Meineke
πλαθανίτας Meineke: πλατανis A
19 -ρυτοπαγή A, corr. Schmidt πλατυνο A, corr. Meineke
20 και τερεβνθοκνακοςύμμιγεις A, corr. Meineke, Schmidt ωραιs suspectum
21 τε suppl. Meineke μαλακόφλοια ών A, corr. Bergk lacun. indic. Meineke
22 άδνεδή Fiorillo; (τρωκτά, τα παισι) άδύ έδειν Bergk
23 έδειν, ιδέιν, έμεν (Bergk), alia supplere possis

24 ἔνθα τι καινὸν ἐλέχθη
κομψὸν ἀθυρμάτιον, καὶ
θαύμασαν αὐτ' ἐπὶ τ' ἥινη-
σαν < >

ταῦτα καὶ ὁ Κυθήριος Φιλόξενος· ὃν ἐπαινῶν Ἀντιφάνης ἐν τῷ
Τριταγωνιστῇ (II 102 K.) φησι· πολὺ γ' ἐστὶ πάντων τῶν ποιητῶν
διάφορος / ὁ Φιλόξενος· πρῶτιστα μὲν γὰρ ὀνόμασιν / ἰδίοισι καὶ
καινοῖσι χρῆται πανταχοῦ, / ἔπειτα τὰ μέλη μεταβολαῖς καὶ χρώ-
μασιν / ὥς εὖ κέκραται· θεὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἦν / ἐκεῖνος, εἰδὼς τὴν
ἀληθῶς μουσικὴν.

24 κηνον A, corr. Dalecamp ἑθαύμασαν αὐτὸ ἔπειτ' A, corr. Meineke (vel
fort. κάθαύμασαν) 'nos et emendandi utrumque locum et interpretandi
laborem omnem inanem censemus,' Casaubon

(f) Plut. *aud. poet. init.*, i 28 Pat.—Weg.

ὥς Φιλόξενος ὁ ποιητῆς ἔλεγεν . . . τῶν κρεῶν τὰ μὴ κρέα ἡδιστά
ἐστὶ καὶ τῶν ἰχθύων οἱ μὴ ἰχθύες.

vid. Sitzler *Bursians Jb.* 75 (1893) 232; *Coll. Alex.* Powell p. 251 cum adnot.

praeterea vide parodiam apud Athenaeum i 5 B (Plat. com. I 646 K.)

POLYIDUS

I (I B.)

837 Et. Mag. 164. 20 (= Tzetz. ad Lyc. *Alex.* 879, p. 284 seq. Scheer)

Πολύιδος δὲ ὁ διθυραμβοποιὸς παρίστησιν αὐτὸν (τὸν Ἄτλαντα)
ποιμένα γεγονέναι καὶ φησιν ὅτι παραγενόμενος ὁ Περσεὺς ἐπερωτώ-
μενός τε ὑπ' αὐτοῦ τίς εἴη καὶ πόθεν ἀφίκοιτο, ἐπειδὴ λέγων οὐκ
ἔπειθεν, ἀνάγκῃ ἐδειξεν αὐτῷ τὸ τῆς Γοργόνος πρόσωπον καὶ
ἀπελίθωσεν αὐτόν· καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸ ὄρος Ἄτλας ἐκλήθη. οὕτως
Λυκόφρονος ἐν ὑπομνήματι.

Schol. Tzetz. ad exeg. in Iliadem 132. 18 Πολύ[δος] δὲ ὁ διθυραμβοποιὸς ποιμένα
Λίβυν τὸν Ἄτλαντα λέγει, ἀπολιθωθῆναι δὲ τῇ Γοργόνι ὑπὸ Περσέως διὰ τὸ μὴ εἶναι
αὐτὸν διέρχασθαι

CLEOMENES

1 (I B.)

Μελέαγρος

838 Athen. ix 402 A

ἐπεὶ δὲ σὺ καὶ τὸ προβληθέν σοι ἀποπροσπεποιήσαι περὶ τῆς χρόας τοῦ Καλυδωνίου σὺός, εἴ τις αὐτὸν ἱστορεῖ λευκὸν τὴν χρόαν γεγονότα, ἐροῦμεν ἡμεῖς τὸν εἰπόντα, τὸ δὲ μαρτύριον ἀνίχνευσον σύ· πάλαι (οὐ πάλαι coni. Edmonds) γὰρ τυγχάνω ἀνεγνωκῶς τοὺς Κλεομένους τοῦ Ῥηγίνου διθυράμβους, ὧν ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Μελεάγρῳ τοῦτο ἱσθόρηται.

nominator hic poeta etiam ab Epicrate ap. Athen. xiii 605 E (= II 284 Kock), cf. schol. Ar. *Nub.* 332; fort. etiam Athen. xiv 638 D

LAMYNTHIUS

1

Λυδή

839 Athen. xiii 596 F–597 A

μικροῦ . . . ἐξελαθόμην ὑμῖν εἰπεῖν τὴν τε Ἀντιμάχου Λυδὴν, προσέτι δὲ καὶ τὴν ὁμώνυμον ταύτης ἐταίραν Λυδὴν ἣν ἡγάπα Λαμύνθιος ὁ Μιλήσιος· ἐκάτερος γὰρ τούτων τῶν ποιητῶν, ὥς φησι Κλέαρχος ἐν τοῖς Ἑρωτικοῖς, τῆς βαρβάρου Λυδῆς εἰς ἐπιθυμίαν καταστάς ἐποίησεν ὁ μὲν ἐν ἐλεγείοις, ὁ δ' ἐν μέλει τὸ καλούμενον ποίημα Λυδὴν.

'nur bekannt durch Klearchos bei Athen. xii 597 A', Kroll *RE Suppl.* vi (1935) 218; nominatur etiam ab Epicrate ap. Athen. xiii 605 E (= II 284 Kock); Phot. *lex.* p. 207 Porson s.v. *Λαμύνθιος· ποιητῆς ἑρωτικῶν μελῶν*

OENIADES

Κύκλωψ

840 Didymus in *Demosth. Phil.* col. 12. 59 seqq., *BKT* i 59 seq.

περὶ μὲν γὰρ τὴν Μεθώνης πολιορκίαν τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἐξεκόπη
(scil. ὁ Φίλιππος) . . . ὁμολογεῖται καὶ παρὰ Μαρσύαι διότι συν-
τελοῦντι μουσικοὺς ἀγῶνας αὐτῷ μικρὸν ἐπάνω τῆς συμφορᾶς κατὰ
δαίμονα συνέβη τὸν Κύκλωπα πάντας αὐλῆσαι, Ἀντιγενεΐδην (-γεντην
Π, corr. e.p.) μὲν τὸν Φιλοξένου, Χρυσόγονον δὲ τὸν [Στ]ησιχόρου,
Τιμόθεον δὲ τὸν Οἰνιάδου.

IG ii 1234 contulit e.p.: anno 384/3 Οἰνιάδης Προνόμου ἡῦλει; avi-nomen idem
refert *Anth. Plan.* xvi 28. 2

STESICHORUS II

Κύκλωψ

841 Didymus l.c.

hunc Stesichorum commemorat Marmor Parium 73 n. 239, ii^b p. 1001 Jacoby:
anno 370/68 Στῆσιχορος ὁ Ἰμεραῖος ὁ δεύτερος ἐνίκησεν Ἀθῆνησιν; vid. Comment.
ii^d p. 697 J.

1 (6 B., I i p. 117 seqq. D.)

842 Athen. xv 696 A–697 B

ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ πολυμαθεστάτου γραφὲν Ἀριστοτέλους
εἰς Ἑρμείαν τὸν Ἀταρνέα οὐ παιάν ἐστιν, ὡς ὁ τὴν τῆς ἀσεβείας
κατὰ τοῦ φιλοσόφου γραφὴν ἀπενεγκάμενος Δημόφιλος †εἰς αἰδωτε†
παρασκευασθεῖς ὑπ' Εὐρυμέδοντος, ὡς ἀσεβοῦντος καὶ αἰδοντος ἐν
τοῖς συσσιτίοις ὁσημέραι εἰς Ἑρμείαν παιάνα. ὅτι δὲ παιάνος
οὐδεμίαν ἔμφασιν παρέχει τὸ αἶσμα ἀλλὰ τῶν σκολίων ἐν τι καὶ αὐτὸ
εἰδὸς ἐστιν, ἐξ αὐτῆς τῆς λέξεως φανερόν ὑμῖν ποιήσω·

Ἀρετὰ πολύμοχθε γένει βροτείωι,
θῆραμα κάλλιστον βίωι,
σᾶς πέρι, παρθένε, μορφᾶς
καὶ θανεῖν ζηλωτὸς ἐν Ἑλλάδι πότμος
5 καὶ πόνους τλῆναι μαλεροὺς ἀκάμαντας·
τοῖον ἐπὶ φρένα βάλλεις
καρπὸν ἰσαθάνατον χρυσοῦ τε κρείσσω
καὶ γονέων μαλακαυγήτοιό θ' ὕπνου.
σεῦ δ' ἔνεκεν <καὶ> ὁ δῖος
10 Ἑρακλῆς Λήδας τε κούροι
πόλλ' ἀνέτλασαν ἐν ἔργοις
σὺν †[.]έποντες δύναμιν†·
σοῖς τε πόθοις Ἀχιλεὺς Αἴ-
ας τ' Αἰδαο δόμους ἤλθον·
15 σᾶς δ' ἔνεκεν φιλίου μορφᾶς Ἀταρνέος
ἔντροφος ἀελίου χήρωσεν αὐγὰς.
τοιγὰρ ἀοίδιμος ἔργοις,
ἀθάνατόν τέ μιν αὐξήσουσι Μοῦσαι,
Μναμοσύνας θυγάτρεις, Δι-
20 ὅς ξενίου σέβας αὔξου-
σαι φιλίας τε γέρας βεβαίον.

ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδα εἴ τίς τι κατιδεῖν ἐν τούτοις δύναται παιανικὸν
ιδίωμα, σαφῶς ὁμολογοῦντος τοῦ γεγραφότος τετελευτηκέναι τὸν
Ἑρμείαν δι' ὧν εἴρηκεν· σᾶς γὰρ φιλίου μορφᾶς Ἀταρνέος ἔντροφος
ἡελίου χήρωσεν αὐγὰς. . . . ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτὸς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ

Ἀπολογία τῆς Ἀσεβείας, εἰ μὴ κατέψευσται ὁ λόγος, φησὶν· οὐ γὰρ ἂν ποτε Ἑρμείαι θύειν ὡς ἀθανάτῳ προαιρούμενος ὡς θνητῷ μνήμα κατεσκεύαζον καὶ ἀθανατίζειν τὴν φύσιν βουλόμενος ἐπιταφίοις ἂν τιμαῖς ἐκόσμησα τὸ <σῶμα>.

Diog. Laert. v 6 seqq. ὁ δὲ ὁμῶς ἔχει τοῦτον τὸν τρόπον· Ἀρετὰ—βεβαίου. Didymus in *Demosth. Phil.* col. 6. 18 seqq., BKT i 25 καὶ ἡ κηδεῖα δὲ ἡ πρ[ὸς τ]ὸν Ἀριστοτέλη κ[αὶ] ὁ γραφεὶς ἐπ' αὐτῷ [παι]ὰν μαρτυρεῖν αὐτ[ο]ῦ τῇ ἀρετῇ δόξε[ι]εν ἄν], κοῦκ ἂν [ἐ]χ[ο]ι φαύλως αὐτὸν ἀναγραφ[ῆ]ναι δι[ὰ] τὸ μὴ πολλοῖς πρὸ χειρὸς εἶναι, ἔχοντα [οὕτως· Ἀρετὰ] πολ[ύ]μο[ρ]χθε γένει—γέρας β[ε]βαίου

Athen. A et E (pitom.); D.L. = Diog. Laert. codd. ABDFGHPQV, quorum lectiones sec. Gercke *Herm.* 37 (1902) 424 nugis neglectis refero; Π = Didymus
 1 βροτει Π, βροτοῖο D.L. cod. F 2-3 βιωσας Athen. A (corr. E) 3 τε
 πέρι Athen. AE 4 ἐν om. Athen. (add. E), D.L. cod. Q 5 ἀκαμάτους
 Athen. AE, ακαμαντος Π 7 καρπὸν vix credible: ἀρπυν coni. Bergk ἰσ-
 αθανατον Π (coniecerat Wilam.): τ' ἀθάνατον Athen., εἰς ἀθάνατον D.L. 7 ἰσαθ.
 -8 ὕπνου om. Athen. E κρείσσον D.L. 8 γονέων vix credible -αυγητου
 Π ὕπνου Athen. 9 σεῦ Athen.: σοῦ D.L., οοῦ Π 8' Athen., D.L.:
 γ' Π ἔνεκεν <καὶ> ὁ διός (δῖος iam Neander in *Gnomolog.*) scripsi: ἔνεκεν ὁ
 διός Athen. A, ἔνεχ' ὁ διός E, ἔνεκ' ἐκ διός D.L. (οογγ)ενειοσοδεῖος Π; ἔνεχ' οὐκ Διός
 coni, Brunck, ἔνεχ' οἱ Διός Wilam. 10 -κλῆς Athen. et dubio procul Π:
 -κλῆς D.L. κόροι habuit Π 11 πολληνεπλασαν Π ἐν add. nescio quis:
 non habent codd.; ἐπ' coni. Bergk 12 lectio incerta: εργοις[....]εποντε[...]
 ...]μιν Π, ut vid. = σὰν ἐφέποντες (vel διέποντες, Diels) δύναμιν; σὰν ἀγρεύοντες
 δύναμιν Athen.; ἀναγορεύοντες (ex σὰν ἀγρεύ- corruptum?) δύναμιν D.L. neque
 numeris mederi neque varias lectiones [...]εποντες, ἀγρεύοντες reconciliare possum
 13 δὲ Athen. ποθοῖσι Π, unde fort. πόθοισιν Ἀχιλλεύς / scribendum Ἀχιλεὺς
 habuit ut vid. Π (coniecerat Maittaire): Ἀχιλλ- Athen., D.L. 14 τ' Ἰῖδαο
 δόμους Athen., D.L., et dubio procul Π, αἰ[....]ους: τ' Ἰῖδα δόμον coni. Wilam.
 15 ἔνεκα Athen. E φιλίας D.L. cod. G, -ία DPV καὶ (Ἀταρνέος) Athen., καὶ
 non habent D.L. codd., Π (μ[ο]ρφας) ατερνεος Ἀταρνέος D.L. codd. BFQ: ἀτάρ
 νέος P, ἀταρνέως ADGV, Athen. E, ατερνεος Π, ἀταρτανεος Athen. A 16 ἐν-
 τροφον D.L. codd. ADGHPQV αελίου D.L.: ἡελ- Athen., ἀλίου vel ἡλίου Π
 ut vid. ([...]) αὐγάς Athen. E, D.L. cod. B¹; αὐγάς D.L. rell., αὐγας Athen.
 A 17 αἰδιδμος D.L.: -μον Athen., Π 18 ἀθάνατόν Athen., Π: -τοί
 D.L. τὲ μὴν Athen. A, corr. E 19-21 om. Athen. E 19 μνημοσύνης
 Athen., μνημοσύ Π -ατέρες Athen. 21 τεγαρας Athen. βεβαίας Athen.

LYCOPHRONIDES

1 (I B. et D.)

843 Athen. (om. E) xiii 564 A-B

καὶ γὰρ τὸ παλαιὸν παίδων ἥρων, ὥς καὶ ὁ Ἀρίστων ἔφη, ὅθεν
καὶ καλεῖσθαι τοὺς ἐρωμένους συνέβη παιδικά. πρὸς ἀλήθειαν γάρ,
καθάπερ φησὶ Κλέαρχος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἐρωτικῶν, Λυκοφρονίδην
εἰρηκέναι φησὶν·

οὔτε παιδὸς ἄρρενος οὔτε παρθένων
τῶν χρυσοφόρων οὐδὲ γυναικῶν βαθυκόλπων
καλὸν τὸ πρόσωπον, ἀλλ' ὁ κόσμιον πεφύκει·
ἡ γὰρ αἰδῶς ἄνθος ἐπισπείρει.

3 ἀλλ' ὁ scripsi: ἀλλὰ Athen. . πέφυκεν Schaefer, fort. recte

2 (2 B. et D.)

844 Athen. (om. E) xv 670 E

(διὰ τί τῶν ἐστεφανωμένων ἐὰν λύηται ὁ στέφανος ἐρᾶν λέγονται;) —
ἡ μᾶλλον ὑφ' ὧν οἴονται τε καὶ πρὸς ἀλήθειαν τὸν τῆς ψυχῆς
κόσμον ἐσκύλευνται, [[καὶ]] τούτοις καὶ τὸν τοῦ σώματος κόσμον
ὑπὸ τοῦ πάθους ἐξαγόμενοι [[καὶ]] σκυλεύοντες ἑαυτοὺς ἀνατιθέασιν.
πᾶς δ' ὁ ἐρῶν τοῦτο δρᾷ μὲν <παρόντος>, μὴ παρόντος δὲ τοῦ
ἐρωμένου τοῦ ἐμποδῶν ποιεῖται τὴν ἀνάθεσιν. ὅθεν Λυκοφρονίδης
τὸν ἐρῶντα ἐκείνον αἰπόλον ἐποίησε λέγοντα·

τόδ' ἀνατίθην σοι ῥόδον,
καλὸν ἄνθημα, καὶ πέδιλα καὶ κυνέαν
καὶ τὰν θηροφόνον λογχίδ', ἐπεὶ μοι νόος ἄλλαι κέχυνται
ἐπὶ τὰν Χάρισιν φίλαν παῖδα καὶ καλάν.

1 ῥόδον vix credible: ῥόπαλον conl. K. F. Hermann 2 ἄνθημα dubitanter
Casaubon: νόημα A 3 καὶ τὴν A; τὴν del. Fiorillo, fort. recte 4 Χάρισι
A, corr. Fiorillo παῖδα καὶ καλάν suspectum

CASTORION

1 (I B.)

845 Athen. xii 542 E

ἐν δὲ τῇ πομπῇ τῶν Διονυσίων, ἣν ἔπεμψεν ἄρχων γενόμενος (scil. Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς a.C. 306), ἦιδεν ὁ χορὸς εἰς αὐτὸν ποίημα τὸ Καστορίωνος (ποιήματα σείρωνος Athen.: ποίημα τὸ scripsi, Καστορίωνος Leopardi) τοῦ Σολέως, ἐν ᾧ (οἷς cod.) ἡλιόμορφος προσηγόρευετο·

ἐξόχως δ' εὐγενέτας ἡλιόμορφος ζαθεοῖς
ἄρχων τιμαῖς σε γεραίρει.

Eust. *Od.* 1558. 1 χορὸς . . . αἶδων ποιήματα εἰς τὸν Φαληρέα Δημήτριον, ἡλιόμορφον ἐκείνον ἐξόχως τε εὐγενέταν προσηγόρευσε

1 δὲ Athen. A: τε E ἡπιόμοιρος Athen. (ἡπιόμορφος E sec. Peppink), corr. Eust., Kuhn 2 σε τιμαῖς Athen., transposui ζαθ.—γεραίρει om. E eiusdem iambos refert Athen. x 454 F (i 3 p. 67 Diehl; p. 635 seq. Bergk)

HERMOLOCHUS

1 (= Hermodotus, p. 637 B.)

846 Stob. *eccl.* iv 34. 66, v 845 Hense

Ἑρμολόχον·

ἀτέκμαρτος ὁ πᾶς βίος οὐδὲν ἔχων πιστὸν πλανᾶται
συντυχίαις· ἐλπίς δὲ φρένας παραθαρσύνει· τὸ δὲ μέλλον ἀκριβῶς
οἶδεν οὐδεὶς θνατὸς ὅπαι φέρεται·

θεὸς δὲ πάντα † ἐν κινδύνους θνατοὺς † κυβερνᾷ·

5 ἀντιπνεῖ δὲ πολλάκις εὐτυχίαι δεινά τις αὔρα.

lemma Ἑρμολόχον codd. MA, et eundem nominat in poetarum catalogo Stob. ap. Phot. *bibl.* 167 p. 115 Bekker: Ἑρμολόχου cod. S

2 φρένα A 3 θνατὸς ὅπαι Pflugk: ὁ θάνατος ὅπη codd. 4 ἐν γε (ἐν τε Edmonds) κινδύνουσιν ἐν τ' αἵταις κυβ. coni. Bergk fort. ἐν γε κινδύνους κυβ., delete θνατοὺς θνητοὺς MA 4 post 5 posuit Bergk, fort. recte 5 -πνέει, ἀτυχίας, δεινῇ codd.: corr. Pflugk, Schneidewin (nisi εὐτυχίας praeferendum)

CARMINA POPULARIA

exclusa sunt dactylica, elegiaca, iambicorum quae
aenigmata (γρίφοι) vocantur

1 (13 B., 27 D.)

847 Athen. iii 109 F

Ἀχαΐνας· τούτου τοῦ ἄρτου μνημονεύει Σῆμος ἐν ἡ' Δηλιάδος
λέγων ταῖς θεσμοφόροις γίνεσθαι. εἰσὶ δὲ ἄρτοι μεγάλοι, καὶ ἑορτὴ
καλεῖται Μεγαλάρτια ἐπιλεγόντων τῶν φερόντων·

ἀχαΐνην στέατος ἔμπλεων τράγον.

de imperat. forma τράγον vid. Kühner-Blass *Gramm.* i 2. 45

2 (41 B., 32 D.)

848 Athen. viii 360 B

κορωνισταὶ δὲ ἐκαλοῦντο οἱ τῇ κορώνῃ ἀγείροντες . . . καὶ τὰ
αἰδόμενα δὲ ὑπ' αὐτῶν κορωνίσματα καλεῖται, ὡς ἱστορεῖ Ἀγνοκλῆς
ὁ Ῥόδιος ἐν Κορωνισταῖς· καὶ χελιδονίζειν δὲ καλεῖται παρὰ Ῥοδίοις
ἀγερμός τις ἄλλος, περὶ οὗ φησι Θεόγνης ἐν β' περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ
θυσιῶν, γράφων οὕτως· εἶδος δέ τι τοῦ ἀγείρειν χελιδονίζειν Ῥόδιοι
καλοῦσιν, ὃ γίνεται τῷ Βοηδρομιῶνι μηνί· χελιδονίζειν δὲ λέγεται
διὰ τὸ εἰωθὸς ἐπιφωνεῖσθαι·

ἦλθ' ἦλθε χελιδὼν

καλὰς ὥρας ἄγουσα,

καλοὺς ἐνιαυτούς,

ἐπὶ γαστέρα λευκά,

5 ἐπὶ νῶτα μέλαινα.

παλάθαν σὺ προκύκλει

ἐκ πίονος οἴκου

οἴνου τε δέπαστρον

τυροῦ τε κάνυστρον·

10 καὶ πύρνα χελιδῶν

καὶ λεκιθίταν

οὐκ ἀπωθεῖται· πότερ' ἀπίωμες ἢ λαβώμεθα;

εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐκ ἑάσομες·

ἦ τὰν θύραν φέρωμες ἢ τὸ ὑπέρθυρον

15 ἦ τὰν γυναῖκα τὰν ἔσω καθημέναν·

μικρὰ μὲν ἔστι, ραιδίως νιν οἴσομες.

ἄν δὴ †φέρῃς τι, μέγα δὴ τι† φέροις·
 ἄνοιγ' ἀνοίγε τὰν θύραν χελιδόνι·
 οὐ γὰρ γέροντές ἐσμεν, ἀλλὰ παιδία.

τὸν δὲ ἀγερμὸν τοῦτον κατέδειξε πρῶτος Κλεόβουλος ὁ Λίνδιος ἐν
 Λίνδῳι χρείας γενομένης συλλογῆς χρημάτων.

Eust. *Od.* 1914. 45 ἡλθ'—μέλαινα· εἶτα ὡς ἐν συνόψει φάναι, οὐ παλάθαν ζητοῦμεν
 οἶνου τε δέπαστρον, ἀ χελιδῶν, καὶ λεκιθίταν οὐκ ἀπωθείται. πότερ' ἀπίωμεν ἢ
 λαβώμεθα; εἰ μὲν—ἐάσομεν· ἢ τὰν θύραν φέρομεν ἢ τὸ ὑπέρθυρον ἢ τὰν γυναῖκα κὰν
 (sic) ἔσω καθήμεναν, μετὰ δὲ ὀλίγα τελειοῦται ἡ ὠιδὴ εἰς τό· ἀνοιγ'—παιδία. . . ἐν
 τοῖς εἰρημένοις παλάθῃ μὲν συκῶν ἐπισύνθεσις, δέπαστρον δὲ καὶ παρὰ Λυκόφρονι τὸ
 δέπας . . . λεκιθίτης δὲ πλακοῦς ὡι παραμέμικται καὶ ὡοῦ λέκιθος. τὸ δὲ εἰ μὲν τι
 δώσεις, εἰ δὲ μὴ οὐκ ἐάσομεν, ἐλλειπτικῶς ἔχει

3 καὶ καλοὺς Athen., Eust., corr. Hermann 5 κὰπὶ . . . μέλαινα A, corr.
 C, Eust. 6 οὐ προκυκλεῖς Athen., Eust., corr. Hermann 9 τυρῶ A,
 corr. C (nisi dialecti purioris vestigium); -ῶν coni. Ahrens 10 πύρνα χελιδῶν Bergk: πυρῶν αχελιδῶν A, πυρῶν ἀ χελιδῶν C 12 parum
 numerosus; et post ἀπωθ. versum novum novo metro incipere par erat latet
 fortasse corruptela 13 ἐάσομεν codd. 14 φέρομεν C θούπερ- vel
 τοῦπερ- edd. 16 μικρὰ μιν Athen. 17 iamb. trim. latere censebant
 Meineke Dindorf; fort. potius anapaest., ἄν δὴ τι φέρῃς κτλ.
 est chelidonismi forma recentior: vetustiore Rhodiorum dialectum aliqua-
 tenus restituere possis

3 (I B., 29 D.)

849 Athen. xiv 618 D

Σῆμος δ' ὁ Δήλιος ἐν τῷ περὶ Παιάνων φησί· τὰ δράγματα τῶν
 κριθῶν αὐτὰ καθ' αὐτὰ προσηγόρευον ἀμάλας, συναθροισθέντα δὲ
 καὶ ἐκ πολλῶν μίαν γενόμενα δέσμην οὔλους καὶ ἰούλους· καὶ τὴν
 Δήμητρα ὅτε μὲν Χλόην, ὅτε δὲ Ἰουλώ· ἀπὸ τῶν οὖν τῆς Δήμη-
 τρος εὐρημάτων τοὺς τε καρποὺς καὶ τοὺς ὕμνους τοὺς εἰς τὴν θεὸν
 οὔλους καλοῦσι καὶ ἰούλους· δημήτρουλοι καὶ καλλίουλοι· καὶ

πλεῖστον οὔλον ἱεῖ, ἰούλον ἱεῖ.

ἄλλοι δὲ φασιν ἐριουργῶν εἶναι τὴν ὠιδὴν.

Eust. *Il.* 1162. 42, fere eadem. Schol. Ap. Rhod. i 972, p. 85 W. ἰούλος· . . .
 ὕμνος εἰς Δήμητρα . . . οὔλος καὶ ἰούλος ἢ ἐκ τῶν δραγμάτων συναγομένη δέσμη καὶ
 Οὐλῶ ἢ Δήμητρ. Cf. Phot. i 295 N. ἰούλος· . . ὠιδὴ εἰς Δήμητρα; Pollux i 38 ὠίδαί
 εἰς θεοῦς· . . Δήμητρος ἰούλος· ἰούλος δὲ σημαίνει . . . καὶ τὸν ὕμνον, ὡς φησιν Ἐρατο-
 σθένης (fr. 10 Coll. Alex. Powell)

οὔλον ἱεῖ Eust.: οὔλον οὔλον ἱεῖ Athen. (ἱεῖ sscr. ἢ bis E)

4 (24 B., 37 D.)

850 Athen. xiv 619 C

Κλέαρχος δ' ἐν πρώτῳ Ἑρωτικῶν νόμιον καλεῖσθαι τινά φησιν
 ὠιδὴν ἀπ' Ἑριφανίδος, γράφων οὕτως· Ἑριφανὶς ἡ μελοποιὸς
 Μενάλκου κυνηγετοῦντος ἐρασθεῖσα ἐθήρευν μεταθέουσα ταῖς ἐπιθυ-
 μίαις. φοιτῶσα γὰρ καὶ πλανωμένη πάντας τοὺς ὀρεῖους ἐπέξῃει
 δρυμούς, ὥς μῦθον εἶναι τοὺς λεγομένους Ἰοῦς δρόμους· ὥστε μὴ
 μόνον τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἀστοργίαι διαφέροντας ἀλλὰ καὶ τῶν
 θηρῶν τοὺς ἀνημερωτάτους συνδακρῦσαι τῷ πάθει, λαβόντας αἰσθησιν
 ἐρωτικῆς ἐλπίδος. ὅθεν ἐποίησέ τε καὶ ποιήσασα περιήκει κατὰ τὴν
 ἐρημίαν, ὥς φασιν, ἀναβοῶσα καὶ αἰδουσα τὸ καλούμενον νόμιον,
 ἐν ᾧ ἐστιν·

μακραι δρυες, ᾧ Μέναλκα.

5 (7-8 B., 47-48 D.)

851 Athen. ((b) om. E) xiv 622 A-D

Σῆμος δ' ὁ Δῆλιος ἐν τῷ περὶ Παιάνων . . . οἱ δὲ ἰθύφαλλοι, φησί,
 καλούμενοι προσωπεῖα μεθυόντων ἔχουσιν καὶ ἐστεφάνωνται, χειρίδας
 ἀνθίνας ἔχοντες· χιτῶσι δὲ χρώνται μεσολεύκοις καὶ περιέζωνται
 ταραντῖνον καλύπτον αὐτοὺς μέχρι τῶν σφυρῶν. σιγῇ δὲ διὰ τοῦ
 πυλῶνος εἰσελθόντες, ὅταν κατὰ μέσσην τὴν ὀρχήστραν γένωνται,
 ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ θέατρον λέγοντες·

(a) ἀνάγετ', εὐρυχωρίαν
 τῷ θεῷ ποιεῖτε·
 θέλει γὰρ ὁ θεὸς ὀρθὸς ἐσφυδωμένος
 διὰ μέσου βαδίζειν.

οἱ δὲ φαλλοφόροι, φησὶν, προσωπεῖον μὲν οὐ λαμβάνουσιν, προσκό-
 πιον (Kaibel: προπόλιον Athen.) δ' ἐξ ἐρπύλλου περιτιθέμενοι καὶ
 παιδέρωτος ἐπάνω τούτου ἐπιτίθενται στέφανον [τε] δασύν ἱων καὶ
 κιττοῦ· καυνάκας τε περιβεβλημένοι παρέρχονται οἱ μὲν ἐκ παρόδου,
 οἱ δὲ κατὰ μέσας τὰς θύρας, βαίνοντες ἐν ῥυθμῷ καὶ λέγοντες·

- (b) σοί, Βάκχε, τάνδε Μοῦσαν ἀγλαΐζομεν,
 ἀπλοῦν ῥυθμὸν χέοντες αἰόλῳ μέλει,
 καινὰν ἀπαρθέρευτον, οὗ τι ταῖς πάρος
 κεκρημέναν ὠιδαῖσιν, ἀλλ' ἀκήρατον
 5 κατάρχομεν τὸν ὕμνον·

εἶτα προστρέχοντες ἐτώθαζον κτλ.

(a) 1 ἀνάγετ' <ἀνάγετε> κῶμον, εὐρυχωρίαν / conl. Tyrwhitt (denuoque Porson)
 2 ποιεῖτε τῷ θεῷ A, ποιεῖτε (om. τῷ θ.) E, transp. Porson ἀνάγετ' εὐρυχωρίαν
 ποι-/εῖτε τῷ θεῷ· θέλει γὰρ / ὀρθὸς ἐσφ., deleto ὁ θεός, conl. Wilam. (sed aliter GV
 266 n. 5) 3 ἐθέλει AE, corr. Meineke ὀρθὸς om. E ἐσφυρ- AE, corr.
 Meineke

(b) 3 καὶ μὰν A, corr. Hemsterhuys ἀπαρθ.: vid. Pearson ad Soph. fr. 304
 4 κεκρημεγαν A, corr. Porson

6 (19 B., 36 D.)

852 Athen. xiv 629 E

ἦν δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἰδιώταις ἡ καλουμένη ἄνθεμα· ταύτην δὲ
 ὠρχοῦντο μετὰ λέξεως τοιαύτης μιμούμενοι καὶ λέγοντες·

- 1 ποῦ μοι τὰ ῥόδα, ποῦ μοι τὰ ἴα,
 ποῦ μοι τὰ καλὰ σέλινα;
 2 ταδὶ τὰ ῥόδα, ταδὶ τὰ ἴα,
 ταδὶ τὰ καλὰ σέλινα.

2 ποῦ μοι ταδὶ τὰ ῥόδα Athen., corr. censor Ienensis καλὰ om. E

7 (27 B., 43 D.)

853 Athen. (om. E) xv 697 B

ὁ Κύνουλκος ἔφη· τί μ' ἀνέμνασας κείνων κυλίκων, κατὰ τὸν σὸν
Φίλωνα, δέον μηδένα τῶν σπουδῆς ἀξίων λέγειν τι τοῦ γάστρωνος
παρόντος Οὐλπιανοῦ; οὗτος γὰρ τὰς καπυρωτέρας ὠιδὰς ἀσπάζεται
μᾶλλον τῶν ἐσπουδασμένων, οἳαί εἰσιν αἱ Λοκρικαὶ καλούμεναι,
μοιχικαὶ τινες τὴν φύσιν ὑπάρχουσαι, ὥς καὶ ἦδε·

ὦ τί πάσχεις; μὴ προδῶις ἄμμ', ἱκετεύω·
πρὶν καὶ μολεῖν κείνον, ἀνίστω,
μὴ κακὸν <σε> μέγα ποιήσῃ
κάμῃ τὰν δειλάκραν.

5 ἀμέρα καὶ ἦδη· τὸ φῶς
διὰ τὰς θυρίδος οὐκ εἰσροῆις;

2 μολιν A 3-4 κακὸν μέγα ποιήσῃς· καί με τὴν A: post Toupium (ποιήσῃ
<σε>) corr. Bergk 5 καὶ ἦδη synecphon.; καὶ δὴ conl. Bergk, fort. recte
(vid. Denniston *Gk. Parl.* p. 251) 6 διὰ monosyll.; ζὰ scr. Bergk ἑκορῃς
A, corr. Meineke
quatenus dialectus sit corrupta non constat: an 1 ἀμ(έ), 2 μολὲν (vel μολῆν)
κῆνον, 4 κῆμῃ, 5 ἀμάρα?

8 (p. 684 B.)

854 Marc. Aurel. 5. 7, p. 50 Schenkl = i 78 Farquharson

εὐχὴ Ἀθηναίων·

ὅσον ὅσον ὦ φίλε
Ζεῦ κατὰ τῆς ἀρούρας

2 †τῆς Ἀθηναίων καὶ τῶν πεδίων.†

2 aut pedestris oratio aut graviter corrupta: τῆς Ἀθηναίων <τε> καὶ / τῶν
πεδί<οις ἐνοίκ>ων, sim., possis

9 (28 D.)

855 Demosthen. *de corona* 259, p. 181 seq. Goodwin

ἀνὴρ δὲ γενόμενος τῇ μητρὶ τελοῦσθαι τὰς βίβλους ἀνεγίνωσκες
καὶ τᾶλλα συνεσκευωροῦ, τὴν μὲν νύκτα νεβρίζων καὶ κρατηρίζων
καὶ καθαίρων τοὺς τελουμένους καὶ ἀπομάττων τῷ πηλῷ καὶ τοῖς
πιτύροις, καὶ ἀνιστὰς ἀπὸ τοῦ καθαρμοῦ κελεύων λέγειν·

ἔφυγον κακόν, εὖρον ἄμεινον.

Zenob. *cent.* iii 98, i 82 seq. L.-S. ἔφυγον—ἄμεινον· αὐτὴ τὰττεται ἐπὶ τῶν μεταβολῇ ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα οἰωνιζομένων. Ἀθήνησι γὰρ ἐν τοῖς γάμοις ἔθος ἦν ἀμφιβαλὴ παῖδα ἀκάνθας μετὰ δρυῖνων καρπῶν στέφεισθαι καὶ λίκνον ἄρτων πλήρες περιφέροντα λέγειν· ἔφυγον—ἄμεινον. ἐσήμαινον δὲ ὡς ἀπώσαντο μὲν τὴν ἀγρίαν καὶ παλαιὰν διαίταν, εὐρήκασιν δὲ τὴν ἡμέρον τροφήν. proverbium laudant Diogenian. *cent.* iv 74, i 243 L.-S.; Hesych. s.v. (addito τὸ γὰρ ἐκ τῶν δρυῶν καὶ ἀκανθῶν κάμμα κακὸν ἔλεγον); Suda s.v. ii 491 Adler (στέμμα pro κάμμα); Eust. *Od.* 1726. 19 παροιμία . . . παρὰ Πανσανίαι λέγουσα· ἔφυγον—ἄμεινον, sequitur nihil novi; etiam Plut. *prov. cent.* i 16, i 323 seq. L.-S.; Arsen. = Apostol. viii 16, ii 429 L.-S.; cf. Porphyry. *de abst.* init. κατὰ τὴν παροιμίαν, φυγῇ κακοῦ τὸ ἄμεινον εὐρόντι

proverbia hoc metro scripta (cf. Hephaest. *ench.* viii p. 26 seq. C.) permulta conguessit Meineke *Theocritus &c.* ed. tert. 1856 *epimetrum de proverbiis paroemiaciis* p. 494 seqq.

10 (Tyrt. 15 B., C.P. 18 D.)

856 Dio Chrys. *or.* ii 59, i 28 seq. Arnim, i 36 de Budé

ἐτι δὲ οἶμαι τὴν παρακλητικὴν, οἷα ἢ τῶν Λακωνικῶν ἐμβατηρίων, μάλα πρέπουσα τῇ Λυκούργου πολιτείαι καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἐκείνοις·

ἄγετ' ὦ Σπάρτας εὐάνδρου
κοῦροι πατέρων πολητᾶν,
λαιῶι μὲν ἔτυν προβάλεσθε,
δόρυ δ' εὐτόλμως πάλλοντες,
5 μὴ φειδόμενοι τᾶς ζωᾶς
οὐ γὰρ πάτριον τᾷ Σπάρται.

schol. ad loc. παρακλητικὰ ἐκ τῶν Τυρταίου. Tzetz. *chil.* i 696 seqq. ὡς Δίῳ . . . γράφει . . . ἄγετ'—Σπάρται, quasi Tyrtaei carmen

cf. Mar. Vict. *Gramm. Lat.* vi 98. 26 ite o Spartae primores fauste nunc ἱparcast' ducentes

4 βάλλοντες UBV Tzetz., -οντε P, corr. Luzac

11 (Tyrt. 16 B., C.P. 19 D.)

857 Hephaest. *ench.* viii 4, p. 25–26 C.

τὸ μέντοι τὸν σπονδεῖον ἔχον ἀλλὰ μὴ τὸν ἀνάπαιστον παραλήγοντα εἰσὶν οἱ Λακωνικὸν καλοῦσι, προφερόμενοι παράδειγμα τὸ

ἄγετ' ὦ Σπάρτας ἔνοπλοι κοῦροι
ποτὶ τὰν Ἄρεως κίνασιν.

Ἄρεος codd. DI κίνησιν cod. I

858 P.Argent. W.G. 306^v col. ii ed. Snell *Herm.* Einzelschrift v (1937) 90 seq. (saec. ii a.C.)

ex anthologia: 'Paeon Spartanus in Eurum: constat xix versibus paroemiaticis, quorum plerique perierunt, leguntur iii ultimi et pauca ceterorum fragmenta'

1]ας ἀ:τ' ἀλκᾶς 2]κυαναρον[4]ναστρο[

7 τὸ δεπα[
πέφαται παγ[
μετάδος πω...ρασκ[
10 ἔιεν νυν οὖρον ἐπαγρ[
πολεμ...μονον.[

[
[
[
15 αρη[
λιαρόν ῥήεθροις Εὐρο[
Εὐρ' ὦ σωτήρ τᾶς Σπάρτας
κατὰ πάντα μόλοις μετὰ νίκας·
ἰὲ Παιᾶν ἰήιε Παιᾶν

10 ἐπ' ἀγρ[ούς? c.p.

18 μόλοι in -οις corr.

13 (26 B., 42 D.)

859 Festus, p. 414 Lindsay

Stri(gem ut ait Verr)ius Graeci στρίγγα (συρνια F, corr. Scaliger, Mueller) ap(pellant . . .)t maleficis mulieribus nomen inditum est, quas volaticas etiam vocant. Itaque solent his verbis eas veluti avertere Graeci:

†συρριντα πομπειεν νυκτικομαν στριντατολαον† ορνιν ανωνυμιον
ωκυπορους επι νηας.

συρριντα, στριντα: procul dubio στρίγγα init. στρίγγ' ἀποπομπειν (Bergk)
veri sim. νυκτικομαν: νυκτιβόαν Turnebus, coll. Hesych. στρίγγλος· τὰ ἐντὸς
τοῦ κέρατος· νυκτίφοιτον· καλεῖται δὲ καὶ νυκτιβόα, οἱ δὲ νυκτικόρακα (<στρίγγα·
ὄρνειον> νυκτίφοιτον· καλεῖται δὲ καὶ νυκτιβόας, Bergk); cf. Hesych. γλαύξ· νυκτο-
βας, ubi νυκτοβόας vel νυκτόβαυς (hoc Latte, i 378) coni. Bergk στριντατολαον:

στρίγγ' ἀπὸ λαῶν conī. Haupt, ἀπὸ λαοῦ Scaliger ανωνυμιον: ἀνώνυμον (Bergk)
veri sim. ἀνώνυμον <ἐχθρῶν> suppl. Bergk, 'nam permirum est, strigem navi-
bus immitti'

14 (12 B., 52 D.)

860 Heracl. *quaest. Hom.* 6, p. 10 ed. Bonn.

ὅτι μὲν τοίνυν ὁ αὐτὸς Ἀπόλλων ἡλίῳ καὶ θεὸς εἰς δυσὶν ὀνόμασι
κοσμεῖται, σαφὲς ἡμῖν ἔκ τε τῶν μυστικῶν λόγων, οὓς αἱ ἀπόρρητοι
τελεταὶ θεολογοῦσι, καὶ τοῦ δημῶδους ἄνω καὶ κάτω θρυλουμένου·

ἥλιος Ἀπόλλων, ὁ δέ γ' Ἀπόλλων ἥλιος.

Procl. *theolog. Plat.* 6. 12, p. 376 Aem. Portus ὁ τε γὰρ ἥλιος Ἀπόλλων ὑμνούμενος
χαίρει διαφερόντως καὶ Ἀπόλλων ἥλιος ἀνακαλούμενος. Ps.-Eratosth. *catal.* 24,
Myth. Gr. iii 1. 29 Olivieri; schol. Plat. *Resp.* vi 509 C, p. 245 Greene; schol.
Demosth. *Meid.* 517. 9, p. 662 Hunzinger; Iulian. *or.* iv 149 D, i 194 Hertl.; Fest.
p. 420 Lindsay

ὁ ἥλιος Ἀπόλλων, οἰμ. ὁ δέ γ' Ἀ. ἥλιος, Heracl. cod. O

15 (22^B B., 41 D.)

861 Hesych. s.v.

ἐξάγω χωλὸν τραγίσκον,
παιδιᾶς εἶδος παρὰ Ταραντίνοις.

ἐξαγώχων τραγίσκιον cod., corr. Musurus, Salmasius

16 (10 B., 51 D.)

862 Hippolytus *refut. omn. haeres.* v 8. 40, p. 96 Wendland (= v 18,
p. 165 Duncker-Schneidewin)

ὁ δὲ στάχυς οὗτός ἐστι καὶ παρὰ Ἀθηναίους ὁ παρὰ τοῦ ἀχαρκτηρί-
στου φωστήρ τέλειος μέγας, καθάπερ αὐτὸς ὁ ἱεροφάντης, οὐκ
ἀποκεκομμένος μὲν ὡς ὁ Ἄττις, εὐνουχισμένος δὲ διὰ κωνείου καὶ
πᾶσαν ἀπηρτημένος τὴν σαρκικὴν γένεσιν, νυκτὸς ἐν Ἐλευσίνι ὑπὸ
πολλῷ πυρὶ τελῶν τὰ μεγάλα καὶ ἄρρητα μυστήρια βοᾷ καὶ κέκραγε
λέγων·

ἱερὸν ἔτεκε πότνια κοῦρον
Βριμὼ βριμόν,

τουτέστιν ἰσχυρὰ ἰσχυρόν.

βριμόν Miller: -μη cod.

17 (I4 B., 20 D.)

863 Iulian. *Caes.* 318 D, i 409 Hertlein ·

καὶ ὁ Σειληνὸς ἐσιώπα καὶ τοῖς ἀγωνιζομένοις ἐκ τούτου τὸν νοῦν
προσεῖχεν. Ἑρμῆς δὲ ἐκήρυττεν·

ἄρχει μὲν ἀγών, τῶν καλλίστων
ἄθλων ταμίας, καιρὸς δὲ καλεῖ
μηκέτι μέλλειν.

cf. Galen. in *Hippocr. epid. vi comment.* 4. 25, *Corp. Medic. Graec.* vi 10. 2. 2,
p. 237 Wenkebach ὥσπερ οἱ κήρυκες ὅταν τὸν καλούμενον Πόδα λέγωσιν. cf. fr.
18 infra

1 ἀγώνων τῶν codd., corr. Bergk

18 (I7 B., 22 D.)

864 Lucian. *sallat.* 11, ii 215 Jac.

τοιγαροῦν καὶ τὸ αἶσμα ὃ μεταξὺ ὀρχούμενοι αἰδουσιν (οἱ Λάκωνες)
Ἀφροδίτης ἐπὶ κλησὶς ἐστὶ καὶ Ἑρώτων, ὥς συγκωμάζοιεν αὐτοῖς καὶ
συνορχοῖντο· καὶ θάτερον δὲ τῶν αἰσμάτων, δύο γὰρ αἰδεταί, καὶ
διδασκαλίαν ἔχει ὥς χρή ὀρχεῖσθαι· πόρρω γάρ, φησὶν (φασιν codd.),
ὦ παῖδες, πόδα μετάβατε καὶ κωμάσατε βέλτιον· τουτέστιν
ἄμεινον ὀρχήσασθε.

κωμάσατε codd.: -άσατε edd. Flor. et Solani incertum quatenus paraphrasis,
vel quo modo cantilena sit restituenda: γάρ Luciani est non carminis (Crusius);
init. fort. πόρρω παῖδες μετάβατε πόδας

19 (I6 B., 23 D.)

865 Lucian. *Demonactis vita* 65, i 1. 89 seq. Nilén

ὅτε δὲ συνήκεν οὐκέθ' οἶός τε ὦν αὐτῷ ἐπικουρεῖν, εἰπὼν πρὸς τοὺς
παρόντας τὸν ἐναγώνιον τῶν κηρύκων πόδα·

λήγει μὲν ἀγὼν τῶν καλλίστων
ἄθλων ταμίας, καιρὸς δὲ καλεῖ
μηκέτι μέλλειν·

καὶ πάντων ἀποσχόμενος ἀπῆλθε τοῦ βίου φαιδρός.

Philostrat. *gymn.* 7, ii 264 Kayser εἰ δὲ μὴ ραιθύμως ἀκούεις τοῦ κήρυκος, ὁρᾷς ὡς ἐπὶ πάντων κηρύττει λήγειν μὲν τὸν τῶν ἄθλων ταμίαν ἀγῶνα, τὴν σάλπιγγα δὲ τὰ τοῦ Ἐνναλίου σημαίνειν προκαλουμένην τοὺς νέους ἐς ὄπλα. κελεύει δὲ τοῦτ' ἐπὶ τὸ κήρυγμα καὶ τοῦλαιον ἀραμένους ἐκποδῶν ποι φέρειν, οὐχ ὡς ἀλειφομένους ἀλλ' ὡς πεπνυμένους τοῦ ἀλείφεσθαι. cf. Ammian. xxiv 6. 10; fr. 17 supra

2 καλεῖ: καμὲ cod. Ω (λεῖ sscr.; καμοὶ rec. et cod. Z)

20 (15 B., 21 D.)

866 Moeris p. 193. 4 Bekker (p. 103 Pierson)

βαλβίδες αἱ ἐπὶ τῶν ἀφέσεων βάσεις ἐγκεχαραγμένοι, αἷς ἐπέβαινον οἱ δρομεῖς, ἵν' ἐξ ἴσου ἴσταντο. διὸ καὶ οἱ κήρυκες ἐπὶ τῶν τρεχόντων·

βαλβίδα† ποδὸς θέτε πόδα παρὰ πόδα,

καὶ νῦν ἔτι λέγουσιν.

βαλβίδα πόδας θέντες codd. Pricaei et Vossii ap. Pierson
πέλας (Headlam) θέτε πόδα παρὰ πόδα sententiae aptum foret

βαλβίδι (Bergk)

21 (45 B., II vi p. 103 D.)

867 Plut. *vit. Lys.* 18, iii 2. 126 L.-Z.

πρώτῳ μὲν γάρ, ὡς ἱστορεῖ Δοῦρις, Ἑλλήνων ἐκείνῳ (τῷ Λυσάνδρῳ) βῶμους αἱ πόλεις ἀνέστησαν ὡς θεῷ καὶ θυσίας ἔθυσαν, εἰς πρῶτον δὲ παιᾶνες ἤισθησαν, ὧν ἐνὸς ἀρχὴν ἀπομνημονεύουσι τοιάνδε·

τὸν Ἑλλάδος ἀγαθέας
στραταγὸν ἀπ' εὐρυχώρου Σπάρτας
ὑμνήσομεν, ὦ ἱὲ Παιάν.

Athen. x 696 E ὁ εἰς Λύσανδρον τὸν Σπαρτιάτην γραφεὶς ὄντως παιάν, ὃν φησι Δοῦρις ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις ὦροις αἰδεσθαι ἐν Σάμῳ

2 στραταγὸν L²: στρατὸν L¹, στρατηγὸν G εὐρυχώρου codd., corr. Naeke
3 ὑμνήσομεν Iuntina: -σωμεν codd. ὦ ἱὲ scripsi: ὠῆ codd.

22 (23 B., 53 D.)

868 Plut. *vit. Thes.* 16, i 1. 13 seq. L.-Z.

Ἀριστοτέλης (fr. 443) δὲ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Βοττιαίων πολιτείᾳ δῆλός ἐστιν οὐ νομίζων ἀναιρεῖσθαι τοὺς παῖδας ὑπὸ τοῦ Μίνω, ἀλλὰ θητεύοντας ἐν τῇ Κρήτῃ καταγηράσκειν· καὶ ποτε Κρήτας εὐχὴν παλαιὰν ἀποδιδόντας ἀνθρώπων ἀπαρχὴν εἰς Δελφοὺς ἀποστέλλειν, τοῖς δὲ πεμπομένοις ἀναμειχθέντας ἐκγόνους ἐκείνων συνεξελεῖν· ὥς δ' οὐκ ἦσαν ἱκανοὶ τρέφειν ἑαυτοὺς αὐτόθι, πρῶτον μὲν εἰς Ἰταλίαν διαπεράσσαι κακεῖ κατοικεῖν περὶ τὴν Ἰαπυγίαν, ἐκείθεν δ' αἰθὶς εἰς Θράικην κομισθῆναι καὶ κληθῆναι Βοττιαίους· διὸ τὰς κόρας τῶν Βοττιαίων θυσίαν τινὰ τελούσας ἐπάδειν·

ἴωμεν εἰς Ἀθήνας·

ἔοικε γὰρ ὄντως χαλεπὸν εἶναι φωνὴν ἐχούσῃ πόλει καὶ μουσαν ἀπεχθάνεσθαι.

id. *quaest. graec.* 35, ii 1. 353 Nachst.-Titch. τί δὴ ποτε ταῖς κόραις τῶν Βοττιαίων ἔθος ἦν λέγειν χορευούσας· ἴωμεν εἰς Ἀθήνας;

Ἀθήνας codd.

23 (43 B., 30 D.)

869 Plut. *sept. sap. conv.* 14, i 323 Pat.-Weg.-Pohl.

ὁ μὲν Θαλῆς ἐπισκώπτων εὖ φρονεῖν ἔφη τὸν Ἐπιμενίδην ὅτι μὴ βούλεται πράγματα ἔχειν ἀλῶν τὰ σιτία καὶ πέττων ἑαυτῷ καθάπερ Πιττακός. ἐγὼ γάρ, εἶπε, τῆς ξένης ἤκουον αἰδούσης πρὸς τὴν μύλην ἐν Ἐρέσῳ γενόμενος·

ἄλει μύλα ἄλει·

καὶ γὰρ Πιττακὸς ἄλει

μεγάλας Μυτιλήνας βασιλεύων.

μιτυλάνας PQJ, μυτηλάνας B, μυτηλήνας rell. v. primi metr. incert. : si vere vetustum Lesbiumque, scribendum esset μύλ' ἄλ-

cf. Aelian. *v.h.* vii 4 Πιττακὸς πάνυ σφόδρα ἐπήγειν τὴν μύλην, τὸ ἐγκώμιον αὐτῆς ἐκεῖνο ἐπιλέγων, ὅτι ἐν μικρῷ τόπῳ διαφόρως ἔστι γυμνάσασθαι. ἦν δέ τι αἶσμα ἐπιμύλιον οὕτω καλούμενον. Diog. Laert. i 81, p. 20 Cobet (Πιττακῶι) γυμνασία ἦν σῖτον ἀλεῖν, ὥς φησι Κλέαρχος ὁ φιλόσοφος. Clem. Alex. *paideg.* iii 10. 50, i 265 Staehlin Πιττακός . . . ἤλθεν ὁ Μιτυληναίων βασιλεὺς ἐνεργῶι γυμνασίῳι χρώμενος. Isid. Pelus. *ep.* i 470, PG. 78. 440 B Πιττακὸς καίτοι βασιλεὺς ὢν τὸν μυλῶνα ἡτύοιργει καὶ ἐνεργῶς γυμναζόμενος καὶ τὴν τροφὴν ἐργαζόμενος

24 (18 B., 17 D.)

870 Plut. *apophth.* Lac. 15, ii 1. 208 Nachst.—Titch.

τριῶν οὖν χορῶν ὄντων κατὰ τὰς τρεῖς ἡλικίας καὶ συνισταμένων ἐν ταῖς ἑορταῖς ὁ μὲν τῶν γερόντων ἀρχόμενος ἦιδεν·

1 ἄμες ποκ' ἡμεῖς ἄλκιμοι νεανίαί,
εἶτα ὁ τῶν ἀκμαζόντων ἀνδρῶν ἀμειβόμενος [[ἔλεγεν]].

2 ἄμες δέ γ' εἰμές· αἱ δὲ λῆις, ἀνγάσδεο.
ὁ δὲ τρίτος ὁ τῶν παίδων·

3 ἄμες δέ γ' ἐσσόμεσθα πολλῶι κάρρωνες.

fere eadem Plut. *vit. Lycurg.* 21, iii 2. 37 L.—Z.; *de laude ipsius* 15, iii 385 seq. Pohl.—Siev.; cf. *consol. Apoll.* 15, i 227 Pat.—Weg.; etiam anon. ap. Miller *Mélanges* 367 ἄμες πόθ' ἡμεῖς· Λακωνική ἐστιν αὕτη· μέμνηται δὲ αὐτῆς Σωσίβιος ἐν τῷ περὶ Ἑθῶν, καὶ φησιν ὅτι οἱ πρεσβύτεροι οἱ Λακεδαιμόνιοι χορεύοντες τοῦτο ἐπέλεγον· ἄμες ποθ' ἡμεῖς. cf. Polluc. iv 107; schol. Plat. *Legg.* 633 A, p. 305 Greene; Diogenian. ii 30, v 3; Zenob. i 82 ἄμμες ποτ' ἡμεῖς; Greg. Cypri. i 45; Arsen. = Apostol. ii 72

1 ἄμες: ἄμες vel ἄμες vel ἄμμες Plut. codd. (ubique ἄμμες paroemiographi, ἡμεῖς schol. Plat.) ποκ': ποτ' (ποθ' anon. ap. Miller) codd. omn. ἡμεν codd. plerique 2 [ordinem 3—2 *de laude* codd.] ἄμες: ἄμες vel ἄμες codd. (ἄμμες tantum *apophth.* cod Γ') εἰμές Diogenian.: εἰμέν vel ἐσμέν rell. (δ' ἐνεσμεν schol. Plat.) αἱ δὲ λῆις (ἦν δ' ἔλοις schol. Plat.): ἦν θέλις *de laude* codd. M² marg., J¹K ἀνγάσδεο *apophth.* codd. X²ΦΠ, *de laude* codd. M²ΠΣ² (ἀνγάζεο *apophth.* ΓΣgX¹, ἀνγάδεο *de laude* plerique): var. lect. πείραν λαβέ Lyc. codd. (S² in rasura), *de laude* codd. M² marg., J¹KΣ, schol. Plat., Apostol. 3 ἐσσόμεσθα *apophth.* codd. aA³, Lyc. cod. S, *de laude* codd. M a rubr. D, schol. Plat., Diogenian., Apostol.: ἐσσόμεθα vel ἐσόμεθα rell. πολλῶν κρείσσονες Lyc. cod. L¹, schol. Plat. cod. O; πολλῶι κρείσσονες schol. Plat. rell.; πολλῶι κάρρωνες *de laude* codd. M¹N

25 (6 B., 46 D.)

871 Plut. *quaest. graec.* 36, ii 1. 353 Nachst.-Titch.

διὰ τί τὸν Διόνυσον αἱ τῶν Ἡλείων γυναῖκες ὕμνουσαι παρακαλοῦσι
βοέει ποδὶ παραγίνεσθαι πρὸς αὐτάς; ἔχει δ' οὕτως ὁ ὕμνος·

ἐλθεῖν ἦρω Διόνυσσε
Ἀλείων ἐς ναὸν
ἀγνὸν σὺν Χαρίτεσσιν
ἐς ναὸν
5 τῶι βοέει ποδὶ δύνων,
ἄξιε ταῦρε,
ἄξιε ταῦρε.

lectio plerumque incerta, numeris fides nulla

1 ἦρω casu vocat. inauditum: ἦρως coni. Schneidewin; fort. ἦρω Διόνυσσον, de
quo cogitabat Bergk 2 Ἀλείων Bergk (Ἀλείων Welcker): ἄλιον codd. 4 ἄλ-
terum ἐς ναὸν del. nescio quis primus; fort. ἐς ναὸν βοέει ποδὶ δύνων /, delete τῶι
5 δύνων Nachst.-Titch. sine adnot.: θύνων priores 5-7 δύνων, εἴτα δις ἐπαί-
δουσιν ἄξιε ταῦρε codd.

cf. Pausan. vi 26. 1 θεῶν δὲ ἐν τοῖς μάλιστα Διόνυσσον σέβουσιν Ἡλείοι, καὶ τὸν
θεὸν σφισιν ἐπιφοιτᾶν ἐς τῶν Θυιῶν τὴν ἐορτὴν λέγουσιν κτλ.

26 (4 B., Alcm. 66 D.)

872 Plut. *quaest. conu.* iii 6. 4, iv 103 Hub.

καὶ ἡμᾶς οὕτω παντάπασιν ἢ Ἀφροδίτῃ πέφενγεν, ἀλλὰ καὶ
προσευχόμεθα δῆπουθεν αὐτῇι λέγοντες ἐν τοῖς τῶν θεῶν ὕμνοις·

ἀνάβαλλ' ἄνω τὸ γῆρας,
ὦ καλὰ Ἀφροδίτα.

cf. Hesych. ἀναβαλλόγηρας (-αγορας cod., corr. Bergk)· φάρμακόν τι, καὶ λίθος
ἐν Σάμῳ

1 ἀνάβαλ' coni. Bergk 2 -δίτη codd. sec. Bergk, Diehl; nihil adnotat Hubert

27 (44 B. et D.)

873 Plut. *amator.* 17, iv 367-8 Hub.

Ἀριστοτέλης δὲ (fr. 93) τὸν μὲν Κλεόμαχον ἄλλως ἀποθανεῖν φησι,
κρατήσαντα τῶν Ἑρετριέων τῇι μάχῃ· τὸν δ' ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου
φιληθέντα τῶν ἀπὸ Θράκης Χαλκιδέων γενέσθαι, πεμφθέντα τοῖς

ἐν Εὐβοίαι Χαλκιδεῦσιν ἐπίκουρον· ὅθεν αἰδεσθαι παρὰ τοῖς Χαλκι-
δεῦσιν·

ὦ παῖδες (ὄσ)οι Χαρίτων τε καὶ πατέρων λάχετ' ἐσθλῶν
μὴ φθονεῖθ' ὥρας ἀγαθοῖσιν ὀμιλεῖν·
σὺν γὰρ ἀνδρείαι καὶ ὁ λυσιμελὴς
Ἔρως ἐνὶ Χαλκιδέων θάλλει πόλεσιν.

1 ὄσοι Bergk ἐλάχετε codd., corr. Meineke 2 ὀμιλίαν codd., corr.
Bergk 3 ἀνδρεία codd., corr. Stephanus 4 ἐνὶ Bernardakis: ἐπὶ codd.
interpr. Kroll RE xi. 1 (1921) 900

28 (39 B., 16 D.)

874 Plut. aet. phys. 16, v 3. 14 Hub.

διὰ τί λέγεται·

σῖτον ἐν πηλῶι φύτευε, τὴν δὲ κριθὴν ἐν κόνει;

φύτευε Bergk: φυτεύετε codd. exc. Est. 145 φυτειέιν (quod conl. Headlam)

29 (33 D.)

875 Pollux ix 113, ii 178 Bethe

ἡ δὲ χυτρίνδα, ὃ μὲν ἐν μέσῳ κάθηται καὶ καλεῖται χύτρα, οἱ δὲ
τίλλουσιν ἢ κνίζουσιν ἢ καὶ παίουσιν αὐτὸν περιθέοντες. ὃ δ' ὑπ'
αὐτοῦ περιστρεφομένου ληφθεὶς ἀντ' αὐτοῦ κάθηται. ἔσθ' ὅτε ὃ μὲν
ἔχεται τῆς χύτρας κατὰ τὴν κεφαλὴν τῇ χειρὶ τῇ λαιᾷ, περιθέων
ἐν κύκλῳ, οἱ δὲ παίουσιν αὐτὸν ἐπερωτῶντες

τίς τὴν χύτραν;

κακείνος ἀποκρίνεται

ἀναζεῖ·

ἢ

τίς περὶ χύτραν;

κακείνος ἀποκρίνεται

ἐγὼ Μίδας·

οὐδ' ἂν τύχηι τῷ ποδί, ἐκεῖνος ἀντ' αὐτοῦ περὶ τὴν χύτραν περιέρχε-
ται.

30 (20 + 22^A + 2I B., 34 + 40 + 35 D.)

876 Pollux ix 122-5, ii 180-1 Bethe

εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι παιδιαί, ἐν κοτύλῃ, χαλκὴν μυῖαν, ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε, . . . χελιχελώνη . . . ἡ δὲ χαλκῇ μυῖα, ταινίαι τῷ ὀφθαλμῷ περισφίγγαντος ἑνὸς παιδός, ὁ μὲν περιστρέφεται κηρύττων

(a) χαλκὴν μυῖαν θηράσω,

οἱ δ' ἀποκρινόμενοι

θηράσεις, ἀλλ' οὐ λήψει,

σκύτεσι βυβλίνοις αὐτὸν παίουσιν ἕως τινὸς αὐτῶν λάβηται. ἡ δ'

(b) ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε

παιδιά κρότον ἔχει τῶν παίδων σὺν τῷ ἐπιβοήματι τούτῳ ὁπότεν νέφος ἐπιδράμηι τὸν θεόν· ὅθεν καὶ Στράτις ἐν Φοινίσσαις (I 725 K.)· εἴθ' ἥλιος μὲν πείθεται τοῖς παιδίοις / ὅταν λέγωσιν ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε . . . ἡ δὲ χελιχελώνη, παρθένων ἐστὶν ἡ παιδιά, παρόμοιον τι ἔχουσα τῇ χύτραι· ἡ μὲν γὰρ κάθηται καὶ καλεῖται χελώνη, αἱ δὲ περιτρέχουσιν ἀνερωτῶσαι·

(c) χελιχελώνη, τί ποίεις ἐν τῷ μέσῳ;

ἡ δὲ ἀποκρίνεται

μαρύμ' ἔρια καὶ κρόκην Μιλησίαν.

εἴτ' ἐκεῖναι πάλιν ἐκβῶσιν

ὁ δ' ἔκγονός σου τί ποῖων ἀπώλετο;

ἡ δὲ φησι

λευκᾶν ἀφ' ἵππων εἰς θάλασσαν ἄλατο.

cf. Eust. *Il.* 1243. 29, χαλκὴν μυῖαν; *ibid.* 881. 44 λέξεις ἄρ' ὥσπερ τὰ παιδιά, ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε; Sud. ii 310 A. s.v., κωλάριον τι παροιμιῶδες ὑπὸ τῶν παιδίων λεγόμενον ὅταν ἐπινέφηι ψύχους ὄντος; Ar. fr. 389, I 493 K.; Eust. *Od.* 1914. 56, fere eadem ac Pollux de ludo χελιχελώνη; Hesych. χελεῦ χελώνη

(c) 1 χέλει χελώνη Eust. 2 ἔρια μαρύμαι codd., corr. Meineke κρόκον Poll. cod. A 3 ἔγγονός Eust. σοι Poll. cod. C -χελώνα, κρόκαν edd. recc. fort. recte

31 (9 B., 50 D.)

877 Procl. in Hes. *op.* 389, ii 212 Gaisf., p. 136 Pertusi; codd. AQR

οἱ δὲ ἀρχαῖοι καὶ πρωιαίτερον ἔσπειρον, καὶ δῆλον ἐκ τῶν Ἑλευσινίων τελετῶν, ἐν οἷς ἐλέγετο (ἔλεγε τοῦ codd.).

†πῆι κόρη γέφυραν ὅσον οὔπω· τριπόλεον δέ†

πάριθι vel περίθι codd. AQ (om. R) sec. Pertusi; mox ut supra QR, τριπόλε cum compendio A ἐπιθι coni. Crusius, πάριθι Bergk τρις πολέουσιν coni. Bergk, τριπόλον δὴ (δὴ iam Bergk) Wilam.

32 (45 D.)

878 Schol. M Aesch. *Pers.* 940, p. 252 Daehnhardt (similia codd. VPO)

Καλλίστρατος ἐν δευτέρῳ περὶ Ἡρακλείας Τιτυοῦ τρεῖς παῖδας εἶναι, Πριόλαν Μαρριανδυνὸν <Βῶρ>μον, ὃν κυνηγετοῦντα ἀπολέσθαι, καὶ μέχρι νῦν Μαρριανδυνοὺς ἀκμῇ θέρους θρηνεῖν αὐτόν. τὸν δὲ Μαρριανδυνὸν αὐξῆσαι μάλιστα τὴν θρηνητικὴν αὐλωιδίαν, καὶ διδάξαι Ὑαγνιν τὸν Μαρσίου πατέρα. καὶ αὐλοὶ δὲ τινὲς εἰσι Μαρριανδυνοὶ ἐπιτηδεϊότητα ἔχοντες εἰς τὰς θρηνωιδίας. καὶ τὸ περιφερόμενον·

αὐλεῖ Μαρριανδυνοὶς καλάμοις κρούων Ἰαστί,

ὥς τῶν Μαρριανδυνῶν θρηνωιδῶν ὄντων.

αὐλοῖς cod. V αὐλεῖ et κροτῶν coni. Wilam. *Isyll.* 135

33 (5 + II B., 24-25 D.)

879 (1) Schol. RV Ar. *Ran.* 479

ἐν τοῖς Ἀθηναϊκοῖς ἀγῶσι τοῦ Διονύσου ὁ δαιδοῦχος κατέχων λαμ-
πάδα λέγει·

καλεῖτε θεόν·

καὶ οἱ ὑπακούοντες βοῶσι·

Σεμελήι' Ἰακχε πλουτοδότα

(2) Ar. *Pac.* 968

—ἀλλ' εὐχώμεθα. / τίς τῇδε; ποῦ ποτ' εἰσὶ πολλοὶ κάγαθοί; ubi
Schol. RV σπένδοντες γὰρ ἔλεγον·

τίς τῇδε;

ἀντὶ τοῦ τίς πάρεστιν· εἴτα οἱ παρόντες εὐφημιζόμενοι ἔλεγον·

πολλοὶ κάγαθοί.

(3) Schol. RV Ar. *Ran.* 479

ἢ πρὸς τὸ ἐν ταῖς θυσίαις ἐπιλεγόμενον· ἐπειδὴν γὰρ σπονδοποιή-
σωνται ἐπιλέγουσιν·

ἐκκέχυται· κάλει θεόν.

(1) Ἰακχ' ὡ conl. Bergk
κάγαθοί)

(2) App. Prov. iv 90, i 455 L.-S. (ubi καλοὶ

34 (2 B.)

880 Schol. B Hom. *Il.* 18. 570, iv 200 Di.

φασὶ δὲ αὐτὸν (τὸν Λίνον) ἐν Θήβαις ταφῆναι καὶ τιμηθῆναι
 θρηνώδεσιν ὠδαῖς ἃς λινωιδίας ἐκάλεσαν. ἐστὶ δὲ μέλος θρηνητικὸν
 ὁ λίνος μετ' ἰσχυροφωνίας αἰδόμενος. ἄρα οὖν ὁ νεανίας διὰ τῆς
 μιμήσεως ταύτης τὰ κατὰ τὸν Λίνον ἤιδεν; ἐθρηνεῖτο γὰρ οὗτος παρὰ
 τῶν Μουσῶν οὕτως·

† ὦ Λίνε θεοῖσι τετιμημένε, σοὶ γὰρ πρώτῳ μέλος ἔδωκαν ἀθάνα-
 τοι ἀνθρώποισι φωναῖς λιγυραῖς ἀεῖσαι· Φοῖβος δέ σε κότῳ
 ἀναιρεῖ, Μοῦσαι δέ σε θρηνέουσιν.†

cf. Schol. T Hom. *Il.* *ibid.*, vi 279 Maass φασὶ δὲ αὐτὸν ἐν Θήβαις ταφῆναι καὶ
 τιμᾶσθαι ὑπὸ ποιητῶν ἐν θρηνώδεσιν ἀπαρχαῖς· ἐπιγραφὴ ἐστὶν ἐν Θήβαις· ὦ Λίνε
 πᾶσι θεοῖσι τετιμένε, σοὶ γὰρ ἔδωκαν / ἀθάνατοι πρώτῳ (πρώτῳ cod.) μέλος ἀνθρώ-
 ποισιν ἀεῖσαι / ἐν ποδὶ δεξιτέρῳ· Μοῦσαι δέ σε θρηνέουσιν αὐταί / μυρόμεναι μολπησιν,
 ἐπεὶ λίπες ἡλίου (ἡελίου cod.) αὐγᾶς. Eust. *Il.* 1163. 59 ἐτάφη δὲ ἐν Θήβαις καὶ
 ἐτιμᾶτο ὑπὸ τῶν ποιητῶν θρηνώδεσιν ἀπαρχαῖς, εἰς ὃν καὶ ἐπίγραμμα ἐστὶ τοιοῦτον·
 ὦ Λίνε πάντα θεοῖσι τετιμένε, σοὶ γὰρ ἔδωκαν / ἀθάνατοι πρώτῳ μέλος ἀνθρώποισιν
 ἀεῖδειν / ἐν ποδὶ δεξιτέρῳ· Μοῦσαι δέ σε θρηνέουσιν αὐταί / μυρόμεναι μολπησιν, ἐπεὶ
 λίπες ἡλίου αὐγᾶς. hinc carmen vetustius e schol. B refinxit Bergk: ὦ Λίνε πᾶσι
 θεοῖσι / τετιμένε, σοὶ γὰρ ἔδωκαν / πρώτῳ μέλος ἀνθρώποισι / φωναῖς λιγυραῖς ἀεῖσαι· /
 Φοῖβος δὲ κότῳ σ' ἀναιρεῖ, / Μοῦσαι δέ σε θρηνέουσιν

35 (25 B., 31 D.)

881 (a) Schol. Pind. *Pyth.* iii 32, ii 67 seq. Dr.

τὸ ὑποκουρίζεσθαι ἀοιδαῖς εἶπε διὰ τὸ τοὺς ὑμνοῦντας ἐπευφη-
μιζομένους λέγειν· σὺν κόροις τε καὶ κόραις. Αἰσχύλος (post κόραις
habet cod. D ἔνιοι φασιν ἐκκόρει κόρει κορώνας. καὶ Αἰσχύλος)·
Δαναῖσι (fr. 43 N.)· κᾶπειτα δ' εἰσι λαμπρὸν ἡλίου φάος / ἕως
ἐγείρω πνευμένεις τοὺς νυμφίους / †νόμοισι θέντων† σὺν κόροις τε
καὶ κόραις. κᾶν τῷ βίῳ †εὐκορεῖ ἀντὶ τοῦ κόρους κορώνας παρα-
τρέποντες† ἔνιοι φασιν· ἐκκόρει κόρει κορώνας (κᾶν . . . κορώνας om.
cod. D, vid. supra).

κᾶν τῷ βίῳ εὐκορεῖ EFGPQ: [.]κορεῖ B (sine accentu; prima litt. legi nequit),
ἀκορεῖ editio Romana 1515 ἀντὶ τοῦ om. E κόρους EFQ: κούρους G, κόρος
BP, κόρας ed. Rom. κορωνᾶς B (de accent. ceterorum non liquet), κορωσας
F παρατρέποντες: περι- EFQ, προ- G, παρατρέποντες δὲ B, παροτρύνοντες (-τας
P) δ' P ed. Rom. κόρει EFGQ, κόρους BP ed. Rom.

(b) Horapollon *Hierogl.* i 8, p. 18–19 Sbordone

ἐτέρως δὲ τὸν Ἄρεα καὶ τὴν Ἀφροδίτην γράφοντες δύο κορώνας
ζωογραφοῦσιν ὡς ἄνδρα καὶ γυναῖκα, ἐπεὶ τοῦτο τὸ ζῶιον δύο ὡὰ
γεννᾶν, ἀφ' ὧν ἄρρεν καὶ θῆλυ γεννᾶσθαι δεῖ· ἐπειδὴν δὲ γεννήσῃ,
ὅπερ σπανίως γίνεται, δύο ἀρσενικὰ ἢ δύο θηλυκά, τὰ ἀρσενικὰ τὰς
θηλείας γαμήσαντα οὐ μίσγεται ἐτέραι κορώνῃ, οὐδὲ μὴν ἡ θῆλεια
ἐτέραι κορώνῃ μέχρι θανάτου, ἀλλὰ μόνα τὰ ἀποζυγένη διατελεῖ.
διὸ καὶ μιᾷ κορώνῃ συναντήσαντες οἰωνίζονται οἱ ἄνθρωποι ὡς
χηρεῦντι συνητηκότες ζῶιω· τῆς δὲ τοιαύτης αὐτῶν ὁμοιοῖας
χάριν μέχρι νῦν οἱ Ἕλληνες ἐν τοῖς γάμοις

ἐκκορὶ κορὶ κορώνῃ

λέγουσιν ἀγνοοῦντες.

κορώνην cod. L

(c) Hesych. s.v. κουρίζόμενος· ὑμεναιούμενος, διὰ τὸ λέγειν γαμου-
μέναις (γαμ. διὰ τὸ λέγ. cod.)· σὺν κούροις τε καὶ κόραις. ὅπερ νῦν
παρεφθαρμένως ἐκκορεῖν λέγεται.

(d) Aelian. *h.a.* iii 9 ἀκούω δὲ τοὺς πάλοι καὶ ἐν τοῖς γάμοις μετὰ τὸν ὑμέναιον τὴν κορώνην αἰδεῖν, σύνθημα ὁμονοίας τοῦτο τοῖς συνιούσιν ἐπὶ τῇ παιδοποιίᾳ διδόντας,

dixerunt Graeci ἐν τοῖς γάμοις (1) σὺν κόροις τε καὶ κόραις, (2) ἐκκόρει κόρει (vel ἐκκορὶ κορῇ) κορώνας (vel κορώνην vel etiam κορώνη); frustra conabantur grammatici hoc ab illo derivare (παρατρέποντες, παρεφθαρμένως); alii alia, velut ἐκκόρει, κόρη, κορώνην (LSJ s.v. ἐκκορέω), ἐκκόρει κορικορώνην (Deubner *Herm.* 48 (1913) 299 seq.)

36 (42 B., 38 D.)

882 Prolegom. Theocr. B b, p. 3 Wendel

τοὺς δὲ νενικημένους (scil. βουκόλους) εἰς τὰς περιοικίδας χωρεῖν ἀγείροντας ἑαυτοῖς τὰς τροφάς· αἰδεῖν δὲ ἄλλα τε παιδιᾶς καὶ γέλωτος ἐχόμενα καὶ εὐφημοῦντας ἐπιλέγει·

δέξαι τὰν ἀγαθὰν τύχαν,
δέξαι τὰν ὑγίειαν,
ἂν φέρομες παρὰ τᾶς θεοῦ,
ἂν †ἐκλεάσκετο† τήνηα.

3 φέρομεν E^b T τῆς E^b AT, τοῦ K, corr. Hermann
ἐκαλέσσατο rell.; αἰ 'κλήσατο coni. Ahrens

4 ἐκλεάσκετο K,

37 (26 D.)

883 Zenobius *cent.* iv 33, i 93 L.-S.

θύραζε Κᾶρες, οὐκέτ' Ἀνθεστήρια.

οἱ μὲν διὰ πλῆθος οἰκετῶν Καρικῶν εἰρῆσθαί φασιν ὡς ἐν τοῖς Ἀνθεστηρίοις εὐωχουμένων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐργαζομένων. τῆς οὖν ἑορτῆς τελεσθείσης λέγειν ἐπὶ τὰ ἔργα ἐκπέμποντας αὐτοὺς· θύρ.— Ἀνθ. τινὲς δὲ οὕτω τὴν παροιμίαν φασίν, ὅτι οἱ Κᾶρες ποτε μέρος τῆς Ἀττικῆς κατέσχον· καὶ εἴ ποτε τὴν ἑορτὴν τῶν Ἀνθεστηρίων ἤγγον οἱ Ἀθηναῖοι, σπονδῶν αὐτοῖς μετεδίδουσιν καὶ ἐδέχοντο τῷ ὅσπερ καὶ ταῖς οἰκίαις. μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν τινῶν ὑπολελειμμένων ἐν ταῖς Ἀθηναῖς, οἱ ἀπαντῶντες πρὸς τοὺς Κᾶρας παίζοντες ἔλεγον· θύρ.— Ἀνθ.; hic addunt codd. BV τινὲς δὲ οὕτως φασί· θύραζε Κῆρες, οὐκέτ' Ἀνθεστήρια, cf. Phot. *lex.* i 286 N. (et eadem Suda ii 738 Adler) θύρ.— Ἀνθ., eadem ac Zenob. usque ad ἐκπέμπ. αὐτοὺς· θύρ.— Ἀνθ., tum pergit τινὲς δὲ οὕτως τὴν παροιμίαν φασί· θύραζε Κῆρες, οὐκέτ' (οὐκ ἐν cod., corr. Naber) Ἀνθ., ὡς κατὰ τὴν πόλιν τοῖς Ἀνθεστηρίοις τῶν ψυχῶν περιερχομένων. prov. laudant etiam Diogenian. *cent.* v 24, i 255 L.-S.; Hesych. s.v.; Arsen. = Apostol. *cent.* viii 94, ii 459 (ubi Κᾶρας).

de Zenobii codd. vid. Crusius *Analecta critica ad paroemiographos graecos* (1883) 48 seq., 146; de lectt. Κᾶρες, Κῆρες Ehrlich *Zur indogerm. Sprachgesch.* (Königsb., Progr. Altstädt. Gymn. 1910) 10

CARMINA CONVIVIALIA

884 Athen. xv 694 C seqq.

τῶν οὖν δειπνοσοφιστῶν ὁ μὲν τις ἔλεγε τῶν σκολίων τόδε, ὁ δὲ
τις τόδε. πάντα δ' ἦν τὰ λεχθέντα ταῦτα·

1 (2 B., 1 D.)

Παλλὰς Τριτογένει' ἀνασσ' Ἀθηνᾶ,
ὄρθου τήνδε πόλιν τε καὶ πολίτας
ἄτερ ἀλγέων [[τε]] καὶ στάσεων
καὶ θανάτων αἰώρων, σύ τε καὶ πατήρ.

1 Αθάνα coni. Jacobs
σύ—πατήρ) E

3 τε del. Jacobs et Hermann

4 εὐώρων (om.

2 (3 B., 2 D.)

885

Πλούτου μητέρ' Ὀλυμπίαν αἰίδω
Δήμητρα στεφανηφόροις ἐν ὥραις
σέ τε παῖ Διὸς Φερσεφόνη·
χαίρετον, εὐ δὲ τάνδ' ἀμφέπετον πόλιν.

ὁμ. E
(Bergk) scribendum
Casaubon)

1 εἰδω A, corr. recc.

2 -τραστε στεφ- A

4 fort. τήνδ'

ἀμφετον A, corr. Canter nov. lect.³ p. 244 (denuoque

3 (4 B., 3 D.)

886

ἐν Δήλῳ ποτ' ἔτικτε τέκνα Λατώ,
Φοῖβον χρυσοκόμαν ἀνακτ' Ἀπόλλω
ἐλαφιβόλον τ' ἀγροτέραν
Ἄρτεμιν, ἧ γυναικῶν μέγ' ἔχει κράτος.

1 τέκνα A: παῖδα E
RE Suppl. v (1931) 565 seq.

2 ἀπόλλων' A, -ωνα E, corr. Ilgen

vid. Wehrli

4 (5 B., 4 D.)

887

ὦ Πὰν Ἀρκαδίας μεδέων κλεεινᾶς,
ὀρχηστὰ βρομίαις ὀπαδὲ Νύμφαις,
γελάσειας ὦ Πὰν ἐπ' ἐμαῖς
†εὐφροσύναις ταῖσδ' αἰοδαῖς αἰοιδε† κεχαρημένος.

1 ἰὼ πὰν AE, corr. Hermann μέδων coni. idem 2 βρόμιε (om. ὀπαδὲ
νύμφαις) E 3 γελασίαισιw A, tantum ἰὼ E, corr. Valckenaer 4 ἰτα
AE (ἄειδε pro αοιδε E): αοιδε del. Hermann εὐφροσι ταῖσδ' αοιδαῖς κεχαρη-
μένος coni. Wilam. coll. Pae. Erythr. versione Ptolem. (= *Coll. Alex.* p. 138
Powell) χαῖρέ μοι ὦ Παιὰν ἐπ' ἐμαῖς εὐφροσι ταῖσδ' αοιδαῖς εὐφροσύναισι, ταῖσδ'
αοιδαῖς κεχ. coni. Meineke, Bergk (αοιδε = αοιδᾶι, var. lect. τᾶιδ' αοιδᾶι) εὐφρο-
σύναις, αοιδαῖς (melius αοιδᾶι) κεχ. coni. Hermann

5 (6 B., 5 D.)

888

ἐνικήσαμεν ὥς ἐβουλόμεσθα
καὶ νίκην ἔδοσαν θεοὶ φέροντες
παρὰ Πανδρόσου †ὥς φίλην Ἀθηνᾶν.†

1 -όμεθα AE, corr. Hermann 3 (om. E) non intellegitur παρὰ Πάνδροσον
ὥς φίλην Ἀθηνᾶν (vel Ἀθάναι) coni. Bergk

6 (7 B., 6 D.)

889

εἴθ' ἐξῆν ὁποῖός τις ἦν ἕκαστος
τὸ στῆθος διελόντ', ἔπειτα τὸν νοῦν
ἐσιδόντα, κλείσαντα πάλιν,
ἄνδρα φίλον νομίζειν ἀδόλῳ φρενί.

Eust. *Od.* 1574. 16, eadem

3 εἰσιδ- A, ἰδ- E Eust. fort. κλήισ- scribendum Ar. *Eccl.* 938 seqq.,
parodiam lepidissimam, confert Engelbrecht *de scol. poesi* (1882) 57

7 (8 B., 7 D.)

890

ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνητῷ,
δεύτερον δὲ καλὸν φυὰν γενέσθαι,
τὸ τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως,
καὶ τὸ τέταρτον ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων.

testimonia ad Simon. fr. 146 supra

1 θνατῷ Stob., schol. Plat. W 2 φυὰν καλὸν Stob., schol. Plat. 3 τρίτον
(om. τὸ) Stob., alii τὸ δὲ τρίτον schol. Plat. 4 καὶ τὸ: εἴτα Stob. τέταρ-
τον δὲ schol. Plat. συνηβᾶν Athen. σῶν Stob.

891 pergit Athenaeus: ἐξῆς δ' ἐλέχθη καὶ τάδε·

8 (15 B., 8 D.)

⟨Ϝ — υ⟩ ἐκ γῆς χρῆ κατίδην πλόον
εἴ τις δύναιτο καὶ παλάμην ἔχοι
ἐπεὶ δέ κ' ἐν πόντῳ γένηται
τῷ παρεόντι τρέχειν ἀνάγκη.

vid. Alcaei fr. 249
AE (δὲ om. E)

1 κατίδην A: κατιδεῖν E

3 κ' ἐν recc.: καὶ ἐν

9 (16 B., 9 D.)

892

ὁ δὲ καρκίνος ὧδ' ἔφα
χαλαῖ τὸν ὄφιν λαβῶν·
εὐθὺν χρῆ τὸν ἑταῖρον ἔμ-
μεν καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.

Eust. *Od.* 1574. 15 ἐν οἷς καὶ τὸ παιδεῦον ὀρθότητα φιλικὴν ἔχον οὕτως· ὁ δὲ—
φρονεῖν. ἤγουν καρκίνος χηλῇ τὸν ὄφιν συσχών εἶπεν ὡς ὀρθὸν χρῆ τὸν φίλον εἶναι καὶ
μὴ σκολιόφρονα

1 δὲ om. Athen. codd. dett., probant Ilgen, Bergk alii; sed vid. Denniston *Gk. Part.* p. 173
ἐφη codd. 2 χαλλιτον A, corr. E (sed η sup. utrumque a scr.), Eust. 3 εὐθέα E, Eust. 3-4 ἐνμέν A, ἔμεν E, Eust., corr. Casaubon

10 (9 B., 10 D.)

893

ἐν μύρτου κλαδί τὸ ξίφος φορήσω
ὥσπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων
ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιήσατ'.

Ar. *Lys.* 632 καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί, ubi schol. ἐκ τοῦ
σκολίου ἐστὶν ὅτι ἐν μυρσίῳ κλάδῳ τὸ ξίφος φορέσομεν ὥσπερ Ἀρμ. καὶ Ἀριστογ.
Hesych. s.v. ἐν μύρτου κλάδῳ Suda s.v. ἐν μύρτου κλαδί, ii 287 Adler, ubi τὸ
ξίφος κρατήσω Eust. *Od.* 1400. 18 ἐν μύρτου—Ἀριστογ.

Harmodii melos commemorant etiam Hesych. s.v. Ἀρμ. μέλος· τὸ ἐπὶ Ἀρμοδίῳ
ποιηθὲν σκόλιον ὑπὸ Καλλιστράτου οὕτως ἔλεγον; Ar. *Ach.* 979 (vid. fr. 11 infra) et
fr. 430 (I 503 K.); Antiphanes fr. 85. 5 (II 45 K.); Diogenian. *cent.* ii 68, i 207 L.-S.;
Macar. *cent.* ii 32; Apostol. *cent.* iii 82

2 melius fort. κ' Ἀρι-

3 κανέτην coni. Ilgen

11 (10 B., 11 D.)

894

φίλταθ' Ἀρμόδι', οὐ τί πω τέθνηκας,
νήσοις δ' ἐν μακάρων σέ φασιν εἶναι,
ἵνα περ ποδώκης Ἀχιλεὺς
Τυδεΐδην τέ †φασι τὸν ἐσθλὸν† Διομήδεα.

Ar. *Ach.* 979 τὸν Ἀρμόδιον αἰσεται, ubi schol. (= Suda s.v. οὐδέποτ' ἐγώ, iii 579 Adler) ἐν ταῖς τῶν πότων συνόδοις ἡιδόν τι μέλος Ἀρμοδίου καλούμενον οὐ ἡ ἀρχή· φίλταθ'—τέθνηκας; fere eadem Suda s.v. πάροις, iv 64 A.; schol. Ar. *Ach.* 1093 (versu ut vid. corrupto, τὰ φίλταθ' Ἀρμοδίου) τουτέστι τὰ εἰς Ἀρμόδιον σκόλια αἰσματα, ὅπερ ἀνωτέρω ἔφη Ἀρμοδίου μέλος αἰσεται. Aristeid. *or.* i 133 καλὸν δὲ καὶ ἐν σκολίοις ὥστε Ἀρμόδιον αἰδεῖν οὐ τι πω τέθνηκας λέγοντας

1 ἄρμόδι' οὐ τί πω schol. Ar., ἄρμοδιον πω Athen.; πω Aristeid. codd. ΔΘ, πω rell.: πω praetuli, cum valde abnormis sit usus partic. οὐ τί πω nisi in interrogat. (Denniston *Gk. Part.* 492) 2 νήσοις Athen. A φασι ναίειν coni. Nauck 3 Ἀχιλλεὺς Athen. AE, corr. Rob. Lowth *de sacra poesi Hebr.* (1753) p. 11 4 om. Athen. E T. τέ φασιν Διομήδεα coni. Lowth, T. παρ' ἐσθλὸν Διομήδεα Manzoni, T. τέ φασιν ἐσθλὸν Δ. Bergk

12 (11 B., 12 D.)

895

ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω
ὥσπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων
ὅτ' Ἀθηναίης ἐν θυσίαις
ἄνδρα τύραννον Ἰππαρχον ἐκαινέτην.

om. E

13 (12 B., 13 D.)

896

αἰεὶ σφῶιν κλέος ἔσσεται κατ' αἶαν,
φίλταθ' Ἀρμόδιε καὶ Ἀριστογείτων,
ὅτι τὸν τύραννον κτανέτην
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην.

om. E 2 Ἀρμόδιος κ(αί) Ἀριστογείτων coni. Ilgen 3 κανέτην coni. Mehlhorn (ad 10. 3 iam Ilgen)

14 (21 B., 14 D.)

897

Ἀδμήτου λόγον ὦ ἐταῖρε μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,
τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου γνοὺς ὅτι δειλοῖς ὀλίγη χάρις.

vid. Praxillae fr. 3 supra

15 (I7 B., I5 D.)

898

παῖ Τελαμῶνος Αἴαν αἰχμητά, λέγουσί σε
ἐς Τροίαν ἄριστον ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.

Eust. II. 285. 2 παῖ—Ἀχιλλέα. At. Lys. 1237 ὥστ' εἰ μὲν γέ τις / αἰδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας αἰδεν δέον, ubi Schol. Τελαμῶνος· ἀρχή τινος σκολίου, παῖ Τελαμῶνος αἰχμητά, περὶ οὗ δεδήλωται ἥδη

cf. Athen. i 23 E Θεόπομπος (I 750 K.)· ἐπίνομεν μετὰ ταῦτα . . . / κατακείμενοι μαλακώτατ' ἐπὶ τρικλινίῳ / Τελαμῶνος οἰμώζοντες ἀλλήλοις μέλη. id. xi 503 D—E Ἀντιφάνης . . . ἐν Διπλασίοις (II 45 K.)· . . ἴσχε, τὸν οἰδὸν λάμβανε· / ἔπειτα μὴδὲν τῶν ἀπηρχαιωμένων / τούτων περάνης, τὸν Τελαμῶνα μὴδὲ τὸν / Παιῶνα μὴδ' Ἀρμόδιον. Phot. lex. p. 48 Reitz. αἰδεν τὰ Τελαμῶνος· ἦν τι σκόλιον γεγραμμένον ἐπὶ Αἴαντι, οὗ καὶ ὁ Τελαμῶν κατεμέμικτο; eadem sed brevius Hesych. s.v. αἰδεν Τελαμῶνος (γεγρ. εἰς Αἴαντα)

1 λέγουσί σε Fiorillo: λεγούσης Athen. A, λέγουσί σ' E, Eust. 2 Δαναῶν Athen.: Ἀχαιῶν Eust. μετ' Ἀχ. Eust.: καὶ Ἀχ. Athen.; cf. Alcaeus fr. 387

16 (I8 B., I6 D.)

899

τὸν Τελαμῶνα πρῶτον, Αἴαντα δὲ δεύτερον
ἐς Τροίαν λέγουσιν ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.

om. E 2 Δαναῶν καὶ Ἀχ. Athen., corr. Casaubon, nisi πεδ' praeferendum

17 (I9 B., I7 D.)

900

εἶθε λύρα καλὴ γενοίμην ἐλεφαντίνη
καί με καλοὶ παῖδες φέροιεν Διούσιον ἐς χορόν.

Dio Chrys. de regno 2. 63, i 38 de Budé = i 30 von Arnim ἡ νῆ Δία τὰς τῶν Ἀττικῶν σκολίων τε καὶ ἐποινίων εὐχὰς οὐ βασιλεῦσι πρεπούσας, ἀλλὰ δημόταις καὶ φράτορσιν ἱλαροῖς καὶ σφόδρα ἀναιμένοις· εἶθε—χορόν

1 γενοίμαν Dio -τίνα E 2 φέροιεν Athen., Dion. codd. PW: φορέοιεν Dion. codd. UBV; φοροῖεν Stephanus

18 (20 B., I8 D.)

901

εἶθ' ἄπυρον καλὸν γενοίμην μέγα χρυσίον
καί με καλὴ γυνὴ φοροίη καθαρὸν θεμένη νόον.

Dio Chrys. ibid. εἶθ'—φοροίη

1 γενοίμαν E, Dio μέγα om. Dion. cod. V 2 γυνὴ καλὴ Dio φοροῖεν Dion. codd. UBV

19 (22 B., 19 D.)

- 902 σύν μοι πῖνε συνήβα συνέρα συστεφανηφόρει,
σύν μοι μαινομένωι μαίνεο, σὺν σῶφροσι σωφρόνει.

Eust. *Od.* 1574. 20, eadem

1 συνστεφ- A, corr. E; συγκανηφόρει Eust. 2 μένεο A, corr. E, Eust. σὺν σωφρονήσω σῶφροσι A, συσσωφρόνει σῶφροσι E, Eust., corr. Canter

20 (23 B., 20 D.)

- 903 ὑπὸ παντὶ λίθωι σκορπίος ὧ ἑταῖρ' ὑποδύεται.
φράξεν μή σε βάληι· τῶι δ' ἀφανεῖ πᾶς ἔπεται δόλος.

vid. Praxillae fr. 4 supra

21 (24 B., 21 D.)

- 904 ἃ ὕς τὰν βάλανον τὰν μὲν ἔχει, τὰν δ' ἔραται λαβεῖν·
κάγῳ παῖδα καλὴν τὴν μὲν ἔχω, τὴν δ' ἔραμαι λαβεῖν.

om. E 1 ἃ δ' ὕς possis, cf. 9 init. supra ἃ οὕς in ἃ ὕς ab Atticis esse mutatum coni. Wilam. *Isyll.* 124 n. 1 2 ἔχων A, corr. recc.

22 (25 B., 22 D.)

- 905 πόρνη καὶ βαλανεύς τωὺτὸν ἔχουσ' ἐμπεδέως ἔθος·
ἐν ταῦτάι πυέλωι τόν τ' ἀγαθὸν τόν τε κακὸν λόει.

1-2 fort. aut πόρνα aut ταῦτῃ 1 ἐμπεδέως om. E

23 (27 B., 23 D.)

- 906 ἔγχει καὶ Κήδωνι, διάκονε, μῆδ' ἐπιλήθου,
εἰ χρὴ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οἰνοχοεῖν.

Aristot. *Ath. Pol.* c. 20 fin. ἐτι δὲ πρότερον τῶν Ἀλκμεωνιδῶν Κήδων ἐπέθετο τοῖς τυράννοισι, διὸ καὶ ἡιδον καὶ εἰς τοῦτον ἐν τοῖς σκολίοις· ἔγχει—οἰνοχοεῖν. cf. Zenob. *cent.* ii 42, i 43 L.-S.; Diogenian. *cent.* viii 42, i 313 L.-S.

2 εἰ χρὴ Aristot. (coniecitant Porson et Schweighauser): εἰ δὲ χρὴ Athen.

24 (14 B., 24 D.)

907

αἰαὶ Λευψύδριον προδωσέταιρον,
οἴους ἄνδρας ἀπώλεσας, μάχεσθαι
ἀγαθοὺς τε καὶ εὐπατρίδας,
οἱ τότε ἔδειξαν οἶων πατέρων ἔσαν.

Aristot. *Ath. Pol.* c. 19. 3 ἐν τε γὰρ τοῖς ἄλλοις οἷς ἐπραττον διεσφάλλοντο (οἱ Ἀλκμεωνίδαι) καὶ τειχίσαντες ἐν τῇ χώρῃ Λευψύδριον τὸ ὑπὲρ Πάρνηθος, εἰς δὲ ξυνεξήλθον τινες τῶν ἐκ τοῦ ἄστεως, ἐξεπολιορκήθησαν ὑπὸ τῶν τυράννων, ὅθεν ὕστερον μετὰ ταύτην τὴν συμφορὰν ἦδον ἐν τοῖς σκόλοις· [[αἰεί]]· αἰαὶ—ἔσαν. Et. Gen. B p. 122 Miller+Et. Mag. 361. 31, Et. Sym. cod. V ibid. (αἰαὶ—μάχεσθαι): ἐπὶ Λευψυδρίῳ μάχη· χωρίον ὑπὲρ Πάρνηθος, δὲ ἐτείχισαν οἱ φυγάδες τῶν τυράννων, ὧν οἱ Ἀλκμαιονίδαι προσετήκεσαν. ἐκπολιορκηθέντων δ' αὐτῶν ὑπὸ τῶν περὶ Πεισίστρατον σκόλιον εἰς αὐτοὺς ἦδετο· αἱ αἰ—ἔσαν. fere eadem Suda ii 367 Adler s.v. ἐπὶ Λευψυδρίῳ μάχη· . . . αἰαὶ—ἔσαν; Eust. *Il.* 461. 26 αἱ αἰ—εὐπατρίδας; Arsen. = Apostol. *concl.* vii 70, i 414 seq. L.-S. cf. Hesych. Λευψύδριον

om. E 1 προδοσ- Suda (προδοσ- cod. A), Eust., Apostol.; -εταιροσ Athen. 2-3 (μάχεσθαι) δ' ἀγαθοὺς γε καὶ Suda, τ' ἀγαθοὺς καὶ Eust., (μάχεσθ') ἀγαθοὺς γε καὶ Apostol. 3 καὶ εὐ- hiatus causa suspectum: κάξ εὐπατριδῶν coni. Tyrrell 4 οἱ τότε: ὁπότ' Suda, Et. Mag. cod. D, Apostol. ἔσαν (coniecerat Erasmus; ἔασαν Et. Mag.): κύρησαν Athen.

25 (26 B., 25 D.)

908

ὅστις ἄνδρα φίλον μὴ προδίδωσιν, μεγάλην ἔχει
τιμὴν ἐν τε βροτοῖς ἐν τε θεοῖσιν κατ' ἐμὸν νόον.

om. E 2 τιμὰν A; fort. μεγάλαν . . . τιμὰν (Bergk) scribendum θεοῖς A, corr. recc.

909 pergīt Athenaeus: σκόλιον δέ φασί τινες καὶ τὸ ὑπὸ Ὑβρίου τοῦ Κρητὸς (κριτὸς A, corr. E) ποιηθέν. ἔχει δὲ οὕτως·

26 (28 B., Hybr. I D.)

ἐστὶ μοι πλοῦτος μέγας δόρυ καὶ ξίφος
καὶ τὸ καλὸν λαισήμιον, πρόβλημα χρωτὸς·
τούτῳ γὰρ ἄρῳ, τούτῳ θερίζω,
τούτῳ πατέω τὸν ἀδὺν οἶνον ἀπ' ἀμπέλων,
5 τούτῳ δεσπότης μυοῖτας κέκλημαι.

τοὶ δὲ μὴ τολμῶντ' ἔχειν δόρυ καὶ ξίφος
καὶ τὸ καλὸν λαισήιον, πρόβλημα χρωτός,
πάντες γόνυ πεπτηῶτες † ἔμὸν
〈υ υ〉 κυνέοντι δεσπότην 〈υ υ υ υ〉
10 καὶ μέγαν βασιλῆα φωνέοντες.

Eust. *Od.* 1574. 7 ἔτι δὲ καὶ ἐν σκολίῳ Ὑβρίας γοῦν ὁ Κρῆς κατὰ τὴν τοῦ δειπνοσο-
φιστοῦ ἱστορίαν γράφει οὕτως· (1-10). ἤγουν προσκυνοῦσι με ὡς δεσπότην καὶ προ-
φωνοῦσι μέγαν βασιλέα

1 μέγα E, Eust. 4 ἀμπέλων Athen. A (teste Rogero Dawe (1959); -ω sine
adnot. perperam Kaibel; -ων etiam Athen. E, -ου Eust.; -ω Neander in *Gnomolog.*
(1564) et Stephanus) 5 μνοίας om. E, Eust. 5 cho. dim.+ba. = 10 glyc.+
ba.; cho. dim. = glyc. iam in Sapph. 95. 9, 96. 7, Anacr. 12. 5 6 τολμῶντες
AE, Eust., corr. Hermann καὶ ξίφος om. Eust. 7 πρόβλημά τε χρωτός
AE (om. Eust.), corr. recc. 8 πεπτηῶτες Eust.; -ότες AE sec. Peppink
ἐμόν: ἄμόν (Hermann) veri sim. 9 e.g. 〈ἀμᾶ〉 κυνέοντι, tum quod conī.
Crusius δεσπότην 〈ἐμὲ δεσποτᾶν〉; vel 〈--υ υ υ-- προσ〉κυνέοντί 〈με〉 δεσπότην
(Bergk) 10 βασιλέα codd., corr. Hermann φωνέοντι Eust. carmen
saec. v non vetustius ut vid.

27 (I B., Pytherm. I D.)

910 Athen. xiv 625 C

φασὶ δὲ Πύθερμον τὸν Τήιον ἐν τῷ γένει τῆς ἀρμονίας [[αὐτοῦ]]
τούτῳ ποιῆσαι σκόλια (σκαῖα A, corr. Casaubon) μέλη, καὶ διὰ
τὸ εἶναι τὸν ποιητὴν Ἰωνικὸν Ἰαστὶ κληθῆναι τὴν ἀρμονίαν. οὗτός
ἐστὶ Πύθερμος οὗ μνημονεύει Ἀνάνιος ἡ Ἰππῶναξ ἐν τοῖς Ἰάμβοις
〈. . . καὶ〉 ἐν ἄλλῳ οὕτως· χρυσὸν λέγει Πύθερμος ὡς οὐδὲν τᾶλλα.
λέγει δ' οὕτως ὁ Πύθερμος·

οὐδὲν ἦν ἄρα τᾶλλα πλὴν ὁ χρυσός.

Diogenian. *cent.* vi 94, i 285 L.-S. οὐδὲν ἦν τᾶλλα πάντα πλὴν χρυσός, ubi Schol.
αὕτη ἀρχὴ ἐστὶ σκολίου· ἀνατίθεισι δὲ αὐτὸ Πυθέρμῳ (-μωνι cod.). Suda s.v. iii 577
Adler οὐδὲν ἦν παρὰ τᾶλλα πλὴν ὁ χρυσός. Plut. *prov. cent.* i 96, i 335 L.-S. οὐδὲν
ἦν ἄρα τὰ ἄλλα πλὴν ὁ χρυσός

οὐθὲν Athen. ὁ Suda, Plut.: om. Athen.

28 (I3 B., 27 D.)

911 Ar. *Vesp.* 1225

αἶδω δὲ πρῶτος Ἀρμοδίου, δέξει δὲ σύ·
οὐδεὶς πώποτ' ἀνὴρ ἔγεντ' Ἀθήνας

ἐγένετ' Ἀθηναῖος codd., corr. Bentley

29 ((b) = 29 B., 28 D.)

912 Ar. *Vesp.* 1239 seqq.

—τούτῳ τί λέξεις σκόλιον;—ὠιδικῶς ἐγώ·

(a) οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν
οὐδ' ἀμφοτέροισι γίγνεσθαι φίλον.

—μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δέξεται, / ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικός,
καὶ τ' αἴσεται·

(b) χρήματα καὶ βίαν Κλειταγόραι τε κάμοι μετὰ Θετταλῶν.

Schol. ad loc. 1239 Ἡρόδικος δὲ ἐν τοῖς Κωμωιδουμένοις καὶ τὸν Ἀδμητον ἀνα-
γέγραφε παραθεῖς τὰ τοῦ Κρατίνου ἐκ Χειρώνων (236 K.). Κλειταγώρας αἰδὲν ὅταν
Ἀδμήτου μέλος αὐλή. . . . τοῦτο οἱ μὲν Ἀλκαίου, οἱ δὲ Σαπφούς· οὐκ ἔστι δέ, ἀλλ' ἐν
τοῖς Πραξίλλης φέρεται παροινοῖς. 1245 Κλειταγώρας μέλος λέγουσι τὸ εἰς αὐτὴν
Κλειταγόραν, ἥτις ἐγένετο ποιήτρια, Θετταλή τις γυνή· Ἀρμόδιον μέλος τὸ εἰς Ἀρμόδιον,
καὶ Ἀδμήτου τὸ εἰς Ἀδμητον. ἐκ σκολίου τινὸς ἐστίν. Ἀθηναῖος δὲ Θετταλοὶ συνεμά-
χσαν ἐν τῷ πρὸς τυράννους πολέμῳ. Schol. Ar. *Lys.* 1237 (εἰ μὲν γέ τις / αἰδοὶ
Τελαμῶνος, Κλειταγώρας αἰδὲν δέον)· ὁ δὲ νοῦς ὅτι τὰ ἐναντία λέγομεν ἑαυτοῖς καὶ
πράττομεν· ὅταν γὰρ τις αἴσῃ ἀπὸ τῶν σκολίων Πινδάρου, λέγομεν ὅτι δεῖ μᾶλλον
αἰδὲν ἀπὸ Κλειταγώρας τῆς ποιητρίας· ἢ γὰρ Κλειταγόρα ποιήτρια ἦν Λακωνική, ἥς
μέμνηται καὶ ἐν Δαναΐσιν (261 K.) Ἀριστοφάνης. Hesych. Κλειταγόρα· ὠιδῆς τι
εἶδος· καὶ Λεσβία τὸ γένος

(b) κάμοι *Vesp.* VF: καὶ μοι R Θεσσ· conl. Bergk non intellegitur

30 (30 B., 29 D.)

913 Athen. xi 783 E (iii 23 Kaibel)

ἔπινον δὲ τὴν ἄμυστιν μετὰ μέλους μεμετρημένου πρὸς ὠκύτητα
χρόνου, ὡς Ἀμειψίας (I 676 K.)· αὐλεῖ μοι μέλος· / σὺ δ' αἶδε πρὸς
τῇνδ', ἐκπίομαι δ' ἐγὼ τέως. / αὐλεῖ σύ, καὶ <σὺ> τὴν ἄμυστιν
λάμβανε.—

οὐ χρὴ πόλλ' ἔχειν θνητὸν ἀνθρωπον; ἀλλ' ἐρᾶν
καὶ κατεσθίειν· σὺ δὲ κάρτα φείδῃ.

manifeste corrupta: οὐ <τι> χρὴ πόλλ' ἔχειν θνητὸν ἀνθρωπον <δὲν> / ἀλλ' ἐρᾶν
κτλ., similia, possis

2 σὺ δὲ κάρτ' ἀφειδῆς conl. Meineke

31 (p. 653 adnot. B.)

914 Hesych. s.v.

Βορέας·

σκόλιόν τι οὕτως αἰδόμενον ἔλεγον.

οὕτως ἀρχόμενον coni. Meineke, αἰδόμενον οὕτως Latte

32

915 Suda s.v. *πάροις*, iv 64 Adler

μέλος τι Ἀρμόδιον καλούμενον. . . ἦν δὲ καὶ ἕτερα μέλη, τὸ μὲν Ἀδμήτου λεγόμενον, τὸ δὲ Λάμπωνος.

33

916 Ar. *Pax* 289

τὸ Δάτιδος μέλος

fort. scolium, velut Ἀδμήτου, Λάμπωνος, Ἀρμοδίου μέλος de hymno in
Nemesim cogitat Raubitschek *Charites: Stud. zur Allertumswiss.* p. 234 seqq.;
vid. fr. adesp. 932 infra

34 (30 D.)

917 P.Berol. 270, BKT v 2 (1907) 56 cum tab. viii ed. Schubart & Wilamowitz

- (a) [...]αι θυγάτηρ
[.]πλε[.]ασιτα φέρων [
[.]αμοι τεμένη β[.....]ων[
(b) [ἐ]γκέρασον Χαρίτων κρατῆ[ρ] ἐπιστ[ε]-
φέα κρ[.....] π[ρόπ]ι[ν]ε | [λό]γον·
σῆμαιν' ὅτι παρθένων
ἀπε[ί]ροσι πλέξομεν ὕμνοις |
[τ]ὰν δορι ἰσώματι κειραμέναν Τρ[οί]αν
5 καὶ [τ]ὸν παρὰ ναυσὶν ἀειμνά[σ]τοισι ἀλόντα |
νυκτιβάταν σκοπόν.
(c) ὦ Μοῦσ' ἀγανόμματα μᾶτερ
συνεπίσπεο σὼν τέκνων | [...]ωι [...]ωι·
ἄρτι βρύουσιν ἀοιδὰν
πρωτοπαγεῖ σοφίαι διαποίκιλον ἐκφέρομεν· |
5 [...]οι τέγξαν Ἀχελώϊου δρόσοι·]
[...] παραπροΐων, ὑφίει πτόδα,
λῦ' ἔανοῦ | πτέρυγας, τάχος ἴεσο
λεπτολίθων [...]ν·
εἴ· καθόρα πέλαγος,
10 παρὰ γὰν | ἐκφευγε νότου χαλεπὰν
φοβερά[ν] διαπο[ν]τοπλανῆ μανίαν.

Π saec. iii a.C. p.pr. : carmina saec. iv credideris scripta vid. Powell Coll. Alex. p. 190 seqq., Page Gk. Lit. Pap. 86 p. 386 seqq.

marg. sin. ad (c) 3 seqq. eadem manu scr. μουσαι | ευφωρατ[.] | μνημοσυνη | : carminum titulos esse coni. e.p., ita ut ευφωρατ[ος] ad (b)—nam de Dolone capto agitur—, Μοῦσαι ad (a), Μνημοσύνη ad (c) referretur

omnia suppl. e.p. scriptio plena ubique in Π excepto (c) 1 ubi ωμουσαγα- accentus, sim., nulli (c) 9 :εν: ut vid. sub (c) 10 ἐκφ. paragraphus (sequitur epigramma)

(a) 2 [ἄ]πλε[τ]α σῖτα suppl. e.p.

hucusque sec. lineas, abhinc in versiculos divisimus; signo | notantur linearum in Π termini

(b) 2 κρ[ύ]φιδόν τε suppl. e.p.

4 δορός ἤματι coni. Powell, δ. οἷματι ego

5 καὶ : κατά coni. e.p. αμν- sscr. εἰ 6 σκολοπον in σκοπον corr. man. prima

(c) 1 Μουσᾶν ἀγαν. coni. e.p., fort. recte 2 [ἀγν]ῶι χ[όν]ωι suppl. e.p.

3 αωιδαν 5 [νῆά τ]οι eleganter suppl. e.p. 6 [παῦε] (e.p.), [λῆγε], sim., possis, sed de sententia non constat πέρα προΐων coni. e.p. 8 [ψαμαθῶ]ν spatium et sententiae aptum

FRAGMENTA ADESPOTA

omittimus papyracea quae Pindari vel Bacchylidis editionibus inclusit Bruno Snell; quae in *Poet. Lesb. fr.* iam edidimus; quae Alexandrinae vel posterioris aetatis videntur esse (fere omnia exceptis quae recens innotuerunt exscripsimus in *Collectaneis Alexandrinis* Iohannes U. Powell, in *Gr. Lit. Papyris* ego; adde inter alia P.Lit.Lond. 51, *Herm. Einzelschr.* v 106 Snell); denique non nulla quae potius fortasse tragicis adscribenda sunt, velut Favorin. π. φυχῆς vii 44 seqq., ix 25 seqq., xi 3 seqq.; P.Hibeh i 7 fr. (b) col. ii 5-8, 40-53, P.Cair.Zen. 4. 59533, P.Rendel Harris 9, P.Ryl. i 34, P.Hibeh ii (1955, ed. Turner) n. 176, P.Heidelb. (*Lit. Gr. Texte* 1956, ed. Siegmann) n. 185; PSI xiv (1957) n. 1391 Pind. vel Bacchyl. editoribus relinquo

1

- 918 Ex eis quae olim Sapphoni vel Alcaeo adscribebantur, *Poet. Lesb. Fragmentis* non inclusa, sequentia tantum mentione digna (scilicet nihil indici verborum addunt cetera, P.Oxy. 1231 frr. 8, 24, 32, 33, 34, 37, 39, 40, 46, 49; 1233 fr. 29; 1360 frr. 7, 25; 1787 fr. 2(a); 1789 fr. 19; 2081 (d)6):

(a) P.Oxy. 1788 fr. 9

ἐ]κ θαλα[

]πέδιο[

]πολυ[

aeolicum esse ex accentu]πέδιο[ν
coni. e.p.; sed aliter supplere possis

(b) P.Oxy. 1787 fr. 8

]αθανα[

]ερα, σε[

]λον[

]εδοισιμ[

5]αθεισεν[

]αιγυνη[

]νακ[

3 vel]λον

(c) P.Oxy. 1787 fr. 9

]οδέρκεν ἐπώμοσσ[

]νέτι· τὰν παῖδα δε[

]βρ[.]ταν κἀνχερριθ[έτ

]εν[....]παρε[

= Σαπφούς Μέλῃ δ 26: Pindaro fortasse tribuendum accentus, sim.: 1 δέρ
ώμ 2 νέτι· παῖ 3 κἀνχερριθ
1]ο δέρκεν dividendum credideris mihi videtur aut ἐγώμ aut ἐπόμε scriptum
2 vel]ν έτι,]νέ τι 3 ἀβρόταν vel ἀμφιβρόταν suppl. e.p. fin. suppl. Lobel

1^A .

- 919 P.Oxy. xxiii (1956) n. 2378 (saec. i/ii p.C.) ed. Lobel

]..ιηπ[

]..ερο.[

]..ωδη.[

]αμφεβ[

5]..ὑρωφ.[

]χος μαλ[
 -π]λόκω Κυ[π]ριδ[
], νεως πυκιν[
 κλ]έεννας Δίος ἀγ[γ]έλω. .[.]. [
 10]ος Μάκαρος ἔπελθε νᾶσο[ν]
] σέμνας μέγαν ὄρκον ε.[.]. ε[
].[[ι]]σθ. νατ. . φορωθ.[.].[.]. [
].[.]. αροτ[.] λάμπρον ὥς
] ὑπίσσω
 15] διλλεπει
] []

omnia suppl. e.p. accentus, sim., in Π: 5 ὅρ 6 μάλ (vel μάλ) 9 δι
 11 σέμ 13 ὥς
 5]: λ ut vid. [: fort. ε vel θ, cuius ad dextr. sscr. ο 7 e.g. δολοπ],
 dat. an gen. incertum 8 προσ]ανέως possis (e.p.) 8 seqq. marg. dextr.
 schol.] ἐν γὰρ τῇ φ. [/] ἐστὶν ἡ τιμαῖς ὡ[/ Δ]έσβον τὸν δὲ Μά[κα]ρα /]ν συνιστ[
 12 inter τ et φ ut vid. εχ, sscr. δ et punctulum crassius 14 marg. dextr.
 schol. ἀντὶ τοῦ δ[πίσω 15 fort. (-)πε]διλλ- (e.p.)
 quominus Sapphoni vel Alcaeο adscribatur obstant syllabae breves iv continuae
 v. 10: <δ> ἔπελθε suppl. Treu *Philol.* 102 (1958) 13 seqq., fragmentum Alcaeο
 adscribit idem; equidem particulam <δ> contextui minime aptam esse iudico.
 versus impares ad formam — — — — —, pares — — — — — redigere
 frustra conatus sum

2

920 Pap. R. Univ. Milano i (1937) n. 7 pp. 10-11 (saec. iii a.C.)

fr. (a)		fr. (b)
vac.	vac.	
]	σμκρ[	εἰσκυπ[
]θην	τανσφ[	ι....[
]οις	πολλα[	τ[
]	4 πριγγα[	ωγ[
]οι	πολλαιρ[	vac.
].	τωνσφω[	
]	ωδαμελ[	
]	8 χει[	
]	Ξ γοργ[	

accentus, sim., in pap. nulli aeolicum esse coniecit ed. pr.; ne hoc quidem
 certum

3

- 921 P. Argentorat. inv. gr. 1406-9 ed. Snell *Herm.* Einzelschr. v
(1937) 98 seqq. (saec. ii p.C.)

(a)

1406 fragmenta minora novem, inter quae

]ερσ[
]..ρ....ψ[
]νος εὐτυχία
]εις
· · · · ·

(b)

1407-8 columnarum quattuor conexarum fragmenta

col. ii

col. iv

6 .[.....]ρμ.ο.[
νο[.....]στ..[
ἀθάνατος νιφ.[
αιον ρρ.....σσ.[
10 τ.[...]σδιογ.....γ[
[...].σ..ο.[
[...].[
[...].να[
[...].ατταλ..β[
15 [...].υμν...[
[...].υρ...[
⌊ TIMO[
σταδιε[ι.
δ[.]δ[
20 αρχαι.[
· · ·

· · · · ·
]....[
θ[]..[
[.....]..φ[
...ουμα..γονομα
5 αδ[.]..ως ἐφάνης
δυσε[.]..τοκτιμω
α[
κα[
αγα[
10 ..[...].μόρω ψυχῆς
δ[]αι
[
δ[
θ[
15 ⌊ []H
σ[]..μ
θ[
συνος δρόμον
....λε[.]ο
20 .[
ε[
.[
· · ·

col. iii

]ορημι
].μονος
].σηριον
].νοαγ...λσαια
 5]ζειω

accentus in Π: 1408 col. iv 5 φὰν

col. v

α[]ο[.....]α
 αλλο[.....]...τοδιον
 πι.[]
 5 μισ[.....]μναγιον
 θυμο[]
 ..[]...
 κελ[]
 β...[]
[.....]δομος
 10 χ.....[.....]ν
 ..οτ[.....]νισπου.[
]N
].Υ[.]ΟΣ
 φ.ρ.....ον
 15 ...]ν[.....]ηρο[]
 ...]α...δ[...]γ[...]νιης
 []
 αγλη...ωσ[...].ιο.μβα
 φθ[.....[.....]...μενος
 20 φόβος λα[.....]...εις
 καθ' ήμέω[ν...].σοι
 εὐμεμπτο[.....]αγμανα
 φ...μεν[.....]μ.

(c)

1409 columnarum trium fragmenta: coll. i, iii, vestigia minima
col. ii

Ξ IEP[Ω
]..[
].υπνο[
]..[
 5 θ..τα ...ίτ...να.....ανσδ[
 []ζοφθωμα
 δα[]λ[]σ

accentus in Π: 1409 col. ii 5 ιτ
 carminum tituli litt. maioribus impressi
 Simonidis ἐπινίκους δρομέσιν adscripsit Snell; dubitant Pfeiffer *Callim.* i Addenda
 p. 508, Lobel *P.Oxy.* xxv (1959) p. 45 n. 2

4

922 P.Oxy. iv (1904) n. 660 pp. 61–62 (saec. i p.C. fin. vel ii init.)
col. init.

	fr. (a)	fr. (b)
	[...][...]χεοδ[...][...]ν ἀπείρατ[	]ον ἔσσεσθ[αι
	ξας· ἰὲ παιῆον ἀναρσίων τ[	]άμμορον [
	οἰστών δούρων τε σιδαρο[	]μων φα[
	βρίσει νέας αἰθέων μάλις[τ	]·χοων δ[
5	ἦ πόλεμόνδε κορυσσομε[	]ωμενοι[
	θεσπεσίας δ' ἀπὸ κνίσας μ[	]ομενο[
	κ[.....] πολλάκις πυθοιτ[	
	ἀ μὲν ταῦτ' αἰόισα γνάμψε[	
	έσσομ[έ]νου δ' ὑέος οὐ μέλλε[.	
10	[ιέ] παιᾶσ[ι]ν· συν αἱιοι τριτα[	
	[ιέ] παιᾶσιν α. χεν. ουλα.[	
	[..]ος· αὐτίκα δὲ σκοπιᾶς οἱ [	
	[..]γτο μεταχρόνιαι . [	
	[..]νοντι . γᾶν ἐρατὰν [	

- 15 [ι]ε]παίαν δ' ἄρα νύκτα κ[
[μα]ρτυράμεναι δ[.]κ[
[.]ας· ἰὲ πα[ι]ῆο]ν· [.
[.]ω πρω[]έ[
[.]ν στολ[
20 [.]ονα[
[.]βροτο[
[.]χρύσ[
[.]αιοδ[
[.]ακυν[
25 [.]ος· ἰὲ [παι-

omnia suppl. ed. pr.
accentus, sim., in Π: 1 πείρᾱ 2 ξας· άμμ 3 δού δᾱρ 4 βρῖ
νέας αἰθ μᾶλ 5 ἡ 6 ἀπο 8 ᾱ· ταυτ' αἰ 9 δ' 10 -σ[ι]ν·
12]ος· αἰ 15 παίαν 17]ας· ἰεπα[ι]ῆο]ν· 18]ε[22 χρύ
25]ος· ἰε[
irr. (a), (b) quo distent intervallo incertum; vid. ed. pr.
5 κορυσοσμε[ν- (ed. pr.) veri sim. 7 π[vel π[: itaque Πυθοῖ vel πύθοιτ[
possis 8 γνάμψε[ed. pr. 11 αυχενι, ου vel αυχενα, ου possis

5

923 P.Tebt. iii 1 (1933) n. 691 pp. 2-3 (saec. iii a.C. fin.)

-]
].αχνε,ων μένει αὔρας ἐπηγλαῖσμένον []σιδ.οις
]ιος τρέφει φιλάνθεμα γάπαν ὥς δωματα[
].ερεύγματι κουφήρει θεὰ νυμφᾶν θαλάμους ἐπιπεπτ[
].ν ἄλλοτρίοις δ' οὐ μίγνυνται μοῦσαν ἀρούραις μας
5].αφ.... καὶ λήγετε μοῦσαν ἀκοαῖσι παρασχεῖν φημι
]ταγε

fin. col.

accentus, sim., in Π nulli
1 ἐπιγλαεισμ- Π fin. fort.]σιανοις 2 fort.]νος vel φιλ' ἄν- post
νάπαν (vel ναπᾶν) spat. latius vac. ὥς δωμ. fort. schol. pars 2, 3: ver-
sibus 1, 4, 5 marg. dext. nihil deest; incertum an de vv. 2, 3 idem constet
3].ερ εὔγματι possis fort. θαλάμους ἐπι dividendum 4 ἄλλοτρίαις coni.
ed. pr. 4, 5 fin. μας, φημι non intelleguntur: de coniunctione <β>λάσφημι
dubitanter cogitat ed. pr. an Φήμι / [δύσ]τανε? vel φημι ε-?

924 P.Oxy. xxiv (1957) n. 2395 pp. 87 seqq. (saec. iii p.C. p. pr.)

fr. 1

]υμῶι [
]αῖ βίαι χ.[
]δυσφορέω[
].[]δ' ό.[
 5 ο]ὑδεσηλ[...].ν.[
 εἰπε δὲ τοῦτο.[
 ἄ]χομα[ι] θυμὸν ζ..[
 α]υτόματον τ[
 ἐραννὰν ἐπι .[
 10 ὀρικοίτας Κένταυρος
 αἰτεῖ δέ με παῖδατα[
 ἐθέλων ἄγεσθαι [
 πρὸς Μαλέαν· ἐμοὶ δ' [
 ἀέκοντι δ[ε] πικροτε[ρ-
 15 .ασεπιτ λά[.]αιμέγᾱ[
 αλλασεγ[...].όντ' .[
 ὡς ὄφελ[.] .αμυμ[

omnia suppl. e.p. exceptis 5, 14 accedit fr. 2]υσις, col. fin. ut vid.
 accentus, sim., 2] 4 δ' ό II αἰτεῖδέμεπαί 12 άγ
 13 μᾶλέαν· ἐμοὶ δ' 15, 16 sic
 6 seqq. erat huiusmodi sententia (versibus aliter divis): εἰπε δὲ τοῦτο πατὴρ
 βαρέα στενάχων· | ἄχομαι θυμὸν ζαμενεὶ περὶ λύπαι· | αὐτόματόν τοι Θεσσαλίᾳθεν
 ἐραννὰν | ἐπὶ δαῖτα μολὼν ὀρικοίτας | Κένταυρος ἀτάσθαλα βάζει· | αἰτεῖ δέ με παῖδα
 τανίσφυρον εὐναίαν ἐθέλων ἄγεσθαι | πρὸς Μαλέαν· ἐμοὶ δ' ἀποθύμα γίνεται· ||
 ἀέκοντι δὲ πικρότερον καταπειλεῖ | [] μέγ' ἀάσθης· | ἀλλά σ' ἐγὼ . . .
 1 θ]υμῶι e.p. 4 ω in ό corr. 5 vel δος 9 λ[, etiam δ[possis
 15 init. κ credideris inter τ et λ spatium vac. λά[.] II .] 17 ἀμύμων,
 -ονα, sim. col. fin.
 Bacchylidis fragmentis inclusit Snell (ed. octav., fr. 66)

7 (Timoth. fr. 3 D.)

- 925 L = P.Hibeh, Mus. Brit. inv. n. 693 prim. ed. Grenfell & Hunt *Greek Papyri* ser. ii (1897) n. viii p. 18; Milne *Catal. G. Lit. Pap. Brit. Mus.* (1927) n. 49 p. 37; denuo ed. Gerhard una cum eiusdem p. fragmentis H = *Veröffentlichungen aus den badi-schen Papyrus-Sammlungen* vi, *Griechische Papyri: Urkunden und literarische Texte aus der Papyrus-Sammlung der Uni-versitätsbibliothek Heidelberg* (1938) n. 178 p. 26 seqq.; 280-240 a.C. accentus, sim., nulli

(a)

L 1

. . .]ειδμ[
 φ]αεσφόρ[ο]ν ἀελ[ίου] δρόμον εν[
 ἐ]πὶ νέρτερον αὐγὴν νυκτ[
]ερισμ' ἀντεφαε[]. νεκ[
 5] τέκνον ὦ τέκνον ε[.]. .[
].λλα τας Δαρδαν[
]υγοτατεδεα[
 col. fin.

2 φαεσφόρον suppl. G.-H., ἀελίου Milne 4 scriptum est φαε (Milne)
 non φλε (e.p.) post φαε, lacuna unius litt. latioris vel duarum quarum una ε; [ε] Milne, sed spatio nequaquam sufficit ante νεκ, ν veri sim. sed etiam αι
 credo legi posse; fort. igitur ἀντέφαε [κ]αι νεκ[6]αλλα vel]ελλα possis

(b)

L 2

. . .]μμέλεος δ[.]ο[.] .[
]κφυγον ἀλκα[
]ατα μὲν σκοτεα[
]αισδε ποτμό[
 5]αρμενος ὠλε[
]ταστορέσας β[
 κ]εδρινὸν π[.
]αποσφαλτ[
].σι υπε[.]. .[
 col. fin.

7 suppl. G.-H. πα[possis 9 υπεν[edd., υπερμ[mihi visus sum di-
 spicere (e.g. ὑπὲρ μ[όρον)

(c)

H 1 col. 1

].ορα..[.][.][.][.][.][.][.]
]μπροχέω λόγοις ἐμῶν
].αμοις οἶδα γὰρ ὥς πα[
 5]υ κυαναυγέος εἶ ἄγε[ι]ν
] Κίρκασεν.[.]μεξ.[...].
]σεη δὲ τάφου στηρίγματι
] τέκνων ἰκέτας προχέων
]πω οἱ μὲν βαθύπορον α[
 10]υδέγμονα παι[.]ν
].αστε[.]χας παθέων[
].ρασδ.αιιδ' ἤγειρον[
]γη μυχὸν αἰλο[.
]ηραιαιηδενεα
 15]θεοι
]μεναψυχα
].ιδα

10 πολ]υ- (e.p.) veri sim.

14]ηρ, αἰαῖ vel γ]ηραιαί? ψυχά,]μεν ἄψυχα?

11 τε [τύ]χας Diehl

ἥδὲ potius quam ἡ δέ?

13 αἰδου[Diehl

16]μεν ἄ ψυχά,]μένα

(d)

H 1 col. 2

πολυπλάνηταδ[
 ἀπαται δολιμήτας δ[
 κτονα πῆμαῖτα δ[
 οδεμε λυγρὰ κώλυσεναλ[
 5 ὥς ἀνὰ κύματα πόντια[
 ροις ἀλαλημένος ἤλυ[
 οσ...νας ὑψιτύπου π[
 β[....]ε κρατεραυγέσι γορ[
 [...]ατόπνευστος αὔρα [
 10 [...]ηδ' ὑποερείφθη γ.[
 [...].ἐπνευσε νεκνοπο..[

[μ]ἄτερ ἐμὰ θάμα το[
 [ᾶ]λλ' ἄγε μοι τόδε τ[
 [.]νομοι ἐννεπενδα[
 15 [...]εασυσταθανατ[

2 fort. δολο- vel δολιο- scribendum (e.p.)
 8 fort. γορ[γ- (e.p.) 9 compositum ut vid.
 (e.p.) 14 κεί]νό μοι Diehl

6 ἤλυθ- veri sim. (e.p.)
 10 γυ[possis 11 -πομπ[?

(e)

H 2 col. 1

].νεοῖτεατε διαμέτρου
]αδεπω .αχιρι.τιαδ.
]ροσηβαγ.μ. .νει.δολιχ.[
]ηρ τις σοι .εφα . . . να ἀμφέβαλεν
 5 σ]ὺν ναῖ μελαίρῃ πλαγχθεῖς κατα
]. . ναις ἀνέμοις μα . . . ταις τε ἐμοῖσιν
]και λίφ' ἐκὼν . . ρ τις σοι κα ὄφρων
]. . . ελιπον . ματερ ρανγγ.ο
]νας καὶ Εὐμενιδᾶν ε . . ω . . . ὑπὸ ζοφον δ' ἄερό-
 10 [εντος]σμον.μύθων ὄρμαν . . . ε τάδε δὴ πολυαῖν' 'Ο[δυσ]σεῦ
].δύματα καὶ φθιμένων βασιλῆα πανδ[οκέα]
]μεν προφυγῶν θάνατον θρασυαίγιδα τ[. . . .]αν
] δι' ἀπείρονα κύ[μα]τα θε[. . . .]ασογκαιε[. . . .]υμα
]. . . [. . .]ουσασπ[. . . .]ωοντ[. . . .]σλατα[. . .]σει οὔτε
 15]ανδιελε[. . . .]λωποσσιμ.ιαιαι[. . .]ἐξαῖσσω
]μυχον ημ[.] πείρασιν ἄντρον ἀραιεγ[
]ου λώβαν τα[.] οὐκ εἶδον οὐδ' ἐδόκευσα νόωι
]εῖς εὐεριστα[.]ει θαλερὰν φρένα ἐδρέψατο
]δρν . . [.] . σων δι[. . .]ώματος
 20]οι . βαθυπόλωμ μελα-
]τος συνθεῖς κλίμακα
]αδωραε . . . [. . . .]ιν

omnia suppl. e.p. lectio multis in locis difficillima
 1 δι' ἀμέτρου potius quam διὰ μέτρου. 3 ξνει e.p. (idem)]ρος ἦβαν divisit,
 satis audacter) 7 καρτερόφρων Diehl 8 ἐλιπον ὦ μάτερ possis (e.p.)
 11 βασιλη, sup. η scr. α 13 ὄγ και? 15 obscurum: ποσσί μοι αἰαί Diehl,
 vix recte 19 δι[ᾶ σ]ώμ- e.p. 22 sup. αε . . . scr. απο γαρ eundem esse
 versum ac Timoth. fr. 18 recte negavit e.p.

(f)

H 2 col. 2

. . . .
 α[
 .[
 .[
 ακεμ[
 5 ψυχα[
 εκπρο[
 αμμι.[

 τοισι[
 επηλ[
 10 φαμεν[
 ιστα[
 [.]τον[
 [.]θραε[
 αυτ.[
 15 π...[
 [
 [
 [
 υ[
 20 πε[
 ε[

7 coronis, unius v. spat. vac.

20 paragraphus

de Ulixē manifesto agitur, ut vid. in regionibus infernis versato. ad Timothei 'Odysseam' referunt Gerhard alii, sed Elpenoris Scyllae Cyclopi in textu mentio nulla (H 1 col. 1 v. 1 'Ελπήνορα supplere voluit Gerhard; vid. etiam H 2 col. 1 v. 22 supra adnot.)

8 (chor. adesp. 36–40 D.)

- 926 P.Oxy. i (1898) n. 9 p. 14 seqq. (ex Aristoxeni *Rhythmicis* ut vid. ; Π saec. iii p.C., carminum eclogae saec. v/iv a.C.)

col. ii 7 seqq. ἔσται δὲ τὸ σχῆμα τοῦ ποδὸς δι' οὗ ἡ ῥυθμοποιεῖα πορεύσεται τὸ εἰς ἱάμβον, οἶον·

- (a) ἔνθα δὴ ποικίλων ἀνθέων ἄμβροτοι λείμακες
βαθύσκιον παρ' ἄλσος ἀβροπαρθένους
εὐιώτας χοροὺς ἀγκάλαις δέχονται.

ἐν τούτῳ γὰρ οἱ τε πρῶτοι πέντε πόδες οὕτω κέχρηται τῇ λέξει καὶ
πάλιν ὕστεροι τρεῖς. καί·

- (b) ὅστις εὐθυμίῃ καὶ χοροῖς ἥδεται.

. . . col. iii 1 seqq. κατὰ δὲ τὰ τῆς ῥυθμοποιίας σχήματα παραλ-
λάττει ἐν τῷ·

- (c) φίλιον ὦραιοις ἀγάπημα, θνατοῖσις ἀνάπαιμα μόχθων.
ἐστὶ δὲ που καὶ ξυνεχεῖς ἐπὶ τρεῖς·

- (d) φέρτατον δαίμον' ἀγνῶς τέκος
ματέρος, ἂν Κᾶδμος ἐγέννασέ ποτ' ἐν
ταῖς πολυόλβοισι Θήβαις.

χρήσαιτο δ' ἂν καὶ ὁ ἱάμβος τῇ αὐτῇ ταύτῃ λέξει, ἀφυέστερον δὲ
τοῦ βακχείου. τὸ γὰρ μονόχρονον οἰκειότερον τοῦ τροχαϊκοῦ ἢ τοῦ
ἱάμβου, οἶον ἐν τῷ·

- (e) βᾶτε βᾶτε κείθεν, αἱ δ'
ἔς τὸ πρόσθεν ὁρόμεναι.
τίς ποθ' ἂ νεᾶνις; ὥς
εὐπρεπῆς νιν ἀμφέπει·

τρεῖς πόδας διαλείπουσιν αἱ ξυνζυγαίαι ὥστε περιοδῶδές τι γί-
γνεσθα[ι . . .

(a) 1 λιμακες Π

(c) φίλον Π, correxi

(d) 3 -ολβ'οισ[[ιν]] Π, et fort. -ολβίοισι legendum

(e) 1 ἐς: εἰς Π 2 ποθε in ποθα corr. Π

vid. Coll. Alex. p. 192 seq. Powell

9

927 *Griechische Papyri, Hamburg* 1954 n. 128 (Π c. 250 a.C.:? =
Theophrast. π. λέξ. i) p. 38 ed. Snell

- v. 49 χρυσὸς αἰγλήεις
v. 55 βοτρυοκαρποτόκος
v. 56 ἀστερομαρμαροφεγγής

49 cf. Bergkii coniecturam ad fr. adesp. 70. 1 infra 55-56 dithyrambicis ad-
scripsit e.p.

- 928 P.Hibeh ii (1955) n. 1 p. 1 seqq. ed. Turner (c. 270–230 a.C.)

onomastici fragmentum epitheta composita exhibet. plus triginta nova, quorum pars maxima ex epicis et tragicis sumpta, non nulla fortasse Pindaro vel Bacchylidi adscribenda; omnino incertum unde excerpta sint ἀλογενέτωρ δαιτόποινος ἐτυμόγλωσσος -μαντις -φανος -φάς καμψίγοννος -χείρ κυανόθειραι μιλοπάραος σιδηροπέρεσης φοινικόπαραος alia

11 (chor. adesp. 41–48 D.)

- 929 *Mitteilungen aus der Papyrussammlung der Nationalbibliothek in Wien (Papyrus Erzherzog Rainer)* n.s. 1 (1932): *Griechische literarische Papyri* I xxii p. 136 seqq. Oellacher

P. Graec. Vindob. 19996 a, b: de dithyrambicis saec. v̄/iv agitur;
a I col. 4. 1–2 Μελανιππί[δη]ν, 5 Τε[λέστης]?, a II col. 4 ὁ δὲ
[Φιλόξ]ενος?

- (a) a I col. 3. 2–6

μέλος μαλα[κὸν ἢ] γέιτο πολ[λ]αχοῦ μὲν ἀποφαίνει[σ]θαι, μάλιστα
δ' ἐν τῷ·

τίς ἄρα λύσσα νῶι τιν' ὑφαί[

- (b) a II col. 2

ἀναβόασον αὐτῶι·

Διόνυσον α[.]σομεν

ἱεραῖς ἐν ἀμέρα[ι]ς

δώδεκα μῆνας ἀπόντα·

5 πάρα δ' ὥρα, πάντα δ' ἄνθη

- (c) a II col. 3

Ζ[ε]ῦς μὲν ἐπέβρεμε βάρβαρα βρονταῖ,

γᾶν δ' ἐτίναξε Ποσειδᾶν

χρυσεόδοντι τριαίνει

(d) a II col. 5

...] φύετο[.]α.[] καρπῶι
 ἀγ[ν]ὰ δρῦς·
 φ[ύ]ετο στάχυσ ἄμμιγα κριθαῖς
 πασπερμεί,
 5 ἄνθει καὶ λευκοχίτων
 ἄμ[ε]α ζειὰ κυανότρι[χ]-

(e) b I col. 1

Ἄ]μμωνος α[.]εθλ[.]·
 ...]έβα τηλωπὸν ἰδρυθεῖς
 ἀ[νύδ]ρου Λιβύας
 ἀσπάσιος πορὶ λειμῶ-
 νων τέρεν' ἄν[θ]εα τεύρας
 5 σῶμ' ἀκαμάτου [

(f) b I col. 2

]οῦ
 νύμφαν φοινικοπ[τέρ]υγα·
 κράτει δ' ὑπὸ γᾶς θέτο βριαρὸν
 τέκνον μαστοῖς Ἄρεως πεφρι-
 κὸς πα[ί]δευμ' ἀτυχίας

(g) b II col. 1

]ε μαλακόμματος ὕπ-
 νος [γ]υῖα περὶ πάντα βαλῶν,
 ὥσει μάτηρ παῖδ' ἀγαπα-
 τ]ὸν χρόνιον ἰδοῦσα φίλῳι
 5 κ]όλπῳι πτέρυγας ἀμφέβαλεν

(h) b II col. 2

ὄμματα κλήσας ἐν δι[]
 ταις ἄρκυσιν ἤδη βιο[]
 δεσμοῖς ἐνέχηι.

- (b) 2 ἀ[ε]σομεν dubitanter e.p., idem etiam ἀύσομεν 3 an ἀμέραισι?
 4 vel ἄχοντα 5 ita in adnot., πάρα δῶρα in textu e.p.
 (c) 1 vel βαρβαραβρονταῖ
 (d) 1 σ[τ]αχ[] tentavit e.p.
 (e) vv. divisio incerta 2 ἐπ]έβα e.p.
 (f) vv. divisio incerta 3 κράτει suspectum fort. βριαροῦ debuit
 (g) 1 ἦλθεν δ]ε suppl. Croenert
 (h) vv. ita in columnā divisi

12 (chor. adesp. 50 D.)

930 *Mitteilungen aus der Papyrussammlung der Nationalbibliothek in Wien (Papyrus Erzherzog Rainer)* n.s. iii (1939) n. xviii p. 26
= P. Gr. Vindob. 29774 ed. Oellacher; saec. ii/iii p.C.

ἐμῖ· ἀνατοδωριον δ[
μα· τα παῖδων μεν· ρπ[
θλίαν ἐκεῖνος ἐμω[
πων καὶ θρῆνος αὐ[
5 τέκνων [
τόδε μὲν Σκυθικῶν [
γάμων εἰμεδωρ[
κλείω δόμον θ[
θ...οσφρ[
10]τι· σιω[
]θορ[
· · ·

accentus suppl. e.p.

1 vocc. divisio incerta ατο ex ετο corr. ut vid.

3 ἀ]θλίαν (e.p.)

4 vel τ[· ρ[5 post τέκνων vacat 7 ι in correctione ut vid.; fort. pro

εσ 8 post μον spatiolum vac.

de choro tragico Oellacher, de monodia lyrica cogitat Maas

13 (chor. adesp. 49 D.)

931 Ibid. n. xix p. 26 seqq. = P. Gr. Vindob. 29819; saec. ii/iii p.C.

(i) recto (inter (a) et (b) paucae desunt litterae)

(a)

(b)

	]..[		
	]ητ[. . . .]ωραιο, καπα[		]βερρασεδρα[
	]τ[. . . .]εμονακεχ[. . .]ωψ[		ά]γγελον εύ[
	]] ν ὀρεσιβ[α]κχ[		] < litt. vestigia incertissima >
5	]ινδι[.] '[.] . . . κισχροον ενδι[		]ν άφελη μον[
	]ος <u>B</u>		] [
	]φυ[.]σεν.[		]δρόμημα κου[. . .]ν Άρκαδ[
			]νον κρατουμένην άλλη[
			]ην χειμέροις φέρων ὄρι[
10			]ομορον τύπον δρακαίνης γόνον
			]ραν καταντία βοτ' λασίωι φοινίαν βαλλ[
			]ν μανείσαν άλλην 'Ινώ δυσω[
			]Νυκτέως τήν παιδάκρυτον [
			]χ ^η στρα

col. fin.

accentus suppl. e.p.

2 ὠραιός Καπα[νείς (vel cas. obliquum) suppl. e.p. φ]οβερα(s) possis. 3 vel
 μοναισεχ (e.p.; idem -να κεχολωμ[tentavit) suppl. e.p. 4 suppl. e.p.
 5 πολ]λάκις χρόον e.p.: de forma χρόον vid. Hdn. II 667. 12 L., sed hic ut alibi
 lectio mihi incerta videtur; fort. compositum, ἰόχροον vel -ιόχροον άφέληι?
 6 χορ-, έπωιδ-, αντίστροφ-? (e.p.) 7 κοῦ[φο]ν Radermacher, κοῦ[ρω]ν e.p.
 11 -σιω Π 12 ἰνω Π fort. δυσω[νυμ- (e.p.) 13 post πανδ. spatiolum
 vac. 14 Κλυταιμ]νη- (vel Κλυται]μη-?) negat e.p., qui ὀρ]χ- suppl.
 trag. an dithyr. incertum

(ii) verso

vv. 17 vestigia minima miserrima; mentione digna tantum
 11 γι]γάντων?, 12 ταυρο[, 13 -γα κυκλώ[

932 *Mitt. d. deutschen Archäol. Inst., Athen. Abt.* 67 (1942: prim. ed. 1952) 159 seq. n. 333 Tab. 21. 2 ed. Peek

.....]σε[
(.)]δωτατ[
(.)]ρεοχμᾶν κα[
(.)σ]τείβοισα ποδ[
 5]α Καλλιόπας ανε[
]δια μελέτα πεδ' αειτ.[
 ...].νον ἔχοισα πόνον καμψε[
 ἦτ]ορ ὄμωσ· [
 οὔ]τι γὰρ εὐπαλές ἐστι· Δατις τ' ἀγα.[
 10 οἷ]δε παθῶν [
 καὶ χώρα Ἀχαιμενιδᾶν μεγαλαύχων [

omnia suppl. e.p. 4 ποδ[tabula: πόδε[σαι Peek 6 fort. μοιρι]δία,
 coll. S. Phil. 196 [: h.v. pars inf., ρ credideris 7 fort. τερ]τηνόν 9 [:
 σ veri simill., etiam ν possis (Peek) 10-11 paragraphus incisa
 vid. J. Pouilloux *La Forteresse de Rhamnonte* 160 seq.; A. E. Raubitschek
Charites: Stud. zur Altertumswiss. p. 238 marmor Pentelicum Rhamnunte (vel,
 quod vix credibile, Sunio) repertum inscr. saec. i p.C. ut vid., sed cum carmen
 victoriam Marathoniam celebret, illo tempore scriptum esse coniecero dialectus
 lyrica quae vocatur communis metrum incertum: lyricum arguit dialectus,
 quamvis in dact. hexam. quadrent omnes excepto v. 8 (v. 3 νεοχμᾶν possis; fin.
 οὔ]τι γὰρ εὐπαλές ἐστι· Δατις τ' ἀγα. [— — —]/ οἷ]δε παθῶν καὶ χώρα Ἀχ. μεγ. possis,
 sed obstant neglecta paragraphus et scansio Δατις vix credibilis)

15 (II vi p. 108 seq. D.)

- 933 Inscr. Erythraeam primus ed. Wilamowitz *Nordionische Steine* (*Abh. d. königl. preuss. Akad. d. Wiss.* 1909) 37 seqq.

οσοι δὲ ἐγκατακοιμηθέντες θυσίην ἀποδιδῶσι τῷ Ἀσκληπιῷ καὶ τῷ Ἀπόλλωνι ἢ ἐδξάμενοι θυσίην ἀποδιδῶσιν, ὅταν τὴν ἱρὴν μοῖραν ἐπιθῇ, παιωνίζειν πρῶτον περὶ τὸν βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τόνδε τὸν παιῶνα ἐστρίς·

ἰὴ Παιών, ὦ, ἰὴ Παιών (ter repet.)

[ὦ] ἄναξ Ἀπολλων φείδεο κούρων

φείδεο

sequuntur fragmenta minora ex quibus digna quae verborum indici addantur haec seligo :

χοροί, μάκαιρα, [Πα]ιὰν Ἀπόλλω[ν], χ]ρυσηλακα[τ, θεᾶι, ἐοκάρπου, ὦραι, αὐτίκα χερ[σίν?, ἰὴ ἰὴ Παιάν,]τειλας Ἀπολ[λ-, Δ]ελφοῖς (dub.), ἰὲ Παιάν

inscriptum est 380-360 a.C. sequitur Paean qui vocatur Erythraeus vid. Powell *Coll. Alex.* p. 140, Diehl *Anth. Lyr. Gr.* II² vi 108 seq.

16 (ibid. p. 109 seqq. D.)

- 934 Anonymi paeanem Erythraeum primus ed. Wilamowitz *Nordionische Steine* (*Abh. d. königl. preuss. Akad. d. Wiss.* 1909) 42 seqq.

[Παιᾶνα κλυτὸ]μητιν αἰείσατε

[κούροι Λατοῖδαν Ἑκ]ατον,

ἰὲ Παιάν,

ὅς μέγα χάρ[μα βροτοῖσ]ιν ἐγείνατο

5 μιχθεῖς ἐμ φι[λότῃτι Κορ]ωνίδι

ἐν γαῖ τᾷ Φλεγυεῖαι,

disceptationes satis luculentas citant Powell *Coll. Alex.* (1925) 136 seqq.; Bülow *Xenia Bonnensia* (1929) 35 seqq.; Oliver *Hesperia* 5 (1936) 114 seqq.; Diehl *Anth. Lyr. Gr.* II² vi (1942) 109 seqq. videtur esse inscriptum carmen 380-360 a.C.; eiusdem leviter mutati exemplaria reperta sunt Ptolemaide Aegyptia (97 p.C.), Dio Macedoniae (saec. ii p.C., p. post.), Athenis (saec. ii/iii), unde lacunas in Erythraeo suppl. et errores corr. edd. vid. *Coll. Alex.* l.c. : pauca refero—

6 ἐν γαῖ om. Ptol., Di., fort. delendum (γαῖ primo Erythr., v add. man. recentior); τῇ Φλεγύῳ Di. recte ut vid. (modo τᾷ scribas)

- κεραυνὸν ἔβαλλε, καὶ
τὰ τύμπαν' ἐλάμβανε·
πέτρας διέρρησε, καὶ
τὰ τύμπαν' ἐλάμβανε.
15 Μάτηρ ἄπιθ' εἰς θεούς,
καὶ μὴ κατ' ὄρη πλαν[ῶ],
μὴ σ' ἢ χαροποὶ λέον-
τες ἢ πολιοὶ λύκοι
- καὶ οὐκ ἄπειμι εἰς θεούς,
20 ἄν μὴ τὰ μέρη λάβω,
τὸ μὲν ἥμισυ οὐρανῶ,
τὸ δ' ἥμισυ γαίας,
πόντῳ τὸ τρίτον μέρος
χοῦτως ἀπελεύσομαι.
25 χαῖρ' ὦ μεγάλα ἄνασ-
σα Μᾶτερ 'Ολύμπου.

vid. in primis Maas *Epid. Hymn.* (1933) 134 seqq. 7-8 funditus pessum
dati 7 fin. vix κόμαν, cacemphaton enim κόμην σύρειν (Ioh. Gaz. 1. 47, Christodor.
91 cit. Maas) 8 κατωρ- incuria de versu sup. repetitum 11 et 13 fort.
καὶ á (χά Wilam.) debuit 13 vid. LSJ s.v. ῥάσω 17 μὴ σε χαρ-
lapis, corr. Kalinka 18-19 incertum quot versus omiserit lapicida: μὴ (17)
κτλ. verbum desiderat, καὶ arguit Matris responsum in antecedentibus incohatum
19 absoni inter telesilleos cretici: emendantibus renituntur, nimirum quia incor-
rupti 21 fort. ὠρανῶ voluit, et fort. τῶρανῶ scribendum

mihi minime persuasit Paulus Maas quamvis egregia disceptatione Telesillae
carmen adscribens. equidem abhinc xxx annis lapidem sub dio marcescentem
situ squalentem offendi, miseritus fovi, apographo confecto invitis musei custodi-
bus reddidi: ex illo tempore usque in hunc diem causam inveni nullam quare
versiculi saeculo priori quam IV a.C. adscriberentur. metrum vetustiores
regulas minime olet (3 συναείσατ' |; 19 cretici inter telesilleos miserrimi; 21 τὸ
μὲν pro ancipite; 22 reizianus singularis. telesilleos κατὰ στίχον—nam strophas
non video—scribere potuit quivis, et scribebant non nulli; Maas l.c. 137). at-
ticissat v. 20 (ἄν pro εἰ κε vel αἰ κε) dialectus, alioquin communis lyrica. saeculo
quarto vixit opinor hic versiculorum artifex

18 (II v p. 145 D.)

936 IG IV i² 130 (Epidaur.)

ΠΑΝΙ

Πᾶνα τὸν νυμφαγέταν
 Ναῖδων μέλημ' αἰίδω,
 χρυσέων χορῶν ἄγαλμα,
 κωτίλας ἀνακτ[α μ]οῖσα(ς)
 5 εὐθρόου σύριγγος ευ[]
 ἔνθεον σειρήνα χεύει,
 ἐς μέλος δὲ κοῦφα βαίνων
 εὐσκίων πηδαὶ κατ' ἄντρων
 παμφνὲς νωμῶν δέμας
 10 εὐχόρευτος εὐπρόσωπος
 ἐμπρέπων ξανθῶι γενεΐωι.
 ἐς δ' Ὀλυμπον ἀστερωπὸν
 ἔρχεται πανωιδὸς ἀχῶ
 θεῶν Ὀλυμπίων ὄμιλον
 15 ἀμβρόται ραίνουσα μοῖσαι.
 χθῶν δὲ πᾶσα καὶ θάλασσα
 κίρναται τεὰν χάριν· σὺ
 γὰρ πέλεις ἔρεισμα πάντων,
 ὦ ἱὴ Πᾶν Πάν.

4 suppl. Hiller

εὐρών, εὐχειρ, εὐχος, alia)

5-6 fort. εὐ[τ' ἄν] . . . χεύει (displacent supplementa

6 χενη lapis, fort. recte

15 ραινοισαι lapis

carmen aetatis incertae: vid. in primis Maas *Epidaur. Hymn.* 130 seqq., qui saec. iv vel iii init. adscripsit

19 (II v p. 165 D.)

937 IG IV i² 129 (Epidaur.)

π]υριμηλ[...]
]ον Διὸς μεγίστου
]γον Βρόμιόν τε χορευτάν
]εῦμον
 5 ἡδ' Ἀσκληπιὸν ὑψιτέχναν

- δισσο]ούς τε καλεῖτε Διοσκούρους
 σεμνάς τε [Χάρ]ιτας εὐκλεεῖς τε Μοῖσας
 εὐμενεῖς τε Μοίρας
 'Ἡελιόν τ' ἀκάμαντα Σελήνην τε πλήθουσσαν,
 10 ἐν δὲ τὰ τεύρεα πάντα τά τ' οὐρανὸς ἔστεφάνωται.
 χαίρετε ἀθάνατοι πάντες θεοὶ αἰὲν ἔόντες
 ἀθάναταί τε θεαὶ καὶ σώιζετε τόνδ' Ἐπιδαύρου
 ναὸν ἐν εὐνομίαι πολυάνορι Ἑλλάνων,
 ἱεροκαλλίνικοι
 15 εὐμενεῖ σὺν ὄλβωι.

6 suppl. Wilam. 7 suppl. Hiller 9-10 = Hom. *Il.* 18. 484 seq.:
 'die Geschmacklosigkeit, mit der 9 f. die Homerverse eingefflickt sind, weist auf
 späthellenistische Zeit. Die lyrische Vorlage kann beträchtlich älter sein',
 Maas: mihi nequaquam persuasit; saec. iii vel ii miserulos versus adsignaverim

20

- 938 carminum melicorum fragmenta vasis inscripta perpauca
 mentione digna congressi: neque enim inter carmina melica
 numero, siquis operi suo autoschediasma quamvis elegans in-
 scribit, velut *Κλείμαχος μ' ἐποίησε κείμι κείνου* (vid. Beazley *JHS*
 52 (1932) 172 n.16); neque versus dactyl. hexam., iamb., sim.,
 inclusi.

consulendus imprimis Beazley *AJA* 31, 33, 39, 45, 54, 58:
 autoschediasmata videntur esse

- (a) *κάλει μ' ὅπως πίεσθε*
AJA 45 (1941) 593 seq. n.1: Anacreontis tempore scri-
 ptum; fort. iamb. dim. catal. voluit
 (b) *ὄρτην εἰς πανιωνίην*
AJA 31 (1927) 348 n. 9, cf. 33 (1929) 364: c. 500 a.C.; vers.
 glycon. suppl. Beazley; cf. Kretschmer *Gr. Vaseninschr.*
 90

accedunt etiam

- (c) *στησίχορον ὕμνον ἄγοισαι*
BSA 5 (1898/9) 64, inscr. in calice descripsit H. L. Lorimer

JHS 25 (1905) 120, tab. vi 5, vii 3, 4, 5. fort. -χόρων ὕμνων;
cf. *Pind. Pyth.* i 6

(d) θεοί· ἡερίων ἐπέων ἄρχομαι

Mus. Ital. ii 64 (Reinach *Répertoire* i 526; Kretschmer *Gr. Vaseninschr.* 93; Beazley, *Greek Vases in Poland* 8 seqq.; Edmonds *CQ* 16 (1922) 1 seqq.) 440–430 a.C.: tenet mulier libellum, adscriptum est Σαππῶς; libelli in partibus utrimque convolutis legitur sin. πτεροετα, dextra επεα; in planitie θεοι/ηερι/ων/επε/ων/αρχ/ομ/α.α/τ. . . /τ. /ν

(e) Μοῖσά μοι ἀμφὶ Σκάμανδρον ἐύρροον ἄρχομ' αἰεῖδεν.

Arch. Zeit. 1874 p. 1; Kretschmer *Gr. Vaseninschr.* 104; c. 480 a.C. = *adesp.* 30 A Bergk, Stes. 26 Diehl. tenet libellum ludi magister, scriptum est μοισαμοι/αφισκαμανδρον/ευρωναρχομαι/αιενδεν

(f) (i) ὦ Ζεῦ πάτερ, αἴθε πλούσιος γεν[οί]μαν

— — — — — — — — — — — ?

(ii) ἤδη μὲν ἤδη πλέον, παραβέβακεν ἤδη

— — — — — — — — — — — ?

Mon. dell' Instituto 2 tab. 44 g; Robert *Bild und Lied* (1881) 81 seqq.; *Anzeiger* 1927, 71 seqq.; Albizzati *tab.* 61; c. 510–500 a.C.

vid. etiam K. Friis Johansen *Arkæol. Kunsthist. Medd. Dan. Vid. Selsk.* 4. 2 (1959), *eine Dithyrambosaufführung* (crater, saec. V p. post.): praecinente auleta 'Amphilochos' carmen dithyrambicum ut videtur proferunt choreutae quinque quorum princeps Φρόνιχος nominatur

21 (Arion i B. et D.)

939 Aelian. *n.a.* xii 45, i 315 seq. Hercher

τὸ τῶν δελφίνων φύλον ὥς εἰσι φιλωιδοί τε καὶ φίλανλοι τεκμηριῶσαι ἱκανὸς καὶ Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος ἔκ τε τοῦ ἀγάλματος τοῦ ἐπὶ Ταινάρῳ καὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντος ἐπιγράμματος . . . ὕμνον δὲ χαριστήριον τῷ Ποσειδῶνι μάρτυρα τῆς τῶν δελφίνων φιλομουσίας οἰονεῖ καὶ τούτοις ζῳάγρια ἐκτίνων ὁ Ἀρίων ἔγραψε. καὶ ἔστιν ὁ ὕμνος οὗτος·

- ὑψιστε θεῶν
 πόντιε χρυσοτρίαινε Πόσειδον
 γαῖάοχε †έγκυμονάλμαν†·
 βραγχίους δὲ περί σε πλωτοὶ
- 5 θῆρες χορεύουσι κύκλῳ
 κούφοισι ποδῶν ρίμμασιν
 ἐλάφρ' ἀναπαλλόμενοι, σιμοὶ
 φριξάυχενες ὠκύδρομοι σκύλακες, φιλόμουσοι
 δελφῖνες, ἔναλα θρέμματα
- 10 κουρᾶν Νηρεΐδων θεᾶν,
 ἄς ἐγείνατ' Ἀμφιτρίτα·
 οἱ μ' εἰς Πέλοπος γᾶν
 ἐπὶ Ταιναρίαν ἄκτᾶν ἐπορεύσατε
 πλαζόμενον Σικελῶι ἐνὶ πόντῳ,
- 15 κυρτοῖσι νώτοις φορεῦντες,
 ἄλοκα Νηρεΐας πλακὸς
 τέμνοντες, ἀστιβῆ πόρον,
 φῶτες δόλιοι μ' ὥς ἀφ' ἀλιπλόου γλαφυρᾶς νεῶς
 εἰς οἶδμ' ἀλιπόρφυρον λίμνας ἔρριψαν.

An. Ox. Cramer (schol. Tzetz. *chil.*) iii 352. 9 καὶ τὸ (τῶι codd., correxi) ἐπὶ Ταινάρῳ ἐν χαλκῶι δελφῖνι Ἀρίονος αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ καὶ ὁ εἰς Ποσειδῶνα ὕμνος τοῦ ἀνδρός . . . τοῦ ὕμνου δὲ ἡ ἀρχὴ [[δὲ]] αὕτῃ ὑψιστε—ἀναπαλλόμενοι

lectiones Aelianas sec. ed. Ien. Jacobs 1832 ii 437 seq. dedi: Aeliani codd. M m a b c Vat.; g = v.l. in marg. ed. Gesn., modo ex a, modo ex m sumpta. Tzetz. codd. A et B. nugas neglexi (ex. grat. 2 χρυσοτρίμινε Tzetz. B, 14 ἰσκελῶι Ael. m, σκέλῳ a)

2 -τρίαινα coni. Hermann Ποσειδᾶν coni. Ahrens 3 γαῖη- omnes ἐγκυ-
 μονάλμαν Ael. cod. a, ἐγκυμον ἄλμαν g, κυμόναρχα b, κυμοναλ' Vat., ἐγκύμου ἄλμᾶς
 Tzetz.: ἐγκύμου' ἄν' ἄλμαν coni. Hermann, fort. recte 4 βραγχίους Hermann:
 -οι Ael. codd. except. b Vat. (-ιέ), -ια Tzetz. περὶ δὲ σε omnes, trans-
 posui 5 ἐν κύκλῳ Ael. codd. M a c 6 ριπάσμασιν Tzetz. A, ριάσμασιν B
 7 σιμοὶ Ael. codd. b Vat.: σεισιμοὶ rell. 9 ἐνάλια Ael. cod. b 10 νηρε-
 Ael. codd. m a: νηρη- rell. 13 ἐπορεύσατο Ael. codd. b Vat.; ἐπόρευσαν
 coni. Brunnck 15 fort. κυρτοῖς νώτοις φορεῦντες scripsi (nisi φορεύοντες
 coll. Hesych. s.v. praeferendum): χορεύοντες codd.; parum convenit ὀχέοντες
 quod coni. Brunnck, probant edd. recc. 18 μ' ὥς scripsi: ὥς με codd.
 19 ρίψαν codd., corr. Hermann
 carmen saec. iv a.C. ut videtur

22 (134 B.)

940 Aelian. *n.a.* xiv 14, i 348 Hercher

ἡ γε μὴν καλουμένη [[καὶ: secl. Reiske]] ὑπὸ τῶν ποιητῶν

κεμᾶς

δραμεῖν μὲν

ὠκίστη, θυέλλης δίκην,

ἰδεῖν δὲ ἄρα πυρρόθριξ καὶ λασιωτάτη.

δραμεῖν ὠκ., om. μὲν, codicum pars
cludendum

fort. etiam δραμεῖν poetae verbis in-

23 (Terpander 3 B., Carm. Pop. 49 D.)

941 Anal. Gramm. 6. 6 Keil

σπονδεῖος δ' ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ ῥυθμοῦ τοῦ ἐν ταῖς σπονδαῖς ἑπαυλου-
μένου· τε καὶ ἐπαιδομένου, οἶον·σπένδωμεν ταῖς Μνάμας παισὶν Μούσαις
καὶ τῷ μουσάρχῳ <τῷ> Λατοῦς νιέῃ.1 μνάμαις codd., corr. Keil
Λατῶς maluit Bergk
Terpandro adscripsit Bergk

Μωσ· hic et infra Bergk

2 τῷ addidi

24 (105 B., Alcm. 69 D.)

942 An. Ox. Cramer i 171-2 (epimerism. Hom.; cf. Hdn. II 261.
15 n. L.)σεσημείωται τὸ Πολύμνια ἐπὶ τούτου, καὶ τὸ κύριον καὶ τὸ
προσηγορικὸν ἐξέθλιψε τὸ ὕ·

Πολύμνια παντερπῆς κόρα,

Πολύμνιά τ' Οὐρανίη τε (Hes. *theog.* 78).

Alcmani adscripsit Blass

25 (76 B., mon. adesp. 4 D.)

- 943 An. Ox. Cramer i 413. 11 (epimerism. Hom.; cf. Hdn. I 180. 22 L.)
 ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ἧν οὐ γίνεται συγκριτικόν· ἔνθεν σημειοῦνται τὸ
 ναρκίσσου τερενώτερον.

26 (41 B., mon. adesp. 16 D.)

- 944 Ap. Dysc. *φρον.* 58 a, i 46 Schn.

καὶ ἔτι τὸ

μήτ' ἐμωυτᾶς
 μήτε κασιγνήτων πόδας ὠκέας
 τρύσης

διέσταλκεν δυσὶ περισπωμέναις· ἡδυνάτει γὰρ συντεθῆναι διὰ τὸ
 ἐπιφερόμενον ῥήμα.

1 μητεμ' ὠντας cod.: μήτ' ἐμοῦ (vel ἐμῶ) αὐτᾶς edd.
 suppl. Bergk

2 ὠκέας <ἵππως>

27 (67 B.)

- 945 Ap. Dysc. *adv.* 563, i 153 Schn. (= An. Bekker ii 563. 19)

βαρύνεται καὶ ὅσα ἐκ μεταλήψεώς ἐστι τῶν εἰς $\overline{\theta\epsilon\upsilon\iota}$, ὅπερ ἐστὶ παρ'
 Αἰολεῦσι καὶ Δωριεῦσι . . . ὅπισθεν ὀπισθα,

ὁ δ' ἐξύπισθα καστάθεις

accent. aeol. rest. Ahrens

28 (142 B., chor. adesp. 18 D.)

- 946 Apollon. Tyan. *ep. og'*, ap. *Philostrat.* i 365 Kayser

πατρίδος ἐσμέν πορρωτέρω σὺν δαίμονι, ἥδη δὲ τὰ τῆς πόλεως
 πράγματα ἐν νῶι ἐβαλόμην·

ὁδεύει
 Μοῖρα πρὸς τέλος ἀνδρῶν
 οἱ <τ> τὰν πρώταν λελόγχασι τιμάν.

3 suppl. Bergk 'ex lyrico vel tragico poeta', Bergk fort. anapaesti leviter
 detorti, e.g. Μοῖρα <δ> ὁδεύει πρὸς τέλος ἀνδρῶν / οἱ τὰν πρώταν λέλαχον τιμάν

29 (Simon. 60+46 B., Stes. 25 D.)

947 Aristeid. *or.* xxviii 66, ii 163 Keil

ὥστε ὦρα σοι σκώπτειν αὐτοὺς ὡς ἀδολέσχας τινὰς νεκροὺς καὶ οὐκ εἰδότας ἡσυχίαν ἄγειν. καὶτά σε ἀνὴρ τις Σίμωνιδεῖος ἀμείψεται· ὠνθρωπε κεῖσαι ζῶν ἔτι μᾶλλον τῶν ὑπὸ γῆς ἐκείνων. φέρε δὴ καὶ ταῦτα ἐξέτασον·

(a) ἡ Μοῦσα γὰρ οὐκ ἀπόρως γεύει τὸ παρὸν μόνον ἀλλ' ἐπέρχεται πάντα θεριζομένα.

ταῦτ' οὐ δοκεῖ σοι σαφῶς ὁ ποιητὴς ἐπαινῶν λέγειν ὡς γόνιμον καὶ πόριμον εἰς τὰ μέλη; τί δ' ἐπειδὴν λέγῃ·

(b) μή μοι καταπαύετ' ἐπεὶ περ ἤρξατο
τερπνοτάτων μελέων ὁ καλλιβόας πολύχορδος αὐλός;

ὠνθρωπε—ἐκείνων poetae adscr. Ursinus et Stephanus, probant edd. plurimi: obloquitur Wilam. SS 150 seq. n. 3; egomet haesito

(b) ἰ μοι AS: μου T, με QU
versus Stesichoro dubitanter adscr. Wilam. l.c.; Simonidi Ursinus, probavit Bergk, abiudicavit Boas *Sim. epigr.* 95

30 (102 B., Cydias 2 D.)

948 Ar. *Nub.* 967

ἢ τηλέπορόν τι βόαμα, ubi Schol. τὸ δὲ τηλέπορόν τι βόαμα (-ημα V), καὶ τοῦτο μέλους ἀρχή. φασὶ δὲ μὴ εὐρίσκεσθαι ὅτου ποτ' ἐστίν· ἐν γὰρ ἀποσπασματι ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ εὐρεῖν Ἀριστοφάνη. τινὲς δὲ φασὶ Κυδίδου (Κυδίου coni. Bernhardt) τινὸς Ἑρμιονέως·

τηλέπορόν τι βόαμα λύρας.

Suda s.v. τηλέπορον, iv 539 Adl. Ἀριστοφάνης· τηλέπορόν τι βόημα. οἶον ὀρθόν τι καὶ ὑψηλόν. ἐστὶ δὲ ἀρχὴ αἵματος. cf. Schol. Ar. *Nub.* Neapol. ed. Koster *Μνημος*. 6 (1953) 62 seq. τινὲς δὲ φασιν αὐτὸ Κυδύλου Ἑρμιονέως . . . Κυδίδου τοῦ Ἑρμιονέως κισθαρωιδοῦ. cf. Lamproclis fr. 1 testim.

de *Cydidē* consulendus Kroll *RE* xi 1 (1921) 109 seq.

31 (I29 B., Sappho 156 D.)

949 Aristot. *eth. Nicom.* vii 7. 3, 1149 b 15

ἡ δ' ἐπιθυμία καθάπερ τὴν Ἀφροδίτην φασίν·

δολοπλόκου γὰρ Κυπρογενοῦς

—
 -γενέος <πρόπολον> conl. Bergk, coll. Hesych. s.v. Κυπρογενέος; vid. libellum
 meum *Sappho & Alcaeus* (1955) p. 6

32 (Simon. 26^B B., II vi p. 171 D.)950 Aristot. *rhet.* iii 8. 1409 a 12, p. 194 seq. Roemer

ἐστὶν δὲ παιᾶνος δύο εἶδη ἀντικείμενα ἀλλήλοις, ὧν τὸ μὲν ἐν
 ἀρχῇ ἀρμόττει, ὥσπερ καὶ χρῶνται· οὗτος δ' ἐστὶν οὗ ἄρχει μὲν ἡ
 μακρά, τελευτῶσι δὲ τρεῖς βραχεῖαι·

(a) Δαλογενὲς εἴτε Λυκίαν < >

καὶ

(b) χρυσεοκόμα Ἑκατε παῖ Διός·

ἕτερος δ' ἐξ ἐναντίας, οὗ βραχεῖαι ἄρχουσιν τρεῖς, ἡ δὲ μακρὰ
 τελευταία·

(c) μετὰ δὲ γὰν ὕδατά τ' ὠκεανοῦ ἠφάνισε νύξ·

οὗτος δὲ τελευτὴν ποιεῖ, ἡ γὰρ βραχεῖα διὰ τὸ ἀτελὲς εἶναι ποιεῖ
 κολοβόν.

Schol. Aristot., An. Par. Cramer i 308. 4 δαλογενὲς . . . ἡ τε λυκί- . . . -αν καὶ . . .
 χρυσεοκό- . . . -μα Ἑκατε . . . παῖ διός. εἰς τε τὴν Ἀρτεμιν, ἡ καὶ τὴν Λυκίαν ἔχει, ὁ
 ὕμνος, εἰς τε τὸν Ἀπόλλω. μετὰ δὲ γὰν . . . ὕδατά τ' ὠ- . . . -κεανὸν ἡ- . . . -φάνισε νύξ

(a) εἴτε ex A^c Vict.: ἦτε ΘDE Ald., Schol. λυκία Q fort. <ἔχεις>

(b) -κόμας conl. Bergk

(c) ὠκεανὸν codd., corr. Bergk

(a), (b) perperam coniunxit Schol.

33 (127 B.)

- 951 Aristot.
- rhet.*
- iii 11. 1412 b–1413 a, p. 209 Roemer

εἰσὶν δὲ καὶ αἱ εἰκόνες . . . αἱ εὐδοκιμοῦσαι τρόπον τινὰ μεταφοραί·
αἰεὶ γὰρ ἐκ δυοῖν λέγονται, ὥσπερ ἡ ἀνάλογον μεταφορά, οἶον ἡ
ἀσπίς, φαμέν, ἐστὶ φιάλη Ἄρεως, καὶ τόξον

φόρμιγγς ἄχορδος

Demetr. *eloc.* 85, p. 23 Raderm. ὁ Θέογνις παρατίθεται τῷ τόξῳ φόρμιγγ' (τὸν
τοξοφόρμιγγα P, corr. Nauck) ἄχορδον, ἐπὶ τοῦ τῷ τόξῳ βάλλοντος, ubi Θέογνις
corruptum censet Bergk

34 (40 B., Alex. adesp. 8 D.)

- 952 Athen. xi 781 C (iii 16 Kaibel)

αὐτός γε μὴν ὁ Ζεὺς τῆς Ἡρακλέους γενέσεως ἄξιον ἡγεῖται δῶρον
Ἀλκμήνῃ δοθῆναι ποτήριον, ὅπερ Ἀμφιτρύωνι εἰκασθεὶς δίδωσιν·

ἀ δ' ὑποδεξαμένα θαήσαστο χρύσειον αἶψα ποτήριον

ποτήριον add. epitomator sec. Kaibel, qui 'versus est poetae Alexandrini'
nescio qua de causa scripsit; rectius iudicaverat Bergk ad loc.

cf. Athen. xi 474 F ἀρχαιότατον δ' ἐστὶ ποτήριον τὸ καρχήσιον, εἰ γὰρ ὁ Ζεὺς
ὁμλήσας Ἀλκμήνῃ ἐδωκε δῶρον αὐτὸ τῆς μίξεως; Pausan. v 18. 3

35 (Sappho 26 B., mon. adesp. 1 D.)

- 953 Athen. (om. E) xiii 599 D (praecedit Anacr. fr. 13; testis est Chamaeleon)

καὶ τὴν Σαπφῶν δὲ πρὸς αὐτὸν (scil. τὸν Ἀνακρέοντα) ταυτὰ φησιν
εἰπεῖν·

κείνον, ὦ χρυσόθρονε Μοῦσ', ἔνισπες
ὕμνον, ἐκ τῆς καλλιγύναικος ἐσθλᾶς
Τήϊος χώρας ὃν αἶειδε τερπνῶς
πρέσβυς ἀγαυός.

ὅτι δὲ οὐκ ἔστι Σαπφούς τοῦτο τὸ αἶσμα παντὶ που δῆλον.

1 κείνων . . . μοῦσα εἰσπες, 3 ὁ Τήϊος χώρας ὅς, 4 πρέσβυς ἀγλαός Athen., omnia
corr. Barnes

36 (80-81 B., Alcm. 70+41 D.)

954 Athen. (om. E) xiv 633 A

ὄθεν καὶ Πρατίνας φησί· Λάκων ὁ τέττιξ εὐτυχὸς εἰς χορόν.
(sequentia ex alio loco huc translata) διὸ καὶ οἱ ποιηταὶ διετέλουν
προσαγορεύοντες οὕτως τὰς ὠιδάς·

(a) γλυκυτάτων πρύτανιν ὕμνων

καὶ

(b) μέλεα μελιπτέρωτα Μουσῶν

(a) ὕμνων A, (b) μουσαν A, corr. Casaubon; idem (καὶ μέλεα·) μέλη πτερωτὰ conī.
(potius fortasse καὶ μέλη· μέλεα πτ.)

37 (Carm. Pop. 3 B., Alcm. 60 D.)

955 Athen. (om. E) xiv 636 C-D

περὶ ὧν φησι Δικαίαρχος ἐν τοῖς περὶ τοῦ τῆς Ἑλλάδος Βίου
ἐπιχωριάσαι φάσκων ποτὲ καθ' ὑπερβολὴν εἰς τὸ προσορχεῖσθαι τε
καὶ προσάδειν ταῖς γυναιξὶν ὄργανά τινα ποιά, ὧν ὅτε τις ἄπτοιο
τοῖς δακτύλοις ποιεῖν λιγυρόν ψόφον. δηλοῦσθαι δὲ ἐν τῷ τῆς
Ἀρτέμιδος αἵσματι, οὗ ἐστὶν ἀρχή·

Ἄρτεμι, σοὶ μέ†τι φρὴν ἐφίμερον

ὕμνον· νεναίτε ὄθεν

ἀδε τις ἀλλὰ χρυσοφania†

κρέμβαλα χαλκοπάραια χερσίν

1 <ἐφίμειν> ἐφίμερον conī. Wilam. 2 νεναίτε ὄθεν: ὑφαινόμεναι conī. Bergk,
θεόθεν Hiller et Crusius 3 α<ίρε> δέ τις καλὰ χρυσ., sim., possis -φάνενα
conī. Bergk 4 -πάραια (-παρὰ cod.) Schweighaeuser 'carmen fortasse
Alcmanis' frustra Kaibel

38 (103 B., chor. adesp. 21 D.)

956 Bacchius *isagoga* fin., p. 316 Jan

δέκατος δὲ ἐνόπλιος ἐξ ἰάμβου καὶ ἡγεμόνος καὶ χορείου καὶ
ἰάμβου, οἶον·

ὁ τὸν πίτυος στέφανον

39 (Anacr. 72^B B., 64 D.)

- 957 Choerob. in Hephaest. ii
- de synecph.*
- , p. 209 Consbr.

ὁ δ' Ἑλιδωρός φησιν ἐν τῇ εἰσαγωγῇ ὅτι καὶ τρεῖς εἰς μίαν
συνεκφωνοῦνται συλλαβαί, ὡς τὸ διπενθημιμερές τοῦτο [[οῖονεῖ]] τὸ
δοκοῦν εἶναι ἐλεγείον·

Ἀστερίς, οὔτε σ' ἐγὼ φιλέω οὔτ' Ἀπελλῆς.

οὐ γάρ ἐστιν ἐλεγείον, ἀλλὰ τὸ πρῶτον αὐτοῦ μέρος ἐστὶ δακτυλικόν,
τὸ δὲ δεύτερον ἱαμβικόν· δύο γὰρ ἱαμβικοὺς ἔχει πόδας καὶ συλλαβήν.
τὸ οὖν φιλέω οὐκ ἀπὸ βραχείας καὶ μιᾶς μακρᾶς.

Anacreonti adscriptis Bergk; idem Ἀπελλῆς scripsit de nomine Apelle
consulendus Bechtel *Gr. Dial.* iii 130

40 (106 B., chor. adesp. 10 D.)

- 958 Chrysipp. π. ἀποφατ. 24, ii 58 Arnim

εἰ ποιητῆς τις οὕτως ἀπεφαίνεται·

οὐκ εἶδον ἀνεμωκέα κόραν,

ἐστὶν τι καταφατικὸν ἀξίωμα ἀντικείμενον τῷ κτλ.

ut solet ter repet. 'fort. Pindari', Bergk

41 (86^B B.)

- 959 Clem. Alex.
- strom.*
- v 3. 16, ii 337 Staehlin

τὴν μέντοι κακότητα καὶ ἱλαδὸν ἔστιν ἐλέσθαι (Hes. *op.* 287), τῷ
δ' αὖ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει (Eur. *Hipp.* *pr.* fr. 432).

οὐ γὰρ ἐν μέσοισι κείται
δῶρα δυσμάχητα Μοισᾶν
τῷπιτυχόντι φέρειν.

Bacchylidi adscr. Blass, mox etiam Edmonds coll. P.Oxy. 1361 fr. 32 (vv. fin.
ἦται, ἦαν), probat Snell (= Bacchyl. fr. 55, cf. fr. 20 C 42 adn.; Jebb *Bacchyl.*
fr. 32 adn.)

42 (87 B., Alex. adesp. 13 D.)

960 Clem. Alex. *strom.* v 4. 27, ii 343 Staehlin

ἡ χελιδὼν δέ, ἥι τὸν μῦθον αἰνίττεται τὸν Πανδίωνος, ἀφοσιουσθαι
ἀξία <διὰ> τὰ ἐπ' ἐκείνῃ θρυλούμενα πάθη, ἐξ ὧν τὸν Τηρέα τὰ μὲν
παθεῖν, τὰ δὲ καὶ δρᾶσαι παρειλήφμεν. διώκει δὲ ἄρα καὶ τέττιγας
τοὺς μουσικούς, ὅθεν ἀπωθεῖσθαι δίκαιος ὁ διώκτης τοῦ λόγου·

ναὶ τὰν Ὀλύμπου καταδερκομέναν σκηπτοῦχον Ἥραν,
ἐστὶ μοι πιστὸν ταμείον ἐπὶ γλώσσας,

ἡ ποιητικὴ φησιν.

1 Ὀλύμπου coni. Staehlin σκαπτ- Bergk, qui Pindaro adscripsit

43 (104^B B., chor. adesp. 11 D.)961 Clem. Alex. *strom.* vi 14. 112, ii 488 Staehlin

τὸν γοῦν τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα οὐ μόνον ἐν πολέμοις ἀγωνίζονται οἱ
πολέμων ἀθληταί, ἀλλὰ καὶ ἐν συμποσίοις καὶ ἐπὶ κοίτης κὰν τοῖς
δικαστηρίοις οἱ ἀλευσάμενοι τῷ λόγῳ, αἰχμάλωτοι γενέσθαι ἡδονῆς
αἰσχυρόμενοι·

οὐ μὴ ποτε τὰν ἀρέταν ἀλλάξομαι ἀντ' ἀδίκου κέρδους.

μήποτε τὰν Bergk: μὴν ποτ' ἂν cod. ἀλλάξωμαι cod., corr. Sylburg κέρδεος
Bergk 'lyrici vel tragici poetae', Bergk; hoc fortasse probabilius

44 (128 B.)

962 Demetr. *eloc.* 91, p. 24 Raderm.

ληπτέον δὲ καὶ σύνθετα ὀνόματα, οὐ τὰ διθυραμβικῶς συγκείμενα,
οἶον

(a) θεοτεράτους πλάνας

οὐδὲ

(b) ἄστρον δορύπυρον στρατὸν

ἀλλ' ἐοικότα τοῖς τῆς συνηθείας συγκειμένοις.

45 (126 B.)

963 Demetr. *eloc.* 143, p. 33 Raderm.-

ἐκ συνθέτου του ὀνόματος καὶ διθυραμβικοῦ·

δέσποτα Πλούτων μελανοπτερύγων·

τουτὶ δεινὸν †προπτερύγων αὐτὸ ποιήσον†, ᾧ μάλιστα δὴ κωμωϊδικὰ παίγνιά ἐστι καὶ σατύρια (σατυρικά coni. Gale)

πλοῦτον P, corr. Bergk; idem post μέλαν. <ὀνείρων> suppl. equidem -ρύγων <ψυχῶν> malim; quae sequuntur insanabilia46 (104^A B., Sappho 156+22 D.)964 Demetr. *eloc.* 164, p. 37 Raderm.τὸ μὲν γὰρ εὐχαρι μετὰ κόσμου ἐκφέρεται καὶ δι' ὀνομάτων καλῶν,
ᾧ μάλιστα ποιεῖ τὰς χάριτας, οἷον τὸ

(a) ποικίλλεται μὲν γαῖα πολυστέφανος

καὶ τὸ

(b) χλωρῆς ἀηδῶν.

Sapphicis temere includunt edd. recc.

47 (101 B., chor. adesp. 31 D.)

965 Dio Chrys. *or.* 33. 59, i 400 de Budéκαὶ μὴν οὐχ οὕτω δεινὸν ἐστίν, εἰ ἄνθρωποι μεταξὺ προβάτων
φωνὴν λάβοιεν οὐδ' εἰ βοῶν, οὐδ' ἂν χρεμετίζωσιν οὐδ' ἂν ὑλακτῶσιν,
ὥσπερ τὴν Ἑκάβην οἱ ποιηταὶ λέγουσιν ἐπὶ πᾶσι τοῖς δεινοῖς
τελευταῖον ποιῆσαι τὰς Ἑρινίας

χαροπὰν κύνα· χάλκεον δέ οἱ

γνάθων ἐκ πολιᾶν

φθεγγομένας ὑπάκουε μὲν Ἴ-

δα Τένεδός τε περιρρύτα

5 Θρηίκιοί τε φιλήνεμοι πέτραι.

1 seqq. οἱ—φθεγγομένας: Hom. *Il.* 16. 531 οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο
contulit Bergk 2 γναθῶν codd., corr. Geel 3 ὑπακούμεν codd., corr.
Geel 5 φιλήνεμοι πέτραι coni. Jacobs: φιλήν ἔμοιγε codd.; φιλήνεμοι γυῖαι
coni. Wilam. Simonidi adscripsit Bergk

48 (p. 610 B.)

966 Diogenian. *cent.* vii 82, i 301 L.-S.

πῦρ ἐπὶ δαλὸν ἐλθόν·

ἐπὶ τῶν ταχέως γινομένων· ἀπὸ τοῦ Κύκλωπος ἢ μεταφορά.

ad Philoxeni *Cyclopetem* referunt edd. recc.

49 (118 B., mon. adesp. 25 D.)

967 Dion. Hal. *comp.* 25, p. 130 Usener-Radermacher

ὁρῶ δὴ καὶ τούτῳ μετὰ τὴν προσαγόρευσιν τῶν Ἀθηναίων εὐθέως
τὸν κρητικὸν ῥυθμόν, εἴτε ἄρα παιᾶνά τις αὐτὸν βούλεται καλεῖν,
διοίσει γὰρ οὐδέν, τὸν ἐκ πέντε συγκείμενον χρόνων οὐκ αὐτοσχεδῶς
μὰ Δία ἀλλ' ὡς οἶόν τε μάλιστα ἐπιτετηδευμένως δι' ὅλου τοῦ κώλου
πλεκόμενον τούτου· τοῖς θεοῖς εὐχομαι πᾶσι καὶ πάσαις· οὐ τοιοῦτος
μέντοι ἀκακείνός ἐστιν ὁ ῥυθμός,

Κρησίοις ἐν ῥυθμοῖς παῖδα μέλψωμεν;

ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ· ἔξω γὰρ τοῦ τελευταίου ποδὸς τά γε ἄλλα παντά-
πασιν ἴσα.

50 (75 B., mon. adesp. 21 D.)

968 Et. Gen. B p. 65 Miller+Et. Mag. 199. 52 (cf. Hdn. II 428. 32 L.)

ἢ ἀπὸ τοῦ βλήμι· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔβλην, οἶον·

πόθεν δ' †ὠλκὸς εὐπετές† ἔβλης;

ita (πόθεν δὲ) Et. Mag.: πόθεν δ' εὐλκὸς εὐπετές ἔβλης Et. Gen.; πόθεν / δ' ἔλκος
(hoc iam Ahrens) κτλ. coni. et Anacreonti adscriptis Schneidewin displicet
εὐπετές

51 (83^B B.)

969 Et. Gen. B p. 76 Miller (= Et. Mag. 230. 58)

ἐστὶ δὲ πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τὸ γηραῖς, ὥσπερ τὸ
πιμπλᾶις, οἶον πιμπλῶ πιμπλᾶις καὶ πιμπλεῖς (hic deficit Et. Mag.),
οἶον·

†τὰς 'Ραδάμανθος πιμπλεῖς βίαν.†

τὰς 'Ραδαμάνθος πιμπλεῖς βίαν coni. Edmonds

52 (83^A B., chor. adesp. 7 D.)

- 970 Et. Gen. B p. 142 Miller (cf. Et. Mag. 417. 15)

ἡβαιόν· . . . ἐξ οὗ καὶ τὸ βαιός κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ἦ· . . . ἐτυμώ-
τερον δέ ἐστιν οἶον ἀβαιόν, ὧι οὐκ ἔστι διὰ μικρότητα ἐπιβῆναι· οἱ δ'
ἐλθόντες οὐδ' ἦ βαιόν, καὶ

βαιῶι δ' ἐν αἰῶνι βροτῶν,

καὶ βαιὸν ἐπὶ ποταμοῦ (cf. Arat. 358).

53 (73 B., mon. adesp. 20 D.; Callim. fr. anon. 132 Schn.)

- 971 Et. Gen. A
- Ind. Lect. Rost.*
- 1891/2 p. 4 Reitz., B p. 249 Miller

πόκτος·

πάντες †φαυροφόροι πόκτοισι† φέρον·

παρὰ τὸ πόκος πόκτος. περὶ παθῶν.

φαυροτέρους cod. B φαροφόροι ('de onibus pellitis') conl. Reitzenstein πό-
κτοις conl. Bergk (idem πάντες et ἔφερον) φέρον / πόκτοις conl. Hoffmann cf.
Hesych. φανόφοροι· Αἰολεῖς ἰέρειαι

54 (38 B., Alcm. 86 D.)

- 972 Et. Mag. 579. 18, Et. Sym. cod. V ibid. Gaisf.

Μενέλας· <οἶον· add. Et. Sym.> Μενέλας τε καὶ Ἀγαμέμνων. ἀπὸ
τοῦ Μενέλαος.

Μενέλας τε καὶ Ἀγαμέμνων Alcmanni dedit Diehl Μενέλας: vid. Kretschmer *Gr.*
Vaseninschr. 7 seqq.

55 (123 B., mon. adesp. 13 D.)

- 973 Et. Sym. cod. V ap. Et. Mag. 497. 27 (cf. Schol. Hes.
- οφ.*
- 664 adnot. Gaisf.)

μετὰ γὰρ τὸ ᾧ φωνήεντος ἐπαγομένου προστίθεται Αἰολικῶς τὸ υ̅,
ὥς . . . ἀάταν, τὴν βλάβην, καὶ

τὰν ἀκόρεστον ἀνάταν.

τὴν cod.

56 (46^A B., Alcm. II7 D.)974 Hephaest. *ench.* iv 4, p. 14 Consbr.

ὑπερκατάληκτα δὲ ὅσα πρὸς τῷ τελείῳ προσέλαβε μέρος ποδός,
οἶον ἐπὶ ἱαμβικοῦ·

εἴμ' ὥτ' ἀπ' ὕσσάκω λυθεῖσα,

τοῦτο μὲν οὖν συλλαβῇ [[πλέονι]] περιττεύει.

Schol. A in Heph. p. 114 C. ἀντὶ τοῦ εἴμι ὥστε ἀπὸ πασσάλου λυθεῖσα (λύνουσα cod. A)· τοῦτο δὲ ἴσον τῷ πορεύομαι ὥσπερ ἀπὸ πασσάλου λυθεῖσα

ὃ ταπυσσάκωλυθεῖσα cod. A, ὥτ' ἀπυσσάλω λυθεῖσα cod. I, ὥστ' ἀπισσάλω λυθεῖσα cod. D, ὥστ' ἀπὸ πυσσάλω λυθεῖσα cod. H: corr. Bentley; ὥτε πυσσάκω parum probabiliter coni. Wilam. *GV* 414 n. 1 'possis *Alcmani* versum tribuere', Bergk

57 (69–71 B., mon. adesp. 22–24 D.)

975 Hephaest. *ench.* ix 1, p. 29 Consbr.

πραιοῦται μὲν γὰρ (τὸ χοριαμβικόν) καὶ εἰς τὴν ἰδίαν, τὸν δάκτυλον
ἢ κρητικόν, οἶον δίμετρον μὲν τὸ

(a) ἰστοπόνοι μείρακες

τρίμετρα δὲ

(b) οὐδὲ λεόντων σθένος οὐδὲ τροφαί

τετράμετρα δὲ

(c) αἰ Κυθερίας ἐπιπνεῖτ' ὄργια λευκωλένου

Schol. A in Heph. p. 138 C. μείρακες; ter ἰστοπόνοι μείρακες; τροφαί; λευκώλενος (-ωλένου debuit). Mar. Plot. *Gramm. Lat.* vi 534. 14 K. ἰστοπόνοι μείρακες. Epitom. Heph. p. 360 C. οὐδὲ—τροφαί. Rhet. gr. vii 988. 9 Walz (schol. anon. εἰς ἰδεῶν τομ. α') ἐκ Κυθερίας ἐπιπνεῖτ' ὄργια λευκωλένου

(c) αἰ A, ἐκ Rhet. gr. κυθερίας C: -ῆας AP, -είας DI Rhet. gr. Lesbiorum imitatio, itaque fort. ἐπίπνευτ', -ωλένω scribendum ἐπιπνεῖτε = ἐπισκοπεῖτε, cf. Hesych. ἐπιπνεύων· ἐπιβλέπων, Αἰολικῶς; Alc. fr. 382

58 (Sappho 52 B., 94 D.)

976 Hephaest. *ench.* xi 5, p. 37 Consbr.

ἀντὶ δὲ τῶν ἐξασήμων τροχαϊκῶν ἔσθ' ὅτε τὰς ἐπτασήμους
τροχαϊκάς, οἶον·

δέδυκε μὲν ἃ σελάνα
καὶ Πληϊάδες, μέσαι δὲ
νύκτες, παρὰ δ' ἔρχεθ' ὦρα·
ἐγὼ δὲ μόνα καθεύδω.

Schol. A Heph. p. 147 C. δέδυκε μὲν ἃ σελάνα, et mox ἃ σελάνα bis repet. Apostol.
v 98 c, ii 363 L.-S. δέδυκε—καθεύδω, ubi Σαπφούς add. Arsenius

1 σελάνα codd. et ter schol.; v sup. v scr. Heph. cod. A 2 πλειάδες I
μέσαι I, μέσαι M

sunt qui Arsenium secuti Sapphoni adscribere velint, nequaquam faventibus
dialecto numerisque; vid. Galiano *Safo* (1958) 82 seqq., Marzullo *Studi di poesia
eolica* (1958) cap. i vehementer obloquitur Wilam. *Istyl.* 129 n. 7; vid. etiam
JHS 78 (1958) 83 seq.

59 (72 B., chor. adesp. 3 D.)

977 Herodian. π. παθ. fr. 341, II 281. 19 Lentz (= Choerob. i 243
Hilg.)

τὸ πός, οἶον

ὥς πὸς ἔχει μαινομένοισι

ἀπὸ τοῦ ποῦς γέγονε.

eadem (sed πὸς χειμαίν-) Choerob. i 192. 15 Hilg., Et. Mag. 635. 22

μαινομένοισι coni. Schneider (*Callim.* 2. 727)

60 ((a) = 78 B., Anacr. 7 D.; (b), (c) = 82^{AB} B., mon.
adesp. 14–15 D.)

978 Herodian. π. κλίσ. ὄνομ. 23, II 642. 13 Lentz (= An. Ox. Cramer
iii 237. 23)

ιστέον ὅτι τοῦ Ζήν Ζηνός ἐφύλαξαν οἱ παλαιοὶ Ἰωνες τὴν κλίσιν,
οἶον

(a) ἐπὶ δ' ἴαχε
Ζηνός ὑπερεφής †δόμοις
ζάρης†

μεταγενέστεροι Αἰολεῖς ἔτρεψαν Ζανός καὶ Ζάν· καὶ ἔτι μετα-
γενέστεροι οἱ Ἱωνες διὰ τοῦ ᾧ Ζάν ὁμοίως τῶι Λυκᾶνι·

(b) κλυθί μοι Ζανός τε κούρη

(c) Ζανί τ' ἐλευθερίωι

(a) ἰ ἐπεὶ δ' ἴσχε cod., corr. Bergk 2-3 δόμος / ζαχρειέες conī. Bergk

(b)-(c) Ζανός τε κούρηξαν τε λευθερίω cod., corr. Bergk

(a) Anacreonti adscripsit Crusius

61 (62 B., Alex. adesp. 2 D.)

- 979 Herodian. π. κλίσ. ὄνομ. fr., II 755 adn. Lentz (= Choerob. in Aldi Cornucop. f. 268^b, i introd. p. lxx Hilg., cod. Voss. ap. Reitzenstein *Gesch. Etym.* p. 367)

ἡ Σαπφώ τῆς Σαπφῶς, ἡ Λητώ τῆς Λητῶς· καὶ δηλοῦσιν αἱ
χρήσεις οὕτως ἔχουσιν·

ἐκ Σαπφῶς τόδ' ἀμελγόμενος μέλι τοι φέρω.

τὸ δὲ ἐκ Σαπφῶς (-ῶς cod. Voss.) ἀμελγόμενος φέρω μέντοι codd., corr. Ahrens

62 (47^A B.)

- 980 Herodian. π. τῶν εἰς μὲν 7, II 833. 29 Lentz (= Choerob. 2. 859. 10, An. Ox. Cramer iv 356. 24)

καὶ πάλιν ὁ εἰς τοῦ ἔντος τῶι ἔντι τὸν ἔντα ἀντὶ τοῦ ὑπάρχοντα,
ὥς καὶ ἡ χρήσις δηλοῖ οὕτως ἔχουσα·

παῖδα ἔντα

ἀντὶ τοῦ παῖδα ὑπάρχοντα.

fort. aut παῖδ' ἔντα aut παῖδα . . . ἔντα scribendum Alcmani adscr. Ahrens, Schneidewin

63 (79^c B., mon. adesp. 17 D.)

- 981 Hesych. s.v.

εὐσέλανον δῖον οἶκον·

ἦτοι παρὰ τὸ σέλας ἢ παρὰ τὴν σελήνην, ἵνα ᾗ ἀπὸ μέρους ἑναστρον.

εὐσελανόνδιον οἶκον cod.; εὐσέλαον Διὸς οἶκον conī. Salmasius

64 (64 B.)

982 Hesych. s.v.

πασσύριον· ἀντὶ τοῦ πασσυδίην. Αἰολεῖς. †τὸ πασσύριον ἡμῶν
ἀπάντων γένος†.

cf. πασσύρωσ· ἄρδην, πανοικί. versiculum aeolicum frustra refingunt edd.

65 (74 B., Alcman. 8 D.)

983 Hesych. s.v.

τυίδε (τύδαι cod.)· ἐνταῦθα. Αἰολεῖς. τυδᾶν κολωνᾶν· Τυνδαριδᾶν
κολωνᾶν.

fort. τυίδ' ἂν κολωνᾶν Τυνδαριδᾶν vel τυίδ' ἂν Τυνδαριδᾶν κολωνᾶν, ubi ὄν pro ἂν
et accentus aeolicos reponere possis Alcmani adscr. Bergk

66 (137 B.)

984 Himer. or. xxxviii 1, p. 154 Colonna

ἰδοὺ δὴ τὰ νῦν, ὃ γενναῖος, τῇ νέαι σου πόλει ταύτῃ καὶ μουσικῇ
συνεγείρεται, ὠδίνουσα μὲν καὶ πρόσθεν φανῆναι τοῖς Ἑλλησιν,
οὐδὲν γὰρ οἶμαι καλὸν ἐθέλει κρύπτεσθαι,

ἔκατι δὲ σοῦ,

ἔφη τις ἤδη τῶν πρὸς λύραν αἰσάντων, ἐπὶ σοὶ τὴν ὠδῖνα τηρήσασα,
ἵνα δὴ τελεσφόρον αὐτὴν ἐπιδείξῃ καὶ ὥριον.

67 (84 B.; Pind. fr. 74^b Schroeder)985 Hippolytus *refut. omn. haeres.* v 17, p. 134 seqq. Duncker-
Schneidewin, postea v 7. 2, p. 79 Wendland

τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται; μάθετε πῶς κατὰ μέρος παρὰ
τῶν ἐθνῶν τὴν ἀνεξεύρητον καὶ ἀδιάφθορον τοῦ ἀνθρώπου γενεὰν
λαβόντες ἐπιπλάσσοισι τῷ Χριστῷ. γῇ δέ, φασὶν οἱ Ἕλληνες,
ἄνθρωπον ἀνέδωκε πρώτη καλὸν ἐνεγκαμένη γέρας, μὴ φυτῶν
5 ἀναισθήτων μηδὲ θηρίων ἀλόγων, ἀλλὰ ἡμέρου ζωιοῦ καὶ θεοφιλοῦς
ἐθέλουσα μήτηρ γενέσθαι. χαλεπὸν δέ, φησὶν, ἐξευρεῖν, εἴτε Βοιωτοῖς
Ἀλαλκομενεὺς ὑπὲρ λίμνης Κηφισίδος ἀνέσχε πρῶτος ἀνθρώπων,
εἴτε Κουρήτες ἦσαν Ἰδαῖοι, θεῖον γένος, ἢ Φρύγιοι Κορύβαντες,
οὓς πρῶτους ἥλιος ἔπιδε δενδροφυεῖς ἀναβλαστάνοντας, εἴτε προσελή-
10 ναῖον Ἀρκαδία Πελασγόν, ἢ Παρίας οἰκήτορα δίαυλον Ἑλευσίν, ἢ

Λήμνος καλλίπαιδα Κάβιρον ἀρρήτων ἐτέκνωσεν ὄργιασμων, εἴτε
Πελλήνη Φλεγραῖον Ἀλκυονέα πρεσβύτατον γιγάντων. Λίβυες δὲ
Ἰάרבαντά φασι πρωτόγονον αὐχμηρῶν ἀναδύντα πεδίων γλυκείας
ἀπάρξασθαι Διὸς βαλάνου. Αἰγυπτίων δὲ Νεῖλος ἰλὺν ἐπιλιπαίων
15 μέχρι σήμερον ζωιογόνων, φησὶν, ὑγρᾷ σαρκούμενα θερμότητι ζωιά
σώματα ἀναδίδωσιν. Ἀσσύριοι δὲ Ὠάννην ἰχθυοφάγον γενέσθαι παρ'
αὐτοῖς, Χαλδαῖοι δὲ τὸν Ἀδάμ.

7 ἄλκομενὺς, 8 ἡ σανίδα οἱ, 9 οὗς πρῶτος, ἐφίδε, 9-10 πρὸς σεληναῖον ἀρκάδα διὰ
πελασγόν, 10-11 ἡραρίας οἰκήτορα δίαυλον ἐλευσὶν ἢ λήμνος, ὄργιασμων, 12-13 δίβες δὲ
τάρβαντα, 13 πεδίων, 14 νεῖλος ὕλην, 15 ὑγρᾷ ἀρκούμενα θερμότητι ζωιά καὶ σῶμα: hos
codicis errores iam in editione D.-S. corr.

habes ipsa poetae verba (frustra negat Wilam. *Herm.* 37
(1902) 332) mutato ordine detorta: quae Bergkium secutus hunc
fere in modum refingere possis:

- (a) . . . καλὸν ἐνεγκαμένη γέρας . . .
(b) εἴτε Βοιωτοῖσιν Ἀλαλκομενὺς λίμ-
νας ὑπὲρ Καφισίδος
πρῶτος ἀνθρώπων ἀνέσχεν·
εἴτε <που> Κουρήτες ἦσαν, θεῖον Ἰδαῖοι γένος·
5 ἡ Φρύγιοι Κορύβαντες
τοὺς ἄλιος πρῶτους ἐπέιδε
δενδροφυεῖς ἀναβλασάνοντας· εἴτ' <ἄρ'>
Ἀρκαδία προσεληναῖον Πελασγόν·
ἡ Ῥαρίας δύσαυλον οἰκητῆρ' Ἐλευσίν·
10 ἡ καλλίπαις δι' ὄργιασμων
Λήμνος ἀρρήτων ἐτέκνωσε Κάβειρον·
εἴτε Πελλάνα Φλεγραῖον
Ἀλκυονῆα, γιγάντων
πρεσβύτατον· Λίβυες δέ
15 φασιν αὐχμηρῶν πεδίων ἀναδύντα
πρωτόγονον <τὸν> Ἰάρ-
βαν βαλάνου Διὸς ἀρξασθαι γλυκείας·

quae sequuntur, paraphrasis ut vid.: σαρκοῦσθαι, θερμότης
poeticae aliena

5-6 vel ἡ Φρυγίους Κορ. ἄλιος πρῶτους . . . 9 δύσαυλον οἰκητῆρα scripsi =
Δυσαύλην; cf. Schneidewin ad loc., Kern *RE* s.v.; Δυσαύλην iam in textu Wendland
16 Γαράμματα pro Ἰάρβαντα coni. Bergk

68 (130 B.)

986 Plat. *Menō* 77 B

δοκεῖ τοῖνυν μοι, ὦ Σώκρατες, ἀρετὴ εἶναι καθάπερ ὁ ποιητὴς λέγει,

χαίρειν τε καλοῖσι καὶ δύνασθαι,

καὶ ἐγὼ τοῦτο λέγω ἀρετὴν, ἐπιθυμοῦντα τῶν καλῶν δυνατὸν εἶναι πορίζεσθαι.

καλοῖσι BTF: καλοῦσι W (sed *ū* in rasura)
 Aristot. *Polit.* v 5. 1339 b 1, 6. 1340 b 38 contulit Bergk ('fortasse *Simonidis* vel *Pindari*')

69 (135 B.)

987 Plat. *Resp.* 607 B

ταῦτα δὴ, ἔφην, ἀπολελογήσθω ἡμῖν ἀναμνησθεῖσιν περὶ ποιήσεως, ὅτι εἰκότως ἄρα τότε αὐτὴν ἐκ τῆς πόλεως ἀπεστέλλομεν τοιαύτην οὔσαν· ὁ γὰρ λόγος ἡμᾶς ἤρει. προσείπωμεν δὲ αὐτῇ, μὴ καὶ τινα σκληρότητα ἡμῶν καὶ ἀγροικίαν καταγνώι, ὅτι παλαιὰ μὲν τις διαφορὰ φιλοσοφίαι τε καὶ ποιητικῇ· καὶ γὰρ ἡ

(a) λακέρυζα πρὸς δεσπόταν κύων

ἐκείνη κραυγάζουσα καὶ

(b) μέγας ἐν ἀφρόνων κενεαγορίαισι

καὶ ὁ

(c) †διασοφῶν ὄχλος κρατῶν†

καὶ οἱ

(d) λεπτῶς μεριμνῶντες

ὅτι ἄρα

πένονται,

καὶ ἄλλα μυρία σημεῖα παλαιᾶς ἐναντιώσεως τούτων.

(a) δεσπότην AFM: δέσποτα D
 (c) διασοφῶν FM: δία σοφῶν A, διὰ σοφῶν D; λίαν σοφῶν conl. Herwerden
 κράτων conl. Adam
 (c), (d), fort. e tragico vel comico

70 (138 B., chor. adesp. 8 D.)

988 Plat. *epist.* i 310 A

κάκεινο δὲ τὸ ποίημα τοῖς νοῦν ἔχουσιν οὐ κακῶς ἔχειν δοκεῖ.

- 1 οὐ χρυσὸς ἀγλαὸς σπανιώτατος ἐν θνα-
τῶν δυσελπίστῳ βίῳ, οὐδ' ἀδάμας,
- 2 οὐδ' ἀργύρου κλῖναι πρὸς ἀνθρω-
πον δοκιμαζόμεν' ἀστράπτει πρὸς ὄψεις,
- 3 οὐδὲ γαίης εὐρυπέδου γόνιμοι βρί-
θοντες αὐταρκεῖς γύαι,
- 4 ὥς ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοφράδμων νόησις.

1 αἰγλάεις coni. Bergk, fort. recte; cf. fr. adesp. 9 supra, χρυσὸς αἰγλήεις
2 κλῖναι A (sed i ex emend.): κλῖνα L δοκιμαζόμενα ἀστράπτει A (sed a in initio
vocis postea add.) 3 γύαι: γυῖαι ALO 'fort. ex tragoedia petatum
sicut ii qui praecedunt versus', Bergk

71 (119 B., chor. adesp. 35 D.)

989 Mar. Plot. *art. gramm.* iii 3, *Gramm. Lat.* vi 510. 25 Keil

de pentametro integro acatalecto monoschematisto: est me-
trum integrum pentametrum dactylicum quod semper quinque
dactylis constat, quale est exemplum graecum illud:

Ἰλιον ἀμφ' Ἑλένηι πεπυρωμένον ὦλετο

ΔΕΙΜΟΝΑΜΦΕΑΗΝΝΗΠΥΩΜΕΝΟΝΩΛΗΤΟ cod. A, ΔΕΙΜΟΝΑΛΑΦΕΛ-
ΕΝΕΠΥΩΜΕΝΟΛΕΞΟ cod. B: corr. Bergk

72 (114 B.)

990 Mar. Plot. *art. gramm.* iii 3, *Gramm. Lat.* vi 515. 2 Keil

hemidexium trimetrum dactylicum schemata habet octo, de
quibus unum solum ponam graecum exemplum hemidexium
quod repperi tribus dactylis constans, ut

ξεῖνε, τὸν Ἀρχεβρου† τάφον

ΞΕΙΝΗΤΟΝΑΡΧΕΒΡΟΥΤΑΦΩΝ cod. A, ΞΕΙΝΕΤΟΝΑΡΧΕΒΡΟΥΤΑΦΩΝ
cod. B: Ἀρχεβρίου coni. Scaliger, Ἀρχεμόρου Bergk 'aut a metricis ficta aut . . .
ex epigrammate aliquo petita', Hiller

73 (120 B., chor. adesp. 34 D.)

- 991 Mar. Plot.
- art. gramm.*
- iii 4,
- Gramm. Lat.*
- vi 524. 1 Keil

tetrametrum brachycatalectum colurum fit hoc modo, cum novissimus pes debens habere syllabas quattuor duas habeat, ut est

ὁ Πύθιος μὲν ὀμφαλοῦ θεὸς παρ' ἐσχάrais

ΟΡΙΘΙΟΣΜΕΝΟΜΦΑΑΟΥΟΕΣΠΑΡΕΣΧΔΑΡΑΙΣ cod. A, ΟΡΙΘΙΟΣΜΕΝΩ-
ΜΦΑΑΟΥΘΕΣΠΑΡΕΣΧΑΑΡΑΙΣ cod. B μὲν ὀμφαλοῦ: μεσομφάλοις temere coni
Bergk fort. versus a grammaticis fictus

74 (115^B B., Alex. adesp. 4 D.)

- 992 Mar. Plot.
- art. gramm.*
- iii 9,
- Gramm. Lat.*
- vi 540. 1 Keil

ἐλικοπέταλε . . .

καλλικέλαδε . . .

φιλοχορευτά

ΕΛΙΚΟΣΤΙΗΤΑΛΗ cod. A, ΕΛΥΚΟΣΠΗΤΛΑΗ cod. B
ΚΑΑΑΤΚΕΑΑΗ cod. A, < > ΛΛΔΕ cod. B
ΦΙΛΟΚΧΟΡΕΙΤΑ cod. A, ΦΙΑΟΚΟΛΟΡΕΙΤΑ cod. B
in unum redegit Bergk: ἐλικοπέταλε καλλικέλαδε φιλοχορευτά <Βάκχε>

75 (115^A B., Alex. adesp. 10 D.)

- 993 Mar. Plot.
- art. gramm.*
- iii 9,
- Gramm. Lat.*
- vi 542. 3 Keil

minus Ionicum dimetrum catalecticum fit ionico minore et anapaesto,

ἴθι μᾶτερ μεγάλα

ΙΘΜΑΤΗΡΜΕΤΑΑΝ cod. A, ΙΕΜΗΤΙΡΜΕΓΑΛΗ cod. B: alios secutus corr.
Bergk

76 (98 B., chor. adesp. 28 D.; TGF adesp. 373)

- 994 Plut.
- consol. Apoll.*
- 28, i 240 Pat.-Weg.-Pohl.

εἰ γοῦν ἡ Νιόβη κατὰ τοὺς μύθους πρόχειρον εἶχε τὴν ὑπόληψιν
ταύτην ὅτι καὶ ἡ (ὅτι οὐκ αἰεὶ codd. praeter ΔB)

θαλέθοντι βίωι

βλάσταις τε τέκνων βριθομένα γλυκερόν
φάος ὀρώσα

τελευτήσει, οὐκ ἂν οὕτως ἐδυσχέraitεν ὥς καὶ τὸ ζῆν ἐθέλειν ἐκλι-
πεῖν.

‘forte sunt *tragici* alicuius versus’, Bergk

3 fort. φῶς

77 (99 B., chor. adesp. 9 D.)

995 Plut. *de amic. mult.* 5, i 191 Pat.–Weg.–Pohl.

τὰ γὰρ εὐχρηστα τῆς φιλίας δύσχρηστα γίγνεται διὰ τὴν πολυ-
φιλίαν.

ἄλλον τρόπον ἄλλον ἐγείρει
φροντὶς ἀνθρώπων.

τρόπον LC4n: τρόπος rell. γὰρ post τρόπ. add. Δn

78 (92 B., chor. adesp. 13 D.)

996 Plut. *de EI apud Delph.* 21, iii 23 Pohl.–Siev.

λέγεται γὰρ ὁ μὲν Ἀπόλλων ὁ δὲ Πλούτων, καὶ ὁ μὲν Δῆλιος ὁ δ’
Ἀἰδωνεύς, καὶ ὁ μὲν Φοῖβος ὁ δὲ Σκότιος, καὶ παρ’ ὧι μὲν αἱ Μοῦσαι
καὶ ἡ Μνημοσύνη, παρ’ ὧι δ’ ἡ Λήθη καὶ ἡ Σιωπή· καὶ ὁ μὲν Θεωρίος
καὶ Φαναῖος, ὁ δὲ

νυκτὸς αἰδνᾶς ἀεργηλοῖό θ’ ὕπνου κοίρανος.

id. *de lat. vivendo* 6, vi 2. 221 Pohl. τὸν μὲν ἥλιον Ἀπόλλωνα . . . Δῆλιον καὶ Πύθιον
προσαγορεύουσι· τὸν δὲ τῆς ἐναντίας κύριον μοίρας, εἴτε θεὸς εἴτε δαίμων ἐστίν,
ὀνομάζουσιν, ὥς ἂν εἰς αἰεδὲς καὶ ἀόρατον ἡμῶν ὅταν διαλυθῶμεν βαδιζόντων, νυκτὸς—
κοίρανον

αἰδνᾶς lat. viv. : αἰδοίας (-ης cod. x) *Delph.* ἀεργήλοισθ’ lat. viv. codd. U¹H
c(?)d; -λην θ’ cod. y κοίρανον lat. viv.

metr. incert.: fort. α-ιδνας, cf. α-ιδας νυκτὸς τ’ conl. Wilam. ‘Pindari ex
threnis videtur versus, quibus Plut. ibi saepius utitur’, Bergk; dubitationem
mouet voc. ἀεργηλός

79 (90 B.)

997 Plut. *de Pyth. orac.* 29, iii 58 Pohl.–Siev.

οἱ μὲν οὖν περὶ τὸ Γαλάξιον τῆς Βοιωτίας κατοικοῦντες ἦισθοντο
τοῦ θεοῦ τὴν ἐπιφάνειαν ἀφθονίᾳ καὶ περιουσίαι γάλακτος·

προβάτων γὰρ
ἐκ πάντων κελάρυξεν, ὥς
κρανᾶν φέρτατον ὕδωρ,
θηλέον γάλα· τοὶ δὲ
5 πίμπλων ἐσσύμενοι πίθους·
ἄσκος δ' οὔτε τις ἀμφορεὺς
ἐλίνυε δόμοισιν·
πέλλαι γὰρ ξύλιναι <καὶ>
πίθοι πλήσθεν ἅπαντες.

numeri traduntur glyc.-pherecr., modo deleas ἀπό v. 3: quos Bergkium secutus
(*Anacr. carm. reliqu.* 1834 p. viii) etsi parum confidens refero

1 πρὸ πάντων codd., corr. Leonicus 3 ἀπὸ κρηνῶν codd., corr. Bergk
4-5 δ' ἐπίμπλων codd.: τοὶ δ' ἄρ' ἐμ-/πίμ. coni. Bergk 6 οὔτε B, ὄντέ E
7 ἐλίνυε δόμοις codd. 8 ξύλιναι codd., corr. Wilam. καὶ add. Bergk
(τε καὶ)

Pindaro versus meo quidem arbitrato indignos adscripsit Schneidewin, probant Schroeder *Pind.* fr. 104 b, Snell fr. 104 b, Turyn fr. 108

80 (133 B.)

998 Plut. *de defect. orac.* 30, iii 95 Pohl.–Siev.

ὥσπερ οἱ Τυνδαρίδαι τοῖς χειμαζομένοις βοηθοῦσιν
ἐπερχόμενόν τε μαλάσσοντες βίαιον
πόντον ὠκείας τ' ἀνέμων ριπᾶς.

id. *non posse suavius* . . . 23, vi 2. 163 Pohl. ὥσπερ εἴ τις ἐν πελάγει καὶ χειμῶν
θαρρύνων ἐπιστὰς λέγει μήτε τινα τὴν ναῦν ἔχειν κυβερνήτην μήτε τοὺς Διοσκόρους
αὐτοῖς ἀφίξασθαι ἐπερχόμενόν—ριπᾶς

1 ἐπερχόμενόν *non posse*: -οἱ *def. orac.* μαλάσσοντας *non posse* βίαιον *non*
posse: βία τὸν *def. orac.*; βιατὰν coni. Bergk 'fortasse *Pindari*', Bergk; probant
Snell *Pind.* fr. 140 c, Turyn fr. 205

81 (132 B.; TGF adesp. 377)

999 Plut. *de tranq. anim.* 17, iii 215 Pohl.-Siev.

κυβερνήτη γὰρ οὔτε κῦμα πραῦναι τραχὺ καὶ πνεῦμα δυνατόν
ἐστιν, οὔθ' ὅποι βούλεται δεομένωι λιμένος τυχεῖν, οὔτε θαρραλέως
καὶ ἀτρόμως ὑπομεῖναι τὸ συμβαῖνον· ἀλλ' ἕως οὐκ ἀπέγνωκε τῇ
τέχνῃ χρώμενος,

φεύγει μέγα λαῖφος ὑποστολίσας ἐς ἐνέρτερον ἰστόν
ἐρεβώδεος ἐκ θαλάσσης,

〈ἐπειδὰν δὲ τὸ πέλαγος (suppl. Pohlenz)〉 ὑπέρσχηι, τρέμων κάθηται
καὶ παλλόμενος.

id. *de superst.* 8, i 348 Pat.-Weg.-Pohl. φεύγει μέγα λαῖφος ὑποστολίσας ἐρεβ.
ἐκ θαλ.

1 μέγα: μάλα *tranqu.* ΠΘ, *superst.* Θη ἐς ἐν. *tranqu.* G¹ Nqvwz: ἐστεν. L
(ut vid.) C; ἔστ' ἐν. G⁴ WXYs²; εἰς ἐν. Jh; ἕως εἰς ἐν. RD (νέρε.); ἕως ἐν. rell.
2 ἐρεβώδεος *superst.* XWYNM¹ θαλάσσης *superst.* X¹ YNMΠΘ: -ης rell. (θαλάττ-
tranqu. YΣΘς)

82 (100 B., chor. adesp. 20 D.)

1000 Plut. *de garrul.* 2, iii 281 Pohl.-Siev.

ὅταν εἰς συμπόσιον ἢ συνέδριον γνωρίμων λάλος εἰσέλθῃ, πάντες
ἀποσιωπῶσι μὴ βουλόμενοι λαβὴν παρασχεῖν· ἂν δ' αὐτὸς ἄρξῃται
διαίρειν τὸ στόμα,

πρὸ χείματος ὥστ' ἀνὰ ποντί-
αν ἄκραν βορρᾶ ζάεντος

ὑφορώμενοι σάλον καὶ ναυτίαν ἐξανέστησαν.

id. *de tuend. sanit.* 13, i 266 Pat.-Weg.-Pohl. πόρρωθεν! ξευλαβεῖσθαι, πρὸ
χείματος—βορρᾶ πνέοντος; *de cohib. ira* 4, iii 162 Pohl.-Siev. πρὸ χείματος ὥστ' ἀνὰ
ποντίαν ἄκραν στελλόμενος

χείματος: κύματος *ira* codd. ὥς ἀνὰ *ira* Θ, ὥς τινα *ira* rell. βορρᾶ *sanit.*,
garrul. G¹: βορέου *garrul.* rell. ζάεντος Crusius: πνέοντος *sanit.* omnes et *garrul.*
Y¹ (ζε sscr.¹) ΣΘⁿ; ζεπνέοντος N (ζεφύρου πν.²); ζέοντος *garrul.* rell.

83 (53 B., chor. adesp. 17 D.)

1001 Plut. *de garrul.* 5, iii 285 Pohl.-Siev.

σκόπει τὴν Λυσίου πειθῶ καὶ χάριν· κείνον γὰρ ἐγὼ
φαμὶ ἰοπλοκάμων Μοισᾶν εὖ λαχεῖν.

κείνον Γ (exc. X) uYNhΘ: ἐκείνον XiS (sed ε in ras.), κάκείνον MΠD φημί
G¹Θ οἰπλοκάμων D μοῖραν LC¹ μοῖσαν ex μοισᾶν ut vid. G fort. κείνόν
φαμι ἰοπλοκάμων / εὖ λαχεῖν Μοισᾶν ἰοπλόκων coni. Bergk ('fort. *Sapphus est*'
idem; obstat hiatus φαμί ἰοπλ.)

84 (141 B., chor. adesp. 6 D.)

1002 Plut. *quaest. conv.* i prooem., iv 1 Hub.

τὸ

μισέω μνάμονα συμπότην

. . . ἔνιοι πρὸς τοὺς ἐπιστάθμους εἰρῆσθαι λέγουσιν, φορτικούς
ἐπιεικῶς καὶ ἀναγώγους ἐν τῷ πίνειν ὄντας· οἱ γὰρ ἐν Σικελίαι
Δωριεῖς ὥς ἔοικε τὸν ἐπίσταθμον μνάμονα προσηγόρευον· ἔνιοι δὲ
τὴν παροιμίαν οἴονται τοῖς παρὰ πότον λεγομένοις καὶ πρραττομένοις
ἀμνηστίαν ἐπάγειν.

Lucian. *symp.* 3, i 2. 248 Nilén μισῶ γὰρ φησιν καὶ ὁ ποιητικὸς λόγος μνάμονα
συμπότην. Martial. i 27. 7 μισῶ μνάμονα συμπότην. Stob. *eccl.* iii 18. 27 (cod. S;
om. MA), iii 520 Hense συναιδεῖ καὶ τὸ μισῶ μνήμονα συμπότην (ubi μνημοσύνην
ποτάν cod.)

85 (131 B.)

1003 Plut. *quaest. conv.* iv 6. 1, iv 146 Hub.

ὁ Σύμμαχος, ἄρ', ἔφη, σὺ τὸν πατριώτην θεόν, ᾧ Λαμπρία,

εὖιον ὀρειγύναικα

μαινομέναις Διόνυσον

ἀνθέοντα τιμαῖς

ἐγγράφεις καὶ ὑποποιεῖς τοῖς Ἑβραίων ἀπορρήτοις;

eadem *de EI apud Delph.* 9, iii 12 Pohl.-Siev., *de exilio* 17, iii 531 P.-S.

1 εὖιον ὀρειγύναικα *quaest.*: εὖιον ὀρειγύναικα *Delph.*, εὐήγορσι γυναῖκα *exil.*
2-3 verborum ordo incertus: μαιν. Διόν. ἀνθ. τιμ. *Delph.*, *exil.* cod. v: Διόν. μαιν.
θύοντα τιμ. *exil.* (excepto cod. v); μαιν. ἀνθ. τιμαῖσι Διόν. *quaest.*; -γύναικ' / ἀνθ.
μαιν. / τιμαῖσιν Διόνυσον possis

86 (91 B., mon. adesp. 11 D.)

1004 Plut. *an seni ger. resp.* 12, v 1. 39 Hub.-Pohl.

ἢ πλοίων μὲν ἄρχοντας οὐ ποιεῖ γράμματα κυβερνητικά, μὴ πολ-
λάκεις γενομένους ἐν πρύμνῃ θεατὰς τῶν πρὸς κύμα καὶ πνεῦμα καὶ
νύκτα χειμερίων ἀγώνων,

ὅτε Τυνδαριδᾶν ἀδελφῶν ἄλιον ναύταν πόθος βάλλει.

ναύτην ΧΦ^{ac}?

metr. incert.; fort. ἀδελ/φῶν ναύταν ἄλιον πόθος / βάλλει

87 (Simon. 23 B., [42] D.)

1005 Plut. *praec. ger. reip.* 2, v 1. 59-60 Hub.-Pohl.

πολλοὶ δ' ἀπὸ τύχης ἀψάμενοι τῶν κοινῶν καὶ ἀναπλησθέντες
οὐκέτι ραϊδίως ἀπελθεῖν δύνανται, ταὐτὸ τοῖς ἐμβᾶσιν εἰς πλοῖον
αἰώρας χάριν εἶτ' ἀποσπασθεῖσιν εἰς πέλαγος πεπονθότες· ἔξω
βλέπουσι ναυτιῶντες καὶ ταραττόμενοι, μένειν δὲ καὶ χρῆσθαι τοῖς
παροῦσιν ἀνάγκην ἔχοντες,

λευκᾶς καθύπερθε γαλάνας

εὐπρόσωποι σφᾶς †παρ(ι)ῆσαν† ἔρωτες ναῖας

κληῖδος χαραξιπόντου δαιμονίαν ἐς ὕβριν.

2 εὐπρ.—ὕβριν om. ο'Φ παρήσαν ΣΘ; παρίησαν FR; παρήσαν tell. nondum
sanatum, frustra παραίξαν, παράειραν, παρέπεισαν conl. edd.: fort. potius <ε>π'
ἀρ' ἦσαν (cf. homericum κατ' ἀρ' ἔζετο, sim.) = *invāsere* νηίας GVk 3 κλα-
Hermann χαράζει (-άζει ο², χαλάζει R) πόντου codd., corr. de Meziriac
Simonidi adscr. Schneidewin, probavit Bergk, dubitabat Wilam. SS 128 seq.

88 (125 B., Delphic. 2 D.)

1006 Plut. *de primo frigido* 17, v 3. 107 Hub.-Pohl.

ὁ γὰρ ἥλιος ἀνίσχων, ὥς τις εἶπε τῶν διθυραμβοποιῶν,

εὐθὺς ἀνέπλησεν ἀεροβατᾶν μέγαν οἶκον ἀνέμων.

-βάταν codd., corr. Emperius, nisi malis -βάτας, -βατῶν (Bergk) metr. incert.:
μέγαν post ἀνέμων posito evadunt cretici quinque (Wilam. *Herm.* 40 (1905) 130,
cf. *GV* 334 n. 1)

89 (94 B., chor. adesp. 15 D.)

1007 Plut. *de commun. notit.* 19, vi 2. 80-81 Pohl.

δέκα φαύλους ἢ χιλίους ἢ μυρίους ἔδει γενέσθαι, καὶ μὴ κακίας μὲν
φορὰν τοσαύτην τὸ πλήθος·

οὐ ψάμμος ἢ κόνις ἢ πτερὰ ποικιλοτρίχων οἰωνῶν
τόσπον ἂν χεύαιτ' ἀριθμόν·

ἀρετῆς δὲ μὴδ' ἐνύπνιον.

id. *de amore prolis* 4, iii 265 Pohl.-Siev. οὐ γὰρ ἔστιν εὐρεῖν οὐδ' ἐπιτύχειν τοῦ
τάλλοτρία βουλομένου λαμβάνειν· <οὐ> ψάμμος—ἀριθμόν· ὅσος ἔστιν ὁ τῶν κληρονο-
μούντων

1 οὐ Basil.: οὐ *comm.* codd.; om. *prol.* codd. πτερὰ: παρὰ *prol.* codd. gca¹ ut
vid. ποικιλοτρίχων *comm.* codd.: ποικιλοθρόων *prol.* codd. fort. -τριχ' οἰωνῶν
2 τόσπον *prol.* HCygc, fort. recte (/ οἰωνῶν τόσπον κτλ.) ἀχλευταὶ *prol.* U¹HC¹
gc, οὐκ ἔχει *prol.* ΠΥ¹C² (ἐχεῖ) BXn

90 (93 B., chor. adesp. 14 D.)

1008 Plut. *non posse suaviter* . . . 13, vi 2. 146 Pohl.

ποῖος γὰρ ἂν αὐλὸς ἢ κιθάρα διηρμοσμένη πρὸς ᾠδὴν ἢ τίς χορὸς
εὐρύοπα κέλαδον ἀκροσόφων
ἀγνύμενον διὰ στομάτων

φθεγγόμενος οὕτως εὐφρανεν Ἐπίκουρον καὶ Μητροδώρον, ὥς Ἀρι-
στοτέλη . . . οἱ περὶ χορῶν λόγοι, κτλ.

2 ἀγνυμένων Π Pindaro adscript Boeckh

91 (96 B., chor. adesp. 16 D.)

1009 Plut. *non posse suaviter* . . . 26, vi 2. 166 Pohl.

ἀλλ' ἐκείνου τοῦ θανάτου τὸ πρόσωπον ὥς φοβερόν καὶ σκυθρωπὸν
καὶ σκοτεινὸν ἅπαντες ὑποδειμαίνουσι, τὸ τῆς ἀναισθησίας καὶ λήθης
καὶ ἀγνοίας· καὶ πρὸς τὸ ἀπόλωλε καὶ τὸ ἀνήρηται καὶ τὸ οὐκ ἔστι
ταράσσονται καὶ δυσανασχετοῦσι τούτων λεγομένων, †τὸ (<οἶον> τὸ
Reiske, <ὥς> τὸ Deubner)

ἔπειτα κίεσται βαθυδένδρῳ
ἐν χθονὶ συμποσίῳν τε καὶ λυρῶν ἄμοιρος
ἰαχᾶς τε παντερπέος αὐλῶν.

1 ἐπιτακῆσεται codd., corr. Deubner 'fort. Pindari est', Bergk

92 (97 B., chor. adesp. 29 D.)

1010 Plut. *non posse suaviter* . . . 27, vi 2. 168 Pohl.

οὐδὲ ραιδίως οὐδ' ἀλύπως ἀκούομεν

ὡς ἄρ' εἰπόντα μιν τηλαυγὲς ἀμβρόσιον
ἐλασίππου πρόσωπον ἀπέλιπεν ἀμέρας.

πρόσωπον Wyttenbach: πρὸς τόπον codd. metr. incert.: ἀμβρόσιον τηλαυγὲς
coni. Bergk; varia possis, velut μιν / τηλαυγὲς (vel τηλαυγέος) ἀμβροσίας ἐλασίππου /
πρόσωπον ἀπέλιφ' ἀμέρας

Bacchylidi adscripsit Headlam CR 14 (1900) 9; 'forte tragici alicuius est', Bergk

93 (31–32 B.; Alcm. 75 + mon. adesp. 12 D.)

1011 Priscian. *inst.* i 20, *Gramm. Lat.* ii 15. 7 Keil

pro Aeolico digamma *f*, u ponitur. quod sicut illi solebant
accipere digamma modo pro <u, modo pro: *add. Edmonds*>
consonante simplici teste Astyage, qui diversis hoc ostendit
usibus, ut in hoc versu:

(a) ὀψόμενος Φελέαν ἐλικώπιδα,

sic nos quoque pro simplici habemus plerumque consonante u
loco *f* digamma positum, ut 'at Venus haud animo nequiquam
exterrita mater'; est tamen quando idem Aeolis inveniuntur
pro duplici quoque consonante digamma posuisse, ut

(b) Νέστορι δὲ ῥῶ παιδός

(a) ΟΨΟΜΕΝΟΣ, sscr. 'aspiciens', in litura l: ΟΥΟ- RA, ΟΦΟ- rGD *φελέαν*
ἐλικώπιδα multimodis ut solent corrumpunt codd.

(b) Νέστορι: inter accus. et dat. fluctuant codd., ipso nomine turpiter defor-
mato reliqua solitis modis corrupta intellege νέστορι δὲ ῥῶ παῖδος (digamma
'pro duplici consonante') exempla ex Alcmene petita esse coni. Bergk

94 (Alcm. 8 B., 6 D.)

1012 Schol. Ap. Rhod. i 146, p. 20 W.

Φερεκύδης δὲ ἐν τῇ β (3 F 9 Jac.) ἐκ Λαιοφόνης (-φόντης codd.,
corr. Wilam.) τῆς Πλευρώωνος Λήδαν καὶ Ἀλθαίαν Θεοσίῳ γενέσθαι
φησίν. ὅτι δὲ Γλαύκου ἐστὶ θυγάτηρ καὶ † Ἀλθαίας † αἰνίττεται λέγων·

† τοὺς τέκε θυγάτηρ † Γλαύκῳ μάκαιρα.

† Ἀλθαίας †: Ἀλκμάν coni. Bergk; egomet Ἀλκαῖος malim, τοῖς τέκε Γλαύκῳ
θυγάτηρ μάκαιρα

95 (88 B.)

1013 Schol. Aristot. iv p. 26^b 35 Brandis

ἐν μὲν τοῖς διαλογικοῖς τοῖς ἑξωτερικοῖς σαφές (ὁ Ἀριστοτέλης),
ὡς πρὸς τοὺς ἔξω φιλοσοφίας διαλεγόμενος. ὡς δὲ ἐν διαλεκτικοῖς,
ποικίλος ταῖς μιμήσεσιν,

Ἀφροδίτας †ὄνομα† τέμνων καὶ Χαρίτων ἀνάμεστος.

ὄνομα: ἄλοκα coni. Bergk numeros non audiunt Crusius alii

96 (44 B., Stes. 10^A D.)1014 Schol. A Hom. *Il.* 16. 57, ii 95 Di.

ὅσοις κυρίους εἰς ἧς λήγουσι βαρυτόνοις συνθέτοις παράκειται
ἐπιθετικά ὀξυνόμενα, Διογένης, αὐτὰρ ὁ διογενὴς· Πολυνείκης,

ἀλλ' ἂ πολυνεικὴς δι' Ἑλένα

ἀλλὰ (corr. Hermann) πολυνεικὴς (corr. Schneidewin) διελένα (corr. Hermann)
cod. 'fort. est Stesichori', Bergk

97 (95 B., chor. adesp. 30 D.)

1015 Schol. Pind. *Nem.* vi 85^b, iii 112 Dr.

δίκρουν γάρ (scil. τὸ τοῦ Ἀχιλλέως δόρυ), ὥστε δύο ἀκμὰς ἔχειν
καὶ μιᾷ βολῇ [[ὥστε]] δισσὰ τὰ τραύματα ἀπεργάζεσθαι. καὶ
Αἰσχύλος ἐν *Νηρείει* (fr. 152 N.), . . . καὶ Σοφοκλῆς ἐν *Ἀχιλλέως*
Ἑρασταῖς (fr. 152 P.)· ἢ δορὸς διχόστομον πλᾶκτρον. <καί: lacu-
nam indic. Heath>

δίπτυχοι γὰρ ὀδύναί μιν ἦρικον Ἀχιλλείου δόρατος.

ἦρικον coni. L. Dindorf, fort. recte Ἀχιλλείου coni. Bergk vid. Pearson
S. fr. 152 (fr. 156 Nauck) duo lemmata esse confusa indicat vocc. δορός—
δόρατος repetitio; 'fortasse Pindaro vindicandus', Bergk

98 (p. 681 seq. B., Alcm. 68 D.)

1016 Stob. ecl. i 1. 31 b, i 39 W. [ὅτι θεὸς δημιουργὸς τῶν ὄντων κτλ.]

ὕμνέωμες μάκαρας, Μοῦσαι Διὸς ἔκγονοι, ἀφθίτοις ἀοιδαῖς.

ὕμνέωμες P: -μας F; ὕμνέομες Grotius

Stobaei in codd. accedit decimus hic versus versibus novem hexam. dact. scriptis, in quibus celebrantur singillatim Hercules Pan Aesculapius Hygia Dioscuri Curetes Gratiae Horae Nymphae: in his absoluta est sententia, cum omnes casu genet. regat verbum μεμῶσθαι (μέγιστον, scil. ἐστὶ). itaque hunc decimum a prioribus seiunxit Meineke, recte opinor, nam valde abruptum illud ὕμνέωμες, frigidum μάκαρας, vix credibilis numerorum subita mutatio. manet autem quaestio, excideritne sequela; iure enim increpat incilatque Wilamowitz *Timoth.* 91 n. 2, 'soll Stobaeus das als etwas besonderes excerpiert haben?'; similiter iam Bergk, 'haud dubie dixit poeta de deo summo, cuius gratia haec Stobaeus adscripsit'

99 (143 B., chor. adesp. 19 D.)

1017 Stob. ecl. i 5. 19, i 81 W.

Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Εἰ ἡ τῶν μελλόντων πρόγνωσις ὠφέλιμος· τὸ γὰρ εἰμαρμένον ἄτρεπτον καὶ ἀπαράβατον,

χῶιπερ μόνον ὀφρῦσι νεύσει,
καρτερὰ τούτῳ κέκλωσθ' ἀνάγκη

καὶ πεπρωμένη.

1 χῶιπερ F, χῶπερ P (ou sscr. man. sec.), corr. Gaisford ὀφρῦσι P νεύσει
FP², νεύσι P¹, corr. Meineke 2 τοῦτο F κέκλωτ' FP, corr. Meineke fort.
ἀνάγκα scribendum

100 (140 B., chor. adesp. 5 D.)

1018 Stob. ecl. i 5. 12, i 76 seq. W.

(a) *Εὐριπίδου Πηλεΐ*· (fr. 620 N.)

κλῦτε, Μοῖραι, Διὸς αἶ τε πα-
 ρὰ θρόνον ἀγχοτάτω θεῶν
 ἐζόμεναι περιώσι' ἄφυκτά τε
 μήδεα παντοδαπὰν βου-
 λὰν ἀδαμαντίναισιν ὑφαίνετε κερκίσιν.

(b)

Αἴσα <καὶ> Κλωθὼ Λάχεσις τ', εὐώλενοι
 κοῦραι Νυκτός,
 εὐχομένων ἐπακούσατ',
 οὐράναι χθόνιαί τε
 δαίμονες ὦ πανδείματοι·
 5 πέμπειτ' ἄμμιν <τὰν> ῥοδόκολπον
 Εὐνομίαν λιπαροθρόνους τ' ἀδελφὰς
 Δίκαν καὶ στεφανηφόρον Εἰράναν,
 πόλιν τε τάνδε βαρυφρόνων
 λελάθοιτε συντυχιᾶν.

versuum divisio incertissima

(a) 1 κλῦτε' ὦ coni. Seidler, etiam κλῦτ' ὦ possis μοῖρα F ἀγχοτάτα P¹
 θεῶν praetulerim 2 περιώσια· φυκτά FP, corr. Grotius 3 -πὰν
 βουλὰν FP, corr. Grotius -αἰς ὑφαίνεται FP, corr. Wilam.

(b) 1 suppl. Bergk (κερκίσιν αἴσα fin. (a), κλωθὼ κτλ. init. (b), Stobaei edd.)
 2 Νυκτός κόραι coni. Wilam. 3 -σατε F, -σαται P 4 ὦ fortasse delen-
 dum -δείμαντοι FP, corr. Wachsmuth 5 fort. ἄμμι τὰν (suppl. Wilam.)

scribendum 9 συντυχιᾶν (-ίαν FP, corr. Grotius) λελάθοιτε coni. Bergk
 in marg. ad (a) 2 (περιώσια seqq.) lemma σοφοκλ' cod. P, mox ad (b) 2 (κοῦραι
 Νυκτός) addit idem ἐκ φαίδρας; in marg. ad (b) 1 lemma Σοφοκλ' (ε)κ Φαίδρας cod.
 F: quae lemmata perperam ex ecloga sequi. (Σοφοκλῆς Φαίδραι = TGF Soph. fr.
 624 Nauck) hic repetita esse coni. Wilam. Isyll. 16 n. 2; idem (a) 2 <αἶ> περιώσι'—
 (b) 9 συντυχιᾶν continuum esse carmen censuit, postea omnia coniunxit Nauck
 TGF² p. xx, deleto lemmate Εὐρ. Πηλεΐ

κλῦτε—κερκίσιν continua esse manifestum est: de coniunctione fr. (a) et (b)
 dubito, cum carminum initia videantur esse (a) κλῦτε Μοῖραι et (b) Αἴσα κτλ.—
 ἐπακούσατ'; praeterea in (a) sedent Fata Διὸς παρὰ θρόνον ἀγχοτάτω θεῶν, in
 (b) non modo οὐράναι sed etiam χθόνιαί esse dicuntur. equidem causam invenio
 nullam cur κλῦτε—κερκίσιν Euripidis Peleo abiudicentur.

(b) Κλωθὼ—συντυχιᾶν Simonidi vel Bacchylidi adscr. Meineke; Simonidi
 carmen suum Wilam., Nauckianum Bowra CQ n.s. 8 (1958) 231 seqq. mihi dictio
 nequaquam Simonidea videtur; displicet inter alia epitheton illud inauditum
 insulsumque ῥοδόκολπον.

101 (I39 B., chor. adesp. 4 D.)

1019 Stob. *ecl.* i 6. 13, i 86 W.

Τύχα, μερόπων ἀρχὰ
καὶ τέρμα, τὸ καὶ Σοφίας θακεῖς ἔδρας
καὶ τιμὰν βροτέοις ἐπέθηκας ἔργοις·
καὶ τὸ καλὸν πλέον ἢ κακὸν ἐκ σέθεν,
5 ἃ τε Χάρις λάμπει περὶ σὰν πτέρυγα χρυσεάν,
καὶ τὸ τεαῖ πλάστιγγι δοθὲν μακαριστότατον τελέθει·
τὸ δ' ἄμαχανίας πόρον εἶδες ἐν ἄλγεσι
καὶ λάμπρον φάος ἄγαγες ἐν σκότει, προφερεστάτα θεῶν.

1 τύχα P²: τύχαν FP¹ ἀρχαῖ P² 1-2 μερόπων | ἀρχά <τε> καὶ conī.
Meineke 2 τέρμα τὸ Grotius: τέρματι FP θακεῖς ἔδρας Jacobs: ἄκος
δραῖς F, lacun. decem litt. P 4 ἢ: ἡ sscr. P² κακὸν P²: καλὸν FP¹
7 τὸ Grotius (sec. Wachs.; σὺ Grotius in ed. 1623): σὺ FP ἔδρες conī. Bergk
ἀλγεσιν codd., corr. Grotius 8 κὰς conī. Heeren (κές) σκότῳ codd.,
numeratorum causa correxi προσφερ- P¹

102 (86^A B., chor. adesp. 12 D.)

1020 Strabo i 2. 14, i 35 Kramer

ἦ καὶ Ἑσιόδῳ μὲν ἔπρεπε μὴ φλυαρεῖν . . . Ὀμήρῳ δὲ
πᾶν ὅτι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν
γλώσσαν ἱη κελαδεῖν.

Dion. Hal. *comp.* i 5, p. 5 Us.-Raderm. εἰ μέλλουσι μὴ πᾶν ὃ τι κεν—γλώσσαν
ἔπος ἔλθῃ λέγειν. Lucian. *hist. conscr.* 32, ii 33 Jac. ληροῦσι . . . ἐπινοοῦντες δὲ καὶ
ἀναπλάττοντες ὃ τι κεν—γλώσσαν, φασίν, ἔλθῃ; id. *rhet. praec.* 18, iii 184 Jac. μὴδὲ
μελλήσας λέγε ὅτι κεν—γλώτταν ἔλθῃ. Athen. v 217 C κατὰ γὰρ τὸν εἰπόντα
ποιητὴν ὅτι κεν—γλώσσαν ἔλθῃ.

πᾶν: om. Luc. (bis), Athen. ὅτι κεν Athen., Dion. cod. M, Luc. *rhet.* codd.,
hist. cod. G, Strab. cod. t marg.: ὅτι κεν Dion., Luc. *hist.*, ὅτι ἂν Strabo ἐπ'
ἀκαιρίμαν: varie corruptum in Strab. et Luc. codd. (ἐπικερῆμα, ἐπὶ κε ῥῆμα, ἐπὶ
καὶ ῥῆμα, ἐπεὶ καὶ ῥῆμα, similia) post γλώσσαν (γλώτταν codd. plerique): ἔπος
ἔλθῃ λέγειν per paraphrasin Dion., mox brevius ἔλθῃ Luc. *hist.* et *rhet.*, Athen.
fort. ὅτι κε ῥῆμα ἐπ' ἀκαιρίμαν κτλ. (cf. Strab. cod. t marg., ὅτι κε ῥῆμα γλώτταν
ἱη κελαδεῖν conī. scriba recentior) Pindaro adscriptis Dindorf

103 (89 B.)

- 1021 Theodorus Metochita, *misc. philos. et hist.* p. 515 Mueller-Kiessling

καὶ ποιηταὶ δέ φασιν·

ὦ γλυκεῖ· Εἰράνα,
πλουτοδότειρα βροτοῖς.

εἰρήνη codd. 'fortasse *Pindari* est, quo poeta ille saepius utitur, et videtur ex eodem petatum, quod est p. 562' (= fr. seq.), Bergk; probat Turyn *Pind.* fr. 263

104 (89 adnot. B.; *Pind.* fr. 223. 3 Sn.)

- 1022 Theodorus Metochita, *misc. philos. et hist.* p. 562 Mueller-Kiessling

καὶ λαμβάνειν ἐξὸν καὶ χρηματίζεσθαι ῥαῖστα, κἄν εἰ πλάττωνται
παρολιγωρεῖν καὶ παρορᾶν ἀνεπιστρόφως καὶ παρατρέχειν,

νύσσει γ' ὅμως σφᾶς θέλγητρ' ἄδονᾶς.

φησὶν ἡ ποίησις.

νύττει et ἡδονᾶς codd. cf. Turyn *Pind.* fr. 266 adn.: fort. tantum θέλγ. ἄδ. poetae adscribendum; sed de auctore non constat

non nulla tragica fortasse iam admisimus (e.g. fr. 28, 43, 70). etiam de sequentibus oritur quaestio, tragicone reddenda sint an lyrico:

105

- 1023 Pap. saec. iii/ii a.C. ed. Schubart *Ber. Sächs. Akad. d. Wiss. Leipzig* (1950) n. 17 p. 37 seqq.

col. i

	(a)	(b)
	]μα πέτρηι ξ[	]ν
	]ν ἔβρεμεν μ[	]α
	]γλυκυκεκτ[	]ν
	]νπάσαι.[	].
5	]εθλα.[	]ν
	<vv. 2 vestig. minima, tum vacant vel desunt vv. 2>	
10	]δερα[.]	
	]συνωρι	

- ζουσαινυχιανκελ[....]οναιταν[
 περιδωνχ[.]ραγ[.]επ[....]οτροφον[
 πανινατενυξ[....]ιβεταιτα[
 15 φοροναιγλανεσιον[.]ναίθεραφερ[.]
 μεριονφασδιακυβατοσαεριονπτ[
 νανανταισποδαγ[.]σωμπερασθυ[
 τεργανλ[.]ξεσ[....]χρυσοθρονεευ[
 νακηρνεξ[....]ιανδια[.]γλαε[
 20 ηταμενα[.]ελ[....]ωντωλ[.]γκα[
 λοφ[.]ρονλοχ[.]παντιπ[.]ρθεν[
 πρινεπικ[.]λλατα[.]αιτλατα[.]

vid. Merkelbach *Mus. Helv.* 10 (1953) 125 seqq.; Alfonsi *Aegyptus* 33 (1953) 297 seqq.

exstant margines sup. et inf. accentus, sim., nulli

col. i (a), (b): intervallum incertum; v. 1 de ξ[υ] cogitabat e.p.

(a) 4 etiam]νπλω[possis 5 vel]εθμα

col. ii 14 τα[e το[corr. 15 in εωιον corr. Snell fin. etiam αιθεραφθ[ι],
 αιθεραφοι[possis 16 κυμ coni. e.p., non est scriptum 18 τερ valde
 dub., fort. e τες corr. 20 init. valde dub., sed ητ certum 21 init.
 potius λ quam δ παντι valde dub. 22 λλ: etiam λα vel κλ possis

ad tragoediam saec. iv (vel iii?) referunt Merkelbach, Snell

coniunctio i 11–ii 12 συνωρίζουσαι (e.p.) veri simill.; supplementa probabiliora:
 12 κέλ[ευθον], 12–13 'Εσ]περίδων χοραγ-, 14 ίνα τε νύξ [έπαμε]ίβεται, 14–15 τὰ[ν
 φασσ]φόρον vel φωσ]φόρον, 15 [ά]ν' αἰθέρα, 15–16 ά]μέριον, 16–17 πτ[αμέ]να, 17 ποδα-
 γ[ός], 19 δι' α[ί]γλαε[ν-; haec omnia iam e.p. excepto v. 14 ubi άπαμ. ille, έπαμ.
 ego, έσαμ. Snell; 14–15 φωσ- ille, φασσ- ego

praeterea ex e.p. refero: 12–14 κέλ[ευθον] [[ον]] αἱ τὰν ['Εσ]περίδων χοραγ[ο]ῖ
 π[ο]τὶ νε[ό]τροφον τροπάν; 15 φέρο[ι]σα, ubi φέρε[ι] δὲ praetulerim; 20–21 αέθ]λοφόρον
 versus restituere conatus est Merkelbach l.c., quem secutus ita fere scribere
 possis, quamquam multa manent incerta:

συνω-

ρίζουσαι νυχίαν κέλευθον
 αἱ τὰν 'Εσπερίδων χοραγοῖ
 ποτὶ νεότροφον τροπάν,
 ἵνα τε νύξ ἐπαμείβεται
 τὰν φασσφόρον αἷγλαν
 ἑῶιον ἀν' αἰθέρα·
 φέρει δ' ἄμέριον φάος
 διὰ κύματος ἀερίου πατάμενα
 ναύταις ποδαγὸς . . .

col. ii

5
 ..]ιογα. τα[.....]η..η ψαύω δελ[
 ..]ν· ὁ δεμο[.][..]νι[.]αις Ἀρεως Ὑμη.[
 μου μᾶλλον ἡνέκτησ' ἐγὼ σπευσο[
 ἀπαλλα[γὴν τ]ῶν κακῶν χορεύσατε· .[
 καὶ μη[.][.][.]μάθητε μνημονεύσατ[ε
 εἴ τις κατὰ στέγας πυρὸς ἔτι λείπεται πυρὶ παι[
 λάσσεται· ἣν π[α]ίδες αἰπόλων καὶ ῥέας ο[
 πης ποι[μένε]ς βουκόλοι μαινάδες δο[.
 col. fin.

col. i supersunt vv. exitus 3] .ρεῖφα 4] .χρεῖσ 5] ρων 6] .ξηπσ
7] φαινε 8] δομοις
est textus notis ad rem musicam pertinentibus plenissime instructus de
natura et aetate carminis disserunt e.p.; mihi omnia obscura
omnia suppl. e.p. 2 Ὑμησ vel Ὑμνη 2-3 Πριά|μον suppl. e.p.

107 (p. 74I seq. B.)

1025 An. Ox. Cramer iii 261. 31

Πελίου τε Μάγνησσαν κόραν

ad tragoediam refert Pfeiffer *Callim.* i fr. 708 n.

108 (p. 742 B.; *TGF* adesp. 85)

1026 Aristot. *poet.* 21. 1457 b 29'

σπείρων θεοκτίστησαν φλόγα

(a) 112 B., Alex. adesp. 5 D.; (b) 108 B., chor. adesp. 22 D.;
 (c) Terpander fr. 4 B., chor. adesp. 23 D.; (d) 109 B., chor.
 adesp. 24 D.; (e) 111 B., chor. adesp. 26 D.; (f) 117 B.,
 Timoth. 6^d D.; (g) 110 B., chor. adesp. 25 D.; (h) 116 B.,
 chor. adesp. 27 D.

1027 Dion. Hal. *compr.* 17, p. 68 seqq. Usener-Radermacher

ὁ μὲν οὖν βραχυσύλλαβος ἡγεμὼν τε καὶ πυρρήχιος καλεῖται, καὶ
 οὔτε μεγαλοπρεπὴς ἐστὶν οὔτε σεμνός· σχῆμα δ' αὐτοῦ τοιόνδε·

(a) λέγε δὲ σὺ κατὰ πόδα νεόχυτα μέλεα.

. . . ὁ μὲν γὰρ ἐξ ἀπασῶν βραχειῶν συνεστῶς, καλούμενος δὲ ὑπό
 τιων χορείος [[τρίβραχυσ πούς]], οὗ παράδειγμα τοιόνδε·

(b) Βρόμιε δορατοφόρ' ἐννάλιε πολεμοκέλαδε πάτερ Ἄρη,

ταπεινός τε καὶ ἄσεμνός ἐστι . . . ὁ δ' ἐξ ἀπασῶν μακρῶν, μολοττὸν
 δ' αὐτὸν οἱ μετρικοὶ καλοῦσιν, ὑψηλός τε καὶ ἀξιωματικός ἐστι καὶ
 διαβεβηκῶς ἐπὶ πολὺ. παράδειγμα δὲ αὐτοῦ τοιόνδε·

(c) ᾧ Ζηνὸς καὶ Λήδας κάλλιστοι σωτήρες.

ὁ δ' ἐκ μακρᾶς καὶ δυεῖν βραχειῶν μέσην μὲν λαβὼν τὴν μακρὰν ἀμφί-
 βραχυσ ὠνόμασται, καὶ οὐ σφόδρα τῶν εὐσχήμων ἐστὶ ῥυθμῶν ἀλλὰ
 διακέκλασται τε καὶ πολὺ τὸ θῆλυ καὶ ἀηδὲς ἔχει, οἷά ἐστι ταυτί·

(d) Ἰακχε θρίαμβε, σὺ τῶνδε χοραγέ.

. . . ἕτερος . . . ἀπὸ τῶν βραχειῶν ἀρξάμενος ἐπὶ τὴν ἄλογον τελευτᾷ·
 τοῦτον χωρίσαντες ἀπὸ τῶν ἀναπαίστων κυκλικὸν καλοῦσι παρά-
 δειγμα αὐτοῦ φέροντες τοιόνδε·

(e) κέχυται πόλις ὑψίπολις κατὰ γᾶν.

. . . ἐν ἔτι λείπεται τρισυλλάβων ῥυθμῶν γένος, ὃ συνέστηκεν ἐκ
 δύο μακρῶν καὶ βραχείας, τρία δὲ ποιεῖ σχήματα· μέσης μὲν γὰρ

omnia excepto (e) refert epitom. p. 171-2 Raderm. (b) Βρόμιε—Ἄρη *Anal. Gramm.* 8. 11 Keil; cf. Macrob. *sat.* i 19. 1 Bacchus ἐννάλιος cognominatur

(a) νεόχυτα F E (epitom.): νεόλυτα PMV vid. Wilam. *GV* 369 (b) πολέ-
 μοιο κέλαδε FE, πολεμοκλόνε *Anal. Gramm.* πάτερ Ἄρη non habet Dion., add.
Anal. Gramm. (d) θρίαμβε L. Dindorf: διθύραμβε codd. χωραγέ P
 (e) ὑψίπολις (cum rasura) F: ὑψίπολον PMV

γινομένης τῆς βραχείας, ἄκρων δὲ τῶν μακρῶν, κρητικός τε λέγεται
καὶ ἔστιν οὐκ ἀγεννής· ὑπόδειγμα δὲ αὐτοῦ τοιοῦτον·

(f) οἱ δ' ἐπείγοντο πλωταῖς ἀπήναισι χαλκεμβόλοις.

ἂν δὲ τὴν ἀρχὴν αἱ δύο μακραὶ κατάσχωσιν, τὴν δὲ τελευταίην ἢ
βραχεῖα, οἷα ἔστι ταυτί·

(g) σοί, Φοῖβε, Μοῦσαι τε σύμβωμοι,

ἀνδρῶδες πάνυ ἐστὶ τὸ σχῆμα καὶ εἰς σεμνολογίαν ἐπιτήδειον. τὸ δ'
αὐτὸ συμβήσεται κἂν ἢ βραχεῖα προτεθῇ τῶν μακρῶν· καὶ γὰρ
οὗτος ὁ ῥυθμὸς ἀξίωμα ἔχει καὶ μέγεθος· παράδειγμα δὲ αὐτοῦ
τόδε·

(h) τίν' ἀκτάν, τίν' ὕλαν δράμω; ποῖ πορευθῶ;

(f) ἐπείγοντο conī. Nauck πρώταις FM² ἀπήναισι PE: ἀπήνεσι MV, ἀπήνεσαι
F, ἀπήνησι ed. Steph. -βόλοις PMV (g) σὺ F Μούσαις conī. Bergk
συμβῶμεν P, ed. Steph., unde σύμβωμον conī. Bergk (h) τίν' ἀκτάν, τίν'
ὕλαν: τίνα γὰρ τινυδᾶν F δρόμω M
pars maior fortasse tragicis adscribenda: (a), (c)–(h) = TGF adesp. 136, 139–44,
p. 868 seqq. Nauck

110 (79^B B., chor. adesp. 32 D.; TGF adesp. 243)

1028 Hesych. s.v.

ὁμόπαιδα κάσιν Κασάνδρας·

ὁμοῦ παιδευθέντα (-θέντες cod.: corr. Mus.) ἢ ὁμοῦ τεκνωθέντα·
ἐπειδὴ διδυμοὶ εἰσιν.

κάσι cod., corr. Musurus

sequentia potius Alexandrinae aetati adscripserim (et
procul dubio plura debui):

111 (79^A B., Alex. adesp. 14 D.)

1029 Hephaest. ench. x 2, p. 32 Consbr.

δίμετρον δὲ ἀκατάληκτον τὸ καλούμενον Γλυκῶνειον, αὐτοῦ (οὐ
τοῦ conī. Bergk) Γλύκωνος εὐρόντος αὐτό·

κάπρος ἡνίχ' ὁ μαινόλης
 ὀδόντι σκυλακοκτόνῳ
 Κύπριδος θάλος ὤλεσεν.

Epitom. Heph. p. 360 C. κάπρος γ' ἡνίχ' ὁ μ. Mar. Plot. Gramm. Lat. vi 537
 κάπρος—μαινόλης
 1 et 3 cit. etiam schol. rec. Ar. Nub. 563

3 θάλλος A, schol. Ar. (Ald.) ὤλεσεν DI
 fuisse Glyconem quendam versus glyconei inventorem Sapphone (vel etiam
 Alcmane) antiquiorem vix credibile videtur: sed ne ideo negaveris Glyconis
 esse hos versiculos

112 (121 B., Alex. adesp. 9 D.)

1030 Hephaest. ench. xii 3, p. 38 seq. Consbr.

τοῦτο μέντοι καὶ γαλλιαμβικὸν καὶ μητρωιακὸν [[καὶ ἀνακλώμενον]]
 καλεῖται . . . διὰ τὸ πολλὰ τοὺς νεωτέρους εἰς τὴν μητέρα τῶν θεῶν
 γράψαι τούτῳ τῷ μέτρῳ· ἐν οἷς καὶ τὰ τοὺς τρίτους παιῶνας
 ἔχοντα καὶ παλιμβακχεῖον καὶ τροχαϊκὰς ἀδιαφόρως παραλαμβάνουσι
 πρὸς τὰ καθαρὰ, ὡς καὶ τὰ πολυθρύλητα ταῦτα παραδείγματα δηλοῖ·

Γάλλαι μητρὸς ὀρείης φιλόθυρσοι δρομάδες
 αἰς ἔντεα παταγεῖται καὶ χάλκεα κρόταλα.

cf. Choerob. ad loc. p. 245-6 Consbr.

γαλλαὶ codd. vid. Callim. fr. incerti auctoris 761 Pf.

113 (107 B., Delphic. 1 D.)

1031 Hephaest. ench. xiii 4, p. 42 Consbr.

συντιθέασι δέ τινες καὶ ἐτέρῳ τρόπῳ τὸ τετράμετρον ὥστε τρεῖς
 εἶναι τοὺς καλουμένους τετάρτους παιῶνας, εἴτα τελευταῖον τὸν
 κρητικόν·

θυμελικὰν ἴθι μάκαρ φιλοφρόνως εἰς ἔριν.

Choerob. ad loc. p. 249 Consbr. θυμελικὰν ἴθι μάκαρ καὶ τὰ ἐξῆς· ἐκ τῶν καλουμένων
 Δελφικῶν ἐστὶν ἡ προκειμένη χρῆσις, μὴ ἔχόντων τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ

114 (Alex. adesp. 7 D.)

1032 Schol. B Hephaest. 3, p. 261 Consbr.

τίθημι μέτρον ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος·

βλαστεῖ δ' ἐπὶ γῆς δένδρεα παντοῖα φύοντα.

ibid. -στεῖ—φύοντα, ἐπὶ—φύοντα, -πὶ γῆς—φύοντα, γῆς—φύοντα

βρύοντα conl. Nauck (*Lex. Vindob.* xxxvi) coll. An. Ox. Cramer i 96. 3 = Sotadeum fr. 20 *Coll. Alex.* p. 244 Powell

115 (113 B., Alex. adesp. 6 D.)

1033 Schol. B Hephaest. p. 299 Consbr.

κατὰ διποδῖαν δὲ συντιθέμενος (ὁ πυρρίχιος) καὶ τὸν προκελευσ-
ματικὸν ποιῶν τὰ καλούμενα προκελευσματικά ἢ πυρριχιακὰ μέτρα
ποιεῖ, ὧν παραδείγματα·

ἴθι μόλε ταχύποδος ἐπὶ δέμας ἐλάφου

πτεροφόρον ἀνὰ χερὶ δόνακα τιθεμένα.

Anal. Gramm. 4. 17 Keil (cod. Ambros.), fere eadem

1 ταχύποδε cod. Ambros. ἐπὶ δέμας cod. Ambros.: ἐπίδεσμα rel. 2 πτερο-
φόραν codd. Y (unde πτεροφόρον) ἀν(ὰ) conl. Bergk) ἀνὰ χερὶ δόνακα τιθεμένα
Bergk: (πτεροφ.) χελιδόνα καθημένην cod. Ambros., χαιρηδόνα καθεῖν cod. Chisian.,
χέρσον καθημένα codd. Y, χερσο' καθομαγ' cod. S de Simm. Rhod. auctore cogi-
tavit Bergk; procul dubio Alexandrinum

116 (TGF adesp. 472; Sotades fr. 8 D.)

1034 Stob. *ecl.* i 1. 9, i 24 W. [ὅτι θεὸς δημιουργὸς τῶν ὄντων κτλ.]

Ζεὺς ὁ καὶ ζωῆς καὶ θανάτου πείρατα νωμῶν.

Sotadeis addidit Hense, fortasse recte; congruunt fons sententia numeri
= Sotad. fr. 4 (c) *Coll. Alex.* p. 239 Powell

117

1035 P.Oxy. iv (1904) n. 675 p. 125-6 (saec. i p.C. med.)

col. init.

col. i

παιᾶνι φιλοστεφά[νωι]
μέλπ[ον]τες ω[.....]
 ἱεραν [...]τέχων [.....]
 Ἀλεξάν[δρ]ειαν [.....]
 5 πόλιν [...] καὶ βα[.....]
 ὁμοῦ π[.]ωμεν[.....]
 ταισδε[.]
 σπονδα[
 δοισυμ[.
 10 σεβια[

col. ii

κε[...]μελψο[
 κελάδου παιᾶν[
 μέλεσι στεψα[
 εὐιέρων πελα[
 θυμα δεδώκατ[
 σταις ἐν ὥδα[τ]σ[
 πολυνύνημοι ιλ[
 [.....]σανδεφ[
 [.....]ουτρον[

omnia suppl. e.p. accentus, sim., nulli sub i 2 paragraphus
 i 3 ἱεράν veri sim. κ[α]τ, π[ο]τ, alia possis
 ii 4 πελά[ων suppl. e.p. 5 θυμα veri sim.

118

1036 *Études de Papyrologie* 4 (1938) p. 121-2 Waddell (saec. ii/iii p.C.)

. . .
 προσίπτα[το
 θηρεύειν ἀκοήν δι[
 ἀνά<ρ>θροισ μινυρίσμ[ασιν
 4 μελιχρῶς ἐδίδαξ[.
 καὶ γὰρ κόσσυφος αγ[
 λάβρως εὐκέλαδογ[
 φθόγγους οὐλον ὑπ[
 8 ἦλθε μουσικὸς ὄρν[ις
]λογ ψιθυρο[

'accentus, sim., in pap. nulli omnia suppl. e.p.
 2 δι[vel δρ[4 vel μελίχρως ἐδίδαξα[ν veri sim. 6 [μέλος Goossens
 7 ὑπ[οκρέκων Keydell metrum ut vid. 3 glyci., pher.
 vid. Goossens *Chron. d'Ég.* 41 (1946) 107 seqq.; carmen saec. ii p.C. ut vid.

1037 *Inscriptions Grecques du Musée du Louvre: les textes inédits*
(Paris 1933) n. 60 p. 66 seqq. ed. Dain

- ὦ]δῖσιν οὐδὲ Τριτογένεὺς λωβα[
 πηκτὰν τιθεῖς ἄλλα· τὰδε μὲν γὰρ οἱ[
 -ρων κειναις ἀναγκαν τεων ἥσυχα[
 -φες, αὐτὰρ ἀμετέρας φροντίδος ὕμνο[
 5 -φης ἱκέτας βλαστὸς μερίμνας πραῦ[
 γάρ σε δᾶμος ὃν κτίσεν Ἐνδυμίων [
 -κοιμάτου σφετέρας ἀνίας ἀνεχε[
 -τρῶι τήνον ἐς τὸν ἀεικοίματον υἱ[
 προύθηκεν ἄντροις, τὰν μὲν ἐκ τοῦ
 10 -νοῖς λοιβαῖς γεραίρει, τὰν δ' ἐς ἄστν [
 σὺν βιαιολεχεῖ καὶ τέκνοις ἔστακε σ[
 λαζυμένα πέρας· γέγαθε νῦν ἅπας μ[
 -πων ἀπ' ἄκρων ἐκ πολυθρίγκων τερά[μνων
 αὐχμὸν ἔς θ' ἄλλα ῥύψασαν ὑπ' ἀμφιπολ[
 15 -εν θῆκαν βιοτᾶς, ἅπασά θ' ἦβα κωμο[
 -δοῖς κέρτομον χέοισ' ἰαχάν, οὐδέ τις [
 -πὸ στομάτων ἀχαλίνων ἡνία γλωσσ[α]-
 -νάγκα τὰν ἀπὸ σώματος· ἀμφὶ γὰρ οἱσ[
 -ρων ἀπερύκουσα θιγεῖν. κόνις δ' ἐς ἀπε[
 20 τ' ἄστν, παντοφύνοις δ' ὀργάνοις θελ[
 ἄλλος παρ' ἄλλον σὺν γέλωι γῆρυν προ[
 -παυσιν, λύπα δὲ χαρὰν πληστν[
 θαλίας, δμῶων δ' ὁ μὲν τις ὤμον[
 -θος πυριθηγὲς ἄσιν(έ)ας δόμους [
 25 ζεύγλαι δ' ἀπ' ἄλλος ταυροτενεῖο[
 -γλαγέας παντοῖον ὠρίων φερων[
 -τεροῖς, σιγαῖ δὲ κερκὶς ἀ λεχέων φυλ[
 ...] οἰκουρός, ἐπταύχενος δὲ δεσποιν[
 ...]οιτονδε ἐς οὐδας ὁμολεχῆς πιπτ[
 30 ...]α δ' ἐν ἄγγεσιν παρέστακεν[
]ς τελετας· ὦ τὰν αἰείμναστο[ν
]λέκτρων [ᾗ]πειρος ἐφ' αἰ σε οπ[
]ας ἐπεὶ γάμων ἀκμαῖ δέμας [

supplementa omnia ex ed. prima, cui adnotationes suppedita vere Haussoullier et Wilamowitz

carmen melicum arguunt dialectus numerique: aetas incerta. est ambitiosior hic poeta, dithyrambi antiquioris imitator; prisca recolit (cum v. 17 confer Eur. Ba. 387), nova appetit (ἀεικοίματος βαιολεχῆς πολύθριγκος παντόφωνος πληστυ-ἐπταύχην ὁμολεχῆς—quod con. Meineke in S. OT 1361—πυριθηγῆς ταυροτενῆς).

nuptiale esse carmen con. Haussoullier, quocum coniungi irae divinae deprecationem, fortasse anniversariam. sententiarum conexio plerumque obscura, versuum divisio incertissima

1-2 fort. e.g. 'neque Artemis infructuosus partibus, neque Athenae ira glaciato mari urbem adfliget', λωβάσεται ἄστυ χόλος . . . / πηκτὰν τιθεῖς ἄλα, sim. τιθεῖς an τιθεῖσ' incertum celebratur ut videtur hiemis aerumnosissimae finis, siquidem finita est: dicitur esse 'supplex' etiam nunc, 'solicitudine oriundus', 'anxietatis nostrae' hymnus; iam autem resipiscit a doloribus urbs ab Endymione condita (scil. Heraclea ad Latmum) 3 accentus ambigui 5 πραιῦν e.p. 6-7 ἀκοιμάτου e.p., etiam θεοκοιμάτου, alia possis S. OT 173 καμάτων ἀνέχουσι confert Wilam. ἀνέχεῖν e.p. 8 λέκ]τρω Wilam. ὕπνον e.p. 9 τὰν μὲν: Lunam? 10 τὰν δὲ: quis fuerit ignotum; 'illam autem ad urbem reduximus, . . . ἔνθα πόσει] σὺν βαιολεχεῖ καὶ τέκνοις ἔστακε [. . . μόχθων] λαζυμένα πέρας? 12 μ[ἐν ὄχλος Wilam. 13 βλε]πων Haussoullier 15 χαρί]εν, ἰμερό]εν, sim., Wilam. κῶμο]ν ἄγει, sim. 16 ὄ]δοις (e.p.) veri sim. 16-18 sententiam ita fere reddidit Wilam.: στόματα μὲν ἀχάλυνα, ὕβριν δὲ τὴν ἀπὸ σώματος κατέχει ἀνάγκη, μοχ θηλυτέ]ρων ἀπερύκ. θιγεῖν 17 ἀ]πὸ potius quam ὕ]πὸ 19 ἀπ]εῖρον αἰθέρα e.p. 20 κα]τ' ἄστυ e.p. θελ]γ- e.p. 22 ἀνά-]παιουσιν Wilam. 24 πυρὶ θῆγ' ἔς e.p.: compositum reddidi; πευκᾶν αἰ]θος πυριθηγῆς, sim., huic dicendi modo satis aptum ἀσινέας veri sim. 25 ἀπ': ὕπ' voluit Wilam. 26 περι]γλ., εὐ]γλ. Wilam. 27 ἀλεχέων φύλ]αξ e.p.: improbavit Wilam., qui ἀ λεχέων scripsit; fort. ἀ λεχέων φυλ]άκεσαι συνήθης, sim., ubi 'lectorum custodibus' = 'mulieribus' 28 ἐπταύχενος: de candelabri septem brachiis dictum esse con. Haussoullier 29 κ]οῖτόνδε e.p.

1038 sequentia ex ostracis animi causa exscribo:

(I) ostracon scr. saec. ii/i a.C. ed. Hogarth *JHS* 25 (1905) 118, denuo Page *ibid.* 67 (1947) 134 seq.

. ευρεθητη[
]ρενοβλαβεσπα[
].ρυμβεχα.[
]οντεπ[
col. fin. ut vid.

1 fort.]σ sup. ευ scr. 4' 2 φ]ρενοβλαβες veri sim.: cuius voc. testimoniis addendum fr. Trag. (scr. saec. iii a.C.) ap. Grenfell & Hunt *Greek Papyri, Series II, New Classical Fragments* (1897) I (a) fr. i 3 = P.Hibeh I (1906) 4 fr. (g) α]νδρες ω φρενοβλαβε[is 3]ορ ut vid. -κ]ορυμβ- supplere possis αρ[veri sim.

procul dubio poetice, sed metr. incert.

(II) ostracon scr. saec. i/ii p.C. ed. Youtie *TAPA* 81 (1950) 111 seqq.

.]σηισουσα
].ωπανσασθε
]εμηικενωσωτελετη
].ιουληναιαιωκυ
5].μηφισησθετιγωγω
]θιοειτετονπανα
]νησυριζων
].μοισιασκων
].βωδεπαρων
10]ονπρ[...αξον
].οσι
col. fin. ut vid.

1]σηις ουσα div. e.p. 2 fort. = πανσασθαι (e.p.) 3 fort. = καινωσω
(e.p.) 4].: ο vel ρ Αηναϊαι ωκυ- div. e.p. 5 φισοισθ (= φεισ-)
possis (e.p.) ετι γ' ω γυ]γαϊκες vel ωγυ]γι- div. e.p. 6]θροειτε coni. Pearl
ap. e.p. 8]μοις ιάσκων voluit scriptor ut in ostraco apparet (ιάσκειν =
ἀγειν Hesych.) sec. e.p. qui tamen -μοισι ασκων div. 10 πρ[όστ]αξον suppl.
e.p. 11].: h.h. pars extrema dext., τ vel γ

fr. mel. adesp. sub Herodot. vii 10 *e* latere censet L. A. Mackay *Class. Journ.* 36 (1940) 102 seqq., fort. recte fr. mel. Lesb. sibi visus agnoscere R. Stark *Rh. Mus.* 99 (1956) 172 seqq. ap. Et. Mag. 230. 50 seqq. γήρεις ἐν οἰκίοισιν (-έουσιν codd.): mihi nequaquam persuasit, cum incerta sint aetas dialectus metrum omnino omittenda censui schol. Soph. *El.* 139 = mon. adesp. 18 Diehl, fort. Aeschyli versus (*TGF* adesp. 456 Nauck); schol. anon. 18^a Diehl (dact. hex. + pent. esse credo); carm. pop. 39 Diehl (numeros non audio); *Gr. Lit. Pap.* 9 col. i Schubart (1950); P.Oxy. 2390 fr. 50 (c) 17-21 (lemmata ex ionico poeta ut vid.); Plut. *de fort. Rom.* 4, ii 2. 48 N.-S.-T., ubi fr. melicum sibi visus agnoscere Headlam *CR* 14 (1900) 9 seq. (potius iamb., e.g. πτεροῖς ἐλαφρίζουσα κούφοισιν δέμας / ἀκρώνυχον καθείσ' ὑπὲρ σφαίρας ἔχνος); praeterea sequentia, fortasse e versibus hexam. dact. huic operi alienis sumpta:

121 (68 B.)

- 1039 Et. Gen. A *Ind. Lect. Rost.* 1891/2 p. 4 Reitz., B p. 260 Miller (Et. Mag. 702. 39)

παρὰ δέ σφι κόραι λευκίπιδες.

σφιν cod. A -ίπιδες cod. A sec. Reitz., -άσιδες cod. B sec. Miller

122 (30^B B., Alex. adesp. 12 D.)

- 1040 Et. Mag. 48. 39, Et. Sym. Va *ibid.* Gaisf. (= Hdn. II 167. 15 L.) ἀκινάγματα, οἶον·

χειρῶν ἢ δὲ ποδῶν ἀκινάγματα.

τὰ τινάγματα τῶν ποδῶν μετὰ ῥυθμοῦ καὶ τῶν χειρῶν κινήματα. καὶ πλεονασμῶι τοῦ *α* καὶ τοῦ *γ* καὶ τροπῇ τοῦ *ἦ* εἰς *α* ἀκινάγματα. 'Ηρωδιανός (οὕτως 'Ηρ. περὶ παθητικῶν Va).

123 (48-49 B.)

- 1041 Et. Mag. 417. 12

ιστέον ὅτι τὸ ἦχι οἱ Δωριεῖς ἄχι λέγουσι διὰ τοῦ *ᾱ*.

(a) ἄχι Λίχα μέγα σᾶμα,

τούτεστιν ὅπου τοῦ Λίχα τὸ μέγα μνημεῖον, καὶ

(b) ἄχι ὁ κλεινός

Ἀμφιτρωνιάδας.

2 -ιδης, -ιδας codd.
ambo hexam. dact. ut vid.

124 (47^B B.)

1042 Et. Mag. 420. 40

ἦδω· παρὰ τὸ ἄδω, τὸ ἀρέσκω·

ἄδον φίλον, ὅς κεν ἄδησι·

τὰ γὰρ ἀρέσκοντα ἡδέα.

ὥς κεν codd., corr. Sylburg, nisi ὅς κ' ἔμ' (Edmonds) praeferendum

125 (mon. adesp. 19 D.)

1043 Hephaest. *ench.* i 3, p. 2 Consbr.

Τίρυνς οὐδέ τι τείχος ἐπήρκεσε

vid. Callim. fr. incerti auctoris 760 Pf. ('Callimacho tribuit E. Diehl . . . recte opinor')

126 ((b) = 122 B., chor. adesp. 33 D.)

1044 Herodian. π. καθ. προσ. κ, I 523. 12 Lentz (= An. Ox. Cramer iii 283. 5)

τὸ δὲ

(a) στάδα λίμνην

ἦ

(b) κλάδα χρυσεόκαρπον

οὐχ ἔξει τινὰ εὐθείαν στάς (voc. om. *LSJ*) ἢ κλάς· μεταπλασμοὶ γὰρ εἰσι.

στάδα λίμνην 'epici alicuius esse videtur', Bergk; idem de fr. sequ. iudicare possis

127 (33^A B., chor. adesp. 2 D.)1045 Priscian. *inst.* i 22, *Gramm. Lat.* ii 16. 19 Keil

Digamma Aeolis est quando in metris pro nihilo accipiebant, ut

ἀμὲς δὲ φειρήναν· τόδε γὰρ θέτο Μῶσα λίγεια,

est enim hexametrum heroicum.

legendum erat ἀμὲς δ' εἰρήναν: φειρήνα soloecum, etiam in *IG* 5 (i) 1509 perperam traditum reliqua miris modis corrupta praebent codd., ita tamen ut veritatem facile dispicias

alia addere possis, velut Et. Gen. B p. 180 Miller (= Hdn. II 218. 12 L.; Et. Gud. 308. 26; An. Par. Cramer iv 55. 29, 68. 24) Καύκων θ' ἑλικας βόας (= adesp. 50 Bergk); Plut. *non posse suaviter* 13, vi 2. 145 Pohl. τοῖς Σαμίοις ὦ Μοῦσα τίς ὁ φθόνος; Athen. iv 163 F = Cercid. 10, *Coll. Alex.* p. 212 Powell

INDICES

I. POETARUM

II. TITULORUM

III. VERBORUM

I. POETAE

	<i>pp.</i>	<i>nn.</i>		<i>pp.</i>	<i>nn.</i>
Alcman	1-91	1-177	Lycophronides	446	843-4
Anacreon	171-235	346-505	Melanippides	392-5	757-66
Apollodorus	364	701	Myrtis	371	716
Ariphron	422-3	813	Oeniades	443	840
Aristoteles	444-5	842	Philoxenus Cyth.	423-32	814-35
Callistratus	474	893	Philoxenus Leuc.	433-41	836
Castorion	447	845	Polyidus	441	837
Cinesias	398-9	774-6	Pratinas	367-9	708-13
Cleomenes	442	838	Praxilla	386-90	747-54
Corinna	325-58	654-95	Pronomus	396	767
Cydias	370	714-15	Pythermus	479	910
Diagoras	382-3	738-9	Simonides	237-323	506-653
Eumelus	361	696	Sophocles	380-1	737
Euripides	391	755-6	Stesichorus	94-141	178-281
Hermolochus	447	846	Stesichorus II	443	841
Hybrias	478-9	909	Telesilla	372-4	717-26
Ibycus	143-69	282-345	Telestes	419-22	805-12
Ion	383-6	740-6	Terpander	362-3	697-8
Lamprocles	379-80	735-6	Timocreon	375-8	727-34
Lamynthus	442	839	Timotheus	399-418	777-804
Lasus	364-6	702-6	Tynnichus	366	707
Licymnius	396-8	768-73	Xanthus	363-4	699-700

II. CARMINUM TITULI*

* <i>Ἀθλα ἐπὶ Πελῖαι</i>	Stesichorus 178	<i>Κατάπλους</i>	Corinna 662
<i>Αἴας ἐμμανής</i>	Timotheus 777	<i>Κατευχαί</i>	Simonides 537
<i>Ἀργῶ</i>	Telestes 805	<i>Κένταυροι</i>	Lasus 704
<i>Ἄρτεμις</i>	Timotheus 778	<i>Κέρβερος</i>	Stesichorus 206
<i>Ἀσκληπιός</i>	Cinesias 774, Telestes 806	<i>Κολυμβῶσαι?</i>	Alcman 158
<i>Ἀχιλλεύς</i>	Praxilla 748	<i>Κύκλωψ ἢ Γαλάτεια</i>	Philoxenus 815
<i>Βοιωτός</i>	Corinna 658	<i>Κύκλωψ</i>	Timotheus 780, Oeniades 840,
<i>Γηρυοντής</i>	Stesichorus 181		Stesichorus II 841
<i>Δαναΐδες</i>	Melanippides 757	<i>Κύνος</i>	Stesichorus 207
<i>Δεῖπνον</i>	Philoxenus 836	<i>Κωμαστής?</i>	Philoxenus 825
<i>Διὸς γοναί</i>	Telestes 809	<i>Λαέρτης</i>	Timotheus 784
<i>Δύσμαιναι</i>	Pratinas 711	<i>Λυδή</i>	Lamynthius 839
* <i>Ἑλένη</i>	Stesichorus 187	<i>Μαρσῦας</i>	Melanippides 758
* <i>Ἑλένη: Παλινωιδία</i>	Stesichorus 192	<i>Μελέαγρος</i>	Cleomenes 838
* <i>Ἑλπήνωρ</i>	Timotheus 779	<i>Μέμνων</i>	Simonides 539
* <i>Ἐπτά ἐπὶ Θήβας</i>	Corinna 659	<i>Μυσοί?</i>	Philoxenus 826
* <i>Εριφύλη</i>	Stesichorus 194	<i>Ναύπλιος</i>	Timotheus 785
* <i>Ἐρυ[</i>	(Corinna) 694 fr. 13	<i>Νιόβη</i>	Timotheus 786
<i>Εὐρωπεία</i>	Stesichorus 195	<i>Νόστοι</i>	Stesichorus 208
<i>Εὐρώπη</i>	Simonides 562	* <i>Ορεστεία</i>	Stesichorus 210
<i>Εὐωνυμίαι</i>	Corinna 660	* <i>Ορέστης</i>	(Corinna) 690
<i>φεροῖα</i>	Corinna 655	<i>Πέρσαι</i>	Timotheus 788
* <i>Ἡ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχία</i>		<i>Περσεφόνη</i>	Melanippides 759
	Simonides 536	* <i>Ραδίνη</i>	(Stesichorus) 278
* <i>Ἡ ἐπ' Ἀρτεμισίῳι ναυμαχία</i>		<i>Σεμέλης ὠδὶς</i>	Timotheus 792
	Simonides 532	<i>Σκύλλα</i>	Stesichorus 220, Timotheus 793
* <i>Ἰλίου πέρις</i>	Stesichorus 196	<i>Συοθήραι</i>	Stesichorus 221
* <i>Ἰόλαος</i>	Corinna 661	<i>Σύρος?</i>	Philoxenus 827
<i>Καλύκη</i>	(Stesichorus) 277	* <i>Υμέναιος</i>	Telestes 808
<i>Καρυάτιδες</i>	Pratinas 711	<i>Φινεΐδαι</i>	Timotheus 795

* ommissa sunt quae potius describunt quam nominant, velut τὸ γεγραμμένον εἰς *Ἀριάνθην τὸν Ἀργεῖον* et τὸ *Μαντινέων ἐγκώμιον* (Diagoras 738), ὕμνος εἰς *Καιρόν* et ἐγκώμιον εἰς *Σκυθιάδην* (Ion 742-3), προσόδιον εἰς *Δῆλον* (Pronomus 767), παιὰν εἰς τὴν *Ἑγίειαν* (Ariphron 813); *Ἀτακτοὶ λόγοι* et *Σύμμικτα* (Simonides 653, 540); similia.

III. INDEX VERBORUM

omissa tantum δέ, καί, τε; lemmata paucis exceptis ad normam lexicī Liddell-Scott-Jones relata.

decurtata: Al(cman), St(esichorus), Ib(ycus), An(acreon), Sim(onides), Co(rinna), Min(ores), Pop(ularia), Scol(ia), Ad(espota).

Euripideum fr. 1018 (a), dact. hexam. fr. 1039-45 non inclusi

ἀάνθα Al. 127
ἀάω *pass.* Ad. 924. 15 (suppl.)
ἀβακίζω *med.* An. 416. 4
ἀβακχίωτος Min. 791. 62
ἀβάλε Al. 111
 vid. etiam Al. 3. 77
Ἀβδηρα (An.) 505 (a)
ἀβροπάρθεος Ad. 926 (a) 2
ἀβρός An. 347. 1, 373. 3 (corrupt.), 461
 adv. -ὡς St. 212. 2, An. 373. 2
ἀβροτος Ad. 918 (c) 3 (dub. suppl.)
αγ[Ad. 1036. 5
αγα[Ad. 921 (b) iv 9, 932. 9
Ἀγάθαρχος vid. Sim. 510
ἀγαθός St. 222 i 4, An. 357. 9, Sim. 531. 6,
 542. 1 et 17, Co. 654 iii 17, Pop. 879
 (2) 2, 882. 1, Scol. 905. 2, 906. 2, 907.
 3, Ad. 988. 4
 (οἱ) ἀγαθοί Sim. 520. 5, Min. 749. 1,
 Pop. 873. 2, Scol. 897. 1
 (τὸ) ἀγαθόν, (τὰ) ἀγαθά An. 435, Min.
 836 (e) 2
 vid. etiam Co. 654 ii 34 et (Co.) 692
 fr. 7. 8
Ἀγαθωνίδης vid. Sim. 602
ἀγακλυτός Ad. 934. 14 et 23
ἀγαλμα Al. 1. 69, Ad. 936. 3
ἀγαμαι Min. 755. 1
Ἀγαμέμνων Ib. 282 (a) 20; Ad. 972
 vid. etiam St. 216, Sim. 549, Min. 700
ἄγamos Min. 805 (a) 6
ἄγαν Sim. 542. 34
ἀγανοβλέφαρος Ib. 288. 3
ἀγανόμματος Scol. 917 (c) 1
ἀγανός Sim. 519 fr. 35 (b) 9
 adv. -ὡς An. 408. 1
ἀγάπημα Ad. 926 (c)
ἀγαπητός Ad. 929 (g) 3
ἀγανός Ad. 953. 4
ἀγάω Al. 129
Ἀγβάτανα Min. 791. 159
ἀγγελία vid. Sim. 519 fr. 114. 3

ἄγγελος St. 209. 3, Sim. 597, Ad. 919. 9
 vid. etiam Ad. 931. 3
†ἀγγεοσελίνων An. 462
ἄγγος Al. 56. 3, Min. 791. 63
 pl. Ad. 1037. 30
 vid. etiam An. 346 fr. 4. 7, 462
ἀγείρω vid. Al. 17. 2 adnot., Ad. 925 (c) 12
ἀγένειος Al. 10 (b) 17-18
ἀγέρωχος Al. 5 fr. 1 (b) 4, 10 (b) 15
ἄγη Sim. 519 fr. 79. 9 (suppl.)
ἀγήραος, -ως Co. 654 iii 25
Ἀγησίδαμος Al. 10 (b) 11
Ἀγησιχόρα Al. 1 (quinquies)
Ἀγιδώ Al. 1 (quater)
ἀγίζω *med.* Al. 128
ἄγιος Sim. 519 fr. 9. 6
ἀγκάλη *pl.* Co. 660. 2, Ad. 926 (a) 3
ἀγκάλισμα Min. 791. 80
ἀγκυλένδετος Min. 791. 22
ἀγκύλη An. 415
ἀγκυλομήτης Co. 654 i 14-15
ἀγκύλος Sim. 541. 15 (ut vid.)
ἀγκυλότοξος vid. An. 504
ἀγλαΐζω Sim. 519 fr. 120 (b) 6, Min.
 851 (b) 1
ἀγλαός Sim. 507. 2, Min. 805 (c) 3, Ad.
 988. 1
αγν[Sim. 519 fr. 26. 3
ἀγνός Al. 14 (b), Sim. 577 (a) 2 et (b) 1,
 579. 3, Min. 735 (a), 791. 237, Pop.
 871. 3, Ad. 926 (d) 1, 929 (d) 2
 superl. Min. 791. 197
ἄγνημι Min. 791. 12
 pass. Ad. 1008. 2
ἀγός Ib. 282 (a) 21
ἀγρεῖος Al. 16. 1
ἀγριος 5 fr. 2 i 10, An. 348. 2, 362. 3,
 Min. 791. 135 et 184
 vid. etiam Min. 820
ἀγρότερος Scol. 886. 3
ἀγρότης Al. 1. 8
Ἀγχίσις vid. St. 205

INDEX VERBORUM

- ἀγω* Al. 3. 8, An. 410. 2, Min. 708. 5, 791. 140 et 144 et 183 et 188, Pop. 848. 2, Ad. 925 (c) 5, 938 (c), 1019. 8
med. vel pass. Co. 654 iv 43 (ut vid.), Ad. 924. 12
ἀγε, ἄγετε Al. 14 (a) 1, 27. 1, (Al.) 174, St. 240, (St.) 278. 1, An. 356 (a) 1 et (b) 1, (Co.) 692 fr. 3. 4, Pop. 865. 1, 857, Ad. 925 (d) 13
ἀγών Al. 3. 8, Sim. 506. 3, (Co.) 692 fr. 19. 2 (ut vid.), Pop. 863. 1, 865. 1
 vid. etiam Ib. 344
ἀδάμας Ad. 988. 1
ἄδαμος Min. 744. 1
ἀδελφή Al. 64. 1
 pl. Ad. 1018 (b) 6
ἀδελφιδεύς Al. 88
ἀδελφός pl. Ad. 1004
ἄδην Al. 20. 4
ἀδιάντος Sim. 543. 5
ἀδικος Min. 727. 5, Ad. 961
 adv. -ως Min. 727. 9
ἀδινός Min. 791. 29
Ἀδμητος Min. 749 = Scol. 897. 1
ἄδολος Scol. 889. 4
 adv. -ως Scol. 890. 3
ἄδυστον pl. Co. 654 iii 30
Ἄδων Al. 109
Ἄδωνις vid. Min. 747, Ad. 1029
ἄελλον, ἄθλον pl. Sim. 519 fr. 92. 8 (suppl.), Pop. 863. 2, 865. 2
 vid. etiam Min. 739
ἄεθλοφόρος Al. 1. 48, Ib. 287. 6
 vid. etiam Ad. 1023. 20
αἰεί An. 440 (corrupt.), Min. 800. 1
αιεῖ St. 200, Ib. 317 (b), Scol. 896. 1
αιέν Al. 14 (a) 2, Ib. 282 (a) 46, Min. 731. 3 (coni.), Ad. 937. 11
 ἡί(ν) Co. 654 i 9, (Co.) 692 fr. 1. 3
αἰείδω Al. 1. 39 et 99, 3 fr. 4. 7, 11, 14 (a) 3, 28, 29. 1, (Al.) 171, Sim. 519 fr. 4. 8, 519 fr. 55. 8, 519 fr. 84. 5, 564. 4, Co. 655. 1. 2, Min. 697, 796. 1, 810. 3, Pop. 880, Scol. 885. 1, Ad. 934. 1, 936. 2, 938 (e), 953. 3
 αἰδω An. 402 (c) 2, Co. 675 (d) (corrupt.), Min. 697 (coni.)
αἰίζω Min. 762. 2
αἰεκής adv. -έως Sim. 507. 1
αἰεκοίμητος Ad. 1037. 8
αἰεμνηστος Scol. 917 (b) 5, Ad. 1037. 31
αἰέρω An. 405 (corrupt.)
 med. vel pass. Al. 1. 63, An. 376. 1, Sim. 516
αἰετ. [Ad. 932. 6
ἀελλόπους Sim. 515
ἀένσος Sim. 531. 9, 581. 2
ἀέξω Min. 791. 202
ἀεργηλός Ad. 996
ἀέριος, ἥερ- Ad. 938 (d), 1023. 16
ἀεροβάτης Ad. 1006
ἀερόεις Min. 805 (c) 2, Ad. 925 (e) 9
ἀεροφοίτης Min. 745. 1
ἀερίνοος Min. 744. 4
ἱάετοις An. 379 (b)
ἀετώσιος Ib. 326
ἀζαλέος Ib. 286. 10
ἄζομαι Al. 70 (c)
ἄηδών Ad. 964 (b)
 pl. Al. 4 fr. 5. 6 (suppl.), Ib. 303 (b), Sim. 586. 1
 vid. etiam (Al.) 10 (a) 6
ἀήτης Sim. 595. 1, Min. 791. 107
Ἀθαμαντίς An. 463
ἀθαμβής Ib. 286. 11
ἀθάνατος Al. 7. 4, Sim. 519 fr. 32. 5 et 79. 6 (suppl.), Min. 842. 18, Ad. 921 (b) (ii) 8, 937. 11 et 12
 (οἱ) *ἀθάνατοι* Co. 654 i 17 et iii 44, Min. 836 (e) 4, Pop. 880
 vid. etiam Al. 3 fr. 13. 5
Ἀθῆναι Min. 727. 3, Pop. 868, Scol. 893. 4, 896. 4, 911
 vid. etiam Al. 21
Ἀθηναῖος Al. 22
 pl. Sim. 519 fr. 35 schol.
 vid. etiam Sim. 519 fr. 120 (b) 3, Pop. 854
Ἀθήνη, -ηνᾶ St. 209 i 8, Sim. 519 fr. 35 (b) 3 et fr. 62. 4 et fr. 120 (b) 5, Min. 758. 1, 805 (a) 3, Scol. 884. 1, 888. 3
Ἀθηναία Al. 87 (c), (Co.) 694 fr. 1 (b) 4, Scol. 895. 3
 vid. etiam St. 195, 233, Co. 667, 668
ἄθλιος Ad. 930. 3 (suppl.)
ἄθρόος An. 347. 5
ἄθυρμα pl. Al. 162 fr. 3+2 (a) 6
ἄθυρμάτιον Min. 836 (e) 24
ἄθυρος Sim. 541. 2
αἰ vid. *εἰ*
αἰᾶ Scol. 896. 1
αἰαῖ Scol. 907. 1
Αἰακίδα vid. Min. 814
Αἴας, Αἴας Al. 68, 69, Ib. 282 (a) 34 (suppl.), Min. 842. 13, Scol. 898. 1, 899. 1
 vid. etiam Min. 777
Αἰάτιος Sim. 511 fr. 1 (a) 2 et 4

INDEX VERBORUM

Αἰγαῖος Ib. 282 (a) 28
Αἰγαίων vid. Min. 741
Αἰγείδης (Co.) 694 fr. 1 (b) 7 (suppl.)
pl. Sim. 519 fr. 134. 1
Αἰγεύς vid. Sim. 550
Αἰγιαλῆς Al. 149
Αἰγυεῖς vid. Min. 743
Αἰγυα Co. 654 ii 33 (dub. suppl.)
Αἰγισθος vid. Min. 700
αἶγλη Ad. 1023. 15
Αἶγλη Ad. 934. 13
αἰγλήεις Al. 3. 66, Ad. 927
vid. etiam Ad. 1023. 19
αἰδη[λ-] Al. 4 fr. 4. 5
Αἰδης Al. 1. 32, St. 232. 3, An. 395. 9,
Min. 842. 14
vid. etiam Ad. 925 (c) 13 adnot.
αἰδνός Ad. 996
αἰδοῖος Sim. 519 fr. 32. 3
superl. -έστατος Al. 2 (iv) 4
αἶδρις Min. 760. 2
αἰδώς Min. 789, 843. 4
αἰθαλόεις Min. 791. 184
αἶθε vid. εἶθε
αἰθέ[ριος] Min. 791. 24 (veri sim.)
αἰθήρ St. 209. 4, Min. 736, Ad. 1023.
15
Αἰθιοπία An. 464
αἶθοψ Min. 791. 210
αἰκίζω Min. 791. 176
αἶκλον Al. 95 (b)
αἶμα Min. 780. 4
αἶματάω Al. 68
Αἰνείας vid. St. 205
αἰνέω Al. 38. 3, Sim. 581. 1, Min. 727. 1,
801
Αἰνησιμβρότα Al. 1. 73
αἰνοπαθής (An.) 505 (c)
Αἰνόπαρις Al. 77
αἰνυμαι Sim. 542. 25
αἰολίζω Min. 712 (a) 4
Αἰόλιος Min. 791. 227
Αἰολίς Min. 702. 3, 712 (b) 3
αἰολόδειρος Ib. 317 (a) 2
αἰολοπτέρυγος Min. 805 (c) 2
αἰδός Al. 3 fr. 4. 2, Pop. 851 (b) 2
αἶτος St. 246
αἰπόλος pl. Ad. 1024. 7
αἰρέω med. vel pass. Min. 714, Scol. 917
(b) 5
vid. etiam εἶλον
Αἶσα Al. 1. 13, Ad. 1018 (b) 1
αἶσιος Sim. 519 fr. 35 (b) 13 (suppl.)
αἰσσω Ib. 286. 10

αἰσχος Min. 805 (a) 3
pl. Min. 758. 3
αἰσχροός Sim. 541. 1, 542. 29 et 40
αἰσχύνη Min. 836 (e) 7
Αἰσών Sim. 609
αἰτέω Ad. 924. 11
αἰτιάομαι An. 347. 14
αἴτιος Co. 654 iv 32 (ut vid.; ἡτίως =
αἰτίους)
αἴτις Al. 34
Αἴτινη vid. Sim. 552
Αἰτωλός St. 222 ii 8-9 (suppl.)
αἶχ[ε] Sim. 519 fr. 80. 8 (ut vid.)
αἰχμή Al. 10 (b) 10, Ib. 282 (a) 32, An.
382, Sim. 519 fr. 61. 2
vid. etiam Sim. 511 fr. 3. 6
αἰχμητής Al. 12. 6, Scol. 898. 1
pl. St. 222 ii 2
αἶψα Al. 3. 81, (Al.) 162 fr. 1 col. ii (b) 6,
Ad. 952
αἶω Ad. 922 (a) 8
αἰών Sim. 520. 3, 541. 12, 542. 23, 584. 4,
Min. 791. 129, Ad. 970
ἀκαίριμος Ad. 1020. 1
ἀκάμας Min. 842. 5
Ἀκάμας vid. St. 193. 24
ἀκάματος Sim. 519 fr. 52. 3 (suppl.), Ad.
929 (e) 5
Ἀκάνθιος Sim. 610
ἄκατος Min. 811
ἀκειρεκόμενης Min. 737 (b) 2
ἀκεστάλιος St. 247
ἀκήρατος Al. 1. 54, Ib. 286. 4, Sim. 592,
Pop. 851 (b) 4
ἀκίνδυνος Sim. 523. 3, 582
ἄκλαυτος Al. 1. 39
ἄκμη Ad. 1037. 33
Ἀκμων Al. 61
ἀκοή Ad. 1036. 2
pl. Sim. 595. 4, Ad. 923. 5
ἀκόλουθος Al. 4 fr. 5. 3 (suppl.)
ἀκόρεστος Ad. 973
ἀκούω Al. 1. 95. 3, 4 fr. 15. 2, (A.) 10
(a) 6, An. 347. 11, Co. 678, Min. 708. 16
ἄκρα Ad. 1000
Ἀκραφὴν Co. 654 iii 31
ἀκριβής adv. -ῶς Min. 846. 2
ἀκροκώλιον pl. Min. 836 (b) 30
ἄκρος Al. 16. 5, 58. 2, St. 219. 1, 221,
Ib. 330. 1, Sim. 579. 7, Co. 654 i 3,
Ad. 1037. 13
superl. Ib. 317 (a) 1
ἀκρόσοφος Ad. 1008. 1
ἀκταινώω An. 466

INDEX VERBORUM

- Ἀκταίων* vid. St. 236
ἀκτῆ Min. 791. 11 (suppl.), Ad. 939. 13, 1027 (h)
pl. Min. 791. 98
ἀκτίς pl. Min. 800. 2
ἄκων, ἀέκων Ib. 287. 7, Sim. 541. 8, Ad. 924. 14
ἄκων iaculum St. 179 (b)
pl. St. 243, Min. 791. 165
ἄλα [Al. 3 fr. 5. 3
ἀλάλημαι Ad. 925 (d) 6
ἀλαλητός An. 356 (b) 2
Ἀλαλκομενεύς Ad. 985 (b) 1
ἄλαστος Al. 1. 34
ἄλγος pl. Min. 791. 185, Scol. 884. 3, Ad. 1019. 7
ἀλέγω Al. 1. 2, Sim. 543. 15
ἄλεκτροτρόφος Min. 836 (b) 29 (dub.)
ἄλεκτρυνών pl. Min. 836 (b) 35
ἀλέκτωρ Sim. 583
Ἀλεξάνδρεια Ad. 1035 col. i 4
Ἀλέξανδρος Al. 70 (b)
vid. etiam St. 190
ἀλεξίπνοος Min. 737 (b) 1
Ἀλεξίς An. 394 (b)
ἀλέω Pop. 869 (ter)
ἀλήθεια Sim. 541. 5, 598
ἀληθής adv. -έως Sim. 542. 1
Ἀλθαία vid. Ib. 290, Ad. 1012
ἀλϋ Sim. 519 fr. 37. 2
ἀλίβαπτος vid. (Al.) 166
Ἀλιείς vid. An. 353 adnot.
ἄλιος Ad. 1004
ἀλίπλοος Ad. 939. 18
ἀλιπόρφυρος Al. 26. 4, An. 447, Ad. 939. 19
ἀλιτηρός Al. 79
ἀλίτροχος Ib. 327
ἀλκα [Ad. 925 (b) 2
ἀλκή Al. 1. 15, Min. 714. 1 (suppl.), 746. 1, Pop. 858. 1
Ἀλκηστis vid. St. 179 (a)
Ἀλκιβιάδης vid. Min. 755, 756
ἄλκιμος Ib. 282 (a) 34, An. 419. 1, 426, Sim. 519 fr. 32. 1, Pop. 870. 1
Ἀλκμαιονίδαι vid. Scol. 907
Ἀλκμάν, -μάων Al. 17. 4, 39. 1, 95 (b)
Ἀλκμήνη Sim. 509. 3
Ἀλκυονεύς Ad. 985 (b) 13
ἀλκυών Sim. 508. 7
pl. Al. 26. 3, Ib. 317 (a) 4
vid. etiam St. 248
ἀλλά Al. 1. 71 et 77 et 82, 3. 65 (suppl.), 3. 100, 16. 5, 17. 3 et 7, An. 346 fr. 11. 7, 356 (b) 4, 366. 1, 407. 1, 424, Sim. 591, Min. 710, 712 (a) 3, 727. 1, 729. 3, 731. 2, 746. 2, 748, 757. 3, 791. 7 et 156 et 188 et 202 et 237, 805 (b) 1, 819 (2), 836 (b) 7 et 24, 843. 3, Pop. 848. 19, 851 (b) 4, 876 (a), Scol. 913. 1, Ad. 924. 16, 925 (d) 13, 947 (a), 1014
ἀλλάσσω med. Ad. 961
ἀλλῃ [Ad. 931. 8
ἄλλο [Ad. 921 (b) (v) 2
ἄλλομαι Sim. 567. 4, Pop. 876 (c) 4
ἡ ἀλλοπλατεῖς Min. 836 (b) 7
ἄλλος Al. 1. 30, 104, St. 179 (a) 2, Ib. 282 (a) 13, An. 346 fr. 1. 2, 358. 8, 411 (a) 1, Min. 729. 3 et 5, 755. 3, 791. 88 (bis), 808. 1 (bis), 813. 6, 836 (b) 2 et 6 et 10 et 11 et 32 et (e) 22, Scol. 910, Ad. 931. 12, 995. 1 (bis), 1037. 21 (bis) et 25
adv. *ἀλλῃ* Min. 844. 3
ἀλλότριος Al. 4 fr. 3. 2 (dub.), Ad. 923. 4
ἄλμη Min. 791. 64 et 85, Ad. 939. 3
ἄλμυρός Al. 108
ἀλογενέτωρ Ad. 928
ἄλοξ Min. 791. 32, Ad. 939. 16
ἄλοχος St. 185. 4, Sim. 545. 2, Min. 702. 1
ἄλς Al. 89. 5, Sim. 571, 600, Ad. 1037. 2 et 14
ἄλσος St. 185. 5, Ad. 926 (a) 2
pl. Min. 757. 3
Ἀλφειός, -εός Sim. 519 fr. 131. 4, Min. 717. 2
vid. etiam Ib. 323
ἄλωπεκίειν Scol. 912 (a)
ἄλώπηξ pl. Min. 729. 5
ἄλώσιμος Ib. 282 (a) 14
ἄμα Al. 26. 3, Co. 654 i 22, Min. 791. 104, Ad. 929 (d) 6
Ἀμαλθή, -θεια An. 361. 1, Min. 836 (e) 4
Ἀμαρσυνάδης Sim. 550 (b)
ἄμαρτάνω Ib. 310. 2
ἄμαυρόω Sim. 531. 5
ἄμάχητος Sim. 541. 9
ἄμβλυσ Min. 791. 55
ἄμβόλιμος Min. 791. 64
ἄμβροσία vid. Ib. 325, Co. 654 i 36 (dub.)
ἄμβροσιόδμος Min. 836 (b) 43
ἄμβρόσιος Al. 1. 62, Sim. 577 (b) 3, Co. 654 i 36 (dub.), Ad. 1010. 1
ἄμβροτος Sim. 519 fr. 84. 2, (Co.) 690. 10, Min. 780. 2, Ad. 926 (a) 1, 936. 15
ἄμειβω Ib. 310. 2, (Co.) 692 fr. 6. 1
med. vel pass. Al. 3. 64, Co. 654 iii 51, (Co.) 692 fr. 6. 5
vid. etiam Ad. 1023. 14

- ἀμείλιχος* An. 347. 16
ἀμείνων Pop. 855
ἀμέλγω med. Ad. 979
ἀμέτς vid. *ἡμέτς*
ἀμετρος Sim. 543. 22, Ad. 925 (e) 1 (dub.)
ἀμεύομαι Al. 3 fr. 11. 4
ἀμηχανία Ad. 1019. 7
ἀμήχανος St. 244, Sim. 542. 16
ἀμιθάς An. 467
ἀμιλλα Ib. 287. 7
αμμι [Ad. 925 (f) 7
ἀμμιγ- Min. 791. 36
ἀμμιγα Ad. 929 (d) 3
ἀμμορον Ad. 922 (b) 2
Ἀμμων Ad. 929 (e) 1
ἄμοιρος Ad. 1009. 2
ἄμωρη Al. 113
ἀμός Al. 1. 81, 45, Co. 654 iii 38, 679, Min. 791. 108, 796. 2, Ad. 934. 20
 vid. etiam Al. 11
ἀμπελος Al. 93. 2 (corrupt.), Sim. 602. 2
 pl. Scol. 909. 4
ἄμπυκικηροισιτίχας Min. 836 (e) 14
ἀμυγδαλῖς pl. Min. 836 (e) 21
Ἀμυκλα (Al.) 10 (a) 8
 vid. etiam Al. 6 fr. 21 (b) 9
Ἀμύκλας vid. Min. 721
ἄμυλος Min. 836 (e) 10 et 18
ἄμυμ Ad. 924. 17
ἀμύνω Al. 1. 65, An. 419. 2
 med. Sim. 611
ἄμυστις An. 356 (a) 2
ἀμφατις Sim. 608 fr. 1. 17 (cf. 28)
ἀμφέπω Sim. 579. 3, Co. 654 iii 40, Scol. 885. 4, Ad. 926 (e) 2
ἀμφί c. dat. Sim. 520. 3, 543. 6, Min. 791. 58 (ut vid.) et 145, Ad. 989
 c. acc. An. 417. 4, Sim. 519 fr. 32. 2 et fr. 92. 6, Min. 697, Ad. 938 (e)
 vid. etiam Ad. 1037. 18
ἀμφί [Sim. 519 fr. 35 (b) 13 et fr. 46. 3 et fr. 58. 1 et fr. 121. 4, Co. 654 (b) 5. 5, (Co.) 694 fr. 11. 2 et 3
 vid. etiam Ad. 919. 4
Ἀμφιάραος St. 179 (b)
 vid. etiam (Co.) 692 fr. 5 schol.
ἀμφιβάλλω Min. 791. 126, Ad. 925 (e) 4, 929 (g) 5
ἀμφικτυόνες Sim. 511 fr. 1 (b) 6 (suppl.)
Ἀμφίλοχος vid. St. 193. 31, 228
ἀμφιπλέκω Min. 806. 4
ἀμφίπολος An. 383. 1, Ad. 1037. 14
 vid. etiam (Co.) 693 fr. 3. 3
ἀμφίστομος Min. 791. 164
ἀμφιταράσσω pass. Sim. 571
ἀμφιτίθημι med. Min. 791. 3
Ἀμφιτρίτη Min. 791. 39, Ad. 939. 11
Ἀμφίων vid. Min. 721
ἀμφορεύς Ad. 997. 6
ἀμότερος Ib. 285. 4, (An.) 501. 7, Sim. 519 fr. 132. 2, Scol. 912 (a)
 vid. etiam (Co.) 691. 9
ἄμωμος An. 414
ἄν, ἑάν, ἦν Pop. 848. 17, Ad. 935. 20
ἄν Al. 104, 119 (codd.), Ib. 282 (a) 23 (suppl.), An. 347. 15, 356 (a) 5, 361. 1, 402 (c) 1, 411 (a) 1, 417. 3, 442 (corrupt.), Sim. 509. 2 (dub.), 542. 14, Min. 791. 116 et 122, Ad. 1007. 2
ἄν [Co. 654 ii 28
ἀνά c. acc. An. 353. 2, (Co.) 690. 12, Min. 702. 3, 708. 4, 728. 2, 757. 3, Ad. 925 (d) 5, 1000
 adverbiascit Sim. 567. 3
ἀναβαίνω Ib. 282 (a) 8, An. 395. 12
ἀναβάλλω Pop. 872. 1
ἀναβασσαρέω An. 356 (a) 6
ἀναβλαστάνω Ad. 985 (b) 7
ἀναβοάω Ad. 929 (b) 1
ἀνάγκη Al. 102, Sim. 542. 29, Scol. 891. 4, Ad. 1017. 2, 1037. 3 et 18
 pl. Sim. 590, Min. 836 (e) 8
ἀναγνέω Min. 702. 2
ἀνάγω Pop. 851 (a) 1
ἀναδέω med. Sim. 506. 2
ἀνάδημα pl. (Al.) 162 fr. 2 (c) 4
ἀναδύω Ad. 985 (b) 15
ἀναζέω Pop. 875
ἀνάθημα, ἀνθ- Min. 844. 2 (coni.)
ἀναιρέω Pop. 880
ἀνακύπτω An. 346 fr. 4. 2
ἀνακώσιος vid. Ib. 341 (a)
ἀναλύω med. Ib. 316. 2
ἀνάμεστος Ad. 1013
ἀναμείγνυμι Min. 780. 3
 med. vel pass. An. 420
ἀναξ Al. 1. 6, 45, St. 187. 1, An. 357. 1, Sim. 519 fr. 23. 2 (suppl.) et fr. 35 (b) 8 et fr. 41 (a) 3 et fr. 61. 6 (suppl.) et fr. 84. 8 (suppl.), Co. 658, Min. 697, 708. 15, 791. 42 et 76 et 199, Scol. 886. 2, Ad. 933, 935. 9, 936. 4
 pl. Sim. 523. 2
Ἀναξίλας Sim. 515
ἀναπάλλω med. Ad. 939. 7
ἀνάπαυμα Ad. 926 (c)
ἀνά]παισις Ad. 1037. 22

INDEX VERBORUM

- ἀναπετάννυμι* *pass.* Min. 771. 2
ἀναπέτομαι An. 378. 1
ἀναπίμπλημι Ad. 1006
ἀναπίπτω Min. 791. 9–10 (dub.)
ἀναπνοή, ἀμπνοή Min. 813. 7
ἀναρθρος Ad. 1036. 3
ἀνάριθμος Min. 791. 191, 836 (e) 16
ἀναρίτης *pl.* Ib. 321. 3
ἀναρρήγνυμι Min. 791. 135
ἀνάρσιος Ad. 922 (a) 2
ἀνασσα Al. 1. 18, 43, Scol. 884. 1, Ad. 935. 25
ἀνάσσω Al. 74, Sim. 545. 3
ἀνασταλύζω An. 395. 7
ἀναστρωφάω Min. 808. 4
ἀνασύρω An. 350
ἀναταράσσω Min. 791. 75
ἀνατείνω, ἀντείνω *med.* Sim. 509. 2
ἀνατίθῃμι Min. 844. 1, Ad. 1033. 2 (in *imesi*)
ἀνατλάω Min. 842. 11
Ἄναυρος Sim. 564. 3
ἀναφαίνω Co. 654 i 24
ἀναχαυτίζω Min. 791. 18
ἀναχέω *med. vel pass.* An. 409
ἀναχωρέω (Al.) 162 fr. 1 col. ii (b) 6 (suppl.)
ἀνδάνω Al. 1. 88, 45, 56. 2
ἀνδρεία Sim. 579. 7, Pop. 873. 3
ἀνδρεία = συσσίτια Al. 98. 2
Ἄνδριοι *vid.* Sim. 519 fr. 35
ἀνεμος Sim. 519 fr. 46. 2 (fort.), 543. 3 et 15
pl. Sim. 595. 2, Ad. 925 (e) 6, 998. 2, 1006
vid. etiam Sim. 535
ἀνεμοτρεφής Sim. 612
ἀνεμωκής Ad. 958
ἀνεπιδόκητος Sim. 527. 2
ἀνευ Sim. 526. 1, 542. 3, (Co.) 692 fr. 1. 6
ἀνευθεν Sim. 519 fr. 61. 2
ἀνέχω Ad. 985 (b) 3, 1037. 7
ἀνεψιά Al. 1. 52
ἄνη Al. 1. 83
ἀνήλατος An. 468
ἀνήλης Al. 102 (corrupt.)
ἀνήμερος An. 348. 7
ἀνῆρ Al. 5 fr. 2 i 10, 15, 16. 1, 79, 104, 107, St. 209 i 7, 245, Ib. 282 (a) 25, An. 434. 1, Sim. 519 fr. 27. 2 et fr. 80. 6 et fr. 84. 4, 521. 2, 542. 1 et 14 et 17 et 36, Min. 727. 3, 732. 1, 763, 791. 41, Scol. 889. 4, 890. 1, 895. 4, 908. 1, 911
pl. Al. 5 fr. 2 i 10, 56. 4, St. 210. 2, 266, Ib. 282 (a) 21, An. 348. 6, Sim. 531. 6, (Co.) 692 fr. 7. 7 (suppl.), Scol. 906. 2, 907. 2, Ad. 946. 2, 988. 4
ἄνητον An. 496
ανθ[Al. 4 fr. 1. 4, Sim. 519 fr. 5 (b) 4
ἀνθεμόεις An. 396. 1
ἀνθεμον *vid.* Ad. 923. 2 *adnot.*
Ἀνθεστήρια Pop. 883
ἀνθέω Al. 90, Ad. 929 (d) 5, 1003. 3
ἄνθος Al. 26. 3, 92 (b), An. 414, Sim. 550 (a) 2, Min. 843. 4
pl. Al. 58. 2, Ib. 288. 4, An. 346 fr. 11. 20 (fort.), Sim. 581. 2, (Co.) 690. 11, 692 fr. 1. 8, Min. 791. 208, Ad. 926 (a) 1, 929 (b) 5 et (e) 4
vid. etiam Sim. 519 fr. 1. 4
ἄνθρωπος Sim. 521. 1, 542. 24, Scol. 913. 1, Ad. 988. 2
pl. Al. 1. 16, 2 (ii), St. 245, Ib. 310. 2, Sim. 519 fr. 79. 9 (suppl.), 520. 1, 525, 527. 2, Min. 731. 3, 744. 5, 757. 1, 813. 4 et 6, Pop. 880, Ad. 985 (b) 3, 995. 2
αν[Sim. 519 fr. 91. 1
ἀνία Ad. 1037. 7
ἀνίημι *med. vel pass.* Min. 712 (a) 2
Ἄνιος *vid.* Sim. 537
ἀνίστημι *med.* Pop. 853. 2
ἀνίψαλος St. 249
Ἀνίχωρος Al. 150
ἀνοίγνυμι, -οίγω Pop. 848. 18 (bis)
αντ[Co. 654 iv 22
ἄντα Al. 41
ἀντί Al. 1. 98, (Al.) 7. 17, (Co.) 692 fr. 3. 4 (ut *vid.*), Pop. 858. 1, Ad. 961
Ἀντιγόνη *vid.* Min. 740
ἀντίθεος St. 228
ἀντιθύω *pass.* Min. 823
ἀντίος Min. 791. 2 (dub.)
adv. ἀντία Ib. 311 (b), Sim. 581. 4
Ἀντίοχος Sim. 528
ἀντίπαλος Min. 806. 3
ἀντιπέρας St. 184. 1
ἀντιπνέω Min. 846. 5
Ἀντισσα Min. 791. 227
ἀντίτοιχος Min. 791. 11
ἀντιφάω Ad. 925 (a) 4 (ut *vid.*)
ἀντολία, ἀντελ- (Co.) 694 fr. 2. 3
ἄντρον Co. 654 i 14, Min. 791. 111, Ad. 925 (e) 16
pl. Ad. 936. 8, 1037. 9
ἀνυβρίστως *vel -ιστί* An. 356 (a) 5 (coni.)
ἄνυδρος Ad. 929 (e) 3 (suppl.)

ἀνύπνους Al. 10 (b) 18
 ἄνω Pop. 872. 1
 ἀνώμυος Pop. 859
 ἀνώνυμος Ib. 282 (a) 15
 ἄξιος Pop. 871. 6 (bis)
 ἀοιδή Al. 3. 2, (St.) 278. 1, Ib. 282 (a) 48,
 Sim. 567. 5, Min. 708. 6, Scol. 917
 (c) 3; vid. (Co.) 693. 1. 7
 pl. Min. 791. 218, Scol. 887. 4, Ad.
 1016
 ὠιδή pl. Min. 791. 226, Pop. 851 (b) 4,
 Ad. 1035 col. ii 6
 αἰδιδίμος (Co.) 693 fr. 5 (a) 8, Min. 842. 17
 αἰδολαβράκτης pl. 712 (b) 2
 αἰιδός Al. 14 (a) 2
 comp. Al. 1. 97
 ἀπα[Sim. 519 fr. 55. 6
 ἀπαγγέλλω Sim. 542. 26
 ἀπαλαίζω *pass.* Min. 791. 19
 ἄπαις Min. 805 (a) 6
 ἀπάλαμνος Sim. 542. 34
 ἀπαλλαγή Ad. 1024. 4
 ἀπαλοπλόκαμος Min. 836 (b) 13
 ἀπαλός Al. 3. 10, 3. 68, 3. 80, An. 370,
 414, Min. 836 (a) 2 et (b) 38 et (c) 20
 ἀπαρθένευτος Pop. 851 (b) 3
 ἀπας Al. 119, Sim. 581. 5, Min. 791. 135,
 836 (b) 37 et (c) 3 (codd.), Ad. 982,
 997. 9, 1037. 12 et 15
 ἀπάτη Ad. 925 (d) 2 (nisi ἀπατάω)
 ἀπε[Ad. 1037. 19
 ἀπέδιλος Al. 1. 15 (suppl.)
 ἀπειλέω Min. 791. 68
 ἀπειμι *absum* Ad. 929 (b) 4
 ἀπειμι *discedo* Min. 796. 5, Pop. 848. 12,
 Ad. 935. 15 et 19
 ἀπείρατ[Ad. 922 (a) 1
 ἀπείργω Min. 791. 118
 ἀπερέσιος St. 255, Sim. 567. 1
 ἀπειρος *inscius* Ad. 1037. 32
 ἀπειρος *sine fine* Ib. 287. 3, Min. 791. 58
 (suppl.)
 ἀπείρων St. 184. 2, Sim. 542. 38, Scol.
 917 (b) 3, Ad. 925 (c) 13
 Ἀπελλῆς Ad. 957
 ἀπεροπός An. 438
 ἰάπερπυθνος Min. 836 (b) 29
 ἀπερύκω (Al.) 171, Min. 791. 217, Ad.
 1037. 19
 ἀπέρχομαι, -ελεύσομαι, -ῆλθον An. 412,
 Ad. 929 (e) 1 (suppl.), 935. 24
 ἀπερβος Ib. 282 (a) 43
 ἀπέχω Min. 791. 112
med. Min. 749. 2 = Scol. 897. 2

ἀπήμαντος Sim. 526. 3
 ἀπήμων Min. 791. 239
 ἀπήνη pl. Min. 791. 192, Ad. 1027 (f)
 ἀπήριτος Al. 7. 14
 ἀπιθα[Co. 654 iv 5
 ἄπιστος Min. 791. 80
 ἀπλετος Scol. 917 (a) 2 (suppl.)
 ἀπλοῦς Pop. 851 (b) 2
 ἀπό Al. 1. 86, 3. 7, 16. 5, 50 (b), Ib. 282
 (a) 27 et 28 et 36, An. 358. 5, 376. 1,
 408. 3, 437, Sim. 519 fr. 35 (b) 1 et 10
 et fr. 41 (a) 3, 585. 1, Co. 662. 2,
 Min. 727. 3, 758. 2, 800. 4, 836 (a) 3
 et (b) 12, Pop. 867. 2, 876 (c) 4,
 Scol. 909. 4, Ad. 922 (a) 6, 935. 2
 939. 18, 974, 1037. 13 et 18 et 25
adverbiascit An. 406
 ἀπο[Sim. 541. 17
 ἀποθνήσκω An. 411 (a) 1 (in tmesi)
 ἀποικία (An.) 505 (a)
 ἀποκείρω An. 414
 ἀποκλάω An. 373. 1 (-κλάς)
 ἀποκόπτω (Co.) 694 fr. 2. 6
 ἀποκωλύνω Sim. 595. 2 (coni.)
 ἀπολ. [Sim. 519 fr. 156. 3
 ἀπολείπω Ad. 1010. 2
pass. An. 408. 3
 ἀπόλλυμι Scol. 907. 2
pass. An. 391 (in tmesi), Min. 760. 3,
 Pop. 876 (c) 3
 Ἀπόλλων Al. 49, 50 (a), St. 232. 2, Sim.
 511 fr. 1 (a) 6, 519 fr. 23. 2 et fr. 35
 (b) 2 et fr. 61. 4 et fr. 84. 8 (suppl.),
 (Co.) 692 fr. 8. 1, Min. 769. 2, Pop.
 860 (bis), Scol. 886. 2, Ad. 933
 vid. etiam Al. 51, St. 198, 217, 224,
 Ib. 295, 343, Sim. 530, 563, 573, 574,
 578, Co. 668, Min. 719, 753, 800,
 Ad. 950
 ἀπονέμω Min. 805 (a) 6
 ἀπονητί Min. 755. 5
 ἀπονός Sim. 523. 3
 ἀποπνέω Sim. 553. 2
 ἀποπομπέω Pop. 859 (coni.)
 ἀπόπροθεν Sim. 519 fr. 93. 2
 ἀπόρως Ad. 947 (a)
 ἀποστάζω Sim. 519 fr. 79. 9
 ἀποστύγω Min. 760. 1
 ἀποσφαλτ[Ad. 925 (b) 8
 ἀποτίθημι *med.* Al. 101
 ἀποτομάς pl. Min. 791. 27
 ἀποτρέπω Sim. 533 (b)
 ἀποφέρω *med.* Min. 791. 130
 ἀποφθίνω *pass.* Ib. 313

INDEX VERBORUM

- ἀππόδομαι (= ἀμ-, ἀνα-) Co. 654 iii 39
ἀπρακτος Al. 82. 1, Sim. 520. 2, 542. 22
ἀπρόφάσιτος *adv.* -ως Sim. 613
ἄπυρος Al. 17. 3, 92 (a), Scol. 901. 1
ἀπωθέω *med.* St. 210. 1, Pop. 848. 12
αρ[Co. 655. 1. 20
ἄρα Min. 729. 1
ἄρα, ῥα:
ἄρα Al. 1. 100 (suppl.), St. 179 (b), 219.
2, Ib. 282 (a) 41, 283 (fort.), Scol.
910, Ad. 922 (a) 15, 929 (a), 985 (b) 7
(suppl.), 1010. 1
ῥα St. 181. 2
vid. etiam ἦρα
ἄραβος *vid.* St. 237
Ἀράξαι vel Ἀραβοί Al. 151
ἀραρίσκω Sim. 595. 4
ἀράχνη Min. 836 (e) 6
ἀργαλέος An. 395. 10
Ἀργανθώνιος *vid.* An. 361
Ἀργειφόντης Al. 56. 6
Ἀργοναῦται *vid.* Ἰάσων
ἄργος Ib. 282 (a) 3 et 28 et 36
vid. etiam Min. 719
Ἀργυννος *vid.* Min. 768
ἀργύρεος, -ιος Al. 1. 55, St. 209 ii 1, Ib.
285. 5, An. 384, Min. 836 (a) 2
ἀργύριον Min. 727. 8
pl. Min. 727. 6 et 10
ἄργυρις Al. 3. 77
ἀργυρόριος St. 184. 2
ἄργυρος Min. 801, Ad. 988. 2
ἀρδω *med. vel pass.* Ib. 286. 2
αρε[Ib. 282 (b) fr. 9
ἄρεκτος Sim. 603
ἀρετή (Al.) 10 (a) 12, Ib. 282 (a) 16, Sim.
519 fr. 156. 3, 526. 2, 531. 8, 541. 6,
Min. 738 (1) 3, Ad. 961
Ἀρετή Sim. 579. 2, Min. 789, 842. 1;
vid. etiam Min. 725
pl. Sim. 522. 2, Co. 664 (b) 1
vid. etiam Ad. 986
Ἀρέτα Al. 1. 71
Ἀρήιος Al. 1. 6
ἀρήν *pl.* Min. 836 (b) 32
ἄρης An. 393, Sim. 575. 2, Co. 666,
Min. 790, 791. 118, Pop. 857, Ad.
929 (f) 4, 1024. 2, 1027 (b)
vid. etiam Al. 44, St. 207, Co. 655 fr.
1 (b), Min. 797
ἀρθμός Min. 808. 3
Ἀριάντης *vid.* Min. 738 (1)
ἀρίγνωτος An. 347. 12, Sim. 519 fr.
156. 2
ἀριθμός, ἀριθρος Sim. 626, Ad. 1007. 2
ἀριστ[Ib. 298. 2
Ἀρισταίος Min. 836 (e) 9
ἀρίσταρχος Sim. 614
ἀριστάω An. 373. 1
Ἀριστείδης Min. 727. 2
ἀριστερός Al. 84
Ἀριστογέγων Scol. 893. 2, 895. 2, 896.
2
Ἀριστοκλείδης An. 419. 1
Ἀριστομάχη *vid.* St. 208
ἀριστος Al. 1. 11, 5 fr. 2 i 14, Min. 836 (b)
8 (dub.), Scol. 890. 1, 898. 2
Ἀρκαδ[Ad. 931. 7
Ἀρκαδία Scol. 887. 1, Ad. 985 (b) 8
Ἀρκεισιάδης *vid.* Ib. 305
ἀρκεσίγυνος Min. 832
ἄρκυς *pl.* Min. 813. 5 (v.l.), Ad. 929 (h) 2
ἄρμα Sim. 519 fr. 79. 11 (suppl.; *vid.*
adnot.), Min. 755. 4
pl. Min. 757. 3
Ἀρμόδιος Scol. 893. 2, 894. 1, 895. 2,
896. 2
ἀρμόζω Min. 806. 2
med. Al. 95 (b), Min. 791. 169
ἀρμονία Min. 702. 3, 712 (b) 3
ἀρνημαι Sim. 519 fr. 79. 10
ἄρουρα Min. 712 (a) 4, Pop. 854
pl. An. 346 fr. 1. 7, Sim. 591, Ad.
923. 4
ἀρόω Min. 710, Scol. 909. 3
Ἀρπαγος St. 178. 1
Ἀρπόλυκος Al. 87 (d)
Ἀρπυιαί *vid.* Ib. 292, Min. 812
ἄρπυς *vid.* Min. 842. 7 adnot.
ἄρρεκτος *vid.* ἄρεκτος
ἄρρητος Ad. 985 (b) 11
ἄρσην, ἄρρ- Min. 843. 1
ἀρτ[An. 346 fr. 4. 10
Ἀρτεμης, -αμης, -ιμης Al. 54, (Al.) 170,
An. 348. 3, Sim. 519 fr. 31. 2 (fort.)
et fr. 35 (b) 7 et fr. 41 (a) 1, Min.
717. 1, 791. 160, Scol. 886. 4, Ad.
955. 1
vid. etiam Al. 53, St. 236, Min. 720,
774, 778
Ἀρτεμίσιον *vid.* Sim. 532
Ἀρτέμων An. 372. 2, 388. 5
ἀρτι Scol. 917 (c) 3
ἀρτίθηλος Sim. 541. 11 (dub. suppl.)
ἀρτόπωλις *pl.* An. 388. 4
ἄρτος *pl.* Al. 19. 2, Min. 836 (b) 37
ἀρύβαλλος *vid.* St. 206
Ἀρύββας Al. 152

INDEX VERBORUM

- ἀρύω* Sim. 577 (b) 2
pass. Sim. 577 (a) 1
αρχαί [Ad. 921 (b) (ii) 20
† *Ἀρχεβρου* Ad. 990
Ἀρχέμορος vid. Sim. 553
ἀρχεσίμολπος St. 250
ἀρχή Al. 125, Min. 698. 1 et 2, 813. 4,
Ad. 1019. 1
ἀρχηγός Co. 655. 1. 13 (suppl.)
ἀρχω Al. 10 (b) 8, 14 (a) 3, 27. 2, 87 (e),
(St.) 278. 1, Ib. 282 (a) 21, Min. 796.
4, Pop. 863. 1
med. Al. 29. 2, Min. 737 (b) 2, Ad. 938
(d) et (e), 947 (b), 985 (b) 17
ἄρχων Min. 845. 2
ασ [Al. 3 fr. 19. 3
ἄση pl. An. 347. 8
ἄσημος An. 403. 1
ἄσθμα Min. 791. 82
Ἀσία Al. 3 fr. 23. 2 (suppl.)
Ἀσιός Min. 791. 147 et 169
ἄσινής Ib. 330. 2, Ad. 1037. 24
ἄσκαφος Min. 710
Ἀσκληπίος Ad. 934 (ter), 937. 5
vid. etiam St. 194, Min. 737, 774,
806, 807
ἄσκός Ad. 997. 6
ἄ(ι)σμα (Co.) 692 fr. 19. 3 (dub.)
ἄσμενος Al. 79 (corrupt.)
ἄσπασιος St. 222 i 2, Ad. 929 (e) 4
adv. -ως Co. 654 iii 48
vid. etiam Sim. 511 fr. 1 (b) 4, 519 fr.
32. 6
ἄσπīs Ib. 282 (b) fr. 4. 5, An. 381 (b), 388.
4
vid. etiam Co. 667
ἄσσα An. 346 fr. 1. 11
ἄσ]σον Al. 3 fr. 3. 80
Ἀσσός Al. 153
Ἀσταφίς Al. 1. 74
ἄστεμφής An. 367. 2
Ἀστερίς Ad. 957
ἄστερομαρμαροφειγγής Ad. 927
Ἀστεροπαῖος (An.) 501. 6
ἄστερωπός Ad. 936. 12
ἄστήρ Al. 3. 66, Min. 745. 2
ἄστιβής Ad. 939. 17
ἄστός pl. An. 371. 2
ἄσπράβη An. 469
ἄσπραγλή pl. An. 398
ἄσπράγας pl. An. 388. 2
ἄσπράπτω Ad. 988. 2
ἄστρον Al. 1. 63
pl. Min. 747. 2, 803. 1, Ad. 962 (b)
ἄστν Ib. 282 (a) 2, An. 353. 3, 448, Min.
791. 117, Ad. 1037. 10 et 20
pl. Al. 3 fr. 23. 5 (dub.)
Ἀσυνάναξ vid. St. 202
Ἀσυνδάμεια vid. Sim. 554
Ἀστυλος vid. Sim. 506
Ἀστυμέλαισα Al. 3. 64, 73
Ἀσωπός Co. 654 ii 26 (suppl.) et iii 48
(suppl.)
vid. etiam Ib. 322
ἄτακτοι λόγοι vid. (Sim.) 653
ἄτάρ St. 222 i 3
Ἀταρνεύς Min. 842. 15
Ἀταρνίς (Al.) 10 (a) 15
ἄτα[σθαλία (Al.) 7. 17
ἄτάσθαλος vid. An. 445
ἄτε Al. 1. 62
ἄτέκμαρτος Min. 846. 1
ἄτελής Sim. 541. 3
superl. St. 244
ἄτερ Sim. 584. 1 et 4, Scol. 884. 3
ἄτερπής Sim. 543. 10
ἄτερπνος vid. St. 251, Ib. 328
ἄτη, ἀνάτα Ib. 282 (a) 8, Ad. 973
ἄτιμάς Min. 791. 212
ἄτιτάλλω An. 346 fr. 1. 6, Sim. 519 fr.
96. 4
ἄτλας Sim. 555. 3
vid. etiam Sim. 556, Min. 837
ἄτμιζω Min. 836 (b) 15
ἄτραπός, ἄταρπ- Al. 102
ἄτρέκεια Co. 654 iii 43
ἄτρεύς Ib. 282 (a) 22
ἄτρύγετος St. 209. 4
ἄτρυφος Al. 56. 6
ἄτυχία Ad. 929 (f) 4
αὖ Al. 137, St. 222 ii 8, Ib. 282 (b)
fr. 4. 6, An. 412 (codd.), Sim. 524, Ad.
924. 2
ἀνάτα vid. ἄτη
αὐγάζομαι Pop. 870. 2
αὐγή Ad. 925 (a) 3
pl. Min. 771. 2, 804, 836 (b) 3, 842. 16
αὖθις Min. 805 (a) 3
αὖθιν (Ib.) 341 (b)
αὐλακίζω *pass.* Min. 710
αὐλέω Al. 126, Pop. 878
Αὐλός Ib. 282 (a) 27
vid. etiam St. 217. 25 seqq.
αὐλοβόας Min. 737 (b) 3 (suppl.)
αὐλός Min. 708. 6, Ad. 947 (b)
pl. An. 375. 2, Min. 806. 1, 810. 1,
Ad. 1009. 3
vid. etiam Co. 668

INDEX VERBORUM

- αἰδάνω, αἰξω Min. 842. 18 et 20
med. vel pass. Ib. 286. 5, Min. 804
 αἴννος Ib. 303 (b) "
 αὔρα Min. 791. 81, 806. 4, 846. 5, Ad.
 923. 1, 925 (d) 9
pl. Min. 791. 60 et 133
 αὔριον Sim. 521. 1
Αὔριον Sim. 615
 αὔσιος Ib. 293
 αὐτάγητος An. 470
 αὐτάρ Ad. 1037. 4
 αὐταρκής Ad. 988. 3
 αὐτε Al. 69 (dub.), (Al.) 174, St. 193. 9,
 Ib. 287. 1, Min. 697 (coni.)
 vid. etiam *δηῦτε*
 αὐτεῖ vid. αὐτοῦ
 αὐτή Min. 791. 100
 αὐτίκα Co. 654 i 19, Min. 791. 130 et 164,
 Ad. 922 (a) 12, 933
 αὐτῖς Min. 697, 791. 151 et 155
 αὐτο[Co. 654 iii 9
 αὐτοδαής Min. 738 (1) 3
 αὐτόματος Ad. 924. 8
 αὐτός *ipse* Al. 1. 45 et 85, St. 242, Ib.
 298. 3, Min. 836 (b) 21
 ὁ αὐτός *idem* Scol. 905. 1 et 2
pron. St. 200, An. 395. 10, 437, Sim.
 509. 2, 526. 3 (dub.), Min. 791. 195,
 836 (b) 30 et (e) 24, Ad. 929 (b) 1
 vid. etiam Al. 1. 33, 4 fr. 4. 9, 10 (b)
 16, 129, St. 209 i 9, Min. 737 (b) 7,
 757. 2, 829. 1, Ad. 925 (f) 14
 αὐτοῦ, -εῖ: αὐτεῖ Al. 1. 79, 10 (b) 16 (coni.),
 (Co.) 692 fr. 7. 5
 αὐτοφον- (Co.) 690. 2 (dub.)
 αὐτως Al. 1. 93 (suppl.), An. 388. 12
 αὐχὴν An. 347. 2, 388. 7, Min. 791. 73,
 Ad. 922 (a) 11 (suppl.)
 αὐχημρός An. 347. 4, Ad. 985 (b) 15
 αὐχμός Ad. 1037. 14
 αὖω Sim. 519 fr. 32. 4, 608 fr. 1. 11, Co.
 654 i 25, Min. 787
 vid. etiam Ad. 929 (b) 2
 ἀφαιρέω, -εἶλον Ad. 931. 5 (ut vid.)
 ἀφανής Scol. 903. 2
 ἀφανίζω Ad. 950 (c)
 Ἀφαρεύς vid. St. 227
 Ἀφα[ρητιαδ- Al. 7. 11
 ἀφθίτος Ib. 282 (a) 47, Sim. 523. 3, Ad.
 1016
 ἀφθονος Min. 836 (e) 17
 Ἀφιδνα vid. Al. 21, 22
 ἀφίημι Sim. 519 fr. 24. 2
 ἀφικνέομαι St. 185. 3
 Ἀφροδίτη Al. 1. 17, 58. 1, An. 346 fr. 4.
 6, 346 fr. 9. 2 (dub.), 357. 3, Sim.
 541. 10, 575. 1, Min. 813. 5, Pop.
 872. 2, Ad. 1013
 vid. etiam Al. 5 fr. 2 i 4, St. 200, Min.
 752
 ἀφρός Min. 780. 2, 791. 61
 ἀφρων Ad. 987 (b)
 ἀφυκτος Sim. 520. 4
 Ἀχαιμενίδαι Ad. 932. 11
 ἀχαῖνη Pop. 847
 Ἀχαιοί St. 222 ii 4, Ib. 282 (a) 31, Min.
 791. 236
 ἀχάλινος Ad. 1037. 17
 Ἀχελῷος Scol. 917 (c) 5
 Ἀχέρων Min. 731. 3, 759. 2, 770 (b)
 Ἀχιλλείος, -ήιος Ad. 1015
 Ἀχιλλεύς, Ἀχιλεύς Ib. 282 (a) 33, Min.
 842. 13, Scol. 894. 3, 898. 2, 899. 2
 vid. etiam St. 217. 25 seqq., 234, Ib.
 291, Sim. 557 seq.
 ἔχνη Sim. 543. 13 (coni.), Min. 791. 84
 ἔχομαι Ad. 924. 7
 ἐχορδος Ad. 951
 ἐχόρευτος Min. 805 (b) 1
 ἐχός Al. 116
pl. Min. 759. 2 (coni.), 770 (a) et (b)
 ἀψευδεια Co. 654 iii 31
 ἔωρος Scol. 884. 4
 ἄωτέω Sim. 543. 8
 ἄωτις Al. 1. 87
 βα[Ad. 1035 col. i 5
 βαδ[St. 209. 4
 Βαδᾶς vid. Sim. 539
 βαδίζω Pop. 851 (a) 4
 βαθμός *pl.* Min. 836 (b) 15
 βαθυ[Sim. 519 fr. 41 (a) 1
 βαθύδενδρος Ad. 1009. 1
 βαθύκολπος Min. 843. 2
 Βάθυλλος vid. An. 402, 471, 503
 βαθύπολος Ad. 925 (e) 20
 βαθύπορος Ad. 925 (c) 9
 βαθύς Sim. 543. 14
compr. -ύτερον Min. 791. 111
 βαθύσκιος Ad. 926 (a) 2
 βαίνω Al. 1. 30, St. 185. 5, 192. 2, Ib.
 287. 7, An. 452, 458, Sim. 519 fr. 73
 (b) 2 (suppl.), Co. 654 iii 20, 664 (a)
 3, Min. 727. 8, 755. 5, Ad. 926 (e) 1
 (bis), 929 (e) 2, 936. 7
 vid. etiam Al. 3. 102 (fort. βᾶ)
 βαιός Ad. 970
 βακχ[Ad. 931. 4

INDEX VERBORUM

- Βάκχαι* Al. 7. 14
Βάκχιος Min. 780. 4, 836 (c) 1 (ut vid.)
Βάκχος Pop. 851 (b) 1
βαλανεύς Scol. 905. 1
βάλλανος Scol. 904. 1, Ad. 985 (b) 17
βαλβίς Pop. 866
βάλε Al. 26. 2 (bis)
 vid. etiam Al. 3. 77
βάλλω Al. 73, St. 217. 24, Ib. 287. 4
 (codd.), An. 358. 2, 431. 1, 436, Sim.
 517, 519 fr. 79. 8, 542. 23, 543. 6, 564. 2,
 Co. 654 iii 35, Min. 800. 2, 842. 6, Scol.
 903. 2, Ad. 929 (g) 2, 931. 11, 935. 11, 1004
βανά Co. 664 (a) 2
βάρβαρος Min. 791. 36 et 87, Ad. 929 (c) 1
 vid. etiam Co. 655 fr. 4. 4
βάρβιτος An. 472
βαρύβρομος Min. 702. 3
βαρύγδουπος Min. 744. 3
βαρύνω Sim. 519 fr. 32. 4
βαρύς An. 362. 3, Sim. 608 fr. 1. 29,
 Min. 791. 187
βαρύφρων Al. 3. 82, Ad. 1018 (b) 8
βάρωμος An. 472
βασίλεια Min. 708. 6, 769. 2
βασιλεύς St. 219. 2, Ib. 282 (a) 21, Sim.
 511 fr. 1 (b) 5, 531. 8, Co. 654 iii 13,
 Min. 791. 171 et 174, 806. 1, Scol.
 909. 10, Ad. 925 (e) 11
 pl. St. 200
βασιλεύω An. 361. 4, Min. 796. 3, Pop. 869
βασίλης Min. 813. 4
βάσιμος Min. 791. 57
βασσαρέω vid. ἀναβ-
Βασσαρίς pl. An. 411 (b)
βατίς Min. 836 (b) 10
βέβαιος Min. 842. 21
βείλομαι vid. βούλ-
βέλος Min. 800. 3
βέλτιον vid. Pop. 864
ἡβελτιώτας Min. 722
βένθος pl. Al. 89. 5, St. 185. 3
βερβέριον An. 388. 1
βία Sim. 509. 1, 519 fr. 57. 2 et 77. 6
 (suppl.), Scol. 912 (b), Ad. 924. 2, 969
 vid. etiam Ad. 1035 col. i 10
βιαιολεχής Ad. 1037. 11
βίαιος Ad. 998. 1
βιάσμαι Sim. 541. 8, 598
βιατός Al. 1. 4
βιο[Ad. 929 (h) 2
βιον[An. 346 fr. 7. 2
βίος An. 388. 6, Sim. 523. 3, 584. 2,
 Min. 842. 2, 846. 1, Ad. 988. 1, 994
βιοτή Min. 813. 2, 836 (b) 5, Ad. 1037. 15
βίσιος An. 395. 6, Sim. 551, Min. 791. 28
βλαστέω Ad. 1032
βλάστη pl. Ad. 994
βλαστός Ad. 1037. 5
βλέπω An. 360. 1, 417. 1
βλέφαρον, γλέφ- pl. Al. 3. 7, Ib. 287. 2,
 Sim. 579. 4
βλήμι Ad. 968
βλήρ vid. (Al.) 167
βλοσυρός Min. 791. 83
βοά Min. 755. 6, 791. 34
βόαμα Ad. 948
βόεος Pop. 871. 5
Βοιβηίς λίμνη vid. Sim. 632
Βοιωτίς St. 222 ii 6
Βοιωτός Co. 658, 671
 (οἱ) *Βοιωτοί* Ad. 985 (b) 1
βομβέω Sim. 533 (a)
Βορέας Ib. 286. 9, Min. 791. 133, Ad.
 1000
 vid. etiam Sim. 534, Scol. 914
βόσκω med. An. 417. 5
βοτόν pl. Al. 1. 47
βοτρυοκαρποτόκος Ad. 927
βουδόρος Min. 791. 28 (suppl.)
Βουζύγης vid. Min. 705
βουκόλος pl. Ad. 1024. 8
βουλή Sim. 581. 7
 pl. St. 209 i 8 (suppl.), Ib. 282 (a) 4
βούλομαι, βεῖλ- An. 361. 2, 438, Co. 654
 iv 4, 654 (b) 1. 4, (Co.) 692 fr. 7. 6
 (dub.), Scol. 888. 1
βοῦς Ib. 332, An. 388. 3, Ad. 931. 11
βράγχιον pl. Ad. 939. 4
βραχύς Min. 738 (1) 3
βρέμω Ad. 1023 i 2
βρέφος Sim. 543. 21, Co. 654 i 14
βρέχω Min. 836 (d) 3
Βριαρένς vid. Al. 5 fr. 49 i 12, Ib. 299
βριαρός Ad. 929 (f) 3
βρίθω Ad. 922 (a) 4, 988. 3
 pass. Min. 791. 97, Ad. 994
Βριλησσός vid. Sim. 534
Βριμός Pop. 862
ἡβριμούμενοι Co. 675 (b)
Βριμώ Pop. 862
βρόμιος Scol. 887. 2
Βρόμιος Min. 708. 3, 805 (c) 1, 836 (c)
 3, Ad. 937. 3, 1027 (b)
βροντάω Co. 680
βροντή Ad. 929 (c) 1
βρότειος, -εος Sim. 581. 6, Min. 738 (1) 1,
 842. 1, Ad. 1019. 3

INDEX VERBORUM

- βροτήσιος* Al. 106
βροτός Sim. 526. 2
pl. Ib. 303 (a) 3, 321. 2, Sim. 519 fr. 57.
 1 (suppl.), 519 fr. 79. 3, 595. 4,
 Min. 738 (2) 2, 762. 1, 770 (b), 805
 (b) 3, 813. 1, 836 (e) 5, Scol. 908. 2,
 Ad. 934. 4, 970, 1021. 2
 vid. etiam Ad. 922 (a) 21
βροτός pass. St. 219. 1
βρυάζω Min. 780. 2
βρυαλίκτης vid. St. 258, Ib. 335
βρύχιος Min. 791. 85
βρύω Sim. 519 fr. 77. 5, Min. 770 (a),
 791. 208, Scol. 917 (c) 3
βρώμα Min. 836 (e) 13
βρωτός Min. 836 (b) 39
βῶμος Sim. 531. 3
pl. Sim. 519 fr. 9. 6
βωτιάνευρα Al. 77
γα[.] Sim. 519 fr. 124. 4, Co. 654 ii 24,
 (Co.) 693 fr. 2. 5, Ad. 920 (a) 4
γαϊαόχος Ad. 939. 3
γαλ[.] [Sim. 519 fr. 52. 8, cf. 519 fr. 104. 2
γάλα Al. 56. 5, Min. 836 (b) 37 et (e) 18,
 Ad. 997. 4
γαλαθνήος An. 408. 2, Sim. 543. 8, 553. 2
Γαλάτεια vid. Min. 815 seqq.; 821. 1
 (codd.)
γαλεός Min. 836 (b) 11
γαλήνη (Co.) 692 fr. 1. 2, Ad. 1005. 1
Γάλλαι An. 1030. 1
γαμέω Al. 1. 17, An. 424, Co. 654 iii 14
 (suppl.)
med. An. 424
γάμος pl. St. 210. 2, Ad. 930. 7, 1037. 33
Γάμος Min. 828
γάνος Min. 836 (c) 3
γανώω pass. An. 444 (ut vid.)
Γανυμήδης vid. Ib. 289
γάρ Al. 1 *octies*, 3. 77. 5 fr. 2 i 9, 10 (b)
 16, 17. 6 et 7, 37 (a), 41, 43, 50 (a), 70
 (b) et (c), 81, 87 (e), St. 200, 222 i 2
 (suppl.), 244, Ib. 293, 298. 3, An. 346
 fr. 2. 1, 347. 9, 348. 7, 358. 5 et 7,
 364. 1, 367. 1, 378. 2, 389, 392, 395. 9 et
 11, 402 (a) et (c) 1 et (c) 2, 411 (a) 1,
 417. 6, 429. 2, 440, Sim. 519 fr. 32. 3 et
 fr. 55. 5 et fr. 79. 16 (suppl.) et fr. 80.
 4, 520. 5, 521. 3, 522. 1, 523. 1, 541.
 7 et 8, 542. 17 et 37, 564. 4, 581. 5, 584.
 1, 587, 595. 1, 603, 608 fr. 1. 21, Co. 654.
 iii 10 et 18 et 32 et iv 39, 655. 1. 6,
 663. 1, 677, Min. 696. 1, 708. 7, 731.
 3, 757. 1, 763, 791. 108 et 110 et 116 et
 134 et 206, 796. 2, 805 (a) 5, 813. 3,
 829. 1, 842. 17 (τοιγάρ), 843. 4, Pop.
 848. 19, 856. 6, 869, 873. 3, 880, 909.
 3, Ad. 925 (c) 4, 932. 9, 936. 17, 947
 (a), 949, 959. 1, 997. 1 et 8, 1015, 1036.
 5, 1037. 2 et 6 et 18
γαργαίρω Min. 791. 96
Γάργαρα (Co.) 694 fr. 1 (b) 6 (suppl.)
Γάργαρος, ἡ Al. 154
γαστήρ Pop. 848. 4
Γαστροδωρος An. 427. 3
γε Al. 17. 3, An. 357. 10, Sim. 542. 35,
 543. 18, Co. 654 i 2 (ut vid.), (Co.)
 692 fr. 1. 6 (dub.), Min. 781, 836
 (b) 19, Pop. 860, 870. 2 et 3, Ad.
 1022, 1038 II 5 (dub.)
ἐγωγε, σύγε, ὅγε Al. 43, An. 359, 367. 1,
 Co. 655. 1. 13, 664 (a) 2, 695 (a),
 Min. 727. 1 (bis) et 2, 746. 1 et 3,
 836 (b) 25
γείνομαι Al. 8. 10, Ib. 282 (a) 41, Min.
 791. 228, Ad. 934. 4, 989. 11
γειτ[.] Min. 791. 2
γειτόνημα Al. 108
γείτων Al. 123 (bis), Sim. 519 fr. 52. 7
 (suppl.)
pl. An. 354. 2
 vid. etiam Sim. 519 fr. 120 (b) 1
γελάω Sim. 639, Scol. 887. 3
γελοῖος adv. -ως Min. 727. 10
γέλως Ad. 1037. 21
γέμω Min. 836 (e) 2
γεν[.] Sim. 519 fr. 87. 2
γενεά Al. 5 fr. 49 ii 13 (lemm., dub.),
 Sim. 511 fr. 1 (a) 4, 560
γενέθλη Sim. 542. 38, Co. 654 i 10 et ii 33
 et iii 22
γένειον An. 379 (a), Ad. 936. 11
γενέτωρ Co. 654 iii 38
γεννάω Ad. 926 (d) 2
γένος Al. 16. 3, 89. 4, Min. 842. 1, Ad.
 985 (b) 4
 vid. etiam Ad. 982
γεραῖός, -αός Min. 791. 214
superl. -αίτατος Al. 1. 14
γεραίρω Sim. 519 fr. 124. 4, Min. 845. 2,
 Ad. 1037. 10
γέρας Sim. 542. 14, 582, Co. 654 iii 27,
 Min. 842. 21, Ad. 985 (a)
γέργυρα Al. 130
γέρρον Al. 131
γέρων An. 418
pl. Pop. 848. 19

INDEX VERBORUM

- γεύω* Ad. 947 (a)
γέφυρα Pop. 877
γῆ, γαῖα:
γῆ St. 221, Sim. 594, Co. 654 iii 35, Min. 710, 731. 1, 791. 104 (suppl.), Scol. 891. 1, 917 (c) 10, Ad. 922 (a) 14, 929 (c) 2, 929 (f) 3, 934. 6, 939. 12, 950 (c), 1027 (e), 1032
γαῖα Al. 89. 3, Co. 654 iii 39, 655. 1. 8 et 21 (suppl.), Min. 759. 1, Ad. 935. 22, 964 (a), 988. 3
vid. etiam Al. 5 fr. 2 i 28 seq., 67
γενετης Min. 801
γηθέω: *γέγηθε, ἐγεγήθει* Co. 654 i 28, 655. 1. 4, (Co.) 690. 11 (suppl.), 693 fr. 2. 4 (suppl.), Ad. 1037. 12
γηραιός vid. Ad. 925 (c) 14
γηραλέος An. 395. 4
γήρας Ib. 287. 6, Sim. 523. 4, Pop. 872. 1
γήρυμα pl. Al. 4 fr. 1. 5
Γηρύνης vid. St. 181 seqq.
γήρυς Al. 5 fr. 49 ii 4 (nisi *γαρύσεσ[θ-]*), Sim. 595. 3, Ad. 1037. 21
γίγας pl. Ad. 931 (ii), 985 (b) 13
γίγνομαι Al. 1. 74 et 89, 3. 81, 4 fr. 1. 3, Ib. 285. 4, 298. 1, An. 357. 9, 411 (a) 1 et 2, 432. 1, (An.) 501. 6, Sim. 511 fr. 1 (b) 7 (dub.), 519 fr. 80. 6, 521. 1, 523. 2, 542. 1 et 21, 590, 603, Min. 727. 12, 791. 122 et 194, Scol. 890. 2, 891. 3, 900. 1, 901. 1, 911, 912 (a), Ad. 938 (f)
γιγνώσκω Min. 749. 2 = Scol. 897. 2
γίγ[] (Co.) 692 fr. 7. 11
γλαγής Ad. 1037. 26
γλαυ[] Sim. 519 fr. 7. 5
γλαυκός Ib. 288. 1
Γλαυκός (a) vid. Sim. 509, 510
(b) Ad. 1012
γλαυκώπης Ib. 303 (a) 1, Sim. 519 fr. 55 (b) (suppl.)
γλαυξ Al. 1. 87
γλαφυρός Ad. 939. 18
γλυκερός An. 395. 5, Min. 836 (e) 5, Ad. 994
vid. etiam An. 346 fr. 7. 5
γλυκύσους Min. 836 (b) 18
γλυκύς Al. 3. 7 et fort. 63, 6 fr. 21 (c) 2, 59 (a) 2, Sim. 553. 1, 590, Co. 675 (d), Min. 763, 791. 120, Ad. 985 (b) 17, 1021. 1, 1023 i 3
superl. *γλύκιστος* Min. 836 (b) 33, *γλυκύτατος* Ad. 954 (a)
γλυφίς Min. 836 (b) 21 (ut vid.)
γλωσσ[] Ad. 1037. 17
γλώσσα Min. 791. 149, Ad. 960. 2, 1020. 2
γλωσσάω pass. Al. 39. 2
γνάθος Sim. 588
pl. Ad. 965. 2
γνάμπτω Sim. 519 fr. 99. 2 (suppl.), Ad. 922 (a) 8
γόγγρος vid. Min. 836 (b) 9
γοητής pl. Min. 791. 102
γόμφος pl. Min. 791. 69
γονεύς pl. Min. 842. 8
γόνιμος Ad. 988. 3
γόνος Ad. 931. 10
γόνυ Scol. 909. 8
pl. Al. 85 (b), Min. 791. 125 et 145
γονυκροτος An. 473
γονυπετής Min. 791. 176
γόςος Min. 791. 101
pl. Sim. 531. 3
γορ[] Ad. 925 (d) 8 (ubi *γοργ-* veri sim.)
γοργ[] Ad. 920 (a) 9
Γοργίης vid. Ib. 289
Γοργοφόνη vid. St. 227
γουνούμαι An. 348. 1, 357. 6
γρα[] Sim. 519 fr. 53. 7
Γραϊκής Al. 155
γύης pl. Ad. 988. 3
γυῖον pl. Al. 26. 2, Min. 791 col. i (dub.), 791. 14 et 23 et 136, Ad. 929 (g) 2
γυμνάζομαι Min. 757. 3
γυμνοπαγής Min. 791. 99
γυναικεῖος Min. 757. 2
γυνή Al. 4 fr. 6. 1 (dub.), 83, 107, 115, An. 347. 12, 455, Pop. 848. 15, Scol. 901. 2
pl. An. 388. 12, Min. 843. 2, Scol. 886. 4
δαιδάλεος Sim. 543. 2
†δαιζων An. 415
δαιμονή pl. Al. 65
δαιμόνιος Ad. 1005. 3
δαίμων Al. 1. 23, 5 fr. 2 i 13, 116, An. 347. 14, Co. 654 iii 46, 654 (b) 1. 2 (ut vid.), Min. 738 (2) 1, 805 (c) 2, 824, Ad. 926 (d) 1, 934 (ter)
pl. Ad. 1018 (b) 4
vid. etiam Al. 66
†δαιμωντ Co. 663. 2
δαῖς pl. St. 210. 2
δαιτόποινος Ad. 928
δαιτυμῶν pl. Al. 98. 2
δατφρων St. 222 i 9
δάκεθυμος Sim. 579. 5
δάκρυ, -υον Co. 654 iii 50
pl. Min. 770 (a), 780. 5

INDEX VERBORUM

- δακρυόεις Ib. 282 (a) 7, An. 382
 δακρυσταγής Min. 791. 100
 δακρύω Sim. 553. 1
 δαλός Ad. 966
 δαμ[Min. 791. 21
 δαμάζω Al. 70 (b)
 δαμάλης An. 357. 1
 Δαμαρέτα Al. 1. 76
 δαμασίμβροτος Sim. 616
 δαμάσιππος Min. 735 (a)
 δαμασίφως Sim. 601
 δαμασίχθων Sim. 519 fr. 77. 7
 Δαμοτιμίδας Al. 10 (b) 12
 Δανάη vid. Sim. 543
 Δαναΐδες vid. Min. 757
 Δαναοί Ib. 282 (a) 44, Sim. 572, Scol.
 898. 2, 899. 2
 Δαρδαν[Ad. 925 (a) 6
 Δαρδανίς, -ίδης St. 209 ii 3, Ib. 282 (a) 1
 Δαρείος vid. Sim. 532
 δασπλής Sim. 522. 1
 δατέομαι Al. 65
 Δάτης Ad. 932. 9
 vid. etiam Scol. 916
 δαφν[Co. 655. 2. 3
 δάφνη Ib. 315. 2, An. 443
 pl. St. 185. 5
 Δάφνης vid. (St.) 279
 δέ passim
 δέ τε Min. 836 (e) 4
 δεῖ An. 442 (corrupt.), Min. 708. 3 (bis)
 δεῖδω Ib. 310. 1, An. 395. 8, Min. 790
 δέικνυμι Al. 4 fr. 1. 6, 59 (b) 1, Scol.
 907. 4
 δέλλακος Pop. 853. 4
 δειλός Min. 749. 2 (bis) = Scol. 897. 2
 δείμα Sim. 543. 4
 δεινός An. 395. 9, Sim. 543. 18 (bis),
 Min. 735 (b), 846. 5
 δευρή An. 441 (a)
 δέκα An. 352. 1, 356 (a) 3, Sim. 508. 3,
 Min. 791. 225
 δεκ[άς Al. 1. 99
 δελ[Ad. 1024. 1
 δελεασμάτων pl. Min. 836 (b) 5
 δέλφας Min. 836 (b) 27
 δελφίς Sim. 519 fr. 136. 2
 pl. Ad. 939. 9
 vid. etiam St. 225
 Δελφοί Ad. 933
 vid. etiam Sim. 519 fr. 9. 4
 δέμας Min. 708. 13, Ad. 936. 9, 1033. 1,
 1037. 33
 δέμω Min. 791. 114
 δένδρεον pl. Ad. 1032
 δενδροέθειρος Min. 791. 106
 δενδροφύης Ad. 985 (b) 7
 Δένθις Al. 92 (d)
 δεξιά Co. 654 iii 49, Min. 708. 14
 δεξιός An. 417. 6
 δέπας St. 181. 1, 185. 1, Min. 780. 1
 δέπαστρον Pop. 848. 8
 δέρκομαι Ib. 287. 2
 vid. etiam Ad. 918 (c) 1
 δέρμα pl. Al. 53
 δεσμός Sim. 617, Min. 791. 58 (suppl.)
 pl. An. 346 fr. 4. 5, Ad. 929 (h) 3
 δέσποινα An. 348. 3, Ad. 1037. 28
 δεσπόσυνος Min. 791. 125
 δεσπότης Min. 761, 791. 116 et 152, Scol.
 909. 5 et 9, Ad. 963, 987 (a)
 δεῦρο St. 193. 9, 240, (Co.) 693 fr. 1. 19
 (ut vid.), 694 fr. 11. 6, Min. 791. 153 et
 157, Ad. 935. 2
 δευτ[Co. 654 (b) 1. 3
 δεύτερος Al. 1. 58, Co. 654 iii 36, Min.
 836 (e) 3 (suppl.), Scol. 899. 1
 adv. -ον Min. 747. 2, Scol. 890. 2, -a
 Min. 755. 4
 δέχομαι Al. 1. 83, An. 357. 11, Sim. 519
 fr. 52. 7 (suppl.), Min. 791. 109, 836
 (c) 2 et (e) 11, Pop. 882. 1 et 2, Ad.
 926 (a) 3
 δή Al. 26. 2, 85 (b) (coni.), 115, 137
 (dub.), An. 347. 3 et 11 et 13, 352.
 1, 356 (a) 1, 362. 1, 378. 1, 396. 2,
 417. 1, 430, Sim. 506. 1, 639, Min.
 729. 3, 760. 3, 836 (b) 34 et (e) 1,
 Pop. 848. 17 (bis), Ad. 925 (e) 10,
 926 (a) 1
 vid. etiam δηῖτε
 δη[Sim. 519 fr. 7. 6, Co. 654 ii 15
 δῆσιος Al. 121, (Co.) 694 fr. 2. 4
 Δηίφοβος vid. Ib. 297, Sim. 561
 Δήλιοι Sim. 519 fr. 55. 3
 Δηλογαγής Ad. 950 (a)
 Δήλος Sim. 519 fr. 35 schol., 519 fr. 47.
 2, 519 fr. 70. 1, Scol. 886. 1
 vid. etiam Sim. 537, Min. 696, 767
 Δημήτηρ Min. 702. 1, Scol. 885. 2
 vid. etiam Sim. 552, Min. 764, Pop.
 849
 Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς vid. Min. 845
 δῆμος Al. 3. 74, 17. 7, 119, Sim. 511 fr. 1
 (b) 8, Ad. 1037. 6
 Δημοφών vid. St. 193. 18
 δῆμωμα pl. St. 212. 1
 δῆν, δοάν Al. 132

INDEX VERBORUM

- δῆρις* Ib. 282 (a) 6, 311 (b)
δηρός Ib. 283
δηῦτε Al. 59 (a) 1, 69 (fort.), An. 349. 1,
 356 (a) 6 et (b) 1, 358. 1, 371. 1, 376. 1,
 394 (b), 400. 1, 401. 1, 412 (coni.), 413.
 1, 428. 1
†δῆφαρυγες Min. 836 (b) 17
δι[Ad. 929 (h) 1, 1036. 2
διά c. gen. St. 185. 2, 209. 4, An. 401. 1,
 Sim. 541. 12, Min. 754. 1, 829. 1,
 Pop. 851 (a) 4, 853. 6, Ad. 925 (e) 1
 et 19 (suppl.), 985 (b) 10, 1008. 2,
 1023. 16
c. acc. Al. 1. 62, Ib. 282 (a) 9 et 28,
 314. 1, An. 346 fr. 1. 11, 346 fr. 4. 6
 (dub.), 378. 2, 395. 7, 432. 2, Min.
 731. 3, 794, 799, 803. 1 et 2, Ad. 925
 (e) 13
casu ignoto Co. 654 iv 14, (Co.) 692 fr.
 5. 7, Ad. 1023. 19
διαβαίνω Al. 3. 70
διαιπετής Al. 3. 67
διαίρῳ, -είλον Scol. 889. 2
δίατα vid. Min. 757. 2 adnot.
διάκονος Scol. 906. 1
διακόπτω An. 441 (a) (in tmesi)
διακραδαίνω Min. 791. 24
διανεκῶς, -έως Co. 657, Min. 836 (b)
 22
διαπλέκω Al. 1. 38
διαποίκιλος Scol. 917 (c) 4
διαπο]ντοπληνής Scol. 917 (c) 11
διαπτυχής Min. 836 (b) 29
διαρραΐω med. Min. 791. 133
διαρράσσω Ad. 935. 13
διαρριφή Min. 708. 14
†διασοφος Ad. 987 (c)
διάτορος Min. 791. 147
διαφάδαν Al. 1. 56
διαφέρω Min. 791. 14
διαφθείρω pass. Ib. 329
δίγαμος St. 223. 4
δίδ[Sim. 519 fr. 6 (b) 2
διδάσκω Ad. 1036. 4
δίδωμι Al. 17. 1, Stes. 217. 22, Sim. 541.
 6, 555. 1, Co. 654 iii 33 et iv 17, 690.
 5, Min. 758. 4, 836 (b) 40 et 43 et
 (c) 3 et (e) 11, Pop. 848. 13, 880,
 Scol. 888. 2, Ad. 934. 22, 1035 col.
 ii 5
pass. Ad. 1019. 6
δέξοδος pl. Min. 791. 47
δέπω An. 353. 3
διερός Ib. 282 (a) 26
διεφθός Min. 836 (b) 30
δίλζημα An. 360. 2, Sim. 514, 542. 22
διθύραμβος Min. 708. 15
δικα[Sim. 519 fr. 55. 5
δικαίος Sim. 541. 16, Min. 728. 3
 vid. etiam An. 402 (b)
δικαιοσύνη vid. Sim. 642
δίκη Sim. 542. 35, 543. 26
Δίκη Ad. 1018 (b) 7
δίκην c. gen. Ad. 940
δίκτυον pl. Ib. 287. 4
δινέω med. An. 368
δίνη pl. An. 348. 5, Sim. 581. 4
δινήεις Sim. 564. 2
δίνος Min. 723
διξός vid. *δισσός*
διόδος Min. 791. 57
Διομήδης Scol. 894. 4
 vid. etiam Ib. 293 seq.
Διονυσιάς Min. 708. 2
Διονύσιος Scol. 900. 2
Διόνυσος An. 357. 11, 365. 2, 410. 3, 411
 (b), 442, Pop. 871. 1, Ad. 929 (b) 2,
 1003. 2
 vid. etiam Al. 56 testim., St. 234, An.
 346 fr. 4. 5, 464, 492, Sim. 574, Min.
 744, 752, 792, Pop. 851
διοπλ[Min. 791 col. 1
διος Al. 57. 2 (adnot.), Sim. 519 fr. 7. 2,
 Min. 805 (a) 3, 842. 9, Ad. 981 (dub.),
 1014
διοσκέω An. 359. 3
Διόσκουροι Ad. 937. 6
 vid. Al. 7. 8 seqq., 10 (b) 4, 21, 23, 24,
 25, St. 178, 191, Sim. 510
 vid. etiam s. vv. *Κάστωρ, Πολυδεύκης*
διπλοῦς Min. 836 (b) 1
δίπτυχος Ad. 1015
δισκέω An. 364. 3
δισσός, διξός An. 431. 1, Ad. 937. 6
 (suppl.)
δισύναπτος Min. 836 (a) 3
δίτοκος Ad. 474
δίφρος St. 187. 1, Sim. 519 fr. 79. 12 (vid.
 adnot.)
διφροῦχος Min. 757. 3
διφυ[Al. 5 fr. 14. 3 (p. 25 adnot.)
διφυής Min. 746. 1
διψάω, -έω An. 389
διώκω Min. 712 (a) 1
δημήτηρ pl. Al. 2 (iv) 6
δμωή pl. Sim. 618
δμῶς pl. Min. 836 (b) 40, Ad. 1037. 23
δνόφος Sim. 543. 12

INDEX VERBORUM

- δο. [Sim. 519 fr. 4. 12, Ad. 1024. 8
 δοάν vid. δῆν
 δοκεύω Ad. 925 (e) 17
 δοκέω Al. 1. 45, 79, St. 219. 1, An. 346
 fr. 1. 4, 417. 2, Sim. 598
 δοκιμάζω pass. Ad. 988. 2
 δοκιμος Ad. 934. 23
 δολερ[(Co.) 693 fr. 5 (a) 2
 δολι<ο>μήτης Ad. 925 (d) 2 (nisi δολομ-)
 δόλιος Ad. 939. 18
 δολιχ. [Ad. 925 (e) 3
 δολομήδης Sim. 575. 1
 δολομήχανος Sim. 575. 2
 δολοπλόκος Sim. 541. 9, Ad. 949
 vid. etiam Ad. 919. 7
 δόλος Scol. 903. 2
 δόμος Al. 1. 20, 45, Ad. 930. 8
 pl. Al. 3 fr. 17. 3, St. 209 i 6, Co. 654
 iii 20, 679, Min. 791. 178, 842. 14,
 Ad. 978 (a), 997. 7, 1037. 24
 vid. etiam Ad. 1024 col. i 8
 δονακοτρόφος Co. 684
 δόναξ Ad. 1033. 2
 pl. Sim. 519 fr. 56. 3
 δονέω Min. 791. 209
 pass. Co. 675 (e)
 δόξα Min. 791. 67
 δορατοφόρος Ad. 1027 (b)
 δορίμαχος Min. 789
 δόρκος Al. 133
 δόρυ *iaculum*. Al. 68, Sim. 564. 1, Pop.
 856. 4, Scol. 909. 1 et 6, 917 (b) 4,
 Ad. 922 (a) 3, 1015
navis Sim. 543. 10
 = ποδοκάκκη An. 388. 7
lignum Co. 675 (a)
 Δορυκλῆς vid. Al. 73 (dub. con.).
 δορύπυρος Ad. 962 (b)
 δουλεία, -ηίη An. 419. 2
 δουλεύω Sim. 613
 δουλοσύνη Min. 746. 3
 δράκαινα Ad. 931. 10
 δράκων Al. 1. 66, St. 219. 1
 δραμεῖν vid. τρέχω
 δρέπω *med.* Ad. 925 (e) 18
 δρομάς Ad. 1030. 1
 δρομεύς pl. vid. Sim. 506
 δρόμημα Ad. 931. 7
 δρόμος An. 417. 4, Ad. 921 (b) iv 18,
 925 (a) 2
 δροσερός vid. Min. 820
 δροσός Sim. 519 fr. 52. 5
 δρόσος pl. Scol. 917 (c) 5
 δρυμός pl. Min. 805 (a) 2
 Δρύσπες St. 222 ii 8
 δρύπτω *pass.* Min. 791. 166
 δρύς Ad. 929 (d) 2
 - pl. Pop. 850
 δρυφέω *med. vel pass.* Al. 95 (a)
 Δρυμαῖναι Al. 4 fr. 5. 4, 10 (b) 8
 vid. etiam Al. 5 fr. 2 i 24
 δύναμαι Al. 26. 2, Min. 836 (b) 25 (cor-
 rupt.), Scol. 891. 2, Ad. 986
 δύναμις Min. 842. 12
 δυνατός Sim. 541. 14, 542. 22
 δύο Co. 654 iii 15
 δυσάμβατος Sim. 579. 2
 δύσαυλος Ad. 985 (b) 9
 δύσβατος Sim. 579. 2 (v.l.)
 δυσει[Ad. 921 (b) iv 6
 δυσέκφευκτος Min. 791. 119 et 129
 δυσέλπιστος Ad. 988. 1
 Δύσηρις Sim. 528
 δυσμ[Al. 4 fr. 4. 8
 δυσμάχητος Ad. 959. 2
 δύσ]μορος Ad. 921 (b) iv 10 (dub.
 suppl.)
 δυσσο]μβρία Min. 791. 43 (dub.)
 δυσόφθαλμος Min. 805 (a) 3
 Δύσπαρις Al. 77
 δυσποτ[An. 346 fr. 7. 4
 δυσφορέω Ad. 924. 3
 δυσω[Ad. 93.. 12
 δύω Pop. 871. 5, Ad. 976. 1
med. Sim. 594
 δυωδεκατειχῆς Min. 791. 235
 δω[Co. 654 ii 14
 δώδεκα Ad. 929 (b) 4
 δῶμα Ad. 923. 2 (ut vid.), 925 (e) 11
 δωριάζω An. 399
 Δώριος Sim. 519 fr. 53. 9 (fort.), Min.
 708. 16
 vid. etiam Ad. 930. 1
 Δωρίς Min. 806. 3
 δῶρον Al. 59 (b) 2, Sim. 602. 2
 pl. Al. 1. 25, An. 346 fr. 11. 8, (Co.)
 690. 5, Min. 794, Ad. 959. 2
 εἰ, μιν, νιν:
 fe Al. 1. 41, εἰς Co. 662. 2, εἰν Co.
 681, (ε)οι St. 181. 2, Ib. 298. 4,
 (Co.) 694 fr. 2. 4 (dub.), Ad. 922 (a)
 12 (ut vid.), 965. 1
 μιν Sim. 508. 4, 519 fr. 62 (b) 3 et 92. 8,
 579. 3, Min. 842. 18, Ad. 1010. 1,
 1015
 νιν Al. 1. 44, 73 (coni.), Ib. 287. 5,
 321. 3, Sim. 541. 8, Co. 654 i 16 et

INDEX VERBORUM

- 25 et 34 (suppl.), (Co.) 692 fr. 7. 8
(ut vid.), Min. 791. 227 (coni.) et
234, 805 (a) 5, Pop. 848. 16, Ad.
926 (e) 2
vid. etiam Sim. 519 fr. 53. 10
ἐανός Scol. 917 (c) 7
ἐαρ, ἦρ:
ἐαρ Sim. 519 fr. 35 (b) 5 et fr. 55. 7
(suppl.), 597, (Co.) 690. 11
ἦρ Al. 20. 3, St. 211, 212. 3, Ib. 286. 1
ἐαρινός, εἶαρ- Sim. 581. 2, 586. 2.
ἐαρινός Sim. 519 fr. 77. 2
ἐάω Al. 1. 45, An. 389, 412, Pop. 848.
13
εἶ[Ib. fr. 282 (b) fr. 4 ii 8, Co. 654
iii 1
ἐγείρω Ib. 303 (b), 995. 1
ἐγεροβόας Min. 737 (b) 2
ἐγκαθιδρύω pass. Min. 836 (e) 5
ἐγκατανακομιγής Min. 836 (e) 12
ἐγκεράννυμι Scol. 917 (b) 1
ἐγκλείω Min. 791. 78
ἐγκρατής adu. -έως Ib. 286. 12
ἐγκρίς pl. St. 179 (a) 1
ἐγκύμων Ad. 939. 3 (coni.)
ἐγρεκύνδομος Min. 735 (b)
ἐγγελυς vid. Min. 836 (b) 8
ἐγχερρίθετος Ad. 918 (c) 3
ἐγχεύω An. 356 (a) 3, Min. 780. 1 et 3,
Scol. 906. 1
ἐγχος (Co.) 692 fr. 5. 6
ἐγώ, ἐγών, ἰών(η), ἰώνγα nom. Al. 1. 2 et
39 et 85 et 87, 3. 81 (suppl.), 29.
1, 43, (Al.) 162 fr. 1 ii (a) 2 et (b)
4, St. 209 i 10, An. 347. 8, 359. 1,
361. 1, 416. 1, 433. 1, 437, Sim.
519 fr. 84. 12, 542. 21 et 36, 639,
Co. 654 ii 23, 655. 1. 12, 664 (a) 2
et (b) 1, (Co.) 695 (a), Min. 727.
2, 729. 4, 747. 1, 758. 4, 791. 157
(bis) et 213, 836 (b) 25 et 38, Pop.
875, Scol. 904. 2, Ad. 924. 16
(suppl.), 957, 976. 4, 1024. 3
gen. ἐμοῦ St. 210. 1
ἐμοῦς Co. 682
μου An. 418, 421
dat. ἐμοί Ib. 286. 6, 311 (b), An. 367. 1,
378. 2, Sim. 608 fr. 1. 17, Scol.
912 (b), Ad. 924. 13
ἐμίν Min. 836 (b) 19 et 23
μοι Al. 1. 74, 58. 2, 106, Ib. 282 (a)
10, An. 411 (a) 1, 420, Sim. 542.
11, 543. 27, Min. 697, 762. 1, 791.
150, 813. 2, 844. 3, Pop. 852. 1
(ter), Scol. 902. 1 et 2, 909. 1, Ad.
925 (d) 13, 934. 19, 935. 3, 938 (e),
947 (b), 960. 2, 978 (b)
acc. ἐμέ Al. 1. 43, 48, 171, An. 402 (c),
Min. 708. 3 (bis), 758. 4 (dub.),
853. 4
με Al. 1. 77, 3. 1 et 8 et 64, 26. 1, 59
(a) 1, 116, Ib. 287. 1, 317 (b), An.
347. 16, 354. 1, 358. 1, 389, 412,
413. 1, 417. 1 et 2, Sim. 571, Co.
655. 1. 1, Min. 787, 791. 107 et 130
et 153 et 188 et 206, 824, Scol.
900. 2, 901. 2, Ad. 924. 11, 925 (d)
4 (ut vid.), 938 (a), 939. 12 et 18,
955. 1
ἐδνον Co. 654 iv 16 (ut vid.)
ἐδρα pl. Ad. 1019. 2
ἐδω Al. 42
ἐελδῶ Ib. 318 (a)
ἐέλδωρ Ib. 318 (b)
ἐθελόπορνος pl. An. 388. 5
ἐθέλω Ad. 924. 12
ἐθνος pl. Min. 791. 138
ἐθος Scol. 905. 1
εἰ, αἰ Al. 1. 46, 3. 77 et 79, 37 (a), 50 (a),
81, (Al.) 162 fr. 1 ii (a) 2, An. 347. 16
(suppl.), 387, Sim. 541. 1, 542. 18,
543. 18, 604, Min. 727. 1, 791. 7 et 11
et 122, 813. 3 et 6, Pop. 848. 13 (bis),
870. 2, Scol. 891. 2, 906. 2, Ad.
1024. 6
vid. etiam εἴθε, εἵπερ
εἰ[Al. 3. 95, Sim. 519 fr. 57. 2 et fr.
137. 3
εἶα Min. 819 (2)
εἶδον Al. 3. 79, 47, St. 209 i 1 et 11, An.
386, Sim. 519 fr. 40. 2, 519 fr. 92. 8
(suppl.), 521. 2, Co. 655. 1. 20 et 4.
3, Ad. 925 (e) 17, 929 (g) 4, 958,
1019. 7
ἰδοῦ Min. 708. 14
εἶδος Al. 1. 58, Ib. 282 (a) 5, Sim. 555. 4,
Min. 791. 136
vid. etiam Min. 757. 1 adnot.
εἶθε, αἶθε Ib. 282 (b) fr. 5. 4, Scol. 889. 1,
900. 1, 901. 1, Ad. 938 (f)
εἵκοσι(v) An. 374. 1, Sim. 559. 1, Min.
780. 3
εἶκα Al. 83, Sim. 519 fr. 79. 12, Co. 654
iii 44
εἰ[Min. 737 (b) 5
Εἰλατίδης St. 222 i 9
εἶλον Al. 3. 75, Co. 654 i 23 et 26
med. Sim. 531. 7, Co. 654 iii 21, 660. 2

INDEX VERBORUM

- εἴλυμα* An. 388. 4
εἰμί praes.: *εἰμί* An. 371. 1; *εἰς* An. 346 fr. 2. 1, 389; *ἐστίν*(ν) Al. 1. 36, 58. 1, St. 192. 1, An. 358. 5, 395. 9, Sim. 526. 3, 527. 1, 579. 1, 581. 5, 582, Min. 708. 7, Pop. 848. 16, Scol. 909. 1, Ad. 932. 9, 960. 2; *ἐσμέν* Min. 848. 19; *εἰμές* Min. 870. 2; *ἐστέ* An. 425. 1; *ἐντί*, Al. 38. 2, Min. 729. 3 et 5; *εἰσίν* An. 398; *ἐνθί* (Co.) 692 fr. 3. 9
ful. *ἔσσεται* Sim. 521. 2, Scol. 896. 1; *ἔσται* Sim. 603, 608 fr. 1. 28, Min. 791. 186; *ἔσσομεσθα* Pop. 870. 3; *ἔσσονθη* Co. 654 iii 24; *ἔσσομένου* Ad. 922 (a) 9; *ἔσσεσθαι* Ad. 922 (b) 1
impf. (2 *sing.*) *ἦς* Al. 16. 1, An. 367. 1; *ἦσθα* Co. 657, Min. 802. 1 (3 *sing.*) *ἦν* Al. 4 fr. 3. 5 (dub.), Sim. 543. 18, Min. 796. 4, Scol. 889. 1, 910; *ἦς* Min. 836 (b) 11 et (e) 10 et 18; *εἰς* Co. 654 iv 40 (dub.); *ἦσκε* Al. 74
pl. *ἦμες* Min. 870. 1; *ἦσαν* An. 426, Ad. 985 (b) 4; *ἔσαν* Scol. 907. 4
infm. *εἶναι* An. 438, Scol. 894. 2; *ἔμμεναι* Sim. 542. 13 et 15, Min. 708. 9; *ἔμμεν* Scol. 892. 3; *ἦμεν* Al. 1. 45, Min. 836 (b) 38
pcp. *ἔών* Sim. 521. 1; *ἔντα* Ad. 980; *έόντα* Min. 727. 5; *έόντες* Min. 760. 2, Ad. 937. 11
opt. *εἴην* Al. 26. 2, 115; *εἴη* Al. 81 *ἔστι* = *ἔξεστι* Al. 20. 5, 118, Ib. 313, Sim. 542. 15, Scol. 912 (a)
εἶμι An. 381 (a), Ad. 974, *ἴη* Ad. 1020. 2, *ἴωμεν* Min. 868, *ἴομεν* Al. 5 fr. 2 i 13, *ἴμεν* Al. 3. 8, *ἰοῖσα* Al. 3. 80 (suppl.), *ἴθι* (Co.) 694 fr. 11. 6, Ad. 993, 1031, 1033. 1, *ἴτε* Min. 791. 188, *ἦμεν* Min. 836 (b) 39, *ἴησαν* (Al.) 162 fr. 1 ii (b) 13
εἴπερ Min. 836 (b) 23
εἶπον Al. 1. 85, 106, Ib. 282 (a) 26, An. 347. 13, Sim. 543. 7, Min. 758. 3, 802. 2, Ad. 924. 6, 1010. 1
εἵργω Min. 791. 215
εἰρήνη Al. 1. 91, Min. 791. 240
Εἰρήνη Ad. 1018 (b) 7, 1021. 1
εἰριπόνος Sim. 618
εἰς, *ἐς ante voc.*, *ἔς* Al. 1. 16 et 73, (Al.) 174, St. 185. 5, Ib. 282 (a) 37, 287. 3 et 7, An. 347. 4, 375. 2, 381 (a) (coni.), 395. 10, Sim. 507. 2, 542. 22, 579. 7, Min. 791. 188, Ad. 999. 1, 1005. 3, 1037. 10 et 19 et 29
ante voc., *εἰς* Min. 727. 8, 833, Pop. 868, Ad. 939. 18, 1031
ante cons. Al. 3. 101 (dub.), An. 347. 6, 376. 2, Sim. 519 fr. 47. 2 et fr. 70. 1 et fr. 79. 12, 523. 4, 541. 14, 545. 1, Co. 654 i 21 et ii 32 et iii 20 et iv 9 et 13 et 38, Min. 709, 791. 63 et 174, 836 (b) 39, Pop. 871. 2 et 4, 876 (c) 4, Scol. 898. 2, 899. 2, 900. 2, Ad. 926 (e) 1, 935. 15 et 19, 936. 7 et 12, 938 (b) 939. 12, 1037. 8 et 14
vid. etiam Sim. 600
εἰς, μία vel ἓ, ἔν Sim. 519 fr. 79. 12 (*vid. adnot.*), 522. 1, Co. 654 iii 17, Min. 727. 4, 780. 1
vid. etiam *μηδείς, οὐδείς*
εἰσαναβαίνω Min. 781
εἰσβάλλω Ib. 287. 4 (coni.), An. 347. 17
εἰσέρχομαι, -ῆλθον Min. 836 (b) 28, Ad. 924. 5 (dub.)
εἰσκαθοράω An. 348. 6
εἰσκαταβαίνω St. 185. 1
εἰσπράω, -εἶδον Min. 791. 174, Pop. 853. 6, Scol. 889. 3, Ad. 935. 9
med. Min. 791. 172
εἰσφέρω Min. 836 (b) 1 et (e) 2
εἴσω, ἔσω Min. 727. 7 (coni.), 829. 2, Pop. 848. 15
εἶτα Min. 836 (a) 3 et (b) 30 et (e) 20
εἶτε Ad. 950 (a), 985 (b) (*quater*)
ἐκ, ἐξ Al. 1. 90, 5 fr. 2 ii 3, 29. 2, St. 209 ii 3, 219. 2, Ib. 282 (a) 22, 286. 3, An. 346 fr. 1. 8, 385, 411 (a) 2, Sim. 517, 523. 2, 543. 24, 564. 3, 567. 4, 577 (b) 3, Co. 654 iii 25 et 28 et 34 et 35, 676 (a), (Co.) 690. 10, Min. 791. 94 et 165 et 236, Pop. 848. 7, Scol. 891. 1, Ad. 918 (a) 1, 953. 2, 965. 2, 979, 997. 2, 999. 2, 1019. 4, 1037. 9 et 13
Ἐκάβη *vid.* St. 198, Sim. 559, Ad. 965
ἐκάς Min. 791. 215
ἐκαστος Ib. 282 (a) 26, An. 434. 1, Scol. 889. 1
Ἐκάτη *vid.* St. 215
ἐκατηβόλος Sim. 511 fr. 1 (a) 6, Min. 697, 791. 237
vid. etiam (Co.) 692 fr. 5. 2 *adnot.*
ἐκατόν An. 361. 3
Ἐκατος Al. 46, Sim. 573, Ad. 934. 2, 950 (b)

INDEX VERBORUM

- ἐκβάλλω Min. 791. 83 et 90, 805 (a) 3
ἐκγεννάω *med.* Co. 654 iii 23
ἐκγίγνομαι Ad. 934. 10
ἐκγονος Pop. 876 (c) 3
pl. Ad. 1016
ἐκδιώκω Min. 727. 9
ἐκδύω An. 399
ἐκείθεν, κείθεν Min. 836 (b) 20, Ad. 926
(e) 1
ἐκείνος, κείνος:
ἐκείνος Al. 15 (dub.), Ad. 930. 3
κείνος Al. 3. 81, 15, St. 223. 3, An.
424, Sim. 520. 5, Pop. 853. 2, Ad.
953. 1, 1001 (ut vid.)
vid. etiam Co. 654 iv 25, Ad. 1037. 3
ἐκείσε, κείσε Min. 791. 10 et 158
ἐκηβέλετης vel ἐκηβόλος Sim. 519 fr. 35
(b) 8
ἐκηβόλος Min. 800. 3
ἐκητι Al. 59 (a) 1, (An.) 505 (b), Ad. 984
ἐκκορέω vid. Pop. 881
ἐκκωφέω *pass.* An. 421
ἐκλεκτός vid. Ib. 321. 1-2 adnot.
ἐκλελάσκετο Pop. 882. 4
ἐκπίνω An. 373. 2, 433. 2
ἐκπρεπής Al. 1. 46
ἐκπρο[Ad. 925 (f) 6
ἐκτελέω *pass.* Min. 738 (2) 2 .
ἐκτίλλω *pass.* An. 388. 9
ἐκτριμμα *pl.* Min. 836 (b) 42
Ἐκτωρ vid. St. 224, Ib. 295
ἐκυρεύω Co. 654 iii 46
ἐκφέρω Scol. 917 (c) 4
ἐκφεύγω An. 346 fr. 4. 4, Scol. 917 (c) 10,
Ad. 925 (b) 2
ἐκφοβέω *pass.* Min. 805 (a) 3
ἐκχέω *pass.* Pop. 879 (3)
ἐκών Sim. 542. 28, Ad. 925 (e) 7
ἐλαία An. 443, Min. 755. 5
Ἐλάρα Sim. 560
ἐλάσιππος Ad. 1010. 2
ἐλάτινος Min. 791. 6
ἐλαύνω Ib. 332
ἐλαφηβόλος An. 348. 1, Scol. 886. 3
ἐλαφος Ad. 1033. 1
ἐλαφρός Sim. 541. 7
adv. -ὡς An. 390, -ά Ad. 939. 7
ἐλάω Min. 791. 210
Ἐλένη St. 209. 2, Ib. 282 (a) 5, Ad. 989,
1011 (a), 1014
vid. etiam Al. 7. 10, 21, St. 187 seqq.,
223, et passim in *Hel.* et *Orest.*,
Ib. 296 seq., Sim. 561
ἐλευθερία Min. 788
ἐλευθέριος Ad. 978 (c)
ἐλεύθερος Min. 696. 2
Ἐλεύθω Ib. 282 (a) 18
Ἐλευσίς Ad. 985 (b) 9
ἐλεφάντινος Al. 10 (b) 6, (Al.) 162 fr. 2
(a) 5, An. 388. 11, Scol. 900. 1
Ἐλιεύς vid. Min. 716
ἐλικοβλέφαρος Sim. 555. 2
ἐλικοπέταλος Ad. 992
Ἐλικών Co. 654 i 30
vid. etiam Sim. 578, (Co.) 692 fr. 33
Ἐλικωνίς Ib. 282 (a) 24
ἐλικώπης Ad. 1011 (a)
ἐλινύω Ad. 997. 7
ἐλίσσω *pass.* Min. 791. 58 (ut vid.)
ἐλίχρυσος Al. 60. 2, Ib. 315. 1
ἔλκος Ad. 968 (coni.)
Ἐλλάς Al. 77, Sim. 531. 7, Min. 788, 790,
791. 188, 805 (b) 2, 842. 4, Pop. 867. 1
adiect. Min. 791. 146
ἐλλείπω Min. 836 (b) 24
Ἐλλη Min. 791. 113 (ut vid.)
Ἐλλην Min. 791. 118 et 143
(οἱ) Ἐλληνες Min. 728. 2, 755. 3, 810.
1, Ad. 937. 13
Ἐλληνίς Min. 791. 179
Ἐλήνηωρ vid. Min. 779
ἐλπίς Sim. 542. 23, Min. 846. 2
εμ[Min. 737 (b) ii 3
ἐμαυτόν An. 405 (dub.); vid. etiam Ad.
944
ἐμβαίνω Ib. 282 (a) 24
ἐμβάλλω An. 417. 3
ἐμβλέπω Min. 754. 1
ἐμβολον, -ος Min. 791. 2
ἐμμελής *adv.* -έως An. 364. 2, Sim. 542.
11
ἔμμετρος St. 181. 1
ἔμμορε vid. μείρομαι
ἐμός Al. 1. 52, 81, St. 217. 23, 228, Ib. 282
(a) 48, An. 357. 10, 358. 6, 360. 3,
370, Sim. 543. 19, Co. 655. 1. 4,
Min. 708. 3 (bis) et 16, 791. 76 (bis)
et 115 et 129 (bis) et 152 et 160 et
204, Scol. 887. 3, 908. 2, 909. 8
(dub.), Ad. 925 (c) 3 et (d) 12 et (e)
6, 1038 II 3 (ut vid.)
vid. etiam ἄμός
ἐμπεδέως Scol. 905. 1
ἐμπεδος An. 371. 1
ἐμπίπτω Min. 791. 23 (in tmesi)
ἐμπλ[(Co.) 692 fr. 7. 10
ἐμπλέκω Min. 791. 146
ἐμπλεως Pop. 847

INDEX VERBORUM

- †ἐμπορικός St. 272
ἐμπρέπω Ad. 936. 11
ἐμπρίω Min. 791. 69
ἐμφύω Sim. 538
ἐν *ante voc.*, ἐν Ib. 285. 4, 288. 4, An. 356
(b) 5, 408. 2, 436, Sim. 506. 3, 543.
10, (Co.) 690. 11 (ut vid.; metr. incert.),
Min. 701, 731. 2, 731. 3 (codd.),
757. 3, 791. 27 et 226, 810. 1, 836 (a)
2, 842. 4 et 11, Scol. 885. 2, Ad. 929
(b) 3, 937. 13, 970, 987 (b), 1019. 7,
1035 col. ii 6, 1037. 30
ante voc. ἐν An. 388. 2
ante cons. Al. 1. 2 et 47 et 95, 14 (c),
15, 19. 3, 56. 1 et 5, 89. 5, 98. 1, St.
184. 3, 192. 2, 222 i 3, An. 346 fr. 1.
10, 386, 388. 7 (bis), 409, 413. 2,
431. 1, Sim. 519 fr. 55. 5 et fr. 124.
3, 520. 3, 531. 1, 543. 2 et 17, 608
fr. 1. 21, Co. 654 i 34, (Co.) 692
fr. 1. 2, Min. 731. 1, 759. 1, 791. 73,
836 (b) 6 et (d) 2 et (e) 4 et 9, Pop.
874 (bis), 876 (c) 1, Scol. 886. 1, 891.
3, 893. 1, 894. 2, 895. 1 et 3, 905. 2,
908. 2 (bis), Ad. 926 (d) 2, 929
(h) 1, 934. 5 et 6, 959. 1, 967, 988.
1, 1009. 2, 1019. 8
ἐνί Min. 748, Pop. 873. 4 (coni.), Ad.
939. 14
vid. etiam Al. 79, An. 424, Sim. 519
fr. 78. 9, 526. 3, 590, 605, Min.
846. 4
ἐν[Sim. 519 fr. 117 ii 5, (Co.) 692 fr. 7. 9,
Ad. 925 (a) 2
ἐναγώνιος Sim. 555. 1
ἐναίρω Ib. 282 (a) 2
ἐναλίγκιος Min. 836 (e) 6
ἐναλος Min. 791. 98, Ad. 939. 9
ἐναντίος *adv.* -ον Sim. 509. 2
'Ενα]ρσφόρος Al. 1. 3
ἐνδεκα Al. 1. 98
ἐνδεκακρούματος Min. 791. 230
ἐνδοθεν Sim. 579. 6
'Ενδυμίω An. 1037. 6
vid. etiam Ib. 284, Min. 771
†ἐνεΐδος Min. 757. 1
ἐνεμυ Min. 836 (b) 10
ἐνεκα, -κεν, εἰν- An. 402 (c) 1, Min. 842. 9
et 15
vid. etiam οὐνεκα, τούνεκα
ἐνέπω, ἐννέπω Al. 104 (coni.), Co. 654 ii
14 (suppl.) et iii 34 et 42, Ad. 925 (d)
14, 953. 1
ἐνερθε Min. 754. 2
ἐνέρτερος Ad. 999. 1
'Ενετίδες (Al.) 172
'Ενετικός Al. 1. 51
ἐνέχω Ad. 929 (h) 3
ἐνθα Sim. 577 (a) 1, Min. 791. 40 et 137,
836 (e) 24, Ad. 926 (a) 1
vid. etiam An. 346 fr. 13. 3
ἐνθάδε Sim. 519 fr. 35 (b) 4, Min. 791.
131 et 153 et 155
ἐνθεν St. 222 ii 1 et 8
ἐνθένδε Min. 791. 7 et 107
ἐνθεος Ad. 936. 6
ἐνιαυτός *pl.* Pop. 848. 3
ἐνίγνιος Ib. 285. 3
ἐννέα Co. 654 iii 21
ἐννοσιφύλλος Sim. 595. 1
ἐννυμ *med.* Al. 53
pass. Al. 117
ἐνοπή Sim. 519 fr. 35 (b) 9
pl. Co. 655. 1. 5
ἐνοπλος Pop. 857
ἐντάφιον Sim. 531. 4
ἐντος *pl.* Ad. 1030. 2
ἐντροφος Min. 842. 16
'Ευνάλιος Ib. 319, Ad. 1027 (b)
vid. etiam Al. 44
ἐξάγω Pop. 861
ἐξαιρέω Co. 654 i 17-18
med. An. 406
ἐξαίσσω Ad. 925 (e) 15 (ut vid.)
ἐξαίφνης St. 209 i 1
ἐξάλλομαι Min. 791. 92
ἐξαναπάλλομαι Ib. 298. 4
ἐξανατέλλω Min. 791. 231
ἐξάπ[Ib. 282 (b) fr. 5. 9
ἐξαπαείρω Min. 836 (b) 40
ἐξάρχω Co. 676 (b)
ἐξελαύνω Sim. 519 fr. 155
ἐξελέγχω Sim. 602. 1
ἐξελκύνω Co. 655 fr. 4. 7
ἐξεστι, -ῆν Scol. 889. 1
ἐξευρίσκω St. 212. 2
ἐξέχω Pop. 876 (b)
ἐξικνέομαι Sim. 523. 4
ἐξιχνεύω Min. 791. 149
ἐξοθεν St. 252, Ib. 330. 1
ἐξοχος Al. 1. 7, Sim. 555. 4, (Co.) 692
fr. 7. 4
adv. -ως Min. 845. 1
ἐξύπισθα Ad. 945
ἐοικα Al. 5 fr. 2 i 17 (dub.), 110, An. 425.
1, Min. 728. 3
vid. etiam Sim. 519 fr. 53. 9
ἐορτή Al. 56. 2, An. 410. 2

INDEX VERBORUM

- έός* Co. 654 iii 34
επ[Sim. 519 fr. 88. 2, (Co.) 692 fr. 1. 7
επαγλαΐζω pass. Ad. 923. 1
επαγρ[Pop. 858. 10
επανεός, -νημι Al. 1. 43 et 81, Sim. 542.
 27, Min. 727. 2, 836 (e) 24 (in tmesi)
επανος Sim. 531. 3
επακούω An. 357. 8, Ad. 1018 (b) 3
επαλείφω Al. 80. 2
επαμύνω Min. 836 (b) 22
επαναβοόω Min. 819 (2)
επανακαλέω Min. 791. 104
επανερυνώ med. Min. 791. 84
επανέρχομαι An. 385
επανθέω Al. 1. 53
επεγχεώ Min. 836 (b) 41
επέι Sim. 519 fr. 93. 1 (dub.), Min. 727.
 4, 791. 64 et 129 et 140 et 162, 844. 3,
 Scol. 891. 3, Ad. 1037. 33
επέι περ Ad. 947 (b)
επέι τε An. 352. 1
επείγω med. Ad. 1027 (f)
Ἐπειός vid. St. 200
επεισέρχομαι, -ήλθον Min. 836 (b) 37
επεισπίπτω Min. 791. 61
επειτα Co. 654 iii 37, Min. 836 (b) 15 et
 27 et 32 et 35 et 40 et (e) 12, Scol. 889.
 2, Ad. 1009. 1
επέλπομαι Min. 805 (a) 1
επεμβάλλω Min. 791. 17
επεμβάτης An. 417. 6
επέρχομαι St. 212. 3, Ib. 287. 5, Ad. 919.
 10, 947 (a), 998. 1
επέχω med. St. 181. 2
επηλ[Ad. 925 (f) 9
επί c. gen. Al. 79, Co. 655. 1. 9, 675 (a),
 (Co.) 693 fr. 1. 14, Min. 836 (e) 23,
 Ad. 960. 2, 1032
c. dat. Al. 1. 100 (suppl.), 3. 72 (suppl.),
 95 (a) (bis), Ib. 317 (a) 1, An. 348. 4,
 410. 1, Sim. 512, 519 fr. 131. 4, 579.
 2, Min. 791. 37 (suppl.) et 98 et 225,
 836 (b) 7 et 9 et 15 et 17, Scol. 887.
 3, Ad. 1037. 32
c. acc. Al. 26. 3, 58. 2, 84, St. 233, An.
 368, Co. 655. 1. 1 (in tmesi ut vid.),
 (Co.) 692 fr. 1. 8, Min. 701, 708. 2,
 791. 192, 836 (b) 21 et (c) 3, 842. 6,
 844. 4, Pop. 848. 4 et 5, 859, Ad. 925
 (a) 3, 939. 13, 966, 1020. 1, 1033. 1
 vid. etiam Sim. 519 fr. 73 (a) 2, Co.
 654 i 2 et 3, 690. 7, Min. 791 col. i
 (bis)
έπε. [Ad. 924. 9
επιάχω Ad. 978 (a) (coni.)
επιβαίνω Al. 1. 91, An. 388. 10
επιβόητος, -βωτος An. 354. 1
επιβρέμω Ad. 929 (c) 1
Ἐπίδαυρος Ad. 937. 12
επιθύμιος Ib. 282 (a) 11
επίκουρος Min. 791. 204
επικρατέω St. 217. 24, Min. 836 (b) 25
επικρεμάννυμι pass. Sim. 520. 4
επικτυπέω Min. 791. 200
επιλανθάνομαι Min. 746. 1, Scol. 906. 1
επιμαίνομαι An. 359. 2
Ἐπιμηθεύς vid. Sim. 596
επινέμω Min. 836 (e) 12
επινίσσομαι Ad. 934. 19
επιπέμπω St. 243
επιπεπ[Ad. 923. 3
επιπνέω Ad. 975 (c)
†επιπυσται Min. 836 (b) 15
ἐπίσκοπος Sim. 577 (b) 1
επισπάω Min. 791. 144
επισπείρω Min. 843. 4
επισπέρχω Min. 791. 87
ἐπίσταμαι An. 449
επιστεφής Scol. 917 (b) 1
επιστέφω Al. 19. 2
ἐπίστιος vid. ἐφέστιος
επιστρέφω med. An. 357. 4
επιτάρροθος Min. 737 (b) 5
επιτίθημι Al. 27. 2 (in tmesi), Ad. 1019. 3
med. Al. 118 (corrupt.), Min. 836 (e)
 10
επιτυγχάνω Ad. 959. 3
επιφέρω med. vel pass. Min. 791. 8
επιφθονος Min. 805 (b) 3
επιφλέγω Min. 791. 209
επιχέω Min. 836 (a) 2
επιχθόνιος pl. Sim. 508. 5
επιχώριος Sim. 519 fr. 77. 5 (suppl.)
επομαι Sim. 519 fr. 119. 4, Scol. 903. 2
επόμνυμι Ad. 918 (c) 1 (dub.)
επόρνυμι Sim. 519 fr. 120 (b) 4 (dub.)
επος Sim. 543. 25
pl. Al. 11, 27. 2, 39. 1, Ad. 938 (d)
επτ[(Co.) 692 fr. 1. 9
επτά Al. 19. 1, Sim. 555. 3
επτάπυλος (Co.) 690. 12
επταύχην Ad. 1037. 28
επω Min. 791. 150 (balbutit barbarus)
επώνυμος Min. 761
ερ[Sim. 519 fr. 137. 2
ερα[Co. 654 ii 10
έραμαι An. 402 (a), Scol. 904. 1 et 2
εραννός Sim. 577 (b) 3, Ad. 924. 9

INDEX VERBORUM

ἐρασιπλόκαμος Ib. 303 (a) 2
ἐράσμος An. 375. 1
ἐρατός Al. 1. 76 et 91, 10 (b) 15, 27. 2, 60. 3, (St.) 278. 1 (corrupt.) et 2, Co. 654 i 25, Ad. 922 (a) 14
ἐράω, -έω Al. 1. 88, An. 359. 1, 428. 1 (bis), Scol. 913. 1
med. vel pass. Al. 17. 5
ἐργον Min. 738 (1) 1
pl. Al. 1. 35, (Co.) 694 fr. 9. 3, Min. 842. 11 et 17, Ad. 1019. 3
ἐρδω An. 347. 9, Sim. 542. 28
ἐρέβωθος pl. Min. 836 (e) 20
ἐρεβώδης Ad. 999. 2
ἐρεθίζω Min. 808. 2
ἐρεῖδω Co. 654 i 33
ἐρείκω Min. 791. 168, Ad. 1015
ἐρείπω Sim. 543. 5
ἐρεῖσμα Ad. 936. 17
ἐρεμνός St. 185. 3, Ib. 286. 11
ἐρευγμα vid. Ad. 923. 3
ἐρέω vid. *ἐράω*
ἐρίβρομος An. 365. 1
ἐρήρης St. 222 ii 4
ἐριθλής Sim. 550 (a) 3
ἐρίκτυπος Sim. 519 fr. 4. 2
ἐρικυδής Sim. 511 fr. 1 (a) 3
Ἐρινύς vid. Ad. 965
ἐριον pl. Pop. 876 (c) 2
ἐρις Ib. 311 (a), Co. 664 (a) 3, Ad. 1031
ἐρίσφηλος St. 253
ἐριφος Min. 836 (b) 29
pl. Min. 836 (b) 32
Ἐριφύλη vid. St. 194
ἐρκος pl. Min. 813. 5
ἐρμα pl. An. 403. 2
Ἐρμῆς Sim. 555. 1, Co. 654 i 24 et iii 18, 666
vid. etiam St. 178
Ἐρμύνη vid. Ib. 294
ἐρνος Al. 3. 68
pl. Ib. 286. 5
Ἐρξίων An. 433. 1
ἐρογλέφαρος Al. 1. 21
ἐρόεις Ib. 282 (a) 44, An. 346 fr. 11. 7, 373. 2
vid. etiam Ib. 282 (c) 4. 7, An. 408. 2
testim.
(f) ἐροῖον pl. Co. 655. 1. 2
ἐρομαι An. 387
ἐρπετόν pl. Al. 89. 3
ἐρπω Al. 41, Min. 738 (1) 3
ἐρρω Min. 758. 3
ἐρση, ἔερσα Al. 57. 1

Ἐρυθρία St. 184. 1
ἐρύκω St. 209 i 10, (Co.) 692 fr. 3. 5
Ἐρυσαιχίος Al. 16. 4
ἐρχομαι, ἦλθον Al. 1. 73, Ib. 282 (a) 29, An. 357. 7, Sim. 507. 2, 511 fr. 3. 7, 551, Min. 701, 714, 727. 4, 787, 791. 118 et 151 et 204 et 238, 842. 14, Pop. 848. 1 (bis), 871. 1, Scol. 898. 2, 899. 2, Ad. 925 (d) 6 (suppl.), 935. 2 et 5, 936. 13, 966, 1036. 8
ἐρχω Min. 791. 155 (balbutit *barbarus*)
ἐρῶ dicam
εἰρημένον Sim. 542. 12-13
φιρίω = εἰρέω? Co. 655. 1. 19
ἔρως An. 357. 10, 376. 2, 450, Min. 805 (a) 5, 822, 833
pl. Min. 744. 3, Ad. 1005. 2
Ἐρως, Ἐρος:
-ως Al. 58. 1, 59 (a) 1, An. 346 fr. 4. 4, 357. 1, 358. 2, 378. 2, 396. 2, 398, 400. 2, 413. 1, 459, 460, Co. 654 iii 18, Min. 821. 2, Pop. 873. 4
-ος Ib. 286. 6, 287. 1
vid. etiam Ib. 324, An. 402 (b), 444, 445, 490, 494, Sim. 575, Min. 763
ἐσθίω Al. 17. 6 (coni.), 20. 4, Min. 727. 12
ἐσθλός St. 209 i 12, Ib. 282 (a) 19 et 22, 318 (b), Sim. 541. 7, 542. 13, Pop. 873. 1, Scol. 894. 4, Ad. 953. 2
ἐσθω Al. 17. 6, Min. 836 (b) 35
ἔσοσπος Sim. 579. 5
Ἐσπερίδες Ad. 1023. 13
ἔσπερος vid. Ib. 331
ἔσσι (Co.) 692 fr. 7. 7
Ἐσσηδόνες Al. 156
Ἐστία vid. Sim. 519 fr. 118 schol.
ἐσχάρα pl. Ad. 991
ἐσχατιά (Co.) 692 fr. 6. 2
ἐσχατος Sim. 594
ἔσω vid. *εἶσω*
ἐταῖρος Al. 80. 1, Min. 749. 1, 750, Scol. 892. 3, 897. 1, 903. 1
pl. Min. 836 (b) 39
Ἐτεοκλῆς vid. (Co.) 692 fr. 5 schol.
Ἐτεοκλυμένη vid. St. 238
ἔτερος Min. 836 (b) 2 (ter) et 12
ἐτι Al. 17. 3, 26. 1, Ib. 313, Min. 791. 108, 836 (b) 25, Ad. 1024. 6, 1038 II 5 (ut vid.)
vid. etiam *μηκέτι, οὐκέτι*
ἔτνος Al. 17. 4
ἔτοιμος An. 395. 11
vid. etiam Sim. 608 fr. 1. 7 et 15

INDEX VERBORUM

- ἔπος* *pl.* An. 361. 2
ἐτυμό-γλωσσος, -μαντις, -φανος, -φας Ad. 928
ἐτυμος St. 192. 1
adv. -ως Min. 836 (b) 26
εὖ Ib. 282 (a) 24, An. 347. 15, Sim. 542. 17, 555. 1, Scol. 885. 4, 917 (c) 9, Ad. 925 (c) 5, 1001
εὖ [Sim. 519 fr. 117 ii 6, *ευ* Ad. 936. 5, 1023. 18
ευ. [St. 209 ii 5
εὐαγής Ad. 934. 15 et 24
Εὐαθλος vid. (St.) 277
Εὐαλκίδης Sim. 518
εὐανδρος Pop. 856. 1
εὐανερμ [(Co.) 693 fr. 1. 2
εὐγενέτης Min. 791. 206, 845. 1
εὐγμα vid. Ad. 923. 3 adnot.
εὐγητος Min. 836 (a) 3
εὐδαίμων Co. 654 iii 11, (Co.) 692 fr. 9. 3, 693 fr. 5 (a) 10 (ut vid.), Min. 813. 10
ευδε [Al. 3. 117
εὐδείελος Sim. 519 fr. 4. 4
εὐδενδρον Sim. 507. 2, (Co.) 692 fr. 2. 2
εὐδόκιμος Min. 756
εὐδοξία Sim. 531. 6
εὐδροςος Min. 836 (c) 2
εὐδω Al. 89. 1 et 6, Sim. 543. 21 et 22 (bis), Co. 657
εὐθείρα An. 418, Sim. 519 fr. 84. 6
εὐεπία Min. 737 (b) 3 (suppl.)
εὐεριστα [Ad. 925 (e) 18
εὐήλιος Min. 757. 3
Εὐηνός vid. Sim. 563
εὐήρατος Min. 805 (a) 5
Εὐηρείδης (Co.) 694 fr. 9. 2
εὐθροος Ad. 936. 5
εὐθυμέω Sim. 519 fr. 79. 7
εὐθυμία Ad. 926 (b)
εὐθύς, -εῖα Scol. 892. 3
εὐθύς adv. Sim. 541. 17, Min. 836 (b) 21, Ad. 1006
εὐθυφ [Min. 791 col. i
εὐτέρος Ad. 1035 col. ii 4
εὐϊος Ad. 1003
 vid. etiam Ad. 937. 4
εὐώτης Ad. 926 (a) 3
εὐκαρπος Ad. 933
εὐκέλαδος Ad. 1036. 6
εὐκλής Sim. 531. 2, Ad. 937. 7
εὐκτιτος An. 358. 5
εὐκυκλ [Min. 791 col. i
εὐλαβέομαι Min. 714. 1 (dub.)
εὐμεμπτο [Ad. 921 (b) v 22
εὐμενής An. 357. 6, Sim. 519 fr. 35 (b) 4, Ad. 937. 8 et 15
Εὐμενίδης Ad. 925 (e) 9
εὐν [Ad. 931. 3
εὐνομία Min. 791. 240, Ad. 937. 13
Εὐνομία Al. 64. 1, Ad. 1018 (b) 6
εὐνομος (Al.) 10 (a) 10
Εὐνομος vid. Sim. 628
Εὐνοστος vid. Min. 716
εὐπαλής Ad. 932. 9
εὐπατρίδης Scol. 907. 3
εὐπέμπελος An. 371. 1 (coni.)
εὐπέταλος Min. 836 (b) 17
εὐπετής Ad. 968 (dub.)
εὐπλόκαμος Sim. 555. 2 (v.l.)
εὐπρεπής Ad. 926 (e) 2
εὐπρόσωπος Ad. 936. 120, 1005. 2
εὐπτερος Min. 806. 4
εὐπυργος Al. 14 (b)
εὐρείτης Min. 831
εὐρημα Min. 707
 pl. Min. 836 (b) 5
Εὐριπος (Co.) 693 fr. 1. 14
εὐρίσκω Al. 39. 2, Ib. 313, An. 377. 2, 388. 6, Min. 791. 120, Pop. 855, Ad. 1038 I 1
Εὔρος Pop. 858. 16 et 17
ἐύρροος Ad. 938 (e)
Εὐρύαλος Ib. 288. 1
εὐρνεδής Sim. 542. 24
Εὐρυκράτης vid. Al. 5 fr. 2 i 20 seqq.
εὐρύοπα Ad. 1008. 1
εὐρύπεδος Ad. 988. 3
Εὐρυπύλη An. 372. 1
εὐρύς St. 233, Sim. 519 fr. 114. 2, (Co.) 692 fr. 3+4. 1
εὐρυστερν [Al. 3 fr. 11. 3
Εὐρυτίων St. 222 i 6
Εὐρυτος Al. 1. 9
εὐρύχορος Al. 3 fr. 23. 2 (suppl.), Sim. 608 fr. 6. 5, Co. 655. 1. 8, Pop. 867. 2, Ad. 934. 20
εὐρυχωρία (An.) 505 (b), Pop. 851 (a) 1
Εὐρώπη vid. St. 195, Sim. 562, Min. 753
εὐρώς Sim. 531. 4
Εὐρώτας (Al.) 10 (a) 7
εὐσεβής Sim. 519 fr. 55. 4
εὐσέληνος Ad. 981
εὐσελμος St. 192. 2
εὐσκιος Ad. 936. 8
εὐστέφανος Co. 654 i 1 (suppl.), Min. 836 (b) 4
εὕτε An. 420, Sim. 586. 1
Εὐτείχης Al. 1. 6

INDEX VERBORUM

εὐτεκνέω Ad. 1024. 3
εὐτολμος *adv.* -ως Pop. 856. 4
εὐτυχος Min. 709
εὐτυχία Min. 846. 5, Ad. 921 (a) 3
εὐυφής Min. 791. 168
εὐφημος Sim. 519 fr. 35 (b) 10
εὐφροσύνη pl. Scol. 887. 4
εὐφρων Al. 1. 37, Sim. 519 fr. 1 ii 2 et fr. 92. 4
εὐφωγος Min. 822
εὐφώρατος vid. Scol. 917 adnot.
εὐχομαι Al. 60. 1, Sim. 519 fr. 18. 5 et fr. 79. 9, 543. 25, Min. 727. 12, Ad. 1018 (b) 3
 vid. etiam Sim. 519 fr. 77^a 6
εὐχόρευτος Ad. 936. 10
εὐχωλή An. 357. 8
ευω (Co.) 691. 10
εὐώδης Sim. 577 (b) 3, Min. 757. 5
εὐώλενος Min. 791. 126, Ad. 1018 (b) 1
Εὐωνυμίας vid. Co. 660
εὐώνυμος Sim. 519 fr. 79. 10
Εὐώνυμος Co. 654 iii 33
εὐώπις Ad. 934. 13
ἐφάπτω *med.* Co. 654 iii 49 (suppl.)
ἐφέπω: *ἐπίσποι* (corrupt. ut vid.) Al. 104
Ἐφεσος Min. 791. 161
ἐφέστιος, *ἐπίστ-* An. 427. 4
ἐφευρίσκω Sim. 542. 26 (in tmesi)
ἐφήμερος Min. 836 (e) 3
ἐφθός Sim. 592, Min. 836 (b) 29 et 32
ἐφίμερος Al. 1. 101, Ad. 955. 1
ἐφοράω (An.) 505 (c), Ad. 985 (b) 6
Ἐφύρα vid. Sim. 596
εχα Sim. 519 fr. 5 (b) 2
Ἐχεκρατίδας Sim. 528
ἐχθαίρω Min. 727. 4
ἐχθρός Min. 800. 3
ἐχω Al. 3. 65 et 83, 26. 4, 56. 3 et 4, 84, 91, 116, Ib. 282 (a) 6 et 47, 303 (a) 3, 311 (a), An. 346 fr. 1. 2 et 5, 374. 1, 383. 2, 386, 388. 1, 402 (a) (corrupt.), 416. 2, 417. 4 et 6, 433. 1, 434. 1, Sim. 519 fr. 92. 7, 542. 14, 543. 7, 592, 599, 604, Co. 654 ii 40 et iii 12 et 36, (Co.) 692 fr. 3. 7, Min. 696. 2, 708. 10, 757. 2, 791 col. i, 791. 73, 836 (b) 11, 846. 1, Scol. 886. 4, 891. 2, 904. 1 et 2, 905. 1, 908. 1, 909. 6, 913. 1, Ad. 932. 7, 977, 1035 col. i 3
ἐῶ(ι)ος, *ῆῶ(ι)ος*, *δοῖος* Min. 745. 1, Ad. 1023. 15 (ut vid.)
ἐωσφόρος vid. Ib. 331

φ: *φ*. [(Co.) 693 fr. 4. 2; *φε* [654 ii 3; *φεο* [694 fr. 8 (a) 3; *φιδιο* [655. 1. 10, cf. 692 fr. 15. 2; *φριώ* 655. 1. 19

ζάημι Ad. 1000
ζαθεός Sim. 519 fr. 35 (b) 1, Co. 654 i 13, Min. 845. 1
Ζάκυνθος Sim. 591
†ζάρης Ad. 978 (a)
ζάτροφος Al. 134
ζειά Ad. 929 (d) 6
ζεσελαιο- Min. 836 (e) 15 (coni.)
ζεσελαιοπαγής Min. 836 (e) 19
ζεύγλη Ad. 1037. 25
ζεύγνυμι Min. 791. 190 et 226
Ζευξίππη Al. 71
 vid. etiam (Co.) 692 fr. 36
Ζεύξιππος supplendum Ib. 282 (a) 40
Ζεύς, *Διός* Al. 1. 20, 27. 1, 28, 29. 2, 43, 45, 46, 57. 1, 81, (Al.) 169, St. 185. 6, 200, Ib. 298. 2 (suppl.), An. 348. 2, 390, 423, Sim. 507. 2, 508. 3, 519 fr. 9. 2, 519 fr. 41 (a) 4, 543. 24, Co. 654 ii 34 et iii 13, (Co.) 690. 10, Min. 698. 1 et 2, 735 (a), 755. 5, 791. 196, 796. 3, 842. 19, Pop. 854, Scol. 885. 3, Ad. 919. 9, 929 (c) 1, 935. 9, 937. 2, 938 (f), 950 (b), 985 (b) 17, 1016, 1034
Ζήν- Ib. 282 (a) 4, Min. 836 (e) 11, Ad. 978 (a) et (b) et (c), 1027 (c)
Διόθεν fort. Sim. 519 fr. 60. 6
 vid. etiam Sim. 589, 614, Min. 726, 741, 742, 751, 753, 765, 774
Ζέφυρος vid. Min. 835
ζηλωτός Sim. 584. 4, Min. 842. 4
ζητεῦω Al. 17. 8
Ζήτης vid. Sim. 534
ζόφος Ad. 925 (e) 9
ζωή Ib. 313, Pop. 856. 5, Ad. 1034
ῆ Al. 1. 18 et 19, 3. 68 (bis), 92 (d) (quater), 100, Sim. 506. 1 et 2, 541. 8 et 9, 543. 26, 584. 2, Min. 727. 1 et 2, 791. 132, 806. 1, 813. 3 (bis) et 4 (bis) et 6 (bis), Pop. 848. 12 et 14 (bis) et 15, Ad. 922 (a) 5, 935. 17 et 18, 985 (b) (ter), 1007. 1 (bis), 1019. 4
ῆ Al. 1. 50, Co. 657
ῆ μάν Ib. 287. 5
ῆρα Al. 3 fr. 4. 4, 47
ῆ. [Al. 4 fr. 3. 5
ῆβάω An. 374. 3, Scol. 890. 4
 vid. etiam Al. 4 fr. 1. 10 adnot.

INDEX VERBORUM

- ἡβη Al. 1. 27, An. 375. 2, 395. 3, 419. 2,
Min. 791. 180 et 208, Ad. 1037. 15
ἡγάθεος Pop. 867. 1
ἡγανον An. 436
ἡγεμών Min. 791. 207
ἡγέομαι Al. 114
ἡγήτωρ Ib. 282 (c) 4, 5, Min. 698. 1
ἡδέ Sim. 564. 4, Co. 654 ii 37, Min. 747.
3, 836 (b) 39, Ad. 934. 11, 937. 5
vid. etiam Ad. 925 (c) 14
ἡδη Al. 96. 1, Ib. 282 (a) 43, An. 395. 1,
432. 1, Sim. 519 fr. 32. 3, Co. 654 iii
11, Min. 791. 72, 836 (b) 36 et 38, Pop.
853. 5, Ad. 929 (h) 2, 938 (f) (ter)
ἡδομαι Co. 654 iv 7 (suppl.), Ad. 926 (b)
ἡδω An. 476
ἡδονή Sim. 584. 1, Ad. 1022
pl. Co. 654 iv 23
ἡδυετής Min. 836 (e) 22 (coni.)
ἡδυμελής An. 394 (a)
ἡδυμος Sim. 599
superl. -έστατον Al. 135
ἡδύδμος Sim. 597
ἡδύς Al. 59 (b) 1, An. 346 fr. 11. 6, Sim.
519 fr. 44. 8, Min. 836 (e) 16, Scol.
909. 4
superl. Min. 744. 3
vid. etiam (Co.) 695 (c), Min. 835, 836
(e) 22
ἡδύφωνος Min. 711
ἡδω vid. ἡδομαι
ἡερο- vid. ἀερο-
ἡθος An. 402 (a), Sim. 543. 9
ἡίθεος pl. Ad. 922 (a) 4
ἡϊών pl. Min. 791. 97
ἡκω: ἡκε Sim. 519 fr. 32. 5 fort. ad
ἡμυ referendum
Ἡλείος Pop. 871. 2
Ἡλέκτρα vid. Min. 700
ἡλίβατος St. 254
ἡλιθα Min. 836 (a) 2 (coni.)
ἡλίθιος Sim. 542. 37
ἡλικία Sim. 519 fr. 98 (dub.) et fr.
143. 2
ἡλιξ Al. 10 (b) 16, Ib. 285. 3, Min. 791.
180
ἡλιόμορφος Min. 845. 1
ἡλιος, ἥλιος:
ἡλ- Al. 1. 41, An. 451, Sim. 605, Min.
800. 2, 804, Pop. 860 (bis), 876 (b),
Ad. 985 (b) 6; Ἡλιος St. 185
ἡέλ- St. 185. 1, Sim. 581. 3, Co. 654 ii
18, Min. 745. 2, 747. 1, 842. 16, Ad.
925 (a) 2, 934. 23
Ἡλις vid. Ib. 284
ἡλυ[Ad. 925 (d) 6 (ἡλυθ- veri sim.)
Ἡλύσιον πεδῖον vid. Ib. 291, Sim. 558
ἡμαι Al. 15, 79, Ib. 283, Min. 791. 99
ἡμαρ Al. 5 fr. 2 ii 25, Ib. 282 (a) 15
pl. Sim. 508. 3
ἡμέις, ἄμεις, ἄμμες Al. 1. 41 et 60 et 89, 10
(b) 16, 36, 37 (a) et (b), 38. 1, St. 209
i 3, An. 356 (a) 1, 357. 7, 395. 1, 396. 1,
438, Min. 836 (b) 2 et 26, Pop. 853. 1,
870 (ter), Ad. 921 (b) v 21, 934. 22,
1018 (b) 5
ἡμέρα Al. 1. 38, Pop. 853. 5, Ad. 1010. 2
pl. Ad. 929 (b) 3
ἡμέριος vid. Ad. 1023. 16
ἡμερόδρομος Min. 791. 41
ἡμετέρειος An. 392
ἡμέτερος Ib. 286. 13, Min. 791. 194, Ad.
1037. 4
vid. etiam Sim. 519 fr. 84. 7
ἡμί Al. 136
ἡμίθεος pl. Al. 1. 7, Sim. 523. 2, Co. 654
iii 23
ἡμίσιος An. 375. 2
ἡμισυς Ad. 935. 21 et 22
ἡμος Ib. 303 (b) (coni.)
ἦν Min. 708. 14 (ἦν ἰδού), Ad. 1024. 7
(ut vid.)
ἦνία Ad. 1037. 17
pl. An. 417. 4
ἦνίκα Ad. 1029. 1
ἦνιοχεύω An. 360. 4
ἦξει Min. 791. 153 (balbutit barbarus)
ἦπειρον Sim. 519 fr. 40. 2 et fr. 73 (b) 1,
Min. 731. 2
ἦ(ι)περ Ib. 314. 1
ἦπεροπός vid. An. 438
ἦπιόδωρος St. 223. 2
Ἡπιόνη Ad. 934. 14
ἦρ vid. ἔαρ
ἦρα vid. ἦ
Ἡρα St. 178. 2, An. 381 (a) (coni.), Ad.
960. 1
vid. etiam Al. 25, 60 adnot., St. 239,
Min. 726, 740
Ἡρακλῆς Al. 87 (a), Ib. 298. 1, Min.
842. 10
vid. etiam Al. 1. 1 seq. adnot., 15
adnot., 72, St. 181, 185, 207, 229,
230, 231, 253, Ib. 285, 299, 300, Sim.
509, Min. 699, 739
Ἡριδανός vid. Min. 834
Ἡροτίμη An. 346 fr. 1. 13
ἦρωάς pl. Co. 664 (b) 2

INDEX VERBORUM

*ἥρω*s Pop. 871. 1
pl. Ib. 282 (a) 16 et 19, Sim. 519 fr.
 62. 2, Co. 654 iii 22, 664 (b) 1
 vid. etiam Al. 66
**Ἡσίοδος* vid. St. 269
ἥσσαν Sim. 581. 5
*ἥσυχ*a[Ad. 1037. 3
ἥσυχος An. 431. 2
ἥτορ Al. 26. 4, Sim. 543. 9 (v.l.), Ad.
 932. 8 (suppl.)
**Ἡφαιστος* vid. St. 234, Ib. 300, Sim.
 552, 568
ἥχώ Sim. 619, Ad. 936. 13
ἥω(ι)ος, δοῖος vid. *ἑω(ι)ος*
**Ἡώς* vid. Ib. 289

θαέομαι Ad. 952
θαητός Sim. 519 fr. 1. 3
θακέω Ad. 1019. 2
θάκη Al. 79 (corrupt.)
θαλα[Ad. 918 (a) 1
θαλαμα.[(Co.) 693 fr. 3. 4
θαλαμευτός Min. 791. 233
θάλαμος An. 424
pl. Min. 829. 3, Ad. 923. 3
 vid. etiam Al. 4 fr. 2. 3
θάλασσα Sim. 533 (a), (Co.) 692 fr. 1. 4,
 Min. 731. 1, 791. 71, Pop. 876 (c) 4, Ad.
 936. 16, 999. 2
θαλασσαῖος Sim. 581. 4
θαλάσσιος Min. 791. 50 (suppl.)
θαλασσομέδουσα Al. 50 (b)
θάλα Al. 15
 vid. etiam Sim. 519 fr. 44. 6
θαλέθω Ib. 286. 6, Ad. 994
θάλεια An. 410. 2
θαλερός Ad. 925 (e) 18
Θαλήτας vid. Min. 713 (iii)
θαλία Ad. 1037. 23
pl. St. 210. 3
θάλλω Al. 20. 4, Min. 791. 240, 813. 9,
 836 (e) 20, Pop. 873. 4
θάλος Ib. 288. 1, Min. 821. 2 (coni.), Ad.
 1029. 3
θαμά An. 395. 8, Ad. 925 (d) 12
θάμβος Sim. 620
θαμνός Min. 819 (2)
θανατηφόρος vid. Ad. 919. 12
θάνατος Al. 3. 62, Sim. 520. 4, 524, Min.
 746. 3, Ad. 925 (e) 12, 1034
pl. Scol. 884. 4
θαρσαλέος Sim. 543. 25
θαῦμα Min. 762. 1
θανυμάζω Min. 836 (e) 24

θανυαίνω (An.) 501. 11
θανυμαστός Al. 4 fr. 1. 4
θεά St. 193. 10, Sim. 519 fr. 79. 12
 (suppl.; vid. adnot.), Co. 654 i 13,
 Min. 791. 128, Ad. 923. 3, 933
dual. et pl. Al. 1. 98, Co. 654 iii 10,
 (Co.) 694 fr. 11. 5, Ad. 935. 1, 937.
 12, 939. 10
 vid. etiam Co. 654 iv 13
Θέβρος Al. 1. 3
θείνω pass. Min. 791. 46
 vid. etiam s.v. *φένω*
θείος St. 209 i 1 et 13 (dub.), Ad. 985
 (b) 4
θέλγητρον pl. Ad. 1022
θέλγω Ad. 1037. 20 (veri sim.)
θέλω An. 378. 2, 429. 1, Co. 660. 1, Min.
 708. 8, Pop. 851 (a) 3
 vid. etiam *ἐθέλω*
θέμης vid. Min. 765
Θεμιστοκλῆς Min. 727. 4 et 12
 vid. etiam Sim. 627, Min. 728 seqq.
θέμος Min. 836 (b) 20
θεόδμητος Al. 2 (iv) 5, 12. 4
θεοειδής Al. 1. 71
θεοκ.[Al. 3 fr. 17. 6
θεόκτιστος Ad. 1026
Θεομαχία vid. (Co.) 692 fr. 36
θεός Sim. 526. 3, 527. 3, 542. 14, Min.
 735 (b), 737 (b) 1, 738 (1) 1 (bis),
 791. 50 et 160, 846. 4, Pop. 851 (a)
 2 et 3, 879 (1) et (3), 882. 3, Ad. 991
pl. Al. 1. 36 et 82 et 83, 2 iv 3, 7. 3,
 56. 2, St. 210. 2, 223. 2, Ib. 310. 1,
 Sim. 523. 2, 525, 526. 1, 542. 30,
 581. 5, 584. 4, Co. 654 iii 5, Min. 828,
 836 (b) 20 et 34, Pop. 880, Scol. 888.
 2, 908. 2, Ad. 925 (c) 15 (ut vid.),
 935. 4 et 10 et 15 et 19, 936. 14, 937.
 11, 939. 1, 1019. 8
θεόθεν Min. 813. 6, *θεόφιν* Al. 12. 1
θεοτέρατος Ad. 962 (a)
θεοτερπής Min. 836 (b) 9
θεοφιλής Al. 10 (b) 10–11
Θεράπναι Al. 4 fr. 8. 4, 14 (b)
 vid. etiam Al. 7. 8 seqq.
θεράπων Al. 54, An. 454
θερίζω Scol. 909. 3
med. Ad. 947 (a)
Θερμοπίλαι Sim. 531. 1
θερμός Min. 836 (b) 13 et 21 et 26 et
 28 et 36
θέρος Al. 20. 1, Min. 763
θεσμός An. 406

INDEX VERBORUM

- θεσπέσιος* Ad. 922 (a) 6
Θέσπια Co. 654 ii 40 (suppl.), 674
Θεσσαλίας Al. 122
Θεσσαλός Al. 16. 3, 122 (coni.), Sim. 511
 fr. 1 (b) 8
 (οι) *Θεσσαλοί* Scol. 912 (b)
Θεστιάδαι St. 222 i 1
Θέτις vid. Al. 5 fr. 2 ii 15 seqq., St. 234,
 Min. 741, 765
θέω Sim. 541. 13 (dub.)
Θήβαι Ad. 926 (d) 3
 vid. etiam St. 194, Co. 659
θηλέω Ad. 997. 4
θήρ, φήρ :
 θήρ pl. Al. 53, 89. 4, An. 348. 3, Ad.
 939. 5
 φήρ Min. 805 (a) 4
 pl. Sim. 587
θήρα pl. Min. 757. 4
θήραμα Min. 842. 2
θηράω Pop. 876 (a) (bis)
θηρέω Min. 813. 5, Ad. 1036. 2
θηροφόνος Min. 844. 3
θησαυρός Min. 791. 232
Θησεύς vid. Al. 21, St. 191, 193, Sim.
 550
θίασος pl. Al. 98. 1
θιγγάνω Al. 58. 2, Ad. 1037. 19
θνή(ι)σκω St. 244, 245, Sim. 531. 1, Co.
 654 iv 48 (ut vid.), Min. 842. 4, Scol.
 894. 1
θνητός Ib. 282 (a) 25, Min. 846. 3, Scol.
 890. 1, 913. 1, Ad. 1038 I 1
 (οι) *θνητοί* Sim. 579. 4, 584. 1, Min.
 846. 4, Ad. 926 (c), 988. 1
 vid. etiam Al. 8. 11
θοίνη Min. 791. 138, 836 (b) 19 et 24 et
 (e) 22
 pl. Al. 98. 1
θοός Ib. 287. 7, Sim. 519 fr. 51. 2, 579. 3
 (corrupt.)
θόρυβος Min. 708. 1
θράνος Al. 1. 86
θράνυξ Co. 683
θρασυ (An.) 501. 9
θρασύαιγος Ad. 925 (e) 12
θρασυκάρδιος An. 348. 5
θρασύς Min. 791. 72
κομπ. θρασίων Al. 87 (e) (ut vid.)
θραύω Sim. 581. 6, Min. 791. 88 et 148
θρέμμα pl. Ad. 939. 9
θρεττανελό vid. Min. 819
Θρή(ι)κη An. 347. 10
 vid. etiam Sim. 534
Θρή(ι)κιος Ib. 286. 9, An. 417. 1, 422,
 Ad. 965. 5
θρηνέω Pop. 880
θρήνος Ad. 930. 4
θρηνώδης Min. 791. 103
θρίαμβος Min. 708. 15, Ad. 1027 (d)
θριδακίση pl. Al. 94
θρίξ pl. An. 420
θροέω Ad. 1038 II 6 (coni.)
θρόνος Sim. 545. 3 (coni.)
 pl. Min. 769. 1
θρυμματίς pl. Min. 836 (b) 17
θρώ(ι)σκω St. 179 (b) 1, Sim. 519 fr. 79. 12
θυγάτηρ Al. 27. 1, 28, 43, 57. 1, 64. 2,
 169, Co. 669, Scol. 917 (a) 1, Ad. 1012
 pl. Sim. 515, 519 fr. 55. 3, 555. 3, Min.
 842. 19
θύελλα Ad. 940
θυιάς Min. 778 (b)
 Θυιάδες Al. 63
θυίω An. 347. 17
θύλακις Al. 1. 72
θύμα Ad. 1035 col. ii 5 (veri sim.)
θυμέλη Min. 708. 2
θυμελικός Ad. 1031
θυμο [Ad. 921 (b) v 5
θυμός Ib. 317 (b), An. 375. 2, Co. 654 iv
 37 (ut vid.), Min. 748, Ad. 924. 7
 vid. etiam Ad. 924. 1
θύννος Min. 836 (b) 20
θύρα Pop. 848. 14 et 18
 pl. An. 431. 1, Min. 701
 θύραζε Pop. 883
θυράμαχος Min. 708. 8
θυρίς Pop. 853. 6
 pl. Min. 754. 1
θυρωρός An. 351
θυσία Co. 654 ii 19 (suppl.)
 pl. Sim. 519 fr. 73 (c) 2, Scol. 895. 3
θύω Min. 783, 823
 pass. Min. 791. 29
θυωδε [Sim. 519 fr. 8. 4, cf. fr. 157. 2
θωμίζω pass. An. 388. 8
θωρήσσω An. 477
θωστήρια Al. 1. 81

ῥα vid. εἰς
ῥαίνω Al. 59 (a) 2
**ῤακχος* Pop. 879 (1) 2, Ad. 1027 (d)
**ῤανθεμῖς* Al. 1. 76
ῤανογλέφαρος Al. 1. 69
ῤανοκρήδεμνος (Al.) 177
ῤανόκροκος (Al.) 177
ῤάομαι Min. 822

INDEX VERBORUM

- Ἰάρβας* Ad. 985 (b) 16
ἰάσκω vid. Ad. 1038 II 8 adnot.
Ἰαστί Min. 712 (a) 2, Pop. 878
Ἰασώ Ad. 934. 11
Ἰάσων vid. St. 238, Ib. 301, Sim. 544
 seqq., 576
ἰάτωρ Al. 1. 89
ἰαχῆ Ad. 1009. 3, 1037. 16
Ἰβηνός Al. 1. 59
Ἰδαῖος pl. Ad. 985 (b) 4
Ἰδας vid. Sim. 563
Ἰδη Ad. 965. 3
 (ε)ἰδιο[Co. 655. 1. 10, cf. (Co.) 692 fr. 15. 2
Ἰδομενεύς vid. Ib. 297, Sim. 561
ἰδρύω pass. Ad. 929 (e) 2
ἰδρώς Sim. 579. 5
ἰέ Pop. 858. 19, 867. 3, Ad. 922 (a) 2 et 10
 (suppl.) et 11 (suppl.) et 15 (suppl.)
 et 17 et 25, 933, 934 (sexies)
 vid. etiam Min. 800. 4
ἰε[Sim. 519 fr. 76. 1
ἰέραξ Al. 82. 2
ἰερόδακρυς Min. 757. 5
ἰεροκαλλίνικος Ad. 937. 14
ἰερός, ἱρός :
 ἰερός Al. 26. 4, 124, St. 185. 3, 222 ii 6,
 Sim. 508. 6, 519 fr. 8. 2, (Co.) 690. 9,
 Min. 727. 3, 758. 2, 806. 1, Pop. 862,
 Ad. 929 (b) 3, 1035 col. i 3
 ἱρός An. 353. 3
 adv. *ἱρωστί* An. 478
ἰερόφωνος Al. 26. 1
Ἰερ[ω Ad. 921 (c) 1
Ἰέρων vid. Sim. 580
ἰζάνω St. 222 ii 2, Ib. 317 (a) 2
ἰζώ Al. 3. 72
ἰή Ad. 933, 934 (ter), 936. 18
 ἰηή Sim. 519 fr. 78. 10, Ad. 933
 ἰη[Sim. ibid. fr. 55. 2
ἰήσιος Min. 791. 198 et 205, Pop. 858. 19
Ἰηλύσιος An. 349. 1
Ἰηλυσός Min. 727. 7
ἰημι (An.) 501. 12, Sim. 585. 2, Min. 808.
 1, Pop. 849 (bis), 858. 10
 med. Sim. 519 fr. 35 (b) 9, Min. 791.
 86, Scol. 917 (c) 7
 vid. etiam Sim. 519 fr. 32. 5, Min.
 800. 4
Ἰθωμήτης Min. 696. 1
ἰκα vid. *ἰψ*
ἰκάνω Sim. 519 fr. 44. 5 (ut vid.)
Ἰκάριος vid. St. 227
Ἰκετάων vid. St. 208
ἰκετεύω Pop. 853. 1
ἰκέτης Ad. 925 (c) 8, 1037. 5
ἰκέτις Al. 3. 81
ἰκνέομαι, ἰκω St. 192. 3, Sim. 522. 1, 545.
 1 (coni.), 579. 7, (Co.) 694 fr. 1 (a) 7,
 Min. 791. 128
ἰκω vid. *ἰκνέομαι*
ἰλ[Ad. 1035 col. ii 7
Ἰλάειρα vid. Al. 8. 2
Ἰλαος Ad. 934. 19
Ἰλεύς vid. St. 226, (Sim.) 650
ἰλημι Sim. 559. 2
Ἰλιοπόρος Min. 791. 121
Ἰλιος, -ον Ib. 282 (a) 37, Ad. 989
 vid. etiam St. 196 seqq., Sim. 572
Ἰλισσός Sim. 519 fr. 86. 5 (suppl.)
ἰμάς pl. Sim. 517
Ἰμέρα vid. St. 270, Ib. 343
ἰμερος Al. 27. 2
 vid. etiam Sim. 519 fr. 76. 2
ἰμερόφωνος Sim. 583
 vid. etiam Al. 26. 1 (coni.)
ἰμερτός Al. 55
ἰνα = *ubi* Ib. 286. 3, An. 346 fr. 1. 8,
 Scol. 894. 3
 vid. etiam Sim. 519 fr. 9. 5, Ad.
 1023. 14
Ἰνώ Al. 50 (b), Ad. 931. 12
ἰοθηλής Min. 836 (b) 43
Ἰόλαος vid. Co. 661
ἰον pl. St. 187. 3, Ib. 315. 1, Pop. 852
 (bis)
Ἰόπη vid. St. 193. 23
ιοπλόκαμος Sim. 555. 3, Ad. 1001
ἰός *sagitta* Al. 1. 30
ιοστέφανος Sim. 553
Ἰουλῆς Sim. 621
ἰουλος Pop. 849
ἰππ[Sim. 519 fr. 120 (a) 2
Ἰππαρχος Scol. 895. 4
ἰππεύς pl. Al. 4 fr. 1. 8 (ut vid.)
ἰπποδρ[ομ- Sim. 511 fr. 1 (a) 8
ἰπποθόρος An. 377. 1
Ἰπποκρατίδας vid. Al. 5 fr. 2 i 18-19
 adnot.
Ἰππόλοχος Al. 73
Ἰππολύτη vid. St. 193. 26, Ib. 301
Ἰππόλυτος vid. Min. 774
Ἰππόνοος vid. Sim. 566
ἰπποπείρας An. 417. 6
ἰππος Al. 1. 47 et 59, Ib. 287. 6, Co. 675 (a)
 pl. Al. 4 fr. 6. 9, 85 (a), St. 235, An.
 346 fr. 1. 9, Sim. 515, Min. 791. 190,
 Pop. 876 (c) 3
 vid. etiam Sim. 607

INDEX VERBORUM

ἱππότης *pl.* Al. 2 (iv) 6
ἵπποτροφία *vid.* Sim. 591
ἵπποτρόφος Ib. 282 (a) 30
ἱρινόμικτος Min. 836 (b) 41
(φ)ιρίω *vid.* *ἐρῶ*
ἰσαθάνατος Min. 842. 7
ἰσηβας Min. 791. 214
Ἰσθμός Min. 727. 10
ἰσχω Ib. 282 (a) 45
Ἰσμήνη *vid.* Min. 740
ἰσοδαίμων Min. 813. 4
ἰσοκέφαλος Ib. 285. 3
ἰσόκυκλος Min. 836 (b) 10
ἰσόνομος Scol. 893. 4, 896. 4
ἰσόρροπος Min. 791. 48
ἴσος Sim. 520. 5, Min. 791. 21
ἰσότημος Sim. 519 fr. 22. 2
ἰσοτράπεζος Min. 836 (b) 14
Ἰσοτράδονες *vid.* Al. 156
ἰστα [*Ad.* 925 (f) 11
ἰστημι *trans.* Al. 1. 47
intrans. An. 362. 2, *Ad.* 1037. 11
med. (trans.) Min. 791. 196
vid. *etiam* Sim. 519 fr. 32. 2
ἰστίον Sim. 550 (a) 1
ἰστοπόνος *Ad.* 975 (a)
ἰστός *Ad.* 999.1
ἰσχω Sim. 571
ἰτέα (Al.) 162 fr. 2 (c) 6 (*ut vid.*)
ἱτριον An. 373. 1
ἱτυς Pop. 856. 3
Ἰτων, -ωνίς, -ωνος *vid.* Co. 670
ἰυγή *pl.* Min. 791. 220
Ἰφυγένεια *vid.* St. 191, 215, 217. 25
ἰχθυόεις An. 346 fr. 11. 17
ἰχθυοστεφής Min. 791. 37
ἰχθύς *pl.* Ib. 321. 4, Sim. 567. 3
vid. *etiam* Al. 4 fr. 2. 4, Min. 836 (f)
ἰχθιον *pl.* Ib. 282 (b) fr. 5. 3 (*ut vid.*)
ἰψ: *ἰκα* Al. 93. 1
ἰώ Min. 791. 105 et 178 et 187
Ἰωλλός Sim. 564. 3
vid. *etiam* Sim. 540
ἰών, ἰώνη, ἰώνγα *vid.* *ἐγώ*
Ἰων, -άων Min. 791. 149
ἰωνοκάμπτης Min. 802. 3

κα *vid.* *κε*
κα [Sim. 519 fr. 138. 3
καβαίνω *vid.* *καταβ-*
Κάβειρος *Ad.* 985 (b) 11
Καδμής Ib. 302
Κάδμος *Ad.* 926 (d) 2
vid. *etiam* Al. 7. 14

κάδος An. 373. 2
καθαίρῃ St. 196, Sim. 542. 16
καθαρός An. 409, Min. 696. 2, Scol.
 901. 2
κάθεκτος Co. 654 i 29
κάθερμα *pl.* An. 388. 10
καθεύδω An. 431. 2, *Ad.* 976. 4
κάθημαι Pop. 848. 15
καθίστημι Min. 708. 6
pass. *Ad.* 945
κάθοδος, κάτ- An. 395. 11
καθορώ, κατείδον Min. 836 (e) 7, Scol.
 891. 1, 917 (c) 9
καθύπερθε *Ad.* 1005. 1
κάθω Min. 791. 156 (*balbutit barbarus*)
καινός Min. 796. 2, 836 (e) 24, Pop. 851
 (b) 3
καινώ *vid.* *Ad.* 1038 II 3 *adnot.*
καίνυμαι St. 217. 23
καίνω Min. 727. 9, Scol. 895. 4
καιρός Pop. 863. 2, 865. 2
Καιρός *vid.* Min. 742
καίτοι Sim. 542. 12
καίω (Co.) 690. 6
κακκάβιον *pl.* Min. 836 (b) 11
κακκαβίς *pl.* Al. 39. 3
κάκκαβος Min. 836 (b) 7 et 18
κακός Al. 1. 35, An. 388. 4, Sim. 520. 6,
 542. 15 et 18, Scol. 905. 2
 (τὸ) *κακόν, (τὰ) κακά* Al. 77, Ib. 282
 (a) 19, Sim. 527. 1, 543. 22, Min.
 731. 3, 791. 121, Pop. 853. 3, 855,
Ad. 1019. 4, 1024. 4
adv. -ὡς Sim. 542. 18
κακότης Min. 758. 4
Κάλαϊς *vid.* Sim. 534
Κάλαισος Al. 5 fr. 2 i 9-10
κάλαμος *pl.* Min. 806. 4, Pop. 878
καλέω An. 346 fr. 4. 9, Sim. 508. 5,
 Min. 791. 50, 836 (e) 3 et 11, Pop.
 863. 2, 865. 2, 879 (1) et (3), *Ad.*
 937. 6, 938 (a)
med. vel pass. Sim. 555. 4, Min. 759. 1,
 836 (b) 19, Scol. 909. 5
κάλλα Al. 35
καλλιβάς *Ad.* 947 (b)
καλλιγένεθλος Co. 674
καλλιγύναιξ *Ad.* 953. 2
καλλιέρῃ Sim. 511 fr. 4. 5
καλλικέλαδος *Ad.* 992
καλλίκομος Al. 3. 71 (*suppl.*), St. 212. 1,
 Ib. 288. 2, An. 390, Sim. 577 (a) 2
Καλλικρίτη An. 449
καλλιλαμπέτης An. 451

INDEX VERBORUM

- Καλλιόπη*, -όπεια *Al.* 27. 1, *St.* 240, (Co.) 692 fr. 20 i 4 (suppl.), *Min.* 791. 223, *Ad.* 932. 5
καλλίπαις *Ad.* 985 (b) 10
καλλίπνοος *Min.* 806. 1
καλλιπρόσωπος *An.* 346 fr. 1. 3, *Min.* 821. 1
καλλίροος *An.* 381 (b)
καλλίσφυρος *Al.* 1. 78
καλλίχορος *Co.* 669
κάλλος *Ib.* 282 (a) 46, *Min.* 805 (a) 5
καλώς, *καλῶς* :
κάλ- *Al.* 36 (ut vid.), 41, (Al.) 162 fr. 2 (a) 3 (dub.), *Sim.* 541. 1, 542. 39, 567. 5, *Co.* 655. 1. 2 et 20, *Min.* 754. 1, 844. 4 (dub.), *Pop.* 848. 2, 852 (bis), 872. 2, *Scol.* 890. 2, 900. 1 et 2, 901. 1 et 2, 904. 2, 909. 2 et 7, *Ad.* 1019. 4
κάλ- *Al.* 3. 5, *An.* 356 (b) 4, 386, 392 (ut vid.), (An.) 505 (a), *Sim.* 519 fr. 32. 2, *Ad.* 985 (a) (dub.)
vid. etiam *Al.* 117, (Al.) 162 fr. 1 ii (b) 10, *An.* 402 (b), 417. 3, *Sim.* 519 fr. 78. 9, 531. 2, 543. 17, 604, (Co.) 692 fr. 5. 6 et fr. 24. 3, 693 fr. 5 (a) 3, *Min.* 755. 2, 843. 3, 844. 2, *Pop.* 848. 3, *Ad.* 986
superl. *κάλλιστος* *Sim.* 519 fr. 55. 2, *Min.* 747. 1, 755. 3, 842. 2, *Pop.* 863. 1, 865. 1, *Ad.* 1027 (c)
adv. *κάλλιστα* *Al.* 87 (b)
κάλπις *pl.* *Co.* 654 i 21
Καλύκη *vid.* (St.) 277
κάλυμμα *pl.* *An.* 388. 1
κάλυξ *An.* 479
καλύπτρα *pl.* *Ib.* 316. 1
κάλχη *pl.* *Al.* 91
κάλως *Ib.* 330. 2
Καμβύσης *vid.* *Sim.* 532
κάμνω *Al.* 1. 2, *Ad.* 932. 7
καμψίγονος et -χειρ *Ad.* 928
καμψιδίαυλος *Min.* 808. 4
Κάμων *Min.* 802. 3
καναχήπους *Al.* 1. 48
κάνεον *pl.* *Min.* 836 (b) 6
κάνυστρον *Pop.* 848. 9
Καπαεύς *vid.* *St.* 194, *Ad.* 931. 2 adnot.
καπνός *Sim.* 541. 3
κάπρος *Ad.* 1029. 1
κάρα *St.* 219. 1, *An.* 395. 2
καρδία *Al.* 59 (a) 2, (Co.) 690. 3
Kāres *Sim.* 519 fr. 32. 1, *Pop.* 883
vid. etiam *Co.* 686
Καρκικός αἶνος *Min.* 734
Καρικουργής *An.* 401. 1
καρκίνος *Scol.* 892. 1
κάρμος (Co.) 694 fr. 6. 5 (ut vid.), cf. fr. 7. 2 *ibid.*
Κάρνεα, *τά* *vid.* *Al.* 52
Κάρνεος, -ειος *vid.* *Al.* 52, *Min.* 753
καρπός *Sim.* 542. 25, *Min.* 842. 7, *Ad.* 929 (d) 1
κάρρων *Al.* 105, *Pop.* 870. 3
κάρτα *Scol.* 913. 2
καρτερ- *vid.* *κρατερ*-
κάρνιον *pl.* *Min.* 836 (e) 22
Καρύστιος *Al.* 92 (d)
κάρχαρος *Al.* 138
κασία *Min.* 757. 5
κασιγνήτη *Al.* 5 fr. 1 (a) 10
κασίγνητος (Co.) 693 fr. 2. 2 (suppl.)
pl. *Ad.* 944
κάσις *An.* 370, *Ad.* 1028
Κασσάνδρα *Ib.* 282 (a) 12, 303 (a) 1, *Ad.* 1028
Κάστωρ *Al.* 2 (iv) 5
vid. etiam s.v. *Διόσκουροι*, et *Al.* 5 fr. 1 (a) 3, 25
κατ[*Min.* 737 (b) 6 (dub.)
κατά c. *gen.* *Sim.* 594, *Min.* 836 (a) 1 et (b) 40, *Pop.* 854, *Ad.* 921 (b) v 21, 936. 8
c. *acc.* *Al.* 3. 73, *Ib.* 282 (a) 7 et 48, 318 (a), *An.* 354. 2, *Sim.* 508. 2, *Min.* 738 (2) 1, 836 (b) 18 et (d) 3, *Pop.* 858. 18, *Scol.* 896. 1, 908. 2, *Ad.* 935. 6 et 16, 1024. 6, 1027 (a) et (e)
forma *κάδ* *An.* 441 (b) (in tmesi)
vid. etiam *Al.* 79, 120, *Co.* 675 (b), (Co.) 692 fr. 3. 5 et fr. 5. 2 et fr. 6. 2, *Ad.* 925 (e) 5
καταβαίνω *Al.* 58. 2 (καβαίν-), *An.* 395. 12
κατάγνυμι *An.* 346 fr. 1. 10 (dub.)
κατάγω *An.* 362. 4, *Min.* 727. 6 et 9
καταδακρύω *Min.* 791. 139
καταδέркоμαι *Ad.* 960. 1
καταδέω *An.* 346 fr. 1. 9
καταδύω *An.* 400. 2
καταζεύγνυμι *pass.* *Min.* 791. 74
καταθύμιος *Min.* 696. 1
καταίσσω *An.* 346 fr. 1. 10 (dub.)
κατάκοιτος *Ib.* 286. 7
κατακορής *Min.* 791. 68
κατακυμοτακής *Min.* 791. 132
καταμέμφομαι *An.* 358. 7
καταντία *Ad.* 931. 11
καταπαύω *Ad.* 947 (b)
κατάπτυστος *An.* 480

INDEX VERBORUM

- καταρρέω An. 347. 6
κατάρχω Al. 98. 2, Pop. 851 (b) 5
 med. Co. 655. 1. 11 (suppl.)
κατασκαφή *pl.* Min. 791. 178
κατασκάω An. 347. 1-2 (in tmesi)
κατάσκιος St. 185. 5
κατάστερος Min. 791. 94
κατασφραγίζω Min. 791. 55 (ut vid.)
κατασχίζω An. 441 (b) (in tmesi)
καταύω Al. 31
καταφυγή Min. 791. 120
καταχύδην An. 427. 3
κατείβω Al. 59 (a) 2
κατέναντα Min. 714
κατεσθίω Scol. 913. 2
Κατευχαί vid. Sim. 537
κατεφάλλομαι St. 209 i 4 (dub.)
κατέχω Min. 791. 34
 med. vel pass. Min. 791. 103
κατηρεφής An. 435
κατόλλυμι Min. 791. 180 (in tmesi)
κάτω vid. (Al.) 162 fr. 2 (a) 11
κε(ν), κα:
 κε(ν) Al. 1. 85, 3. 81, 17. 2 (coni.), 119
 (coni.), Ib. 282 (a) 25 (suppl.), Sim.
 509. 2 (coni.), 519 fr. 78. 8 (dub.),
 543. 19, 551, 581. 1, 595. 2 (coni.),
 Min. 836 (b) 23 et 25 et 35 et 37 et
 (e) 11 (coni.), Scol. 891. 3 (coni.),
 Ad. 1020. 1
 κα Al. 104 (coni.), Min. 836 (e) 11 (coni.)
κεδνός Sim. 622
κεδρινός Ad. 925 (b) 7
κεῖθι vid. Al. 6 fr. 21 (a) 4
κείμαι Sim. 543. 17, Min. 736, 791. 137,
 Ad. 959. 1, 1009. 1
κείνος vid. ἐκ-
 κείρω *med.* Scol. 917 (b) 4
 κείσε vid. ἐκείσε
 Κεκροπίδαι Min. 737 (b) 5
κελαδέω St. 211, Sim. 519 fr. 35 (b) 13
 et 52. 2 (suppl.) et 100. 2 (suppl.),
 Min. 708. 3, 791. 198, Ad. 1020. 2
 κέλαδος Ad. 1008. 1
 vid. etiam Ad. 1035 col. ii 2
Κελαυαί Min. 791. 141
κελαινός Min. 791. 54 (ut vid.)
κελαρύω Ad. 997. 2
κελέβη An. 356 (a) 2, 383. 2, 409
κέλευθος Sim. 541. 13
 vid. etiam Ad. 1023. 12 (suppl.)
κέλως Al. 1. 50
 vid. etiam Sim. 511 fr. 1 (b) 3 adnot.,
 519 fr. 120 (b) 3
 κέλομαι Al. 139, Sim. 543. 21
 κεμάς Ad. 940
 κενεαγορία *pl.* Ad. 987 (b)
 κενεός Sim. 542. 22
 κενεόφρων Sim. 602. 3
 Κένταυρος Ad. 924. 10; vid. Min. 704
 κεράννυμι St. 181. 2
 κέρας An. 361. 2, Min. 836 (e) 4
 pl. Min. 836 (d) 2
 κερατόφωνος Min. 808. 2
 κεραυνός Ad. 935. 11
 Κέρβερος vid. St. 206
 Κερβήσιος Al. 126
 κέρδος Sim. 541. 9, Ad. 961
 κερκίς Ad. 1037. 27
 Κέρκυρ vid. Κόρκ-
 κερόεις An. 408. 2
 κέρτομος Ad. 1037. 16
 κευθμών St. 184. 3
 κεφάλαιον Min. 836 (b) 29
 pl. Min. 836 (b) 31
 κεφαλή Sim. 567. 2, Min. 754. 2
 vid. etiam (Al.) 162 fr. 2 (a) 11
 κηδεία Co. 654 iv 24 (dub.)
 κῆδος *pl.* Al. 103, St. 232. 3, Sim. 519 fr.
 135. 1
 Κῆδων Scol. 906. 1
 κήλημα *pl.* Ib. 287. 3
 κῆπος Ib. 286. 4
 κῆρ *fatum* Al. 88
 pl. Sim. 533 (b)
 vid. etiam St. 265, Pop. 883
 κήρινος Al. 96. 2
 κηρύλος Al. 26. 2
 κῆρυξ Min. 755. 6, 802. 1
 pl. Min. 791. 219, Ad. 1023. 19
 Κηφεύς Al. 74 (coni.)
 Κηφισίς Ad. 985 (b) 2
 Κηφισός Co. 655. 1. 12, (Co.) 692 fr. 2. 2
 (suppl.) et fr. 3. 1 (suppl.)
 κίβδηλος An. 388. 6
 κιβωτός Sim. 623
 κιγχάνω Sim. 524
 κίδναμαι Sim. 595. 3
 (-)κιέ. [Sim. 519 fr. 13 (a) 2
 Κιθαιρών Co. 654 i 23 et iv 31 et 41
 (suppl.)
 κιθαρίζειν Al. 41
 κίθαρις Min. 791. 231
 κιθαριστής Al. 38. 2
 Κιμμέριοι vid. An. 504
 κινάκη An. 465
 κίνδυνος *pl.* Min. 846. 4
 κινέω *pass.* Sim. 543. 4

- κίνησις Pop. 857
 Κινύρας Al. 3, 71
 Κίρκη Al. 80. 2, Ad. 925 (c) 6
 κίρνημι *pass.* Ad. 936. 17
 κίρτος Sim. 624
 κίσσινος Min. 780. 1
 κισσοχαίτης Min. 708. 15
 κλαγγή Ib. 333, Min. 808. 1
 κλάδος Ib. 319, Scol. 893. 1, 895. 1
 pl. Min. 836 (a) 3
 κλάζω Al. 30, St. 209 i 5
 κλαίω St. 244
 Κλησίππος (Al.) 174
 Κλησισηρά Al. 1. 72
 Κλεινίας Min. 755. 2
 κλεινός (Al.) 13 (d) 4, St. 184. 1, Min. 788, 791. 228
 -εννός Al. 1. 44
 -εεννός Al. 10 (b) 12, Scol. 887. 1, Ad. 919. 9
 -ηνός Al. 4 fr. 1. 11 (ut vid.)
 superl. κλεινότητος Ad. 934 (ter)
 κλείς Ad. 1005. 3
 Κλειταγόρα Scol. 912 (b)
 κλείτος Al. 122
 κλείω *celebro* St. 210. 2, Ad. 930. 8 (nisi *claudio*)
 κλείω *claudio* Scol. 889. 3, Ad. 929 (h) 1
 Κλειώ vid. Sim. 577
 Κλεόβουλος *amasius* An. 357. 9, 359. 1 et 2 et 3
 vid. etiam An. 402
 Κλεόβουλος *Lindi rex* Sim. 581. 1
 κλέος Al. 73 (corrupt.), Ib. 282 (a) 47 et 48, Sim. 531. 9, Min. 728. 2, 805 (a) 4, Scol. 896. 1
 κλέπτω Sim. 525, Co. 654 i 16
 κλήιζω Min. 735 (a)
 κλήρος Co. 654 iv 44, 677
 Κλησιμβ[ρότα] Al. 4 fr. 1. 9
 Κλήτα vid. Al. 62
 κλίμαξ Ad. 925 (e) 21
 κλίνη *pl.* Al. 19. 1, Ad. 988. 2
 κλόνος Al. 1. 10
 κλύδων Min. 791. 134
 Κλυμένη vid. St. 197
 Κλύμενος Min. 702. 1
 κλυσιδρομάς Min. 791. 81
 Κλυταιμήστρα vid. St. 219, 223, Min. 700
 Κλυτίος St. 222 i 4
 κλυτομήτης Min. 737 (a)
 κλυτόμητις Ad. 934. 1
 κλυτός Ib. 303 (b), Sim. 597
 κλύω An. 360. 2, 418, Sim. 519 fr. 32. 6 (suppl.), Min. 762. 1, Ad. 978 (b)
 κλώθω *pass.* Ad. 1017. 2
 Κλωθώ Min. 805 (a) 6, Ad. 1018 (b) 1
 Κνάκαλος (Al.) 173
 κνηκομγής Min. 836 (e) 20
 κνίσση Ad. 922 (a) 6
 κνυζή An. 432. 1
 κνώδαλον *pl.* Al. 89. 5
 κνώσσω, κνωώ- Sim. 543. 9
 κοβαλικός Min. 727. 6
 κοδύμαλον Al. 100
 κοέω An. 360. 2 (coni.)
 κοιλ[Min. 791 col. i
 κοῖλος Ib. 282 (a) 17
 compr. κοιλώτερα An. 363. 2
 κοιλώνυξ St. 235
 -κοίμητος Ad. 1037. 7
 κοιμίζω An. 423, Min. 771. 3
 κοινός Al. 17. 7, Min. 836 (e) 23
 κοίρανος Ad. 996
 κοῖτος: κ]οῖτόνδε suppl. Ad. 1037. 29
 κόκκυξ An. 437
 Κολαξαῖος Al. 1. 59
 κόλουρις Min. 729. 4
 κόλπος Ad. 929 (g) 5
 pl. Min. 759. 1, 791. 39
 vid. etiam Sim. 511 fr. 1 (b) 3
 κολυμβάω An. 376. 2
 Κολυμβῶσαι vid. Al. 158
 Κολχίς Sim. 545. 2
 κολώνη *pl.* Ad. 983 (ut vid.)
 Κολωνός vid. Min. 716
 κομάω An. 387
 κόμη Al. 3. 9, 162 fr. 2 (a) 2 (fort.), An. 347. 1, 358. 6, 388. 8, 414, Min. 791. 144
 pl. Al. 1. 70, Sim. 543. 13
 vid. etiam Ad. 935. 7 cum adnot.
 κομίζω *pass.* Co. 659
 κομίσκη Al. 1. 101
 κομψός Min. 732. 1, 836 (e) 24
 κονία Sim. 516
 κόνις An. 347. 6, Pop. 874, Ad. 1007. 1, 1037. 19
 κόπτω An. 413. 1
 κορέω *pass.* An. 366. 1
 κόρη, κοῦρη, κώ-:
 κόρ- St. 223. 3, Sim. 519 fr. 5 (a) 4, Co. 655. 1. 19, (Co.) 692 fr. 2. 1, Min. 717. 1, Pop. 877, 881 (ut vid.), Ad. 942, 958, 1025
 κούρ- vel κώρ- St. 200, Ib. 302, An. 390, 418, Sim. 519 fr. 41 (a) 5

INDEX VERBORUM

- (suppl.), Co. 654 i 49 et iii 21, (Co.) 694 fr. 7. 6, Min. 737 (b) 1, Ad. 939. 10, 978 (b), 1018 (b) 2
κορ- oculus Min. 746. 1
κορ- an κουρ- incert. Ib. 303 (a) 2
Κόρη = Περσεφόνη Min. 702. 1
κορίαννον An. 496
Κορίνθιοι Sim. 572
Κόρινθος Sim. 545. 1
 vid. etiam Sim. 596
Κόριννα Co. 657
Κόρυμν Al. 114
Κορκύρα Co. 654 ii 36 (suppl.)
κόρος, κοῦρος :
κόρ- Min. 771. 3 (coni.)
pl. Ib. 285. 1
κοῦρ- Min. 771. 3 (codd.), Pop. 862
pl. Sim. 602. 3, Min. 842. 10, Pop. 856. 2, 857, Ad. 933, 934. 2
 vid. etiam An. 347 fr. 2. 3
κόρος satietas Al. 1. 65, Min. 836 (b) 39
κόρη Al. 120 (dub.)
Κορύβαντες Ad. 985 (b) 5
κορυδαλλίς Sim. 538
κόρυμβος vid. Ad. 1038 I 3
κορύσσω Ib. 311 (b), Ad. 922 (a) 5
κορυστής Al. 1. 5
Κορυφαία, scil. *Ἀρτεμις* vid. Min. 720
κορυφή Ib. 298. 4
pl. Al. 56. 1, 89. 1, An. 357. 5
κορώνη St. 209 i 9, Pop. 881
κορωνίς pl. St. 187. 3
Κορωνίς Ad. 934. 5
κορωνός An. 452
κοσμέω Co. 654 i 27, 655. 1. 10 et 13
κόσμιος Min. 843. 3
κόσμος Sim. 531. 9, Min. 788
κόσσυφος Ad. 1036. 5
κότος Pop. 880
κότταβος An. 415
pl. Min. 836 (e) 23
Κουρήτες Co. 654 i 12, Ad. 985 (b) 4
κουρίδιος St. 185. 4
κουρήρης Ad. 923. 3
κοῦφος An. 378. 1, 417. 5, (Co.) 692 fr. 2. 3, Min. 836 (b) 16, Ad. 931. 7 (suppl.), 936. 7, 939. 6
Κρανών vid. Sim. 510, 529
κράνος Min. 791. 20
κράς pl. Min. 791. 4 (ut vid.), Ad. 987 (c) (coni.)
 vid. etiam *κάρα*
κρατεραυγής Ad. 925 (d) 8
κρατερός, καρτ- Co. 654 iii 28, Ad. 1017. 2
κρατερόφρων Ib. 298. 3 (suppl.), Ad. 925 (e) 7 (suppl., *καρτερό-*)
κρατέω Ad. 987 (c) (corrupt. ut vid.)
med. vel pass. Ad. 931. 8
κρατήρ Scol. 917 (b) 1
pl. Min. 810. 1
κράτος, κάρτος Sim. 520. 2, Scol. 886. 4, Ad. 929 (f) 3
κρατύνω Co. 654 iii 16
κρέας pl. Min. 714, 727. 11 (ut vid.), 836 (b) 32
 vid. etiam Min. 836 (f)
κρείσσω Min. 796. 2, 842. 7
κρείων Ib. 282 (a) 20
κρεκόλυρα, κερκο- Al. 140
κρέκω Min. 810. 4
κρέμβalon pl. Ad. 955. 4
κρή. [(Co.) 692 fr. 11. 2
κρήνη pl. Ad. 997. 3
Κρής (Al.) 164
Κρήσιος Ad. 967
κριβανωτός pl. Al. 94
κριθή Pop. 874
pl. Ad. 929 (d) 3
κρίνω Sim. 541. 1
Κρίος vid. Al. 5 fr. 49 i 1
Κρίος athleta Sim. 507. 1
Κριτίας vid. An. 495
Κριτόλαος vid. St. 208
Κροῖσος vid. Min. 772
κρόκη Pop. 876 (c) 2
κροκόπεπλος Al. 46
Κρονίδης Sim. 519 fr. 94. 2, Co. 658
Κρόνος Sim. 511 fr. 1 (a) 3 et fr. 4. 4, Co. 654 i 15, Min. 796. 4
κρόταλον pl. Ad. 1030. 2
κρόταφος pl. An. 395. 2
κρούω Pop. 878
κρυερός Al. 3. 34
κρύπτω St. 221, Co. 654 i 13 (suppl.), (Co.) 690. 4
κρυφάδην Co. 654 iii 20
κρύφιος Co. 654 i 21, Min. 813. 5
κτ[(Co.) 694 fr. 2. 4 (dub.)
κταίνω fort. Alcmānis, pro *κτείνω*, 165
κτείνω (Al.) 165, Ib. 285. 2, Scol. 893. 3, 896. 3
κτίζω Ad. 1037. 6
κτυπέω Min. 791. 171
κύαθος pl. An. 356 (a) 5
κυάνασπις An. 349. 2
κυαναυγής Ad. 925 (c) 5
κυάνεος Ib. 287. 1, Sim. 543. 12, 567. 4, 597, Min. 803. 1

INDEX VERBORUM

κυανοέθειρα Ad. 928
κυανόθριξ Ad. 929 (d) 6
κυανοπρώ(ε)ιρα Sim. 625
κυανώπις An. 357. 2
Κυάρας Ib. 320
κυβερνάω Min. 846. 4
κυβερνητήρ Ib. 282 (b) fr. 7. 3 (suppl.)
κυβερνήτης Al. 1. 94
κυδάζω vid. Al. 5 fr. 30. 2 (adnot. p. 25)
κυδοιμός pl. An. 398
κῦδος Sim. 519 fr. 79. 10
κυδρός Al. 2 (iv) 7
Κυδώνιος St. 187. 1, Ib. 286. 1
 vid. etiam Al. 99
Κυθήρεια Ad. 975 (c)
 † *Κύκης* An. 388. 11
κύκλος Ad. 939. 5
 vid. etiam Sim. 519 fr. 131. 3, Ad.
 931 (ii)
κυκλωτός Min. 836 (e) 16
Κύκλωψ pl. Min. 780 seqq., 815 seqq.,
 840, 841
κύκνος Al. 1. 101, Min. 708. 5
Κύκνος vid. St. 207
Κύλλαρος St. 178. 2
 vid. etiam Al. 25
κύμα Al. 26. 3, Ib. 330. 1, An. 376. 2, 427.
 1, Sim. 543. 15, Ad. 1023. 16 (coni.)
 pl. An. 347. 18, Sim. 626, Ad. 925 (d)
 5 et (e) 13
κυμαίνω Min. 791. 177
κυνέα Min. 844. 2
κυνέω Scol. 909. 9
κυνηγέτης vid. Sim. 519 fr. 52. 6
κυνυλαγμός St. 255
κυπ[Ad. 920 (b) 1
κῦπ . . . [(Co.) 692 fr. 1. 5
κυπείρισκος (κυπαιρ-) Al. 58. 2
κύπειρον (κύπαιρ-) Al. 60. 3
Κύπρις Al. 59 (a) 1, St. 223. 3, Ib. 282
 (a) 9, 286. 10, 287. 4, 288. 2, An. 346
 fr. 1. 8, Co. 654 iii 19, Ad. 919. 7,
 1029. 3
 vid. etiam An. 489
Κυπρογενής Ad. 949
Κύπρος Al. 55
Κῦρος vid. Min. 772
κυρτός Min. 791. 4, Ad. 939. 15
κύτος Al. 17. 1
κυών Ad. 965. 1, 987 (a)
 pl. Ib. 338, (Co.) 692 fr. 1. 3
κω[Al. 3 fr. 19. 4
κωκυτός Sim. 608 fr. 1. 22
κωλύω Ad. 925 (d) 4

κωμ[Sim. 519 fr. 1. 2 (κῶμον?), *κωμο[*
 Ad. 1037. 15
κῶμα Al. 7. 2
κωμάζω An. 373. 3, 442, Pop. 864
κῶμος Min. 708. 8
κωτίλος An. 453, Sim. 606, Ad. 936. 4
κωφός Al. 14 (c)

λα[Sim. 519 fr. 113. 2, Co. 654 ii 29
λᾶας, -ος pl. Co. 654 i 34
λάβρος Min. 791. 73
 adv. -ως Ad. 1036. 6
λαγχάνω St. 232. 3, Sim. 520. 5, Co. 654
 iii 30, Pop. 873. 1, Ad. 946. 3, 1001
λαγῶιος Min. 836 (b) 35
Λάδων Co. 684
Λαέρτης vid. Min. 784
λάζυμαι Ad. 1037. 12
λαθιπορφυρίς pl. Ib. 317 (a) 3
λαθράδην Co. 654 i 14
λαίλαψ Sim. 608 fr. 1. 29-30 (veri sim.)
λαιοστόμος Min. 791. 130
λαιός Pop. 856. 3
λαιοσίον Scol. 909. 2 et 7
λαίφος Ad. 999. 1
λακέρυζα St. 209 i 9, Ad. 987 (a)
Λάκων Min. 709
λαλάζω An. 427. 2
λαλοβαρύοψ Min. 708. 12
λαμβάνω Al. 3. 80, St. 181. 1, An. 381 (a),
 Sim. 526. 2, Min. 727. 8, 791. 140,
 805 (a) 1, Pop. 870. 2 (v.l.), 876 (a),
 Scol. 892. 2, 904. 1 et 2, Ad. 935. 12
 et 14 et 20
 med. Pop. 848. 12
Λαμία vid. St. 220
Λαμπάδες Al. 63
λαμπρός An. 385, Min. 800. 2, 836 (b) 42,
 Ad. 919. 13, 1019. 8
 superl. Min. 828
λάμπω St. 233, An. 384, Min. 813. 9, Ad.
 1019. 5
Λάμπων vid. Scol. 915
λανθάνω St. 223. 2, Ad. 1018 (b) 9
λάο[[(Al.) 162 fr. 1 (b) 12, Sim. 519 fr.
 5 (b) 3
Λαοδάμας vid. Min. 740
Λαοδάμεια St. 218
Λαοδίκη vid. Min. 700
Λαομέδων vid. Ib. 282 (a) (schol., p. 145)
λαός Sim. 608 fr. 1. 11, Min. 791. 209 et
 236 et 239
 pl. Sim. 564. 4, Co. 654 iv 20 (ut vid.)
λαπίθαι vid. Sim. 632

INDEX VERBORUM

- λάρναξ* Sim. 543. 1
λάσιος Ad. 931. 11
λάσκω Al. 1. 86
λάχανον vid. Min. 820
λάχσεις Ad. 1018 (b) 1
λε An. 346 fr. 11. 2 et fr. 5. 5, Min. 730 (dub.)
Λεβυαφινενής Ib. 334
λέγω Al. 1. 56, 3. 76, An. 402 (c) 2, Sim. 519 fr. 131. 4, Min. 836 (b) 25, Scol. 898. 1, 899. 2, Ad. 1027 (a) *pass.* Min. 836 (e) 24
λείμαξ pl. Ad. 926 (a) 1
λειμών pl. An. 417. 5, Sim. 519 fr. 32. 3, Ad. 929 (e) 4
λείπω Al. 55, Sim. 531. 8, (Co.) 690. 8, 692 fr. 1. 9 et fr. 7. 5, Min. 747. 1, 791. 60 et 117, 836 (e) 8, Ad. 925 (e) 7 (ut vid.) et 8
med. vel pass. An. 395. 6, Min. 813. 2, Ad. 1024. 6
 vid. etiam An. 346 fr. 11. 17
Λευψύδριον Scol. 907. 1
λεκάνη pl. Min. 836 (b) 4
λεκιθίτης Pop. 848. 11
λεκτός Min. 727. 4 (v.l.)
λέκτρον pl. Co. 654 iii 16 (suppl.), Ad. 1037. 32
λεόντεος Al. 56. 5
λέπαδνον pl. An. 346 fr. 1. 8
λεπτόλιθος Scol. 917 (c) 8
λεπτός Al. 102, An. 373. 1, Sim. 543. 20, Min. 836 (a) 3 et (e) 6
Λέσβος An. 358. 6, Min. 791. 227
Λευκάς An. 376. 1
Λεύκασπις An. 374. 2
Λευκίπη An. 368
λεύκιππος Ib. 285. 1
 vid. etiam St. 256
Λεύκιππος vid. St. 227
λευκόλοφος An. 433. 2
λευκόπελος Co. 655. 1. 3
λευκοπτέρυξ Min. 745. 3 (coni.)
λευκός Al. 96. 2, An. 358. 7, 395. 2, 420, Sim. 519 fr. 77. 3, Min. 745. 3, 836 (e) 5, Pop. 848. 4, 876 (c) 4, Ad. 1005. 1
 vid. etiam Sim. 576
λευκοφορινόχρους Min. 836 (b) 31
λευκοχίτων Ad. 929 (d) 5
λευκώλενος Ad. 975 (c)
Λεχάιον Sim. 545. 3
λέχος pl. Ad. 1037. 27
 vid. Sim. 608 fr. 5. 4
Λεωκράτης vid. Sim. 510
λέων (Co.) 692 fr. 5. 4 (ut vid.), Min. 714 pl. Ad. 935. 17, 975 (b)
Λεωνίδας Sim. 531. 7
Λεωνυχίδας, Λεωνυχίς Min. 727. 2
 vid. etiam Al. 5 fr. 2 i 14 seqq.
λεωφόρος An. 346 fr. 1. 13 (bis)
λήγω Pop. 865. 1, Ad. 923. 5
Λήδα Min. 842. 10, Ad. 1027 (c)
 vid. etiam Ib. 304
λήδος Al. 117
Ληθαίος An. 348. 4
ληθάνεμος Sim. 508. 4
Λήμνος Ad. 985 (b) 11
Ληναίος vid. Ad. 1038 II 4
Λητοῖδης Al. 48, Co. 654 iii 32 (suppl.), Ad. 934. 2
Λητώ Min. 727. 4, Scol. 886. 1, Ad. 941. 2
 vid. etiam Min. 753
λιάζω An. 430
λίαν An. 430, 440
λιαρός Pop. 858. 16
λίβανος Min. 757. 5
Λιβία Co. 655. 1. 17, Ad. 929 (e) 3
 vid. etiam *Λεβ-*
Λίβυς pl. Ad. 985 (b) 14
λίγα Al. 28
λιγύκροτος, -κορτος Al. 141
λιγυμακρόφωνος Min. 791. 219
λιγυροκάωτιλος Co. 655. 1. 5
λιγυρός Co. 664 (a) 1, Pop. 880
λιγύς Al. 14 (a) 1, 30, St. 240, (St.) 278. 1, (Co.) 692 fr. 2. 4
λιγύφωνος (Co.) 692 fr. 36
λιθακός pl. St. 214
λιθαργύρεος St. 188
λίθινος Ib. 321. 1
λίθος Sim. 581. 5, Min. 750, Scol. 903. 1
λίμνη Sim. 543. 4, Ad. 939. 19, 985 (b) 1
Λίνδος Sim. 581. 1
λινόδετος Min. 791. 74
λινόζωστος Min. 791. 15
λίνος Al. 19. 3, 110
 vid. etiam Min. 791 col. i
Λίνος vid. Min. 766, Pop. 880
λιπαρ- vid. Min. 836 (b) 8
λιπαραυγής Min. 836 (e) 1
λιπαρόθρονος Ad. 1018 (b) 6
λιπαρόμματος Min. 769. 1
λιπαρός Sim. 511 fr. 1 (a) 7
λιπαρόσκηπτος vel *-σκαπτος* Sim. 519 fr. 60. 4
λιπαρώψ Min. 836 (b) 1

INDEX VERBORUM

- λιπεσῆναι* St. 223. 5
λιποπνόνη Min. 791. 95
λισσάς Co. 654 i 31
λίσσομαι Al. 5 fr. 2 i 22, Min. 791. 127
 (ut vid.) et 146
λό[Co. 654 ii 42
λόγιον pl. Co. 655. 1. 9
λόγιον St. 192. 1, Ib. 282 (a) 24, Sim. 579.
 1, Min. 730, 749. 1 = Scol. 897. 1,
 917 (b) 2 (suppl.)
 pl. An. 402 (c) 1, Co. 655. 1. 13 (suppl.),
 Min. 836 (e) 23, Ad. 925 (c) 3
 vid. etiam Al. 4 fr. 4. 2
λογχίς Min. 844. 3
λογχο[Min. 791. 3
λοιβή pl. Ad. 1037. 10
λοιπός Min. 791. 154
λοκρός pl. St. 222 ii 1
λοξός An. 417. 1
λούω, λόω An. 413. 2, Scol. 905. 2
λόφος Sim. 538
 pl. *Λόφοι* Al. 92 (c)
λοχ[Ad. 1023. 21
λυαίος Min. 791. 121
λύγξ vid. Min. 703
λύγος An. 352. 2
λυγρός Ad. 925 (d) 4
Λυδή vid. Min. 839
Λυδῖος Al. 1. 68, Min. 791. 117, 810. 5
λυδοπαθής An. 481
Λυδός Min. 806. 2
λυκ[Sim. 519 fr. 40. 4
Λύκαιος Al. 49, 50 (a)
Λύκαισος Al. 1. 2
Λυκία Ad. 950 (a)
 vid. etiam St. 198
Λύκιος Sim. 519 fr. 55. 1
Λυκομίδαι vid. Sim. 627
λύκος pl. Ad. 935. 18
Λυκοῦργος *Lacedaemonius* vid. Sim.
 628
Λυκοῦργος *Thrax* vid. St. 194, 234
λυμεών Min. 791. 70
λύμη Min. 758. 3
λύπη Ad. 1037. 22
 pl. Co. 654 i 29
λυρ[Min. 737 (b) 4
λύρα (St.) 278. 2, Scol. 900. 1, Ad. 948
 pl. Ad. 1009. 2
Λυσίμαχος Sim. 530
λυσιμελής Al. 3. 61, Pop. 873. 3
λύσις An. 411 (a) 2
λύσσα Ad. 929 (a)
λυσσάς Min. 778 (b)
- λύω* Al. 82. 1, Co. 654 iii 45 (ut vid.),
 Scol. 917 (c) 7
 pass. Ad. 974
λῶ Pop. 870. 2
λω[Sim. 519 fr. 95. 4 (ut vid.)
λωβα[Ad. 1037. 1
λώβη Ad. 925 (e) 17
λωβητήρ pl. Min. 791. 218
λων[Co. 654 ii 27
λώπος An. 441 (b)
λώ(ι)στος Min. 727. 4
λώτινος An. 397
- μά* Min. 836 (b) 20
μάγαδης Al. 101, An. 374. 1, Min. 808. 2
Μάγνης, -ησσα Ad. 1025
Μαγνησία Sim. 545. 1
μάζα pl. Min. 836 (b) 6
μαζός, μαστ-, μασδ- Co. 693 fr. 3. 2
 pl. Al. 50 (b), Ad. 929 (f) 4
μάθησις Al. 125
μαῖ[Sim. 511 fr. 3. 3
Μαῖα Co. 654 iii 17
Μαιάς Sim. 555. 2
μαινάς Min. 778 (b), Ad. 1024. 8
μαινόλης Ad. 1029. 1
μαίνομαι Al. 68, An. 428. 2 (bis), Scol.
 902. 2 (bis), Ad. 931. 12, 977, 1003. 2
Μαῖόν[Al. 3 fr. 23. 6
μάκαρ Al. 15, 59 (b) 2, Sim. 519 fr. 4. 1,
 Co. 654 i 16, 658, Min. 813. 8, Ad.
 933, 1012, 1031
 (οἱ) *μάκαρες* St. 210. 3, Co. 654 i 19 et
 28 et 45 (suppl.), Min. 813. 1, Scol.
 894. 2, Ad. 1016
Μάκαρ Ad. 919. 10
μακάριος Min. 802. 1
μακαριστός Ad. 1019. 6
μακραίων Min. 791. 206
μακραυχενόπλους Min. 791. 89
μακρός Ib. 314. 1, Pop. 850
μαλ[Ad. 919. 6
μάλα St. 232. 1 (corrupt.), Ib. 282 (a) 45,
 Min. 836 (b) 23
μάλλον Sim. 551, Ad. 1024. 3
μάλιστα Al. 1. 87 et 95, 3. 9, 5 fr. 2 i 22,
 11, St. 232. 1, Sim. 587, Ad. 922 (a) 4
μαλακαύγητος Min. 842. 8
μαλακόμματος Ad. 929 (g) 1
μαλακοπτυχής Min. 836 (b) 37
μαλακοφλοῖς Min. 836 (e) 21
μαλάσσω Ad. 998. 1
Μαλέα Ad. 924. 13
μαλερός Min. 836 (e) 10, 842. 5

INDEX VERBORUM

- μαλθακός Al. 4 fr. 1. 5
 μάν vid. μήν
 μανθάνω An. 416. 3, Min. 749. 1 = Scol.
 897. 1, Ad. 1024. 5
 μανία Scol. 917 (α) 11
 pl. Ib. 286. 11, An. 398
 μανιόκηπος An. 446
 μαν[Sim. 519 fr. 8. 3, Co. 654 iv 52
 μαντόσυνος Co. 654 iii 25
 μάργος Al. 58. 1, Ib. 311 (α)
 μαργουσίνη An. 432. 2
 Μαρνανδυνός Pop. 878
 μαρμαρόπτηνος Min. 791. 38
 μάρμαρος Al. 1. 31
 μαρμαροφειγής Min. 791. 92
 μαρμαρυγή vid. Al. 5 fr. 2 ii 27
 Μάρπησσα vid. Sim. 563
 Μαρσύας Min. 805 (α) 4
 vid. etiam Min. 758
 μαρτυρέω Sim. 531. 7
 μαρτύρομαι Al. 1. 42, Ad. 922 (α) 16
 μασδός vid. μαζός
 μάσταξ pl. Al. 97
 μάστιξ An. 388. 8
 μαστός vid. μαζός
 ματαιολόγος Min. 805 (β) 1
 μάταιος Al. 1. 29 (suppl.)
 ματεύω Min. 710, 791. 47 (suppl.)
 ματέω (LSJ/ s.v. μάτημι B) Min. 757. 5
 μάτη pl. St. 257
 μάτην Al. 1. 86, Min. 805 (β) 1
 Μαχάων Ad. 934. 10
 μάχη (An.) 501. 11 (nisi -μάχαι)
 pl. Min. 791. 142
 μάχιμος Min. 791. 112
 μάχομαι Al. 1. 63, An. 429. 1 et 2, Sim.
 542. 30, Min. 791. 155, Scol. 907. 2
 μαψιδίως Al. 3. 63
 μ[Sim. 519 fr. 9. 8 et fr. 19. 1 et fr. 86.
 6, Co. 654 ii 17
 μεγαθ[(Co.) 693 fr. 5 (α) 9
 μέγαθος Min. 836 (β) 18
 μέγανθος Ad. 932. 11
 μεγαλοσθενής (Al.) 169, Co. 662. 1
 Μεγαλοστράτα Al. 59 (β) 3
 Μεγαρεῖς vid. Sim. 629
 μέγαρον pl. St. 222 i 3
 μέγας Al. 1. 9, 3 fr. 27. 2, 56. 3 et 6, 123,
 Ib. 282 (α) 1 et 4 et 34, An. 406, 413.
 1, Sim. 519 fr. 79. 12, 522. 2, 531. 8,
 Co. 654 i 17, 655. 1. 14, (Co.) 692 fr.
 7. 9 et fr. 18. 3 (ut vid.), Min. 735
 (α), 788, 791. 160 et 207, Min. 836
 (ε) 5, Pop. 848. 17, 853. 3, 869, Scol.
 886. 4, 901. 1, 908. 1, 909. 1 et 10,
 Ad. 919. 11, 934. 4, 935. 25; 987 (β),
 993, 999. 1, 1006
 adv. μέγα Co. 655. 1. 4, Ad. 924. 15
 comp. μείων Al. 4 fr. 6. 11, 100
 superl. μέγιστος Min. 836 (β) 7, Ad.
 937. 2
 vid. etiam Al. 69, Co. 655. 1. 6
 μεγασθενής Al. 87 (ε), Sim. 541. 10
 Μεγιστής An. 352. 1, 353. 2, 416. 3
 μέδew Min. 762. 2, Scol. 887. 1
 Μέδουσα vid. St. 204
 μέδων Co. 654 iii 14
 μεθήμι med. vel pass. Min. 791. 23
 μεθύω An. 376. 2, 412
 μειδιάω An. 380
 μείλιχος An. 425. 1
 μείραξ pl. Ad. 975 (α)
 μέιρομαι Sim. 519 fr. 79. 4
 μείς An. 362. 1, Sim. 508. 2
 pl. An. 352. 1, Ad. 929 (β) 4
 μελ[Sim. 519 fr. 69, (Co.) 692 fr. 29. 2
 μελα[Ad. 925 (ε) 20 (fort. μελάθρων)
 μελάθρων pl. Co. 654 ii 30 (suppl.)
 μελαμπεταλοχίτων Min. 791. 123
 Μελάμπους Al. 87 (δ), St. 228
 μελάμφυλλος An. 443, Sim. 519 fr. 93. 3
 μελάνζοφος Sim. 630
 Μελάνιππος (Co.) 692 fr. 5. 4
 μελανοπτέρυγος Ad. 963
 μέλας Al. 89. 3, 90, An. 347. 5, 420, Min.
 780. 1, Pop. 848. 5, Ad. 925 (ε) 5
 μελε[Sim. 519 fr. 19. 3
 Μελεαγρίς vid. Ib. 290
 Μελέαγρος St. 179 (β)
 vid. etiam St. 222 ii, Sim. 564, Min.
 838
 μελέδημα Ib. 288. 2
 μελετάω An. 356 (β) 4
 μελέτη Ad. 932. 6
 μεληδών pl. Sim. 520. 2
 μέλημα Al. 3. 74, Ad. 936. 2
 μέλι St. 179 (α) 2, Sim. 593, Min. 836 (β)
 37 et (ε) 18, Ad. 979
 vid. etiam Ib. 325
 μελιβόας Min. 702. 2
 Μελίβοια vid. Min. 721
 μελίγηνος Al. 26. 1, (Co.) 693 fr. 1. 3
 (suppl.)
 μελίζω med. Al. 35
 μελιθήης An. 352. 2, Sim. 595. 3
 μελικαρῖς pl. Min. 836 (β) 16
 μελίπηκτος Min. 836 (ε) 17
 μελιπτέρωτος Ad. 954 (β)

INDEX VERBORUM

- μελλήρυντος* Min. 836 (e) 9
μελίσκον Al. 36, 113 (dub.)
μέλισσα *pl.* Al. 89. 4
 vid. etiam Sim. 593
μελιχρός An. 383. 1
adv. -ώς (ut *vid.*) Ad. 1036. 4
μέλλω Sim. 519 fr. 60. 5, 519 fr. 92. 5,
 Min. 791. 172 et 189, 846. 2, Pop. 863.
 3, 865. 3, Ad. 922 (a) 9
μέλος Al. 3. 5, 14 (a) 2, 37 (b), 39. 1, 126,
 St. 212. 2, Co. 654 ii 15, Min. 708.
 5, 712 (a) 4, 728. 1, 833, Pop. 851
 (b) 2, 880, Ad. 936. 7
 pl. Co. 654 i 38 (dub.), Ad. 947 (b), 954
 (b), 1027 (a), 1035 col. ii 3
μέλπω Co. 654 i 18, (Co.) 692 fr. 2. 4, Min.
 702. 1, Ad. 967, 1035 col. i 2 et ii 1
μελν[Sim. 519 fr. 96. 8
μέλω, *μέλει* Al. 37 (a), An. 372. 1, 440,
 Sim. 519 fr. 92. 4, Min. 836 (b) 23
 vid. etiam An. 504
μεμ[Sim. 511 fr. 3. 4, 519 fr. 5 (b) 1
Μέμων Al. 68
 vid. etiam Sim. 539
μέμφομαι Sim. 572 (v.l.), Co. 664 (a) 1
μέν Al. 1. 50 et 57 et 85 et 87 et 97, 19. 1,
 20. 4, 46, 58. 1, 79, 87 (e), 110, 119, St.
 179 (b), 187. 1, 209 ii 5, 210. 1, 222 ii
 1, Ib. 282 (a) 20 et 23 et 32 et 46, 286.
 1, 288. 2, 317 (a) 1, An. 346 fr. 1. 4
 (dub.), 346 fr. 4. 7, 347. 3, 356 (a) 3,
 358. 6, 359. 1, 362. 1, 373. 1, 388. 1 et 7,
 391, 393, 395. 1, 402 (c) 2, 417. 3, 429.
 1, 434. 2, Sim. 519 fr. 5 (a) 5, 520. 1,
 531. 2, 541. 3, 542. 1, 559. 1, Co. 654 iii
 12 et 32 (suppl.) et 40 et iv 36 (ut
 vid.), 655. 1. 12, 675 (b) et (c), (Co.)
 690. 8, Min. 727. 9, 747. 1, 758. 1, 760.
 3, 780. 1, 791. 7 et 157 et 164 et 190,
 836 (b) 11 et 40, Pop. 848. 13 et 16,
 856. 3, 863. 1, 865. 1, Scol. 890. 1, 904.
 1 et 2, Ad. 922 (a) 8, 925 (b) 3 et (c) 9,
 929 (c) 1, 930. 6, 935. 21, 938 (f), 964
 (a), 965. 3, 976. 1, 991, 1037. 2 et 9 et 23
μεν[Al. 4 fr. 3. 3
μεναίχμης An. 393
Μενάκλας Pop. 850
μενέδουπος *vid.* St. 258, Ib. 335
Μενέλαος, -λας Ib. 282 (a) 27, Ad. 972
 vid. etiam Al. 7. 6 seqq., St. 190, Ib.
 296, Sim. 537
μενεχάρμης St. 222 ii 9
Μενίπηη Co. 656
μενο[Sim. 519 fr. 55. 9
μένος Sim. 581. 4, Min. 791. 184
 vid. etiam Ad. 925 (b) 5
μένω Al. 1. 80, Min. 745. 2, Ad. 923. 1
 (ut *vid.*)
μεριμν[An. 346 fr. 9. 1
μέριμνα Ad. 1037. 5
μέροπες Ad. 1019. 1
μέρος Sim. 520. 5, Ad. 935. 23
 pl. Ad. 935. 20
μεσ[Sim. 519 fr. 7. 3
μεσαύχην *vid.* Min. 827
μεσόνυξ St. 259
μέσος, *μέσσοι*:
 μέσος An. 346 fr. 1. 10, Min. 712 (a) 3,
 Pop. 851 (a) 4, 876 (c) 1, Ad. 976. 2
 μέσος vel *μέσσοι* An. 441 (a), Min.
 836 (e) 4, Ad. 959. 1
μεστός An. 433. 2
μετά *c. gen.* St. 210. 1, Min. 708. 4, 813.
 1 et 8, 836 (b) 30, Pop. 858. 18,
 Scol. 890. 4, 912 (b)
 c. acc. Min. 836 (b) 13, Scol. 898. 2,
 899. 2
adverbiascit Ad. 950 (c)
 vid. etiam Co. 654 ii 31
μετα[(Co.) 693 fr. 2. 2
μεταβαίνω Pop. 864
μεταβουλία Sim. 543. 23
μεταδίδωμι Pop. 858. 9
μεταμώνιος Sim. 516
μεταπιπτός Min. 836 (c) 2
μεταρρίπτω Sim. 527. 3
μετάστασις Sim. 521. 4
μεταχρόνιος Ad. 922 (a) 13
μέτρον *pl.* Min. 780. 3, 791. 229
μέχρις οὐ Min. 836 (b) 2
μή Al. 1. 16 (suppl.), 58. 2, Ib. 310. 1,
 An. 395. 12, Sim. 517, 519 fr. 96. 6
 (dub.), 521. 1, 541. 12, 542. 15 et 21
 et 40, 579. 5, 604, Min. 714, 727. 12, 836
 (e) 7, Pop. 848. 13, 853. 1 et 3, 856. 5,
 873. 2, Scol. 892. 4, 903. 2, 908. 1, 909.
 6, Ad. 935. 16 et 17 et 20, 947 (b),
 961
μη[(Al.) 162 fr. 1 (a) 2, Ad. 1024. 5
μήδ[Sim. 519 fr. 131. 6
μηδέ Al. 1. 17 (suppl.), (Al.) 171, An.
 347. 10, 427. 1, Sim. 521. 2, 542. 34,
 Co. 654 iv 34 (ut *vid.*), Min. 791. 194,
 Scol. 906. 1
Μήδεια *vid.* (Al.) 163, Ib. 291, Sim. 545
 seqq., 558
Μηδείος Ib. 320
μηδείς Sim. 542. 29, Min. 755. 3 (codd.)

INDEX VERBORUM

- Μῆδοι* Min. 729. 2
μῆδομαι Al. 1. 35, Sim. 593
μηκέτι An. 356 (b) 1, Min. 791. 189, Pop. 863. 3, 865. 3
Μηκιστεύς vid. (Co.) 692 fr. 5 schol. et fr. 7 schol.
μηκωνίας Al. 19. 2 (coni.)
μηλῖς pl. Ib. 286. 2
μηλογενής Min. 836 (e) 8
μῆλον *proutum* pl. St. 187. 1, Ib. 315. 2, Min. 747. 3
μῆλον pecus vid. Sim. 562
μήν, μάν :
 ἢ μάν Ib. 287. 5
 οὐ μήν Sim. 542. 36 (dub.), 543. 3 (corrupt.), Co. 657
 τί μήν An. 363. 1 (dub.)
μηνίω Sim. 572
μηρός pl. An. 407. 2, 439 (bis)
μηρύσσαι Pop. 876 (c) 2
μῆστωρ Min. 791. 131
μήτε Min. 712 (a) 1 et 2, 731. 1 (bis) et 2, Ad. 944 (bis)
μήτηρ St. 185. 4, An. 347. 15, 408. 3, Sim. 519 fr. 92. 6, 559. 2, Min. 732. 2, 737 (b) 1, 769. 1, 791. 124 et 128, 810. 2, Scol. 885. 1, 917 (c) 1, Ad. 925 (d) 12 et (e) 8, 926 (d) 2, 929 (g) 3, 935. 4 et 10 et 15 et 26, 993, 1030. 1
Μητύχη Co. 656
μήτις Min. 755. 3 (coni.)
μιαίω Ad. 930. 1
 pass. Sim. 541. 4 (et fort. Ad. l.c.)
μῖγνυμι *med. et pass.* Al. 8. 9-10, Sim. 542. 40, Co. 655. 1. 16, (Co.) 692 fr. 9. 2, Min. 737 (b) 4, Ad. 923. 4, 934. 5
Μῖδας Pop. 875
μικρός An. 373. 1, Min. 836 (b) 11 et (d) 3, Pop. 848. 16, Ad. 920 (a) 1
Μιλήσιος An. 426, Min. 802. 3, Pop. 876 (c) 2
Μίλητος Min. 791. 234
μιλτοπάραος Ad. 928
ἡμιμέομαι Min. 791. 70
μιμνήσκομαι Al. 7. 13
μιν vid. ε
Μιννάδες Co. 665
Μινύαι vid. Sim. 540
μινύριγμα pl. Min. 836 (b) 28
μινύρισμα pl. Ad. 1036. 3
Μίνως vid. Sim. 568
Μινώταυρος vid. Sim. 550
μικερίφαρνογενής Min. 836 (b) 34
μίξις An. 377. 2
μειοβόας Sim. 519 fr. 1. 5
μισέω An. 416. 1, Ad. 1002
μιστύλλω (Co.) 694 fr. 2. 7
μίτρα Al. 1. 67
μνα [Co. 654 i 48
μνάομαι An. 394 (b)
Μνήμη Ad. 941. 1
μνημονεύω Ad. 1024. 5
Μνημοσύνη Al. 8. 9, Min. 842. 19
 vid. etiam Scol. 917 adnot.
μνήμων Ad. 1002
ἡμνήστης Min. 836 (b) 14
μνήστis Al. 118, Sim. 531. 3
μνοία Scol. 909. 5
μο [Sim. 519 fr. 13 (a) 3, cf. fr. 22. 1
μοῖρα Sim. 542. 23, Min. 714
Μοῖρα Ad. 946. 2
Μοῖραι Ad. 937. 8
 vid. etiam Sim. 519 fr. 63
μοιρίδιος Ad. 932. 6 (suppl.)
μολεῖν St. 219. 1, 222 i 6, Sim. 519 fr. 55. 7, 579. 6, Min. 708. 2, 737 (b) 6, 836 (b) 20 et (e) 1, Pop. 853. 2, 858. 18, Ad. 1033. 1
Μολιόνη Ib. 285. 2
μολπή pl. St. 232. 2
μόλυβδος Sim. 592
μον [Ad. 931. 5
μόνος, μούνος :
 μόν- St. 223. 2, Sim. 542. 14, 605, Min. 729. 1 et 4, 791. 122, Ad. 976. 4
 μούν- An. 425. 2
 adv. *μόνον* Min. 708. 8, Ad. 947 (a), 1017. 1
μόρος Min. 791. 120
 vid. etiam Ad. 931. 10
μορφή Ib. 282 (a) 45, Min. 757. 1, 842. 3 et 15
μοῦσα Min. 712 (a) 3, 791. 203 et 212 et 226, 806. 3, Ad. 923. 4 et 5, 936. 4 et 15
Μοῦσα Al. 5 fr. 2 i 22, 14 (a) 1 (bis), 27. 1, 28, 30, 31, St. 210. 1, (St.) 278. 1, Min. 696. 1, 728. 1, 796. 5, Pop. 851 (b) 1, Scol. 917 (c) 1, Ad. 938 (e), 947 (a), 953. 1
 pl. Al. 8. 9, 46, 59 (b) 1, Ib. 282 (a) 23, Sim. 519 fr. 22. 3, 577 (a) 1, Co. 654 i 19, 676 (a), Min. 707, 791. 233, 822, 842. 18, Pop. 880, Ad. 937. 7, 941. 1, 954 (b), 959. 2, 1001, 1016, 1027 (g)
 vid. etiam Al. 67, Sim. 578, (Co.) 692 fr. 36

INDEX VERBORUM

μούσαρχος Ad. 941. 2
μουσικός Ad. 1036. 8
μουσοπαιολύμης Min. 791. 216
μουσopόλος Min. 805 (b) 2
μουσοφίλητος Co. 674
μόχθος pl. Ad. 926 (c)
μοχλός, μοκλός An. 431. 1
μυελός Min. 836 (e) 5
μυελοτρεφής Min. 799
μυθιήτης pl. An. 353. 1
μῦθος Sim. 602. 3
 pl. Ad. 925 (e) 10
 vid. etiam (Co.) 691. 8
μῦτα Sim. 521. 3, Pop. 876 (a)
Μυκῆναι Sim. 608 fr. 1. 21
μύλακρον Al. 1. 31
μύλη Al. 95 (a), Pop. 869
μυριάς pl. Co. 654 i 34
μυρίος Min. 770 (a)
μύρον (Al.) 162 fr. 2 (c) 5, An. 363. 3
 pl. vid. An. 444
μυροποιός An. 387
μύρσινος St. 187. 2
μυρτίς Min. 836 (a) 3
Μυρτίς Co. 664 (a) 2
μύρτον Scol. 893. 1, 895. 1
 pl. Ib. 315. 1, Sim. 506. 1
 vid. etiam An. 496
Μύσιος Min. 791. 105
Μυσός pl. An. 377. 1
Μυτιλήνη Pop. 869
μυχι Sim. 519 fr. 60. 3
μυχός An. 395. 10, Ad. 925 (c) 13 et
 (e) 16
 pl. Sim. 577 (b) 3
μω[Co. 654 ii 13 et 19
μωμάομαι, -έομαι Al. 1. 44, Sim. 542. 37
μῶμος Min. 791. 210
μῶρος Sim. 581. 6

ναέτης Sim. 581. 1
ναί Ad. 960. 1
 ναί μά Min. 836 (b) 20
ναί.[Sim. 511 fr. 2. 3
Ναιάς pl. Min. 708. 4
νάιος Min. 791. 32 et 35 et 58, Ad.
 1005. 2
Ναῖς pl. Al. 63, Ad. 936. 2
ναῖω Al. 2 (iv) 4, St. 222 ii 6, Ib. 282 (b)
 fr. 5. 8, Sim. 545. 2, 579. 2, (Co.) 692
 fr. 1. 7, Min. 731. 2, 791. 159, 813. 2
νάκος Sim. 544
Ναῖς vid. Min. 772
Ναννώ Al. 1. 70

ναός Al. 14 (b), Pop. 871. 2 et 4, Ad.
 937. 13
νάπη Ad. 923. 2
 pl. Ad. 935. 6
ναρκίον Min. 836 (b) 11
νάρκισσος Ad. 943
Νάστος vid. Sim. 565
Ναυκρατίτης An. 434. 2
Ναύπλιος vid. Min. 785
ναῦς Al. 1. 95, Min. 791. 91, Ad. 925 (e) 5
 pl. St. 192. 2, Ib. 282 (a) 18 et 27,
 Min. 791. 179 et 181 et 182, Pop.
 859, Scol. 917 (b) 5, Ad. 922 (a) 4,
 939. 18
ναυσιφθόρος Min. 791. 132
ναύτης Ad. 1004
 pl. Min. 791. 10 et 78, Ad. 1023. 17
νέαιρα Sim. 588
νεανίας pl. Al. 10 (b) 17, Pop. 870. 1
νεᾶνις, νῆνις An. 358. 3, Ad. 926 (e) 1
 pl. Al. 1. 68 et 90, 82. 1
νεβρός An. 408. 1, Min. 714
νέκταρ Al. 42
νεκτάρεος Min. 836 (d) 1
νεκροσπ . .[Ad. 925 (d) 11
νέμω med. Ib. 321. 4, Sim. 542. 12, (Co.)
 692 fr. 6. 3
νεοθλήης An. 408. 1
Νεοπτόλεμος vid. Ib. 307
νεόρρυτος Min. 780. 4
νέος Sim. 564. 2, 602. 1, Min. 708. 8, 744.
 2 (bis), 791. 211 et 213, 796. 3, Ad.
 1024. 7
 vid. etiam Ad. 925 (c) 14
νεοσσός pl. Min. 836 (b) 35
νεοτευχής Min. 791. 203
νεότης An. 404
νεοχμός Al. 4 fr. 1. 6, 14 (a) 3, Ad. 932. 3
νέοχυτος Ad. 1027 (a)
νέω Min. 712 (a) 4
νέρτερος Ad. 925 (a) 3
Νέστωρ Ad. 1011 (b)
νευρά Min. 800. 4
νευρε[Min. 791. 30
νεύω Ad. 1017. 1
νεφέλη An. 362. 2
νηδεής Al. 26. 4
νηδύς Sim. 519 fr. 32. 5 (suppl.)
νηλεής Al. 102 (coni.)
 adv. -έως An. 417. 2
νήπλυτος An. 388. 4
Νηρείος Ad. 939. 16
Νηρείς pl. Ad. 939. 10
νησιώτης Min. 791. 45

INDEX VERBORUM

- νήσος* An. 353. 2, Ad. 919. 10
pl. Scol. 894. 2
νήστις Min. 836 (b) 27
ν. [Co. 654 ii 16 et iv 14
νικάω Al. 105, St. 179 (b), Sim. 506. 3,
519 fr. 4. 3 et fr. 96. 3, 564. 2, Co. 662...
1, Min. 802. 2, Scol. 888. 1
νίκη Co. 654 i 26, Min. 755. 2, Pop. 858.
18, Scol. 888. 2
Νίκη Sim. 519 fr. 79. 11 (suppl.)
Νικόδωρος vid. Min. 738 (2)
νιν vid. *ι*
Νιόβη vid. Al. 75, (Al.) 163, Min. 706,
721, 786 seq., Ad. 994
νίπτρον *pl.* Min. 836 (b) 40
νιφ. [Ad. 921 (b) (ii) 8
νοέω Al. 111
pass. An. 369
νόησις Ad. 988. 4
νομάς Min. 791. 78
νομίζω Scol. 889. 4
†νομοαριολος Min. 806. 3
[...]*νομοι* Ad. 925 (d) 14
νόμος carmen Min. 810. 3
pl. Al. 40
vid. etiam Co. 654 ii 26
νόσφι Sim. 543. 26
νότιος Al. 3. 71
νότος Scol. 917 (c) 10
νοῦς, νόος Al. 104, Sim. 511 fr. 4. 9
(dub.), 525, 542. 2, 581. 1, Co. 654 i 28,
(Co.) 692 fr. 7. 9, Min. 805 (a) 1, 844. 3,
Scol. 889. 2, 901. 2, 908. 2, Ad. 925
(e) 17
νυκτ[Ad. 925 (a) 3
Νυκτεὺς Ad. 931. 13
νυκτιβάτης Scol. 917 (b) 6
νυκτιβόας Pop. 859 (coni.)
νυκτιλαμπής Sim. 543. 11
νυκτιπαγής Min. 791. 133
νυμφαγενής Min. 805 (a) 4
νυμφαιογόνος Min. 791. 110
νύμφη St. 209 i 1, Ad. 929 (f) 2
pl. Al. 3 fr. 4. 6
= *sponsa* Min. 754. 2
(a) *Νύμφαι* An. 357. 2, 448, Co. 655. 1.
16, (Co.) 692 fr. 8. 2, Min. 780. 5,
829. 2, Scol. 887. 2, Ad. 923. 3
vid. etiam Min. 791. col. i *νυμφα.* [*νυμφηγέτης* Ad. 936. 1
νυν Al. 3 fr. 4. 4, Sim. 519 fr. 5 (a) 7, Pop.
858. 10
νυν Al. 3. 82, 5 fr. 2 i 13, 17. 3, Ib. 282 (a)
10 (suppl.), An. 347. 3, 348. 4, 373. 2,
388. 10, 391, 417. 5, Sim. 506. 1, 519
fr. 80. 4, 579. 3 (dub.), Min. 791. 75 et
107 et 119 (suppl.) et 152 et 229, 836
(e) 3, Ad. 1037. 12
νύξ Al. 1. 62, 90, St. 185. 3, Ib. 314. 1,
Ad. 922 (a) 15, 925 (a) 3 (suppl.), 950
(c), 996, 1023. 14; *Νύξ* Ad. 1018 (b) 2
pl. Ad. 976. 3
vid. etiam Sim. 644
Νυρούλας (Al.) 173
νύσσω Ib. 282 (b) fr. 4. 4, Ad. 1022
νύχιος Ad. 1023. 12
νωθρός vid. (Co.) 692 fr. 1 schol.
νώι, νῶε Co. 661, Ad. 929 (a)
νωμάω Min. 738 (1) 2, Ad. 936. 9, 1034
νωτλον *pl.* Min. 836 (b) 28
νώτων An. 388. 8, 457
pl. Pop. 848. 5, Ad. 939. 15
ξα[Sim. 519 fr. 10. 4
ξανθ- Min. 836 (e) 15
Ξάνθιππος Min. 727. 1
vid. etiam An. 493
Ξανθός Al. 1. 101, 3. 9, 5 fr. 2 i 18, 59 (b) 3,
Ib. 282 (a) 5, An. 348. 2, 372. 1, Sim.
593, Min. 836 (b) 16 et 37, Ad. 936. 11
Ξάνθος equus St. 178. 2
vid. etiam Al. 25, 76
Ξάνθος flumen Al. 1. 100
Ξάνθος poeta vid. St. 229
Ξειναπάτης Ib. 282 (a) 10
ξένιος Min. 842. 20
Ξενόδαμος poeta vid. Min. 713 (ii)
Ξενοκράτης vid. Sim. 513
ξένος, ξείνος:
ξέν- An. 425. 1 (codd.), Min. 730
ξείν- An. 389, 425. 1 (coni.), Min. 727.
5, Ad. 990
Ξέρξης vid. Sim. 532
ξηρός Min. 836 (e) 9 (bis)
ξίφος Scol. 893. 1, 895. 1, 909. 1 et 6
vid. etiam Sim. 519 fr. 113 schol.
ξύλινος An. 388. 2, Ad. 997. 8
ξυν- vid. *συν-*
ξυστός Al. 68
ό, ή, τό:
I artic. Al. 1 passim, 3. 65 et 84, 5 fr.
2 i 13, 5 fr. 2 ii 3, 10 (b) 8, 17. 4 et 5
et 7 (bis), 20. 3, 30 (bis), 31, 36, 38.
2, 41 (bis), 47, 50 (a), 58. 2, 59 (b) 3,
70 (a), 87 (a), 87 (c), 93. 1, 95 (a)
(bis), 103, 105, 108, 119, 126, 173
(bis), 174, St. 244, Ib. 282 (a) 26.

INDEX VERBORUM

(ὁ, ἡ, τὸ)

285. 1, 286. 1 et 4, 288. 3, 298. 2, 320, An. 346 fr. 1. 7, 347. 12, 349. 2, 352. 1 (bis), 356 (a) 3 et 4, 357. 10, 358. 6, 360. 3, 372. 2, 373. 3, 378. 2, 387, 388. 5, 416. 4, 417. 3, 421, 427. 2, 427. 4, 429. 1, 433. 2, 465, Sim. 506. 1, 507. 1, 519 fr. 53. 8, 520. 4 et 5, 521. 4, 522. 2 (bis), 524 (bis), 526. 3, 531. 1 et 2 (bis) et 3 (bis) et 5, 541. 1 (bis) et 3 (bis) et 14, 542. 11 et 21 et 37, 543. 18, 577 (a) 1, 579. 2, 590, 598 (bis), 602. 1 (codd.) et 2 et 3 (bis), 603, 608 fr. 1. 11, Co. 654 iii 12 et 15 et 17, 662. 1, 663. 1, 677, 689, Min. 696. 1 et 2, 708. 1 (bis) et 3 et 6 (bis) et 10 et 11 et 16, 709, 712 (a) 2 et 3 et 4, 717. 1 et 2, 728. 1, 732. 2, 738 (2) 2, 749. 1 et 2, 754. 1 et 2 (bis), 755. 2, 756, 757. 2, 758. 1 et 2, 760. 2, 762. 2, 781, 791. 26 (dub.) et 154 et 172 et 206 et 216 et 234 et 235, 796. 1 et 3 et 4, 800. 1, 801, 802. 3 (bis), 813. 2 et 4, 822, 824, 832 (suppl.), 836 (b) 7 et 16 et 22 et 33 et (e) 1 et 8 et 13 et 21, 842. 9, 843. 2 et 3 et 4, 844. 3 et 4, 846. 1 et 2, Pop. 848. 14 (bis) et 15 (bis) et 18, 851 (a) 2 et 3 et (b) 3 et 5, 852 (sexies), 853. 4 et 5 et 6, 854, 856. 5 et 6, 857. 2, 858. 17, 860, 863. 1, 865. 1, 867. 1, 871. 5, 872. 1, 873. 3, 874, 875, 876 (c) 1 et 3, 882 (ter), Scol. 889. 2 (bis), 890. 3 et 4 (bis), 891. 4, 892. 1 et 2 et 3, 893. 1 et 3, 894. 4, 895. 1, 896. 3, 897. 1 et 2, 899. 1, 903. 2, 904. 1 (bis), 905. 1 et 2 (ter), 906. 2, 909. 2 et 4 et 7, 910 (bis), 917 (b) 4 et 5, Ad. 918 (c) 2, 926 (d) 3 et (e) 1 et 2, 929 (h) 1, 931. 13, 934. 6 et 20, 935. 4 (bis) et 9 et 10 (bis) et 12 et 14 et 20 et 21 et 22 et 23, 936. 1, 941. 1 et 2, 946. 3, 947 (a) (bis) et (b), 953. 2, 956 (bis), 959. 3, 960. 1, 961, 973, 976. 1, 982, 985 (b) 16 (suppl.), 990, 991, 1014, 1018 (b) 5 (suppl.), 1019. 4 et 5 et 6, 1024. 4, 1029. 1, 1034, 1037. 8 et 9 et 18 et 27 et 31 et 32, 1038 II 6

II *relat.* Al. 17. 2 (coni.), 26. 3, 58. 2, St. 181. 2, An. 347. 1, 348. 4, 357. 1, 424 (corrupt.), (An.) 501. 7, Sim. 523. 1, 542. 16 et 39, 564. 1, 575. 2, 579. 5, Co. 654 iv 51, (Co.) 693 fr. 2. 2,

Min. 727. 5, 755. 3, 791. 179 et 188, 805 (a) 1 et 6 et (c) 1, 806. 2, 813. 5, 836 (b) 22 (suppl.) et 26 et 34 et 37 et (e) 3 et 11, 843. 3 (coni.), Pop. 882 (bis), Scol. 886. 4, 907. 4, 909. 6, Ad. 926 (d) 2, 934. 4, 939. 11 et 12, 953. 3, 975 (c), 985 (b) 6 (dub.), 1012, 1030. 2, 1037. 6 et 32

vid. etiam *ὁσπερ*, *ὅστε*, *ὅστις*

III *demonstr.* Al. 1. 30 et 37 et 82 et 96 et 101, 4 fr. 1. 8 (dub.), 83, 120 (dub.), St. 185. 5, 219. 1 et 2, Ib. 282 (a) 20 (suppl.) et 23 et 32 et 41 et 46, 282 (b) fr. 4. 6, 317 (a) 1, An. 347. 4, 358. 5, 434. 2 (bis), (An.) 501. 9, Sim. 567. 1, Co. 654 i 22 et 28 et 29 (suppl.) et iii 22 et 35 et 40 et 48 et iv 15 (ut vid.) et 36 (ut vid.), 678, (Co.) 694 fr. 6. 3 (ut vid.), Min. 727. 9 (ter) et 12, 746. 1 et 3, 757. 5 (coni.), 760. 3 et 4, 791. 14 (ut vid.) et 18 et 98 et 145 et 162 et 173 et 191 et 196 et 225, 810. 4, 836 (b) 3 et 7 (suppl.) et 11 et (e) 4 et 10, Scol. 904. 1 (bis) et 2 (bis), Ad. 922 (a) 8, 925 (c) 9 et (d) 4 (ut vid.), 926 (e) 1, 934. 10, 952, 997. 4, 1027 (f), 1037. 10 et 23

IV vid. etiam Al. 4 fr. 1. 10 et fr. 2. 5, 50 (b), St. 209 ii 5, An. 369, Sim. 519 fr. 41 (b) 5 et fr. 84. 11 et fr. 92. 5, Co. 654 ii 33 et iv 45 et 47, 655. 1. 21, 675 (c), (Co.) 692 fr. 1. 7, Ad. 920. 2 et 6, 925 (a) 6 et (f) 8, 945, 969, 1024. 2

ὅσος *pl.* Min. 813. 9

* *Ὅγκαιαι πύλαι* vid. (Co.) 692 fr. 5. 7 adnot.

ὅχλη *pl.* Min. 747. 3

ὅδε Al. 1. 99 (suppl.), 39. 1, 46, 60. 2, 106, St. 209 i 3, 217. 22, An. 347. 13, 411 (a) 2, Sim. 519 fr. 55. 5, 531. 6, 543. 11 (coni.), 555. 4 (coni.), 581. 7, 584. 4, Co. 654 i 18 et iii 27, (Co.) 692 fr. 1. 10, Min. 708. 1 (bis) et 14, 728. 1, 791. 215 et 238 et 240, 805 (b) 1, 836 (b) 15 et (c) 1 et 3, 844. 1, Pop. 851 (b) 1, Scol. 884. 2, 885. 4, 887. 4, Ad. 925 (d) 13 et (e) 10, 930. 6, 937. 12, 979, 1018 (b) 8, 1027 (d), 1037. 2

ὅδι Min. 852 (ter)

ὀδύω Ad. 946. 1

ὀδμή Sim. 638

INDEX VERBORUM

- δδός* vid. (Co.) 693 fr. 2. 6, Ad. 1037. 16 adnot.
δδούς Ad. 1029. 2
pl. An. 395. 4, Min. 791. 3
δδύνη pl. Ad. 1015
δδυρμός Min. 791. 103
δδύρομαι Min. 791. 139
Ὀδύσειος St. 209 i 2
Ὀδυσεύς, Ὀδυσεύς Al. 80. 1, St. 209 i 6 (suppl.), Ad. 925 (e) 10 (suppl.)
 vid. etiam *Ὀλίγης*, et St. 225, Sim. 537, Min. 793 seq., 815 seqq.
δζω Al. 92 (b)
δθεν Min. 836 (b) 21 (dub.) et 24, Ad. 955. 2 (corrupt.)
οἶγνυμι Min. 791. 232
οἶδα Al. 3. 115 et 116, 4 fr. 3. 4, 40, An. 360. 3, 402 (c) 2, 417. 2 et 3, Sim. 542. 34, Min. 836 (b) 19, 846. 3, Ad. 925 (c) 4, 932. 10 (suppl.)
Οιδίπους vid. Co. 672
οἶδμα Ad. 939. 19
οἶκαδε An. 412
οἰκέτης Sim. 531. 6
οἰκετικός Min. 836 (b) 27
οἰκητήρ Ad. 985 (b) 9
οἰκήτωρ Min. 791. 142
Οικιάδης Sim. 566
οἶκος (Al.) 174, St. 272, Sim. 519 fr. 41 (a) 4, Min. 836 (b) 2, Pop. 848. 7, Ad. 981, 1006
οἰκουρός Ad. 1037. 28
οἰκτίρω St. 200, An. 419. 1
οἶκτος Sim. 531. 3
οἰκτρός An. 347. 11, Min. 791. 137
adv. -*ως* Co. 654 i 32
 vid. etiam (Co.) 695 (b)
Ὀιλεύς vid. St. 226
οἶμος Min. 738 (i) 3
οἰμωγή (Co.) 694 fr. 7. 5, Min. 791. 170
οἶνανθίς pl. Ib. 286. 4
οἶνάρεος Ib. 286. 6
Οἰνεύς Min. 761
οἰνηρός An. 454
οἰνίζω med. vid. Sim. 519 fr. 96. 7
οἶνοπότις An. 455
οἶνος Al. 92 (a) et (d), An. 346 fr. 4. 7, 356 (a) 4 et (b) 3, 373. 2, 383. 2, 396. 1, Sim. 602. 1, Min. 744. 4, 760. 2, 761, 831, Pop. 848. 8, Scol. 909. 4
 vid. etiam Sim. 647
Οἰνότροπος vid. Sim. 537
Οἰνουτιάδης vid. Al. 92 (d)
οἶνοχοέω An. 383. 1, Scol. 906. 2
Οἰολύκη vid. Ib. 299
οἶος vid. Sim. 519 fr. 79. 12 adnot.
οἶος Al. 4 fr. 3. 5 (dub.), 17. 4, Sim. 543. 7, Min. 824, Scol. 907. 2 et 4
adv. οἶα Al. 57. 1, 58. 1, *οἶά τε* Al. 56. 4, An. 408. 1, Min. 708. 5
 vid. etiam Ib. 282 (b) fr. 5. 4
οἰστός Sim. 636
pl. Ad. 922 (a) 3
οἰστρομανής Min. 791. 79
οἰστρος Sim. 541. 10
οἰωνός pl. Al. 89. 6, Ad. 1007. 1
ὀκταλλος pl. Co. 654 iii 50 (suppl.)
ὀλβιόπλουτος Min. 836 (e) 23
ὀλβιος Al. 1. 37, Ib. 282 (a) 2, Sim. 521. 2
superl. -*ιώτατος* Sim. 519 fr. 73 (c) 3
ὀλβιοτελής Sim. 519 fr. 157. 4
ὀλβος Sim. 511 fr. 1 (b) 7, 519 fr. 6 (a) 5 et fr. 55. 8 et fr. 92. 5, Min. 791. 191 et 238, Ad. 937. 15
ὀλεθρος Min. 727. 8
ὀλεσιαιολοκάλαιος Min. 708. 11
ὀλετήρ Al. 93. 2
ὀλιγοδρανέω Min. 746. 2
ὀλίγος Sim. 520. 1, 527. 2, 541. 6, Min. 749. 2 (= Scol. 897. 2)
Ὀλίγης vel -εύς vid. Ib. 305
ὀλκ[Al. 3. 98
ὀλκάς Al. 142
ὀλλυμι Al. 1. 27, An. 419. 2, Ad. 1029. 3
pass. Ad. 925 (b) 5 (suppl.), Ad. 989
ὀλοός (Al.) 7. 17
ὀλός Al. 116
ὀλος Min. 836 (b) 14 et 29
Ὀλυμπ[(Co.) 693 fr. 1. 17, 694 fr. 7. 7
Ὀλυμπία Sim. 519 fr. 53. 8 (suppl.), 519 fr. 131. 6 (suppl.)
Ὀλ]υμπιάδες Al. 3. 1
Ὀλύμπιος Scol. 885. 1, Ad. 936. 14
Ὀλυμπος mons An. 378. 1, Ad. 935. 26, 936. 12, 960. 1
Ὀλυμπος poeta vid. Min. 713 (i)
ὀμαιμος pl. Co. 654 iii 29
ὀμβρος Min. 791. 62
ὀμηλις (Al.) 162. 1 col. i 1
Ὀμηρος Sim. 564. 4
ὀμιλέω An. 388. 5, Pop. 873. 2
ὀμιλος Ad. 936. 14
ὀμμα pl. Ib. 287. 2, An. 417. 1, Min. 771. 2, Ad. 929 (h) 1
ὀμοιος Ib. 282 (a) 45, (Co.) 692 fr. 7. 3

INDEX VERBORUM

- δολεχής* Ad. 1037. 29
δόμοπαις Ad. 1028
δόμπολις (An.) 501. 10
δόμροθος Sim. 519 fr. 35 (b) 10
δόδοστοιχος Al. 33
δόμοσύζυγος Min. 836 (b) 37
δόμοτιμος Sim. 519 fr. 22. 2
δόμου Min. 791. 35, Ad. 1035 col. i 6
δομοφράδμων Ad. 988. 4
δόμοφωκτος Min. 836 (e) 16 (coni.)
δόμφαλός Min. 836 (b) 19, Ad. 991
δόμφή (Co.) 692 fr. 2. 3, Min. 760. 4
δόμυνμος Min. 736
δμως Ad. 932. 8, 1022
δμώς Sim. 520. 4
ον Ad. 1037. 2
δνειδος Min. 805 (b) 3
δνειρον Al. 47
pl. Al. 1. 49
δνοισίπολις Sim. 542. 35
δνησις Min. 791. 195
δνίνημι Sim. 551
**Ονογλις* Al. 92 (d)
δνομα Al. 107, Min. 836 (e) 10, Ad. 921
(b) iv 4, 1013 (corrupt.)
δνομαίνω Co. 662. 3
δνομάκλυτος Ib. 306
δνος pl. An. 377. 2
δνυξ pl. Min. 791. 166
δξυ Min. 791. col. i
δξύβαφον pl. Min. 836 (b) 4
δξύπαρανδητος Min. 791. 66
δξυς Min. 805 (a) 5
δξύφωνος Min. 810. 4
δπη(ι) Min. 846. 3
δπηδέω Sim. 591
δπηδός Scol. 887. 2
δπισσοπόρευτος Min. 791. 182
δπίσω, δπίσσω, ύπίσσω Ad. 919. 14
δποίους Scol. 889. 1
δπόταν Siml. 508. 1
δπτός Min. 836 (b) 20 et 32
δπώρα Al. 20. 2, 96. 2
δπως, δκως Al. 79 (corrupt.), An. 356
(a) 2, Ad. 938 (a)
δράω, δρέω Al. 1. 40 et 50, 79, An. 346 fr. 4. 2, 440 (corrupt.), Sim. 519 fr. 138. 3 (ut vid.), Ad. 921 (b) (iii) 1 (dub.), 934. 22, 994, 1011 (a)
vid. etiam *είδον*
δργανον Min. 805 (a) 2
pl. Min. 758. 2, Ad. 1037. 20
δργια Ad. 975 (c)
δργιασμός pl. Ad. 985 (b) 10
δρέγω vid. (Co.) 694 fr. 6. 2
δρείδρομος Sim. 519 fr. 35 (b) 7 et fr. 37. 4 (δρί-)
δρειος, ούρ- Sim. 555. 2, Min. 791. 90 et 124, 805 (a) 2, 810. 2, Ad. 1030. 1
δρείχαλκος Ib. 282 (a) 42-43
vid. etiam St. 260
δρέσκαιος Al. 89. 4
**Ορέστης* vid. St. 217. 14 seqq. et passim in *Oresteia*, (Co.) 690
δρθός Sim. 567. 3, Pop. 851 (a) 3
δρθώω Scol. 884. 2
pass. Co. 654 i 22
δρθριος Al. 1. 61
δρθρος Ib. 303 (b)
δρίγανον pl. Min. 799
δρίγονος Min. 791. 77
δρίδρ- vid. *δρείδρ-*
δρικοίτης Ad. 924. 10
**Ορίλλας* vid. Sim. 514
ορκ (Co.) 692 fr. 29. 3
δρκιατομέω Min. 729. 2
δρκος Ad. 919. 11
δρμάω Min. 791. 174
**Ορμενος* vid. Sim. 554
δρμή Ad. 925 (e) 10 (ut vid.)
δρμος Al. 91
δρν Ad. 931. 9
δρνς Al. 26. 4, Pop. 859, Ad. 1036. 8
pl. Al. 40, 82. 2, Sim. 567. 2, Co. 654 i 6 (ut vid.), Min. 791. 137
δρνυμι med. Ib. 282 (a) 3, Sim. 595. 2, Ad. 926 (e) 1
ορο Co. 654 ii 5
δρος Al. 90, Co. 654 i 32, (Co.) 694 fr. 1 (b) 3
pl. Al. 56. 1, 89. 1, An. 357. 5, Co. 654 i 5 (dub.), Min. 708. 4, Ad. 931. 4 (ut vid.), 935. 6 et 16
δρούω St. 233, Co. 654 i 40
δρσιγύναικα Ad. 1003. 1
δρσόλοπος An. 393
**Ορτυγία* vid. Ib. 321
δρτυξ vid. Min. 711
δρυμαγδός Sim. 571
δρφανός Min. 791. 142
**Ορφεύς, -ης* Ib. 306, Min. 791. 221
vid. etiam Sim. 567
†δρφναι Min. 806. 3
δρχέομαι An. 375. 3, 390
δρχηστής Scol. 887. 2
δς suus Al. 103, Co. 654 iii 39, 660. 1, Ad. 1011 (b)
δσιος Sim. 541. 12

INDEX VERBORUM

- ὅσος, ὅσος* :
ὅσος An. 416. 2, Sim. 542. 24, 555. 4 (coni.), Min. 836 (b) 42, Pop. 873. 1 (coni.)
ὅσος Al. 38. 1, Sim. 521. 2, Min. 836 (e) 22
ὅσ- an *ὅσ-* incertum Al. 89. 3, Sim. 519 fr. 6 (a) 3, Pop. 877
ὅσπερ Al. 1. 41, Ad. 1017. 1
ὅσσε Min. 771. 3
ὅς τε Al. 26. 3, Ib. 282 (a) 17, An. 408. 2, Sim. 542. 39-40, Min. 736, Ad. 946. 3 (coni.)
ὅστις Al. 1. 37, Sim. 519 fr. 84. 5, 520. 6, 521. 1, 542. 28, 543. 25, 595. 2, Co. 655. 1. 6, Min. 836 (e) 11, Scol. 908. 1, Ad. 926 (b), 1020. 1
 vid. etiam Sim. 519 fr. 79. 3 adnot.
ὅσφύς Min. 836 (b) 28
ὅτε, ὅκα, ὅκα :
ὅτε Sim. 519 fr. 47. 2, 543. 1. Min. 791. 60, 802. 1, 804, 836 (b) 38, Scol. 893. 3, 895. 3, Ad. 1004
ὅκα Al. 20. 3, 56. 1, Ib. 317 (b) 1
ὅκα Al. 115
 vid. etiam St. 211
ὅτι An. 360. 3, Co. 664 (a) 2, Min. 749. 2 (= Scol. 897. 2), 791. 211, Scol. 896. 3, 917 (b) 3
οὐ, οὐκ Al. 1. 2 et 78, 5 fr. 2 i 9, 16. 1, 20. 5, 26. 1, 43, 58. 1, 73, St. 192. 1, Ib. 282 (a) 25, 293, 313, An. 348. 7, 360. 2 et 3, 371, 378. 2, 411 (a) 1, 412, 417. 6, 424, 428. 1 et 2, 431. 1, Sim. 507. 1, 519 fr. 35 (b) 5, 526. 2 (bis), 527. 1, 541. 4 et 7, 542. 14 et 15 et 21 et 36, 543. 5 et 15, 572, 591, Co. 657, 663. 1, Min. 710, 727. 6, 729. 1 et 4, 744. 2, 757. 1, 790, 791. 108 et 116 et 182, 796. 1, 805 (a) 1, 836 (b) 7 et 25, Pop. 848. 12 et 13 et 19, 853. 6, 856. 6, 876 (a), Scol. 912 (a), 913. 1, Ad. 922 (a) 9, 923. 4, 925 (e) 17, 935. 19, 947 (a), 958, 959, 961, 988. 1, 1007. 1
οὐχ Al. 1. 50
οὐχί Al. 1. 97 (suppl.)
οὐ [Al. 3. 96
οὐατόεις Sim. 631
οὐδάμα An. 411 (a) 2, Min. 791. 151
οὐδαμῶς Al. 1. 45
οὐδας Ad. 1037. 29
οὐδέ Al. 1. 67 et 70 et 71 et 72 et 73, 3. 63, 4 fr. 1. 12 et fr. 5. 7, 5 fr. 2 i 2, 10, 16. 1 et 2 et 3 et 4, (Al.) 173 (bis), St. 192. 2 et 3, 209 i 10, Ib. 282 (a) 15, 320, An. 346 fr. 1. 1, 371. 2, 384, Sim. 509. 1 et 3, 521. 3, 523. 1 et 3 (bis), 542. 11 et 30, 543. 15, 572, 579. 4, 584. 4, 592, 595. 1, Min. 746. 1, 757. 2, 791. 116, 843. 2, Scol. 912 (a), Ad. 924. 5, 925 (e), 17 975 (b) (bis), 988 (ter), 1037. 1 et 16
οὐδέεις (Al.) 162 fr. 1 col. i (b) 9, Min. 846. 3, Scol. 911
οὐδεμία Ib. 286. 7
οὐδέν Al. 3. 64, 79, An. 417. 2, Sim. 526. 4, Min. 846. 1, Scol. 910
οὐκέντι An. 395. 3 et 5, Sim. 603, Min. 791. 154 et 155, Pop. 883
οὐλοκίκιννος Min. 724
οὐλος = *ἰουλος* Pop. 849
οὐλος densus St. 187. 3, Ad. 1036. 7
οὖν, μὲν οὖν Min. 760. 3
οὐνεκα St. 223. 1
οὐποτε Min. 748
οὐπω Sim. 602. 1, Pop. 877
οὐράνιος Al. 28, Sim. 555. 5, Min. 800. 1, Ad. 1018 (b) 3
οὐρανός Al. 1. 16, 3. 67, St. 209 i 3, Sim. 519 fr. 61. 2 (fort.), 605, Co. 654 iii 40, Min. 781, Ad. 935. 2 et 21
 vid. etiam Al. 61, 67
οὐρος Pop. 858. 10
οὐς, οὐας Sim. 543. 20
pl. Al. 80. 1, An. 388. 2
οὔτε Al. 1. 43 et 44 et 64 et 66, Ib. 282 (a) 10 et 11, An. 361. 1 et 2, 370, 392 (bis), Sim. 519 fr. 61. 2 et fr. 96. 7 (dub.) et fr. 160 (a), 531. 4 et 5, Min. 791. 213 (bis) et 214, 843. 1 (bis), Ad. 925 (e) 14 (dub.), 957 (bis), 997. 6
οὔτις Sim. 526. 1, Min. 813. 10
adv. οὔτι Al. 17. 6, Ib. 318 (a), Pop. 851 (b) 3, Scol. 894. 1, Ad. 932. 9
οὔτις Al. 143
οὔτοι Min. 781
οὔτος Al. 1. 57, 37 (a), 59 (b) 1, 119, St. 192. 1, An. 349. 1, 395. 7, Sim. 542. 14, 587, 599, Co. 654 iii 41, Min. 698. 2, 730, 791. 217, 836 (b) 13 et 17 et 35 et (e) 14, Scol. 909. 3 et 4 et 5, Ad. 922 (a) 8, 924. 6, 1017. 2
 vid. etiam Sim. 519 fr. 6 (a) 7
οὔτω(s) An. 356 (b) 1, Sim. 521. 4, 564. 4, Co. 654 iii 18, Ad. 935. 24
ὀφέλω An. 346 fr. 4. 3
ὀφέλεω c. ἡψιν Min. 731. 1, ὡς ὀφέλ[Ad. 924. 17

INDEX VERBORUM

- ὀφθαλμός* *pl.* Al. 93. 1
ὄφης Scol. 892. 2
ὄφρα St. 185. 2
ὀφρύς *pl.* An. 410. 1, Ad. 1017. 1
ὄχανος An. 401. 2
ὄχημα Min. 791. 191
ὄχθη *pl.* An. 381 (b)
ὄχλος Ad. 987 (c)
**Οχη* *vid.* Min. 716
ὄχος *pl.* Ib. 287. 7
ὄψ, *ὄπός* Al. 3. 4, 39. 3
ὀψίγονος St. 222 i 2, Sim. 519 fr. 92. 6 (suppl.)
ὄψης Min. 836 (e) 7
pl. Ad. 988. 2

πα[Ib. 282 (b) fr. 5. 6, Ad. 925 (c) 4, 1038 I 2
-παγκαπύρωτος Min. 836 (e) 15 (coni.)
παγκρατής Sim. 541. 5
παγχρύσιος Al. 1. 67
πάθος Min. 791. 172
pl. Ad. 925 (c) 11
πα [Sim. 519 fr. 4. 10, *πα*[Ad. 1024. 6
παιάν, *παιών*, *παιῶν* :
παιάνα Al. 98. 2,]*παιαν* Sim. 519 fr. 61. 3, *παιᾶριν* Ad. 922 (a) 10 et 11, *ιεπαιάν* *ibid.* 15, *παιᾶν* Ad. 1035 col. i 1, *παιᾶν*[col. ii 2
παιῶν Sim. 519 fr. 78. 4, Ad. 922 (a) 2 et 17
Παιάν Min. 791. 197 et 205, 800, Pop. 858. 19 (bis), 867. 3, Ad. 933, 934 (decies)
Παιών Ad. 933
παιγμοσύνη *pl.* St. 232. 2
παιδευμα Ad. 929 (f) 4
παιδίον *pl.* Pop. 848. 19
παιδίσκος Min. 836 (a) 2
παιδοτρόφος Sim. 508. 6
παίζω Al. 58. 1, An. 417. 5
παῖς Al. 1. 19, 3. 82 et 84, 5 fr. 2 i 18, 58. 1, St. 185. 6, 209 i 2, 249, Ib. 282 (a) 22, 293, An. 348. 2, 356 (a) 1, 360. 1, 373. 3 (corrupt.), 388. 11, 396. 1, (An.) 501. 6, Sim. 511 fr. 1 (a) 3, 555. 1 (coni.), 575. 1, Co. 654 iii 18 et 37, 660. 1, Min. 735 (a), 744. 2, 755. 2, 843. 1, 844. 4, Scol. 885. 3, 898. 1, 904. 2, Ad. 918 (c) 2, 924. 11, 929 (g) 3, 950 (b), 967, 980, 1011 (b)
pl. Al. 1. 99, 5 fr. 2 i 14, 38. 1, St. 185. 4, (St.) 278. 2, Ib. 282 (a) 13, An. 346 fr. 1. 3, 402 (c) 1, Sim. 559. 1, Co. 654 iii 12, 655. 1. 16, Min. 791. 93, 836 (b) 1 et 40 et (e) 21, Pop. 864, 873. 1, Scol. 900. 2, Ad. 925 (c) 10 (veri - sim.), 930. 2, 934. 14, 941. 1, 1024. 7
vid. *etiam* Al. 3. 83
παίω Min. 708. 10, 791. 44
παλάθη Pop. 848. 6
πάλαι An. 426, Min. 796. 4
παλαιός Min. 796. 1 et 5
comp. -ότερος Min. 791. 211
παλάμη Scol. 891. 2
pl. St. 217. 22, Ib. 321. 2, Sim. 581. 6
Παλαμήδης *vid.* St. 213
†παλάξαι Min. 836 (b) 24
παλεομίσημα Min. 791. 79
παλεύω *med. vel pass.* Min. 791. 48 et 57
παλιμμ[Min. 791 col. i
παλιμπόρευτος Min. 791. 173
παλίμπορος Min. 791. 162
πάλιν Min. 791. 13 et 86, 836 (e) 2, Scol. 889. 3
Παλλάντιον St. 182
Παλλάς St. 274, Ib. 298. 3 (suppl.), An. 346 fr. 11. 18, Min. 735 (a) et (b), Scol. 884. 1
πάλλω Al. 65, Pop. 856. 4
πάλος *pl.* Al. 65
Πάλος *vid.* Sim. 539
πάμμητις Sim. 526. 3
παμμυγής Min. 791. 34 et 175
πάμπαν Sim. 519 fr. 79. 8
παμφάγος Al. 17. 4
παμφαλάω An. 482
παμφανών Ib. 314. 2
παμφυγής Ad. 936. 9
πάμφωνος Min. 831
Πάν Scol. 887. 1 et 3, Ad. 936. 1 et 18 (bis)
παν [Sim. 519 fr. 7. 4, Pop. 858. 8
πανα[Ad. 1038 II 6
Πανάκεια Ad. 934. 13
πανάμωμος Sim. 542. 24
πανδάκρυτος Ad. 931. 13
πανδαμάτωρ Sim. 531. 5
πανδείματος Ad. 1018 (b) 4
πανδοκεύς Ad. 925 (e) 11 (suppl.)
πανδοκεύω Min. 727. 10
πανδοσία An. 446
Πάνδροσος Scol. 888. 3
πανήγυρις Min. 791. 171
πανιώνιος Ad. 938 (a)
πάννηχος An. 346 fr. 11. 16
vid. *etiam* *ibid.* fr. 11. 4

INDEX VERBORUM

πα(ν)σπερμεί Ad. 929 (d) 4
παντανάμικτος Min. 836 (e) 13
παντάπασι An. 346 fr. 4. 5
παντερπής Ad. 942, 1009. 3
παντοδαπός Ib. 287. 3, Min. 836 (b) 5
παντοῖος An. 435, Ad. 1032, 1037. 26
παντόφωτος Ad. 1037. 20
πανωιδός Ad. 936. 13
παπταίνω (Al.) 162 fr. 1 col. ii (b) 5
παρ[Sim. 519 fr. 4. 11, 519 fr. 11 (b) 1, (Co.) 691. 6 (dub.)
παρά, πάρ c. gen. Ib. 286. 10, Sim. 542. 12, Pop. 882. 3, Scol. 888. 3
c. dat. Al. 98. 2, Ib. 310. 1, An. 356 (b) 3, Min. 836 (b) 19, Scol. 917 (b) 5, Ad. 991
c. acc. Al. 124 (bis), St. 184. 2, Ib. 321. 1, An. 381 (b), 400. 1, Sim. 516, 592, Min. 810. 1, 836 (e) 22, Pop. 866, Scol. 917 (c) 10, Ad. 926 (a) 2, 1037. 21
vid. etiam (Al.) 10 (a) 7, Al. 16. 2, (Al.) 162 fr. 1 ii (b) 7 et fr. 2 (a) 4, Min. 791. 158 (bis) et 161
πάρα vid. πάρειμι
παρά[(Co.) 693 fr. 2. 6
παραβαίνω Ad. 938 (f)
παραβάλλω pass. Min. 836 (b) 36
παραγίγνομαι Min. 836 (e) 14
παραδίδωμι Min. 755. 6, 805 (c) 1
παραθαρσύνω Min. 846. 2
παράκοπος Min. 791. 67
παραλέχομαι Ib. 302
παραμελορυθμοβάτης Min. 708. 12
παραμένω Al. 1. 80 (dub. suppl.)
παραπέτομαι An. 379 (b)
παραπληκτος Min. 760. 4
παραπρόειμι Scol. 917 (c) 6
παρασύρω Min. 791. 6
παρατίθημι St. 181. 2, Min. 836 (b) 29
παραφέρω, παρφ- Min. 836 (b) 6
πάρεδρος Sim. 519 fr. 120 (b) 5
παρείη pl. Sim. 543. 5
πάρεμι adsum Al. 118, An. 346 fr. 11. 8, 429. 2, Min. 836 (b) 12 et 24 et 26, Scol. 891. 4, Ad. 947 (a), 1038 II 9 (ut vid.)
πάρα = πάρεστι Al. 1. 79, An. 395. 4, Ad. 929 (b) 5
πάρειμι praetereo Sim. 519 fr. 35 (b) 5, 543. 14
†παρέπεσαι Min. 836 (b) 26
παρέρχομαι, -ήλθον Min. 836 (b) 7 et 10 et 13 et 16, Ad. 976. 3 (in tmesi)

παρέχω Al. 96. 1, Min. 727. 11, Ad. 923. 5
παρθενία Min. 805 (a) 6
παρθενική Sim. 519 fr. 35 (b) 8
pl. Al. 3. 72, 26. 1
παρθένιος An. 360. 1
vid. etiam An. 444
παρθενίσκη (Al.) 162 fr. 2 (a) 8
παρθένος Al. 1. 86, 11 (bis), St. 193. 11, Sim. 519 fr. 125+126 (dub.), 585. 2, (Co.) 692 fr. 3. 6, Min. 754. 2, 842. 3
pl. Al. 14 (a) 3, 59 (b) 2, Ib. 286. 3, Co. 655. 1. 11 et 2. 1, (Co.) 692 fr. 2. 1, Min. 843. 1, Scol. 917 (b) 3
παρίημι Al. 1. 12
†παρίησαν Ad. 1005. 2
Πάρις Ib. 282 (a) 10
παρίστημι Ad. 1037. 30
Παρνασσός Min. 829. 1
Πάρνης Sim. 519 fr. 35 (b) 1, Co. 654 iv 22 et 46 (suppl.) et 49 (suppl.)
παρο[Co. 654 (b) 2. 2
πάροιθος Min. 708. 8
πάρος Co. 657, Min. 791. 72, Pop. 851 (b) 3
παροφίς pl. Min. 836 (b) 4
πᾶς Al. 1. 13, 5 fr. 2 i 22, 40, St. 223. 2, 245, Ib. 330. 2, An. 385, 416. 2, Sim. 511 fr. 1 (b) 8, 519 fr. 77. 4, 519 fr. 80. 4 (fort.), 522. 1, 527. 3, 538, 542. 17 et 27 et 39, 564. 1, 579. 4, Co. 654 i 22 et iii 13 (suppl.) et iv 12 (ut vid.), 662. 3, Min. 698. 1 (bis), 712 (b) 2, 731. 3, 738 (i) 1 et (2) 2, 750, 760. 1, 791. 9 et 171, 836 (b) 8 et 26 et (c) 3, 846. 1 et 4, Pop. 858. 18, Scol. 903. 1 et 2, 909. 8, Ad. 929 (b) 5 et (g) 2, 936. 16 et 17, 937. 11, 947 (a), 971, 997. 2, 1020. 1
vid. etiam Sim. 519 fr. 7. 4, (Co.) 693 fr. 5 (a) 4
πασα[(Co.) 690. 9
Πασιχάρηα Al. 107
πάσσαλον Sim. 519 fr. 41 (a) 3
πασσύριος Ad. 982
πάσχω Al. 1. 35, St. 261, An. 347. 15, Min. 836 (b) 8 (dub.), Pop. 853. 1, Ad. 932. 10
πατ[Co. 654 ii 25
παταγέω An. 362. 4 (v.l.), Min. 708. 3
pass. Ad. 1030. 2
πάταγος An. 356 (b) 2
πατέω Scol. 909. 4

INDEX VERBORUM

- πατήρ* Al. 81, St. 209 i 11, Ib. 282 (a) 22 (suppl.), Sim. 543. 24, Co. 654 ii 38 (suppl.) et 35 (ut vid.) et iii 13, Min. 762. 1, 791. 51 et 154, Scol. 884. 4, Ad. 938 (f), 1027 (b) *pl.* Co. 655. 1. 9, Pop. 856. 2, 873. 1, Scol. 907. 4
πάτρ [Sim. 519 fr. 73 (c) 4
πάτριος Min. 791. 104, Pop. 856. 6
πατρίς An. 419. 2, (An.) 505 (c), Min. 727. 7
πάτρως St. 228
παῦρος Sim. 520. 3
Πανσανίας Min. 727. 1
παύω med. Co. 654 iv 8, Ad. 1038 II 2
παφλάζω vid. An. 346 fr. 4. 8
Πάφος Al. 55
πε[Ad. 925 (f) 20
πεδά c. gen. Al. 5 fr. 2 i 10, Ib. 321. 3
c. acc. Al. 1. 58, 3. 8, 17. 5
= *πέδουσι* Ib. 282 (a) 46
vid. etiam Co. 689, Ad. 932. 6
πέδη Min. 791. 74
πέδιλον pl. Min. 844. 2
-πέδilos, -illos Ad. 919. 15
πεδιόν pl. Min. 791. 78, Ad. 985 (b) 15
vid. etiam Pop. 854
]πέδιος Min. 791. 40, *]πέδιο[* Ad. 918 (a) 2
πεδόθεν Ib. 286. 12
πέιθω Co. 654 iii 19, Min. 748
med. vel pass. Sim. 519 fr. 73 (b) 3, Min. 727. 6
Πειθώ Al. 64. 1, Ib. 288. 3, An. 384
πέϊρα Al. 125, Pop. 870. 2 (v.l.)
πείραρ pl. Ad. 1034
πειράω Al. 1. 17
Πεισιστρατος vid. Sim. 607
πέκω pass. Sim. 507. 1
πελα[Ad. 1035 col. ii 4
πέλαγος Scol. 917 (c) 9
πελάζω Sim. 519 fr. 96. 6 (coni.)
pass. intrans. Sim. 519 fr. 77. 6
πέλανος vid. Ad. 1035 col. ii 4 adnot.
Πελαγός Ad. 985 (b) 8
πελειάς pl. Min. 736
πέλεκυς An. 413. 2
pl. Co. 675 (e)
πελεκυφόρας Sim. 607
Πελίς Ad. 1025
vid. etiam St. 178 seqq.
πελίχνη pl. Al. 19. 3
πέλλα pl. Ad. 997. 8
Πελλήνη Ad. 985 (b) 12
Πέλοψ Min. 810. 2, Ad. 939. 12
vid. etiam Ib. 308
πέλω Ad. 936. 17
med. Sim. 523. 1, Min. 696. 1
πέμμα pl. St. 179 (a) 2, Min. 836 (e) 20
πέμπω Min. 698. 2, 791. 239, 800. 3, Ad. 1018 (b) 5
πέμφει pl. Ib. 312
πεντάρραβδος Min. 808. 3
πενταφύλακος νύξ vid. St. 268, Sim. 644
πέντε Al. 92 (c), An. 356 (a) 4, 409
πεντήκοντα An. 361. 3, Co. 654 iii 28, 655. 1. 15
πέπειρα An. 432. 1
πέπλος pl. Min. 836 (e) 6
πεπρωμένον vid. *πόρω*
περ Al. 1. 41 et 46, 17. 7, Ib. 314. 1, Min. 836 (b) 23, Scol. 894. 3, Ad. 947 (b), 1017. 2
περαγής Co. 654 iii 47
περαίνω med. vel pass. Min. 836 (e) 23
πέρας Ad. 1037. 12
pl. Al. 3 fr. 11. 2 (dub.)
vid. etiam Al. 144, Ad. 925 (e) 16
περάω St. 185. 2
πέργαμον Ib. 282 (a) 8
pl. St. 192. 3
πέρδιξ pl. Min. 836 (b) 36
πέρθω Co. 675 (c)
περί c. gen. (St.) 278. 2, Co. 666, Min. 842. 3
c. dat. Ib. 282 (a) 5, An. 388. 2, 397, 439, Min. 791. 167
c. acc. Al. 3. 1, Pop. 875, Ad. 939. 4, 1019. 5
adverbiascit Al. 53, Min. 791. 134
vid. etiam Sim. 519 fr. 77. 4
περιβάλλω Ad. 929 (g) 2 (in tmesi)
περίβολος Min. 791. 26
Περίηρς Al. 78
vid. etiam St. 227
περικλεής Ib. 282 (a) 2
περικτιόνες Sim. 506. 3
περιπίπτω An. 347. 8
περιπλέκω pass. Min. 791. 145
περίρρυτος Al. 55, Ad. 965. 4
περισσός Al. 50 (a)
περιστίχω Sim. 519 fr. 92. 2
περιφόρητος An. 372. 2
περίφρων (Co.) 692 fr. 6. 4
περιώνυμος Min. 737 (b) 1
περόνη pl. Ib. 316. 2
πέροχος Co. 654 iii 29 (suppl.)
Περραιβοί vid. Sim. 632

INDEX VERBORUM

- περσέπολις* St. 274, Min. 735 (a) et (b)
Περσεύς Sim. 543. 6
 vid. etiam St. 227, Sim. 543 passim,
 Min. 837
Περσεφόνη, *Φερ-* Scol. 885. 3
Πέρσης Persa Min. 791. 86
 vid. etiam Min. 791. 53
Πέρσης vid. Al. 5 fr. 49 i 2
Περσίς Min. 791. 167 et 186
πέρυσσι Sim. 602. 2
περ[] Sim. 519 fr. 84. 3
πέταλον pl. Al. 91, Ib. 317 (a) 1, Sim.
 506. 1
πέτομαι An. 346 fr. 11. 16, 363. 1
 vid. etiam Ad. 1023. 16
πέτρα Al. 79, St. 184. 3, An. 376. 2, Co.
 654 i 31, Ad. 1023 i 1
pl. Sim. 579. 2, Ad. 935. 13, 965. 5
 (coni.)
πετραῖος Sim. 519 fr. 148. 1 (ut vid.)
πεύκη Min. 791. 13
pl. Min. 791. 76
πέφεται vid. *φένω*
Πέφνος vid. Al. 23
πεφυ]λαγμένως Sim. 519 fr. 92. 7 (dub.)
πή(ι) Min. 791. 119
πηγή pl. St. 184. 2, Min. 770 (a), 836 (e) 9
πήγνυμι pass. Ib. 283
πηγός Al. 1. 48
πηδάω Ad. 936. 8
πηκτής An. 373. 3, 386
pl. Min. 810. 4
πηκτός Ad. 1037. 2
Πηλεύς vid. An. 497, Min. 765
πηλός Pop. 874
πήμα pl. Ad. 925 (d) 3
πημονή Co. 654 ii 32
Πηνειός Sim. 519 fr. 22. 4
Πηνελόπη St. 209 i 11
πηνέλοψ St. 262
pl. Ib. 317 (a) 3
πήρα vid. Min. 820
πήχυς Sim. 519 fr. 92. 6
πιέζω Al. 120
Πιερία Min. 791. 224 (ut vid.)
Πιερίς Min. 708. 6
pl. An. 346 fr. 11. 9
πίθος pl. Ad. 997. 5 et 9
πικρός comf. -ότερος Ad. 924. 14 (ut vid.)
πίμπλημι, -έω Ad. 969, 997. 5
pass. Ad. 997. 9
πίμπρημι Min. 791. 193
Πίνδαρος Co. 664 (a) 3
 vid. Sim. 602, Co. 688, 695*
πινύσκα Sim. 508. 2
πίνω St. 181. 2, Ib. 312, An. 352. 2, 389,
 427. 4, 450, Sim. 512 (bis), 519 fr.
 84. 10, Scol. 902. 1, Ad. 938 (a)
pass. Min. 836 (d) 1
πίος Min. 836 (b) 12
πίπτω Al. 85 (b), An. 347. 4, Min. 791. 10
 (nisi *ἀναπίπτω*) et 125, Ad. 1037.
 29
Πίσσα St. 263, Sim. 519 fr. 1. 6, 633
 vid. etiam Sim. 589
πιστός Min. 846. 1, Ad. 960. 2
πίσυνος Sim. 581. 1
Πιτάνη, Πιτανήτιδες vid. Al. 11
πίτνω Al. 14 (c)
Πιττάκειος Sim. 542. 11
Πιττακός Pop. 869
πίτυς Ad. 956
Πιτυώδης Al. 157
πίων Pop. 848. 7
πλάζω pass. Ad. 925 (e) 5, 939. 14
πλαθανίτης Min. 836 (e) 18
πλανάσμαι Min. 846. 1, Ad. 935. 5 et
 16
πλάνη pl. Ad. 962 (a)
πλάξ Ad. 939. 16
πλάσσω pass. Min. 708. 13
πλάστιγξ Ad. 1019. 6
Πλάτεια Co. 654 iv 42 (suppl.)
πλατύνω pass. Min. 836 (e) 19
Πλειάδες, Πελειάδες, Πηληιάδες Al. 1. 60,
 Sim. 555. 5, Ad. 976. 2
 vid. etiam Co. 654 iv 33, Min. 736
Πλεισθενίδης St. 209 ii 4, 219. 2, Ib. 282
 (a) 21
Πλε]στοδίκη Al. 5 fr. 1 (b) 5
πλεκτός An. 397
πλέκω An. 439, Scol. 917 (b) 4
πλευρά pl. An. 388. 3, Min. 791. 15
Πλευρώνιος vid. Ib. 304
πλέω Min. 727. 8, 791. 45
πλέως, -ος Al. 17. 3, (Al.) 162 fr. 2 (c) 5
 (dub.)
πληγή Min. 791. 8
πλήθριον Al. 86
πλήν Scol. 910
πληξιάλος Sim. 519 fr. 55. 6
πλήρης Min. 836 (b) 4 (dub.) et 9 et (c) 2
πληρώω Min. 836 (b) 2
πληστυ] Ad. 1037. 22
πλόμιος Min. 791. 78 et 113
-πλ[ό]καμος Al. 4 fr. 5. 5
πλόκος An. 346 fr. 7. 3 (suppl.)
πλοῦς, πλόος Scol. 891. 1

INDEX VERBORUM

- πλούσιος (Al.) 162 fr. 1 i 4, Ad. 938 (f)
 πλουτέω Scol. 890. 3
 πλουτοδοτήρ, -της:
 -δότης Pop. 879 (i) 2
 -δότεira Ad. 1021. 2
 πλούτος Sim. 522. 2, Min. 791. 195, 813.
 3, Scol. 909. 1
 Πλούτος Min. 731. 1, Scol. 885. 1
 Πλούτων Ad. 963
 vid. etiam Ad. 996
 πλωτός Ad. 939. 4, 1027 (f)
 πν[(Co.) 692 fr. 10. 1
 πνεύμα Min. 805 (c) 2, 806. 4
 -πνευστος Ad. 925 (d) 9 (-ατόπν.)
 πνέω Sim. 543. 3, Ad. 925 (d) 11
 πνικτός Min. 836 (b) 29
 πνοή, πνοι- Sim. 600, Min. 708. 10
 πο[Sim. 519 fr. 166, Min. 737 (b) ii 2
 Ποδαλείριος Ad. 934. 11
 ποδανιπτήρ St. 188
 Ποδάργα St. 178. 1
 ποδηγός Ad. 1023. 17 (ut vid.)
 ποδήνμεος vid. Sim. 519 fr. 118 schol.,
 519 fr. 131. 2 adnot.
 ποδώκης Al. 1. 3, Scol. 894. 3
 ποθεινός Sim. 584. 2, Min. 769. 2
 πόθεν Ad. 968
 πόθος Al. 3. 61, Min. 763, Ad. 1004
 pl. Min. 813. 4, 842. 13
 vid. etiam An. 444
 ποῖ Ad. 1027 (h)
 ποιέω An. 354. 2, Pop. 851 (a) 2, 853. 3,
 876 (c) 1 et 3
 med. Scol. 893. 4, 896. 4
 ποικίλλω med. vel pass. Ad. 964 (a)
 ποικιλόθριξ Ad. 1007. 1
 ποικιλόθρους Ad. 1007. 1 (v.l.)
 ποικιλόμουσος Min. 791. 221
 ποικιλόπτερος Min. 708. 5
 ποικίλος Al. 1. 66, 4 fr. 1. 7, 93. 1, Ib.
 316. 1, 317 (a) 2, Sim. 508. 6, Min. 708.
 10, Ad. 926 (a) 1
 ποικιλοσάμβalos An. 358. 3
 ποιμαίνω An. 348. 8
 ποιμήν Al. 16. 4
 pl. Al. 56. 4, Ad. 1024. 8
 ποῖος Sim. 519 fr. 4. 6, 584. 2
 πόκτος pl. Ad. 971
 πολ[Co. 654 iv 38
 πολεμ[Pop. 858. 11
 πολεμέω vid. Sim. 643
 πολεμηδóκος Min. 735 (a)
 πολεμίζω An. 351
 πολεμοκέλαδος Ad. 1027 (b)
 πόλεμος, πτόλεμος Ib. 282 (a) 7, Co. 676 (b)
 pl. St. 210. 1
 πόλεμόνδε Ad. 922 (a) 5
 vid. etiam Al. 4 fr. 4. 4
 πολίος St. 245 (corrupt.), An. 376. 2, 395.
 1, Ad. 935. 18, 965. 2
 πόλις Al. 22, An. 348. 6, 391, Sim. 526. 2,
 Co. 655. 1. 4, 675 (c), Min. 756, 791.
 109 (suppl.) et 234 et 238, Scol. 884.
 2, 885. 4, Ad. 934. 20, 1018 (b) 8,
 1027 (e)
 pl. Pop. 873. 4
 vid. etiam Ad. 1035 col. i 5
 πολίτης, -ιήτης:
 -ίτης (Co.) 694 fr. 7. 4, Scol. 884. 2
 -ιήτης An. 346 fr. 1. 12, 348. 8, Pop.
 856. 2
 πολλάκι, -κis:
 -κι Al. 56. 1, Min. 757. 3 (cod.)
 -κis An. 347. 13, Min. 757. 3 (coni.),
 846. 5, Ad. 922 (a) 7, 931. 5 (suppl.)
 Πολλαλέγων Al. 107
 πόλος Min. 800. 1, 803. 1
 πολτός Al. 96. 1
 πολύαινος Ad. 925 (e) 10
 πολύανδρος Min. 791. 181
 πολύβοτος Min. 791. 141
 πολύβοτρυς Sim. 564. 3
 πολύγομφος Ib. 282 (a) 18
 πολ[υδέγμων Ad. 925 (c) 10
 Πολυδεύκης, Πωλυ-:
 Πωλυ- Sim. 509. 1
 Πωλυ- Al. 1. 1, 2 iv 6
 vid. etiam Διόσκουροι et Al. 5 fr. 1
 (a) 1 seqq., 25
 Πολύδωρος Al. 5 fr. 2 i 18
 πολυήνωρ Ad. 937. 13
 πολύθριγκος Ad. 1037. 13
 Πολυκράτης Ib. 282 (a) 47
 vid. etiam An. 414, 483, 491, 493
 πολύκροτος An. 427. 2, Min. 791. 12
 πολυκάτιλος Sim. 586. 1
 πολύλιτος Sim. 577 (b) 2
 πολυμελής, πολυμυ- Al. 14 (a) 1
 Πολύμνηστος Al. 145
 Πολύμνια Ad. 942
 πολύμοχθος Min. 842. 1
 πολυνεικής Ad. 1014
 Πολυνείκης (Co.) 692 fr. 6. 1 et fr. 20
 ii (suppl.) et fr. 22. 3
 Πολυζένη vid. Ib. 307
 πολύολβος vel -όλβιος Ad. 926 (d) 3
 πολυπάταξ Min. 708. 2
 πολυπήμων Al. 5 fr. 2 i 9

INDEX VERBORUM

πολυπλανής vel *-πλάνητος* Ad. 925 (d) 1
πολύς, πολλός Al. 3 fr. 23. 4, 4 fr. 3. 6, 7.
 13, 15, St. 187. 1 et 2, An. 346 fr. 1.
 11, fr. 4. 3, 365. 1, 388. 7 (bis) et 8,
 395. 5, 440, Sim. 519 fr. 77. 5
 (suppl.), 519 fr. 79. 8 (suppl.), 519
 fr. 92. 8 (schol.), Min. 836 (b) 36 et
 (e) 2, 842. 11, Pop. 879 (2) 2, Scol.
 913. 1
adv. πολλά Co. 655. 1. 12 et 14, πολλῶι
 Pop. 870. 3
 vid. etiam Ad. 918 (a) 3, 920 (a) 3 et 5
πλεων, -ειων Co. 654 i 23, Ad. 938
 (f), 1019. 4
πλείστος Pop. 849
πολυσπερής Co. 654 iii 24
πολυστέφανος Ad. 964 (a)
πολύστονος Min. 791. 170
πολύνυμος Ib. 282 (a) 6, An. 446, Min.
 791. 232
πολύφανος Al. 56. 2
Πολύφημος vid. *Κύκλωψ*
πολύφορβος Sim. 511 fr. 4. 2
πολύχορδος Ad. 947 (b)
πολυώνυμος Ad. 1035 col. ii 7
πόμα vid. *πῶμα*
πονηρός An. 388. 5, Min. 729. 3
πόνος Sim. 519 fr. 35 (b) 6, 520. 3 (bis),
 543. 7, Ad. 932. 7
pl. Al. 1. 88, An. 411 (a) 2, Min. 813. 6,
 842. 5
πόντιος An. 427. 1, Ad. 925 (d) 5, 939. 2,
 1000
πόντος Ib. 282 (a) 28, An. 347. 17, Sim.
 543. 22, Co. 654 iii 14, Min. 791. 31
 et 94 et 112, Scol. 891. 3, Ad. 935. 23,
 939. 14, 998. 2
 vid. etiam (Al.) 164
πορεύω Ad. 939. 13
pass. Ad. 1027 (h)
πορθμεύω Min. 770 (b)
πορθμής pl. Min. 836 (e) 2
Πόρκος Al. 1. 19
πόρη Scol. 905. 1
πόρος Ad. 939. 17, 1019. 7
 vid. etiam Sim. 519 fr. 73 (b) 2
Πόρος Al. 1. 14 schol. (p. 6); vid. etiam
 5 fr. 2 ii 3 seqq.
πόρρω Pop. 864
πορφύρα Al. 1. 64
 vid. etiam Sim. 576
πορφύρεος Al. 89. 5, An. 347. 18, 357. 3,
 358. 1, Sim. 543. 16, 571, 585. 1,
 (Co.) 693 fr. 1. 13 (suppl.)

πορφυρίς Ib. 317 (b)
πόρω, πεπωμένον Sim. 519 fr. 79. 5
 vid. etiam Co. 654 (b) 4. 4
Ποσειδῶν, Ποτιδᾶν Sim. 519 fr. 77. 6,
 Co. 654 ii 38 (suppl.) et 15 et iii 37,
 658, Ad. 929 (c) 2, 939. 2
 vid. etiam Al. 25, St. 235, Sim. 576
Ποσιδηίαν An. 362. 1
πόσις potus An. 356 (b) 3, Min. 836 (e) 23
πόσις vit Al. 81
ποταίνιος Sim. 519 fr. 92. 3
ποταμός St. 184. 2, Ib. 286. 3, An. 381
 (b), 385
pl. Sim. 581. 2
ποτανός Min. 736
ποτάομαι Al. 1. 16, 26. 3
ποταυδάω St. 264
ποτέ, ποκά:
ποτέ St. 223. 2, 245 (corrupt. ut vid.),
 Ib. 311 (a) (dub.), An. 426, Sim.
 521. 1, 523. 1, 542. 21, Min. 791. 108,
 Pop. 870. 1 (codd.), Scol. 886. 1,
 911, Ad. 926 (d) 2 et (e) 2, 961
ποκά Al. 17. 1, 80. 1, 104, Co. 654 iii 9
 et 22 et iv 51 (ut vid.), (Co.) 693
 fr. 1. 7 (ut vid.), 694 fr. 11. 4, Pop.
 870. 1 (coni.)
πότερον: πότερα . . . ἢ Pop. 848. 12
ποτήριον Ad. 952
ποτής Min. 836 (b) 39
ποτί vid. *πρός*
ποτιγλέπω Al. 1. 75
ποτιδέρομαι Al. 3. 62
ποτιρριπτέω St. 187. 1
πότμος Sim. 531. 2, Min. 842. 4, Ad. 925
 (b) 4
πότνια Sim. 519 fr. 55. 7, Pop. 862
ποῦ Pop. 852. 1 (ter)
που, κου An. 348. 4, Scol. 894. 1 (dub.),
 Ad. 985 (b) 4 (suppl.)
πουλύπους, παλύν: παλύν- Sim. 514
πούς Min. 708. 14, Pop. 866 (ter), 871. 5,
 Scol. 917 (c) 6, Ad. 1027 (a), *πός*
 Ad. 977
pl. Al. 3. 10 et 70, St. 185. 6, Sim. 542.
 2, Min. 791. 44 et 91 et 200, 836 (b)
 31, Ad. 925 (e) 15 (dub.), 929 (e) 4,
 939. 6, 944
 vid. etiam (Al.) 162 fr. 2 (a) 10, St.
 222 i 3, Ib. 282 (a) 33, Sim. fr. 519
 fr. 131. 2, Pop. 864, Ad. 932. 4
πρ. [Sim. 519 fr. 138. 2; *πρα*] (Co.) 692
 fr. 7. 5
πράγμα Min. 791. 150

INDEX VERBORUM

- πραπίδες* Min. 763
πράσσω Sim. 542. 17
πραύ[Ad. 1037. 5
πραῦγελως Min. 769. 3
πραῦς Min. 836 (c) 3
πρέπω: *πρέπει* Al. 98. 2, Min. 712 (b) 1, 836 (e) 22
πρέσβιστος Min. 813. 1
πρέσβυς, *πρέσγυς* Al. 5 fr. 2 ii 20, Ad. 953. 4
superl. -ύτατος Ad. 985 (b) 14
πρηγής Min. 791. 18 (suppl.)
Πρίαμος Ib. 282 (a) 1 et 13, 303 (a) 2, Sim. 519 fr. 5 (a) 4 (fort.)
vid. etiam Al. 71, St. *Hel.*, *Orest.*, al.
πρίν Sim. 519 fr. 77^a 4, (Co.) 693 fr. 2. 5, Pop. 853. 2, Ad. 920 (a) 4
adv. An. 388. 1, Min. 760. 2
πρίνος Sim. 550 (a) 2
πρό Sim. 531. 3, Min. 738 (1) 1, Ad. 1000
προ[(Co.) 694 fr. 10. 2, Ad. 1037. 21
προβάλλω Co. 654 iii 50
med. Pop. 856. 3
πρόβατον pl. Ad. 997. 1
vid. etiam Sim. 562
προβέβουλα Min. 746. 3
πρόβλημα Scol. 909. 2 et 7
προδέχομαι pass. Ib. 318 (b) (dub.)
προδίδωμι Pop. 853. 1, Scol. 908. 1
προδότης Min. 727. 5
πρόδρομος Min. 745. 3
προδωσέταιρος Scol. 907. 1
προκαλέω med. An. 358. 4
Προκάνω St. 222 i 4
προκυκλέω Pop. 848. 6
πρόμαχος Ib. 298. 1
Προμηθεία Al. 64. 2
Προμηθεύς *vid.* Ib. 342, Min. 765
προοίμιον *vid.* St. 241
προπίνω An. 356 (a) 3, 407. 1, Scol. 917 (b) 2
πρόπολος Min. 744. 3
vid. etiam Ad. 949 adnot.
πρός, *ποτί c. gen.* *πρός* Al. 70 (a), Ib. 310. 2
c. dat. *πρός* An. 346 fr. 1. 2, *ποτί* Ib. 287. 6
c. acc. *πρός* An. 358. 8, 378. 1, 396. 2, Min. 791. 123, 836 (b) 3 et 5, Ad. 924. 13, 946. 2, 987 (a), 988. 2 (bis), *ποτί* Al. 85 (b), St. 185. 3 et 4, 187. 1, 209 i 2, Co. 664 (a) 3, 666, Min. 732. 2, Pop. 857
vid. etiam Sim. 519 fr. 37. 3
προσαυδάω St. 264
προσβλέπω *vid.* *ποτυγλέπω*
προσεληναίος Ad. 985 (b) 8
προσηγής An. 371. 2
πρόσθε(ν), *πρόσθα* Al. 49, Ib. 321. 3, Min. 836 (e) 1, Ad. 926 (e) 1
προσπέτομαι Min. 805 (b) 2, Ad. 1036. 1
πρόσωπον Al. 1. 55, An. 380, Sim. 543. 17, Min. 747. 2, 791. 166 (*pl. coni.*), 843. 3, Ad. 1010. 2
πρότερος Sim. 551 (dub.)
adv. -ον Sim. 523. 1
vid. etiam (Co.) 691. 9
προτίθημι Ad. 1037. 9
προτομή pl. Min. 836 (d) 2
προφαίνω pass. St. 209 i 6 (suppl.)
προφανής Co. 675 (c)
πρόφασις *vid.* Ib. 344
προφερής superl. Ib. 282 (a) 32, Ad. 1019. 8
προφεύγω Ad. 925 (e) 12
προφήτης Co. 654 iii 29
πρόφρων Min. 813. 2
προχέω Min. 759. 2, Ad. 925 (c) 3 et 8
πρόχοος Min. 836 (a) 2
πρύτανις St. 235, Min. 744. 5, Ad. 954 (a)
Πρύτανις *vid.* Sim. 628
πρω[Ad. 922 (a) 18
πρών pl. Al. 89. 2
]πρώτερικα[(Co.) 694 fr. 1 (b) 5
πρωτεύς Min. 791. 236
Πρωτεύς *vid.* St. 193. 16
πρωτόγονος Ad. 985 (b) 16
πρωτοπαγής Scol. 917 (c) 4
πρώτος St. 242, An. 419. 1, Co. 654 iii 32, Min. 791. 221, 806. 2, 810. 1, Pop. 880, Scol. 899. 1, Ad. 946. 3, 985 (b) 3 et 6
adv. *πρώτα* Min. 755. 4, 836 (b) 7
πτερόεις Al. 11 (suppl.)
πτερόν pl. Ad. 1007. 1
πτεροφόρος Ad. 1033. 2
πτέρυξ Min. 745. 3, Ad. 1019. 5
pl. An. 378. 1, 379 (b), Scol. 917 (c) 7, Ad. 929 (g) 5
πτήσσω Scol. 909. 8
πίλον *vid.* *ψίλον*
πτοέω pass. An. 346 fr. 1. 12, 408. 3
Πτοίος (Co.) 694 fr. 1 (b) 3 (suppl.)
πτυχή pl. Sim. 519 fr. 1. 6 (suppl.) et fr. 37. 4 (suppl.) et fr. 55. 1 (suppl.), Min. 791. 106
vid. etiam Sim. 519 fr. 95. 2
πυνάεος, -ιος Al. 96. 1

INDEX VERBORUM

- πυγμαχία* *pl.* Min. 708. 8
πυελός Scol. 905. 2
Πυθαεύς *vid.* Min. 719
Πύθιος Min. 791. 237, Ad. 991
vid. *etiam* Sim. 573
πυθμήν (Al.) 162 fr. 1 col. ii (b) 7
vid. *etiam* An. 462
Πυθόμανδρος An. 400. 1
Πυθώ Sim. 511 fr. 1 (a) 7, Ad. 922 (a) 7
(dub.)
vid. *etiam* Sim. 519 fr. 35
Πυθών *vid.* Sim. 573
πυκινός Ib. 312, Ad. 919. 8
adv. -ώς An. 346 fr. 1. 5
πυκταλίζω An. 346 fr. 4. 1, 396. 2
πυκτεύω Co. 666. 2
πυλεών Al. 3. 65, 60. 2
πύλη *pl.* Sim. 612
πυλημάχος St. 242
πῦρ Al. 121, An. 425. 2, Sim. 587, (Co.)
690. 6, Min. 791. 21 et 27 et 183, 836
(b) 14, Ad. 966, 1024. 6
vid. *etiam* Al. 3 fr. 23. 3, Ad. 937. 1
πυρρρομολευκερεβινθο- Min. 836 (e) 13
πυριηγής Ad. 1037. 24
πυρίκτιτος *vid.* Min. 798
† *πυριων* Min. 836 (b) 18
πύρρον *pl.* Pop. 848. 10 (coni.)
πυροφόρος St. 222 ii 7, Sim. 591
πυρώω *pass.* Ad. 989
πυρσός Ad. 1024. 6
πω, κω An. 384, Scol. 894. 1, 911
vid. *etiam* *οὔπω*
πώγων An. 388. 9
πῶλος An. 417. 1
pl. Al. 2 iv 5, (Al.) 172, An. 456
πῶμα Min. 836 (d) 2 (*πόμα* *cod.*)
] *πῶρω* Al. 1. 10
πῶς (Co.) 693 fr. 1. 7 (*ut vid.*)
κῶς Min. 791. 150
πως Al. 3. 79
πωτάομαι Sim. 567. 2
πῶν Min. 836 (e) 8

ρα *vid.* *ἄρα*
ρά(ι) Al. 104
ρα[Sim. 519 fr. 157. 3 (*fort.*)
**Ραδάμανθος* Ad. 969
vid. *etiam* Ib. 309
**Ραδίνη* *vid.* (St.) 278
ραδυνός Al. 91, St. 243, An. 407. 2, 456
vid. *etiam* Ib. 336
ρά(ι)διος *adv.* -ως Pop. 848. 16
ραιβός Min. 776

ραίνω Ad. 936. 15
ραπίζω *pass.* An. 457
**Ραρία* Ad. 985 (b) 9
**Ρέα, *Ρεία* Co. 654 i 16
ρέγμα *pl.* Ib. 316. 1
ρέγος An. 447
ρέζω St. 223. 2
ρεῖα Sim. 525
ρεῖθρον, ρέε- *pl.* Sim. 519 fr. 32. 2, Pop.
858. 16
ρήμα *pl.* Sim. 543. 19
vid. *etiam* Ad. 1020. 1 *adnot.*
ρήξι[...] Jos Min. 791. 9
(-)ρῆ[Sim. 519 fr. 6 (a) 8
ρίμμα *pl.* Ad. 939. 6
**Ρίπαι* Al. 90
ρίπη *pl.* Ad. 998. 2
ρίπτω An. 381 (b), (An.) 501. 8, Min. 758.
2, 791. 165, Ad. 939. 19, 1037. 14
ρόδεος Ib. 288. 4
ρόδινος St. 187. 3, An. 434. 2
ρόδοκολπος Ad. 1018 (b) 5
ρόδον Min. 844. 1 (*dub.*)
pl. Ib. 315. 2, Sim. 506. 2, Pop. 852
(bis)
**Ρόδος* *vid.* An. 491
ροή *pl.* Al. 1. 100, Ib. 286. 2
vid. *etiam* Al. 10 (a) 7 *adnot.*
ρόθιον *pl.* (Co.) 692 fr. 3. 5 (*dub.*, *]* *ροθ-*)
ρόθος Min. 791 col. i (*ut vid.*)
ρόμβος (An.) 501. 12
ρύγχος St. 221
pl. Min. 836 (b) 31
ρύθμός, ρυσμός Pop. 851 (b) 2
pl. An. 416. 2, Min. 791. 230, Ad. 967
ρύομαι Min. 791. 107
ρύττειρα (Al.) 170

σαλαίζω An. 484
Σαλαμῆς *vid.* Sim. 536
σάλπγις Al. 4 fr. 5. 8
Σάμβας Al. 109
Σάμιος (St.) 278. 2
Σάμος *vid.* An. 353
σάνδαλον, σάμβ- *pl.* Min. 696. 2
σάνδυς (Al.) 175
Σαπφώ Ad. 979
Σάρδεις Al. 13 (d) 4 (*suppl.*), 16. 5, Min.
791. 117 et 158
vid. *etiam* Min. 772
Σαρπηδόσιος, -ια (*νήσος*) St. 183, (*πέτρα*)
Sim. 534
σατίνη *pl.* An. 388. 10
σαῦλος An. 411 (b), 458

INDEX VERBORUM

- σάφα* Min. 836 (b) 19
σαφής Co. 654 ii 45
σέβας Min. 842. 20
σέβω med. Min. 789
σειραφόρος Al. 1. 92
σειρήν Ad. 936. 6
Σειρήν Al. 30, Sim. 607
Σειρηνίς pl. Al. 1. 96
σείριος Al. 1. 62, Ib. 314. 2, Min. 791. 179
σείω An. 422
σελήνη, -αη Al. 5 fr. 2 ii 26, 57. 2, Sim. 581. 3, (Co.) 690. 9, Min. 747. 2, 803. 2, Ad. 976. 1
σέλιον pl. An. 410. 1, Pop. 852 (bis) vid. etiam An. 462
Σεμέλη vid. St. 236, Min. 792
Σεμελήιος Pop. 879 (1) 2
σεμνός Sim. 604, Co. 654 iii 30, Min. 769. 2, 805 (c) 1, Ad. 919. 11, 937. 7
σεύω med. vel pass. Min. 708. 4, Ad. 997. 5
σηκός Sim. 531. 6
σήμα pl. Sim. 519 fr. 41 (a) 5 (suppl.)
σημαίνω Sim. 511 fr. 1 (a) 7, Scol. 917 (b) 3
σημάντωρ Sim. 519 fr. 62. 3
σηπιοπουλποδείον pl. Min. 836 (b) 12
σησαμίς pl. St. 179 (a) 1
σήσαμον Al. 19. 3
σησαμόπλαστος Min. 836 (e) 19
σησαμοτυροπαγής Min. 836 (e) 19
σησαμόφωκτος Min. 836 (e) 17
σθένος Ad. 975 (b)
σιγαλόεις (Al.) 162 fr. 1 col. ii (b) 11 (suppl.)
σιγάω Ad. 1037. 27
σιγή Sim. 582
σιδήρεος Sim. 509. 3, Min. 791. 20
σιδηροί Ad. 922 (a) 3
σιδηρόκωπος Min. 791. 143
σιδηροπέρεσης Ad. 928
σίδηρος Al. 41, An. 347. 7, Min. 791. 131
Σικελός An. 415, Min. 732. 1, Ad. 939. 14
σίκυος Min. 747. 3
Σικυνών Sim. 519 fr. 115 (veri sim.) vid. etiam Ib. 308, 322
Σίλλαξ vid. Sim. 634
σιλφιώω pass. Min. 836 (b) 31
Σίμαλος An. 386
σιμός Ad. 939. 7
σινάμωρος An. 351
σινδονυφής Min. 836 (b) 43
Σίντιες An. 504
Σινώπη Co. 654 ii 39 (suppl.)
σίτον Pop. 874
 vid. etiam Scol. 917 (a) 2 (adnot.)
σκαιός Al. 16. 2
Σκάμανδρος Ad. 938 (e)
σκεδάωνυμ Al. 3. 7
σκηνή pl. Min. 791. 193
σκηπτός Min. 791. 17 (suppl.)
σκηπτοῦχος Ad. 960. 1
σκιადίσκη An. 388. 11
Σκίαθος Sim. 635
Σκιάποδες vid. Al. 148
σκιερός Ib. 286. 5
σκιόεις (Co.) 694 fr. 1 (b) 6
σκιρτάω An. 417. 5
σκληρός Sim. 590
σκολιός Scol. 892. 4
Σκόπας vid. Sim. 510, 529, 542
Σκοπελίνος Co. 695^a
σκόπελος Al. 124
σκοπέω Min. 791 col. i
σκοπία Ad. 922 (a) 12
σκοπός Scol. 917 (b) 6
σκορπίος Min. 750, Scol. 903. 1
σκότεος Ad. 925 (b) 3
σκότος Al. 5 fr. 2 ii 21, Ad. 1019. 8
Σκυθιάδης vid. Min. 743
Σκυθικός An. 356 (b) 3, Ad. 930. 6
σκυλακοκτόνος Ad. 1029. 2
σκύλαξ pl. Ad. 939. 8
σκυλίζω (Co.) 692 fr. 5. 3
Σκύλλα Min. 794
 vid. etiam St. 220, Min. 793 seq.
σκύμνος vid. Min. 703
σκύτινος An. 388. 8
σκύφιον St. 181. 1
σκύφος, σκύπφος Al. 56. 3, An. 433. 1, Sim. 631
σμεραγδοχαίτης Min. 791. 31
Σμέρδης, -ίης An. 366. 2
 vid. etiam An. 346 fr. 14 marg., 402, 414, 503
σμήμα pl. Min. 836 (b) 41
σμηκρός vid. μικρ.
σοί Ib. 282 (b) fr. 4 ii 1
σόλοικος An. 423
σός An. 432. 2, Sim. 519 fr. 1. 3, Min. 800. 4, 842. 3 et 12 et 13 et 15, Scol. 917 (c) 2, Ad. 1019. 5
Σοῦσα Min. 791. 158
σοφία Sim. 604, Scol. 917 (c) 4, Ad. 1019. 2
σοφίζω med. vel pass. Ib. 282 (a) 23
σοφός Al. 2 iv 6, 16. 2, An. 417. 2, Sim. 542. 12, (Co.) 692 fr. 8. 4, Min. 805 (a) 1 (bis) et (b) 3

INDEX VERBORUM

- σπάνιος* *superl.* Ad. 988. 1
Σπάρτη Sim. 531. 8, Min. 791. 207, Pop. 856. 1 et 6, 857, 858. 17, 867. 2
 vid. etiam Sim. 616, Min. 713 (iii)
σπείρω Ad. 1026
σπένδω Ad. 941. 1
σπέρμα *pl.* Min. 757. 6
σπενδω Ad. 1024. 3
σπλάγχνον Min. 836 (b) 27
σπονδα[Ad. 1035 col. i 8
στα[Sim. 519 fr. 164. 2 (ut vid.)
σταγών Min. 780. 2
σταδιεύς vid. Ad. 921 (b) ii 18
σταδιοδρόμος vid. Sim. 519 fr. 85. 4
στάδιον Sim. 519 fr. 92. 3 et fr. 96. 3 (suppl.) et fr. 99. 2 (suppl.)
Σταθμίτης vid. Al. 92 (d)
σταιτινοκογχομαγής Min. 836 (e) 15
σταλαγμ- Min. 791. 33
στάσις *pl.* Scol. 884. 3
στάχys Ad. 929 (d) 3
στέαρ Pop. 847
Στεγανόποδες vid. Al. 148
στεγανός Min. 836 (b) 18
στέγη An. 425. 2, Min. 791. 114, 798 *pl.* Ad. 1024. 6
στέγος vid. Al. 2 iv 5
σείβω Ad. 932. 4
σενάζω vid. Sim. 608 fr. 1. 7 et 16
στέργω Co. 654 iv 29
στερεοπαγής Min. 791. 25
 [] *στερής* Min. 791. 95
στερνοκτύπος Min. 791. 102
στέρνον Al. 90
pl. Min. 791. 167
στεροπή Ib. 286. 8
στερφωτήρ vid. Ib. 337
στέφαν[Sim. 519 fr. 18. 3
στέφανηφόρος (Al.) 172, Scol. 885. 2, Ad. 1018 (b) 7
στέφανιακος *pl.* An. 410. 1
στέφανος An. 391, Min. 836 (a) 3, Ad. 956
pl. St. 187. 3, An. 396. 2, 434. 1, Sim. 506. 2, 519 fr. 77. 3 et fr. 80. 5, Co. 654 i 26, Min. 836 (b) 43
στέφανός An. 352. 2
στέφω Ad. 1035 col. ii 3
pass. Min. 755. 5
στήθος Scol. 889. 2
pl. An. 363. 3, 397, Min. 748
στήλη Sim. 581. 4
στήριγμα Ad. 925 (c) 7
στησίχορος Ad. 938 (c)
- Στησίχορος* Sim. 564. 4
στιγμή vid. Sim. 648
στίζω Sim. 600
στίλβω Min. 836 (b) 3
 vid. etiam An. 444
στο[Min. 791. 4
στοίχος vid. Min. 791 col. i (dub.)
στολ[Ad. 922 (a) 19
στολή Min. 791. 167
στολοκρός An. 347. 3
στόμα Ib. 311 (a), Sim. 541. 2, 585. 1, Min. 791. 65 et 85 et 91 et 148
pl. Ad. 1008. 2, 1037. 17
στόμιον Min. 836 (e) 10
στοναχή (Co.) 694 fr. 6. 4 (ut vid.)
pl. St. 232. 3
στονόεις Min. 791. 185
στρ[Co. 654 iv 9
στρατηγός Ib. 320, Pop. 867. 2
στρατηλάτης Min. 708. 9
στρατός Al. 3. 73, 12. 6 (fort.), Sim. 519 fr. 62. 2 (suppl.), Min. 791. 35 et 87 et 175, Ad. 962 (b)
 vid. etiam Ib. 337
Στράττις An. 387
στρέπταιγλος Min. 830
στρεύομαι Min. 791. 82
στρέφω An. 417. 4
 vid. etiam (Co.) 694 fr. 7. 3
στρίξ Pop. 859 (coni.)
στρώννυμι Ad. 925 (b) 6 (fort. *κατα*-)
στυγέω Sim. 587
στυφελός vid. Sim. 511 fr. 6
σύ, τύ:
σύ St. 210. 1, Ib. 282 (a) 47, An. 347. 3, 357. 6, 360. 2, 367. 1, 374. 2, Sim. 543. 8, 559. 1, Min. 800. 1, 801, 813. 2, 836 (c) 1, Pop. 848. 6, Scol. 884. 4, 913. 2, Ad. 936. 17, 1027 (a) et (d)
σοῦ Pop. 876 (c) 3, Ad. 984, *σεῦ* Min. 813. 1, 842. 9, *σέο* Sim. 543. 24, *σεῖο* Min. 813. 8, *σέθεν* Min. 737 (b) 2 (coni.), 813. 10, Ad. 1019. 4
σοί Min. 698. 2, 708. 14, 730 (bis), 791. 150 et 157, 844. 1, Pop. 851 (b) 1, 880, Ad. 925 (e) 4 et 7, 955. 1, 1027 (g)
σέ Al. 70 (c), St. 209 i 10 et 11, 242, Ib. 288. 2, An. 346 fr. 1. 4, 348. 1, 357. 6, 360. 2, 364. 1, 416. 3, 417. 4, 419. 1, Sim. 519 fr. 35 (b) 8 et fr. 120 (b) 4, 551, Min. 731. 1 et 3, 755. 1, 791. 75, 794, 845. 2, Pop.

INDEX VERBORUM

(σύ, τύ)

853. 3 (suppl.), 880, Scol. 885. 3,
894. 2, 898. 1, 903. 2, Ad. 924. 16
(ut vid.), 935. 17, 939. 4, 957, 1037.
6 et 32
nom. τύ Al. 10 (b) 8, (Al.) 169, Co. 654
iii 44, 658 (bis), 661, 695 (a), Min.
727. 1 (bis) et 2, 858. 7 (dub.), Ad.
1019. 2 et 7
gen. τέο Al. 48, τεὺς Co. 677, τεοὺς Co.
654 iv 6 et 25 (ut vid.), 666
dat. τιν Al. 5 fr. 29. 5 (vid. adnot.
p. 25), 60. 1, Min. 836 (b) 19 et 23
τοι Al. 1. 56, 17. 1, 45, Sim. 543. 18,
Ad. 979
τείν Co. 654 ii 30 et iv 20 ut vid.
acc. τε Al. 70 (a)
τεί Al. 70 (b)
τυ (Al.) 168
τιν Co. 663. 1
σύ [Al. 3. 97
συγγινώσκω Sim. 543. 27
συγκαθείρω Min. 824
συγκαλύπτω Min. 836 (e) 7
συγκατάφυρτος Min. 836 (e) 18
συγκρούς *med. vel pass.* Min. 791. 93
Συλοσών (An.) 505 (b)
συμβάλλω *med.* Min. 833
σύμβουλος An. 357. 10
σύμβωμος Ad. 1027 (g)
σύμμετρος Min. 791. 199
συμπαίζω An. 357. 4, 358. 4
σύμμηκτος Min. 836 (b) 37
συμπίνω Scol. 902. 1 (in tmesi)
συμπόσιον *pl.* Ad. 1009. 2
συμπότης Ad. 1002
συμφορά Sim. 542. 16, Min. 791. 187
pl. Sim. 512
σύν *ante voc.* Ib. 287. 7, 298. 2, Sim. 511
fr. 1 (b) 7, 519 fr. 55. 4, 567. 5, (Co.)
692 fr. 29. 3, Min. 791. 2 et 238, 805
(c) 3, Ad. 922 (a) 10 (dub.), 934. 14
et 23, 937. 15
ante cons. An. 427. 3, Pop. 871. 3,
873. 3, Scol. 902. 1 et 2 (bis), Ad.
925 (e) 5, 1037. 11 et 21
adverbiascit Min. 836 (b) 4
συν[Co. 654 ii 22 et iv 19
συναειδω Ad. 935. 3
συναικλία *pl.* Al. 95 (a)
συν[δ]ρομ[Min. 791 col.i
σύνεμι Min. 813. 2
συνεράω Scol. 902. 1
συνεργός Min. 789

συνέριθος *superl.* Min. 805 (c) 1
συνέστιος Sim. 545. 2 (coni.)
συνευδ[Sim. 519 fr. 4. 7
συνεφέπομαι Scol. 917 (c) 2
συνηβάω An. 378. 2, 402 (a), Scol. 902. 1
συνθ[St. 209 ii 6
συνήμι An. 475
συνκ[Al. 4 fr. 2. 6
συνόδων Min. 836 (b) 14
συνοπηδός Min. 810. 2
συνορμάδες (πέτραι) Sim. 546
συντ[Co. 654 iv 35
συντιθῆμι Ad. 925 (e) 21
med. Al. 39. 3
σύντανος Min. 712 (a) 1, 791. 169
συντυχία *pl.* Min. 846. 2, Ad. 1018 (b) 9
συνωρίζω Ad. 1023. 11-12
Συοθήραι vid. St. 221
σύριγμα *pl.* Min. 737 (b) 4
σύριγξ Ad. 936. 5
pl. An. 363. 2
συρίζω Ad. 1038 II 7
Σύριος Min. 757. 6
σύρτις Min. 791. 88
σύρω Ad. 935. 7 (dub.)
συστεφανηφορέω Scol. 902. 1
σφ[Ad. 920 (a) 2
σφάζω (Co.) 690. 3
σφαίρα An. 358. 1
σφάλλω *pass.* Sim. 519 fr. 119. 2 (suppl.)
σφείς Ad. 1005. 2, 1022
σφεός Al. 83, 85 (b)
σφέτερος Al. 85 (a), Ib. 318 (a), Ad. 1037.
7
σφηκώ *pass.* An. 388. 1
σφός Al. 88
σφραγίς Min. 791. 148
σφυ[Al. 9. 3
σφυδός *pass.* Pop. 851 (a) 3
σφώ *vel σφῶι* Scol. 896. 1
σφω[Ad. 920 (a) 6
σχεδόν (Al.) 162 fr. 1 ii (b) 8, St. 184. 1
σχελής *pl.* Min. 836 (b) 30
σχέτλιος Sim. 575. 1
σω[Al. 3 fr. 26. 4
σώ(ι)ζω Ad. 937. 12
σῶμα Min. 746. 1, 758. 3, 791. 71 et 96 et
109 et 176 et 185, Scol. 917 (b) 4 (dub.),
Ad. 925 (e) 19 (suppl.), 929 (e) 5,
1037. 18
σωτήρ Pop. 858. 17
pl. Ad. 1027 (c)
σωφρονέω Scol. 902. 2
σώφρων Scol. 902. 2

INDEX VERBORUM

- τα*[Sim. 511 fr. 3. 5, 519 fr. 10. 5 et fr. 140. 1
Ταινάριος Ad. 939. 13
τακερός Ib. 287. 2, An. 459
comp. Al. 3. 61
 vid. etiam An. 346 fr. 7. 5
τάλαντον *pl.* Min. 727. 8, 730
 vid. etiam An. 355
ταλαπείριος Ib. 282 (a) 8
ταλασίφρων Al. 80. 1
Τάλως *vid.* Ib. 309, Sim. 568
ταμία Al. 83
ταμίας Pop. 863. 2, 865. 2
ταμείον Ad. 960. 2
Ταμύναι Sim. 530
Τάναγρα Co. 654 ii 33 seqq. adnot. (p. 332)
 vid. etiam Min. 716
Ταναγρίδες Co. 655. 1. 3
ταναός Al. 3. 70
τανίσφυρος Ib. 282 (a) 11
τανταλίω An. 443
Τάνταλος *vid.* Al. 79, An. 355
τανύπεπλος St. 222 i 7
τανύπτερος Ib. 317 (b), Min. 791. 29
τανυπτέρυγος Al. 89. 6, Sim. 521. 3
τανυσίπτερος (Al.) 162 fr. 2 (a) 13, Ib. 317 (a) 4
Ταργήλιος An. 364. 2
Τάρταρος St. 254, An. 395. 8, Min. 731. 2
Ταρτησός St. 184. 2, An. 361. 4
τάσσω Co. 654 i 20
ταῦρος Pop. 871. 6 (bis)
 vid. etiam Sim. 562, Ad. 931 (ii)
ταυροτενής Ad. 1037. 25
ταυρωπός Min. 744. 2
τάφος admiratio Ib. 283
τάφος sepulcrum Sim. 531. 3, Ad. 925 (c) 7, 990
τάχα Al. 17. 3, Co. 654 i 24, Min. 760. 3 (bis)
 τάχι[στα] (Co.) 691. 9 (dub.)
τάχος adv. Min. 808. 4, Scol. 917 (c) 7
ταχύπορος Min. 791. 163
ταχύπους Ad. 1033. 1
τε *passim*; *vid.* etiam *ὅς τε, οἷά τε, ἐπεὶ τε, ἄτε, δέ τε*
τε[Co. 654 ii 41
τεα[Sim. 519 fr. 4. 5
τέγγω Scol. 917 (c) 5
τέγος Al. 2 (iii)
τείνω Min. 791. 220
 pass. Sim. 543. 12, Min. 799
τέριω Al. 1. 77, Min. 805 (a) 5, Ad. 929 (e) 4
 pass. An. 347. 9
τέκμων Al. 5 fr. 2 ii 3 seqq.
τέκνον Sim. 543. 7 (v.l.), Scol. 886. 1, Ad. 925 (a) 5 (bis), 929 (f) 4
 pl. St. 178. 1, 222 ii 3, Ib. 285. 2, Scol. 917 (c) 2, Ad. 925 (c) 8, 930. 5, 994, 1037. 11
 vid. etiam Co. 654 iv 10
τεκνώω Min. 791. 222, Ad. 985 (b) 11
τέκος Sim. 509. 3, 543. 7, 553. 2, Ad. 926 (d) 1
 pl. Min. 813. 3, 819 (2)
Τελαμών Scol. 898. 1, 899. 1
Τελαμώνιος Ib. 282 (a) 34
τελέθω Ad. 1019. 6
τελεόπορος Min. 791. 115
τελεσφόρος Sim. 511 fr. 1 (b) 5
τελετή Ad. 1037. 31, 1038 II 3
 pl. Al. 7. 4
τελέω Sim. 519 fr. 92. 3, 523. 4
τέλος Al. 1. 84, St. 209 i 12 (suppl.), Sim. 541. 7 (suppl.), Ad. 946. 2
Τελχίνες *vid.* St. 265
τέμενος Sim. 507. 3, Min. 791. 197
 pl. Scol. 917 (a) 3 (dub.)
τέμνω, τάμνω Ib. 282 (c) 3. 4, Ad. 939. 17, 1013
 pass. Min. 836 (b) 21
Τένεδος Ad. 965. 4
τέος Sim. 519 fr. 4. 5 (fort.), 543. 13, Co. 654 iii 8 (ut *vid.*) et 19, 695 (a), Min. 748, 791. 74, 794, Ad. 936. 17, 1019. 6, 1037. 3
τέραμνον Ad. 1037. 13
τέρας Al. 146, St. 209 i 1, Min. 824
τέρην Ib. 315. 2, An. 375. 2, Min. 757. 6, Ad. 929 (e) 4
 comp. *τερενώτερος* Ad. 943
τέρβρον Min. 701
τέρμα Ad. 1019. 2
 pl. An. 417. 4
τερπ[Al. 4 fr. 1. 6
Τέρπανδρος Min. 791. 225
τερπνός Ad. 932. 7 (suppl.)
 adv. -*ως* Ad. 953. 3
 superl. Ad. 947 (b)
τέρπω med. vel pass. Al. 7. 5, Min. 757. 4
τερπ.[Al. 8. 11 (nisi *τερψ*.)
τέρψις Min. 813. 6, 836 (c) 3
Τερψιχόρα Co. 655. 1. 1
τέσσαρες Sim. 508. 3
τέταρτος, τέτρατος Al. 20. 3, Sim. 519 fr. 131. 5, Scol. 890. 4
τετράορος Min. 791. 190

INDEX VERBORUM

- τετράγωνος* Sim. 542. 3
τέττιξ Min. 709
 vid. etiam Sim. 610
τευθιάς pl. Min. 836 (b) 12
τευθίς pl. Min. 836 (b) 16
Τεύκρος *vid. schol.* Ib. 282 (a), p. 145
Τευμησία ἀλώπηξ *vid.* Co. 672
τεύχος pl. St. 233, (Co.) 692 fr. 7. 7
τεύχω Min. 788
 pass. Al. 17. 6 (coni.), Sim. 542. 3,
 Min. 836 (e) 17
τέχνη Min. 805 (b) 3, 836 (b) 5
Τέως *vid.* An. 463, 490
τῆ(ι) = ἐκεῖ Min. 791. 60 et 61
τῆ(ι)δε = ἐκεῖ vel ἐνθάδε Pop. 879 (2) 1
Τῆμος Ad. 953. 3
 pl. (An.) 505 (a)
τήκω Al. 3 fr. 4. 3 (dub. suppl.)
τηλαυγής Ad. 1010. 1
τῆλε Min. 791. 115
Τηλέμαχος St. 209 i 3
τηλέπορος Ad. 948
τηλόθεν An. 346 fr. 11. 19
Τῆλος Al. 109
τηλύγετος Al. 3 fr. 17. 7 (fort.)
τηλωπός Ad. 929 (e) 2
τῆμος Ib. 303 (b) (codd.)
τηνίκα Co. 654 i 15
τῆνος Min. 836 (b) 40, Pop. 882. 4, Ad.
 1037. 8
τηνύσιος, ταύσιος Al. 112
τί cur ? Al. 1. 56, An. 363. 1, 417. 1, 504,
 Min. 708. 1, 787, 805 (a) 5
τίθημι Al. 20. 1, 27. 3, 56. 5, (Al.) 162 fr.
 2 (c) 6, 168, St. 223. 4, An. 388. 7,
 Sim. 581. 4, Co. 689 (dub.), Min.
 728. 2, Pop. 866, Ad. 1037. 2 et 15
 med. An. 397, 401. 2 (dub.), 410. 2,
 Min. 791. 163, Scol. 901. 2, Ad. 929
 (f) 3
Τιβωνός *vid.* Ib. 289
τίκτω Ib. 298. 3, Sim. 519 fr. 94. 3 (dub.),
 555. 3, 575. 2, Co. 655. 1. 21, Pop.
 862, Scol. 886. 1, Ad. 1012
 med. vel pass. Co. 655. 1. 22
τίλλω An. 349. 2
Τιμασιμβρότα Al. 5 fr. 2 i 16 seqq.
τιμή Ib. 310. 2, Co. 654 i 18 et iii 36 et 41,
 Scol. 908. 2, Ad. 946. 3, 1019. 3
 pl. Min. 845. 2, Ad. 1003. 3
Τιμο[Ad. 921 (b) (ii) 17
Τιμόθεος Min. 791. 229, 802. 1 et 2
Τιμοκρέων Min. 727. 5, 729. 1
τινάσσω Al. 3. 9, Ad. 929 (c) 2
τίς interrog. Al. 104 (bis), An. 347. 9,
 375. 1, Sim. 506. 1, 581. 1, 584. 1,
 608 fr. 1. 17, Min. 701, 708. 1 et 2,
 791. 150, Pop. 853. 1, 875 (bis), 876
 (c) 1 et 3, 879 (2) 1, Ad. 926 (e) 2,
 929 (a), 1027 (h) (bis)
 vid. etiam Ad. 925 (e) 4
τις indef. Al. 1. 16 (suppl.) et 18 et 36 et
 46, 3. 66, 74, St. 209 i 3, An. 347. 9,
 358. 8, 432. 1, Sim. 521. 1, 541. 2,
 543. 23, 579. 1, 604, Co. 678, Min.
 707, 791. 119 et 130 et 140 et 194 et
 213, 813. 3 et 6, 833, 836 (b) 11 et 20
 et 25 et 37 et 42 (suppl.) et (c) 3 et
 (e) 11 et 24, 846. 5, Pop. 848. 13 et 17
 (bis), Scol. 889. 1, 891. 2, Ad. 929
 (a), 948, 955 (bis; dub.), 997. 6,
 1024. 6, 1037. 16 et 23
τι adv. Al. 1. 64, 3. 63, Ib. 310. 1
 vid. etiam *οστις, οὔτις, μήτις*
τίσις Al. 1. 36
Τιτυός *vid.* Sim. 560
τίω *vid.* Pop. 880
τλάω Min. 842. 5
τλήμων An. 347. 7
Τμῶλος Min. 791. 116 (suppl.)
τοι particula Al. 125, St. 232. 1, An. 347.
 1, 402 (a), 417. 3 (bis), Sim. 519 fr.
 1. 5 (fort.), 542. 12 et 39, 599, Min.
 712 (b) 1, 781, 791. 40 (dub.), 836
 (c) 3
 incerto contextu (Co.) 692 fr. 8. 3
 cf. τοιγάρ
τοι[Co. 654 i 45 (τῷ-)
τοιγάρ Min. 842. 17
τοῖος Min. 842. 6
τοιόσδε St. 212. 1, Min. 701, 791. 139
τοιούτος Sim. 531. 4
τολμάω Scol. 909. 6
τομή An. 347. 7
τόνθων Co. 685
τόξον Sim. 519 fr. 41 (a) 2
 pl. (Al.) 170, St. 217. 21
τοξότης Al. 87 (a)
τόσος, τόσος:
 τόσ- Al. 19. 1, Co. 654 iv 21, Min. 836
 (b) 10
 τόσσ- Al. 1. 65, Min. 836 (b) 42, Ad.
 1007. 2 (nisi *τόσ-*)
τοσόσδε Sim. 506. 1
τότε An. 384, Sim. 595. 2, Scol. 907. 4
τούνεκα Co. 654 iii 42
τούνεκεν Sim. 542. 21
τρ.[Sim. 519 fr. 113. 6, Co. 654 iv 24

INDEX VERBORUM

- τραγίσκος* Pop. 861
τράπεζα Min. 836 (b) 1
pl. Al. 19. 1, Min. 836 (e) 3
τραπεζήτης Ib. 338
τρεῖς Al. 20. 1, An. 409, 434. 1, Co. 654 iii
 12 (suppl.) et 14, Min. 727. 8, 730
τρέπω An. 375. 2
τρέφω, τράφω Al. 57. 1, 89. 3, Ib. 288. 4,
 Min. 791. 235, Ad. 923. 2
τρέχω Al. 1. 59, Min. 755. 4, Scol. 891.
 4, Ad. 1027 (h)
 vid. etiam Ad. 940
τρι[Sim. 519 fr. 77^a 3
τρίαυα Ad. 929 (c) 3
τρίγαμος St. 223. 4
τριγλώχιν Sim. 636
τρικύαθος An. 383. 2
τριλάγυνος St. 181. 1
†τριπόλεον Pop. 877
τρίπους Al. 17. 1, Co. 654 iii 26
pl. Co. 654 iii 33
τρίς Ib. 282 (a) 43, An. 366. 1
τρίτατος Min. 755. 4 (coni.)
Τριτογενής Ad. 1037. 1
-γένεια Scol. 884. 1
τρίτος Al. 5 fr. 2 ii 21 et 26, 20. 2, Min.
 755. 4 (codd.), Scol. 890. 3, Ad.
 935. 23
 vid. etiam Ad. 922 (a) 10
τρο[Sim. 519 fr. 19. 2
Τροία St. 192. 3, Ib. 282 (a) 14 et 19,
 Scol. 898. 2, 899. 2, 917 (b) 4
τρομέω Ib. 287. 5
τροπαῖον pl. Min. 791. 196
τροπή pl. Al. 17. 5
τρόπος Ad. 995. 1
τροφ[Sim. 519 fr. 35 (a) 1
 vid. etiam Ad. 1023. 13]οτροφον
τροφή pl. Ad. 975 (b)
τρόφιμος Min. 791. 63
τροχός An. 388. 7, Sim. 516
τρου Min. 791. 58
τρύξ An. 352. 2
τρύπανον Min. 708. 13
τρύα Ad. 944
τρώγμα pl. Min. 836 (e) 12
τρώγω, τραγεῖν Pop. 847
Τρωῖλος Ib. 282 (a) 41
τρωκτός Min. 836 (e) 21
Τρώς pl. Ib. 282 (a) 44
τύ vid. σύ
τυ[Sim. 519 fr. 119. 5, τυ[Co. 655. 1. 22
τυγχάνω An. 347. 10
Τυδείδης Scol. 894. 4
Τυδεύς Ib. 293
 vid. etiam (Co.) 692 fr. 5 schol.
τυῖδε vid. Ad. 983
τύμπανον pl. Ad. 935. 12 et 14
Τυνδάρεως St. 223. 1 et 3
 vid. etiam St. 190, 227
Τυνδαρίς vel -ίδης Al. 10 (b) 9
pl. Ad. 1004
 vid. etiam Ad. 983, 998
τύπος Ad. 931. 10
τύπτω Ib. 282 (b) fr. 4. 7, Min. 746. 1
τυρακίνης Min. 836 (e) 18
τυραν. [Sim. 519 fr. 80. 5
τυραννικός An. 449
τυραννίς Sim. 584. 3
τύραννος Min. 790, Scol. 893. 3, 895. 4,
 896. 3
τυρέω Al. 56. 6
τυρός Al. 56. 6, Min. 836 (b) 37, Pop.
 848. 9
τυφλός Min. 731. 1
Τυφωεύς vid. St. 239
τυχ[Co. 654 iv 26
τύχη Sim. 531. 2, Min. 738 (2) 1, Pop.
 882. 1
Τύχη Ad. 1019. 1
 vid. etiam Al. 64
τώς Al. 1. 46
Ύακιν[θ- vid. (Al.) 10 (a) 5
ΰακίνθινος An. 346 fr. 1. 7
ΰάλινος Co. 689
ΰβρις (Al.) 7. 17, Min. 708. 2, Ad. 1005. 3
ΰβριστής vid. An. 445
†ΰβριστιώς An. 356 (a) 5
ΰγιαίνειν Scol. 890. 1
ΰγία An. 404, Sim. 604, Pop. 882. 2
Ύγία Min. 769. 3, 813. 1 et 8, Ad.
 934. 15 et 24
ΰγιής Sim. 542. 36
ΰγρός Sim. 550 (a) 1
Ύδρα vid. Sim. 569
ΰδρεύω (Co.) 694 fr. 6. 3
ΰδωρ (Al.) 162 fr. 2 (a) 12, St. 200, An.
 346 fr. 4. 8, 356 (a) 4, 362. 2, 396. 1,
 Sim. 519 fr. 84. 11 et fr. 86. 5 (fort.)
 et fr. 149 (suppl.), 567. 4, 577 (a) 2
 et (b) 3, Min. 760. 1, 836 (a) 2 et (b)
 41, Ad. 997. 3
pl. Ad. 950 (c)
υῖός Al. 46, St. 209 i 11, Sim. 519 fr. 55. 2
 et fr. 92. 6, 637, Min. 791. 223, Ad.
 922 (a) 9, 941. 2
pl. Ib. 282 (a) 31 (suppl.), Sim. 523. 2

INDEX VERBORUM

- ὄλη Al. 90, An. 408. 2, Ad. 1027 (h)
 *Υλλίς Ib. 282 (a) 41
 υμε[Sim. 519 fr. 44. 4
 ὕμεις, ὕμεις, ὕμεις Al. 85 (a), Sim. 542.
 26, Co. 659, 678, Min. 758. 4 (coni.),
 833
 *Υμέναιος vid. Min. 768
 ὕμετερος St. 209 i 6
 vid. etiam Sim. 519 fr. 84. 7
 *Υμη. [Ad. 1024. 2
 ὕμνω Al. 3. 5, St. 212. 2, Ib. 282 (a) 12,
 Sim. 519 fr. 86. 2, Pop. 867. 3, Ad.
 1016
 ὕμνο[Ad. 1037. 4
 ὕμνος Al. 27. 3, Min. 702. 2, 737 (b) 2,
 810. 5, 851 (b) 5, Ad. 938 (e), 953. 2,
 955. 2
 pl. (St.) 278. 1 (corrupt.), An. 356 (b)
 5, Sim. 519 fr. 78. 10, Min. 698. 2,
 791. 204 et 212 et 215, Scol. 917 (b)
 4, Ad. 954 (a)
 vid. etiam An. 485
 ὑπ[Ad. 1036. 7
 ὑπαί Al. 73
 ὑπακούω Ad. 965. 3
 ὑπαυλέω Al. 37 (b), 87 (b)
 ὑπένερθεν St. 221, Sim. 577 (a) 2
 ὑπέρ c. gen. An. 347. 10, 403. 2, Sim.
 567. 2, Ad. 985 (b) 2
 c. acc. Sim. 564. 3
 vid. etiam Ad. 925 (b) 9 adnot.
 ὑπεραμπέχω Min. 781
 *Υπερβορέες vid. Sim. 570
 ὑπερείπω Ad. 925 (d) 10
 ὑπερήφανος Ib. 282 (a) 17
 ὑπερθε St. 209 ii 2, Sim. 543. 13
 ὑπερθυίω Min. 791. 65
 ὑπέρθυμος St. 222 ii 5
 superl. St. 266
 ὑπέρθυρον Pop. 848. 14
 *Υπεριονίδης St. 185. 1
 ὑπερμεγέθης Min. 836 (b) 20
 ὑπερπέτομαι Al. 82. 2
 ὑπέρτατος Min. 738 (i) 2
 ὑπερωμόκρεως Min. 836 (b) 33
 ὑπέχω Sim. 543. 20
 ὑπηρέτης Min. 708. 7
 ὕπνος Al. 3. 7 (suppl.), 3. 62, Sim. 599,
 Min. 842. 8, Ad. 996
 *Υπνος Min. 771. 1, Ad. 929 (g) 1
 vid. etiam Sim. 601, Ad. 921 (c) 3,
 1037. 8 (adnot.)
 ὑπό, ὑπαί c. gen. Ib. 286. 8, An. 375. 2,
 Sim. 519 fr. 35 (b) 1 (fort.), (Co.)
 692 fr. 2. 3, 694 fr. 2. 3, Min. 836 (e)
 7, Ad. 925 (e) 9, 929 (f) 3
 c. dat. Ib. 286. 5, 287. 1 (codd.), Sim.
 519 fr. 55. 9, Min. 750, 791. 29,
 Scol. 903. 1
 ὑπαί c. dat. Min. 708. 13 (coni.)
 vid. etiam Al. 73, Ad. 1037. 14
 ὑπογαστρίς pl. Min. 836 (b) 22
 ὑποδέχομαι Ad. 952
 ὑποδύω med. Scol. 903. 1
 ὑποθυμίσ pl. An. 397
 ὑπομίμνω Sim. 519 fr. 35 (b) 6
 ὑποπετρίδιος Al. 1. 49
 ὑποπίνω An. 356 (b) 5
 ὑπόπλεως Min. 727. 10
 ὑποπόλιος An. 379 (a)
 ὑποσπείρω Min. 763
 ὑποστολίζω Ad. 999. 1
 *Υρία Co. 669
 *Υριεύς Co. 654 iii 35, 655 fr. 4. 6
 ὕς Scol. 904. 1
 ὕσακος Ad. 974
 ὕστερος adv. -ον Min. 708. 7
 ὕστατος Sim. 519 fr. 79. 16
 ὑφαίνω Ad. 929 (a) (suppl.)
 ὑφαντός Min. 791. 136
 ὑφήμι Scol. 917 (c) 6
 ὑφίστημι Al. 73 (dub.)
 ὑψ[An. 346 fr. 11. 21
 ὑψερέφης Ad. 978 (a)
 ὑψηλός An. 357. 5, 369
 ὑψιβίας Co. 655. 1. 15
 ὑψίκροτος Min. 791. 201
 ὑψίλυχνος Min. 836 (b) 3
 ὑψίπολις Ad. 1027 (e)
 ὑψίπυλος Ib. 282 (a) 14, Ad. 1027 (e)
 (v.l.)
 ὕψιστος Min. 769. 1, Ad. 939. 1
 ὑψιτέχνης Ad. 937. 5
 ὑψίτυπος Ad. 925 (d) 7
 ὑψόθεν Co. 654 i 33
 ὕω Pop. 854 (bis)
 φα[Al. 4 fr. 4. 3, Sim. 519 fr. 77^a 4, Ad.
 922 (b) 3
 Φαίθων vid. Min. 834
 φαεινός Min. 747. 2
 Φαέννα vid. Al. 62
 φαεσφόρος Ad. 925 (a) 2
 vid. etiam Ad. 1023. 15
 φαίδυμος Al. 69
 φαίνα[Sim. 519 fr. 5 (a) 6
 φαυνός vid. (Al.) 176
 φαυνομηρίς, φανό- vid. Ib. 339

INDEX VERBORUM

- φαίνω Al. 1. 43, Min. 791. 15
med. vel pass. St. 219. 2, Sim. 543. 23,
 Min. 731. 2, 813. 7, Ad. 921 (b) iv 5
 vid. etiam Ad. 1024 col. i 7
 φαλακρός An. 394 (b)
 φάος vid. φῶς
 φάραγξ pl. Al. 89. 1
 φάρμακον Ib. 313
 φάρος Al. 1. 61
 Φάρσαλος vid. Sim. 510
 φάσσω Min. 836 (b) 38
 φάσσα pl. Min. 836 (b) 36
 †φαυροφόροι Ad. 971
 φέγγος Co. 654 i 44-45 (suppl.)
 φείδομαι Pop. 856. 5, Scol. 913. 2, Ad.
 933 (bis)
 vid. etiam Ad. 1038 II 5
 φένω (LSJ. s.v. θείνω II) πέφαται Pop.
 858. 8
 φερέζυγος Ib. 287. 6
 Φέρεκλος Sim. 550 (b)
 φέρτατος Ad. 926 (d) 1, 997. 3
 φέρω Al. 1. 61, 26. 2, 60. 1, An. 346 fr. 4. 7
 et 8, 347. 16, 356 (a) 1, 385, 396. 2,
 Sim. 519 fr. 55. 10 et fr. 77. 5, 541. 3,
 Co. 654 i 20, Min. 836 (a) 3, Pop.
 848. 14 et 16 et 17 (bis), 882. 3,
 Scol. 888. 2, 900. 2, 917 (a) 2, Ad.
 931. 9, 959. 3, 971, 979, 1037. 26
 φέρε c. *imprtv.* An. 396. 1 (ter)
med. vel pass. Min. 791. 13 et 25 et 37
 et 108, 846. 3, Ad. 985 (a)
 φεύ[Sim. 519 fr. 122. 5
 φεύγω An. 400. 2, 417. 2, 437, Sim. 519
 fr. 8. 5, Min. 717. 2, Pop. 855, Ad. 999. 1
 φήμη Sim. 519 fr. 79. 17, Min. 805 (b) 2
 φημί Al. 1. 73, 6 fr. 4. 4, Ib. 298. 2
 (suppl.), An. 364. 2, Sim. 521. 1, 542.
 13, Co. 654 iii 47 et iv 21 (ut vid.),
 Min. 732. 2, 791. 82 et 177, 836 (b) 38,
 Scol. 892. 1, 894. 2 et 4, Ad. 925 (f) 10,
 985 (b) 15, 1001
 φημι[Ad. 923. 5
 φήμις Ib. 303 (a) 3
 φήρ vid. θήρ
 φθέγγομαι Al. 1. 100, (St.) 278. 2, Ad.
 965. 3
 Φθία St. 222 i 6 (suppl.)
 φθίν[Sim. 519 fr. 77^a 2
 φθίνω, (οί) φθίμενοι Ad. 925 (e) 11
 Φθιώτης Min. 775
 φθογγάζομαι Min. 746. 2
 φθόγγος An. 423, Sim. 543. 16
 pl. Ad. 1036. 7
 φθονερός Co. 663. 1
 φθονέω Pop. 873. 2
 φ[Sim. 519 fr. 10. 6
 φιάλη vid. Min. 797, 811
 φιλάνθεμος Ad. 923. 2 (dub.)
 φιλέω Al. 3. 79 (dub.), 6 fr. 4. 4, St. 232.
 2, An. 382, 393, 402 (c) 1, Sim. 542. 27,
 Min. 749. 1 (= Scol. 897. 1), 836 (b)
 34, Ad. 957
 φιληλιάς Min. 718 (coni.)
 φιλήνεμος Ad. 965. 5 (coni.)
 φιληπόλεμος (Co.) 692 fr. 5. 5 (ut vid.)
 φιλία Min. 842. 21
 φίλιος Min. 842. 15, Ad. 926 (c) (coni.)
 φιλιππος (Al.) 168
 Φίλλος An. 486
 φιλόθυρος Ad. 1030. 1
 φιλόμολπος St. 193. 10, (Co.) 692 fr. 2. 5
 φιλόμουσος Ad. 939. 8
 φιλόμωμος Sim. 542. 33 (coni.)
 φιλονικία pl. Sim. 541. 11
 φιλόξενος Co. 674
 φιλοπ[Al. 3 fr. 11. 1
 φίλος Al. 1. 24. 3. 79 (dub.), 10 (b) 17,
 70 (a), St. 185. 4, 209 i 11, 222 ii 3,
 Ib. 317 (b), An. 373. 3, 380, 389, 407.
 2, 419. 1, Sim. 519 fr. 10. 1 et fr. 62.
 1 (fort.), 543. 6, 555. 3, Co. 654 ii 20,
 660. 1, Min. 836 (b) 16, 844. 4, Pop.
 854, 876 (b), Scol. 888. 3, 889. 4, 890.
 4, 908. 1, 912 (a), Ad. 929 (g) 4
 φίλτατος (Co.) 692 fr. 6. 3, Scol. 894. 1,
 896. 2
 φιλοστέφανος Ad. 1035 col. i 1
 φιλότης Min. 836 (b) 7 et 35, Ad. 934. 5
 φιλόφρων An. 352. 1
 adv. -φρόνως Ad. 1031
 φιλοχορευτής Ad. 992
 φιλόψυλος Al. 32
 Φίλυλλα Al. 1. 75
 φιλύρ[Co. 654 iv 50
 φλεγέθω Ib. 314. 1
 Φλεγραίως Ad. 985 (b) 12
 Φλεγύας Min. 737 (b) 1 (suppl.)
 vid. etiam Ad. 934. 6 adnot.
 Φλεγύειος Ad. 934. 6 (dub.)
 φλέγω Ib. 286. 8, Min. 708. 11, 791. 185
med. vel pass. Min. 791. 27
 Φλόγεος St. 178. 1
 φλόξ Sim. 581. 3, Ad. 1026
 φοβερός An. 346 fr. 1. 2, Scol. 917 (c) 11,
 Ad. 931. 2 (suppl.)
 φόβος Min. 791. 172, Ad. 921 (b) v 20
 φοιβάς Min. 778 (b)

INDEX VERBORUM

- Φοῖβη vid. Al. 8. 2
 Φοῖβος Al. 3 fr. 21. 3 (fort.), 47, Sim.
 519 fr. 9. 5, Co. 654 iii 16, Pop. 880,
 Scol. 886. 2, Ad. 1027 (g)
 φοινίκεος (Al.) 162 fr. 2 (c) 3, Sim. 550
 (a) 1
 Φοινίκη vid. Co. 686
 φοινικοπάραος Ad. 928
 φοινικοπτέρυξ Ad. 929 (f) 2
 φοῖνιξ Sim. 517
 pl. Min. 757. 5
 φοῖνιος Ad. 931. 11
 φοινίσσω pass. Min. 791. 32
 φοινός St. 209 i 5 (dub.)
 Φόλος St. 181. 2
 φόνιος Min. 791. 25
 φόνος Al. 88
 vid. etiam Sim. 519 fr. 35 (d) 3
 φόρεω St. 200, An. 388. 10 et 11, Min.
 757. 1, 791. 192, Min. 836 (a) 2
 (coni.), Scol. 893. 1, 895. 1, 901. 2,
 Ad. 939. 15 (coni.)
 med. vel pass. An. 403. 2
 φόρμιγξ Ad. 951
 φόρτος An. 460
 φραδ[Ib. 282 (b) fr. 5. 7
 φράζω med. Scol. 903. 2
 φράσσω, φράττω Co. 687
 φρενοβλαβής Ad. 1038 I 2
 φρήν Sim. 519 fr. 35 (b) 4 et 10, Min. 697,
 738 (1) 2, 757. 4, 842. 6, Scol. 889.
 4, Ad. 925 (e) 18, 955. 1
 pl. Al. 3. 1, 7. 5, Ib. 286. 13, An. 346
 fr. 1. 3 et 12, 421, Co. 654 iii 45, (Co.)
 692 fr. 3. 4, Min. 791. 67, 846. 2, Ad.
 935. 8
 φρι[Sim. 519 fr. 73 (b) 4 et fr. 77^a 5
 φριξάυχην Ad. 939. 8
 φρίσσω Sim. 519 fr. 40. 3, Ad. 929 (f) 4
 φρονέω An. 347. 11, Scol. 892. 4
 φροντίς Ad. 995. 2, 1037. 4
 Φρυγία vid. Ib. 322
 Φρύγιος Al. 126, St. 212. 2, Min. 810. 3,
 Ad. 985 (b) 5
 φρύγω pass. Min. 836 (e) 12
 φρυγέος Min. 708. 10
 Φρύνης vid. Min. 802
 Φρύξ Min. 806. 1
 φρυγίχμης Sim. 524 (coni.)
 φυγή Min. 791. 86 et 162 et 174
 φυγόμαχος Sim. 524
 φυή Al. 5 fr. 2 i 17, Scol. 890. 2
 φύκος pl. Al. 14 (c)
 φύλαξ Ad. 1037. 27 (veri sim.)
 φυλάσσω Ib. 286. 12 (corrupt.), Min.
 791. 161
 med. Min. 750
 vid. etiam πεφυλαγμένως
 φύλλον pl. St. 187. 2, Sim. 519 fr.
 77. 6
 φύλον Sim. 519 fr. 114. 2, Co. 654 i 6
 pl. Al. 89. 3 et 6, 106
 φύξιμος Sim. 638
 φύρω pass. Sim. 550 (a) 2
 φυστή pl. Min. 836 (b) 18
 φυτεύω Pop. 874
 φύω Co. 664 (a) 2, Min. 813. 10, 843. 3,
 Ad. 1032
 med. vel pass. Ad. 929 (d) 1 et 3
 φω[(Co.) 693 fr. 5 (a) 1
 φωνέω Scol. 909. 10
 φωνή St. 209 i 2, Sim. 585. 2, Co. 654 iii
 51, (Co.) 693 fr. 1. 3 (suppl.), Min.
 791. 67 et 147
 pl. Al. 138, Pop. 880
 φωρ[Co. 654 iv 2
 φῶς Al. 1. 40, An. 380, Pop. 853. 5
 φάος (Co.) 690. 9, Min. 747. 1, Ad. 934.
 22, 994, 1019. 8, 1023. 16
 φῶς Sim. 542. 12, 581. 7
 pl. Ib. 282 (a) 30, Ad. 939. 18
 χα[Al. 4 fr. 5. 5, Ad. 1038 I 3
 χαίρω An. 348. 7, Sim. 519 fr. 92. 6, Min.
 771. 1, Ad. 934. 22, 986
 χαῖρε (-ετε, -ετον) An. 380, Sim. 515,
 (Co.) 692 fr. 6. 1, Scol. 885. 4, Ad.
 934. 19, 935. 25, 937. 11
 med. vel pass. Min. 836 (b) 23, Scol.
 887. 4
 χαίτη Al. 1. 51, An. 422
 pl. Al. 3. 72
 χαλ[An. 346 fr. 11. 14, Sim. 519 fr. 4. 9
 χαλεπός An. 346 fr. 4. 1 et 6, 416. 3, Sim.
 542. 2 et 13, Co. 654 i 30, Scol. 917 (c) 10
 χαλινός An. 417. 3
 χάλκασπις Ib. 282 (a) 31
 χαλκέμβολος Ad. 1027 (f)
 χαλκέογομφος Sim. 543. 10
 χάλκεος (An.) 501. 9, Pop. 876 (a), Ad.
 965. 1, 1030. 2
 χαλκεύς An. 413. 1
 Χαλκιδεῖς Pop. 873. 4
 vid. etiam Min. 767
 χαλκόκρας Min. 791. 30
 χαλκοπάραιος Ad. 955. 4
 χαμαι- Sim. 519 fr. 79. 7
 χαρά Ad. 1037. 22

INDEX VERBORUM

- χαράδρα* An. 413. 2
pl. Al. 89. 2
χαραξίπωντος Ad. 1005. 3
χαράσσω Min. 791. 3
χαρίεις Al. 27. 3, An. 380, 394 (a), 395. 3, 402 (a) et (c) 2 (bis)
χαρίζω pass. An. 357. 7
χάρης Al. 3. 71 et 85, St. 245, An. 346 fr. 4. 4 et 10, Sim. 519 fr. 35 (c), 604, Min. 749. 2 (= Scol. 897. 2), 813. 3, Ad. 936. 17
Χάρις Ad. 1019. 5
Χάριτες Al. 1. 20, St. 212. 1, Ib. 288. 1, An. 346 fr. 11. 10, Min. 813. 9, 844. 4, Pop. 871. 3, 873. 1, Scol. 917 (b) 1, Ad. 937. 7, 1013.
vid. etiam Al. 62
χαριτόεις An. 487
χαριτόφανος Min. 821. 2
χαριτώσιος *vid.* Ib. 341 (a)
χάρμα Min. 836 (e) 5, Ad. 934. 4
χάρμη *vid.* St. 267, Ib. 340
χαροπο. [An. 346 fr. 11. 15
χαροπός Ad. 935. 17, 965. 1
Χάρυβδης Sim. 522. 1
Χάρων *vid.* Min. 786
χάσκω An. 358. 8
χει [Ad. 920 (a) 8
χείμα Al. 20. 2, 121, Ad. 1000
χειμέριος An. 413. 2, Sim. 508. 2
χειμερος Ad. 931. 9
χειμών *pl.* An. 362. 4
χείρ Al. 3. 80, 84, An. 401. 2, 436, Sim. 543. 6, Min. 758. 2, 791. 110, 808. 4, 836 (a) 1, Ad. 1033. 2
pl. Al. 56. 5, An. 347. 5, (An.) 501. 8, Sim. 509. 2, 517, 519 fr. 124. 3, 542. 2, Min. 791. 5 et 23 et 44 et 90 et 126 et 165, 805 (a) 3 et (c) 3, 836 (b) 40 et (e) 10, Ad. 933, 955. 4
χειρόκτυπος Min. 805 (a) 4
χειλών St. 211, An. 394 (a), 453, Sim. 597, 606, Pop. 848. 1 et 10 et 18
χειλελώνη Pop. 876 (c) 1
χέλως Min. 791. 222 (coni.)
χερ [Al. 3 fr. 9. 2
χέρνυ *pl.* Sim. 577 (a) 1 et (b) 1
χέρσος, χέρρος Al. 14 (c), Ib. 321. 1
χέω Min. 760. 4, Pop. 851 (b) 2, Ad. 936. 6, 1037. 16
med. vel pass. Min. 791. 64, 844. 3, Ad. 1007. 2, 1027 (e)
χηλή Scol. 892. 2
χήλινος An. 462
χηρώς Min. 842. 16
χθόνιος Al. 146, An. 405, 416. 2, Ad. 1018 (b) 3
χθών St. 222 ii 7, 233, Sim. 542. 25, Co. 669, Ad. 936. 16, 1009. 2
χίδρον Al. 96. 2
χιονόχρους Min. 836 (b) 6
χιτών, κιθών An. 399
χλανίς Sim. 543. 17
χλιδάω Min. 836 (b) 4
χλιεροθαλής Min. 836 (b) 41
χλιερός, -αρός Al. 17. 5
χλωραύχη Sim. 586. 2
χλωρήεις Ad. 964 (b)
χλωρός, -οερός St. 179 (a) 2, An. 443, Min. 836 (b) 17
χναυμάτιον Min. 836 (b) 31
χο. [(Co.) 694 fr. 9. 2
χοιρίνας Min. 836 (e) 15
χολώ *med.* St. 223. 4
χόνδρος St. 179 (a) 1
χοραγός Al. 1. 44, 10 (b) 11, Ad. 1027 (d)
pl. Al. 4 fr. 6. 2 (ut *vid.*), 10 (b) 15, Ad. 1023. 13
χορδή Min. 836 (b) 33
pl. An. 374. 1, Co. 654 i 4, Min. 808. 3
χορεία Min. 708. 16
pl. Min. 791. 201
χορευμα *pl.* Min. 708. 1
χορευτής Ad. 937. 3
χορεύω Min. 708. 7, Ad. 939. 5, 1024. 4
χορός Al. 27. 3, 45, An. 386, (Co.) 690. 12, Min. 709, Scol. 900. 2
pl. (Co.) 693 fr. 2. 4, Ad. 926 (a) 3 et (b), 933, 936. 3
χοροστάτης Al. 1. 84
χορ [Sim. 519 fr. 121. 2
χράω Sim. 511 fr. 1 (b) 6
med. vel pass. An. 425. 2, Pop. 851 (b) 4
χρε [Sim. 519 fr. 52. 4
χρή Al. 1. 94, St. 212. 1, Sim. 538, Scol. 891. 1, 892. 3, 906. 2, 913. 1
χρήζω Min. 836 (b) 42
χρήμα *pl.* Scol. 912 (b)
χρησμολόγος Co. 654 iii 43
χρησμός *pl.* Co. 654 iii 34
χρίμα *pl.* Min. 836 (b) 43
χρίω *med.* An. 363. 3
Χρ [ομός Sim. 519 fr. 84. 1
χρόνιος Ad. 929 (g) 4
χρόνος Ib. 283, An. 395. 6, Sim. 521. 2, 527. 2, 531. 5
vid. etiam Sim. 643, 645

INDEX VERBORUM

- χρύ[(Co.) 694 fr. 11. 1
]. χρύσ[Ad. 922 (a) 22
 χρυσεοβόστρυχος Min. 821
 χρυσεόδους Ad. 929 (c) 3
 χρυσεοκίθαρις Min. 791. 202
 χρυσεοκόμης Ad. 950 (b)
 χρύσεος, -ιος Al. 3. 68, 56. 3, 91, St. 185.
 2, An. 388. 10, Sim. 581. 3, Min. 836
 (d) 2, Ad. 936. 3, 952, 1019. 5
 χρυσεόστροφος Ib. 282 (a) 40
 χρυσηλάκατος Ad. 933
 χρυσίον Scol. 901. 1
 Χρύσιππος vid. Min. 751
 χρυσο[Sim. 519 fr. 7. 7
 χρυσοέθειρα Ib. 282 (a) 9
 χρυσόθρονος Ad. 953. 1, 1023. 18
 χρυσοκόλλα Al. 19. 4
 χρυσοκόμης An. 358. 2, Sim. 519 fr.
 84. 9, Min. 737 (b) 6 (suppl.), Scol.
 886. 2
 χρυσόλοφος An. 346 fr. 11. 18
 χρυσόπεπλος An. 418, Sim. 577 (b) 2
 (coni.)
 χρυσοπλόκαμος Min. 791. 127
 χρυσόπτερος St. 193. 11
 χρυσόροφος Min. 829. 2
 χρυσός Al. 1. 54, 5 fr. 2 i 6, St. 209 ii 2
 et fort. 7, Ib. 282 (a) 42, Sim. 541. 4,
 592, Min. 790, 842. 7, Scol. 910, Ad.
 927, 988. 1
 χρυσοστράεινος Ad. 939. 2
 χρυσοφαεινός An. 379 (a), Ad. 955. 3
 (coni.)
 χρυσοφαής Co. 654 i 21
 Ἰχρυσοφάνια Ad. 955. 3
 χρυσοφόρμιγξ Sim. 511 fr. 1 (a) 5
 χρυσοφόρος Min. 843. 2
 χρώς Scol. 909. 2 et 7
 vid. etiam Ad. 931. 5
 χύδην Min. 836 (b) 36
 χύτρα Pop. 875 (bis)
 χωλός Pop. 861
 χώρα Al. 83, Co. 662. 2, Min. 791. 42 et
 186, Ad. 932. 11, 953. 3
 χωρίς Min. 813. 10
 χῶρος Sim. 579. 3

 ψάλλω An. 373. 3, 374. 1
 ψαλμός pl. Min. 810. 4
 ψάμμος Ad. 1007. 1
 ψαῦος Al. 147
 ψαύω Ad. 1024. 1
 ψευδ[Co. 655. 1. 7
 ψεύστης Min. 727. 5

 ψήφος Co. 654 i 20
 ψιθυρο[Ad. 1036. 9
 ψίλον Al. 3. 68 (suppl.)
 ψιλός An. 388. 2
 ψόγος Sim. 542. 3
 Ψύρα Al. 124
 ψυχή An. 360. 4, Sim. 553. 2, Min. 762.
 2, 836 (b) 5, Ad. 921 (b) iv 10, 925
 (c) 16 et (f) 5
 vid. etiam Sim. 641
 ψυχρός Min. 727. 11

 ὦ Al. 116, Ib. 317 (b), An. 346 fr. 1. 3,
 353. 2, 356 (a) 1, 357. 1 et 11, 360. 1,
 366. 1, 374. 2, 396. 1, 407. 2, 416. 3,
 419. 1, Sim. 519 fr. 157. 3 (ut vid.),
 543. 7, (Co.) 692 fr. 6. 1 et fr. 8. 2 (ut
 vid.), Min. 717. 1, 731. 1, 749. 1, 750,
 754. 1, 755. 2, 762. 1, 791. 202, 800. 1 et
 4, 821. 1, 836 (b) 7 et 16 et 35, Pop.
 850, 854, 856. 1, 857, 858. 17, 872. 2,
 873. 1, 876 (b), 880, Scol. 887. 1 et 3,
 897. 1, 903. 1, 917 (c) 1, Ad. 925 (a) 5,
 935. 25, 938 (f), 953. 1, 1018 (b) 4, 1021.
 1, 1027 (c), 1037. 31
 ὦ Pop. 853. 1, 867. 3, Ad. 933, 936.
 18
 ὦ Al. 3. 66 (suppl.)
 vid. etiam ὥσπερ, ὥπερ
 ὡγυ[Ad. 1038 II 5 (fort ὦ γυ[)
 Ὠγυγος Co. 671
 ὦδε St. 209 i 2, Co. 654 iii 51, 654 (b) 2. 3
 (ut vid.), Scol. 892. 1
 ὠδή vid. ἀοι-
 ὠδὶς pl. Sim. 519 fr. 32. 4, Ad. 1037. 1
 ὠ(ι)όν, ὤεον Ib. 285. 4
 pl. Min. 836 (e) 21
 ὡκε[Sim. 519 fr. 77^b 3
 ὡκεανός St. 185. 2, (Co.) 690. 8, Ad.
 950 (c)
 ὡκυ[Ad. 1038 II 4 (ut vid.)
 ὡκύδρομος Ad. 939. 8
 ὡκύπορος (Co.) 690. 7, Pop. 859
 ὡκύς Al. 2 iv 6, St. 178. 1, Ib. 282 (a) 33,
 Sim. 521. 3, Ad. 944, 998. 2
 superl. ὠκιστος Ad. 940
 ὠκύτης Min. 805 (c) 3
 ὠκυτόκος Min. 803. 2
 ὠμοβρώς Min. 791. 138
 ὠμον[Ad. 1037. 23
 ὠμός Min. 791. 24
 ὠμοφάγος Ib. 321. 4
 Ὠπις vid. Min. 778
 ὦρα Min. 727. 12

INDEX VERBORUM

- ῶρα* St. 211, Ib. 286. 7, Sim. 508. 4, Min. 701, Pop. 873. 2, Ad. 929 (b) 5, 976. 3
pl. Al. 20. 1, (Co.) 690. 10, Min. 836 (e) 20, Pop. 848. 2, Scol. 885. 2, Ad. 926 (c), 933
ῶραιος Al. 110, Min. 747. 3
 vid. etiam Ad. 931. 2 adnot.
ῶρειθυνα vid. Sim. 534
ῶριος Ad. 1037. 26
 vid. Ad. 930. 1
ῶρων, *ῶα*- Co. 654 iii 38, 655. 1. 14, 662. 2
 vid. etiam Co. 673
ὥς sicut Al. 1. 54, Ib. 282 (a) 48, Sim. 508. 1, Min. 728. 3, Scol. 888. 1, Ad. 988. 4, 997. 2
quantum St. 181. 1; *quando* Min. 791. 173, Ad. 939. 18; *quomodo* Ib. 282 (a) 27, Ad. 935. 5; *ut* (vel *quantum, quam*) exclam. An. 347. 15, Ad. 926 (e) 2; = *iva* An. 356 (a) 5, 396. 2; = *ὅτι* Co. 654 i 25, Ad. 925 (c) 4
 vid. etiam Al. 36, 119, Ib. 317 (b), An. 442, Sim. 519 fr. 19. 3 et fr. 88. 2 et fr. 90. 2, 639, Co. 654 i 42, (Co.) 694 fr. 11. 4, Scol. 888. 3, Ad. 919. 13, 923. 2, 924. 17, 925 (d) 5, 977
ὥς = *οὕτως* Co. 654 iii 47, Ad. 1010. 1
ὥσεί Ib. 282 (a) 42, Ad. 929 (g) 3
ὥσπερ, ὡπερ:
ὥσπερ Scol. 893. 2, 895. 2
ὡπερ Al. 1. 46, 17. 7
ὥστε Al. 1. 65
velut Ib. 287. 6, An. 413. 1, 427. 1, 437, Sim. 519 fr. 92. 6, Co. 675 (a), Ad. 1000
 vid. etiam *ὥτε*
ὥτ[Co. 654 ii 18
ὥτε Al. 1. 41 et 100, 3 fr. 18. 4 (ut vid.), 82. 1, Co. 654 iii 26 (ut vid.), Ad. 974
 vid. etiam *ὥστε*
ὥχρός Min. 791. 55
Miscellanea Al. 3. 99 *οσσαί*[; 4 fr. 1. 2]*αλλονεραιοφ*[; Sim. 519 fr. 51. 1]*όβρομ*[; fr. 78. 5]*οδεσσιν*; fr. 83. 2]*λλεκτορ*.[; fr. 96. 5]*ευσενακτ*[']*σαι-θερ*[(sup. *ευσεν* scr. *σεν*); fr. 121. 3]*όντέοι*[; fr. 124. 3]*κρατον*; fr. 541. 2]*αγορεῖ*; 608 fr. 1. 22]*τασευε*; Co. 654 i 47]*δρεοσινεῖς*; 655 fr. 2. 2]*ηερουσιμ*[; 692. 3. 3]*ευρουγανουτ'* α[; 692. 3. 8]*ωναιστω*[; Ad. 925 (a) 4]*ερισμα*; (b) 1]*μμέλεος*; 931. 14]*χηστρα*